

ചങ്ങനാശേരി

"മനഃശാലോകം അതിവേഗ
 ണിൽ മാറ്റിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാ
 യൂതന്തരമായ ഒരു തത്ത്വചിന്തയെ
 നിങ്ങൾക്കു ഹേമീകാതെ ഗൗരവ
 മില്ല. ക്ലേശിച്ചു പിന്നീട്കൂടി ക്ലേശിച്ചു
 പ്രശ്നിക്കുക; കറുത്ത സാമ്പാരിക്കു
 യും കൂടുതൽ പ്രാപ്തിക്കുകയും ചെയ
 ളുക. മറയ്ക്കുകയും, അലസനാകുകയും,
 റിക്കാകുകയും ചെയ്തതിൽ സ്ഥാനം
 ഇല്ല"

ചങ്ങനാശേരി.

സി. നാരായണപിള്ള

ബി. എ., ബി. എൽ.

ചങ്ങനാശേരി

(ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ജീവചരിത്രം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ

സി. നാരായണപിള്ള.

ബി. ഏ., ബി. എൽ.

(Copy Right.)

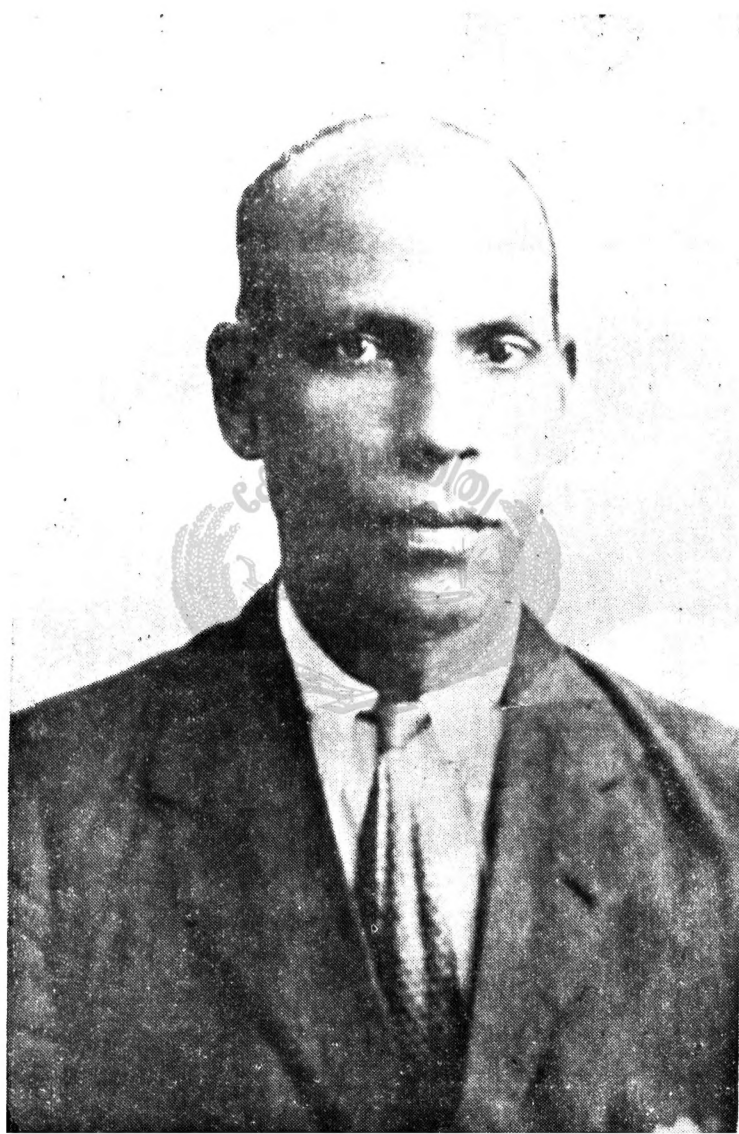
ഒന്നാംപതിപ്പ് കൂപ്പി മുദ്രിതം

1—5—1117

Price Rs. 1 As 8]

[വില രൂ. 1 അ. 8.

ഏലാ പ്രതീകത്തിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള.

മുഖവുര

ഇത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതവിവരണം മാത്രമല്ല, പിന്നെയോ, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വഷത്തെ തുടർച്ചയായ ചരിത്രമാണെന്നു, ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു തികച്ചും പരമാർത്ഥമാണ്. അതങ്ങിനെ ആയിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ. എളിയവനും ദരിദ്രനുമായിരുന്ന 'പാച്ചു'വിന്റെ ബാല്യം, ഉൾജ്ജ്വലസ്വഭവവും വിജയലാളിതവുമായ 'പരമേശ്വരൻപിള്ള'യുടെ യുവത്വത്തിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്നു 'ചങ്ങനാശേരി'യുടെ ശോഭനമായ വിശ്രുതിയിലേയ്ക്കും വളന്ന് ചരിത്രം, ആധുനിക തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിന്റെ ബാല്യം യൗവനം വിശ്രുതി എന്നിവയുടെ ഏറെക്കുറെയുള്ള ചരിത്രമാണ്. തിരുവിതാംകൂർചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു തുല്യമായി, ആരിലും പുളകമുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘട്ടം കണ്ടെത്തുവാൻ ഒരുപക്ഷേ ഏകദേശം രണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപു രാമയ്യൻമുളവ, വേലുത്തമ്പി, രാജാകേശവദാസ് തുടങ്ങിയ പുരുഷകേസരികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കേണ്ടിവരും. കൂടുതൽ ദൃഢപുണ്ണവും വിപൽക്കരവുമെങ്കിലും വീരോചിതമായ കൃത്യങ്ങൾക്കും ശോഭനമായ പ്രശസ്തിക്കും കൂടുതലവസരം നൽകുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആ പ്രഗത്ഭന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം നിവ്വിവാദമാണ്. കൂടുതൽ പ്രശാന്തവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ഒരു യുഗത്തിലാണ് ചങ്ങനാശേരി ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽ തീവ്രമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്ക് ഇടനൽകുന്ന ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അനുനിമിഷം വളന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഗാഢമായി സ്पर्ശിച്ച്, ആധുനികകാലത്തിനും ചിന്താഗതിക്കും അനുരൂപമാവുവാൻ അവയെ

രൂപഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുന്നതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഹരിജനോല്പാദനം സംബന്ധിച്ച ജോലികളിലേപ്പെട്ട്, ജാതിവ്യത്യാസത്തെ എത്രയ്ക്കും നായർസമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസംഘടനയെ ഉടച്ചുവാന്തു് നൂതനശക്തികളെ തുറന്നുവിട്ട അദ്ദേഹം ഈ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ധീരനായ സമുദായപരിഷ്കൃതനായിരുന്നു എന്നു തീർത്തുപറയാം. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം അഖിലഭാരതപ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചു. ആധുനികകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും സമത്വം തന്ത്രജ്ഞനായ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. മറ്റൊരാളെക്കാളും കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരു യഥാർത്ഥവാദിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം എത്രക്കേളിടത്തു് നിർഭയമെതിന്തും, രാജിപ്പെടേണ്ട ഘട്ടങ്ങളിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം രാജിയുണ്ടാക്കിയും, ഒന്നിലധികം അതിപ്രധാനങ്ങളായ രാഷ്ട്രീയസമരങ്ങളെ വിജയത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിപുലമായ വ്യവസായികരണത്തിൽ ദുരവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തു് “തോമസ്സ് സ്റ്റീഫൻ കാട്ടുകമ്പനി” എന്ന വ്യവസായശാലനവീകരിക്കയും പരിപൂജ്യമാക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കാര്യം സുവിദിതമാണ്. എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങളെ പരിപൂജ്യമാക്കി ഗ്രാമീണജീവിതത്തെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം “തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രാമവ്യവസായസംഘം” എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു് അതിന്റെ പ്രസിഡൻറസ്ഥാനം കയ്യേറ്റു. പ്രസ്തുത കമ്പനി ജോലി ആരംഭിക്കുവാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വേളയിലാണ് രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനരോഗവും അതിനെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

നെടുമങ്ങാട്ടുതാലൂക്കിലേ വനാന്തരങ്ങളിൽ കടന്നുചെന്നു കഠിനമായ മലേരിയാരോഗത്തിന്റെ അപകടങ്ങളെപ്പോലും

വിഗണിച്ചു അദ്ദേഹം വിസ്തൃതമായ ഓരോന്നാംതരം റബ്ബർ തോട്ടം കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കി. വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും തുടങ്ങി കാട്ടുജാതിക്കാരായ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്ക് ആശ്രമങ്ങൾവരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം പല ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും നിർമാതാവാണ്. ഒരു സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞനായ അദ്ദേഹം കേരകഷ്കസംഘം പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ വിവരണം നിസ്തലമായ ഒരു പ്രമാണമായി എന്നും പരിചരിക്കുന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ ഇഞ്ചു ഭൂമിയെപ്പറ്റിയും, അതിനെ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയും, ഇത്ര പരിപൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനമുള്ള മറ്റൊരാൾ സമകാലീനനും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ല. വസ്തുതകളും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളും അതിശയോക്തിയോ അധഃസ്ഥിതിയോ കൂടാതെ ഒരു ശാസ്ത്രീയഗവേഷകനേപ്പോലെ അദ്ദേഹം സസൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചിരുന്നു.

വികാരം ബുദ്ധിയെ കീഴടക്കുവാൻ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കാത്ത ഒരു ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണകോടിയാണദ്ദേഹത്തിനുള്ളതെന്നു പറയാം. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല നിയമജ്ഞനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതമായ അഭിഭാഷകന്മാരിലൊരാളും ആയിരുന്നു. ഗവർണ്മെൻറ് അദ്ദേഹത്തെ ഫൈക്കോടതിയിലേയ്ക്കു യത്നിയപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതമായ നീതിപീഠത്തിന് ഏറ്റവും പ്രാപ്തനായ ഒരു ന്യായാധിപനെ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ കാര്യശേഷിക്കും, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ നീതിനിർവ്വഹണത്തിനും, സംശയാതീതമായ സത്യസന്ധതയ്ക്കും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രശസ്തരായ പല അഭിഭാഷകന്മാരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില വിധിതീർപ്പുകൾ ഇക്കാലങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവയിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേയ്ക്കാമെന്നാണ് ഒരു അഭിഭാഷകനേതാവ് ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. സർവ്വോപരി ധാരാളം ശിക്ഷണബോധവും പരിശുദ്ധശീലവും ധീരതയും ഉള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചങ്ങനാശേരി ഒരുതിമാനുഷനോ വൈരാഗിയോ ആയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസമുദായമായ സാമാന്യനാണ്

ങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണവിജയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത വിജയം. ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ശാഖയിൽ ആർജ്ജിച്ച അപ്രാപ്യമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യമല്ല, പിന്നെ യോ വിവിധരംഗങ്ങളിലെ ബഹുമുഖമായ നേട്ടങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള നിദാനം.

തിരുവിനാംകുറിനെപ്പോലെ പരിമിതിയുള്ള ഒരു രാജ്യം തുത്തിക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ഒരു പരിമിതി യുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ! ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലാണ് ജനിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയും കൂടുതൽ വിപുലമായിരുന്നേനെ. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കൗൺസിൽസിന്റെ അഖിലഭാരത പ്രശസ്തിയുള്ള ഒരു നേതാവായിരുന്നേനെ. കൗൺസിൽ പ്രാദേശികസ്വയംഭരണം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ കേരളം ഏതു രൂപത്തിലെങ്കിലും ഉത്തരവാദഭരണമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമായിരുന്നു എങ്കിൽ അവിടത്തെ പ്രധാന മന്ത്രിപദം വഹിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അർഹതയുള്ള സ്വസ്ഥമായ സമ്മതനായ നേതാവു ചങ്ങനാശേരി ആയിരുന്നേനെ. നിർഭാഗ്യവശാൽ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിക്കേണ്ടിവന്നത്. ആ കാലഗതിയുടെ പരിവർത്തനം വേണ്ടിടത്തോളം പുരോഗമിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം ചരമമടയുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിന്റെ ശ്രീ. സി. നാരായണപിള്ള എഴുതിയിട്ടുള്ള ഉജ്ജ്വലവും പ്രചോദിതവുമായ ഈ ജീവചരിത്രം ഈ തലമുറയേയും ഭാവിതലമുറകളേയും, ചങ്ങനാശേരിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയുംപറ്റി പൂർണ്ണമായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ചങ്ങനാശേരിയുടേതുപോലുള്ള സംഭവബഹുലമായിരുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിൽ തെറ്റുകളും കുറവുകളും യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു അതിശയോക്തിപരമായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിതന്ത്രങ്ങളേയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയേക്കൂടിയും പൊതുജനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളുണ്ടാ

യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളും താഴ്വരകളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ശൈലാഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ ഉന്നതമായി പ്രശോഭിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്യും. അദ്ദേഹം തീർണ്ണമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുടെ നടുമല്യത്തിലാണ് ജീവിച്ചത്. അതിനുള്ള കാരണം ചാരുകസാലയിലിരുന്നു കൊണ്ടു ചുറ്റുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങളെ വിമർശിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹമെന്നുള്ളതാണ്. മിക്ക സമരാംഗത്തിലും മുന്നണിയിലദ്ദേഹത്തെക്കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു വശത്തുള്ള ജനങ്ങൾ കഠിനമായി അദ്ദേഹത്തെ പഴിക്കുമ്പോൾ മറുവശത്തുള്ളവർ തുല്യനിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാസ്ഥയും അലസതയും അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യംവരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. അസ്വസ്ഥവും വിശ്രമരഹിതവുമായ ഒരു ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം നയിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഒരേ ഘട്ടത്തിൽ അപലപിക്കപ്പെടുകയും പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിപോലും കഴിഞ്ഞ അരശതാബ്ദത്തിനിടയ്ക്ക് തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല.

പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളും വിവേചനം ചെയ്തു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ക്ലേശാധങ്ങളുമായ സംഭവബഹുലതയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു ജീവചരിത്രം നിർമ്മിക്കുക ഇതിന്റെ കർത്താവിന് എത്രമാത്രം ശ്രമകരമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു എന്നു നിന്നറിയാം. മി. നാരായണപിള്ളയോ ഞാനോ ചരിത്രപുരുഷന്റെ അന്ധരായ സ്തുതിപാഠകരല്ല. വസ്തുതകൾ പ്രതിപാദിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ വീക്ഷണകോടി വിശദമാക്കുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിലാവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റേയോ എന്റേയോ അഭിപ്രായങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു തീരെ നിർബന്ധമില്ല. ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ സമകാലീനരെന്ന നിലയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാണുവാൻ ഞങ്ങൾക്കിടവന്നിരുന്നു എങ്കിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ മറ്റു

പക്ഷത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ എത്രയുംവേഗം അവിടെ നിർബന്ധിതരായിരുന്നേനെ. ഒരുപക്ഷേ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കൂടുതൽ വിമർശനബുദ്ധിയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയേനെ. എന്നാൽ ഒരു കലാകാരനെപ്പോലെ, നിരൂപകനേക്കാൾ വ്യാഖ്യാതാവെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ചരിത്രവിഷയത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. കാരോ അല്പായവും തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം എഴുതുന്ന രീതി ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, സാദിപ്രായങ്ങളും ആൾക്കൂടും ഈ കലാസൃഷ്ടിയിൽ കലർത്തുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടാതെ, മൂലചിത്രത്തെ അതേ രീതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയെന്ന ഏകാഗ്രമായ ഒരു കർത്തവ്യത്തിലദ്ദേഹമേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ക്ഷോഭകരമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പോലും ആരോടും വിദ്വേഷബുദ്ധിയോ ശത്രുഭാവമോ കൂടാതെ നിഷ്പക്ഷമായി വിമർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിഷ്കളങ്കമായി ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. അധികൃതമായ അടിസ്ഥാനമുള്ള പല വസ്തുതകളും അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. മി. നാരായണ പിള്ളയുടെ തുലികയാണു സുദീർഘമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠങ്ങളിൽക്കൂടി കാടിയിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം ഒരു പ്രത്യേക നേട്ടമായി വിചാരിക്കാം. ഒരു ഗദ്യകൃതനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം മലയാളവായനക്കാരുടെ ഇടയിൽ സുചരിചിതനാണ്. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹത്തിൽ വിമർശനബുദ്ധിയും യുക്തിബോധവുമാണു മുഴച്ചു നില്ക്കുന്നത്. ആരുടേയും ബുദ്ധിശക്തിയെ ചിന്താഗ്രസ്തമാക്കുന്ന ഒരു മഹൽജി ചിന്തമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ലഭിച്ചത്. ആ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ വിശിഷ്ടവും ശാശ്വതവുമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്. വായനക്കാരെ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രചോദിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ!!!

തയ്ക്കാട്,
തിരുവനന്തപുരം.
൧-൫-൧൯൧൭.

ജി. രാമചന്ദ്രൻ,
പ്രസാധകൻ.

ശ്രീ. എ. വി. തക്കരയുടെ സന്ദേശം

(അഖിലേന്ത്യാ ഹരിജനസമാസംഘം സിക്രട്ടറി.)
(ഭാരതസമാസംഘം സീനിയർ വൈസ്പ്രസിഡന്റ്).

പരേതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഒരു ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നറി യുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യാധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. കേരളഹരി ജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറായി ൧൯൩൨-ൽ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ച നിമിഷംമുതൽ എനിക്കദ്ദേഹവുമായി വളരെ അടുത്തു പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടവന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പറ്റിയും കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥിതവും കാര്യക്ഷമവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പറ്റിയും അത്യാനന്ദകരമായ പല സ്മരണകളും എനിക്കുണ്ട്. ഹരിജനസേവനപ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളം ഏറ്റവും മുന്നണിയിലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായിത്തീർന്നു. നിരന്തരമായി സംസ്ഥാനമാട്ടുകു ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുകയും, ധനശേഖരം നടത്തുകയും, സംഭവവികാസങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ എന്നെ ഡൽഹിയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹം വളരെ ഉയർജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘടനാചാതുര്യവും പക്ഷപാത സൂക്ഷ്മവുമായ നേതൃത്വവും ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയത്.

അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു സുന്ദരചിത്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാനുള്ള വസ്തുതകളെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദിമനിവാസികളായ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഉൽഗതിയെപ്പറ്റി

പോലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്ന അത്യാധികമായ താല്പര്യം
 തെക്കുകിടന്നു എനിക്കിവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.
 നെടുമങ്ങാട്ടു താലൂക്കിലെ മലകളിൽ വിത്തു എന്ന സ്ഥലത്തു്
 അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാലയവും ആശുപത്രിയും സ്ഥാപിച്ചു് അവയുടെ
 നടത്തിപ്പിലേയ്ക്കു വശ്യമുള്ള ഭൂസ്വത്തും ഭാഗം ചെയ്തു് ആ
 സ്ഥാപനങ്ങൾ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.
 ആശുപത്രിയുടെ ഉൽപ്പാദനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്ന ആനന്ദ
 കരമായ കർത്തവ്യം എന്നിലാണു വന്നുചേർന്നു്. കാണിക്കാർ
 എന്ന പേരിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിലുടനീളമുള്ള വനവാസിക
 ളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്ന താല്പര്യം എന്നെ പ്രത്യേകം
 ആകർഷിച്ചു. ആശുപത്രിയിൽ താമസിക്കുവാൻ ആദ്യം വന്നുചേർന്ന
 കാണിക്കാരായ മൂന്നുബാലന്മാരെ അനവധി വീടുകൾ സന്ദ
 ഷിച്ച് അദ്ദേഹം തന്നെയാണു തേടിപ്പിടിച്ചതു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമം കേരളത്തിലെ ഹരിജനപ്രവ
 ള്ത്തനങ്ങൾക്കു് ഒരു വലിയ നഷ്ടമായിട്ടാണു പരിണമിച്ചതു്.
 അദ്ദേഹം ഉദാരനായ ഒരാതിഥേയനും ഉത്തമനായ ഒരു
 മിത്രവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ പ്രകീർത്തിക്കു
 വാൻ എനിക്ക് ഏറ്റവും സന്തോഷമുണ്ടു്.

ക്യാമ്പു്, വാർലു, }
 മനു നവംബർ ൧൯൪൧. }

എ. വി. താക്കർ.

പ്രസ്താവന

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ രചനാകർത്തൃത്വം ആകസ്മികമായിട്ടാണ് എന്നിൽ വന്നുചേർന്നത്. എന്നാൽ ആ കർത്തൃത്വം എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായതിനുശേഷം അതൊരാണന്ദകരമായ ജോലിയായിട്ടാണ് എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രം, ആരെയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതും പുളകം കൊള്ളിക്കുന്നതും ആയ കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷങ്ങളിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ ചരിത്രമാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രനിർമ്മാതാക്കളിലടിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതം ആ നാല്പതു വർഷങ്ങളോടു് അവിഭക്തമാംവണ്ണം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സാമുദായികവും ചരിത്രപരവുമായ സംഭവങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അധികൃതമായും സൂക്ഷ്മമായും ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന രേഖകളേയും, തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം ലിഖിതപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളിലെ ഡയറിയേയും ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതെല്ലാം തികച്ചും ആധുനികവും അവയിലെ നടന്മാർ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നവരുമാകയാൽ വ്യക്തിവിഭേദപരമോ നിന്ദാജനകമോ ആയ വസ്തുതകൾ ഇതിൽ കടന്നുകൂടാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രേഖാമൂലമായ തെളിവുകളുള്ള ചരിത്രസത്യങ്ങൾപോലും സംക്ഷിപ്തമായിട്ടു മാത്രമേ ചിലപ്പോൾ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ചരിത്രപുരുഷന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിനോടു് തൊട്ടടുത്ത് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങിനെയാരപുണ്ണത അപരിത്യാജ്യമാണല്ലോ! വാദവിഷയങ്ങളാകാത്തതോളം കാലം ആ സംഭവങ്ങൾ കൂടുതൽ വിശദമാക്കാതിരിക്കയല്ലേ നല്ലത്.

ഇങ്ങിനെയാരു ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കാവശ്യമായ കരുക്കൾ ശേഖരിക്കുവാനും അധികൃതമായ രേഖകൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും

ചങ്ങനാശേരിയെ ആലുമായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അതിലേയ്ക്കു വേണ്ട സഹകരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു പരേതനായ ചങ്ങനാശേരി കൊറ്റാട്ട് പത്മനാഭപിള്ളയുടെ നാമധേയം ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന മി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കൊണ്ട്, ഇങ്ങനെയൊരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനാവശ്യമായ വസ്തുതകളും ചരിത്രവിവരങ്ങളും ശേഖരിപ്പിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത് എന്റെ ശ്രമങ്ങളെ വളരെ ലഘൂകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ജോലികൾ ഭംഗിയായും പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിച്ചതിലേയ്ക്കു മി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പ്രസ്തുത ജോലികൾ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോയ മി. ടി. കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടും എനിക്കുള്ള കടപ്പാട് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനകർത്തൃത്വം ഞാൻ എന്റെ ടത്ത നാൾമുതൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ നാനാ മുഖമായ സാഹിത്യോപദേശങ്ങൾക്കൊണ്ടും, വാസനാകുശലമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊണ്ടും, ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കൊണ്ടും, എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഇതിന്റെ പ്രസാധകത്വമേറ്റെടുത്ത് ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു മുഖപുര എഴുതിത്തരികയും ചെയ്തു ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രനോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം ഒരാവർത്തി വായിച്ചുകേട്ടു വിലയേറിയ പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയ പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോടും, എന്റെ മാനുഷമിത്രമായ ശ്രീമാൻ കെ. പി. ശങ്കരമേനോനോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമാണ്. അവസാനമായി ഈ ഗ്രന്ഥം ഇത്ര ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ചതന്ന 'കമലാലയം' അച്ചടിശാലയുടെ മുമ്പൻ മി. പി. നാരായണൻ നായരോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ പ്രസ്താവന ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി

അദ്ധ്യായം ൧

വാഴിച്ചുള്ളി എന്ന പ്രദേശം ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കിലേ പ്രകൃതിരമണീയവും ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമായ ഒരു ഭൂവിഭാഗമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലേ പരമോന്നതമായ നീതിന്ത്യാധാസനത്തിലേയ്ക്കു പ്രാപ്തന്മാരായ രണ്ടു ജഡ്ഢിമാരെ ഏകകാലത്തു പ്രദാനം ചെയ്തതായി വേണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ദേശത്തിന് അഭിമാനിക്കാം. അവരിലൊരു മാന്യൻ ഫെഡ്സക്കാർവക്കീൽ ജോലിയിൽനിന്ന് ആദ്യം ഫൈക്കോടതിയിലെ നിയമപീഠത്തിലേയ്ക്കും, അവിടെനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻപദത്തിലേയ്ക്കും, അതിശീഘ്രതയിൽ ഉയരുകയും ഒരു കൊള്ളിമീനെന്നപോലെ അപ്രത്യക്ഷനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരുകാലത്തു് ഫൈക്കോട്ട്ബാറിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അന്നും അതിനുശേഷവും തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കാര്യജീവിതവുമായി സാദരമായ യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഇവരിൽ രണ്ടാമത്തെയാൾ സംഭവബഹുലമായിരുന്ന തന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിനിടയിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്ന വിശ്രമം വരിക്കുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറു ഫൈക്കോടതിയിലേ നീതിന്ത്യാധാസനങ്ങളിലൊന്നിലേയ്ക്കു് അല്പകാലത്തേയ്ക്കു പിൻവലിഞ്ഞു. കേവലം താല്ക്കാലികമായിരുന്ന ഈ തിരോധാനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പൂർവ്വാധികം ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവത്തോടുകൂടി വീണ്ടും പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നു. മരണത്തിന് അല്പകാലം മുൻപുവരെ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കിയിരുന്ന അതിതീവ്രമായ ഭേദീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സത്പരശ്രദ്ധയോടു പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു പേരും അവരുടെ നിത്യജീവിതത്തിലെ പ്ര-

തന്നരംഗമായിരുന്ന വക്കീൽവൃത്തിയിൽ അത്യുന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നവരാണ്. രണ്ടുപേരും പ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാരായ പ്രശസ്ത നിയമപണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വക്കീൽവൃത്തിയിൽനിന്നു തന്നെയാണ് നേരിട്ട് ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചത്. എങ്കിലും രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവഗതിക്കോ, പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾക്കോ യാതൊരു പൊരുത്തവും സാമ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുദ്യോഗികജീവിതം ഒരാൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലൗകികാഭിലാഷങ്ങളുടെ പരമകാഷ്ഠയായിരുന്നു എങ്കിൽ, മറേറ ആൾക്ക് അത് തന്റെ ഭാവിപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശോഭ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു കൃത്രിമപശ്ചാത്തലം മാത്രമായിരുന്നു. ഒരുദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ ഇവർ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടുള്ള മത്സരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരസ്യമായ രഹസ്യങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതങ്ങിനെ നിൽക്കട്ടെ.

വടക്കേക്കര പുത്തേട്ടുവീട്ടിൽ നാരായണപിള്ള ചങ്ങനാശേരി മണ്ഡപത്തുറവാതുക്കൽ ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ നാരായണിഅമ്മ വളരെ അരിഷ്ടിച്ച കാലക്ക്ഷേപം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ട ധനസ്ഥിതി മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന നായർതറവാടായ മണക്കാട്ടുവീട്ടിലാണ് ജനിച്ചത്. പതിമൂന്നു രൂപാ മാത്രം ശമ്പളമുള്ള ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്ന മണക്കാട്ടുവീട്ടിലെ കാരണവൻ, തറവാട്ടുസ്വത്തായ രണ്ടുമുറിപ്പുരയിടങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന ആദായവും തുല്യശമ്പളവുമാകെ ഭാര്യവീട്ടിലെ കാര്യാദികൾ അനേപഷിച്ചതിനുശേഷം, ബാക്കി വന്ന അല്പസംഖ്യകൊണ്ടാണ് ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ച് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന മണക്കാട്ടുവീട്ടിലേ ചെലവുകൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നത്. അതുകൊണ്ടു നാരായണിഅമ്മയേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാരായണപിള്ളയുടെ വിവാഹം ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു എന്നുവേണം പറയുവാൻ. നാരായണപിള്ള ബുദ്ധിമാനം ഉൽക്കണ്ഠച്ഛുവും ജനസമ്മതനുമായിരുന്നു. വിവാഹാനന്തരമെന്നല്ല മരണശേഷംപോലും, ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് ഭീഷകാലം പിരിഞ്ഞു താമസിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. നാരായണപിള്ളയുടെ അകാലചരമത്തിനുശേഷം ആ സാദ്ധ്യതയും അല്പകാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ

ഭേതാവിനെ അനുഗമിക്കയാണുണ്ടായത്. ഇവരുടെ ഭാവസ്വ ജീവിതം അറിയാവുന്നിടത്തോളം തികച്ചും വിജയകരമായിരുന്നു എന്നു പറയാം.

മാതൃമാണു മീനമാസം ൩-ാംനാളെ ഭവതിമാരുടെ ഓമനസ്സുത്താനമായി ഒരാൾക്കു ജനിച്ചു. പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടാനുസരണം ശിശുവിനു പരമേശ്വരൻ എന്നാണ് നാമകരണം ചെയ്തതെങ്കിലും, പാച്ചു എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് ആ ബാലൻ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടുവന്നത്. പാച്ചുവിന്റെ ജനനത്തിനു മുൻപ് അവരുടെ ആദ്യസന്താനമായി ഒരു പെൺശിശു പിറന്നിരുന്നു. പാച്ചുവിന് ഒരുളയസഹോദരികൂടി ഭ്രജാതമാകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മൂത്തസഹോദരിയെത്തുടങ്ങിയതിനു ശേഷവും, ഇളയസഹോദരി ബാല്യദശയിൽത്തന്നെയും, മരണമടയുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

പാച്ചുവിന്റെ ജനനത്തിനുശേഷം പ്രശാന്തവും സംഭവരഹിതവുമായിരുന്ന അവരുടെ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കോളിളക്കമുണ്ടായി. ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്ന നാരായണപിള്ളയെ സമ്പ്രതി എന്ന സ്ഥാനഗൗരവമുള്ള ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടി ഏറ്റുമാനൂർ സ്ഥലംമാറി എന്നുള്ളതായിരുന്നു അത്. ഈ 'പാനപാത്രത്തിലെ കൊടുങ്കാറ്റ്' അവരുടെ സൈപരജീവിതത്തിലെ പ്രശാന്തതയെ അല്പമൊന്നു ഭേദിക്കാതിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്ന് ഏറ്റുമാനൂർ താമസം മാറുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയായി. വീടുസാമനങ്ങൾ വാരിക്കെട്ടി ഇന്നത്തെ വാഹനസൗകര്യങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലാതെയിരുന്ന അക്കാലത്തു തലച്ചുമടായോ, വില്പവണ്ടിയിലോ ഏറ്റുമാനൂർക്കുവരുക, പഴയ പരിസരങ്ങളോടും അയലക്കാരോടും യാത്രപറഞ്ഞു പിരിയുക, ഇതിനിടയ്ക്ക് ഉദ്യോഗക്കുയറം ലഭിച്ചതിന് വിരുന്നുകളും അഭിനന്ദനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുക, ഇത്യാദി ജോലിത്തിരക്കുകൾ ഒന്നൊന്നായി നീവ്വിട്ട്, നാരായണപിള്ള ഭാര്യപുത്രാദികളോടുകൂടി ഏറ്റുമാനൂർ പോയി പുതിയജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇതിനുശേഷം പിഞ്ചുകാലുകൾ നിലത്തുറയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഏറ്റുമാനൂർ നിന്നു

ചങ്ങനാശേരിക്കും അവിടെനിന്നു വീണ്ടും ഏറ്റുമാനൂർക്കും എത്ര പ്രാവശ്യമാണ് താൻ, സഹോദരിയും വൃദ്ധനായ ഒരു പരിചാരകനുമൊന്നിച്ച് ഈ റോഡിൽക്കൂടി കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പരമേശ്വരൻ പിള്ള സംഭാഷണമലേ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പാച്ചുവിനു ഏഴു വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ പുത്രന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമാരംഭിക്കണമെന്നു നാരായണപിള്ള നിശ്ചയിച്ചു. ഏറ്റുമാനൂർ പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിലൊന്നിലേ അല്യാപകനായിരുന്ന ഒരു കണ്ണൻപിള്ള ആശാൻ നല്ല നവരാത്രി ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ പാച്ചുവിന്റെ ജീമപാത്രത്തു സ്വപ്നമോതിരംകൊണ്ടു 'ഹരിഃ ശ്രീ' കറിച്ചു. യഥാകാലം പാച്ചു പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കണ്ണൻപിള്ള ആശാന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിലൊരാളായിച്ചേന്ന് അല്പയനം തുടങ്ങി. *പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു വർഷ്ണിലധികകാലം പാച്ചുവിനു പഠിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തന്റെ പുത്രനെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നും, കഴിയുമെങ്കിൽ ബി. എ. തുടങ്ങിയ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കണമെന്നും, ഒരു ല്ലഞ്ച് മൂലമായിരുന്ന നാരായണപിള്ള വളരെ നേരത്തേതന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്ന് പഠവുക്കാരനായ ഒരു പത്മനാഭപിള്ള ഏറ്റുമാനൂരിൽ ഒരു പ്രൈവറ്റ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചുവന്നു. നാരായണപിള്ള പുത്രനേയും പണ്ഡിത വിദ്യാലയത്തിലായ് പഠിപ്പിച്ചു. പത്മനാഭപിള്ള സ്കൂളിലെ അല്യാപനത്തിനു പുറമെ പ്രാചീന ഗുരുകലരീതി അനുസരിച്ചു വിദ്യാത്മികളെ ദിവസവും രാത്രിയിൽ സ്വന്തഗൃഹത്തിൽ വരുത്തി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങുകൂടി ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരു സംഗീതജ്ഞൻ കൂടിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ വിദ്യാത്മികൾക്കു സംഗീതകലയിൽ വേണ്ട പ്രാവീണ്യം നൽകുവാൻ പ്രഭാതത്തിൽ കുട്ടികളെ വിളിച്ചുണർത്തി.....

* അന്നത്തെ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ പ്രവൃത്തി, ഡിസ്ട്രിക്ട്, ഹയർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ രണ്ടും, ഡിസ്ട്രിക്ട് പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ നാലും, ഹയർപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഏഴും ക്ലാസുകൾ വരെയുണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നതു്.

“നരനായിങ്ങനെ ജനിച്ച ഭൂമിയിൽ
നരകവാരിധി നടുവിൽ ഞാൻ”

എന്നു തുടങ്ങിയ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പാച്ചുവിനും സംഗീതത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗുരുനാഥന്റെ സംഗീതഭ്രാന്തു പാച്ചുവിനു വലിയ ശല്യമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്. പ്രഭാതവേളയിലെ ശൈത്യസുഖമനുഭവിച്ച ഗാഢനിദ്രയിൽ മുഴുകുമ്പോഴാണ് ഗുരുനാഥൻ തന്റെ സംഗീതപരമവുമായി ഉണർന്നുണർന്നു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കണ്ണുപടങ്ങൾ ഭേദിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഈ ദുരിതം പാച്ചുവിനും സഹവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഭീർഘകാലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. പാച്ചുവിദ്യാലയത്തിൽ ചേന്ന് ആറു മാസം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു വിദ്യാലയം നിർത്തി ചെയ്ത് ഗുരുനാഥൻ സ്വദേശമായ പറവൂർക്കു ഭാഗ്യം മുറുക്കി. വിദ്യാവിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള പരമനാഭപിള്ളയുടെ ശുഷ്കാന്തിക്കോ, സംഗീതകലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവീണതയ്ക്കോ, ദിനംപ്രതി വിദ്യാർത്ഥികളില്ലാതെയും പണമില്ലാതെയും പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെയും അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിദ്യാലയത്തെ അതിന്റെ അന്തിമദുരദൃഷ്ടത്തിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്കൂൾ നിർത്തിയെടുത്തിലും പരമനാഭപിള്ള തിരോധാനം ചെയ്തതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒട്ടാകുന്ന സന്തപിച്ചതുമില്ല. പ്രഭാതവേളയിലെ സംഗീതപരിശീലനം നിലച്ചതിൽ പാച്ചു സന്തോഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാർ പുത്രനെ ചങ്ങനാശേരി ഡിസ്ട്രിക്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിലയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പാച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിൽ തന്റെ തറവാട്ടുഗൃഹത്തിൽ താമസമാക്കി. അന്നു ചങ്ങനാശേരിയിൽ ലോവർ ഫോറൂഹാറംവരെ നാലു ക്ലാസ്സുകളാണുണ്ടായിരുന്നത്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറുകാരനായ ജെ. എൻ. ഡാനിയൽ എന്നൊരാളായിരുന്നു അവിടത്തെ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ. അദ്ദേഹം ഈശ്വരഭക്തനും സദാചാര സമ്പന്നനുമായ ഒരു കൃസ്ത്യാനിയായിരുന്നു ഏകിലും വിദ്യാല

യത്തിലെ അച്ചടക്കം പരിപാലിക്കുവാൻ ചതുരപായങ്ങളിലെ നാലാമത്തെ മാറ്റമാണ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. പാണൽവടി കെട്ടുകെട്ടായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നത് അന്നത്തേ ഒരു സാധാരണ കാഴ്ചയായിരുന്നു. നിസ്സാരമായ കുറുക്കുമാർക്കു കൂടി അദ്ദേഹം വിദ്യാത്മികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി പ്രഹരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഇത്ര നിർദ്വയനം ശൂന്യമായ ഒരു മനുഷ്യൻ പേരെ ലോകത്തിലില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു മനുഷ്യക്കുടിയേപ്പോലെ വിദ്യാത്മികൾ അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്ലാസ്സുകയറാം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽക്കൂടി ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുവാനിടവരുത്തേ എന്നു വിദ്യാത്മികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിലേ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സിൽ അല്പയുവനം ആരംഭിച്ച പാച്ചുവിന് ഉടനടി ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ ഭീകരനടപടികളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും, വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിടയുള്ള ആ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് ആ ബാലൻ പലപ്പോഴും നടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദിവസം ഡാനിയൽ ലോവർ ഫോത്തിൽ കണക്കു വിഷയം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ചോദ്യം ബോർഡിലെഴുതി അതു മനക്കണക്കായി ചെയ്തുത്തരം നൽകുവാൻ വിദ്യാത്മികളോടാജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സിലെ ഒരൊറ്റ വിദ്യാത്മിക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ക്ലാസ്സിലെ ഒരു ബഞ്ചിലിരുന്നു കൊണ്ട് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്താണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കാതെ ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ ചോദ്യം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് ആലോചനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ മുഖത്ത് ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ ശൂരഭാക്ഷികൾ യാദൃച്ഛികമായി ചെന്നു പതിഞ്ഞു. പാച്ചു ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ സവിധത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ ആജ്ഞാപിതനായി. പാണൽ വടിപ്രഹരത്തിന്റെ തീവ്രമായ പേദന മനസ്സിൽ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു പാച്ചു ഭയന്നു വിറച്ച് ഒരുവിധം ഫെഡ് മാസ്സുരുടെ സമീപം ചെന്നുനിന്നു. കണക്കിനുത്തരം പറയുവാൻ ഇടിമുഴങ്ങുന്ന സ്വരത്തിൽ ഫെഡ് മാസ്സുരാജ്ഞാപിച്ചു. ഉരളയ്ക്കുപ്പേരിപ്പോലെ പാച്ചു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകി. ഫെഡ് മാ

സ്കൂളുടെ ക്രൂരമായ മൂലം ഒരു മനുഷ്യാസംകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു വീകസിച്ചു. സതുഷ്ടനായ അദ്ദേഹം തന്റെ ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ വിദ്യാർത്ഥിയെ വിളിച്ചു താഴ്ന്ന ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഈ കൃശഗാത്രനായ ബാലനെ ചുമലിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു ക്ലാസിനു ചുറ്റും മൂന്നു വലുവയ്ക്കുവാൻ ആജ്ഞ നൽകി. ഇങ്ങിനെ ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യക്കുതിരമേലല്ലാതെ താൻ ഒരിക്കലും കുതിരസ്ഥവാരി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി വിനോദരൂപത്തിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

താമസസ്ഥലത്തുനിന്നു രണ്ടു മൈൽ ദൂരത്തിലാണ് പള്ളിക്കൂടം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ഭിവസവും രണ്ടുനേരം പുഞ്ചപ്പാടങ്ങളും വയലുകളും കടന്ന് രണ്ടു മൈൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടും, പോഷണകരമായ ആഹാരം ലഭിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഉച്ചപ്പട്ടിണികൊണ്ടും, ആ ബാലന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു സാരമായ ഹാനി തട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാല്യകാലത്തു പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ച ഈ അനാരോഗ്യം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടുവളരെ അലട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അവിരോധ പാച്ചുവിനു ഡാനിയലിന്റെ ക്ലാസിലേക്ക് കയറ്റം കിട്ടി. പാച്ചു ഭയവിഹ്വലതയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ പ്രഹരശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമാണ് പരീക്ഷാവിജയത്തിന്റെ സന്തോഷത്തെക്കാൾ ബാലനായ പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുനിട്ടു നിന്നത്. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു സന്തോഷകരമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. പാച്ചുവിന്റെ പിതാവായ നാരായണപിള്ളയെ തിരുവനന്തപുരത്തു ഫജർ സമ്പ്രതിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. ഉടൻതന്നെ നാരായണപിള്ളയും ഭാര്യയും കുട്ടികളും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു താമസം മാറ്റി. അങ്ങിനെ ഡാനിയലിന്റെ ഭണ്ഡനവിധികളിൽനിന്നു പാച്ചുവിനു വിമോചനം ലഭിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨

അങ്ങിനെ, അന്നു പതിനൊന്നു വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പാച്ചു ഏതാണ്ട് അരശ്ശതാബ്ദത്തിനു മുൻപു തന്റെ മാതാപിതാക്കളാണെന്നിച്ച് ആദ്യമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നു. ഏറ്റുമാനൂരും ചങ്ങനാശേരിയിലുമുള്ള കുഗ്രാമജീവിതം മാത്രം കണ്ടു പരിശീലിച്ചിരുന്ന ആ ബാലന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, രാജധാനിയിലെ ആഡംബരപൂർവ്വമായ കാഴ്ചകൾ പല വികാരങ്ങളും അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിന്റേയോ ആശയത്തിന്റേയോ നിശ്ചിതരൂപം വന്നു ഗാഢമായി പതിഞ്ഞാൽ, അതൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ഹൃദയമാണു പാച്ചുവിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, ധനാഡ്വന്മാരുടേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരുടേയും, സമുദായത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മറ്റു പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും, അധിവാസസങ്കേതമായിരുന്ന രാജധാനിയിൽ കണ്ട ജീവിതമത്സരങ്ങളും വിപുലമായ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളും, ഗുണദോഷവിവേചനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട വളച്ചുയോ ലോകപരിചയമോ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ അപകടമായ ബാലഹൃദയത്തിൽ അനിശ്ചിതങ്ങളായ ചില ആശാസനങ്ങൾ പടുത്തുകെട്ടി. പിതാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലൊന്നായിരുന്ന ഉൽക്കഷേപപുത്രനിലേയ്ക്കു പകർന്നിരുന്ന ലക്ഷണങ്ങളും ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണു കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉന്നതമായ സമുദായജീവിതത്തിലോ മറ്റു പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലോ കേവലം ഒരു സമ്പ്രതിപ്പിച്ചുകയറിയ പുത്രൻ മാത്രമായിരുന്ന പാച്ചുവിനു പറയത്തക്ക സ്ഥാനമെന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളതുതലോം അസാധാരണമായിരുന്നു. പാച്ചു അക്കാലത്ത് അവയൊന്നും ആശിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും സമുദായജീവിതത്തിൽ ഉന്നമിക്കണമെന്നും, ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയം നേടണമെന്നും, കിന്നരിത്തലപ്പാവുകളോടും നീളമുള്ള കോട്ടു

കളോടും കാലുകളോടും ഉരുമ്മി, അഗണ്യനും അപ്രാപ്തനും അപ്രശസ്തനുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതുകൊണ്ട്, താൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നും പാച്ചു ഇക്കാലത്തു തന്റെ ബാലവൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുപാച്ചു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാനെന്നു വേണ്ട, ശരീരവും ആത്മവും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻപോലും, ആ ബാലൻ എതിരിടേണ്ടിവന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മറേറതൊരാളേയും അമ്പരപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളായിരുന്നു. സാധാരണമായായ യുവാക്കന്മാർ ഈ ഓർമ്മങ്ങൾ കണ്ടു മനസ്സു മടിച്ചു, ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തു നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു, അവരുടെ ജീവിതശിഷ്ടാംഗിരാശയിലും, ഭാരിദ്രവത്തിലും, അന്ധകാരത്തിലും അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. എന്നാൽ സ്ഥിരോത്സാഹിയും, പരിശ്രമശീലനും, സമരപ്രിയനുമായിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ യുവചൈതന്യം പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു നേരിടേണ്ടിവന്നപ്പോൾ കൂടുതൽ വികസിച്ചു തഴയ്ക്കയും തൽഫലമായി ഓർമ്മങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി തട്ടിനീക്കി, ആ ബാലൻ മുന്നോട്ടു കടന്നുപോകയുമാണു ചെയ്തത്.

ഏകദേശം-ലാണു പാച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു പ്രിപ്പാറ്ററിസ്കൂളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നത്. ഇന്നു സയൻസ് കാളേജ് കിടക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിലാണ് അന്നു കാളേജ് ക്ലാസുകളും, ഫൈസ്കൂളും, പ്രിപ്പാറ്ററിസ്കൂൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളും നടത്തിയിരുന്നത്. അന്നു പ്രിപ്പാറ്ററിസ്കൂളിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ തുമ്പറ ഉമ്മിണിത്തമ്പി എന്നൊരാളും, ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ സുപ്രസിദ്ധനായ നാരായണക്കുറുപ്പും, കാളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡാക്ടർ ഹാവിയുമായിരുന്നു. ഡാക്ടർ ഹാവി പ്രതിദിനം എല്ലാ ക്ലാസുകളും സന്ദർശിച്ച്, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക പതിവായിരുന്നു. ഡാക്ടർ ഹാവിയുടെ സന്ദർശനം അത്യധികം ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടിയാണു വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. നാടുകാരായ ചില അദ്ധ്യാപകന്മാ

രുടെ ഇരുളടഞ്ഞ മുഖങ്ങൾക്കും, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ പ്രഹരങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്കും, ഫാവിയുടെ മനോസമധൂരമായ മുഖവും, സ്നേഹമന്യുണമായ പെരുമാറ്റവും, കാർമേഘനിബിഡമായ ആകാശത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തിളങ്ങുന്ന ലോലമായ സൂര്യകിരണങ്ങളെന്നപോലെ വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമായിരുന്നു.

പാച്ചു ഒരു വിദ്യാത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ അസാധാരണമായ ബുദ്ധിശക്തിയോ, സഹപാഠികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന പാണ്ഡിത്യപ്രചുരിമയോ, അക്കാലത്തു പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അല്പയനകാര്യത്തിൽ കാലേകൂട്ടി തയാറാക്കിയിരുന്ന വ്യവസ്ഥയോ, രീതിയോ, ക്രമമോ ഒന്നുംതന്നെ പാച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചു തീർക്കുക, എന്ന നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയും ആ ബാലൻ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. വർഷാവസാനപ്പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിവരെ വിളക്കെറിച്ച് ഒരു ഭൂതത്തെപ്പോലെ ജോലി ചെയ്തു, പാസാകുവാനുള്ള മാർക്ക് വാങ്ങി വല്ലവിധവും പരീക്ഷയിൽ കടന്നുകൂടും എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന കുരുക്കൾ ഒരിക്കൽ പാച്ചുവിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി. “പാച്ചുവിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാന്മാരും എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ഉദാസീനന്മാരുമായ കുട്ടികളെ ഞാൻ വേറെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷയിൽ ഒരിക്കൽ തോൽക്കുന്നതുവരെ അവർ ഉദാസീനത കാണിക്കും. അതിനുശേഷം ശുഷ്കാന്തി താനേ വന്നുകൊള്ളും.” പാച്ചുവിനു നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരിക്കൽപോലും തോൽവി സംഭവിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ഗുരുനാഥൻ ദീർഘദർശനം ചെയ്തു ശുഷ്കാന്തി അല്പയനകാര്യത്തിൽ സമ്പാദിക്കുവാൻ അന്നെങ്ങും അവസരം കിട്ടിയില്ല.

പാച്ചുവിനു ഫൈസ്കൂളിലേയ്ക്കു കയറാം കിട്ടി. ഡാനിയലിനേയോ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയേയോപോലെ, ദണ്ഡനശിക്ഷയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നില്ല ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന നാരായണക്കുരുക്കൾ. ഒരു മാതൃകാല്യാപകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം, ഓരോ വിദ്യാത്ഥിയുടേയും സ്വഭാവ

ഗതിയും അഭിരുചിയും വാസനയും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിനനുരൂപമായ നിലയിൽ അവരോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫൈസ്കൂളിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മറെറാരാജ്യാപകൻ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ നിന്നു ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിയുദ്യോഗത്തിലേയ്ക്കുയർന്ന കെ. ജി. ശേഷയ്യരായിരുന്നു. ഏറ്റവും ദുർഘടകരമായ ചോദ്യക്കടലാസുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന അജ്യാപകനെന്ന നിലയിലാണ് പണ്ഡിതനായ ശേഷയ്യരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽപെട്ടവർ ഇന്നും സ്തരിക്കുന്നത്.

ഇക്കാലത്താണ് പാച്ചുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവിസ്തരണീയമായ ഒരുത്സാഹിതം സംഭവിച്ചത്. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേ അനാരോഗ്യകരമായ നടപടികളും ദിനചര്യയും കൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തു വന്ന് അല്പകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നാരായണപിള്ള പ്രമേഹരോഗബാധിതനായിത്തീർന്നിരുന്നു. രോഗശമനത്തിനു വേണ്ടിച്ചെയ്യ ചികിത്സാവിധികളേയും, അനാഥരും നിരാശ്രയരുമായിത്തീർന്ന കളത്രപുത്രാദികളുടെ കണ്ണുനീർപ്രവാഹത്തേയും, വിഗണിച്ചു കൊണ്ടു നാല്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ മൃതി അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്വാക്ഷിണ്യമായി ഗ്രസിച്ചുകളഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനുമായിരുന്ന അല്പമായ ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ മരണാനന്തരം മരുമക്കത്തായനിബന്ധനകളനുസരിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തറവാട്ടിൽ ലയിച്ചു. അശരണരായ പാച്ചുവും, സഹോദരിയും, മാതാവും പറയത്തക്ക യാതൊരു ധനസ്ഥിതിയുമില്ലാതിരുന്ന സ്വന്തം തറവാട്ടിനെത്തന്നെ അഭയംപ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഇതിനുശേഷം അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നാരായണി അമ്മയും രോഗബാധിതയായി കിടപ്പിലായി. അതികഠിനമായ ക്ഷയരോഗമാണ് അവരെ ബാധിച്ചിരുന്നത്. സമീപവാസിയായിരുന്ന ഒരു യുവേദവൈദ്യന്റെ ചികിത്സയല്ലാതെ ശാസ്ത്രീയമായ യാതൊരു വൈദ്യസഹായവും അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ അവർക്കു ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നാരായണപിള്ളയുടെ മരണാനന്തരം പത്തു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ സാധുവി ഭർത്താവിനെ അനുഗമിച്ചു.

പാച്ചുവും സഹോദരിയും രണ്ടനാഥശിശുക്കളായി ലോകത്തിലവശേഷിച്ചു. ആ ബാലന്റെ ആശാസനധർമ്മം ഒന്നെന്നായി തകന്നുവീണു. അങ്ങിനെ ഭാവിജീവിതം പടുത്തുകെട്ടുവാൻ, ജീവിതമത്സരത്തിലെ അപ്രതിരോധ്യങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു മല്ലിടുവാൻ, ഉള്ള വൻപിച്ച ഭാരം കഴിച്ചു പതിനഞ്ചു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ പാച്ചുവിന്റെ ചുമലിൽ വന്നു പതിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുവാൻ സ്ഥലം, കഴിക്കുവാൻ ഭക്ഷണം, ധരിക്കുവാൻ വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകത്തിനും ഫീസിനും വേണ്ട പണം, ഇത്രയും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉടൻകി കണ്ടുപിടിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, പാച്ചുവിനു വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളു. നാരായണപ്പിള്ളയുടെ ഒരു മാന്യമിത്രവും, അനാഥമായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷയും, ഉദാരമതിയും ആയിരുന്ന കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപ്പിള്ള എന്നൊരാൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ, ആഹാരം കഴിച്ചു താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പാച്ചുവിന് അനുമതി നൽകി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഫീസ്, വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകം മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുവാനുള്ള പണം കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായി. സഹോദരിയുടെ വക ചില ചില്ലറ ഉരുപ്പടികൾ പണയപ്പെടുത്തിയും വിക്രയം ചെയ്തും, ഉണ്ടാക്കിയ പണം ഒരു വർഷത്തോളംവശ്യമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻപോലും തികഞ്ഞില്ല. മണ്ടും കച്ചത്തോളമായിരുന്നു അന്നു പാച്ചുവിന്റെ അത്യാലംബരപൂർവ്വമായ വസ്ത്രവിധാനങ്ങൾ. ഇവതന്നെയും വൃത്തിയായും ശുദ്ധമായും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ പാച്ചുവിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ 'ആരോഗ്യത്തിനുഹാനികരമായ ശീലങ്ങളെ'ക്കുറിച്ച് ഉപന്യസിക്കയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ചങ്ങനാശേരിക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യത്തിൽ അന്നു ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന അയ്യൻപിള്ളയിൽനിന്നു ലഭിച്ച കീർത്തിബിരുദം "വൃത്തിഹീനനായ ബാലൻ" എന്നായിരുന്നു. ശുചിത്വം, ആരോഗ്യരക്ഷ, തുടങ്ങിയ

വിഷയങ്ങളിലെ പരിജ്ഞാനക്കുറവുകൊണ്ടോ, നൈസർഗ്ഗികമായ ശീലംകൊണ്ടോ, അല്ലാ പിന്നെയോ കരപറവാൻ കഴിയാത്ത ഭാരിഭൂത്തിന്റെ ഗതിമകൊണ്ടാണു പാച്ചുവൃത്തിഹീനനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നതെന്ന കാര്യം ആ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമോ എന്നോ?

കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഉപദേശമാസരിച്ച പാച്ചു തന്റെ ഭയനീയാവസ്ഥയെ വിവരിച്ചും, അതിന് എന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന പ്രാർത്ഥിച്ചും, ഒരു ഹർജി തയ്യാറാക്കി അന്നത്തെ ടിവാൻജിയായിരുന്ന ടി. രാമറാവുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. പരേതനായ നാരായണപിള്ളയെ നേരിട്ടറിയുമായിരുന്ന രാമറാവു ഈ ബാലന്റെ ഭയനീയാവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ആർദ്രചിത്തനായി ചുമഞ്ഞു. നാരായണപിള്ളയുടെ സക്കാർസേവനകാലത്തെ, മുപ്പതു വർഷങ്ങൾ ഒരു വർഷമായി കണക്കാക്കി അത്രയും കാലത്തേയ്ക്കു വരുന്ന ശമ്പളത്തുക രണ്ടായി വിഭജിച്ച്, ഒരു ഭാഗം പാച്ചുവിനും, മറുപകുതി പരേതന്റെ തറവാട്ടിനും നൽകുവാൻ ടിവാൻജി ഉത്തരവു ചെയ്തു. ഈ കണക്കനുസരിച്ച പാച്ചുവിന് ഇരുനൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപ കിട്ടുവാനവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നാരായണപിള്ളയുടെ സമ്പാദ്യം മുഴുവനും ഭാര്യാപുത്രാദികൾക്കാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക മുഴുവൻ തന്റെ തറവാട്ടിലേയ്ക്കു മുതൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും, കാണിച്ച് ഒരു ഹർജിയുമായി പരേതന്റെ മൗതുലൻ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. പ്രസ്തുത ഹർജിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവസാന തീർച്ചയ്ക്കു കാലതാമസം നേരിട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാൻ ഉടനടി ലഭിക്കുമെന്ന പാച്ചു പ്രതീക്ഷിച്ച സക്കാർസഹായം അങ്ങിനെ വിച്ഛേദപ്പെട്ടു. 'നാസിക മുറിച്ചാലും ശകുനം മിനക്കെടുത്തു'മെന്നുള്ള മാതുലന്റെ മർക്കമുഴി തല്ലാലത്തേയ്ക്കു ഫലിച്ചു. ൧൧൦൧-ലെ റെഗുലേഷനിലവസാനിച്ച നായരുടെ മരുമക്കത്തായ ഭായകൃമത്തിനെതിരായുള്ള, ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനന്തരകാലങ്ങളിലെ തീവ്രവും ആത്മാത്മവുമായ എന്തുപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഈ സംഭവം തന്നെയോ എന്നുരായുന്നതു് കൌതുകകരമായിരിക്കും.

സക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി തട്ടി നീക്കിയ അത്യാഗ്രഹിയായിരുന്ന വൃദ്ധമാതുലൻ അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പാച്ചു, വിനയപൂർവ്വം മരണരേഖയുമായി ഭിവാൻജിയെ സമീപിച്ചു. ആദ്യം അനുവദിച്ചിരുന്ന തുകയിൽ മൂന്നു രൂപ പാച്ചുവിന് ഉടനടി നൽകുവാനും ബാക്കി സംഖ്യ സക്കാരിലേയ്ക്കു മുതൽക്കൂട്ടുവാനും യോഗീലനായിരുന്ന ഭിവാൻജി ഉത്തരവു ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പാച്ചുവിനു മുൻ തീരുമാനത്തിൽനിന്ന് എഴുപത്തഞ്ചു രൂപ കൂടുതൽ ലഭിച്ചു. പിതാവിന്റെ കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു ആദ്യ ഉത്തരവനുസരിച്ചു കിട്ടുമായിരുന്ന തുകപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഭിവാൻ രാമറാവുവിന്റെ ഭാക്ഷിണ്യപൂർവ്വമായ തീരുമാനമനുസരിച്ചു ലഭിച്ച മൂന്നു രൂപയും ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വമായിരുന്ന ആ ബാലൻ കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു മൂലധനമായിത്തീർന്നുവെങ്കിലും, അതിലൊരു പൈസ പോലും ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെ താല്ക്കാലികാവശ്യങ്ങൾക്കു കൂടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമുള്ള പണം അന്വേഷിക്കേണ്ട ഭാരം അപ്പോഴാ അവശേഷിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇക്കാലത്തുതന്നെ പാച്ചുവിന്റെ ഭാവി ജീവിതഗതിയേ സാരമായി സ്പർശിക്കയും, ഏറ്റക്കുറവുപോലും ചെയ്തു മറ്റൊരു സാഭവമുണ്ടായി. നായർസമുദായോദ്ധാരികൻ എന്നു വിഖ്യാതനായ സി. കൃഷ്ണപിള്ളയെ നേരിട്ടു കാണുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയവും സ്നേഹവും ആർജ്ജിക്കുവാനും ഇക്കാലത്തു പാച്ചുവിന് അവസരം ലഭിച്ചു, എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ള പാച്ചുവിന്റെ ദുഃഖം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നിലധികം തവണ സി. കൃഷ്ണപിള്ളയോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. കൃഷ്ണപിള്ള പാച്ചുവിനെ നേരിട്ടു കാണുവാൻ കൌതുകം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സമുദായപരമായ ജനസേവനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ താൻ ഗുരുനാഥനായി വരിച്ച ആ മഹാശയന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു കൃഷ്ണകയ്യോടുകൂടി നടന്ന പോകുമ്പോൾ പാച്ചുവിന്റെ കാലുകൾ വിറക്കയും ശരീരം ത്രസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം തനിക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന സന്താപകരങ്ങളായ

കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകളും, ഭാവിജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ ചിന്തകളും, ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെന്നപോലെ പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി ഒന്നൊന്നായി കടന്നുപോയി. ഒരു ഗിരിശ്രേഷ്ഠനുള്ള ഗംഭീര്യവും, സമുദ്രവിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു ഹൃദയവുമാണു തന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയിൽ ആ ബാലൻ ദർശിച്ചത്. ആ മുഖത്തു പ്രസ്താപ്യമായി നീണ്ടു കനത്തു നിന്നിരുന്ന മേൽമീശയും, തുടുത്ത വട്ടമുഖവും, ആരുടേയും ബഹുമാനാദരങ്ങളെ ഹഠാദാകഷിക്കുന്ന ഗംഭീരമായ നോട്ടവും പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തെ അന്നത്തെ ആദ്യസന്ദർശനത്തിൽത്തന്നെ വശീകരിക്കുകയുണ്ടായി. സീ. കെ. പി., പാച്ചുവിന്റെ കുടുംബചരിത്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ചോദിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു. ആ മുഖത്ത് അനിയന്ത്രിതമായ മനോവേദനയുടേയും, ആത്മാർത്ഥമായ അനുകമ്പയുടേയും ഭാവസ്തരങ്ങളാൽ നിരന്തരമായി ഉദിച്ചു മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പാച്ചുവിനു കാണാമായിരുന്നു. കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ അവസാനത്തിൽ സീ. കെ. പി., അന്നു തിരുവനന്തപുരം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന അയ്യൻപിള്ളയ്ക്ക്, പാച്ചുവിന് ഒരു പ്രീസ്കൂളർഷിപ്പ് നൽകണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കത്തു കൊടുത്തു. പ്രസ്തുത കത്തുമായി പാച്ചു അയ്യൻപിള്ളയുടെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു. അയ്യൻപിള്ള പാച്ചുവിനെ സൗഹാർദ്ദപൂർണ്ണരും സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും പ്രീസ്കൂളർഷിപ്പ് കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ നിരാശ പാച്ചുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യത്തേതോ അവസാനത്തേതോ ആയിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തുതന്നെ സീ. കെ. പി., കൊല്ലം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കൊല്ലത്തു ചെന്നു ഫൈസ്കൂളിൽ ചേരുവാൻ പാച്ചുവിന് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നിർദ്ദേശം കിട്ടി. ശുപാർശകൊണ്ടു സാധിക്കാതിരുന്ന പ്രീസ്കൂളർഷിപ്പ് സി. കെ. പി., തന്നെ പാച്ചുവിനു കൊല്ലത്തനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. കോയിപ്പുറത്തു കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കൊല്ലത്തുള്ള ഭവനത്തിലാണു പാച്ചു അവിടേയും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നത്.

സീ. കെ. പി., പാച്ചുവിനു അന്നു കൊല്ലം മുൻസീഫാ യിരുന്ന എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പരിചയം നേടിക്കൊടുത്തു. മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള ചില കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകൾ കൊടുത്ത പാച്ചുവിനെ സഹായിച്ചിരുന്നതു കൂടാതെ പ്രതിമാസം ഓരോ രൂപാ സൗജന്യമായി നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. കൂടാതെ പ്രതിമാസം രണ്ടു രൂപാ വീതം ലഭിക്കുന്ന ഒരു ക്ലഷനാം പാച്ചുവിനു കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ ഉദാരമതികളും, ദാക്ഷിണ്യശീലന്മാരും, സംപൂജ്യന്മാരുമായിരുന്ന മൂന്നു കൃഷ്ണപിള്ളമാരുടെ ഒരേ കാലത്തുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾകൊണ്ടു പാച്ചു ഹൈസ്കൂൾസമുദ്രം ഒരുവിധം തരണംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൩

പരമേശ്വരൻ പിള്ള മംണെ-ൽ മറ്റിക്കലേഷൻപരീക്ഷയിൽ ജയിക്കയും, അടുത്ത വർഷത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തു മഹാരാജാസ്കാളേജിൽ എഫ് എ. ക്ലാസിൽ ചേർന്നു വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുകയും ചെയ്തു. കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തിരുവനന്തപുരത്തേ ഭവനം, ഒരു സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാർത്ഥിയായി കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന പഴയ പാച്ചുവിനു സന്തോഷപുരസ്കാരം ആതിഥ്യം നൽകി. ദിവാൻ രാമറാവുവിന്റെ ഔദാര്യംകൊണ്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന മുൻപു രൂപാ അപ്പോഴും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സ്വകാര്യമൂലധനമായി ശേഖിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത മൂലധനംപോലെതന്നെ മറ്റൊരു പട്ടണ സമ്പാദ്യമായി കൊല്ലത്തുവെച്ചു ലഭിച്ച മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സ്റ്റേഫ് വാത്സല്യങ്ങളും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സുഗമമാക്കി. കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ വിലപിടിച്ച പുതിയപുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ, അത്തമ്യേന ഭാഗ്യവാന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെ മാന്യമായ വിധത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു ക്ലാസുകളിൽ ഹാജരാകുവാനോ, അന്നും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്റ്റേഫിതന്മാരോടു പുസ്തകങ്ങൾ കടം വാങ്ങിയും, പഴയപുസ്തകങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചും പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിച്ചു. മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ കാളേജിലേ സാധാരണ വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും, സംഘം ചേർന്ന് ഉല്ലസിച്ച് സവാരി പോകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദരിദ്രനായ പരമേശ്വരൻപിള്ള മറ്റുള്ളവരുടെ വസതികളിൽ ഡബ്ബിനു മുൻപിലിരുന്നു, ഭാഗ്യവാന്മാരായ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കൃഷ്ണൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും.

ഇക്കാലത്തു്, യോഗ്യവായിരുന്ന മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള ഒരു വെക്കേഷനു കൊല്ലത്തുചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കാണുവാൻ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടാജ്ഞാപിച്ചു. കൃഷ്ണപിള്ള ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, പറവൂർ എന്നീ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലേ മുൻസിഫ്

നാഷ്ണലിസം ശുപാർശക്കുതകുന്നതും, യാത്രചിലവിന്നു മൂന്നു രൂപയും പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഏല്പിച്ചു. അഗതിയായ ആ ബാലനെ കഴിവുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. യാത്രയ്ക്കു കിട്ടിയ മൂന്നു രൂപ വഴിക്കു ഭക്ഷണച്ചിലവിലേക്കു പൊതിഞ്ഞു എളിയിൽ തിരുകിക്കൊണ്ടു്, പരമേശ്വരൻപിള്ള ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു് ഈ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. എത്ര ദൂരവും കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള തഴക്കം ബാല്യത്തിലേതന്നെ പരമേശ്വരൻപിള്ള സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ, ഇരുപത്തിരണ്ടു നാഴികയകലേയ്ക്കുള്ള കായങ്കുളംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചതിനുശേഷം, അവിടെനിന്നു മാത്രമാണു പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പതിവായി വളം കയറാറുള്ളതു്. ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു തിരിക്കുമ്പോൾ വളക്കൂട്ടിയായ മൂന്നു ചക്രം മാത്രമാണു കൈവശമുണ്ടായിരിക്കുക, എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്, ഈ നടപ്പു് ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മേലാത്ത രൊവശ്ശം മാത്രമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ ഒരിക്കൽ ബോധരഹിതനായി പരമേശ്വരൻപിള്ള റോഡിൽ വീണുപോയിട്ടുണ്ടു്. തൊടുപുഴക്കാരായ രണ്ടു മുസൽമാന്മാർ ആ അവസരത്തിൽ അതിലെ കടന്നുപോകുകയും, ബോധരഹിതനായിക്കിടന്നിരുന്ന പാച്ചുവിനെക്കണ്ടു സഹതാപപൂർവ്വം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു ബോധം വരുത്തി വയറുനിറച്ചു ഭക്ഷണം കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും, കാൽനടയായിട്ടുതന്നെയാണു് ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, പറവൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പരമേശ്വരൻപിള്ള ശുപാർശക്കുതകുമായി തന്റെ ഭിക്ഷാടനമാരംഭിച്ചതു്. ആലപ്പുഴ മുൻസിഫ് യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു് ആദ്യസന്ദർശനത്തിൽത്തന്നെ തീർത്തുപറഞ്ഞു. കോട്ടയം മുൻസിഫ് “പിന്നെയൊക്കട്ടെ” എന്ന് ഒറ്റ വാക്കിൽ ഒരു മറുപടിയാണു നൽകിയതു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള നിരാശപ്പെടാതെ ആ ഒറ്റ വാക്കിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കും, തിരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കും, വീണ്ടും കോട്ടയത്തേക്കും പല പ്രാവശ്യം സഞ്ചരിച്ചു. പക്ഷേ

നടന്നുനടന്നു കാലു തേഞ്ഞതല്ലാതെ, തുടച്ചുയായുള്ള ഈ സന്ദർശനങ്ങൾകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അവസാനമായി കയ്യിൽ ശേഷിച്ച കത്തുമായി നിരാശനായ പരമേശ്വരൻപിള്ള കാൽനടയായി മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയുള്ള പറവൂർക്കു തിരിച്ചു. പട്ടിണികിടന്നും, തളന്നും, ക്ഷീണിച്ചും ഒരുവിധം മുൻസിഫിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ട് എഴുത്തു കൊടുത്തു. എഴുത്തു വായിച്ചു തീരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളൊന്നു മില്ലസ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. യാത്രാക്ലേശംകൊണ്ടും, നിരാശകൊണ്ടും ക്ഷീണചിത്തനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള ദീപ്തിനശിച്ചു തന്റെ നയനങ്ങൾ രണ്ടും ഭയനീയമാം വണ്ണം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുഖത്തു പതിപ്പിച്ചു, നിന്നിമേഷനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുവാനല്ലാതെ ഒരക്ഷരംപോലും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തനായില്ല. ഇതു കണ്ടാർദ്രചിത്തനായ മുൻസിഫ് “ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടു തരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിപ്പോൾ കൈവശമില്ല. തിരുവനന്തപുരത്തു ബി. എ. ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന എന്റെ മകൻ അതു നിങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു തരും” എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ട് അകത്തേക്കു പോയി. ഉദാരനായ ഈ ഭാതാവും, ഭാനമത്രിച്ചു ചെന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, അവരുടെ സുദീർഘങ്ങളായിരുന്ന ജീവിതങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി, ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് അന്തർലോകം ചെയ്തിട്ടു കാലം കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും പ്രസ്തുത വാശാനം ഇനിയും നിവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ യഥാകാലം സമുദേശപ്രേരിതനായിരുന്ന മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ളയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു കേട്ടു ഖേദിച്ചു. എന്തായാലും ഈ കായക്ലേശത്തിനും, നിരാശയ്ക്കും പരിഹാരമെന്നപോലെ ഉടൻതന്നെ മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള സത്യം ചെയ്യിക്കുവാനുള്ള ഒരു കമ്മീഷൻ ഉത്തരവു പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു നൽകി. ഒരു വിദ്യാത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ പല കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളും അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വസുധാഭാരണം തുടങ്ങിയ പ്രാഥമികമായ മനുഷ്യാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും പണമില്ലാതെ ഉഴലുന്ന അക്കാലത്തു, സത്യത്തിൽ നിന്നും ധർമ്മത്തിൽ നിന്നും

വ്യതിചലിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചില ചില്ലറ പ്രലോഭനങ്ങളേയും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു ഭിക്ഷുവീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളെ സംബന്ധിച്ച വ്യാജമായ റിപ്പോർട്ടുകളെയെല്ലാം പണംകൊണ്ടു ചില കക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തേ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഭീഷണി കൊണ്ടദ്ദേഹത്തെ വിരട്ടിയോടിക്കുവാൻ പോലും പ്രബലനായ ചില കക്ഷികൾ തുനിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിലെല്ലാം സത്യസന്ധതയും, വിചലിക്കാത്ത പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു പിന്തുണയായുറച്ചു നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽപോലും ആ ബാല്യദശയിൽ തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം വ്യതിചലിക്കുവാനിടയായിട്ടില്ല.

നിരന്തരമായ കായക്ലേശംകൊണ്ടും, പോഷണകരമായ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ അഭാവംകൊണ്ടും, കളേജുവിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും പരമേശ്വരൻപിള്ള രോഗഗ്രസ്തനായിച്ചെന്നു. ജൂനിയർ എഫ്. എ. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിലെത്തിയതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ശയ്യ വലംബിയായിത്തീർന്നു. 'ബ്രൈറ്റ്സ് ഡിസീസ്' എന്ന മൂത്രാശയരോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടു മാസം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിനു രോഗശയ്യയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. രോഗശയ്യ വന്നെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ കാളേജിൽ ചേരുവാനുള്ള സാധ്യത കഴിഞ്ഞുപോയി. ഒരു വർഷം നിഷ്പ്രയോജനമായി ദിവ്യം ചെയ്യരുതെന്നു കരുതി പരമേശ്വരൻപിള്ള കോട്ടയത്തുചെന്ന്, അന്നവിടെ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്ന സീ. കെ. പി.-യെക്കണ്ടു. ഏതു ഘട്ടത്തിലും ആ ശിഷ്യപ്രമുഖന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയായിരുന്ന ഗുരുഭൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽ അപ്പോൾ ഒഴിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉദ്യോഗം താല്ക്കാലികമായി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു നൽകി. കൂടാതെ തന്റെ ശിശുക്കളേ അല്പയനം ചെയ്യിക്കുവാൻ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ താമസമാക്കിക്കൊള്ളുവാനും സീ. കെ. പി., പരമേശ്വരൻപിള്ളക്കുമറിയാൻ നൽകി. ഇങ്ങനെ പ്രതിമാസം പത്തു രൂപാ വീതം ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കു ലഭിച്ച ശമ്പളം മുഴുവൻ ഭാവിയിലേ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മിച്ചം വയ്ക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.

ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു പരമേശ്വരൻപിള്ള കാളേജിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. സദ്യേശപ്രേരിതനായിരുന്ന സി. കെ. വി., പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉദ്യോഗം സ്ഥിരപ്പെടുത്താമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു എങ്കിലും, അത്ര തുച്ഛമായ ഒരുദ്യോഗത്തിൽ ജീവിതശിഷ്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വമായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കാളേജിൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രതിവർഷം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു രണ്ടു വർഷത്തെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു വർഷം കൊണ്ടു പഠിച്ചുതീർക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോൾ മാത്രം ഉറക്കമില്ലാത്ത പഠിക്കുന്ന പഴയ അദ്ധ്യയനരീതി പരമേശ്വരൻപിള്ള വളരെ മുൻപേ വെടിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് വർഷാവസാനത്തിൽ പരീക്ഷാവിജയം നേടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

മാരെ-ൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നു. ഇക്കാലത്താണ് ആദ്യമായി ഒരു വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തു് അദ്ദേഹത്തെ ഗാഢമായി ബാധിച്ചത്. ഫൈസ്കൾ ക്ലാസുകളിലേ ക്രമരഹിതമായ അദ്ധ്യയനരീതി അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായ കഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാത്തതായ മോഹനവും ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. കാളേജ് ലൈബ്രറിയിലെ ഇരുളടഞ്ഞ ഷെൽഫുകൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമായി. വിശുദ്ധാവസരങ്ങളിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും പാഴാക്കാതെ തല കാഞ്ഞു മനഃക്ലേശംചെയ്തു് അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനസമ്പാദനാത്മകം യത്നിച്ചു. ശാസ്ത്രീയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ശ്രദ്ധയെ കൂടുതലായാകു്. നോവലുകൾക്കും, മറ്റു സാഹിത്യകൃതികൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു ശാസ്ത്രകാരനാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിൽക്കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ബാഹ്യസംഭവങ്ങളെ നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നതു്. ബി. എ.-യ്ക്കു രസതന്ത്രശാസ്ത്രം (Chemistry) ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐക്യവിഷയം. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെ ശാസ്ത്രീയ

മായി അപഗ്രഥിക്കുവാനും, ശാഖാചംക്രമണം ചെയ്യാതെ സൂക്ഷ്മമായി വിമർശിക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു മിതഭാഷിയാണ്. സംഭാഷണങ്ങളിലാകട്ടെ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കോടതികളിൽ കഴഞ്ഞ കേസുകൾ വാദിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, പൊതുയോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, നിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുമ്പോഴാകട്ടെ അശാസ്ത്രീയമായി ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരൊറ്റപ്പദം പോലും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ശാസ്ത്രീയമായ മനോഭാവമാണ് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമജീവിതത്തെ വിജയകരമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾ പോലും അദ്ദേഹം ആവേശത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. കേവലം ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി മാത്രമാണ് പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും, സ്വകാര്യജീവിതത്തെ മിക്കപ്പോഴും, അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് ഹൃദയത്തേക്കാൾ ബുദ്ധിയാണ് കൂടുതൽ വികസിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശകന്മാർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധി പരമായിട്ടല്ലാതെ, സ്തോഭപരമായ ഒരു പ്രവർത്തനവും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിപ്രധാനവും ശാസ്ത്രീയവുമായ മനോഗതിയുടെ ഒരു സ്ഥിരീകരണം മാത്രമാണ് ഇത്. മനശ്ശാസ്ത്രദൃഷ്ടി വികാരപ്രധാനമെന്നു തോന്നാവുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾ പോലും ബുദ്ധിപ്രധാനമായ നിശ്ചലാത്മജീവിതത്തിലെ വൈവിധ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ചില താല്ക്കാലികവൃത്തിയാനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണകോടിതന്നെയാണ് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നാസ്തികൻ എന്ന ബിരുദം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തത്. ഡാവിന്റെ പരിണാമവാദം അക്കാലത്തു ശാസ്ത്രലോകത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. Origin of the species (കാറിജിൻ ആഫ് ദി സ്പീഷീസ്) എന്ന ഡാവിന്റെ വിശുതമായ ഗ്രന്ഥം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു മതഗ്രന്ഥമെന്നപോലെ ആവർത്തിച്ചു

പഠിച്ചു. കുറച്ചുകാലം മുൻപു മാതൃഭൂമിപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനയച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രശ്നപത്രത്തിൽ, “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ഏറ്റവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതും, ആയ ഗ്രന്ഥമെന്താണെന്ന്” ഒരു ചോദ്യംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡാർവിന്റെ ‘*Origin of the species*’ എന്നായിരുന്നു ആ ചോദ്യത്തിനു പരമേശ്വരൻപിള്ള നിസ്സംശയമായി മറുപടി കൊടുത്തത്. ഇതുകൂടാതെ ഹക്സിലി, ടിൽഡൻ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയചിന്തകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം ധാരാളമായി വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാർവിൻ, ഹക്സിലി, ടിൽഡൻ മുതലായവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ, കാലാനുകൂലമായ പരിവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ലളിതവാദിയാക്കിത്തീർത്തത്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദം വിപ്ലവകരമായ സമൂലപരിവർത്തനങ്ങളെ പഠിയില്ല, പിന്നെയോ, കാലഗതിയനുസരിച്ചുള്ള മന്ദമായ ചുരുതിയാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അവ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്. വിപ്ലവകാരികൾ കീറസ്, ഷെല്ലി തുടങ്ങിയ കവികളുടെ വികാരപ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നു. അവരുടെ ജീവിതാന്വേഷണപ്രധാനവും സാഹസികവുമാണു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇക്കാലത്തു സമ്പാദിച്ച ഹൃദിസ്ഥിതമാക്കി വെച്ചിരുന്ന വിജ്ഞാനസമ്പത്താണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെ ശോഭനമാക്കിത്തീർത്തത്.

അദ്ധ്യായം ൪

ഡാക്ടർ ഹാവി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അധികാരകാംക്ഷിയും, ശിക്ഷണപ്രിയനുമായിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചലാണു തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമിതനായതു്. അദ്ദേഹം ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞു വിദ്യാഭ്യാസധയറക്ടർ പദത്തിലേയ്ക്കുയന്നതും, അക്കാലത്തു കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമല്ല അർദ്ധപ്പട്ടിണിക്കാരായ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലെ ബാലന്മാർപോലും ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയനുസരിച്ചു വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു നിയമമുണ്ടാക്കിയതും, ജനങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഫലമായി അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രസ്തുത നിയമം പിൻവലിച്ചതും ആരും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. പാശ്ചാത്യകലാശാലകളിലെ സ്വതന്ത്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിലാണു് അദ്ദേഹം വളർന്നെങ്കിലും, ഒരു സാമ്രാജ്യവാദിയും അധികാരപ്രമത്തനുമായിരുന്ന ആ സ്കാട്ടലൻഡ് കാരനു് ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തു് തുലോം അഹിതകരമായിരുന്നു.

സേപ്താധികാരിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചൽ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഒരു കടന്ന വിപ്ലവകാരിയായിട്ടാണു പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. യുവാക്കന്മാരായ ഉല്പതിഷ്ണുക്കളുടെ ഇടയിൽ യൗവ്വനത്തിൽ ഒരു കടന്ന വിപ്ലവകാരിയും, യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായ വൃദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ വാല്യകൃത്തിൽ ഒരു കടന്ന ഉൽപ്പതിഷ്ണുവും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായധീരതയും, സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠികളെ പലപ്പോഴും വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയബോധമോ ദേശീയവീക്ഷണമോ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു്, ഒരു വിപ്ലവകാരി എന്നു പേരെടുത്ത അദ്ദേഹത്തിനു, കാളേജുധികൃതന്മാരുമായി ചിലപ്പോൾ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ടു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള കാളേജു് ഡിബേറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റിയിലെ സിക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഡാക്ടർ ഹാവി പുത്രനിവിശേഷമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തിയിരുന്ന ആ സമേതനശിശു

വിൻ, അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ വിട്ടുപോയ ശിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും, പ്രതിവർഷം ഉപഭോഗരൂപത്തിലുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഡിബോറിംഗ് സൊസൈറ്റി ബഹുമാനപുരസ്കാരം ഹാമിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്ക് ഉപചാരപരമായ മറുപടികളും അയച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ ഈ സന്ദേശത്തിനു മറുപടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ജോലി സിക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു മറുപടി എഴുതിയുണ്ടാക്കി. മാമുലനസരിച്ചുള്ള മറുപടിയെഴുത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു പരമേശ്വരൻപിള്ള പരോക്ഷമായി അല്പാപകന്മാർക്കു ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുവാൻകൂടി ഈ അവസരത്തെ വിനിയോഗിച്ചു. അല്പാപകന്മാർ വിദ്യാത്മികളോടു സമഭാവേന വർത്തിക്കേണ്ടതിന്റേയും, ക്ലാസുമാറികൾക്കു വെളിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ പങ്കെടുക്കേണ്ടതിന്റേയും, ആവശ്യകതയേ ഈ കത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

പ്രസ്തുത കത്തു സൊസൈറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ഒരു ചടങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാത്മികളും അല്പാപകന്മാരും സമ്മേളനഹാളിൽ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായി. നൂതനമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലില്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ കത്തു വായിച്ചുതുടങ്ങി. അല്പാപകന്മാർക്കുള്ള ഉപദേശഭാഗം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹാളിലെ രംഗം പ്രക്ഷുബ്ധമായി. ഡാക്ടർ മിച്ചൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കൃശഗാത്രനായ ഈ യുവാവിനെ ശരീരശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഒരുതരം ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി തുറിച്ചു നോക്കുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ചുവക്കുന്നതും, മുഖത്തു കൂരഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കാണാമായിരുന്നു. മറുപ്താപകന്മാർ പരസ്പരം നോക്കി മുഖം ചുളിച്ചു. വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട, ആഹ്ലാദവും ഉല്ക്കണ്ഠയും ഇടകലർന്ന ഒരു അമ്പുക്ക ശബ്ദം മാത്രമാണ് ഹാളിലെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു

ഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള കത്തു വായിച്ചു തീർത്ത സ്വസ്ഥാനത്തിരുന്നപ്പോൾ ഹാളിലെങ്ങും നിശ്ശബ്ദത വ്യാപിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അല്പാപകന്മാരുടേയും വിശേഷിച്ചു ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെയും മുഖത്തു നിന്നിമേഷമായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അല്പനിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന എം. രാമവർമ്മന് സ്വസ്ഥാനത്തു് എഴുന്നേറ്റു നിന്നുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത കത്തിലേ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് പര്യായമായി വിമർശിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഒരു കടന്ന യാഥാസ്ഥിതികനും, അനന്തരജീവിതത്തിൽ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വിപ്ലവകാരിയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം, പ്രസ്തുത കത്തിൽ അല്പാപകന്മാർക്കു നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശഭാഗത്തെ അത്യുഗ്രമായി ഭേദിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു തീക്ഷ്ണമായ ഒരു വാദപ്രതിവാദം നടന്നു. അല്പാപകന്മാരുടെ എതിർപ്പിനെ ചെറുത്തു നില്ക്കുവാൻ വേണ്ട ചങ്കുറപ്പു് അന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അംഗീകാരത്തിന്നു സമർപ്പിച്ചു കത്തു് അസ്വീകാര്യമാണെന്നും, അതു മാറ്റി എഴുതണമെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്നു് ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുവാൻ നിയുക്തനായി. മറുപടിയുടെ പകർപ്പു് ഹാജരാക്കുവാൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ ക്രോധപൂർവ്വം പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. യോഗം നിരസിച്ചു കത്തു് താൻ ഉടനടി നശിപ്പിച്ചുകുളഞ്ഞതായി പരമേശ്വരൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞു. കർശനമായ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്തുമെന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. കത്തു് തന്റെ കൈവശമില്ലെന്ന പഴയ പല്ലവിതന്നെ പരമേശ്വരൻപിള്ള ആവർത്തിച്ചു. രേഖാമൂലമായ തെളിവില്ലാതെ ശിക്ഷണനടപടികൾ കയ്യാളുവാൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉൽക്കണ്ഠാകലനായ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മുഖത്തു് ഒന്നുകൂടി തുറിച്ചു നോക്കിയതിനുശേഷം പിന്തിരിഞ്ഞു നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പട്ടാളമുറയിൽ ഒരു ആജ്ഞ നൽകി. അതിനുശേഷം പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നടപടികൾ ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്നു.

കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ തിരുവനന്തപുരത്തിനു സമീപമുള്ള പുലയനാർകോട്ടയിലേയ്ക്ക് ഒരു വിനോദയാത്ര പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പുലയനാർകോട്ടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ജാതി തിരിച്ച ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ വേണ്ട പുകൾ കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്ന മെസേഴ്സ് വൈദ്യലിംഗംപിള്ള, എം. ഗോവിന്ദൻ, ജി. നീലകണ്ഠൻ, എന്നിവരോടുകൂടി പരമേശ്വരൻപിള്ള നായനാർ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന പരയിൽ കടന്നു ചെന്നു. കുടിമുത്ത യാഥാസ്ഥിതികത്വം നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അക്കാലത്തു നായരേതരന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ, വിശേഷിച്ചും അവണ്ണസമുദായക്കാർ, ഭക്ഷണസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചതിൽ നായർവിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ഷുഭിതചിത്തരായി. അവർ വിനോദസംഘത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന ട്രൂട്ടർ കൃഷ്ണസ്വാമി സമക്ഷം പരാതി ബോധിപ്പിച്ചു. കൂലനായ കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ, മി. ഗോവിന്ദനോടും മറ്റും നായന്മാരുടെ പന്തലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഈ ആജ്ഞയെ പരസ്യമായി പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. വൈദ്യലിംഗംപിള്ളയും പ്രസ്തുത വിനോദയാത്രയിൽ പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ അവണ്ണവിദ്യാർത്ഥികളോടൊന്നിച്ച് ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു. വിദ്യാലയത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തെ ഈ സംഭവം അല്പമൊന്ന് ഇളക്കി മറിക്കാതിരുന്നില്ല. “ജാതിമയ്ക്കു വിട്ട് കപ്രസിദ്ധി നേടിയ അധികപ്രസംഗിയായ എന്നെക്കാണുവാൻ വൃദ്ധനും ഹൃസ്വദൃഷ്ടിയും ആയിരുന്ന മുൻഷി രാമക്കുറുപ്പ് മൂക്കോടുമൂക്കു മുട്ടത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൂരദർശിനിക്കുണാടിയുടെ ഘനമുള്ള മൂക്കുകളുടെ ചിപ്പുകളിൽക്കൂടി എന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയ നോട്ടം എനിക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അക്കാലത്തിലെ കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ മഹാരാജാസ് കാളേജിൽ ഒരു ഓണടിനാഘോഷം നടത്തണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അന്നു ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന മി. മജ്ജർ

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുൾപ്പെടെ ഈ സംഗതിയേക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിലേക്കു നോട്ടീസ് എഴുതി ഉണ്ടാക്കി ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ അനുമതിക്കു സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകലോകത്തിൽ കൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടേതുപോലെയോ പുലത്തിയിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രാരംഭഭ്രമങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെ, അധികാരികളുടെ ചുമതലയിൽത്തന്നെ അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും, പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥിയും, അന്ന് ഒരു ഉന്നതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനും, ആ യോഗത്തിലെ പ്രധാന പ്രാസംഗികനും ആയിരുന്ന പി. താണുപിള്ള, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യുവാക്കന്മാരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ചില നിരൂത്തരവാദപരമായ പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തു. അതു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കി. പക്ഷേ, അന്നതിന്നു മറുപടി പറയുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച്, ഓണിനാലോഷം നടത്തുവാൻ അദ്ധ്യാപകന്മാർ, പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികൾ, അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരുടെ പ്രതിനിധികളുടേതായ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കൃതമായി. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ഓണിനാലോഷത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയേ നിയമിച്ചു. ആ കമ്മിറ്റി, ലഘുക്ഷേണം, കായികവിനോദം, പൊതുയോഗം എന്നീ മൂന്നു ചടങ്ങുകൾ മാത്രം അടങ്ങിയ ഒരു സാധാരണപരിപാടി തയ്യാറാക്കി കൃതാർത്ഥരായി. വിദ്യാർത്ഥികൾ അതറിഞ്ഞ് ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കു മുഴുവൻ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു ഭീഷ്വപരിപാടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുകയും, അതു കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിന്നു സമർപ്പിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പരിപാടി ആരാണു കമ്മിറ്റിയിൽ ഹാജരാക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം വാദവിഷയമായി. ഒരു വിപ്ലവകാരിയെന്നു പ്രഖ്യാതനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയിൽ തന്നെയാണു് ഈ ചുമതല വന്നുചേർന്നതു്.

കമ്മിറ്റി യഥാകാലം സമ്മേളിച്ചു. പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധികൾ മിക്കപേരും പതിവുപോലെ അന്നും ഹാജരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ

പ്രതിനിധികൾക്ക് അനായാസേന ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ആദ്യം ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ കാര്യപരിപാടി ഫാജരാക്കി. അനന്തരം ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന കാര്യപരിപാടി കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിച്ചു. പി. താണുപിള്ള, വിദ്യാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് മുൻപ്രസംഗത്തിൽ ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്താവനകളെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. താണുപിള്ളയെപ്പോലുള്ളവർ യുവാക്കന്മാരെ അടുത്തു പരിചയിച്ചാൽ തെറ്ററിയാണുകൾ നീങ്ങുമെന്നും, അതിലേക്കു തന്റെ ദീർഘമായ കാര്യപരിപാടി ഉപകരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിപാടി ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. ഇത് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും, വിശേഷിച്ചു ഡാക്ടർ മിച്ചലിനും ഒരു വലിയ പരാജയമായിരുന്നു. “ഒരാൾക്ക് അനേകം പേരെ അപമാനത്തിലേക്കു വിജയകരമായി നയിക്കാമെന്നുള്ളതിന് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണിത്” നായിരുന്നു പ്രഫസർ ലക്ഷ്മണൻ ഈ വിപ്ലവകാരിയുടെ സാഹസത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

ബി. എ. പരീക്ഷ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളും മദ്രാസിലാണ് അന്നു പരീക്ഷയ്ക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നത്. യാത്രച്ചിലവിനു വേണ്ട പണം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കരുതിവെച്ചിരുന്ന നിക്ഷേപത്തിൽ അവസാനനാണയവും ചിലവഴിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഫാവി മെമ്മോറിയൽ പ്രൈസ് സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉപന്യാസമത്സരപരീക്ഷ നടന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയും മത്സരത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഒന്നാംസ്ഥാനമായ നാലുതു രൂപയും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അങ്ങിനെ പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള യാത്ര, ഭക്ഷണം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു.

ഐക്യ വിഷയമായിരുന്ന രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ (Chemistry) ഒന്നാം ക്ലാസ്സോടുകൂടി മാർച്ച്-ൽ പരമേശ്വരൻ

പിള്ള ബി. എ. പരീക്ഷ ജയിച്ചു. അക്കാലം മദ്രാസസംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു രണ്ടു പേർ മാത്രമാണു കെമിസ്ട്രി വിഷയത്തിൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ജയിച്ചിരുന്നത്. പരപ്പനാടു വലിയ രാജാവു തിരുവനന്തപുരം കാളേജ് സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു കെമിസ്ട്രിയിൽ ഒന്നാമതായി ജയിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കു പാരിതോഷികമായി നാലുപതിനാലു രൂപാ ഡാക്ടർ മിച്ചലിനെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ഡാക്ടർ മിച്ചൽ താൻ വിപ്പവകാരിയെന്നു മുദ്രയടിച്ചിരുന്ന ആ യുവാവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ വിജയത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയും പരപ്പനാടു രാജാവിന്റെ സമ്മാനം സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുകയും ചെയ്തു. പ്രസിഡൻസി കോളേജിലെ കെമിസ്ട്രി പ്രഫസറായിരുന്ന ഡാക്ടർ വിൻസൺ, പരമേശ്വരൻ പിള്ളയ്ക്ക് ഒരു അനുഭാവദനസന്ദേശമയച്ചിരുന്നതിൽ എം. എ-യ്ക്കു പഠിക്കുവാൻ പ്രതിമാസം ഇരുപതു രൂപാ വരുന്ന ഒരു വേതനം നൽകാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതു രൂപ കൊണ്ടു മദ്രാസിൽ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു വിൻസന്റെ ഒരുദായ്ക്കും നന്ദിപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിക്കയല്ലാതെ ഗതൃന്തരമില്ലായിരുന്നു. എം. എ-യ്ക്കു പഠിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തേ തുടങ്ങാൻ നാലാം അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ പരമേശ്വരൻ പിള്ള രസതന്ത്രശാസ്ത്രമുപേക്ഷിച്ചിട്ടു നിയമവിഷയത്തിലേയ്ക്കു തന്റെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചു വിട്ടത്. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിനു പ്രേരകമായിരുന്നതെങ്കിലും പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും പശ്ചാത്താപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം ൫

സയൻസ് ഐക്യകമായെടുത്ത് അതിപ്രശസ്തമായ നിലയിൽ ബി. ഏ. പരീക്ഷ ജയിച്ച പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക്, അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് ഒരു സക്കാർജീവനം ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളതു വളരെ വിഷമമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉദ്യോഗം തിരുവനന്തപുരത്തു ലഭിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഉദ്യോഗമുള്ളവർക്കും നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലുമായിരുന്നു അന്നു ലാക്കോളേജിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തിവന്നത്. സീ. കെ. പി. ഈ ഘട്ടത്തിലും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സഹായത്തിന് വന്നെത്തി. സീ. കെ. പി., യുടെ രൂപാശ്ചര്യസരിച്ച പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രതിമാസം ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഫോർട്ട് വർണാക്യലർ സ്കൂളിൽ ഒരുദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടും ഭാരിദ്രം പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ പരിപൂർണ്ണമായി വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കഷ്ടപ്പെട്ടും, കടം വാങ്ങിയും, മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായബുദ്ധിയെ ആശ്രയിപ്പും, അദ്ദേഹം ഒരു വിധം ബി. എൽ. പരീക്ഷ ജയിച്ചു. പരീക്ഷയുടെ ഫലം പുറത്താകുന്നതിന് മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിന് കൊല്ലം ഫൈസ്കൂളിലേയ്ക്കു സ്ഥലംമാറ്റം കിട്ടി. ഇവിടെവെച്ചാണ് അന്നു കൊല്ലം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള എം. ഏ-യുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു പരമേശ്വരൻപിള്ള പാത്രമായത്. അവർ തമ്മിലുള്ള സൗദ്യോഗികബന്ധം ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനിന്നില്ല. പരീക്ഷാഫലം പുറത്തു വന്നതോടു കൂടി പരമേശ്വരൻപിള്ള സക്കാർജോലി രാജികൊടുത്തിട്ട് വക്കീൽവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളാരംഭിച്ചു. സക്കാർജോലിയും, അതിലെ സ്ഥിരമായ പ്രതിഫലവും, ഭാവിയിൽ സൗദ്യോഗികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന ഉന്നമനവും പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ അല്പംപോലും ആകൃഷ്ടനാക്കിയില്ല. അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ വിജയം നേടുന്ന ഒരാൾക്കു പൊതു

ക്കായ്ജീവിതത്തിലും, വേണമെങ്കിൽ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിലും ലഭിക്കുവാനിടയുള്ള ഔന്നത്യവും പുരോഗതിയും, ആദ്യം മുതൽക്കേ പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സർക്കാർജോലിയിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്ന കായ്തത്തിൽ അന്നദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരുവിധമായ മനഃശ്ലേഷവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച് എവിടെയാണു വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്ന പ്രശ്നമാണ് അദ്ദേഹത്തെ അല്പമൊന്നലട്ടിയത്. ദീർഘമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം കൊല്ലത്തുതന്നെ പ്രാക്ടീസു തുടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

ബാറിൽ വലിയ തിരക്കുള്ളതു പിന്നണികളിലാണെന്നും, മുന്നണികളിൽ ധാരാളം സ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും, നിയമജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടിയിട്ടുള്ള വക്കീലന്മാരും, ജഡ്ജിമാരും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരേ നോക്കി ഉപദേശരൂപത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിശക്തിയും പരിശ്രമശീലവും മാത്രം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു, മുന്നണികളിലേയ്ക്കു തള്ളിക്കയറുവാൻ യത്നിച്ചിട്ടുള്ള പലരും നിരാശയോടെ പിൻവാങ്ങുന്നതും, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളോടുകൂടിയ സാമാന്യബുദ്ധികളും, നിസ്സാരബുദ്ധികളും നിഷ്പ്രയാസം മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു കയറുന്നതും, നിയമലോകത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്. അതെങ്ങിനെയുമാകട്ടെ. ഏതായാലും കൊല്ലം ബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രാക്ടീസാരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു പിന്നണികളിലേക്കാരും വലിയ തിരക്കും തള്ളലും മുന്നണികളിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേ നിയമലോകത്തു് അത്യുന്നതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുയർന്നു തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉജ്വലമായി പ്രശോഭിച്ച പല അഭിഭാഷകന്മാരും അന്നു കൊല്ലം ബാറിലാണു പ്രാക്ടീസു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. മി. കൃഷ്ണൻപണ്ഡാല, പി. രാമൻതമ്പി, ഇല്ലിക്കുളം കേശവപിള്ള, ചെങ്കോട്ട രാമയ്യർ, മി. ലാസുബ്രയ്യർ തുടങ്ങിയവർ ഇവരിൽ ഏതാനും ചിലർ മാത്രമാണ്. ഇവരിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂന്നുപേരും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മിത്രങ്ങളും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളു

മായിരുന്നു. ഇവരുടെ വാത്സല്യവും, ഉപദേശവുമാണ് തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗമായി കൊല്ലം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ മുഖ്യമായി പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

അക്കാലത്തു ബി. എൽ. ബിരുദധാരികൾപോലും, വക്കീൽ വൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ഒരു പ്രത്യേക പരീക്ഷ കൂടി ജയിച്ചിരിക്കണമെന്ന നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നാരോഗ്യം നിമിത്തം അക്കല്ലത്തേ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന ജയിക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. വീണ്ടും പരീക്ഷയിൽ ചേർന്ന ജയിക്കുവാൻ ദീർഘമായ ഒരു സംവത്സരം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള നില വന്നുകൂടി. ഇങ്ങിനെ ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ളത് അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ദുഃഖമായിരുന്നു. വക്രമായ ദുഃഖങ്ങൾ ഹൃസ്വമായ മാറ്റങ്ങളിൽകൂടി കടന്നു കയറുവാനുള്ള കല്പനാവൈഭവംകൊണ്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ള അനൗദ്യോഗികനാണ്. പരീക്ഷ കടന്നുകൂടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, പരീക്ഷ ജയിക്കണമെന്നുള്ള നിയമംതന്നെ നിർത്തൽചെയ്തു സന്നതെടുക്കണമെന്നായിരുന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള നിശ്ചയിച്ചത്. ഒരു കാര്യം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചാൽ അതു സാധിക്കുന്നതുവരെ നിരന്തരമായി യത്നിക്കുകയെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ഒരു ഗുണവിശേഷമായിരുന്നു. നിയമം ഭേദഗതിചെയ്തു പരീക്ഷ നിർത്തലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മി: കൃഷ്ണൻപണ്ഡാലയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ചു. നിയമം ഭേദഗതിചെയ്തു, പരീക്ഷ നിർത്തലാക്കി. അങ്ങിനെ സന്നതെടുക്കാനുള്ള ഒരു പ്രതിബന്ധം നീങ്ങി. സന്നതെടുക്കാനാവശ്യമുള്ള പണമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു പിന്നീട്ഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന മറ്റൊരു ദുഃഖം. ഒരു സ്റ്റേജിനെന്റ രണ്ടു സ്വച്ഛന്ദമോതിരം കടം വാങ്ങി, സതീതൃനായിരുന്ന ഒരു പണവ്യാപാരിയെ സമീപിച്ചു, രൂപായ്ക്കു പ്രതിമാസം അരച്ചുകൂം പലിശ നിരക്കിന് അമ്പതു രൂപ കടം വാങ്ങി രണ്ടാമത്തെ ദുഃഖവും കടന്നുകൂടി. രൂപായ്ക്കു അരച്ചുകൂം പലിശ വാങ്ങിയ പണവ്യാപാരി തനിക്കു ലഭിച്ച ആദായത്തിൽ എത്രയോ ഇരട്ടി അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു വക്കീൽഫീസായി കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

ഹംവെ-മാണ്ടു തുലാമാസം വൃ-ാംതീയതി പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ സന്നതെടുത്തു വ്യവഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. “നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നിച്ചു ജോലി പഠിക്കാം” എന്നു വിനോദസുപരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അന്നു കൊല്ലം ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ജഡ്ജിയായിരുന്ന കഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു സന്നതു നൽകിയത്. ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ജഡ്ജിയായുത്തപ്പെട്ട പണിക്കർ സിവിൽനിയമത്തിൽ ഗണ്യമായ യാതൊരു പരിജ്ഞാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മജിസ്ട്രേട്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു ജഡ്ജിപദത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഉദ്യോഗക്കയറ്റം ഒരുപക്ഷേ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്നാദ്യമായിട്ടായിരിക്കണം. അന്നത്തെ ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രീതിയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീർന്ന പണിക്കർ ന്യായമായിക്കിട്ടേണ്ട ഭിവാൻപേഷ്കാരദ്യോഗം യഥാകാലം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ആ അനീതിയ്ക്കു ഒരു പരിഹാരമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ജഡ്ജിയുദ്യോഗം നൽകുവാൻ പിന്നീടു അധികാരികൾ നിശ്ചയിച്ചത്. തനിയ്ക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സിവിൽനിയമം ഒന്നിച്ചു പഠിക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ഫലിതരൂപത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഈ സഹപാതം വളരെ പുരോഗമിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ചരമമടഞ്ഞു.

സർക്കാരുദ്യോഗമല്ലാതെ മറ്റു മാന്യമായ തൊഴിലുകൾ അത്ര വളരെ സുലഭമല്ലാത്ത ഈ രാജ്യത്തു, അദ്വൈതവിദ്യയായ യുവാക്കന്മാർ അവരുടെ നൈസർഗ്ഗികമായ വാസനയോ അഭിരുചിയോ ഗണ്യമാക്കാതെ അഭിഭാഷകവൃത്തി ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചു അവരുടെ ജീവിതം വൃശ്ചമാക്കുന്ന കാഴ്ച ഒട്ടുതന്നെ ദുർല്ലഭമല്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ നാല്പതുവർഷങ്ങൾക്കുമുൻപും തിരുവിതാംകൂറിലെ ബാറിൽ വലിയ തിരക്കു തിരക്കുമായിരുന്നു. ഇന്നും ബാറിൽ ഇവിടെ വലിയ തിരക്കാണ്. അൻപതു വർഷം കഴിഞ്ഞാലും ഈ തിരക്കു വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ കുറയുകയില്ല. സാമ്പത്തികമായ യാതൊരു പിന്തുണയുമില്ലാതെ, വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനു എത്ര ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ ഒരു ജീവിതഘട്ടത്തിൽക്കൂടിയാണ് ആദ്യം കടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു അനുഭവ

സ്ഥാനാരോഹണവർഷ സങ്കല്പിക്കുവാൻപോലും കഴിയുന്നതല്ല. പ്രതിഫലമോ, പ്രോത്സാഹനമോ ലഭിക്കാത്ത ഈ ആദിമഘട്ടത്തിലെ പരിശ്രമവും വിജ്ഞാനസമ്പാദനവും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസപ്രമാണമൊന്നുമാത്രമാണ് അവരുടെ ജീവിതാശയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. പരിശ്രമശീലന്മാരും, ബുദ്ധിസമ്പന്നന്മാരും ഈ ജീവിതമത്സരത്തിനിടയിൽ അവരുടെ സാമർത്ഥ്യം ഒരിക്കൽപോലും പ്രകടമാക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെ പൂർണ്ണ തള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. എന്നാൽ തീവ്രമായ ഈ മത്സരപരീക്ഷയിൽ വിജയിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ജന്മമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സംഘം ജനങ്ങളുണ്ട്. അവരിലൊരാളായിരുന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള. സുന്നതെടുത്ത് ഒരു വർഷം തികയുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസ വരവ് അന്നൊരു വൻപിച്ച തുകയായിരുന്ന നൂറു രൂപയിൽ കുറയാത്ത സംഖ്യയായിരുന്നു. കൊല്ലത്തു ധാരാളം കേസുകളുള്ള ഒരു വക്കീലായിരുന്ന കായങ്കുളം കേശവപിള്ള അക്കാലത്തു ബി. എൽ. പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ മദ്രാസിനു പോയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേസുകൾ നടത്തുവാനും കക്ഷികളെ നേരിട്ടു പരിചയപ്പെടുവാനും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കുവസരം ലഭിച്ചു. ആ അവസരം പരമേശ്വരൻപിള്ള പാഴാക്കിയില്ല. കേശവപിള്ള തിരിച്ചുവന്നതിനകം പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യവും, സത്വസന്ധതയും, കൃത്യനിഷ്ഠയും, കാര്യശേഷിയും കക്ഷികളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉന്നമനത്തിന് ഇക്കാലത്തു് ഒരു ചെറിയ വിഷമം നേരിട്ടു. ൧൦൭൯-മീനത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്നിപാതജപരം പിടിപെട്ടു കിടപ്പിലായി. രോഗം ഭേദമായി വീണ്ടും കോടതിയിൽ ഹാജരായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പുതിയ വക്കീലിനെപ്പോലെ ജോലി ആരംഭിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നുകൂടിയത്. എന്നാൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭാഗ്യസൂര്യൻ അപ്പോഴും തെളിഞ്ഞു തന്നെയാണു നീന്നിരുന്നത്. കൊല്ലംബാറിലെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന പി. രാമൻതമ്പി ഇക്കാലത്തു തിരുവന

അപൂർണ്ണ ലാക്കാളേജിൽ ഒരുപ്രോഗം സ്വീകരിച്ച് താമസം അങ്ങോട്ടു മാറി. തമ്പിയുടെ കേസുകളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ചു. അതിനശേഷം ആശ്ചര്യകരമായ ഒരുയച്ചുയാണു വക്കീൽവൃത്തിയിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കുണ്ടായത്. കേവലം അഞ്ചു വഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലംബാറിലെ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള വക്കീലന്മാരിലൊരാളായിത്തീർന്നു. അനന്തരം ഫ്രാൻസ്-ൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം മാറ്റുന്നതുവരെ കൊല്ലംബാറിലെ അനിഷ്ടധ്യനേതാവും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസമുള്ള വരവു രണ്ടായിരത്തിനും രണ്ടായിരത്തിഅഞ്ഞൂറിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു സംഖ്യയായിരുന്നു.

പരമേശ്വരൻപിള്ള അനുഗ്രഹീതനായ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ മനോഭാവത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ വികാരപരമായി യാതൊന്നിനേയും അദ്ദേഹം വീക്ഷിക്കുന്ന പതിവല്ല. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യത ഒരു വക്കീലെന്ന നിലയിലോ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഒരു ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിലോ അദ്ദേഹത്തെ അശേഷം അലട്ടിയിട്ടില്ല. തന്റെ കർത്തവ്യം നിരാക്ഷേപമായി നിർവ്വഹിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു, വാദിക്കുന്ന കേസുകളുടെ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായിട്ടില്ല. ന്യായം നടക്കണമെന്നും, തന്റെ കൃത്യവിലോപംകൊണ്ട് ആർക്കും ഏതും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കരുതെന്നുമുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു കക്ഷികളോടോ, അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളോടോ, അദ്ദേഹം യാതൊരു താദാർത്ഥ്യവും ഭാവിക്കാറില്ല. അസാമാന്യമായ പ്രതിഭാവിഭാവവും അത്യുഗാധവും സൂക്ഷ്മവും ആയ നിയമപരിജ്ഞാനവും, വക്കീൽജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വിഖ്യാതനാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. ഫൈക്കോടതിവിധികൾ ഹുദിസ്ഥമാക്കി ജഡ്ജിമാരേയും എഴുതവക്കീലന്മാരേയും കഴക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു നിയമപാണ്ഡിത്യമല്ല അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നത്. ഏല്പാപ്പോഴും നിയമത്തിന്റെ മെഴലികതതപങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ പ്രായോഗികമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം പ്രാവീണ്യം സമ്പാദി

ച്ചതു്. കഴുങ്ങിയ കായ്ക്കുക്കൾപോലും ശാസ്ത്രീയമായപത്രമിച്ചു, താരതമ്യേന അപ്രധാനങ്ങളായ സംഗതികൾ വേർതിരിച്ചു, കായ്കളാലും മാത്രം അതിസൂക്ഷ്മമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു, ന്യായാധിപന്മാരുടെ തീരുമാനത്തിന് സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. പദപ്രയോഗബാഹുല്യംകൊണ്ടു ന്യായാധിപന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ വിശദമായും, സൂക്ഷ്മമായും, സുനിശ്ചിതമായും ആശയങ്ങൾ വെളിവാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കണം എന്നദ്ദേഹത്തിന് നിർബന്ധമുണ്ടു്. വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കു പ്രാബല്യം നൽകുന്ന നിയമതത്വങ്ങളും അടുക്കി, അവയെ പ്രശാന്തമായും പ്രൌഢമായും ന്യായാധിപസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവഹാര രീതിയിൽ ആഭാസങ്ങൾക്കോ, അമിതഭാഷണങ്ങൾക്കോ അശേഷം സ്ഥാനമില്ല. ആവേശജനകമായ ഒരൊറ്റ പ്രസംഗംപോലും അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ സുവ്യക്തവും സുലളിതവും ആയ പദങ്ങളും അപ്രസക്തങ്ങളല്ലാത്ത ആശയങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു് എതിരാളിയുടെ വാദമുഖങ്ങളെ ശിഥിലമാക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഒരു വേറെതന്നെയാണ്. നാം സാധാരണ മനസ്സിലാക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു വാഗ്മിയായിരുന്നില്ല. അയ്യോ ഏറ്റക്കുറച്ചിലോ ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരുടെയും മനസ്സിൽ പതിയാത്ത സ്വരം തുലോം അനാകുഷ്കമാണ്. എങ്കിലും കായ്ക്കുസമ്പന്നമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമവാദങ്ങൾ ന്യായാധിപന്മാർ വിലമതിച്ചിരുന്നു. സുഭീഷ്മമായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും, വിതണ്ഡാവദങ്ങൾകൊണ്ടും, പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരിക്കലും സമയദുർപ്പിനിയോഗം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ടു ന്യായാധിപന്മാർ അദ്ദേഹം ഉച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ പദവും സാധാരണ ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രവിക്കുകൊണ്ടിരിക്കും. തലമുടിനാരു കീറി വൈവില്യം കല്പിക്കുന്ന വാദങ്ങളോ അനാവശ്യമായ ഭീഷ്വിവരണങ്ങളോ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് സുലഭമായുണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ തെളിച്ചത്തിൽ അവ കേവലം നിഷ്പ്ര

യോജനക്കൂട്ടായിരുന്നു. കക്ഷികളോട് അദ്ദേഹം സത്യസന്ധതയോടും തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുംകൂടിയാണ് പെരുമാറിവന്നത്. തൊഴിൽപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മാഗ്ഗ്നിയുടെ ശതക്കുറുകു പോലും അപലപിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മറ്റു വക്കീലന്മാരോട് അദ്ദേഹം സമഭാവനയോടുകൂടി വർത്തിച്ചുവന്നു. കൃത്രിമനാട്ടുകളേക്കാൾ നൈസർഗ്ഗികമായ ഗുണവിശേഷമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നല്ല അഭിഭാഷകനാക്കിത്തീർത്തത്.

പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തെ വക്കീലന്മാരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ വലംകയ്യായി നിന്ന പ്രവർത്തിച്ചത് അന്നു കൊല്ലത്തു പ്രാക്ടീസിംഗ് ചെയ്തിരുന്ന കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. പത്മനാഭപിള്ളയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയും ആത്മമിത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രേരണയും സഹകരണവും അവർണ്ണനീയവുമാണ്. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രാക്ടീസിംഗ് സാരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു കൊല്ലത്തു വക്കീലന്മാർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സംഘടനയോ, ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നതിന് മാന്യമായ ഒരു സ്ഥലമോ, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വക്കീലന്മാർ വിശ്രമവേളകളിൽ ഇരുന്നുവായിരുന്നതിനും, സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചുവന്ന മുറി “ശാരദ”യിൽ വക്കീലിനെ അനേപഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട താഴ്ന്നമേനവൻ ചെന്നു കയറിയ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള കൂടുതൽ ജീർണ്ണിച്ചിരുന്നു. മുട്ടനിറഞ്ഞ ഒന്നു രണ്ടു കസേരകളും രണ്ടു കാലിനും ഇളക്കും തട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ബെഞ്ചുമായിരുന്നു അവിടത്തെ വിശ്രമോപകരണങ്ങൾ. മുട്ടയെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭീഷണിയിൽ കസാലകൾ ഉടലോടെ പൊക്കി നിലത്തിടിച്ചിട്ട് അവയുടെ പലകകൾ പൊളിഞ്ഞും, കാലുകൾ തകന്നും, ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. വക്കീലന്മാർ ഇരുന്നുവായെന്നു അറുമാർക്കിടുന്നതിനു മുൻപ് കസാലകൾ ഇടയ്ക്കു തകന്നു നിലം പതിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഇടതുകൈ ജനാലത്തു കിട്ടിലോ, ഉറപ്പുള്ള മറു അഭയസ്ഥാനങ്ങളിലോ ബന്ധിക്കുക

പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മുൻ കരുതലിനു ശേഷവും, ചിലർ ഭൂമിദേവിയെ പരിരംഭണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതും അപൂർവ്വമല്ല. അക്കാലത്തു കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഓരോ കേസിലും രണ്ടു ചക്രവർത്തി പിരിച്ചെടുത്ത് ആ തുക കൊണ്ടു വക്കീലന്മാർ എല്ലാ വർഷവും ആനന്ദവല്ലീശപരംക്ഷേത്രത്തിൽ അതികേകേമമായ ഒരു ചിറപ്പു നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുപ്പുമുറിയിലെ സാമഗ്രികൾ നന്നാക്കുവാനോ, വക്കീലന്മാരുടെ തൊഴിൽപരമായ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ ഈ തുകയിലൊരു പൈസയെങ്കിലും ചിലവഴിക്കണമെന്ന നിഷ്കാമകർമ്മികളായ അന്നത്തെ വക്കീലന്മാർ വിചാരിച്ചിട്ടു. മുട്ടയുടേയും മുഷികന്റേയും സാഹചര്യത്തോടുകൂടി പ്രതിദിനം ആഞ്ചോ ആറോ മണിക്കൂറുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നാലും ചിറപ്പിനു കത്തിച്ചുകുളയുന്ന കരിമുരുന്നിൽ ഒരംശമെങ്കിലും കുറയരുതെന്ന് അവർ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മഹിഷാസുരമർദ്ദിനിയായ ആനന്ദവല്ലീശപരി മക്കണ്ണസംഹാരത്തിനായി വന്നു ലോകത്തിലവതരിച്ചിട്ടു. ഏതായാലും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേയും, യുവാക്കന്മാരായ മറ്റു വക്കീലന്മാരുടേയും ഉത്സാഹത്തിൽ കൊല്ലത്ത് ഒരു വക്കീൽസംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ആനന്ദവല്ലീശപരംക്ഷേത്രത്തിലെ ചിറപ്പിനു പിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വരിസംഖ്യ വക്കീൽസംഘത്തിന്റെ മൂലധനമായി നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. വക്കീലന്മാരുടെ മുറി കൂടുതൽ ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു. സംഘത്തിന്റെ മുതൽകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക നിയമഗ്രന്ഥശാല വക്കീലന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഉണ്ടാക്കി. വി. പി. മാധവറാവുദിവാൻജിയുടെ കാലത്തു കോടതിക്കെട്ടിടം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വക്കീലന്മാരുടെ മുറി കൂടുതൽ ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു. കൊല്ലംബാറിലെ അസോസിയേഷനും അവരുടെ ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കും ഇന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ തുല്യനിലയിലുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ചു തുല്യം ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ച തൊഴിൽപരമായ ജീവതത്തിൽ തന്റെ സർവ്വമുഖ്യം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെ പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ച ഒരു

ചെറിയ സംഭവം ഇക്കാലത്തു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നു. അധർമ്മത്തോടും അനീതിയോടും മല്ലടിക്കുവാനും, അവശരും ദുർബലരുമായ ജനങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുവാനുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനാവിശേഷം, ഒരു വിദ്യാത്മിയായിരുന്ന കാലമുതൽക്കുതന്നെ പ്രകടമായിരുന്നു. ആ മനോഭാവംതന്നെയാണ് ആജീവനാന്തം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയാക്കിത്തീർത്തത്. തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതമായ ന്യായാധിപപദം പ്രലോഭനീയമായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതു തികച്ചും അവാസ്തവമായിരിക്കും. എന്നാൽ ന്യായാധിപപദത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു പ്രതാപവും അധികാരവും പ്രയോഗിച്ചു നീതി നടത്തുമ്പോഴല്ല, പിന്നേയോ ജനസമ്മിതിയുള്ള ഒരു നായകനെന്ന നിലയിൽ പ്രക്ഷോഭഭരണശക്തി നിന്നുകൊണ്ട് അനുയായികൾക്ക് ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥമായ ജീവിതസുഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിലതിശയോക്തിപരമായി യാതൊന്നും തന്നെയില്ല.

മാവു-ാംമാണ്ടു മദ്ധ്യ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്ന കപ്രസിദ്ധമായ നായരീഴവലഹളയാണ് ചങ്ങനാശേരിയേ ആദ്യമായി പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തിയത്. ഈഴവരെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതാണ് ഈ ലഹളയ്ക്കു കാരണമായി പറയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും അതു മുഴുവൻ ശരിയായിരിക്കുവാനിടയില്ല. എന്നാൽ യത്നമാർഗ്ഗമായ കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്ന് ഇന്നുവരെ വ്യക്തമായിട്ടില്ല. ധനം കൊണ്ടും, ആഭിജാത്യംകൊണ്ടും, അന്ന് അത്യുന്നതമായ ഒരു നിലയിലിരുന്ന കോയിക്കലേത്തു കുടുംബത്തിലേ അക്രമിയും ദുർവൃത്തനുമായിരുന്ന മാതൃപിള്ള എന്നൊരാളും സമീപവാസികളായിരുന്ന ഈഴവരും തമ്മിലാരംഭിച്ച ശണ്ഠയായിരുന്നു ഈ ലഹളയുടെ ഉത്ഭവത്തിനു കാരണമാക്കിയത്. അങ്ങിനെ ആരംഭിച്ച ലഹള കരുന്നാഗപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര, മുതലായ താലൂക്കുകളിലേയ്ക്കു പടന്നുപിടിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു പല ക്രിമിനൽകേസുകളും ഉത്ഭവിക്കുകയും, ചെയ്തു. കൊല്ലംബാറിലെ അഭിഭാഷകന്മാരായിരുന്ന ഇല്ലിക്കുളം കേശവപിള്ള, ചങ്ങശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള, കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള

എന്നിവർ ഈ ലഹള ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തുതന്നെ, ഒരു സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായിത്തീർന്ന മി. സി. വി. കഞ്ഞുരാമൻ ഈ ശ്രമങ്ങളോടു സഹകരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാരുടെ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി സൗഹാർദ്ദപരമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേരുകയും, ചെയ്തു. കാവാലം നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മലയാളിസഭാമന്ദിരത്തിൽവെച്ചു കൂടിയ യോഗത്തിൽ രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാർ പ്രസംഗിക്കുകയും, ചില പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ നായരീഴവസംഘടനം അവസാനിച്ചു.

ഘോഷം-ൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു പ്രജാസഭാംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അക്കാലത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കാതെ വന്നു. മലയാളഭാഷയിലേ സപതന്ത്രപത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ജനയിതാവായിരുന്ന കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള നിശ്ചിതമായ തന്റെ തുലികയാതൊരു നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ പ്രയോഗിച്ചു, ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തെ കിടുകിടപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലേ ദിവാൻജിയായിരുന്ന പി. രാജഗോപാലാചാരി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുലികാപ്രഹരമേറു്, ഇതികത്തുവൃതാമുഖനായിത്തീർന്നു. അചഞ്ചലനും അഭിമാനിയുമായിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ളയേ യാതൊരുവിധമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശഗനാക്കുകയെന്നുള്ളത് അസാധ്യമായിരുന്നു. ഔദ്യോഗികദൃഷ്ട്യുടേ അതിനഗ്രമായി വെളിപ്പെടുത്തി, അധികാരികളേ നിർഭയമായും നിർദ്വയമായും വിമർശിച്ച രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സ്വഭവശാഭിമാനി എന്ന പത്രം ഒരു യക്ഷിബാധയെന്നപോലെ അഴിമതിക്കാരെ അലട്ടി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു വൈഷമ്യംകൂടി ഔദ്യോഗികലോകത്തിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഘോഷം-ൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയേ നെയ്യാറ്റിങ്കരത്താലൂക്കിൽ നിന്നു പ്രജാസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആ മനുഷ്യക്കരടിയെ ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ നേരിട്ടുകാണുവാനുള്ള ധാർമികമായ ധീരത അന്നത്തെ ദിവാൻജിയായി

രുന്ന രാജഗോപാലാചാരികളൊക്കെയെ പോയി. അദ്ദേഹം സ്വപ്നങ്ങളിൽ വഴിയാർത്തം വഴങ്ങുന്ന നിയമശങ്കകളെ ഒന്നു ചലിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. പ്രജാസഭാംഗങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ അവരവരുടെ നിയോജക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പുതിയ നിയമം നിർമ്മിച്ച് ദിവാൻജി സ്ഥിതിഗതികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു സ്ഥിരതാമസക്കാരനായിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു നെയ്യാറ്റിങ്കരത്താലൂക്കിനേ പ്രജാസഭയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ ഈ പുതിയ നിയമമൂലം സാധിക്കാതെവന്നു. അതുപോലെതന്നെ കൊല്ലത്തു സ്ഥിരതാമസക്കാരനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ പ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതു് ചങ്ങനാശേരി നിയോജകമണ്ഡലമാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനും പ്രജാസഭാസമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനാകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു സതീതൃപ്തനായിരുന്നു. ഒരു വിദ്വാൻ എന്ന നിലയിൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിത്തീരുവാനുള്ള യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. വിദ്വാൻമിജീവിതം കഴിഞ്ഞു സർവ്വകലാശാലവിട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തെ അന്നത്തെ ബിരുദധാരികൾക്കു സുലഭമായിരുന്ന സ്കാർലോറോമോ, ധനസമ്പാദനാർത്ഥമുള്ള മറ്റു ജീവിതവൃത്തികളോ, ആകർഷിച്ചില്ല. ഒരു സഹിത്യവിമർശനം പത്രപ്രവർത്തകനായിട്ടാണു രാമകൃഷ്ണപിള്ള ആദ്യം ചൊതുരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അന്നു നിയമപരമായ യാതൊരു പ്രത്യേക നിയന്ത്രണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കണ്ടുവരുന്നതിനു തുല്യമായിരുന്ന ആ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈകടത്തുവാനും ഗവണ്മെന്റു തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു ലേഖകനെന്ന നിലവിട്ടു പത്രമുടമസ്ഥനും പത്രാധിപരുമായി രാമകൃഷ്ണപിള്ള രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശാഭിമാനിപത്രം തിരുവിതാംകൂറിലെന്ന നിലവിലിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മതിയായ തെളിവു നൽകുന്നതാണു്. അനീതിയും, അക്രമവും, അസാമാന്യീകരണവും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ രോഷാകുലനാക്കിയിരുന്നു. അഴി

മതികളോടും, അധികാരപ്രമത്തതയോടും, യാതൊരു രാജിയും അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. വികാരാവേശത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹമെഴുതിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ വ്യക്തി വിഭേദപരങ്ങൾകൂടി ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും ജനക്ഷേമവും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന പ്രേരകശക്തികളെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. രൂക്ഷവും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾ രാജസേവകന്മാർക്കും, ഉദ്യോഗസ്ഥ ഭ്രഷ്ടപ്രഭുക്കൾക്കും, ഒന്നുപോലെ ഹൃദയശല്യത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. ദിവാൻജിയും ശങ്കരൻ തമ്പിയുമദ്ദേഹത്തെ സ്വപ്നത്തിൽപോലും ഭയപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അദ്ദേഹത്തെ വെറുത്തു. വൈരനിശ്ചിതനത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ബുദ്ധിശാലയിൽ അവർ ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് ഇതറിയാമായിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹം തന്റെ കൃത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പോലും വ്യതിചലിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾക്കു മൂർച്ച കൂടി. അപ്രതീക്ഷിതമാവെണ്ണം ഒരു സാധാരണത്തിൽ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്തു ആരുവാമൊഴി കടത്തിവിട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്നത്തെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അത്യന്തം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. അനീതിയോടും അസാമാന്യീകരണത്തോടും നിരന്തരം പടവെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ള ജനങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമായിത്തീർന്നു. യശസ്വീരനായ രാമകൃഷ്ണപിള്ള ഇന്നും മലാളികളുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രമാണ്. മാതൃഭൂമിയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായ ആ ദേശാഭിമാനി മലബാറിൽ വെച്ചു നിശ്ചിതനായി. കണ്ണൂർകടപ്പുറത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൂമി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും ത്യാഗസന്നദ്ധതയുടേയും പുണ്യക്ഷേത്രമായിക്കരുതി ചില തിരുവിതാംകൂർക്കാർ ഇന്നും ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു തീർത്ഥയാത്ര പോകാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൩

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു സമുദായവാദിയായിട്ടാണു തന്റെ പൊതുക്കാർയ്ക്കുജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥനും, ഉപദേശാഭിമാനവും അദ്വൈതകാംക്ഷിയും സാമപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന സി. കൃഷ്ണപിള്ളയും ഒരു വർഗ്ഗീയവാദിതന്നെയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ദേശീയവീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നു നോക്കിയാൽ, ഒരുപക്ഷേ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ ഇടുങ്ങിയതും, രാജ്യത്തിനു ദോഷകരവുമായിരുന്നു എന്നു തോന്നാമെങ്കിലും അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു ദേശീയപ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളത് അസംഭാവ്യമായിരുന്നു. വിസ്തൃതമായ ഇൻഡ്യാട്രവണ്ഡത്തിൽത്തന്നെ അന്നു കാര്യമായ യാതൊരു ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാരതമഹാജനസഭ ഉത്ഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, പ്രാരംഭഘട്ടത്തിലെ അതിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക്, അന്നു വിപുലമായ തോതിൽ യാതൊരു ദേശീയ പരിപാടിയും ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമില്ല. ഭാരതീയജനതയുടെ ദേശീയബോധത്തിനോ, സ്വാതന്ത്ര്യതൃഷ്ണയ്ക്കോ, യാതൊരുണർവും അന്നു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലേ ബഹുകോടിജനങ്ങൾ അജ്ഞതയിലും അർദ്ധജ്ഞിത്വത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഇന്നത്തെ ദേശീയബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിവെച്ചുകൊണ്ട്, ഏകദേശം നാല്പതു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാർയ്ക്കുജീവിതത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു മെരുവുമാണ്. ഏതായാലും ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാർയ്ക്കുജീവിതത്തിന് എന്നും ദേശീയമായ ഒരു കലർപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശകന്മാർ കൂടി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നായന്മാരുടെ വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു സാഹസമായിരിക്കുമെങ്കിലും, വർഗ്ഗീയവാദം ദേശീയജീവിതത്തോടനുരഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനവരതം യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ഇതരസമുദായങ്ങളിലേ കടന്നു വന്നിരുന്നവരിൽപ്പോലും അവരുടെ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ചോദിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമുദായങ്ങളെ പരസ്പരം അടുപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പല പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരൻപിള്ള പൊതുക്കാര്യജീവിതമാരംഭിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹമുൾപ്പെടുന്ന നായർസമുദായത്തിന് ഒരു പരിഷ്കൃതവിന്റെ നേതൃത്വവും സേവനവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. സാമുദായികമായി നായന്മാർ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. സമുദായജീവിതത്തിലെ കളങ്കങ്ങളും ദുരാചാരങ്ങളും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാനും, നായന്മാരുടെ നിലനില്പിന് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനും, അവരുടെ അന്തസ്സം അഭിമാനവും സംരക്ഷിക്കുവാനും ഒരു സാമുദായികഘടന ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. നായന്മാരുടെ വിചാരം, ദായകൃമം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ നൂതനമായി നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനും, പുരോഗതി വിപ്ലവപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി വിലങ്ങിട്ടു നിന്ന പ്രതിലോമശക്തികളോടു വിജയകരമാവണം മല്ലടിക്കു വാനും, സംഘടിതമായ സമുദായശക്തിയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. നായർസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിനും, പുരോഗതിക്കുമാവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിനു ശേഷം, ആ സംഘടനകളോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തുവാനും, പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു നരുപമാവണം തികച്ചും ദേശീയമായ ഒരു വീക്ഷണകോടി സ്വീകരിക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന് വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സമുദായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും ആവശ്യവും അവസാനിച്ചപ്പോഴും, വ്യക്തിപരമായ സ്വകാര്യലാഭേച്ഛകൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വൈമനസ്യംകൊണ്ടും, അല്പബുദ്ധികളും ഹൃസ്വവീക്ഷണമുള്ളവരും ആയ ജനങ്ങൾ അവയോടു കൂടുതൽ പററിപ്പോന്നിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രകൃത്യാ ഒരു ദേശീയവാദിയായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള തനിക്ക് അനുവരെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളോടുണ്ടായിരുന്ന വളരെ

അടുത്ത ബന്ധം എന്നേയ്ക്കുമായി പരിച്ഛേദിച്ചുകളയുവാൻ അശേഷം മടിച്ചില്ല.

ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവ്, എന്ന നിലയിൽ നായനാരുടെ ഭക്ഷിച്ച ഭായക്രമമാണ് ആദ്യമായി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചത്. മരുമക്കത്തായം ഇന്ന് മിക്കവാറും ഒരു ഭൂതകാലസ്മരണ മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളീയരല്ലാത്തവർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുപോലും വിഷമമായ ഈ ഭായക്രമവും, സമുദായഘടനയും ചങ്ങനാശേരി പൊതുക്കായ്ജീവിതമാർഗ്ഗമാക്കുന്ന കാലത്ത് അതിന്റെ അസ്ഥിവാശത്തിൽനിന്ന് ഇളകിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു പക്ഷേ മനോഹരവും, സുഗന്ധവും, ഉപയോഗപ്രദവുമായിരുന്ന ആ മഹാസൗന്ദര്യ കാലത്തിന്റെ നശീകരണത്തിരുപ്പിൽപ്പെട്ടു പ്രായേണ ഭർത്താവും, അതിൽ ആവാസം ചെയ്തിരുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ആപൽക്കരവും ആയിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ചില ചെറിയ അറകുറപ്പണികൾകൊണ്ട് അതിനെ പൂർവ്വത പ്രബലവും, വാസയോഗ്യവും ആക്കാമെന്നു സ്വാഭാവികമായി അതിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ചിലർ വിചാരിച്ചു. അറകുറപ്പണികൾ അവർ ഉൾജ്ജിതമായും, നിഷ്കഷയോടുകൂടിയും ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ പുരാതനശില്പവൈഭവ്യത്തിന്റെ മനോഹാരിതയിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും മുഴുകി മതിമറന്നുപോയ ചില കടന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ കഠിനമായ പ്രതിഷേധ സ്പർശങ്ങൾ മുഴക്കി, ഈ നൂതനപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണ വിരാമമിട്ടുവിട്ടു. അതിനാൽ ആ പ്രാചീനസൗന്ദര്യം കൂടുതൽ പുരാതനവും ആപൽക്കരവും ആയിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പഴക്കം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി കേടുപാടുകൾ നീക്കി, വീണ്ടും ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവിധം അതു ദുഷിച്ചുതുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ജീർണ്ണിച്ച ആ മന്ദിരം നിലംപതിച്ചു. നൂതനപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങൾക്കുപോലും വിധത്തിൽ വീണ്ടും അതു പണികഴിക്കുവാൻ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നുകൂടി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മരുമക്കത്തായഭായക്രമം പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ചിലർ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ ഒരു വിവരണം ഇവിടെ അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

അനേകശതവർഷങ്ങളായി നായർസമുദായം ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന മരുമക്കത്തായഭാര്യക്രമവും കൂട്ടുകുടുംബ വ്യവസ്ഥയും സമുദായത്തിന്റെ ഉൽഗതിയ്ക്കു വിപ്ലാതമായിത്തീർന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വിവിധങ്ങളാണ്. അവയിൽ പ്രധാനമായതു നായർതറവാടുകൾക്ക് അകലേനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ സമ്പൽക്കുയമായിരുന്നു. തിരണ്ടുകളി, താലികെട്ട് ഇത്യാദി നായർസമുദായം ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്ന അനാചാരങ്ങൾ ഈ അധഃപതനത്തെ അമിതമായി സഹായിക്കാതിരുന്നില്ല. അടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് എത്ര ധനം ദിവ്യം ചെയ്യാലും അത് ഒരു അപരാധമായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നു കാരണവന്മാർ ധരിച്ചു വശായി. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി തറവാട്ടവസ്തുക്കൾ മുഴുവൻതന്നെ വേണ്ടിവന്നാൽ അന്ത്യാധീനം ചെയ്തു പണമുണ്ടാക്കുവാനും അവർക്കു വൈമനസ്സുമില്ലെന്നും വന്നു. ഇങ്ങിനെ വസ്തുക്കൾ പണയപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിലകൊടുക്കുന്നതിനും കാരണവന്മാർക്കു ലഭിച്ച സൗകര്യം അവർ ക്രമേണ കൂടുതലായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾക്കെന്ന പൊതുവേ വസ്തുക്കൾ അന്ത്യാധീനം ചെയ്യുന്നതിനും, കിട്ടുന്ന പണത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനും കളത്രപുത്രാദികൾക്കു സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാനും, അവരിൽ പലരും മടിച്ചില്ല. കാരണവന്മാരുടെ നിരുത്തരവാദപരമായ ഈ ഗൃഹഭരണരീതി മറു് ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാതെ തറവാടിനെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയേണ്ടിയിരുന്ന ഇളമുറക്കാരുടെ ഇടയിൽ അതികഠിനമായ അസംതൃപ്തി ഉണ്ടാക്കി. അവർ പ്രതിഷേധശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അങ്ങിനെ കുടുംബമിശ്രങ്ങൾ ഉത്ഭവിച്ചു. കാരണവന്മാരുടെ അധികാരവ്യാപ്തിയ്ക്ക് ഉടവു തട്ടി. നായർതറവാടുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സിവിൽ ക്രിമിനിയും ആയ വ്യവഹാരങ്ങൾകൊണ്ടു കോടതികൾ നിറഞ്ഞു.

കൂടാതെ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റേയും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും ആവിർഭാവം ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെന്നതു പോലെ കേരളത്തിലും പല പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തൽഫലമായി കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടി മരുമക്കത്തായവും കൂട്ടുകുടുംബവ്യവസ്ഥയും അതി

ശ്രേഷ്ഠമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു വിഷയമായി. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ സമുദായത്തിന്റെ കാലാനുക്രമമായ പരിണാമത്തിനും, വ്യക്തികളുടെ സാമൂഹികമായ പുരോഗതിക്കും, പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു എന്ന അഭിപ്രായത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. ഈ പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമുദായികനോവലുകളാണ് 'ഒ. ചന്ദ്രമേനോന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ഇന്ദുലേഖയും', 'ശാരദയും'. നായർത്തറവാടുകളുടെ അന്നത്തെ ക്ഷയോന്മുഖമായ അവസ്ഥയേയും, അതിനിടയിലുണ്ടായ ദുരൂഹങ്ങളേയും, ഒരു കലാകാരനും സമുദായപരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്ന ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ ഹൃദയംഗമമായ വണ്ണം ശാശ്വതചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മരുമക്കത്തായദായക്രമം ആ പരീക്ഷണവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിനു നിയമസാധുതപം നൽകുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളേ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ആകർഷിച്ച ഭാഷ്യപ്രശ്നം, എന്നു പ്രസ്താവിച്ചാൽ നായർസമുദായത്തിന്റെ സഭാചാരപരമായ നില എത്ര താഴ്ന്നു പടിയിലുള്ള ഒന്നായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ദായക്രമത്തിന്റേയും സ്വത്തവകാശത്തിന്റേയും പ്രത്യേകത മൂലം മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകുവാൻ നീതിന്ത്രായ കോടതികൾക്ക് അത്യാധികമായ വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടു. നായർ സ്ത്രീകളും, നായരേതരന്മാരായ ഉയർന്ന വർണ്ണത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരും, തമ്മിൽ സാധാരണയായി നടക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങളായിരുന്നു ഈ പ്രശ്നത്തിനു കൂടുതൽ കഴപ്പു മുണ്ടാക്കിയത്. കൂടാതെ ഇടപ്രദക്ഷന്മാരായ നായന്മാർ അവരുടെ തറവാടുകളിൽ സജാതീയബന്ധം നിഷിദ്ധമായും, ബ്രാഹ്മണസംബന്ധം ഉൽകൃഷ്ടമായും, കരുതിവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ ഈ വിജാതീയബന്ധത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികതപം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇത്തരം വിജാതീയബന്ധങ്ങൾ നിയമാനുസരണമായ വിവാഹങ്ങളാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം സാമൂഹികമായി ഉത്ഭവിച്ചു. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ മാപ്പം-മാണ്ടു സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു വ്യവഹാരമുണ്ടായി.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു നായർ ഇടപ്രഭുക്കുംബത്തിൽ, സമീപമുള്ള ഒരു പ്രധാന ഇല്ലത്തിലേ ഇളമറക്കാരനായ ഒരു നമ്പൂതിരിബ്രാഹ്മണൻ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ ദാമ്പത്യബന്ധം ആദ്യാലട്ടത്തിൽ നിർബാധമായി പുരോഗമിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വധുവരന്മാർ അഞ്ചു ശിശുക്കളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരായിത്തീന്നു. എന്നാൽ, ആ ഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ ബന്ധത്തിന് ഒരു വലിയ ഉലച്ചിൽ തട്ടി. ഇല്ലത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ തറവാട്ടിലേ കാരണവരും തമ്മിൽ അതികലശലായ ഒരു രസക്ഷയം ഉണ്ടായിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി വിവാഹബന്ധം ശിഥിലപ്പെട്ടുപോയി. വ്യവഹാരപ്രിയനായിരുന്ന കാരണവർ നമ്പൂതിരിയെ ഒരു നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അശരണരായിത്തീർന്ന ഭാര്യയും, അഞ്ചു സന്താനങ്ങളും, ഭർത്താവായിരുന്ന നമ്പൂതിരിയേയും, ഇല്ലത്തിലെ ഇതര അംഗങ്ങളേയും, പ്രതികളായിച്ചേർത്തു കോടതിയിൽ ചിലവിനു കിട്ടുവാനായി ഒരു വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. അന്ന് ആലപ്പുഴ ജില്ലാജഡ്ജിയായിരുന്ന മി. കെ. നാരായണമേനോൻ, കട്ടികൾക്കു ചിലവിനു കിട്ടുവാനവകാശമുണ്ടെന്നു വിധിയെഴുതി. നമ്പൂതിരി ഫൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ടിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഫുൾബെഞ്ചിലാണു ഫൈക്കോടതിയിൽ പ്രസ്തുത കേസ് വാദം കേട്ടത്. ചുടമുറി, നായന്മാരും മലമ്പുറബ്രാഹ്മണരും തമ്മിലുള്ള ന്യായാസരണമായ വിവാഹരീതിയാണെന്നും, അതിനാൽ കട്ടികൾക്കു ചിലവിനു കൊടുക്കുവാൻ നമ്പൂതിരി ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നുമായിരുന്നു ഫുൾബെഞ്ചിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ഫുൾബെഞ്ചിലെ മറ്റൊരു ജഡ്ജിയായിരുന്ന ജസ്റ്റീസ് പത്മനാഭയ്യർ ബ്രാഹ്മണർക്കും ശൂദ്രർക്കും തമ്മിൽ ഹിന്ദുനിയമമനുസരിച്ചു വിവാഹബന്ധമനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിനാലും, മറ്റു കാരണങ്ങളാലും പ്രസ്തുത ദാമ്പത്യത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ശിശുക്കൾക്കുപോലും ചിലവിനു കിട്ടുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും, ഒരു വിഭിന്നാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി. ഭൂരിപക്ഷതീരുമാനപ്രകാരംതന്നെ ഹിന്ദു

നിയമമനുസരിച്ചു കുട്ടികൾക്കല്ലാതെ ഭാര്യയ്ക്കു ചിലവിനു കിട്ടുവാനവകാശമില്ലെന്നായിരുന്നു വിധിസാരം.

ഇങ്ങിനെ നായന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങളുടെ നിയമസാധുതപംപോലും നീതിന്യായക്കോടതികളിൽ പോലു വിഷയമാകുന്നതു സമുദായത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും അഭിമാനത്തിനും ചേർന്നതല്ലെന്നുള്ള ഒരു ബോധം ഉത്ബുദ്ധമായ സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു പ്രചരിച്ചപ്പോൾ, അതിനൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നേടുവാനുള്ള പ്രാരംഭശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഇത്തവർത്തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നായർസമുദായത്തെ പരിഹാസപാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ ദുഷിച്ച ഏപ്പാടിനെ നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടു പരിഷ്കരിക്കുവാൻ പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ ഇതിലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തെ ആദരിച്ചു മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങളേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തുവാൻ മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറ് സർ. ടി. മുത്തുസ്വാമിഅയ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കയും, പ്രസ്തുത കമ്മറ്റി വിസ്തൃതമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കും നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ട ആവശ്യകതയേ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിൽ ഉന്നയിപ്പാഞ്ഞിരുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു മലബാറിൽ ഒരു നൂതനനിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തി. മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകണമെന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു പ്രസ്തുത നിയമമെങ്കിലും, അപ്രകാരം നിയമസാധുതപം ലഭിക്കുന്നതിന് ഓരോ വിവാഹവും രജിസ്റ്റർചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു വ്യവസ്ഥകൂടി അതിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്, ആ നിയമത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയേ തുലോം പരിമിതപ്പെടുത്തി. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്ത വിവാഹങ്ങളെല്ലാം നിയമദൃഷ്ട്യാ അസാധുവാണെന്നും, തന്മൂലം മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾ പ്രായേണ നിയമസാധുതപമില്ലാത്തവയാണെന്നും, അപ്രകാരം അസാധുവായ ബന്ധത്തിനു രജിസ്ട്രേഷൻകൊണ്ടു സാധുതപം നൽകുകയാണെന്നുമായിരുന്നു ഈ നിയമത്തിൽനിന്നും സിദ്ധമായത്. ഇതു തുലോം അതുപ്ലീകരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

പുടമുറി, നിയമപ്രകാരമുള്ള വിവാഹമാണെന്നു ഭിവാൻബ
ഹുദുർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള വിധി എഴുതുന്നതിന് എട്ടു സംവ
ത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപായിരുന്നു മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു
നിയമസാധുതപം നൽകണമെന്ന കാര്യം തിരുവിതാംകൂർ
നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായത്.
പരേതനായ പി. താണുപിള്ള ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി
ഒരു ബിൽ ൧൭൭൨-ൽ നിയമസഭയിൽ ഫാജരാക്കി. ശിക്ഷാ
നിയമബിൽ നിയമസഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു വിഷയമായ
പ്പോൾ, അതിൽ വിവാഹങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കുററങ്ങളെ
ക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ മരുമക്കത്തായികളായ ഹിന്ദുക്ക
ളുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപമുണ്ടോ
എന്ന പ്രശ്നമുടവിക്കയും, അത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്ക് സാധു
വായ വിവാഹങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞിരുന്നു എങ്കി
ലും, വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ചു ഖണ്ഡിതമായ വ്യവസ്ഥ
കളൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതിൽ ശിക്ഷാനിബന്ധനകൾ നടപ്പിൽ
വരുത്തുന്നതിൽ ദുഃഖമുണ്ടാകുമെന്ന അഭിപ്രായം പ്രകടമാക
ുകയും, ചെയ്തിനാൽ മരുമക്കത്തായികളുടെ വിവാഹം സാധു
വാണെന്നു നിയമത്താൽ വിധിക്കയും, വിവാഹമോചനത്തിനു
ലളിതവും വ്യക്തവും ആയ നടപടികൾ ഏറ്റെടുത്തുകയും
ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിത്തീർന്നതിനാലാണു താൻ പ്രസ്തുത
ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് താണുപിള്ള ബില്ലിന്റെ
സാധ്യകാരണവിവരണത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടായി
രുന്നു. പ്രസ്തുതബില്ലിൽ എല്ലാ മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കും
നിയമസാധുതപം നൽകിയിരുന്നതു കൂടാതെ, വിവാഹമോച
നത്തിന് വ്യക്തവും ലളിതവുമായ നടപടികൾ ഏറ്റെടുത്തു
കയും ചെയ്തിരുന്നു.

പി. താണുപിള്ള അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ജീവി
ച്ചിരുന്ന പ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാരിൽ അഗ്രേസരനായിരുന്നു.

അതിഗംഭീരവും കാര്യസമ്പന്നവുമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ബിൽ അന്നുതന്നെ സിലക്റ്റ് കമ്മറ്റിയെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീടതൊരിക്കലും സൂര്യപ്രകാശം കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിയമസാധുതപം നൽകുന്നത് ഒരു കൂട്ടർക്ക് അന്ന് ഹിതകരമായ കാര്യമായിരുന്നില്ല. അവർ മാന്യമായ നായർ തറവാടുകളിലെല്ലാം സംബന്ധംകൂടി, ഉത്തരവാദിത്വവും ധനവ്യയവും കൂടാതെ ഭർത്തൃപദം പുലർത്തിവന്ന ചില നവുതിരിമാരും, ബ്രാഹ്മണരും, ക്ഷത്രിയരുമല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. പരപ്പനാട്ടു രാജാവായിരുന്ന കേരളചമുകോയിത്തമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇക്കൂട്ടർ പ്രസ്തുത ബില്ലിനെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. അന്നവരുടെ സ്വാധീനശക്തി അതിരറ്റ ഒന്നായിരുന്നു. അന്നത്തെ മഹാരാജാവും ഒരു യാഥാസ്ഥിതികനായിരുന്നു. ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന താണുപിള്ളയ്ക്ക് ഈ ശക്തിയേറിയ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചു ബിൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ആ പ്രാരംഭശ്രമം ഗർഭത്തിൽത്തന്നെ മൂതിയടഞ്ഞു.

മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ടതിന്റേയും, തറവാടുകളിൽ ഭാഗത്തപം അംഗീകരിക്കേണ്ടതിന്റേയും, ആവശ്യകതയെ ക്രോഡീകരിച്ചു ഫറൺ-ൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അന്നു ശിവരാജിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന 'മലബാർ ക്വാർട്ടർലി റിവ്യൂ'വിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി. പ്രസ്തുത ലേഖനം പലരുടേയും എതിർപ്പിനും ഖണ്ഡനവിമർശനങ്ങൾക്കും വിഷയമായി. ഫറൺ-ൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിലെ ഒരു സാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അന്നു പി. രാജഗോപാലാചാരിയായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ടിവാൻജി. അധികാരപ്രമത്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ജനഹിതത്തെ വിഗ്നിച്ചു ഏതാനും കാലം കീഴ് നടപ്പനുസരിച്ചു പ്രജാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വൈമനസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. മി. ഇ. ജെ. ജാൺ, കൊച്ചുകുന്ന് മാരാർ തുടങ്ങിയ ജനപ്രമാണികളുടെ നേതൃത്വ

ത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾ സംഘടിച്ച് ദിവാൻജിയുടെ പൗരാ
വകാശലംഘനശ്രമങ്ങളേയും, അധികാരദുർവിനിയോഗങ്ങ
ളേയും അതികഠിനമായി പ്രതിഷേധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി
൧൦൮൨-ൽ വീണ്ടും പ്രജാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ദിവാൻജി
നിർബന്ധിതനായി. അങ്ങിനെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സമ്മേളനത്തി
ലേക്കാണു പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.
മരുമക്കത്തായപരിഷ്ക്കരണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രജാസഭയിൽ
സാധാരണയായി പല നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിതങ്ങളാകാ
റുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വർഷം ചങ്ങനാശേരി നിവേദനം ചെയ്ത
വാൻ അയച്ചിരുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നു മരുമക്കത്തായപരി
ഷ്ക്കരണം തന്നെയായിരുന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗി
ക്കുവാൻ സ്വസ്ഥാനത്തേഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ, അതേവിഷ
യത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമി പറഞ്ഞുകഴി
ഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആവർത്തനമാവശ്യമില്ലെന്നുള്ള നിർദ്ദേശ
ത്തോടുകൂടി ദിവാൻജി പ്രസംഗം തടഞ്ഞു. ക്ഷുഭിതനായ പര
മേശ്വരൻപിള്ള ദിവാൻജിയുടെ നീതിരഹിതമായ ആജ്ഞയെ
പ്രതിഷേധിച്ച് ഉടൻതന്നെ ഹാൾ വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി. ജനസ
മ്മിതി വളരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ദിവാൻജിക്കു പരമേശ്വരൻ
പിള്ളയുടെ പ്രതിഷേധം കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണ
മാക്കി.

മരുമക്കത്തായപരിഷ്ക്കരണത്തിന് അനുകൂലമായ പൊതു
ജനാഭിപ്രായത്തിനു പ്രതിഭിനമെന്നവണ്ണം സംഘടിതരൂപം ല
ഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യോഗങ്ങളും കാൺഹറൻസുകളും സമ്മേ
ളിച്ചു നായനാർ സമുദായപരിഷ്ക്കാരപ്രക്ഷോഭം ഉജ്ജ്വലി
തമായി നടത്തി. സി. കെ. പി.-യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളീയ
നായർസമാജം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രജാസഭയിൽ
പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിവേദനങ്ങൾ
സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരേതനായ പി. രാമൻതമ്പി മരുമക്കത്താ
യവിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമസഭയിൽ ഒരു ബിൽ
മാജരാക്കുന്നതിന് അനുവാദമാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ഇങ്ങിനെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന ജനകീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തേ
ദീർഘകാലം വിഗ്നിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

മഹാബലപ്രജാസഭാനിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി ദിവാൻ
 രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഗവൺമെന്റ് മരുമക്കത്തായകുടും
 ബന്ധങ്ങൾക്കുവശ്യമുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു
 റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ദിവാൻബഹദൂർ
 എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ, എം. കൃഷ്ണപിള്ള,
 മി. കൃഷ്ണൻപണ്ഡാല, എൻ. രാമൻപിള്ള, കെ. പി. പത്മനാ
 ഭമനോൻ എന്നിവർ അംഗങ്ങളായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയ
 മിച്ചു. കമ്മിറ്റി വിപുലമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി, ആ
 വഷത്തിൽത്തന്നെ വിശദമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. മരു
 മക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ടതാ
 ണെന്നും, അങ്ങിനെ നിയമസാധുതപം നൽകുന്നതിലേയ്ക്കു മല
 ബാറിലെ നിശ്ചയപോലെ വിവാഹങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യ
 ണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് അനാവശ്യവും, അപ്രായോ
 ഗികവുമാണെന്നും, തറവാട്ടിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണാവകാശ
 ത്തിനു വൈകല്യംകൂടാതെത്തന്നെ, ഭാര്യാപുത്രാദികൾക്കു ഭർത്താ
 വിൽനിന്നു സിവിൽസംരക്ഷണാവകാശം നൽകേണ്ടതാണെ
 ന്നും, കമ്മിറ്റി അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ശുപാർശ ചെയ്തു.
 മറ്റു വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്തതിടത്തോളംകാലം ഒരു നായർഭർത്താവി
 ന്റെ സ്വയംജ്ഞിതസ്വപത്തിൽ പകുതിഅയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്കും കുട്ടി
 കൾക്കും മറ്റു പകുതി തറവാട്ടിലേയ്ക്കും ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും
 കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ നായർസ്ത്രീകളുടെ
 നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം
 കമ്മിറ്റിക്കു് ഏകകണ്ഠമായ ഒരഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കു
 വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാർക്കും ഈ
 ശുപാർശകൾ ബാധകങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു കെ. പി. പത്മ
 നാഭമേനവൻ സിദ്ധാന്തിച്ചു. സംബന്ധങ്ങൾ രണ്ടുതരത്തിലു
 ള്ളതായി പരിഗണിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ഭർത്താവു നായരാക
 ടെ, മറയന്നു ജാതിയിൽപെട്ടയാളായിരിക്കട്ടെ, അയാളുടെ
 സ്വത്തുക്കൾക്കു ഭാര്യാപുത്രാദികൾക്കുവകാശമുണ്ടായിരിക്കണമെ
 ന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പിപ്പിറ്റാത്ത വാദഗതി. എ
 ന്നാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ അന്വേഷണപരിധിയിൽ ഉയന്നു ജാതി

ക്കാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ കാര്യം ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, അതു കൊണ്ട് ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കുമെന്നും, പ്രസ്താവിച്ച കമ്മിറ്റിയിലെ മറ്റംഗങ്ങൾ പത്മനാഭമേനവന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു വിരോധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് റിപ്പോർട്ടിനോടു് അനുബന്ധിച്ചിരുന്ന മാതൃകാബില്ലിൽ ഉയന്ന ജാതിക്കാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണവന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ കൂടുതൽ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണെന്നും, താവഴികുമത്തിനു ഭാഗമനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നും കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. താവഴിഭാഗം ആളോഫരിഭാഗത്തിന്റെ ഒരാളുപദിയായിട്ടു മാത്രമാണു കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാമൂഹികവുമായ പുരോഗതിയ്ക്കു് ആളോഫരിഭാഗം അത്യാവശ്യമാണു് അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. റിപ്പോർട്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരുന്ന കെ. പി. പത്മനാഭമേനവന്റെ മെമ്മോറാണ്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റേയും, അഗാധമായ ധീഷണശക്തിയുടേയും ഗവേഷണപരമായ വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഒരു തമലക്ഷ്യമാണു്. മരുമക്കത്തായക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടു നായർസമുദായചരിത്രത്തിൽ അത്യന്തം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണു്.

കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാവുന്ന്-ൽ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു ബിൽ നിർമ്മിച്ചു നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഈ ബില്ലിൽ മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുത്വം നൽകിയിരുന്നതുകൂടാതെ, ഭാര്യപുത്രാദികൾക്കു ചിലവിനു നൽകുവാൻ ഭർത്താക്കന്മാർക്കുള്ള ബാധ്യതയെ അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നായന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വയാർജ്ജിതസ്വത്തിന്റെ പകുതിയ്ക്കു പിന്തുടർച്ചാവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വകുപ്പുകളും ഈ ബില്ലിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി താവഴികുമത്തിനു തറവാടുകൾ ഭാഗം ചെയ്യാവുന്നതാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഭാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ ആകെയുള്ള സ്വത്തിൽ

പക്ഷതി താവഴികളിലെ ആളുകളുടെ എണ്ണമനുസരിച്ചും, മറ്റേ പക്ഷതി തുല്യമായും ഭാഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും ബില്ലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഈ ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ച നാൾ മുതൽ അന്നതിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്ന നായർപ്രമാണികൾ അതിനെ എതിർത്തുതുടങ്ങി. കായക്കുളം കേശവപിള്ള, മാധവൻ തമ്പി, ശ്രീനാരായണൻതമ്പി, ആർ. ഈശ്വരപിള്ള എന്നിവരായിരുന്നു മുഖ്യഎതിർപ്പുകാർ. ഗവണ്മെന്റിനു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയിൽ ബിൽ പാസാക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, നിയമസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം നായരംഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ വിഗണിച്ച് അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ അധികാരികൾ മുതിർന്നില്ല. ബില്ലിലെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു നായർസാമാജികന്മാർ അവരുടെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അതിനാൽ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയ വകുപ്പുകൾ മുഴുവൻ ബില്ലിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം നൽകി. ഭിവാൻ സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി ആ ഘട്ടത്തിൽ നിയമസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിലെ അവസാനഭാഗം തുലോം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“നായർതറവാടുകളിൽ വിദൂരമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട താവഴികൾ തമ്മിൽ ഭാഗം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കൂടി മരുമക്കത്തായനിയമത്തിൽ വരുത്തുന്നതഭിലഷണീയമായിരിക്കുമെന്നും, ആയത് അനിയന്ത്രിതമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള തറവാടുകളുടെ സുഖസൗകര്യാഭികരക്ഷ കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുമെന്നും, ആണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. എന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം ഈ പശ്ചിമതീരത്തിൽ മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിനിടയിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളത്. അതുനിമിത്തം എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പരിചയത്തിന്റേയും, ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭീഷമായ ആലോചനയുടേയും, ഫലമായിട്ടാണു ഞാൻ ഈ അനുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം എന്തായാലും ശരി, ഈ സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം നായർമെമ്പരന്മാരുടേയും പ്രതിഷേധത്തെ അവഗണിച്ച് അവരുടെ സമുദായത്തെ ബാധിക്കുന്ന

നിയമം പാസാക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനുദ്ദേശമില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സാമുദായികനിയമ നിർമ്മാണങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറ് എതിർഭീപ്രായത്തെ ആദരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു പറയുവാനും, എനിക്കു സാധിക്കും. എന്നാൽ, നായർസമുദായം ചെറുകകണ്ണേറുന്ന ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായ ഒരുവസരം താമസിയാതെതന്നെ ഉണ്ടാവുകയും, അന്ന് ഈ സഭയ്ക്കുതന്നെ ഭാഗപ്രശ്നത്തെ വീണ്ടും ആലോചനയ്ക്ക് എടുക്കേണ്ടിവരികയും, ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്." ഈ സൂക്ഷ്മമായ ദീർഘദർശനം യഥാകാലം ഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൮

സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ഒരു സമുദായഭക്തനും പരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു വേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥപരവും അവിസ്തരണീയവുമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം ചില നേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. സമുദായസേവനമാകുന്ന പരിമിതമായ പരിധിക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിലും, സംഘടനാപരമായും പ്രചരണപരമായും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാപ്രയത്നങ്ങൾ പടന്ന് തഴച്ച് പൂജിച്ച് അനന്തര കാലങ്ങളിൽ ഗുണകരമായ പല ഫലങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു. ഒരുപക്ഷേ, സീ. കെ. പി. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ലാത്ത ചില ദോഷഫലങ്ങൾക്കുകൂടി, അദ്ദേഹം അസ്ഥിവാശിമുറപ്പിച്ച സമുദായഘടനകൾ കാരണമാക്കിയെങ്കിൽ അതിനുള്ള ചുമതലകൾ ആരിലാണ് നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. കൃഷ്ണപിള്ള സാമുദായിക സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കാലത്തു നായർസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിനും, പുരോഗതിക്കും, സംഘടിതപ്രവർത്തനവും ഉജ്ജ്വലമായ പ്രക്ഷോഭനവും അഭിപ്രായരൂപവൽക്കരണവും എത്രമാത്രം അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ, ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. മരുക്കത്തായപരിഷ്കരണം സംബന്ധിച്ച പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിനും, പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി ഒരു സമുദായഘടനയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നിയമസഭാസാമാജികന്മാരായിരുന്ന യാഥാസ്ഥികരായ ഏതാനും വ്യക്തികൾക്കു സമുദായനന്മക്കൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വഹിയാത്ത നിയമനിർമ്മാണസംരംഭങ്ങളെപ്പോലും എങ്ങിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് കൊല്ലം ഫാറൂഖ്-മാണിക്യം, നിരന്തരമായി നേരിടേണ്ടിവന്ന പല പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും തട്ടിനീക്കി, സീ. കൃഷ്ണപിള്ള സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന കേരളീയനായർസമാജം

സംഘടിപ്പിച്ചത്. വഴിയമായ സംഘടിതപ്രക്ഷോഭം അതിനുമുൻപും തിരുവിതാംകൂറിൽ അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉയർന്ന സർക്കാരദ്യോഗങ്ങൾക്കു പരദേശബ്രാഹ്മണരെ അനുസ്മൃതമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഗവണ്മെന്റുനയത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനും, പ്രസ്തുത നയത്തിനെതിരായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിനും, മലയാളി മഹാജനസഭയെന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം അതിനല്ലകാലം മുൻപുവരെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, കേരളീയനായർ സമാജമാവിർഭവിക്കുമ്പോൾ, കൊല്ലത്തവശേഷിച്ചിരുന്ന മലയാളിമന്ദിരമൊഴിച്ചു മഹാസഭയുടെ മറ്റു മിക്കലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രായേണ അന്തരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ആലോചനായോഗം ചേർത്തലവച്ചാണു നടന്നത്. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അക്കാലംമുതൽ സീ. കെ. പി.-യുടെ ചരമംവരെ ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലംകയ്യായി നിന്നുകൊണ്ടു സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവന്നത്.

എന്നാൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളെ നിഷ്പ്രഭവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പശ്ചാത്താപമായ മറ്റൊരു സംഭവം ഇക്കാലത്തു രാജധാനിയിലുണ്ടായി. എഡ്യൂക്കേഷൻസിക്രട്ടറിയായിരുന്ന പി. അയ്യപ്പൻപിള്ള, സി. വി. രാമൻപിള്ള തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടങ്ങിയ കേരളസമാജത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണമായിരുന്നു ഇത്. സുപ്രസിദ്ധ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന വി. പി. മാധവറാവുവാണ് അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻ പദമലംകരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ കൗതുകശേഷിയും, ധീഷണാവൈഭവവും, സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും, നിഷ്പക്ഷമനോഭാവവും, അസംതൃപ്തന്മാരും എന്നാൽ അതിരറ്റ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരുമായ ചിലരുടെ ശത്രുതപം അദ്ദേഹത്തിനു നേടിക്കൊടുത്തു. ഇവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നതു രാജസേവകനായിരുന്ന ശങ്കരൻതമ്പിതന്നെയാണു

രണ്ടു വി. പി. മാധവറാവുവിന്റെ ഭരണത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ള പല തീവ്രപരിശ്രമങ്ങളും തിരസ്കാരണിക്കുള്ളിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. നെല്ലും നിർമ്മൽ, പ്രജാസഭാസ്ഥാപനം ഇത്യാദി അദ്ദേഹമേപ്പെടുത്തിയ പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പോലും ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഈ പ്രതികൂലകക്ഷികൾ മടിച്ചില്ല. ബ്രാഹ്മണ പക്ഷപാതിത്വം തുടങ്ങിയ പല ആരോപണങ്ങളും അവർ ദിവാൻജിയുടെ തലയിൽ വച്ചുകെട്ടി. ബ്രാഹ്മണക്കെതിരായുള്ള ഈ പ്രക്ഷോഭം അല്പം പ്രബലപ്പെട്ടപ്പോൾ ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിരുന്ന പത്മനാഭയ്യരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ബ്രാഹ്മണസംഘം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ബ്രാഹ്മണസംഘരൂപവല്ക്കരണത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതമെന്ന നിലയിലാണ് അയ്യപ്പൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലും മാധവറാവു വൈരികളുടെ പ്രേരണയിലും കേരളസമാജം എന്ന പേരിൽ ഒരു നൂതനസംഘം തിരുവനന്തപുരത്തു സ്ഥാപിതമായത്. നായനാരെ മാത്രമല്ല, മലയാളബ്രാഹ്മണരേയും പ്രസ്തുത സംഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം നേറീവ് ഫൈസ്കൂളിൽ കൂടിയ കേരള സമാജത്തിന്റെ പ്രാരംഭയോഗത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒട്ടനേകം നായർപ്രമാണികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വിപുലമായ കാര്യപരിപാടിയോടുകൂടിയ ഒരു പ്രവർത്തനപദ്ധതി പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചു തയ്യാറാക്കി. നായർവിദ്യാർത്ഥികളെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലയച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി യോഗം ഐക്യകണ്ഠേന സ്വീകരിച്ചു. അതിലേയ്ക്ക് അവിടെവെച്ചുതന്നെ ആരംഭിച്ച ഒരു നിധിയിലേക്കു പല പ്രമാണികളും വൻപിച്ചു തുകകൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും മറ്റും ചില കമ്മറ്റികൾ നിയമിച്ചതിനുശേഷം സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞുപോയി. ഇതിനുശേഷം, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ കേരളസമാജത്തെക്കുറിച്ചോ അതിന്റെ പരിപാടികളെക്കുറിച്ചോ

റിച്ചോ യാതൊന്നുംതന്നെ കേട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഉഭയവും അസ്തമനവും ഒന്നിച്ചുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ട വാശാനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ആരും നിറവേറുകയുണ്ടായില്ല. സംഭാവന ചെയ്യാമെന്നു പ്രമാണികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്ന തുകകളിൽ ഒരു പൈസപോലും പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയില്ല. എഴുത്തു രൂപ വാശാനം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ദിവാൻപോഷ്ടാർ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു സംഭാവനയുടെ വിവരം ഗ്രഹിച്ച് പുത്രന്റെ ധാരാളിതപത്തെപ്പറ്റി ശബ്ദമുദാസനം തുടങ്ങി. “അതു കൊടുക്കുവാനാണോ അമ്മേ ഞാൻ എഴുതിയത്?” എന്നു പറഞ്ഞു ദിവാൻപോഷ്ടാർ മാതാവിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. ഇതായിരുന്നു കേരളസമാജത്തിലെ വാശാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം.

യാതൊരൊച്ചപ്പാടുകളുമില്ലാതെ ആർഭാടരഹിതമായി ആരംഭിച്ച കേരളീയനായർസമാജം ക്രമേണ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ പ്രധാന സമ്മേളനം ൧൦൮൨-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു മന്ദത്ത കൃഷ്ണൻനായരുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടത്തുവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, അക്കാലത്ത് കോഴിക്കോട്ടു പോൾ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ദിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ചാണ് ആ സമ്മേളനം നടത്തിയത്. താലികെട്ടുകല്യാണം നിർത്തിയെടുക്കു തുടങ്ങിയ സാമാന്യപ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു ഈ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളിലേയും ചിന്താവിഷയങ്ങൾ. ൧൦൮൨-ൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ഒരു താലികെട്ടുകല്യാണം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായി. മാമൂൽപ്രിയന്മാരടേയും, സ്രീകളുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളെ വകവെക്കാതെ നാലു ദിവസത്തെക്കല്യാണം ഒരു ദിവസംകൊണ്ടാഘോഷിച്ചു ചിലവു ചുരുക്കി ചങ്ങനാശേരി മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഫാമുർ-ലെ സമ്മേളനം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു സർ, സി. ശങ്കരൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലാണ് ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടത്. സമ്മേളനം കൂടുന്നതിനു മുൻപായിത്തന്നെ മരുമക്കത്തായംകമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സർ, സി. ശങ്കരൻനായരെപ്പോലെ ഒരു അതിപ്രശസ്തൻ ആ സമ്മേളനത്തിലദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചപ്പോൾ മരുമക്കത്തായപരിഷ്കാരത്തേയും, തിരുവിതാംകൂർ മരുമക്കത്തായംകമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനേയുംപറ്റി ശരിയായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനുള്ള നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെന്ന് എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, തിരുവിതാംകൂറിലേ പുരോഗമനകാംക്ഷികളും ഉല്പതിഷ്ഠക്കളുമായിരുന്ന സമുദായഭക്തന്മാരെ സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും, അവരപ്പിക്കയും ചെയ്യുമാറു വിവാഹം നിയമസാധുത്വം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നുശാസിക്കുന്ന മലബാർജില്ലയിലെ വിവാഹനിയമം തിരുവിതാംകൂറിലും ഏറ്റെടുത്തിയാൽ മതിയെന്നായിരുന്നു, അഗാധനിയമപണ്ഡിതനും, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. തിരുവിതാംകൂർ മരുമക്കത്തായംകമ്മററിയുടെ യാഥാസ്ഥിതികരായ അംഗങ്ങൾ കൂടി മലബാറിനെ അപേക്ഷിച്ച് ഒരു പടി മുന്നോട്ടു കടക്കയും, മലബാറിലെ വിവാഹരജിസ്ട്രേഷൻവ്യവസ്ഥകൾ അനാവശ്യമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താവഴിഭാഗം വേണമെന്നുള്ള വാദത്തെ സർ, സി. ശങ്കരൻനായരും അനുകൂലിച്ചു. എങ്കിലും, തിരുവിതാംകൂറിലെ നായന്മാർ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന നിശ്ചിതമായ നേതൃത്വം ലഭിക്കാതെ നിരാശപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്. സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഭാഗപ്രമേയം യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തു നിന്നുള്ള അതികഠിനമായ എതുപ്പിനെ തരണംചെയ്തു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം അംഗീകൃതമായി. അതുകൊണ്ടു ഫാമുർ-ലെ സമ്മേളനം പൊതുവേ വിജയകരമായിട്ടാണു പരിണമിച്ചത്. കേരളീയനായർസമാജത്തിനും അതിന്റെ നേതാവായിരുന്ന സീ. കെ. പി.-യ്ക്കും

ഇതിന്റെ ഫലമായി പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ അളവറ്റ ബഹു മതി ലഭിച്ചു. കേരളീയനായർസമാജത്തിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകൾക്കു ബീജാവാഹകമായതും, പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ വിജയവും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അത്യാദൃശമായ ഉയർച്ചയുമായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജത്തിനു പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചതോടുകൂടി അതിന്റെ പ്രാബല്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. സി. കെ. പി.-യുടെ വിശാലമായ വീക്ഷണകോടിയും, നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നവ്യമായ ഒരുത്സാഹത്തെയുളവാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹു മുഖമായ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയം ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേയും വിജയമായിരുന്നു. കാരണം, സി. കെ. പി.-യുടെ അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളതന്നെയായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

മറവൂർ-ൽ മദ്രാസിൽവെച്ചു റഷ്ബിമാരിലോഷിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി സന്ധിച്ചിരുന്നു. മി. കൃഷ്ണൻപണ്ടാലയ്യ മൊന്നിച്ചാണ് അദ്ദേഹം കാൺഗ്രസ്സിൽ സന്ധിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേയ്ക്കു പോയത്. അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു വക്കീലിനു ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനം പ്രവർത്തനരംഗത്തു ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ ആദർശങ്ങളും, പ്രവർത്തനരംഗവും, സംഘടനാപ്രാപ്തിയും അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പോലുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യവും, അവിടത്തെ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളും, തന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ എത്രമാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുള്ള ബോധം ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിൽ അങ്കുരിച്ചു. മദ്രാസ് നഗരംപോലെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു രംഗവും, ഭാരതമഹാജനസഭപോലെ അഖിലഭാരതപ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു സംഘടനയും, ഒരുക്കപ്പെട്ട ചട്ടവായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ആകർഷിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ! ഏതായാലും മദ്രാസിൽ വെച്ചു മി. പണ്ടാലയ്യ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയും ഈ വിഷയ

തെക്കുകിഴക്കുള്ള സംഭാഷണം ചെയ്തതും, ഉൽകൃഷ്ടമായ ഏതെങ്കിലും പാശ്ചാത്യബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം പ്രവർത്തനരംഗം മദ്രാസിലേയ്ക്കു മാറ്റണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചുറപ്പും ചെയ്തു.

പരിതഃസ്ഥിതികളുടേയും, മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളുടേയും ആനുകൂല്യത്താൽ മി. പണ്ടാലയുടെ ആഗ്രഹം സഫലമായിത്തീർന്നു. ൧൦൮൭-ൽ നടന്ന നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മി. പണ്ടാല കായങ്കുളം കേരവപിള്ളയാൽ പരാജിതനാക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിരാശ, ഉൽക്കണ്ഠാചക്രവായിരുന്ന മി. പണ്ടാലയെ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം ഉടനടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, അല്പകാലങ്ങളുടേതുള്ളിൽ അത്യുന്നതമായ നിയമവിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി തിരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിൽ നൂതനമായി ഏല്പിട്ടുത്തിയ ബഞ്ചിൽ ഒരു ന്യായാധിപനായി അദ്ദേഹത്തെ ഗവണ്മെൻറു നിയമിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ കാലത്തു പ്രസ്തുത ബഞ്ച് നിർത്തിയെടുത്തുപോയതുകൊണ്ടു മി. പണ്ടാലയ്ക്കു വീണ്ടും ബാറിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നു. മി. പണ്ടാല പഴയ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു വീണ്ടും പ്രാക്റ്റീസാരംഭിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേയ്ക്കു പോയത്. ബുലിമാനും, സ്ഥിരപരിശ്രമിയും, സാഹസികനും ആയിരുന്ന മി. പണ്ടാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പ്രവർത്തനരംഗത്തും വിജയശ്രീലാളിതനായിത്തീർന്നു. ഇന്നുവരെയെന്നോ നാലോ മലയാളികൾക്കു മാത്രം എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള മദ്രാസ് ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന് ഉയരുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉൽക്കണ്ഠിത ഘനീഭവിച്ച പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലെത്തുവാൻ പിന്നെയും വഷ്ടങ്ങൾ ചിലതു കഴിയേണ്ടിവന്നു. മി. പണ്ടാലയ്ക്കു നേരേപോലെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ശക്തിയായ പ്രേരണ ചങ്ങനാശേരികളോടുകൂടിയെന്നു കൊണ്ടോ എന്തോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാ

കുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും, മറവുവെല വെക്കേണ്ടൻകാലത്തു ബാരിസ്റ്റർപരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി. വക്കീൽപ്പണിക്കു തടസ്സമുണ്ടാകാതെ വെക്കേണ്ടൻ കാലങ്ങളിൽ മാത്രം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി നാലു മാസം അവിടെ താമസിച്ചു. ഒരു ടെറം പൂർത്തിയാക്കി, അങ്ങിനെ നാലു വർഷംകൊണ്ടു പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. മറവുവെല വെക്കേണ്ടൻ നാലു മാസം ലണ്ടനിൽ താമസിച്ചു ഒരു ടെറം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ള നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതിനടുത്ത ദിവസം മൺമർ-ലെ ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധം നാലു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. അങ്ങിനെ ബാരിസ്റ്റർപരീക്ഷ ജയിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശാവല്ലരി ശുഷ്കിച്ചുണങ്ങിപ്പോയി.

ഒരു സഞ്ചാരപ്രിയനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള പരീക്ഷാവിജയത്തേക്കാൾ പാശ്ചാത്യസഞ്ചാരം ചെയ്യുവാൻ ലഭിച്ച അവസരത്തെയാണ് കൂടുതൽ വിലമതിച്ചിരുന്നത്. വിദേശസഞ്ചാരവും, ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്കു കിലുമുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണകോടിയേ വിപുലമാക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയുടെ ജീവിതചയ്യയെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ സംഘടനകളേപ്പറ്റിയും പലതും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ നാലു മാസകാലം അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് കാരുടെ സമയനിയ്യ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ആകർഷിക്കയും, സ്വന്തജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഗുണവിശേഷമാണ്. സമയനിയ്യയില്ലാത്തവരെ അദ്ദേഹം കഠിനമായി പഴിക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്. സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽപോലും സമയനിയ്യ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം കൈവെടിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഭാര്യയോടും, കുട്ടികളോടുംകൂടി ചങ്ങനാശേരിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം കാലത്തു ആറു മണിക്കു കടുംബസഹിതം തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പോരു

വാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വിവരം ഭാര്യയ്ക്കു മുന്നറിവു നൽകി. ആ മണി അടിച്ചിട്ടും ഭാര്യയും, കുട്ടികളും ഒരുക്കം പൂർത്തിയാക്കി ക്വാറിൽ വന്നു കയറിയില്ല. പരമേശ്വരൻപിള്ള ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ കൃത്യസമയത്തിനു ക്വാറിൽ കയറി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഭാര്യയും, കുട്ടികളും വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ കാര്യം പരമേശ്വരൻപിള്ളയും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന തിരുശേഷം കുടുംബത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു പരമേശ്വരൻപിള്ള രണ്ടാമതും ചങ്ങനാശേരിക്കു കാരയച്ചുകൊടുത്തു.

അദ്ധ്യായം ൯

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ വാഷികസമ്മേളനങ്ങൾ പ്രതിവർഷം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വെച്ചു നടത്തിവന്നു. ഉല്പതിഷ്ഠിക്കുളായ യുവാക്കന്മാരുടെ ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും, ആദർശപരങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളും, ഒഴിച്ചാൽ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു മാത്രമേ ഈ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾക്കു നിവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികാനാചാരങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യണമെന്നും, നായർസമുദായത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെ നശിപ്പിക്കണമെന്നും, കെട്ടുകല്യാണം നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും, മറ്റുമുള്ള നീണ്ട പ്രമേയങ്ങൾ ഓരോ മഹാസമ്മേളനത്തിലും പാസാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന എങ്കിലും, ചില നേതാക്കന്മാർതന്നെയും സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ പ്രസ്തുത നിശ്ചയങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരിഷ്കാരനിർദ്ദേശങ്ങൾ യോഗങ്ങളിലും, പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും വിട്ടിട്ടു കടികൂട്ടിയ യാഥാസ്ഥിതികത്വവും, സാമുദായികാനാചാരങ്ങളും മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന ദുരഭിമാനികളായ പ്രമാണികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിനു വളരെ സാവധാനത്തിൽ മാത്രമേ പുരോഗമിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. നയവഞ്ചകത്വംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ആത്മാത്മതാത്സന്യന്മാരായിരുന്ന ചില നായർപ്രമാണികൾക്കു ചിലപ്പോൾ വലിയ ബിമ്മിഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളും ഇടയ്ക്കുണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഫുവു-മാണ്ടു കീരിക്കാട്ടുവെച്ചു നടന്ന വാഷികസമ്മേളനത്തിൽ അതിരുകരമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ആത്മാത്മതയില്ലാതെ പാസാക്കുന്ന നിശ്ചയങ്ങളുടെ ചെമ്പു തെളിയിക്കുവാൻ ഉപകരിച്ച ആ സംഭവമിതാണു്.

എം. കൃഷ്ണപിള്ളയായിരുന്നു കീരിക്കാട്ടുസമ്മേളനത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിക്കുമെന്നു സമ്മേളനഭാരവാഹികൾ പ്രതീക്ഷി

ച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം നേരത്തേ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു മറുപടി കൊടുത്തിരുന്നു. സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ തെക്കേടത്ത് ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ കളരിയുടെ തൊട്ടു മുന്നിലായിരുന്നു സമ്മേളനപ്പന്തൽ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരുന്നത്. പരേതനായ ടി. കെ. മാധവൻ, പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ച യോഗനടപടികൾ വീക്ഷിക്കുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും, അതിലേയ്ക്കു യോഗസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഒരു ടിക്കറ്റു കൊടുത്തയക്കണമെന്നും കാണിച്ച്, കാലേകൂട്ടി സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ ഒരു കത്തു കൊടുത്തയച്ചു. പന്തൽ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു താഴ്ന്ന ജാതിക്കാക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കളരിയുടെ മുൻ ഭാഗത്തായതുകൊണ്ടു, മാധവൻ ടിക്കറ്റയക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലെന്നു വിവരിച്ച് അന്നുതന്നെ സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ മറുപടിയും നൽകി. ഏതോ അപ്രതീക്ഷിതമായ കാരണങ്ങളാൽ എം. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെ പോയതുകൊണ്ടു സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയാണു യോഗത്തിലാല്യക്ഷം വഹിച്ചത്. കെ. പരമുപിള്ള, പി. ജി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ മിക്ക നായർപ്രമാണികളും യോഗത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. സമ്മേളനദിവസം ടി. കെ. മാധവൻ മറ്റൊരു കത്തെഴുതി അതിൽ സപാഗതസംഘാല്യക്ഷന്റെ കത്തുള്ളടക്കം ചെയ്ത് അല്യക്ഷൻ സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയെ എല്പിക്കുവാൻ ഒരു നായരുടെ കൈവശം കൊടുത്തയച്ചു.

“തീണ്ടലും തൊടീലും അനുഷ്ഠിക്കരുതെന്നുള്ള സമാജത്തിന്റെ നിശ്ചയവും, സപാഗതസംഘാല്യക്ഷന്റെ മറുപടിയിലെ താല്പര്യവും, തമ്മിൽ പൂർവ്വാപരവൈരുദ്ധ്യം കൂടാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഉള്ളടക്കത്തോടുകൂടി കത്തുക്കൂട്ടിയയക്കുന്നു. സഭാനടപടികൾ കണ്ടറിയുന്നതിനനുവദിച്ച ടിക്കറ്റു തരണമെന്നുള്ള എന്റെ അപേക്ഷക്കു നിങ്ങളുടെ മറുപടി കാത്തിരിക്കുന്നു.”

ഇതായിരുന്നു ടി കെ. മാധവന്റെ കത്തിന്റെ താല്പര്യം. അല്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കയ്യിൽ തന്നെ മാധവന്റെ ലിഖിതം ചെന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം എഴുത്തു പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വല്ലാതെ

ചവന്നു. കൃഷ്ണപിള്ള കത്തു സമീപമിരുന്ന പരമുപിള്ളയുടെ കൈവശം കൊടുത്തു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ എഴുത്തു പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിൽ മുഴുവൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. പകലേ കാപ്പികുടി ക്കവാൻ യോഗം പിരിഞ്ഞു. സീ. കൃഷ്ണപിള്ള സപാഗതസംഘാലുക്കുനെ വരുത്തി മാധവന്റെ കത്തു കാണിച്ചു. സപാഗത സംഘാലുക്കുൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ നിർബന്ധത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും മറ്റു നായർ പ്രമാണികളും ഇടപെട്ടു മാധവന് ഉടൻ ടിക്കററയക്കണമെന്ന നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടു. കളരിഭേതനായ സപാഗതസംഘാലുക്കുൻ ഇളകിയില്ല. അലുക്കുനും മറ്റു നായർ പ്രമാണികളും തുടന്നു യോഗത്തിൽ സന്ധിക്കുവാൻ വൈമനസ്സും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ഉടൻതന്നെ സ്ഥലംവിട്ടു പോകുവാൻ യാത്രയൊരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭീഷണി കുറിയ്ക്കുകൊണ്ടു. സപാഗതസംഘാലുക്കുൻ കീഴടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ മാധവന് ഒരു മറുപടിയോടുകൂടി ടിക്കററയച്ചുകൊടുത്തു.

മറ്റൊരു സംഭവം അല്പംകൂടി രസകരമാണ്. നായർ സമ്മേളനങ്ങളിലെ 'സാഹോദയ്' പ്രസംഗങ്ങളും 'സമത്വ' പ്രമേയങ്ങളും കേട്ടു പ്രമാണം പഠിച്ച് ഒരു ശുദ്ധഹൃദയനായ മാരാൻ വളരെപ്പണം ചിലവുചെയ്തു ചതുവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സദ്യയൊരുക്കി, ആഡ്യന്മാരും, മാടമ്പികളും, ഇല്ലക്കാരമായ സമ്മേളനപ്രതിനിധികളെ വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഒരൊറ്റ പ്രതിനിധിയെങ്കിലും മാരാന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയുണ്ടായില്ല. രക്തത്തിൽ കലന്നു കട്ടിപിടിച്ചുപോയ ദുരഭിമാനത്തെ പ്രമേയങ്ങൾക്കോ പ്രസംഗങ്ങൾക്കോ എങ്ങിനെ ദ്രവപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും.

സമ്മേളനത്തിന്റെ സപാധീനശക്തിയും, പ്രവർത്തനരംഗവും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതൃത്തി സ്ഥലങ്ങളേ ഭേദിച്ചു മലബാറിലേയ്ക്കും കൊച്ചിയിലേയ്ക്കുംകൂടി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നൊരാശയം തൽപ്രവർത്തകന്മാർക്കു നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. കൊച്ചിയിൽനിന്നും, മലബാറിൽനിന്നും, ഉന്നതന്മാരായ വ്യക്തികൾ ചില സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തുവന്നു എങ്കിലും, പ്രായേണ കേരളീയനായർസമ്മേളനം ഒരു തിരുവി

താമ്രൻ നായർസമാജം മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്നെന്നപോലെ തന്നെ അന്നും, അപൂർവ്വം ചില അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പ്രാസംഗിക ന്മാരുമല്ലാതെ, കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും നായർസമുദായത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങൾ അഖിലകേരളീയസംഘടനയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറുകാർ ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളീയനായർസംഘടനയിൽ ഗണ്യമായ യാതൊരു താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിനു പുറത്തുള്ള നായന്മാരെ ആകർഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഫാൻ-ലെ സമ്മേളനം തത്ഭാരവാഹികൾ തൃശ്ശൂർ വച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

അന്നു സി. വി. രാമൻപിള്ളയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ കാർട്ടർ. അദ്ധ്യക്ഷൻ സി. കെ. പി.-തന്നെയാണെന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ! തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനത്തിൽ, കാർട്ടർയായിരുന്ന സി. വി. രാമൻ പിള്ള ഫാജരായില്ല. സിക്വട്ടറിയുടെ കത്ത്വങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സി. വി., അസിസ്റ്റൻറ് സിക്വട്ടറിയായിരുന്ന മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെയാണു നിയോഗിച്ചിരുന്നത്. തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിലാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു കെ. പി. പത്മനാഭമേനവനും, സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ കൊച്ചുകുണ്ണുമാരാരും ആയിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു റിപ്പോർട്ട് വായിക്കുവാൻ സി. വി.-യുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മി. മുള്ളൂർ ആജ്ഞാപിതനായി. സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം റിപ്പോർട്ടായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്നും, വേദേ റിപ്പോർട്ടാണെന്നും പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു മി. മുള്ളൂർ ആസനസ്ഥനായി. മി. മുള്ളൂർ ഈ കൃത്യവിലോപം കൊണ്ടു സമ്മേളനത്തെ അനാദരിക്കുയാണു ചെയ്തത് എന്നൊരഭിപ്രായം തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു തൃശ്ശൂർസന്നിഹിതരായിരുന്ന ചില പ്രതിനിധികളുടെ ഇടയിൽ പ്രകടമായി. കൂടാതെ, തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിലെ കാർട്ടാലോചനായോഗങ്ങളിലും മറ്റും തിരുവിതാംകൂർപ്രതിനിധികൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകുകയുണ്ടായില്ലെന്നു മറ്റൊരാക്കുപവും പറപ്പെട്ടു.

സമ്മേളനാനന്തരം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പത്രപങ്ക്തികളിൽ തീവ്രമായ ഒരു വാദസമരം നടന്നു. തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങൾക്കു മി. മജ്ജർ മറുപടി എഴുതി. ഒരു ലേഖനത്തിൽ കേരളീയനായർസമാജം ഒരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത സംഘമാണെന്നും, അതിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവർക്കു സമ്മേളനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും മി. മജ്ജർ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ആഖ്യാനങ്ങളും പ്രത്യാഖ്യാനങ്ങളുമായി ഈ വാദപ്രതിവാദം വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നു.

ചങ്ങനാശേരി തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി തുടന്നു നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ തീവ്രമായ ക്ഷോഭങ്ങളും കക്ഷിമത്സരങ്ങളും ഉത്ഭവിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹം അറിയാതിരുന്നില്ല. സമാധാനവും രഞ്ജിപ്പും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു എങ്കിലും, അവയൊക്കെ മിക്കവാറും വിഫലങ്ങളായി. സമുദായസ്നേഹികളായിരുന്ന പല പ്രമാണികളും ഒരു കക്ഷിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കക്ഷിയിൽ ചേർന്നിന്ന് ഈ കലഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നിർബലരായി. കേരളീയനായർസമാജത്തിനെതിരായി മറ്റൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കണമെന്നുപോലും ചിലർ വാദിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള മത്സരങ്ങൾ അതിന്റെ മുൻലഘ്യഭരണിയെപ്പോലും ചങ്ങനാശേരി, സി. വി. രാമൻപിള്ളയ്ക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. പ്രസ്തുത കത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി, മി. മജ്ജറിന്റെ തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനത്തിലെ നടപടികളെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, സി. വി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കാതിരുന്നതു പരിതാപകരമായിപ്പോയെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ കത്തു സി. വി.-യെ പൂർവ്വാധികം ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയും, സീ. കെ. പി.-യും ഉറ്റ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നു സി. വി.-ക്കറിയാമായിരുന്നു. തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ സീ. കെ. പി.-യുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കണമെന്നും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ കത്തു സീ. കെ. പി.-യുടെ പ്രേരണാഫലമാ

നൈനം, സ്ഥാനത്തിലോ, അസ്ഥാനത്തിലോ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സി. വി. ഉടൻതന്നെ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ കാര്യദർശിത്വം രാജിവച്ചൊഴിഞ്ഞു.

സി. വി. രാമൻപിള്ള സമകാലീനനാരായിരുന്ന സമുദായ പ്രമാണികളെ അപേക്ഷിച്ച് അത്യുന്നതനും ഗംഭീരാശയനുമായ ഒരു പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ആഖ്യാനികാപ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇതര സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് അപ്രാപ്യമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനു ലോകോത്തരമായ പ്രശസ്തി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സി. വി. രാമൻപിള്ള ഒരുതിമാനഷനായിരുന്നു. *മാത്താണ്ഡവർമ്മയിലെ അനന്തപത്മനാഭനേയും,* ധർമ്മരാജയിലെ ഹരിപഞ്ചാനനേയും, കാളിഉടയാൻചന്ദ്രക്കാരനേയും സൃഷ്ടിച്ച ഭാവനാശക്തി ഒരുതിമാനഷന്റേതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരതിശയോക്തിയുമില്ല. ആകൃതിയിലും, ചിന്തയിലും, പ്രവൃത്തിയിലും ആ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒന്നുതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഒന്നുതൃത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം മാത്രമാണ്. ഗാംഭീര്യംകൊണ്ടും, മഹത്വം കൊണ്ടും, ധീഷണാവൈഭവംകൊണ്ടും സമപ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്ന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം ഹിമവാനെപ്പോലെ അത്യുന്നതനായിരുന്നു. സ്വസമുദായത്തിന്റെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യസമുച്ചയത്തിൽ അഭിമാനം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജി, കേരളീയനായർസമാജത്തിനു തീരാത്ത ഒരു നഷ്ടമായിരുന്നു. സിക്രട്ടറിപദത്തിൽനിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരോധാനം പ്രസ്തുത സമാജത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ ഭിന്നിപ്പിനു വഴി തെളിച്ചു.

സി. വി. രാമൻപിള്ള സിക്രട്ടറിപദം രാജിവച്ചതുകൊണ്ടു തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മറ്റൊരാളേ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. നൂതിലേയ്ക്കു പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമാജഭാരവാഹികൾ നോട്ടീസ്സു പ്രചരിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ പല പ്രാവശ്യം നോട്ടീസ്സുച്ചിട്ടും കോറം തികയാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ന്യായാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ

* സി. വി. രാമൻ പിള്ള ഏഴുതീയ ഭണ്ട സുബ്രഹ്മണ്യനോവലുകൾ.

പോയി. കക്ഷിമത്സരങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും അതിന്റെ മുൻപുണ്ടായിരുന്നില്ല. പൊതുയോഗത്തിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിലും ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാനും അങ്ങിനെ എതുകക്ഷികളുടെ പ്രാബല്യം കുറയ്ക്കുവാനും രണ്ടുകൂട്ടരും ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഒരു കക്ഷി ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും, ഇതരകക്ഷി മുള്ളൂരിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും സംഘടിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും തമ്മിൽ അതിരീപ്രമായ ഒരു മത്സരമാരംഭിച്ചതും ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണ്. രണ്ടുപേരും സമുദായത്തിലെ താഴ്ന്ന പട്ടികകളിൽനിന്ന് സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും, അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും, അന്യോദൃശമായ കാര്യശേഷികൊണ്ടും, ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്ക് അതിവേഗത്തിൽ ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നവരായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒന്നുപോലെ ഉൽക്കണ്ഠാചൂർണ്ണരും സമുദായനേതൃത്വം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിലഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുമായിരുന്നു. സമുദായത്തിലെ പ്രബലന്മാരും ഉന്നതന്മാരുമായിരുന്ന വ്യക്തികളുടെ പിന്തുണ രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നുപോലെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും, ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവഗതിക്കും പ്രവർത്തനരീതിക്കും വ്യവപ്രദേശങ്ങൾപോലുള്ള അന്തരമുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി ഒരു കടന്ന ഉല്പതിപ്പുവും, മി. മുള്ളൂർ ഒരു തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികനുമാണ്. രണ്ടുപേരും നയജ്ഞന്മാരും തന്ത്രശീലന്മാരുമാണ്. ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗരഹിതനും, ഉപായശീലനും ആയിരുന്നുഎങ്കിൽ മി. മുള്ളൂർ വികാരാധീനനും സാഹസികനുമാണ്. ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ഗഹനചിന്തയും വിദൂരവീക്ഷണവും ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് കയ്യൊണ്ടു നടപടികളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അപൂർവ്വമാണ്. വികാരപ്രധാനമായ സാഹസികത്വം, ചിലഘട്ടങ്ങളിൽ മി. മുള്ളൂരിനെ ഘർഷമാഗ്ഗങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാവനാ

സമ്പന്നനായ അദ്ദേഹം അങ്ങിനെയുള്ള വിപത്തുകളിൽ നിന്ന് ആശ്ചര്യകരമായ തന്ത്രശീലത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതിഭാസമ്പന്നനും, പിൽക്കാലജീവിതത്തിൽ പരായമെന്നെറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാനും ആയ, മി. മജ്ജൂരിന സാമാന്യജനങ്ങളോടു് ആത്മാർത്ഥമായ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുവാനോ, കാര്യമായ തോതിൽ പൊതുജനസമ്മിതി നേടുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഏതവസരത്തിലും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വിലമതിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും, ജനസമ്മിതിക്കു വേണ്ടി, വേണ്ടിവന്നാൽ ചിലപ്പോൾ സ്വാഭാപ്രായങ്ങൾ ബലികഴിക്കുവാൻ കൂടിയുള്ള സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നേതാവാണ്. മി. മജ്ജൂർ, ജനങ്ങളുടെ സ്റ്റോഭവികാരാദികളെ സ്റ്റർഗ്ഗിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു വാഗ്മിയും, എതിരാളികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ഭസിക്കുകയും, വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അഭിഭാഷകസിംഹവുമാണ്. ആവേശജനകമായി പ്രഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയുകയില്ല. ആവശ്യമുള്ളിടത്തുപോലും പരഷമായ ഭാഷയുപയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ആത്മനിയന്ത്രണംകൊണ്ടും, കർമ്മകശലത കൊണ്ടും, മുൻകരുതൽകൊണ്ടും, സമപ്രവർത്തകന്മാരുടേയും, അനുകൂലികളുടേയും സ്നേഹാദരങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാനും, നേതൃത്വം കരസ്ഥമാക്കുവാനും ചങ്ങനാശേരിക്കുള്ള കഴിവു സീമാതീതമാണ്. ആരോപണങ്ങളും ഗ്രന്ഥാർത്ഥങ്ങളും പൊതിഞ്ഞു പ്രയോഗിച്ചു തുളഞ്ഞുകയറുന്ന ഭാഷയിൽ ശ്രോതാക്കളെ അസുഖപ്പെടുത്തുകയും, ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന മി. മജ്ജൂരിന്റെ സംഭാഷണരീതി അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ ശത്രുക്കളെയാണു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. നിസ്സാരമായ വല്ല പിഴകളും സംഭവിച്ചുപോയാൽ “മുഖത്തു മണ്ണുവരിയെറിയുന്ന” പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രീതിയും അപ്രീതിയും അദ്ദേഹം ഗണ്യമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു ഭാവിക്കാറുണ്ട്. അസ്ഥിരവും അയുക്തികവുമായ പൊതുജനപ്രീതിക്കു വേണ്ടി ഉൽക്കണ്ഠപ്പെട്ട് അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പുറമേ അവജ്ഞയാണു പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളത്. എങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങളുടെ ദുരഭിപ്രായവും അസംതൃപ്തിയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഭയപ്പെടുന്ന

വർ വേറെ ഇല്ല. ബഹുജനദൃഷ്ടിയിൽ സുസമ്മതനും പ്രശംസാർഹനുമായിത്തീർവാൻ അദ്ദേഹം അനവരതം പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും, പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും, അഗ്രിമഭാഗത്തു സ്റ്റോഭരഹിതനായ ചങ്ങനാശേരി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അവസരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുദീഘമായിരുന്ന ജീവിതത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രമേ കാണുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ വികാരധീനനായ മി. മുള്ളൂരിനെ ജനപക്ഷത്തു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രമാണ്. മി. മുള്ളൂർ കലാകതുകിയും കവി-റുദ്രയുമുള്ള ഒരു സാഹിത്യരസികനുമാണ്. ചങ്ങനാശേരി അരസികനും, കായ്മമാത്രപ്രസക്തനും സാഹിത്യവിരസനുമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ഭൗതികമായ സുപ്രസിദ്ധമായ പദ്യം സ്മൃതിപഥത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്യുന്നു.

ഏതെ സത്പുരുഷാഃ പരാത്ഥഘടകാഃ സ്വാതന്ത്ര്യം പരിത്യജ-
[ജ്യയേ
സാമാന്യാസ്തു പരാത്ഥമുദമഭ്യന്തഃ സ്വാതന്ത്ര്യം വിരോധേനയേ
തേ മീമാൻഷരാക്ഷസാഃ പരാധിതം സ്വാതന്ത്ര്യം നിഷ്ലന്തി യേ
യേ നിഷ്ലന്തി നിരത്ഥകം പരാധിതം തേ കേന ജാനീമഹേ.

മനുഷ്യരെ, പരാത്ഥത്തിനു വേണ്ടി സ്വാതന്ത്ര്യം പരിത്യജിക്കുന്ന യതികൾ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിഷ്ണു വരുത്താതെ പരാത്ഥത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്ന സാധാരണന്മാർ, അവരുടെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി അന്യരുടെ നന്മയെ ഹനിക്കുന്ന മാനുഷരാക്ഷസന്മാർ വ്യക്തമായി തങ്ങളുടെ അന്ത്യർക്കും ഒന്നുപോലെ നാശം വരുത്തുന്ന ഭ്രാന്തന്മാർ, എന്നിങ്ങനെ നാലായി വിഭജിക്കാം. ചങ്ങനാശേരിയും മി. മുള്ളൂരും ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിലും അവസാനത്തേതിലും പെടുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ആദ്യത്തേതും ഒടുവിലത്തേതും വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നവരല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി ഒന്നാമത്തേയും, കൊലപാതകികൾ നാലാമത്തേയും വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതായി വേണമെങ്കിൽ ഉദാഹരിക്കാം. തുല്യപ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന ഈ രണ്ടു

ജനപ്രമാണികളുടേയും നിരന്തരവും സുദീർഘവുമായിരുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ ജനതാമണ്ഡലത്തിൽ പലപ്പോഴും പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായിരുന്ന ഒച്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയെ കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പും പ്രീതിയും പൊതുജനാഭിപ്രായമാകുന്ന ഉൽക്കുഷ്ടസോപാനത്തിന്റെ പരമോന്നതമായ പടിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മി. മജ്ജരിന്റെ പ്രശസ്തി അതിന്റെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പടിയിലെത്തിയിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളും അത്ര അസുലഭങ്ങളല്ല.

മുൻപറഞ്ഞ പൊതുയോഗത്തിൽ കോറം തികയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന വന്നുകൂടിയപ്പോൾ, നൂതനമായി അംഗങ്ങളെ ചേർത്തു കോറം തികയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഇരുപതുരും അവക്കനുക്രമികളായ അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു ചേർത്ത് ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. അസിസ്റ്റന്റ് സിക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ ഒരുദ്യോഗികമായ അധികാരങ്ങൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന മി. മജ്ജരിന് ഈ വിഷയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പുത്തനായി ചേക്കുവാനുള്ള അംഗങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി മജ്ജരിനയച്ചുകൊടുത്തു. സ്വപാർവത്തികളായ അംഗങ്ങളെ മാത്രം ചേർത്തു ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കയല്ലാതെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലിസ്റ്റിൽപെട്ട അംഗങ്ങളെ മി. മജ്ജർ ചേക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്ന പിന്നീട് ചങ്ങനാശേരി പരാതിപ്പെട്ടു.

ഏതായാലും ഫാൻം തുലാമാസത്തിൽ പൊതുയോഗം സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഘൃഹത്തിൽവെച്ചു കൂടി. സി. കെ. പി.യുടെ ആലുക്കുത്തിൽത്തന്നെയാണു യോഗമാരംഭിച്ചത്. യോഗമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്നു മി. മജ്ജർ വാദിച്ചു. കാര്യപരിപാടിയിലെ ക്രമമനുസരിച്ചു റിപ്പോർട്ടുവായന, കണക്കു പരിശോധന മുതലായ പ്രാരംഭച്ചടങ്ങുകൾ തീർത്തിട്ട്, അദ്ധ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്ന് അദ്ധ്യക്ഷനഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മി. മജ്ജർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയും, ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുപ്പുതന്നെ നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വോട്ടുസമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി പുത്തനായി സമാജത്തിൽ ചേർന്ന് ഒരുക്കിനിർത്തിയി

ടുള്ളവർ സ്ഥലം വിടുന്നതിനു മുൻപ് തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ചു സിക്രട്ടറിയുടെ കരസ്ഥമാക്കുവാനുള്ള ഒരു തന്ത്രവിദ്യയാണിതെന്നു മറുക്കുക ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒഴുവഴിയുണ്ടായും, ഒഴുവഴിയുണ്ടാകുകയും, കക്ഷിമത്സരങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആക്ഷേപങ്ങളായും രൂപഭേദപ്പെട്ടു. പ്രതിപക്ഷബഹുമാനംപോലും മറന്ന് ആക്ഷേപങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും പരസ്പരം ചർച്ചയ്ക്കുതുടങ്ങി. യോഗത്തിൽ വലിയ ബഹളങ്ങളും കഴിപ്പുകളുമായി. ഒപ്പുപ്പാടുകൾ ആരംഭിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു. കൊച്ചുതൃപ്പൂണിമംഗലം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. മറ്റു മാന്യന്മാർ ഒന്നൊന്നായി പിരിഞ്ഞു പോയി. സമാധാനപൂർവ്വം യോഗം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു സാധ്യമല്ലെന്ന നിശ്ചയമായപ്പോൾ സീ. കെ. പി. അദ്ധ്യക്ഷപദം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു, ഉടൻതന്നെ സ്ഥലത്തുനിന്നു പോയി. മറ്റു പലരും അദ്ദേഹത്തെത്തുടർന്ന് യോഗസ്ഥലം വിട്ടു.

നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടും, ദൃഷ്ടിമയമായ മനോവേദനയോടും കൂടിയാണു സീ. കൃഷ്ണപിള്ള. സി. വി.-യുടെ ഗൃഹത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയത്. സീ. കെ. പി. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു സംഘടിപ്പിച്ച്, നിരന്തരമായി പരിലാളിച്ചു പുരുന്നിട്ടിശേഷമായവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോന്ന ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു കേരളീയനായർസമാജം. സമുദായത്തെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കയും, അതിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കയും, ആത്മാർത്ഥമായ സേവനമനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പൊതുജനനേതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും വേണ്ടി തന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിലെ മുഴുവൻ ഭാഗവും വിനിയോഗിച്ചുവോ, ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ നിലനില്പു തന്റെ ജാഗ്രത്തിലെ ചിന്തയും, നിദ്രയിലെ സ്വപ്നവുമായിരുന്നുവോ, ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കു വേണ്ടി താൻ നിരവധിത്യാഗങ്ങളും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുമനുഭവിച്ചുവോ, ആ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു നിരൂപാധികമായും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും ബഹിഷ്കൃതനായി, ജീവിതാശങ്കകൾ നശിച്ചു കണ്ണീരും കയ്യുമായി പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു വൃദ്ധ

പിതാവിന്റെ നിരാശയോടും മനോവേദനയോടും കൂടിയാണു സീ. കെ. പി. ആ കലഹരംഗത്തുനിന്നുതർലാനം ചെയ്തത്. കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റേയും, സീ. കെ. പി.-യുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റേയും അചസാനരംഗവും ഏതാണ്ട് അതുതന്നെ ആയിരുന്നു.

സീ. കെ. പി. സ്ഥലം വിട്ടതിനുശേഷം അവിടെ ശേഷിച്ചവർ സി. വി.-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം തുടന്നു കൊണ്ടുപോയി. ഭാരവാഹികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. മി. മജ്ജരിനെ സിക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. സീ. കെ. പി. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തുകൊണ്ടു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷകിരീടം അവർ ആദ്യം സീ. വി.-യുടെ നേക്കുതന്നെ നീട്ടി. നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്ന അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ അലങ്കാരം വാങ്ങി തലയിൽ ധരിക്കുവാൻ സീ. വി. രാമൻപിള്ള ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയെ നന്ദിപൂർവ്വം നിരസിച്ചു. വീണ്ടും യോഗഭാരവാഹികൾ പ്രസ്തുത ഭൂഷണം ടിവാൻബഹുദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മുൻപിൽ സമർപ്പിച്ചു. സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു, ടിവാൻബഹുദൂരിനെക്കൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം നിരസിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ശ്രമംചെയ്തെന്നോക്കിയെങ്കിലും ആ ഉദ്യമം വിഫലമായി. ഇതിനുശേഷം സീ. വി.-യുടെ ഗൃഹത്തിൽ വച്ചു നടന്ന കാര്യലോചനായോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾപൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ സീ. കെ. പി. സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന പത്രങ്ങൾക്കു നൽകി. ന്നം വൃശ്ചികം ൩൦-ാംനു മലയാളമനോരമ ഒരു പ്രത്യേക കറിപ്പോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ആ പ്രസ്താവന താഴെ ചേർക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,

ഫ്രാൻസ് വൃശ്ചികം ൭.

സർ,

കഴിഞ്ഞ മാസം ൨൧-ാംനു സി. വി. രാമൻപിള്ള അവർക്കുള്ള വസതിയിൽ വെച്ചു നടന്ന കേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റെ യോഗത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ വിശേഷസംഭവങ്ങളെ

പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അല്പക്ഷനായ ഞാൻ യോഗം
 ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, ആദ്യമായി ഫാൻ-ലേയ്ക്കുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ
 ന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുവേണ്ടതെന്ന് ആക്ടിങ് സെക്രട്ടറി
 മി. മുള്ളർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വ്യവ-ന
 ശേഷം മീറിംഗ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ വ്യവ-മുതൽക്കുള്ള
 റിപ്പോർട്ടുകളും കണക്കുകളും കേട്ടു പാസാക്കിയതിനുശേഷമേ
 പുത്തനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ
 എന്നു ചില മെമ്പർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആക്ടിംഗ് സെക്ര
 ട്ടറി അതിനു വിപരീതമായി വാദിച്ചു. പിന്നീട് സി. വി.
 രാമൻപിള്ള അവർകൾ വ്യവ-ലേയും വ്യവ-ലെയും റിപ്പോർട്ടു
 കൾ വായിക്കുകയും, പണത്തിന്റെ കണക്കു വായിക്കാതെ
 തന്റേയും ഖജാൻജിയുടേയും കൈവശം ബാക്കിവണം ഇരി
 പ്പുണ്ടെന്നു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പി
 ന്നെയും പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള
 തിടുക്കമായി. ന്റ-ലെ റിപ്പോർട്ടും കണക്കും നോക്കാതെ പ
 ശ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചുമതല തീരുന്നതല്ലെന്നു വീണ്ടും
 ചില മെമ്പർമാർ വാദിച്ചു. അതിനെ ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി
 സ്ഥമതിക്കാതെ അങ്ങിനെയാണോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യ
 ത്തെക്കുറിച്ച് വോട്ടെടുക്കണമെന്നു വീണ്ടും നിർബന്ധിച്ചു.
 ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി പറയുന്നതിനെ താങ്ങുന്നതിനു, പുത്ത
 നായി രണ്ടു ദിവസത്തിനു മുമ്പു മെമ്പർമാരായി ചേർന്നതായി
 പറഞ്ഞു പശ്യ മെമ്പർമാർക്കു മിക്കപേർക്കും അപരിചിതരായ
 റെ-വരെ ആളുകളെക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഈ ബലംകൊണ്ടാ
 ണ് വോട്ടെടുക്കണമെന്നു ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി നിർബന്ധി
 ച്ചത്. എന്നാൽ കണക്കുകളും റിപ്പോർട്ടും വായിക്കണമെന്നു
 ള്ളതു നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുകയാൽ അതിനെ
 സംബന്ധിച്ചു വോട്ടെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, കണക്കുകളും
 റിപ്പോർട്ടുകളും വായിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്പക്ഷൻ ആജ്ഞാ
 പിച്ഛു. അതിനെ ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി അനുസരിക്കായ്ക്ക
 യാൽ യോഗം പിരിഞ്ഞു. ഉടനെ അല്പക്ഷനും താഴെ പറ
 യുന്ന മെമ്പർമാരും പോയി.

പോയവരുടെ പേരുകൾ.

മെ. സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. കെ. പരമുപിള്ള എം. എ., കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള ബാർ. അററു-ലാ. കെ. രാമകുറുപ്പ് ബി. എ. ബി. എൽ., ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ., കെ. പപ്പുപിള്ള ബി. എ., കെ. കൃഷ്ണപിള്ള എൽ. എം. എസ്., ഡാക്ടർ എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള, കെ. ജി. പരമേശ്വരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ., കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണമാരാർ ബി. എ. ബി. എൽ., എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ., ഡാക്ടർ വി. എസ്. വല്യത്താൻ, മുഞ്ചിറ നാരായണപിള്ള, കമുകം നാരായണക്കുറുപ്പ്, പി. പത്മനാഭപിള്ള ബി. എ., കോട്ടൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ള, മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള, എൻ. പരമനാഭക്കുറുപ്പ്, എസ്. നാരായണപിള്ള.

അതിനു ശേഷം മി. സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മീറ്റിംഗ് കൂടിയതായും, ചിലരെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തതായും പറയുന്നു. ഈ മീറ്റിംഗ് നിയമാനുസരണമായിട്ടുള്ളതല്ല. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ:—(൧) അദ്ധ്യക്ഷനും മിക്ക മെമ്പറന്മാരും സഭ വിട്ടുപോയതിനു ശേഷം നോട്ടീസുകൂടാതെ വേറെ മീറ്റിംഗ് പാടില്ല. (൨) ടി മീറ്റിംഗിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ മിക്കപേരും നിയമാനുസരണം മെമ്പർമാരായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവരല്ല. (൩) മൂന്നാണ്ടുകളിലെ കണക്കുകൾ തീർക്കാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പുതിയതായി നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. (൪) പഴയ കണക്കുകൾ നിയമാനുസരണം കമ്മിറ്റിയിൽ പാസാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഇത്രാടി കാരണങ്ങളാൽ, ടി മീറ്റിംഗും, അതിന്റെ തീർപ്പുകളും അസാധുവായിട്ടുള്ളതും, അവയെ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതുമാകുന്നു. നായർസമുദായത്തിൽ ഹിദ്ര മുണ്ടായിരിക്കുന്നതായി അനുമതി ധരിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ മേല്പറഞ്ഞ നടപടികളെ കോട്ടുമുലം റെട്ടുചെയ്യിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങുന്നില്ല. കേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും മേൽനടത്തിപ്പിനും അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമാ

ഒന്നെ കണ്ടാൽ അതിനും തയ്യാറാണ്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിങ്ങളും യോജിക്കുന്നപക്ഷം അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തൃശ്ശൂർ വച്ച് അടുത്ത സമ്മേളനം മലബാറിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. സി. കെ. പി-യുടെ പ്രസ്താവനയും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, സമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പും മൂലം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട സമ്മേളനം മലബാറിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടത്തെ പ്രവർത്തകന്മാർ സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അക്കൊല്ലം അങ്ങിനെ സമ്മേളനം നടക്കാൻ നിടയില്ലെന്നു മിക്കവാറും തീർച്ചയായി. തിരുവിതാംകൂറിലെങ്ങും വെച്ചു നടത്തുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നുമാരംഭിച്ചില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. മജ്ജർ സിക്രട്ടറിപദം രാജിവെച്ചു. പി. കെ. കേശവപിള്ള തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കേരളീയ നായർ സമാജത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം ഭീഷ്മോ ശോഭനമോ ആയിരുന്നില്ല.

ഈ അദ്ധ്യായമവസാനിക്കുന്നതിന്നു മുൻപ് മറ്റൊരു സംഭവംകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ൧൦൮൦-ൽ നടന്ന നായരീശവലഹമഹാലയം മറ്റൊരു നായരീശവലഹമഹാലയം—പെരിനാട് എന്ന സ്ഥലത്തു നടന്നു. നായർ—പുലയർ ലഹമയെന്ന പേരിലാണ് ഈ സംഭവം അന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ ലഹമയുടെ ഉത്ഭവം തുലോം രസകരമാണ്. പുലയസ്രീകൾ അക്കാലങ്ങളിൽ ചുവന്ന കണ്ണാടിച്ചിലുകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു തരം മാലകൾ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ പുലയസ്രീയും അവർക്കു വഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം കല്പമാലകൾ കഴുത്തിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പുലയരുടെ ഇടയിൽ, സമുദായപരിഷ്കർത്താവാ യിരുന്ന ഗോപാലദാസ് എന്നൊരാൾ ചില പ്രചരണങ്ങളാലും ഭീച്ചു. പുലയസ്രീകൾ കണ്ണാടിമാലകൾ ധരിക്കുന്നതിനെതിരായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണവുമായിട്ടാണ് അയാൾ സമുദായരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. പുലയമഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി, പുലയ സ്രീകൾ കണ്ണാടിമാലകൾ ധരിക്കുന്നതു തുലോം അപരിഷ്കൃതമാണെന്നും, കാട്ടുജാതിക്കാരെ ആചാരങ്ങൾ അവർ ഉപേ

ക്ഷിക്കണമെന്നും, തീവ്രമായി അയാൾ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. പല പുലയസ്രീകളും ഗോപാലദാസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു കല്ലുമാലകൾ തുജിക്കയും ചെയ്തു. പുലയസ്രീകളുടെ നിർദ്ദോഷകരമായ ഈ ആഭരണപരിത്യാഗം ആഭിജാത്യമുള്ള ചില നായർപ്രമാണികളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ പുലയസ്രീകളെ വീണ്ടും കല്ലുമാലകൾ അണിയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു എതിർപ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങി. അവിവേകിയായ ഒരു നായർ കല്ലുമാലപ്രക്ഷോഭം നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പുലയമഹായോഗത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് അവരുടെ നേതാവിനെ നിർദ്ദയം പ്രഹരിക്കുവാൻകൂടി മടിച്ചില്ല. ഈ സംഭവമാണ് പുലയർലഹളയ്ക്കു കാരണമാക്കിയത്. സാമാന്യപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ പശുക്കളെപ്പോലെ ശാന്തന്മാരായ പുലയരെ ഈ സംഭവം വല്ലാതെ പ്രക്ഷുബ്ധരാക്കി. അവർ ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. ഒന്നു രണ്ടു നായർ ഗൃഹങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയായി. എന്നാൽ പ്രബലരായ നായന്മാരോടു മത്സരിക്കുവാൻ ശക്തിമീനരായ പുലയക്കുടുംബികളിനെ കഴിയും? ഒന്നു രണ്ടു നായർഗൃഹങ്ങൾ തീവെന്തു നശിച്ചതോടു കൂടി പുലയരുടെ കോപം അല്പമൊന്നു ശമിച്ചു എങ്കിലും, നായരുടെ പ്രതികാരബുദ്ധി അപ്പോൾ ഉണർന്നുത്തേയുള്ളു.

നായന്മാർ നിർദ്ദയമായ ഒരു പുലയവേട്ട ആരംഭിച്ചു. പുലയർ നാടും വീടും വിട്ടു വനാന്തരങ്ങളിലോടി ഒളിച്ചു. നായന്മാരും, അവരുടെ സഹായികളായ ചില പോലീസുകാരും, പുലയരെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു മറ്റിച്ചുതുടങ്ങി. സാധുക്കളായ പുലയരുടെ സ്ഥിതി പരുങ്ങലിലായി. ഈ സംഭവം കേട്ടറിഞ്ഞ പുലയരുടെ നേതാവായ അയ്യൻകാളി അതിശീഘ്രതയിൽ കൊല്ലത്തെത്തി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പൂർണ്ണമായ പിന്തുണയോടു കൂടിയാണ് അയ്യൻകാളി കൊല്ലത്തു ചെന്നതെങ്കിലും അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയാണു പുലയരുടെ രക്ഷിതാവെന്ന നിലയിൽ മുന്നോട്ടുവന്നു ജനതാ മദ്ധ്യത്തിൽ സമാധാനവും നീതിബോധവുമുണ്ടാക്കുവാൻ അളവറ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തത്.

അയ്യൻകാളിയുടെ ഉത്സാഹത്തിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടിയും, നായന്മാരുടേയും പുലയരുടേയും ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം കൊല്ലം റയിൽവേസ്റ്റേഷൻ സമീപമുള്ള മൈതാനത്തുവെച്ചു കൂടി. പുലയസ്രീകുളാ, പുരുഷന്മാരും അവരുടെ അഭയസ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടു പുറത്തുവന്ന് ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. പുലയസ്രീകുൾ അവർ പരിത്യജിച്ചിരുന്ന കല്ലുമാലകൾ വീണ്ടും തേടിപ്പിടിച്ചു കഴ്ത്തു നിറയെ അണിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു യോഗത്തിൽ ഫാജരായത്. അന്നു ഗവണ്മെൻറു ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന വിധവാസായിപ്പും ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയാണു യോഗത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചത്. കല്ലുമാലകൾ ധരിക്കുന്നത് അപരിഷ്കൃതമാണെന്നും, അവയുപേക്ഷിക്കുവാൻ പുലയസ്രീകുൾക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, ഉള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരി പ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. ബഹുസഹസ്രം സവണ്ണ സമുദായക്കാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആ യോഗത്തിൽ അവരുടെ മുൻപിൽ വച്ചുതന്നെ കല്ലുമാലകൾ കഴുത്തിൽനിന്നു പരിച്ചെടുത്ത ദൂരെ ഏറിയുവാൻ ചങ്ങനാശേരി പുലയസ്രീകളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അതു തടയുവാൻ ഒരൊറ്റ ആൾക്കും അവകാശമില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരോടാ വശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ചു പുലയസ്രീകൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഫാജരായി കല്ലുമാലകൾ ഉപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നാലഞ്ചടി പൊക്കമുള്ള ഒരു കുന്ദപോലെ കല്ലുമാലകൾ അല്പക്ഷപീഠത്തിനു സമീപം വന്നു കുമിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ കല്ലുമാലപ്രക്ഷോഭം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൦

അന്നു നായർസമുദായം ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ കൂടി പാഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കേരളീയനായർ സമാജം ദൂതഗതിയിൽ ശിഥിലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതരസമുദായസ്ഥാപനങ്ങൾ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങായി അനുഭവമെന്നവണ്ണം പൊട്ടിപ്പൊടിച്ച് ഉത്ഭവിക്കുകയും, നശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സമ്മേളനങ്ങളും സംഘടനകളും അതിശീഘ്രതയിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നതും, തുല്യവേഗതയിൽ അസ്തമിച്ചു മറയുന്നതും അന്നൊരപൂർവ്വകാഴ്ചയായിരുന്നില്ല. ഉന്നതാഭിരുചിയോ, ഗണ്യമായ പ്രവർത്തനപരിപാടിയോ കൂടാതെ കേവലം സമ്മേളനഭ്രാന്തന്മാരായിരുന്ന ചിലർ വിളിച്ചുകൂട്ടാറുണ്ടായിരുന്ന ഈ ദൃശ്യസംഘടനകൾ ആരംഭത്തിൽതന്നെ അവസാനിക്കുകയല്ലാതെ പടന്നുതഴക്കുവാനോ ഭീഷങ്കാലം നിലനില്ക്കുവാനോ മാറ്റമില്ലല്ലോ! ൧൦൯൧-ൽ സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽവെച്ചു കേരളീയനായർസമാജം, യോഗഭാരവാഹികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാകുന്ന പാറപ്പുറത്തു തട്ടിഉടഞ്ഞു ശിഥിലപ്പെട്ടുപോകുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കിലെ പതിനേഴു മാന്യന്മാർ ചേന്ന്, നായർഭൂതൃജനസംഘം, എന്ന പേരിൽ ഒരു സമുദായഘടനരൂപവല്ക്കരിച്ചിരുന്നു. ഇത് ൧൦൯൦-ലാണു നടന്നത്. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേ നായന്മാരുടെ പുരോഗതിയ്ക്കു വേണ്ടി നടന്നിട്ടുള്ള അതിവിപുലമായ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഗണനീയമായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കുകയും അവശസമുദായോദ്ധാരണം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനം തുടങ്ങിയ ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു, നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിലെ മറ്റു പല മഹാസ്ഥാപനങ്ങളുടേയുമെന്നപോലെതന്നെ വളരെ ഒതുങ്ങിയ രീതിയിലുള്ളതും തുലോം ആഭാടരഹിതവുമായിരുന്നു. ഇന്നു മലബാറിലെ ഒരു മഹാത്മാഗിയും തികഞ്ഞ ദേശീയപ്രവർത്തകനും ആയി

പ്രശോഭിക്കുന്നമി. കേളപ്പനായിരുന്നു ഭൂതജനസംഘത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. സിക്രട്ടറി ഇന്നെന്നപോലെതന്നെ അന്നും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. അംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലായ നാട്ടിൻപുറത്തെ കൃഷിവലന്മാരുമായിരുന്നു.

ഭൂജാതംചെയ്ത് ഏറെനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായാഭിമാനിയും വിദ്യാഭ്യാസചിന്തകനുമായിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള എം. എ-യുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഉന്നതമായ സമുദായ സേവനാദർശങ്ങളോടുകൂടി ഈ ഭൂതജനസംഘത്തെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന കഴിവുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയേയും ചിന്താശക്തിയേയുമിളക്കി. പരമുപിള്ള ഭൂതജനസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനന്മാരെ നേരിട്ടു കണ്ടു സംസാരിക്കുകയും, പരസ്പരം ആശയങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു. ആദ്യേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിലെ ഭൂതജനസംഘം 'നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി'യായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

പരമുപിള്ളയുടെ മാർഗ്ഗദർശനമനുസരിച്ചുതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം നൂതനമായി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരമുപിള്ള സൊസൈറ്റിയിൽ ഉടൻതന്നെ ഒരംഗമായിട്ടു ചേർന്നു. എന്നാൽ, ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു സൊസൈറ്റിയുടെ ഭരണത്തേയും നിയന്ത്രണത്തേയും സംബന്ധിച്ച കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിലേയ്ക്കു പരമുപിള്ള സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തനന്മാർക്കു ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹകരണം നേടിക്കൊടുക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. എന്നുമാത്രമല്ല ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനുമതിക്കുപോലും കാത്തിരിക്കാതെ പരമുപിള്ള അദ്ദേഹത്തെ സൊസൈറ്റിയിൽ ഒരംഗമായിട്ടു ചേർത്തു. "ഒരു സ്ഥാപനത്തെ ഭരിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെപ്പോലെ സാമത്ഥ്യമുള്ള ഒരാൾ നായർസമുദായത്തിലില്ല. ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായാഭിമാനിയായതിനാൽ അദ്ദേഹം സൊസൈറ്റിയിൽ ചേരുന്നതിനു യാതൊരൊഴുക്കിനും പറയുകയില്ല"

എന്നിങ്ങിനെയാണു് പരമുപിള്ള സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാരോടു പറഞ്ഞതു്. നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ ഭരണാധികാരിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. “ഇംഗ്ലീഷ്സാഹിത്യത്തിൽ അഭിപ്രായപണ്ഡിതനും ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായസ്നേഹിയും ആയിരുന്ന പരമേശ്വരൻ പ്രൊഫസർ കെ. പരമുപിള്ള അവർകളും, സ്വതന്ത്രധർമ്മം സ്വരാജ്യസ്നേഹിയുമായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളും ഈ സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നു.”

നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റിയാണു് ചങ്ങനാശേരിയെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുണർത്തിച്ചതെന്ന് ഒരുപ്രായം ചില കാലങ്ങളിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റിയിലെ അംഗമായി ചേരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കായ്ക്കു് വിതത്തിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൊല്ലം ബാറിൽ അഭിപ്രായമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്നു കരസ്ഥമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസവരവു് ൧൦൦൦-നും ൨൦൦൦-നും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു തുകയായിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്നു് ഒരു ഭരണാധികാരി മുൻപു മുതൽക്കുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രതിവർഷം ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവന്നു. ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിൽ നിന്നും നിയമസഭയിലേയ്ക്കു് അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്ന പതിവു നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി നിയമസഭാസാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിലും അന്നു മുനിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതും ചങ്ങനാശേരിയല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരുന്നില്ല. സി. കെ. പി. കഴിഞ്ഞാൽ നായർസമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും സുസ്ഥിരനായ നേതാവും ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സൊസൈറ്റിയിലെ ഒരു അംഗമായി ചങ്ങനാശേരിയെ ലഭിച്ചതു വലിയ ഒരു നേട്ടമായി അവർ കരുതിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻ പറ്റില്ല. അവിരോധ മി. കേളപ്പൻ മലബാറിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവും അതിന്റെ സജീവമായ നേതൃത്വവും ചങ്ങനാശേരിയിൽ വന്നു

ലയിച്ചു. ഇതു, സംഭവങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. നമുക്കു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അവസാനരംഗങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കേരളീയനായർസമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പിനെ തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവഗതികൾ നായർസർവീസസൊസൈറ്റി ൧൧൦൦-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ദശവത്സരറിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ സംക്ഷിപ്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“ഈ അവസരത്തിലാണ് കേരളീയനായർസമാജം രണ്ടു കക്ഷിയായി പിരിഞ്ഞത്. കൈകാര്യകർത്തൃപമുണ്ടായിരുന്ന എതുകക്ഷികൾ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർ കളെ സമാജത്തിൽനിന്നു ബാഹിഷ്കൃതനാക്കി. തന്നിമിത്തം സമുദായം പ്രക്ഷുബ്ധമാവുകയും, കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനത്തിനായി കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്ന ഭാരവാഹികൾ അതിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും, ആണ്ടുതോറും നടന്നുവന്നിരുന്ന സമ്മേളനം അക്കൊല്ലം മുടങ്ങുമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ സമുദായചിന്ത അല്ലാത്തവരുണ്ടാവുകയും, സമ്മേളനശക്തി മുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്ന ആ അവസരത്തിൽ അതു മുടങ്ങുന്നതു വലിയ നഷ്ടമെന്നു തോന്നി. പരിഷ്കാരകാംക്ഷികൾക്കു കേരളീയനായർസമാജമന്ത്യാധീനമാവുകയാൽ പുതുതായി ഒരു മഹാസമാജം സ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നു. ഇതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുവാൻ സർവീസസൊസൈറ്റിയല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയാൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽ വെച്ചു, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു പല മഹാത്മാരേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നായർസമാജങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി, ഏറ്റവും ഭംഗിയായ ഒരു സമ്മേളനം നടത്തി. ആ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു സമസ്തകേരളനായർസമാജമഹായോഗം സ്ഥാപിച്ചു. ആ മഹായോഗവും സമ്മേളനവുമൊക്കെ സമുദായത്തിൽ ഭിന്നത വർദ്ധിച്ചു എന്നു പറയുന്ന ചിലരുണ്ടെങ്കിലും, അതുനിമിത്തം സമുദായത്തിനു പൊതുവിലും വ്യക്തികൾക്കുള്ളിലും ഉണ്ടായ

ഉണർവും ഉൽക്കണ്ഠയും അസാമാന്യമാകുന്നു. ഈ സമ്മേളനം അതിനെക്കാൾ മെച്ചമായി ഒരു കാര്യം സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരസമുദായങ്ങളിലെ പ്രവീണന്മാരായ പല എതിരാളികളുടേയും സമുദായശത്രുക്കളുടേയും മദ്ധ്യേ, സങ്കാരുഷ്ടോഗവും വെച്ചുകൊണ്ടു, ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്താലും യാഥാസ്ഥിതികരേണത്താലും വളരെക്കാലമായി വളഞ്ഞുപോയ നട്ടെല്ലോടു കൂടിയ സ്വവർഗ്ഗക്കാരെ അവർ ശുഭ്രരല്ല, നായന്മാരാണെന്നുള്ള ബോധമുളവാക്കി, മതാനുഷ്ഠാനത്തിലും, സമുദായജീവിതത്തിലും സ്വതന്ത്രബുദ്ധി നൽകി, ജീവിതമത്സരത്തിൽ മുന്നണിയിലെത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ച സമുദായോത്തേജകനായ സീ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ സമാജബഹിഷ്കൃതനാക്കിയതു നിമിത്തം സന്തപിച്ച അദ്ദേഹത്തേയും, പ്രക്ഷുബ്ധ സമുദായത്തേയും, സമാധാനപ്പെടുത്തിയത് ആ മഹാസമ്മേളനമാകുന്നു. അയ്യായിരത്തിൽപരം നായന്മാർ കൂടിയതും ഏറ്റവും ഭംഗിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നടന്നതുമായ ആ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം തുക്കിയ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ സർവീസ സൊസൈറ്റിയെ എന്നെന്നും അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.”

ഇങ്ങിനെയാണു സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സർവീസ സൊസൈറ്റി മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം ഭൂജാതമായത്. കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനം ൧൯൧൨-ൽ നടക്കുവാനിടയില്ലെന്നു ബോധ്യമായതുകൊണ്ട് ആ വിടവടയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു നൂതനസ്ഥാപനം സൃഷ്ടിച്ചതും, വമ്പിച്ച തോതിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു സമ്മേളനം ചങ്ങനാശേരിയിൽവെച്ചു നടത്തിയതും. സ്വാഗതസംഘാലുപേക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു കെ. പരമപിള്ളയെ ആയിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനും, ശയ്യാവലംബിയുമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ആ ബഹുമതി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ചുമലിൽത്തന്നെ വന്നുചേർന്നു. നിയമനിർമ്മാണസഭാപ്രക്ഷോഭം സംബന്ധിച്ച് അന്ന് ഉത്തരത്തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള, സമ്മേളനത്തിന് ഓരോരുത്തർക്കും മുൻപു ചങ്ങനാശേരിയിൽ

തിരിച്ചെത്തി, സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ചുമതലകൾ സസന്തോഷം കയ്യേറ്റു. വി. കെ. ശങ്കരമേനോനാണ് സമ്മേളനത്തിലാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചത്.

പരിഷ്കാരചട്ടക്കൂട്ടായിരുന്ന ചില നായന്മാർ ബ്രാഹ്മണ്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി പതിനാറു ദിവസത്തെ പുലകളിൽ ആചാരണം പത്തു ദിവസമായി കുറയ്ക്കണമെന്ന് അതിതീവ്രമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അമ്പലപ്പാട്ടു മി. ദാമോദരനാശാന്റെ മാതൃലൻ ശങ്കരനാശാനായിരുന്നു ഈ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ അനിഷേധ്യനേതാവ്. ശുഭജാതികളായ നായന്മാർ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഉൽക്കൃഷ്ടമായ ഈ ആചാരത്തെ ധിക്കാരപൂർവ്വം പകർത്തുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു ക്ഷുഭിതരായിത്തീർന്ന ചില ബ്രാഹ്മണസത്തമന്മാർ പ്രശ്നമാഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അധികാരികളെ സമീപിച്ചു സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരുടെ അവകാശവാദത്തെയും, ദുരഭിമാനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുവാൻതന്നെ അന്നത്തെ നായർദിവാൻജിയായിരുന്ന മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ നിശ്ചയിച്ചു. പത്തു ദിവസം മാത്രം പുലകളിൽ ആചരിക്കുന്ന നായന്മാർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നിഷേധിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചരമശാസനം ദിവാൻജി ഓരോ താലൂക്കിലേയും തഹസീൽദാർമാർക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഇതു പരിഷ്കാരചട്ടക്കൂട്ടായിരുന്ന നായന്മാരെ ശതഗുണം ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ വിചിത്രമായ ശാസനത്തെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞു ക്രുദ്ധനായ ദിവാൻജി ആ നായർസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട നായരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു സമാധാനം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് സമുദായോത്തേജകനായിരുന്ന സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ദിവംഗതനായി. ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുന്ന വഴി കായംകുളം കായ

ലിൽ വച്ചുണ്ടായ ഒരു ചെറിയ ബോട്ടപകടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിൽ ഒരു മുറിവു പറ്റുകയും അതു വർദ്ധിച്ച് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചുദ്ദേഹം മൃതിയടയുകയുമാണു ചെയ്തത്. നായർസമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സു സ്വന്തം ശ്രേയസ്സായിക്കരുതി, സമസ്തജീവനത്തിനായി ജീവാർപ്പണം ചെയ്തിരുന്ന, ആ ബഹുമാന്യനായ നേതാവിനെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ കൃതജ്ഞതയും, ശ്രമവും ഉപജാപകവൃത്തികളും അതികഠിനമായി അലട്ടുകയും നിരാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടം ശാന്തിയും സംതുഷ്ടിയും നിറഞ്ഞ ഒന്നായിരുന്നു. പാണ്ഡവരും കൗരവാദികളും ഒന്നുപോലെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഉഗ്രനും, സൗമ്യനും, ധീരനും പ്രശാന്തനുമായ ഭാരതത്തിലെ ഭീഷ്മദേവർക്കുള്ള സ്ഥാനമാണു നായർസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിലേ ഓരോ ചടങ്ങും ആ വുലനായ നേതാവിനോടു സമുദായത്തിനുള്ള കൃതജ്ഞതയേയും ആദരവിനേയും ആദ്യനും പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളീയനായർസമാജത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കണ്ഠിതവും മനോവേദനയും, വിജയകരമായി നടന്ന ചങ്ങനാശേരിസമ്മേളനംകൊണ്ടു ഏറക്കുറേ തീർപ്പോയതായി നമുക്കു നിസ്സംശയം അനുമാനിക്കാം.

ചങ്ങനാശേരിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും നാളുകൾക്കുള്ളിൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ഒരു സമ്മേളനം എറണാകുളത്തിൽപെട്ടവരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ ആററിക്കൽവെച്ചു നടന്നു. ഈ സമ്മേളനം നാമമാത്രമായിരുന്നു എങ്കിലും, ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് ആ സമ്മേളനത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അവസാന സമ്മേളനമായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാൽ സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനം ൯൬-ൽ മരുതുംകുഴിയിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, കേരളീയനായർസമാജം ഒരിക്കൽക്കൂടി അതിന്റെ പിതാഭ്യസ്തത്തിൽ

നിന്നു പിടഞ്ഞെടുത്തേൽക്കുകയുണ്ടായി എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. അതു വഴിയേ.

സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനം ൯൨-ൽ മാനാത്തുവച്ചു സുപ്രസിദ്ധചിന്തകനായിരുന്ന ആർ. ഈശ്വരപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. നായർതറവാടുകളിലെ ഭാഗപ്രശ്നം ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വാദവിഷയമാകുകയും, തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം തുടർന്നുപോയിക്കൊണ്ട് അടുത്ത സമ്മേളനത്തിലേക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്തു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ മുഖ്യപ്രവർത്തകന്മാരിലൊരാളായിത്തീർന്ന പരേതനായ എം. എൻ. നായർ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കും താല്പര്യത്തിനും വിഷയമായത്.

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ സിക്രട്ടറിപദം മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള രാജിവെച്ചതിനുശേഷം പ്രസ്തുതസംഘടനയിലെ വിഭിന്നകക്ഷികളേ തമ്മിൽ രാജിപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങിനെ സമുദായത്തിന്റെ ഐക്യം പരിപാലിക്കുന്നതിനുമുള്ള ചില ശ്രമങ്ങളും ആലോചനകളും പൊതിഞ്ഞുടങ്ങി. കേരളീയനായർസമാജത്തേയും സമസ്തകേരള നായർസമാജസമ്മേളനത്തേയും അങ്ങിനെ പരസ്പരം കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ പ്രാരംഭമായി ഈ രണ്ടു സമാജങ്ങളുടേയും സംയുക്തമായ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു നായർസമ്മേളനം പരേതനായ ചിറ്റേട്ടു ശങ്കുപ്പിള്ളയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമഫലമായി അയിരൂർവെച്ചു കൂടി. സമ്മേളനത്തിലാദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചതു ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയായിരുന്നു. മാനാർ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു മാറ്റിവെയ്ക്കപ്പെട്ട ഭാഗപ്രമേയം അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു സർവ്വസമ്മതമായി പാസാക്കപ്പെട്ടു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിനു ശേഷം കൂടിയ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ കാര്യം ആലോചനായോഗത്തിൽ ഭിന്നകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാർ ഹാജരാകുകയും, ദിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെത്തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനായും, പി. കെ

കേശവപിള്ളയേയും കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയേയും സിക്രട്ടറിമാരായും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഈ ചേർത്തുകെട്ടിയ ഐക്യം കേവലം ഉപരിപാപമായ ഒന്നായിരുന്നു എന്നു് അനന്തരസംഭവം തെളിയിക്കുന്നതാണു്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു മി. കട്ടിയാട്ട ശിവരാമപ്പണിക്കർ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ഒരായുഷ്കാല പ്രവർത്തനമായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു് അതു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും, സൊസൈറ്റിയിൽ ഒരംഗമായി ചേർന്നതും. ബി. എ. ബിരുദധാരിയായിരുന്ന മി. പണിക്കരെ ഉടൻതന്നെ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി വക പ്രാക്കളം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നു് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറുസർവ്വീസിൽ ഒരു പ്രൊഫസറാണെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിസേവനാർഹമല്ലാതായിത്തീർന്നുകൊണ്ടോ, ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം കൂടുതൽ ആകർഷണീയമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടോ, അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിജ്ഞ പരിപാലിക്കാതിരുന്നതെന്ന കാര്യം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണു്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിനു് ആത്മാർത്ഥമായി മുനിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച ചിറോടത്തു ശങ്കുപ്പിള്ളയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒരു വാക്കു പറയാതെ ഈ അദ്ധ്യായം പൂർത്തിയാക്കുന്നതല്ല. അവലുപ്പാട്ടു രായിങ്ങൽ ശങ്കരനാശാന്റെ പുത്രനായിരുന്ന ഈ യുവാവു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരു കടന്നു വഴിയവഴിയും, അഹങ്കാരിയും, സാഹസികനും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അദ്ദേഹം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളാലും, നിസ്വാർത്ഥപരമായ ജീവിതരീതിയാലും ആകൃഷ്ടനായിത്തീരുകയും, ഒരു കാൺഗ്രസ്സ് അംഗമെന്ന നിലയിൽ മറ്റു ദേശഭക്തന്മാരോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ദേശീയസംഘടനകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുവാനും, സുഷ്ഠിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനും, അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിത

ശിഷ്ടം വിനിയോഗിച്ചു. രാജ്യത്തിനും രാജ്യശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടി യുള്ള അക്ഷീണപരിശ്രമങ്ങളുടേയും, നിരന്തരമായ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടേയും, ഫലമായി ത്യാഗസമ്പന്നനും സേവനമുത്തിയുമായിരുന്ന ആ യുവാവ് അകാലത്തിൽത്തന്നെ രോഗബാധിതനായി പ്പമഞ്ഞു. ഒരുത്തമദേശഭക്തനും, നിഷ്കളങ്കനായ പൊതുജന സേവകനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലചരമം തിരു വിതാംകൂറിന് ഇടക്കാലത്തു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അപരിഹായ്യമായ മഹാനഷങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

അദ്ധ്യായം ൧൧

തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഒരു നിയമസഭ ഏല്പിട്ടു
ത്തിയത് ൧൦൬൩-ൽ ആയിരുന്നു. അക്കാലംവരെ തിരുവിതാം
കൂറിലെ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സുഖങ്ങളേയും ഐശ്വര്യ
ങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളതു,
ഹജൂർകച്ചേരിയുടെ പതിവുജോലികളിൽ ഒന്നായിട്ടുമാത്രമാണു
നടന്നുവന്നത്. ഹജൂർഗുമസ്തന്മാരുടെ പുകഞ്ഞ മസ്തിഷ്കങ്ങ
ളിൽ നിന്നുതഭവിച്ചു, മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടുങ്ങിയ പരി
ശോധനഭാരം കടന്നു, വലിയകൊട്ടാരത്തിൽ പോയി തിരികെ
വരികയാണു നിയമനിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടിയിരുന്ന ചടങ്ങു
കൾ. ഈ രീതി ആശാസ്ത്രമല്ലെന്ന് അധികാരികൾക്കു തോന്നി
യതിന്റെ ഫലമായി ൧൦൬൩-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനനുസ
രിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു നിയമസഭ സ്ഥാപിച്ചു. നിയമസ
ഭയിൽ എട്ടു അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, അവരിൽ രണ്ടു
പേർ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നും, നിയമത്താൽ
വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും ഗവണ്മെൻറു
നേരിട്ടു തന്നെയാണു നിയമിച്ചുവന്നത്. നിയമനിർമ്മാണം
മാത്രമായിരുന്നു ഈ സഭയുടെ ജോലി.

൧൦൭൩-ലെ അഞ്ചാം റഗുലേഷനനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത
നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ റഗുലേഷൻ ഒരു രാജകീയ
വിളംബരമായിട്ടല്ല പുറത്തുവന്നതെന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേക
ശ്രദ്ധേയമാണ്. നിയമസഭയിൽ കൂടി പാസാക്കിയ പ്രസ്തുത
നിയമമനുസരിച്ചു, നിയമസഭയിൽ എട്ടു മുതൽ പതിനഞ്ചംഗ
ങ്ങൾവരെയാകാമെന്നും, ആകെയുള്ള അംഗങ്ങളിൽ ചുരുങ്ങി
യത് അഞ്ചിൽ രണ്ടു ഭാഗമെങ്കിലും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരി
ക്കണമെന്നും, പ്രത്യേകം നിർദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നു. അനുദ്യോഗസ്ഥ
സാമാജികന്മാരെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നേരിട്ടു നിയമിക്കയോ,
യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം ആവശ്യമുള്ള ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു
പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ
അനുവദിക്കയോ ചെയ്യാമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. നിയമ
നിർമ്മാണം മാത്രമേ ഈ നിയമസഭയുടേയും അധികാരപരിധി

യിൽ വെട്ടിയിറക്കി. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ൧൫-ാം ഗണ്യവരെയൊക്കെ നിയമം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ൧൦-ാം വരെയുള്ള മാത്രമാണ് അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അനുജ്ഞാഗണ്യങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ചട്ടങ്ങളും ൧൦-ാം വരെയെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ൧൦-ാം മുതൽ പ്രജാസഭയിൽ നിന്നും ഓരോ റവന്യൂ വിഷയവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഓരോ പ്രതിനിധിയേയും ആകെ നാലു ഗണ്യങ്ങളെ പ്രജാസഭാംഗങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് അനുമതി നൽകി. അതനുസരിച്ചു ൧൦-ാം വരെയെ ചങ്ങനാശേരിയെ കൊല്ലം വിവിഷണിലെ പ്രജാസഭാപ്രതിനിധികൾ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി.

പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയും പൊതുജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയഭിക്ഷയെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലാണ് ഒന്നാമതായി നിയമസഭ ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഇവിടെ ഇൻഡ്യയിൽ ക്രമേണ വളർന്നുവന്ന പ്രതിനിധിസഭകൾ ചുമതലകളേയും അവകാശങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുവിതാംകൂറിനെ പിന്നണിയിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും രാഷ്ട്രീയബോധത്തിലും തിരുവിതാംകൂർ ഇൻഡ്യയിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ പുരോഗമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമസഭയെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധം പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. ൧൦-ാം വരെയെ പ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിവേദനവിഷയങ്ങളിലൊന്നു നിയമസഭാപരിഷ്കാരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗത്തിൽ നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ശക്തിയുക്തം ഉന്നയിപ്പാഞ്ഞതു കൂടാതെ, പ്രായോഗികമായ ഒരു പരിഷ്കാരപദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭയിൽ ആകെയുള്ള അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഇരുപത്തൊന്നായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും, അതിൽ ൧൧-ാം സ്ഥാനങ്ങൾ അനുജ്ഞാഗണ്യമാക്കായി നീക്കിവെയ്ക്കണമെന്നും, ഈ ൧൧-ാം വേരിൽ ൯-ാം വേരിനെ പൊതുനിരയോ

ജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും, ജന്മിമാർ, തോട്ടക്കാർ മുതലായ വരുടെ പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും, തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും, ബാക്കി രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ നാമിനേഷൻ കൊണ്ടു പൂരിപ്പിക്കണമെന്നും, നിയമസഭയ്ക്കു ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണം ചെയ്യുവാനും, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും, അവകാശം നൽകണമെന്നും സമത്വമായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗമുഖേന അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗമവസാനിച്ചപ്പോൾ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്ക് നിയമസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുവാൻ എന്തു മാർഗ്ഗമാണു പ്രാസംഗികൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു ചോദ്യം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന രാജഗോപാലാചാരി ചങ്ങനാശേരിയോടു ചോദിച്ചു. സമുദായപ്രാതിനിധ്യത്തലം നിയമസഭ ഭീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി മറുപടി കൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അക്കാലത്തെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗം പൊതുജനങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസും അന്നന്തരകാലങ്ങളിൽ ദിവാൻജിയുമായിരുന്ന മന്ദന്തു കൃഷ്ണൻനായരുടെ പ്രശംസയ്ക്കുപോലും പാത്രമായി. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പ്രക്ഷോഭംതന്നെ കൃഷ്ണൻനായർ ദിവാൻജിയുടെ കാലത്താവർത്തിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഗമനപരമായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയെ കൂടാതെ പ്രജാസഭയിലംഗങ്ങളായിരുന്ന മെ. സി. രാമൻതമ്പി, എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ, പി. പത്മനാഭൻതമ്പി, തുടങ്ങിയ പലരും നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണു പ്രസ്തുത വർഷമുതൽ ഫറൈ-ലെ പരിഷ്കാരമനുസരിച്ച് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പതിനഞ്ചംഗങ്ങളേയും നിയമസഭയിലുൾപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവാൻ ഗവണ്മെന്ററനുമതി നൽകിയത്. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടും പ്രക്ഷോഭം ശമിച്ചില്ല. ഫറൈ-ലെ പ്രജാസഭയിലും, ചങ്ങനാശേരിയും, മറ്റു പരിഷ്കൃതാശയന്മാരായ അംഗങ്ങളും അവരുടെ പഴയമുറവിളിതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. അക്കാലം പ്രജാസഭയിലെ ഒരുഗമായിരുന്ന ധീരനും, സ്വതന്ത്രചിന്തനും, ഉല്പതിഷ്ഠവുമായ മി. തേരൂർ സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള

അതിവരുഷമായ ഭാഷയിൽ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഗവ
 മെൻറിനെ ഭസ്മീച്ചു. ഫാറൂഖ്-ലെ പ്രജാസഭ, രാജഗോപാലാ
 ചാരിയുടെ ഭരണകാലത്തെ അവസാനസമ്മേളനമായിരുന്നു.
 ഉദ്യോഗമൊഴിയുന്ന ടിവാൻജിമാഷ് അവരുടെ ഭരണകാല
 തുളുള പ്രജാസഭയുടെ അവസാന സമ്മേളനദിവസം ഒരു
 മംഗളപത്രം കൊടുക്കുകയെന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കെ. രാമ
 കൃഷ്ണപിള്ളയേ അന്യായമായി നാടുകടത്തുവാൻ മഹാരാജാ
 തിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ച രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഭരണം
 പൊതുജനങ്ങളുടെ അവജ്ഞയ്ക്കും അവഹേളനത്തിനും പാത്ര
 മായിരുന്നതുകൊണ്ടു പതിവുപോലുള്ള മംഗളപത്രം നൽകേണ്ട
 തില്ലെന്നു പ്രജാസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം സാമാജികന്മാർ തീർച്ച
 ചെയ്തു. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഭക്തഗണങ്ങളിൽപ്പെട്ട
 ചിലർ ഈ നിശ്ചയം ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ, ചങ്ങനാശേരി തന്റെ
 സഹധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കണമെന്നദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചു.
 എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാ
 തെ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പോകുകയും, താമസംവിനാ അവിടെ
 നിന്നും ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു യാത്രതിരി
 കയും ചെയ്തു.

ഫാറൂഖ്-ലെ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടി
 രുന്ന ചങ്ങനാശേരി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും നാലുമാസം കഴിഞ്ഞു
 തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം, നിയമസഭാപരിഷ്കാരം സംബന്ധി
 ച്ചുള്ള പ്രക്ഷോഭം അതിതീവ്രമായി തുടന്നുകൊണ്ടുപോകു
 വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. നിയമസഭയ്ക്കു കത്തുതന്നെയാണു പരിഷ്കര
 ണശ്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചത്. ഫാറൂഖ്-ലെ
 നിയമസഭാപരിഷ്കരണഗുലേഷൻ, ഫാറൂഖ്-ലെ വിളംബര
 മനുസരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന നിയമസഭയിൽനിന്നു പാസാക്കി
 യാണു നിയമസംഹിതയിൽ ചേർത്തിരുന്നതെന്നുള്ള വിവരം
 പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ, രാജകീയവിളംബരം
 മൂലമല്ലാതെ നിയമസഭാപരിഷ്കരണനിയമം നിർമ്മിച്ച ഗവ
 മെൻറ് പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും പരിവർത്തനപരമായ ഒരു
 തത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നിയമസഭയുടെ
 ഘടന മാറുന്നതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണാധികാരവും അവകാ
 ശവും നിയമസഭയിൽത്തന്നെ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായി

രുന്ന ഈ തത്വം. എങ്കിലും ജനകീയശക്തിക്കു പ്രാവേല്യം നൽകുന്ന വിപ്ലവപരവും ആവൽക്കരവുമായ ഈ തത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ അധികാരം വിട്ടുപരിയുന്നതിനും, ഗവണ്മെൻ്റെ സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ലെന്നു പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ഏതായാലും, ഫ്രാഞ്ചൈസ്-ലെ മുൻനടപ്പും, ദുഷ്ടാന്തവുമനുസരിച്ചു നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. ധനവ്യയമുണ്ടാക്കുന്ന സംഗതികൾ ഉൾപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണത്തിനു മുൻകൂട്ടി ഭിവാൻജിയുടെ അനവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുള്ള സാങ്കേതികതടസ്സത്തെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്തുത ബിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയമവതരിപ്പിക്കുവാൻ മെമ്പർമാർക്കുശരിപ്പെന്നു കൌൺസിൽസിക്രട്ടറി ചങ്ങനാശേരിയെ അറിയിച്ചു. താൻവതരിപ്പിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ബിൽ ധനകാര്യത്തെ ഒരുവിധത്തിലും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഭിവാൻയുടെ അനവാദം മുൻകൂട്ടി വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, അനവാദം വേണമെങ്കിൽത്തന്നെ അതു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ മതിയാകുമെന്നും, വിവരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി സിക്രട്ടറിക്കു മറുപടി നൽകി. അതിനുശേഷം, നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും, അതിലേയ്ക്കുള്ള ബിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയത്തിനു മുൻകൂട്ടി ഭിവാൻജിയുടെ അനവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുള്ള വാദത്തിൻ്റെ അർത്ഥശൂന്യതയേയും, പ്രസ്തുതമാക്കി ചങ്ങനാശേരി ഒരു ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രലോകം ഈ ലഘുലേഖയെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു.

അന്നു മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഭിവാൻ പദത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഭിവാൻജിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്തു, ഗവണ്മെൻ്റ് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നീതിരഹിതമായ വാദത്തിൻ്റെ അനൗചിത്ര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതിൻ്റെ ഫലമായി ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുമതി

ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയം ഹാജരാക്കുവാനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കി. എന്നാൽ, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലഘുലേഖാഭിവാൻജിയെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രതികൂലവിമർശനങ്ങൾ അസഹിഷ്ണുതയോടെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ സംരംഭത്തെ മറുവിധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയംതന്നെ പുറത്തെറിയിച്ച്, നിയമസഭയുടെ ഘടന മറുവാൻ ആ സ്ഥാപനത്തിനധികാരമില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം നിയമസഭയെക്കൊണ്ടുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം തിരസ്സീലയ്ക്കുള്ളിൽ ആരംഭിച്ചു. ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയെ കൊണ്ടുതെളിപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റിനു യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചില അംഗങ്ങൾതന്നെ പ്രമേയത്തെ എതുക്കുമെന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടറിയിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭാപരിഷ്കരണബിൽ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽതന്നെയും, നിയമസഭയുടെ ഘടന മറുവാൻ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിനവകാശമില്ലെന്നുള്ള ഒരുഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ആ സഭയ്ക്കുതന്നെ അവസരം നൽകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കുമോ എന്നൊരാൾക്കു ചങ്ങനാശേരിയേ വല്ലാതെ അലട്ടി. നിയമസഭയ്ക്കു പുറത്തു് അതിശക്തിയായ പ്രക്ഷോഭം നടത്തി, പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിച്ചു, പുരോഗമനപരമായ ഒരു നയം സ്വീകരിക്കുവാൻ അധികാരികളെ നിർബലരാക്കുവല്ലാതെ അംഗീകൃതമായിട്ടില്ലെങ്കിലും നിയമവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പരോക്ഷമായി അന്തർഭവിക്കുന്ന ഒരുവകാശത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുള്ള നിയമസഭയുടെ പ്രതികൂലമായ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമാക്കി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നത് അപരിഹായമായ ഒരു നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന് അവഗാഹമായ ആലോചനയുടെ ഫലമായി ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. നിയമസഭയിൽ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദമാവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയമാലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ അതവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയെ ക്ഷണിക്കേണ്ടതിനു പകരം പ്രമേയത്തിനെതിരായുള്ള വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക

വാൻ ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബയ്യരെയാണു ദിവാൻജി ക്ഷണിച്ചത്. നിയമശാസ്ത്രപട്ടവായ മി. വി. സുബ്ബയ്യർ നിരക്രമമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലതകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രമേയത്തെ ഗർഭത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ഫനിക്കുവാൻ നിയമസഭാംഗങ്ങളോടുപദേശിക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളോടുകൂടി, സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റു നിന്നു, താനനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പോകുന്ന നിശിതകർമ്മത്തിന്റെ ദൂരവ്യാപകഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ഒരു മന്ദഹസിച്ചു. ആ മന്ദഹാസത്തിലന്തർഭവിക്കുന്ന മാതൃകമായ ഉദ്ദേശവും, അതിന്റെ വ്യാപ്തിയും ക്രമബുദ്ധിയായ ചങ്ങനാശേരി ഒരു തൊടിയിടകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു. മി. വി. സുബ്ബയ്യരെപ്പോലും ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു സ്താപ്തനാക്കുന്ന തന്ത്രബുദ്ധിയോടുകൂടി പൊടുന്നനവേ ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റുനിന്നു; താൻ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം നിരസിക്ക മാത്രമല്ല, അനുമതി ചോദിക്കുവാൻപോലും ഒരു മെമ്പർഷിപ്പുകാശമില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻകൂടി ബലകേന്ദ്രമായിരുന്ന അധികാരിവർഗ്ഗത്തെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ തന്ത്രവുഹം അനല്പമായി നിരാശപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. നിയമദൃഷ്ടിയിൽക്കൂടി മാത്രമല്ല, പ്രായോഗികമായ രാഷ്ട്രപരിഷ്കാരത്തെ ആധാരമാക്കി നോക്കിയാലും, ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രശംസാർഹമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

നിയമനിർമ്മാണസഭാമാർഗ്ഗമായി അതിന്റെ ഘടന പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം നിഷ്പലമായതോടുകൂടി ഈ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പ്രക്ഷോഭം നടത്തി, ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചങ്ങനാശേരി രാജ്യമൊട്ടുക്കു ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലും അദ്ദേഹം തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമായി സഞ്ചരിച്ചു, വമ്പിച്ച പൗരമഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി, നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി ഗവണ്മെൻറിനയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയോടു സഹകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരാളുടെ നാമധേയം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഇന്നു ലീഗ് ആഫ് നേഷൻസിന്റെ തൊഴിലാളിശാഖയിൽ ഒരുയന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി. പ്രശോഭിക്കുന്ന ഡാക്ടർ പി. പി. പിള്ളയുടെ നാമധേയമാണ് ഇത്. പ്രശസ്തമായ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം അന്നദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തു വക്കീൽപ്പണി ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അനിയൻ എന്ന പേരിലാണ് ഏവരുടേയും വാത്സല്യഭാജനമായിരുന്ന അദ്ദേഹം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അനിയനും, ചങ്ങനാശേരിയും തമ്മിൽ സഹോദരനിവിശേഷമായ ഒരു ബന്ധം നിലനിന്നുവന്നു. അനിയൻ ഉന്നതമായ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം നേടുവാനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ധനതത്വശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഉന്നതപഠനത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരാളേ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനയയ്ക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് അനിയനും ഒരുപേക്ഷകനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം മി. ഏ. ഗോപാലമേനവനാണ് ലഭിച്ചത്. ഇത് അനിയനെ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കുകിലും അല്പമൊന്നു നിരാശപ്പെടുത്തി. താമസംവിനാ ചങ്ങനാശേരിയുൾപ്പെടെയുള്ള തന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അനിയൻ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, പരീക്ഷാവിജയത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നതിൽ തുലോം ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൨

മറുവു-ലെ നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ൧൦൯൧-ൽ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലംഡിവിഷനിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു സ്ഥാനാത്ഥിയായി നില്ക്കുകയും, സമ്മതിദായകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമസഭാസ്ഥാനാത്ഥിത്വത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ തിരസ്കരണിയുൾക്കളിൽ പല തന്ത്ര വൃത്തികളും, ഗ്രന്ഥശ്രമങ്ങളും, ഉപജാപങ്ങളും നടക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, തൽക്കർത്താക്കൾക്കു നിരാശയാണു സംഭവിച്ചത്. ചങ്ങനാശേരി അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ ലോകത്ത് ഒരു കടന്നു ഉല്പത്തിയെന്നെ ബിരുദം സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അധികാരിലോകത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമായി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡാക്ടർ മിച്ചിലിന്റെ അസംതൃപ്തിക്കും സംശയദൃഷ്ടിയ്ക്കും ഇട നൽകിയ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രീതിക്കും ഗുരുതരമായ ആശങ്കകൾക്കും പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ കാളേജുകൃഷ്ണകളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരിദ്വന്ദ്യം, പിന്തുണയില്ലാത്ത വിപ്ലവകാരിയും ആയിട്ടല്ല, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെന്റും പൊതുജനങ്ങളും ദർശിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ പ്രതിമാസം വരുമാനമുള്ള കൊല്ലത്തെ അഭിഭാഷകനേതാവും പ്രബലനായ ഒരു ജനപ്രമാണിയുമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തേയും ജനകീയ ശക്തിയേയും ഇപ്പോൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും നയിക്കുന്നതും അദ്ദേഹമാണ്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അതിതീവ്രമായി പുരോഗമിച്ചിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്ക്കരണപ്രക്ഷോഭം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്യുന്നതവും അഭിപ്രീതിയും ആയ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു നേടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സേപഹാ

പരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന ഏതു പൊതു സംരംഭത്തിന്റേയും നായകത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്നാണ്. അന്യായങ്ങളോടും അനീതിപരമായ അധികാരദുർവിനിയോഗങ്ങളോടും മല്ലടിക്കുവാനും, ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനും, മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അദ്ദേഹമല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. പ്രക്ഷോഭണപ്രിയനാകും പ്രബലനാരുമായിരുന്ന നായന്മാരുടെ അനിഷേധ്യനേതാവും ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണ്. 'നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും, സമസ്തകേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റേയും നേതൃത്വവും കൈകാര്യംകർത്തുതപവും അദ്ദേഹത്തിലാണ് ലയിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും ചങ്ങനാശേരിക്കേവലം ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവു മാത്രമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവനാഴിയിലെ പ്രക്ഷോഭണശരങ്ങൾ ഒന്നിലധികമാണ്. നായർസമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും, പുരോഗതിയെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനും വൻപിച്ച ഒരു സമുദായഘടനയുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി ഒരു വശത്തദ്ദേഹം പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുന്നു. മറ്റൊരു വശത്തു രാജ്യത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ജനകീയശക്തി സുദൃഢമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി ദേശീയമായ വേറൊരു പ്രക്ഷോഭണം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു. ൧൦൮൮-ൽ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്ത അന്നത്തെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ ഇന്നു ദിവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സംരംഭങ്ങളെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടിയല്ല വീക്ഷിച്ചുവന്നത്. കൃഷ്ണൻനായർക്ക് അങ്ങിനെയല്ലാതെ ചെയ്യുവാൻ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ഒരു ധ്വജകിയല്ല; സ്ഥാപനമായിരുന്നു. വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുള്ള അയവും സ്വതന്ത്രതയും ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ?

ഇക്കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിക്കു വിശ്രമാവസരങ്ങൾവോലും തുലോം അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. തൊഴിൽപരമായ, കർത്തവ്യങ്ങൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത സമയം

നീക്കിയാൽ ബാക്കി മുഴുവൻതന്നെയും അദ്ദേഹം പൊതുക്കാര്യങ്ങളാക്കായി വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. നിയമസഭാപ്രക്ഷോഭങ്ങളും, സമുദായപരിഷ്കരണസംരംഭങ്ങളും കൂടാതെ, ക്രമാനുഗതമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്രമവേളകളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം അപഹരിച്ചിരുന്നു. മാൻ-ലാൺ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ കറുകച്ചാൽവിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രാരംഭം, പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തോടനുബന്ധിച്ച അതിരസകരമായ ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണു സൊസൈറ്റി ആദ്യമായി ഏറ്റെടുത്തത്. ഐക്കർ ടി വാഷിംഗ്ടന്റെ ഒരു ആരാധനയിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള ട്രസ്റ്റിവിദ്യാലയംപോലെ ഒരു സ്ഥാപനം സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ വകയായി ഉണ്ടായിക്കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയും, അതിലേയ്ക്ക് അത്യുത്സാഹപൂർവ്വം വേണ്ട ശ്രമങ്ങളിലേയ്ക്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും വിസ്തൃതമായ കുറെ ഭൂമികരസ്സമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമാരംഭിച്ചത്. ഒരു സമുദായഭക്തനായിരുന്ന നടമേൽ ഇരവികുറുപ്പിന്റെ കുടുംബക്കാക്കും, കുന്നപ്പിള്ളി നാരായണൻനായക്കുംകൂടി കൂട്ടവകാശമുണ്ടായിരുന്ന കൊടിഞ്ഞാങ്കുന്ന് എന്ന വസ്തുവിൽനിന്നും ഏണ്ണത്തേഴേക്കർ ഭൂമി നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയ്ക്കു ഭാനമായി നൽകുവാൻ പരമുപിള്ള അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബ്രാഹ്മണഭാനം മാത്രമാണു സ്വർഗ്ഗലോകത്തേയ്ക്കുള്ള സോപാനമെന്നറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന വൃദ്ധനായ നാരായണൻനായരെക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാനപത്രം എഴുതി ഒപ്പിടുവിക്കാൻ കെ. പരമുപിള്ള പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്ന അനന്യചാതുര്യത്തിന്റെ ആഴം ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹമല്ലാതെ ആരും അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ചങ്ങനാശേരിയെഴുന്നീൽനിന്നും എട്ടുമൈൽ കിഴക്കു ചങ്ങനാശേരി-വീരമേട് റോഡരികത്തു വിശാലമായിക്കിടക്കുന്നതും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഒരിരുപതിനായിരം രൂപയെങ്കിലും വിലവരുന്നതുമായ ഈ വസ്തു പരമു

പിള്ളയുടെ അപ്രതിരോധമായ പ്രേരണാശക്തിക്കു കീഴ് വണങ്ങി, ഉടമസ്ഥന്മാർ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിക്കു ഭാഗം നൽകി. ഇതിനുശേഷം, അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പരമുപിള്ളയേ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു സ്ഥലം മാറുകയും, അവിടെവെച്ചു ദ്രേഘം ചരമമടയുകയും ചെയ്തു. ട്രസ്റ്റേജിവിദ്യാലയത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു പാഠശാല കെട്ടുചാലിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള പരമുപിള്ളയുടെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടുകൂടി വിസ്മൃതമായി.

കെട്ടുചാൽവസ്തുവിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായി. സൊസൈറ്റിസിക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ന്ദ-വൃശ്ചികം ൩൦-ാം-നാ- ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു് ഇങ്ങിനെ ഒരു കത്തെഴുതി.

.....“അവിടുന്ന് ഇവിടെ എന്തെന്നുതന്നെ, എത്ര ദിവസം താമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഉള്ള വിവരത്തിന് ഉടനെ മറുപടി അയച്ചുതരണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലു് അവിടുത്തന്നെ ഇടണമെന്നും, അന്നുമുതൽത്തന്നെ പണിയാരംഭിക്കണമെന്നുമാണു ഞങ്ങളിൽ പലരുടേയും അഭിപ്രായം. ഒരു നല്ല പണിക്കാരനേയും, തല്പാലം പണിയിക്കാനുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ പ്ലാനും കൊണ്ടുപോരുമല്ലോ!.....

.....അങ്ങു്, കച്ചേരി തുറക്കുന്ന ദിവസം അങ്ങെത്തിയാൽ മതി. ഇവിടെ താമസിച്ചു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പണി നടത്തിക്കണം. അവിടുന്ന് സമീപത്തുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു നല്ല കായ്വും സാധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു കൈയും തോന്നുന്നുണ്ടു്.”

ഈ കത്തനുസരിച്ചു ന്ദ-ലെ വെക്കേഷൻകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി, സ്വദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ, സൊസൈറ്റിക്കു ഭാഗം കിട്ടിയ വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശമുള്ള കുടുംബത്തിലെ ഇളമുറക്കാരിൽ ചിലർ, പ്രസ്തുത ഭാഗം അന്ധിരപ്പെടുത്തുവാൻ കൊടുത്തിരുന്ന വ്യവഹാരത്തിന്റെ നോട്ടീസ്സാൺ അദ്ദേഹത്തിനു അറിയിച്ചുപോയ നൽകിയതു്. അനന്തരകൗണ്ണിയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഉടനെ സൊസൈറ്റിയുടെ

ഒരു യോഗം കൂടി. സ്ഥലത്തു ചെന്ന സ്ഥിതിഗതികൾ അനേകം
 ഷിച്ചറിഞ്ഞു, കേസു രാജിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ
 ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ
 യോഗം ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം
 തന്നെ ചങ്ങനാശേരിയും, മറ്റു ചില സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളും,
 കറുകച്ചാലിലേയ്ക്കു പോയി. വ്യവഹാരത്തിനുള്ള കാരണം
 ഘമാത്ത്ത്തിൽ സൊസൈറ്റിക്കു വസ്തുഭാഗം ചെയ്തതിൽ ഇളമുറ
 കാക്കുള്ള പ്രാതികൂല്യമായിരുന്നില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു കടം
 ബകലഹം തീർത്തു ഭാഗം നടത്തുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ
 നീക്കിയാൽ ഇളമുറക്കാർ വ്യവഹാരം പൻവലിക്കുവാൻ
 പോലും തയ്യാറാണെന്നും, സ്ഥലത്തുചെന്നനേപഷിച്ചതിൽ
 വ്യക്തമായി. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ കടംബാഗങ്ങൾ
 തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ പറഞ്ഞുതീർത്തു സർവ്വസമ്മത
 മായ ഒരു ഭാഗവ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേ
 റിയും, സഹപ്രവർത്തകന്മാരും ഒരുങ്ങി. എണ്ണൂറ് ഏക്കറോളം
 വിസ്തൃതിയുള്ള തറവാട്ടുവസ്തുക്കൾ അളന്നു തിരിച്ചു കടം
 ബാഗങ്ങൾക്ക് ഏവക്കും തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ ഒരു ഭാഗ
 നിശ്ചയം എഴുതിയുണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളത് അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യ
 മായിരുന്നില്ല. കാരണവർ അനുകൂലിക്കുമ്പോൾ ഇളമുറക്കാർ
 ഭിന്നിക്കും. ഇളമുറക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടു
 കുമ്പോൾ കാരണവൻ ആ വ്യവസ്ഥ നിഷേധിക്കും. കാരണ
 വരും ഇളമുറക്കാരും യോജിക്കുമ്പോൾ കടംബത്തിലെ സ്രീക
 ഭൂടെ ഭർത്താക്കന്മാർ നൂതനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വേണ്ടി
 മല്ലടിക്കും. അതു ശരിപ്പെടുമ്പോൾ മൈനർ അംഗങ്ങളുടെ
 ഓഹരിവ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളാലും
 ഭിക്ഷും. ഇങ്ങിനെ ഒൻപതു ദിവസം രാപകൽ നീണ്ടുനിന്ന
 ആലോചനകളുടേയും, സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളുടേയും, ഫല
 മായി, നാലു ഭാഗപ്രമാണങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും, നശി
 പ്പിക്കുകയും, മാറ്റി എഴുതുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം സർവ്വസമ്മത
 മായ ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒൻപതാം ദിവസം
 രാത്രി ഭാഗപത്രത്തിന്റെ അസ്സൽ തയ്യാറാക്കി, വെളുപ്പിനു നാലു
 മണിക്കു കടംബാഗങ്ങൾ അതിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഭാഗപത്രം രജി
 സ്റ്റർ ചെയ്തതിനുശേഷം വ്യവഹാരം പിൻവലിക്കുന്നതിനുള്ള

അപേക്ഷ എഴുതിവാങ്ങി. ഈ ഭാഗലോചന സംബന്ധിച്ചെ
ന്നപോലെ ഇടവിടാതെ ഇത്രവളരെ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നി
ട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ സ്വജീവിതത്തിൽ മറൊരിക്കലുമുണ്ടായി
ട്ടില്ലെന്ന് ചങ്ങനാശേരി ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.
പഞ്ചായത്തിന്റെ ഒൻപതാംദിവസം ആക്ഷേപത്തെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്നതിനുള്ള സാധകാശംപോലും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല.
സപ്ലിസ്മെന്ററിയുടെ ഒരുദ്രോഹികരിപ്പോർട്ടിൽ ഈ
ഭാഗശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:—
“സൊസൈറ്റിക്കു കറുകച്ചാൽപസ്തു ദാനംചെയ്തു നടമേൽകടം
ബത്തിലെ കലഹങ്ങൾതീർത്ത ഭാഗപത്രം രജിസ്റ്ററാക്കുന്നതിന്
എത്ര അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളത്
ഇവിടെ വിശദപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഈ പഞ്ചായ
ത്തിലെ പ്രമാണിയായ ശ്രീമാൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ
പിള്ള അവർക്കുളുടെ ക്ഷമാശക്തിയുടേയും, കർമ്മശുദ്ധതയു
ടേയും, ലക്ഷ്യമായി, ആ സംഭവം നിലനില്ക്കുമെന്ന വിചാരി
ക്കാവുന്നതാണ്”

ഇപ്രകാരം നിസ്സങ്കമായി സൊസൈറ്റിയുടെ ഉടമസ്ഥ
തയിൽ വന്നപ്പോൾ പസ്തുവിൽ ഒരു വിദ്യാലയം പണിയിക്കുന്ന
തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ആരംഭിച്ചു. കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാ
സ്ഥാപനകർമ്മം ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നിർവ്വഹിക്കുകയും, കെട്ടിടം
പണിക്കായി ആയിരം രൂപാ സംഭാവന നൽകുകയും
ചെയ്തു. കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അ
വിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചു സ്കൂൾ
ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്കൂളിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയ
മിച്ചിരുന്നതു മി. കേളപ്പനെത്തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അപ്പ
കാലത്തിനുള്ളിൽ മി. കേളപ്പൻ, ഇന്നും അജ്ഞാതമായിരി
ക്കുന്ന ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ—ഒരുപക്ഷേ, മി. മന്ദരതു
പത്മനാഭപിള്ളയുമായുണ്ടായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾമൂല
മായിരിക്കാം—മലബാറിലേയ്ക്കു പോയ്ക്കുളകയാണുണ്ടായത്.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി നിയമിതനായ മി. ജി.
ശങ്കരൻനായരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ പ്രസ്തുത വിദ്യാലയം
ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായി ഉയരുകയും, ഫാൻ.ന. ചിങ്ങമാസത്തിൽ

അതു പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർഗ്ഗ-ൽ ചങ്ങനാശേരി, ഫൈക്കോടതിയിൽ പ്രാക്ടീസാരംഭിക്കുവാനായി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടും, രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നേതൃത്വംകൊണ്ടും, വിദ്യാഭ്യാസനായിത്തീർന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു രാജധാനി പോലെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു തോന്നിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നു മില്ലല്ലോ. എന്നാൽ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭാരിച്ച ജോലികൾ ഒന്നിച്ചു വിട്ടുപോരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം കൊല്ലത്തു വ്യവഹരിക്കുകയും, ബാക്കി സമയം തിരുവനന്തപുരത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചത്. തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിക്കുക മാത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ സമയവും അവിടെ വ്യയം ചെയ്യുവാനുള്ള ജോലിത്തിരക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചതുമാില്ല. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രഭാതത്തിൽ നാലു മണിക്കു ചാക്കയിൽ ചെന്നു വണ്ടി കയറി, കൊല്ലത്തു പോയി ജോലിചെയ്തു തിരിച്ചുവരികയെന്നുള്ള കാര്യം ശ്ലേശകരമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു എങ്കിലും, അതേറ്റുടക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ശ്ലേശകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും അദ്ദേഹം പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, അവരുടെ സേവകവൃന്ദങ്ങളുടേയും ആവാസരംഗമായിരുന്ന രാജധാനിയിൽ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായ തനിക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന സ്വാഗതം ഏതുരീതിയിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം അല്പമൊന്നു അസ്വസ്ഥനാക്കാതിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ, കേരളീയനായർസമാജം തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചിരുന്ന പങ്കു രാജധാനിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പല ശത്രുക്കളേയും നേടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആഗ്ര

മനത്തെപ്പറ്റി പല കിംവദന്തികളും തിരുവനന്തപുരത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതികാരേച്ഛയുള്ള ശത്രുക്കൾ പേകരും വീട്ടുവാൻ അവസരം പാത്രം കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള അഭേദത്തിന്റെ ശങ്കയും അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഭാഗ്യലക്ഷ്മി അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അച്ഛിരേണ തിരുവനന്തപുരത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഭാഷകവൃത്തി ഉൽഗതിയേ പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭരണസംബന്ധമായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികൂലക്ഷികളുടെ ശക്തി ക്രമേണ ക്ഷയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാക്ടീസ് മാറ്റുവാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിച്ച ആശങ്കകൾ അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു എന്നു അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരഭിഭാഷകനു ന്യായമായി ആശിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള അത്യുന്നതമായ ഫൈക്കോടതിയിലേ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയരുന്ന കാലംവരെ അദ്ദേഹം വിജയകരമായിത്തന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തും അഭിഭാഷകവൃത്തി തുടന്നുകൊണ്ടുപോയി.

അദ്ധ്യായം ൧൩

വർദ്ധിച്ചുവന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കരണപ്രക്ഷോഭത്തെ ഭീഷകാലം അനാദരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നിസ്സാരമായ ഒരു പരിഷ്കാരമെങ്കിലും ഏറ്റെടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റിനു ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ സേപഥോധികാരഭരണം നടത്തുന്ന ഗവണ്മെന്റുകൾ അല്പമനസ്സോടെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന നാമമാത്രമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ, ജനങ്ങളെ സംതൃപ്തരാക്കുവാനല്ല പിന്നേയോ, കൂടുതൽ പ്രക്ഷുബ്ധരാക്കിത്തീർക്കുവാനാണ് സാധാരണ പശ്ചാപ്തമാകാറുള്ളത്. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിലെ അനുഭവം മറിച്ചായിരുന്നില്ല.

ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഗവണ്മെന്റ് ന്റെ-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജകീയവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത് നിലവിലിരുന്ന ഐ-ലെ നിയമസഭാ പരിഷ്കരണനിയമത്തേ പുതുക്കുകയോ പുരോഗമിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തതായി സ്വയമഭിമാനിച്ചു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയ്ക്കു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പരിഗണനയിൽ യാതൊരു പുതുമയോ പുരോഗതിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ആകെ ൨൪ അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇവയിൽ ൧൩ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ നാമിനേറു ചെയ്യുന്ന ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾക്കുമായി മാറിവെച്ചിരുന്നു. ബാക്കി, എട്ടു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നാലെണ്ണം സാമാന്യനിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അംഗങ്ങൾക്കും, ശേഷം നഗരപരിഷ്കരണക്കമ്മറി, ജനികൾ, തോട്ടക്കാർ, കുച്ചവടക്കാർ എന്നിവരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കും, ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ഗവണ്മെന്റിന് ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് മൂന്നു നാമിനേറഡ് അംഗങ്ങളുടേയും, ജനികൾ, തോട്ടക്കാർ, മുത

ലായ പ്രത്യേകതാല്പര്യങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും വിത്തു സമ്പാദിക്കുവാനും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബസ്റ്ററു പൊതുവേ നിരൂപിക്കുവാനും, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം നിയമസഭയ്ക്കു നൽകിയിരുന്നു എങ്കിലും, ഉപചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനോ പ്രമേയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുവാനോ ഉള്ള അവകാശം നിയമസഭാംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൂടാതെ, ഗുരുതരമായ മരണാപകടങ്ങളും ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ൯൭-ലെ നിയമസഭാഗതലേഷൻ നിർമ്മിച്ച നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം തികച്ചും പ്രതിലോമപരമായിരുന്നു എന്നവർ വിചാരിച്ചു. ൧൦൬൩-ലെ നിയമസഭാഗതലേഷനനുസരിച്ച്, ആറുമാസത്തിലധികം നിലനില്ക്കുന്ന യാതൊരു നിയമവും നിയമസഭയോടാലോചിക്കാതെ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള അധികാരം മഹാരാജവൃത്തിമനസ്സുകൊണ്ടു കാരുണ്യപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചിരുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നാണ് ജനപക്ഷത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട പ്രധാനമായ വാദം. ൧൦൭൨-ലെ നിയമസഭാപരിഷ്കരണഗതലേഷൻ നിയമസഭയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ഒരു രാജകീയവിളംബരമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്താതെ നിയമസഭയിൽ കൂടി പാസാക്കി നിയമമാക്കിയതുകൊണ്ട് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ ഗവണ്മെൻറുതന്നെയും അംഗീകരിച്ചിരുന്നതായി വിചാരിക്കാമെന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്നാൽ ൧൦൯൭-ൽ വീണ്ടും ഒരു രാജകീയവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതുകൊണ്ടു തീരുമാനത്തിൽനിന്നും നിയമസഭയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത ഒരുധികാരാവകാശത്തെ വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത് എന്നവർ സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. എന്നാൽ, ൧൦൬൩-ലെ വിളംബരം നിയമസഭയ്ക്കു നൽകിയിരുന്ന അവകാശത്തെ വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കണമെങ്കിൽ കൂടി അതിലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രത്യേക നിയമം നിയമസഭാമാർഗ്ഗരേഖ നിർമ്മിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.

ഉൽബുദ്ധമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായം ൯൭-ലെ വിളംബരത്തെ അതികർഷണമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു

വിഷയമാക്കി. നാട്ടിലെങ്ങും പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളുടെ മുഴക്കം ചന്ദനാലിടക്കാനുണ്ട്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണസ്വാമികൾക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആരാധനയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള പ്രസ്തുത വിളംബരത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വ്യാപ്തിയെ ഒരു നിയമജ്ഞന്റെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ക്രമപരമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അത്ഥർഗ്ഗമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നത്തെ മിക്ക പത്രങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷരും പ്രസിദ്ധരും ചെയ്തിരുന്ന ദീർഘമായ ആ പ്രസംഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പി
 മാിച്ചു. മഞ്ജു. ന്റെ-ലെ ഒന്നാംനാളിലേക്ക് വെള്ളജനങ്ങളെ
 കൂടെ സർവ്വതോമുഖമായ പ്രതിഷേധത്തിന് കാരണമാക്കി.
 ചിരപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കരണനിയമം
 ജനകീയാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും
 പ്രതിലോമപരമായിരുന്നു എന്നൊരു ബോധം നാടെങ്ങും
 പ്രചരിച്ചു. ജനങ്ങൾ പെട്ടെന്നാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും, രാഷ്ട്രീയ
 പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
 സംഘടിതമായി പ്രക്ഷോഭം തുടരേണ്ടതിന്റേയും, പൊതുജ
 നാഭിപ്രായം അസന്നിധമായ രീതിയിൽ പ്രകടമാക്കേണ്ടതി
 ന്റേയും ആവശ്യകത അവർക്ക് ബോധ്യമായി. അസംഘടിത
 മായും, സുവ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമില്ലാതെയും രാജ്യമൊട്ടുക്ക
 പരന്നു വ്യാപിച്ചുകിടന്ന ജനകീയശക്തിക്കും അതിന്റെ വ്യവ
 സ്ഥാപിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഭരണകീരണം നൽകുവാനുള്ള
 ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള നില വന്നുചേർന്നു.

മാൻദി കന്നി ൨൩-ാം ഭാരതകേസരി പത്രാധിപരായിരുന്ന മി. കേ. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ക്ഷണമരണശിക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽ വെച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ ചില പൗരപ്രമാണികൾ ന്ദി-ലെ ഒന്നാംനഗരലോകസമുദായത്തിൽനിന്നുള്ള സ്ഥിതിരീതികളെപ്പറ്റി പത്രാധിപരികൾക്ക് ഒരു യോഗം ചേർന്നു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയാണു പ്രസ്തുത യോഗത്തിലാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നത്. ന്ദി-ലെ ഒന്നാം

റഗുലേഷനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന പ്രമേയം മി. വി. അച്യുതമേനോൻ ഫാജരാക്കുകയും, മി. കേ. വേലുപ്പിള്ള പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചു ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. കൂടുതൽ വിപുലമായ തോതിൽ പൌരവലിയുടെ ഏകകണ്ഠമായ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുവാനായി മറ്റൊരു പൊതുജനമഹായോഗം ഉടൻ തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നു പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ തീരുമാനിക്കുകയും, അതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി, എം. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള, മെ. വി. അച്യുതമേനോൻ, കേ. വേലുപ്പിള്ള എന്നിവരടങ്ങിയ സപ്രധീനശക്തിയുള്ള ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു യോഗം പിരിഞ്ഞുപോയി.

മുൻപറഞ്ഞ യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ച് ഒരു പൌരമഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള പ്രാരംഭശ്രമങ്ങൾ കമ്മിറ്റിക്കാർ അന്നുതന്നെ ആരംഭിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി' ആഫീസിൽ വച്ചുതന്നെയാണു രണ്ടാമത്തെ യോഗവും നടന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു ഈ യോഗത്തിലും ആദ്യക്ഷണം വരിച്ചത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ഭീഷ്മായിരുന്ന അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ന്ദ-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷന്റെ ന്യൂനതകൾ ഒന്നൊന്നായി വിശകലനം ചെയ്തു നിശിതമായി വിമർശിച്ചു. അനന്തരം രാജഭക്തിപ്രമേയവും, ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ശ്രേയസ്സുരമായ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസഞ്ചയത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അന്യാദൃശമായ അഭിവൃദ്ധിയിൽ തിരുമനസ്സിനോടുള്ള നിർവ്യാജമായ കൃതജ്ഞയെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ പ്രമേയവും, അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ അവതരിപ്പിക്കുകയും, യോഗം ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനും ബഡ്ജറ്റ് വിമർശിക്കുന്നതിനും നിയമസഭയ്ക്കധികാരം നൽകിയതിൽ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ, നിയമസഭയോടാലോചിക്കാതെ നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യുതിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന, അടുത്ത പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതു, പിൽക്കാലത്തു നിയമസഭയിലെ ലാമെമ്പർ

എന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂർഗവൺമെൻറിനെ അതി സമർത്ഥനായും വിദഗ്ദ്ധനായും സേവിക്കുകയും, അനവധി രാജ കീഴവിളംബരങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന ജോലി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്ത മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ളയായിരുന്നു. മി. ആററകാൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ആ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങി. പ്രമേയത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമെടുത്തുകൊടുത്തുവെന്നു മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയും, മി. എ. നാരായണപിള്ളയും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, യോഗം അവരുടെ ഭേദഗതി തിരസ്കരിച്ചു വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചു. അനുജ്ഞാശാസ്ത്രപക്ഷം, പ്രമേയങ്ങൾ ഹാജരാക്കുവാനുള്ള അവകാശം എന്നിവയോടുകൂടി നിയമസഭ വീണ്ടും പുതുക്കണമെന്നുള്ള മറ്റൊരു പ്രമേയം അതിതീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനു കാരണമാക്കി. രാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രി ഹാജരാക്കുകയും, മി. വി. അച്ചുതമേനവൻ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്ത ഈ പ്രമേയത്തെ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. ചിൽക്കാലങ്ങളിൽ അനുജ്ഞാശാസ്ത്രപക്ഷത്തിന്റെ പിന്തുണയോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷപദത്തിലേയ്ക്കു ഒന്നാമതായി ഉയർന്ന സഭസ്വതീലകൻ ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള നിർഭാഗ്യവശാൽ അന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചോവിലാസം നിയമസഭയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷം പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദീകരിക്കുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾ എടുത്തു ചൊരിഞ്ഞ് പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുവാനാണു വിനിയോഗിച്ചത്. നിയമപണ്ഡിതനും, വാഗ്മിയുമായ മി. ടി. കെ.യുടെ വിചിത്രവാദങ്ങൾ ക്ഷമയോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി സഭസ്വർത്ഥം ശ്രവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലത പ്രസംഗപ്രിയന്മാരിൽ കൌതുകം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യമാന്യവർത്തനമായിരുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾ ആരുടേയും ബുദ്ധിശക്തിയെ സ്പർശിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്മിത്തയ്ക്കു സഭസ്വരുടെ സ്വതന്ത്രചിന്തയെ അങ്ങമാത്രം ചലിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗധോരണി കേട്ടു മന്ദഹസിച്ചു. ഉല്ല

തിപ്പുക്കൾ പുറകും ചുളിച്ചു. പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടപ്പോൾ മി.
 ടി. കെ-യുടെ സാങ്കേതികവാദങ്ങളും എതുപ്സം സഭസ്വർ തിര
 സ്കരിച്ചു, പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസാക്കി. നിയമനി
 മ്മാണസഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാർ ശ്രീമൂലാതി
 രനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്ര
 മായിരുന്നു പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ വാദപ്രതി
 വാദത്തിനു വിഷയമായ മറ്റൊരു പ്രമേയം. ഐ-ലെ റഗുലേഷ
 നനുസരിച്ചുള്ള അവസാനകൗൺസിലിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥാം
 ഗങ്ങൾ റ്റം-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലേ
 പ്രജകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു
 ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒരു മംഗ
 ളപത്രം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നിയമസഭാംഗങ്ങൾ പ്രസ്തുത
 മംഗളപത്രത്തിൽ റ്റം-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷന്റെ ദോഷഭാഗ
 ളളെക്കൂടി വിവരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നാണു പ്രമേയത്തിൽ
 പറഞ്ഞിരുന്നത്. മെ. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള, സി.
 രാമൻതമ്പി, പരേതനായ കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ എന്നിവർ
 ഈ മംഗളപത്രസമർപ്പണത്തെ അതേ രീതിയിൽ അനുകൂലിച്ചു
 നിയമസഭാംഗങ്ങളായിരുന്നു. മി. പി. എൻ. മാധവൻപിള്ള
 പ്രസ്തുതപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, മി. കയ്യാലം അതി
 നെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. ചില കേഴ്വികളും കിംവദന്തികളും
 അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പല വാദങ്ങളും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടു
 വിച്ചു. എന്നാൽ അന്നത്തെ ആ മഹായോഗത്തിന്റെ പ്രധാന
 പ്രവർത്തകന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. കയ്യാലംകൂടി ഉൾപ്പെട്ട
 നിയമസഭയിലെ മംഗളപത്രസമർപ്പണക്കാരുടെ പ്രവൃത്തി
 പോലും നീതികരിക്കുവാനും സാധൂകരിക്കുവാനും ആ വൻപിച്ച
 സഭസ്സു തയ്യാറായില്ല. ആ പ്രമേയവും ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ
 പാസായി. അനന്തരം, റ്റം-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലമുണ്ടാ
 യിട്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ മഹാരാജാവു തിരുമന
 സ്സിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രമേയം അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു
 നിന്നു ഹാജരാക്കിയതും പാസായി. യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ നട
 പ്പിൽ വരുത്തുവാനാവശ്യമുള്ള നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനു
 ചങ്ങനാശേരി, എ. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, കേ. ആർ. പത്മന

പിള്ള, മി. വി. അച്ചുതമേനവൻ തുടങ്ങിയ ഏതാനും അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചതിനുശേഷം യോഗം പിരിഞ്ഞുപോയി.

‘ഭാരതകേസരി’ ആഫീസിൽ കൂടിയ പ്രതിഷേധമഹായോഗം തിരുവിതാംകൂർ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സേപഥാപരമായ ഭരണത്തിനും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ധിക്കാരപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിസ്സഹായരായി കീഴ് വണങ്ങുകയല്ലാതെ അവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ, സംഘടിച്ചുനിന്നു പ്രതിഷേധിക്കുവാനോ വേണ്ട ഭേദീയബോധം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അന്നത്ര സാധാരണമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തീരുമാനം എത്ര വളരെ അനീതിപരവും ആക്ഷേപാർഹവുമാണെന്നിരുന്നാൽക്കൂടിയും, ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ അത് അവസാനവാക്കാണെന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു തലകനിക്കുകയല്ലാതെ അധികാരപൂർവ്വം അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം ജനകീയശക്തിക്കുണ്ടെന്നുള്ള ഉൽബുദ്ധത പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, സാമാന്യജനങ്ങളെ അതിലേയ്ക്കു സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള ശ്രമം അന്നാദ്യമായിട്ടാണു തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചത്. ഫർജ്ജികളും അപേക്ഷകളും സമർപ്പിച്ച് അധികാരികളുടെ കാരണമാർജ്ജിച്ചു, ജനകീയാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തുകിട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അതിനു മുൻപും നടന്നിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരണീയമല്ല. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപിതരീതിയിലുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കാൾ, ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിലാഷങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടാശീകരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സംഘടിതശ്രമങ്ങൾക്കു ബീജാവാപം ചെയ്തതു ഭാരതകേസരിയോഗമായിരുന്നു എന്ന് അസന്നിദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള സംഘടിത പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അന്നാദ്യമായിട്ടാണു തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നത്. അതിനെ സമത്വമായി

നേരിടുവാൻ വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ബുദ്ധി ശാലയിലോ, നയോപായങ്ങൾമൂലം ശമിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട മഹാമനസ്സുത അന്നത്തെ ടിവാൻജിയുടെ ഹൃദയത്തിലോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'ഭാരതകേസരി' മഹായോഗം അന്നു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണൻനായരുടെ സമചിത്തതയെ വല്ലാതെ ഭേദിച്ചു. ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള ന്യായമായ വിമർശനങ്ങളിൽപോലും അദ്ദേഹം അതുവരെ അസഹിഷ്ണുത പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ നേരേ പ്രയോഗിക്കുവാൻ പറ്റിയ നിശിതശസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നെന്നായി അദ്ദേഹം തന്റെ ആവനാഴിയിൽ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇമ്മാതിരി ഘട്ടങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അസംതുഷ്ടിയേ ലോകദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ ഭാവനാശൂന്യനായ സേപ്താധികാരികൾ സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കാറുള്ള ബാലിശമായ പ്രതിവിധികൾതന്നെയാണു് അദ്ദേഹവും സ്വീകരിച്ചു പ്രയോഗിച്ചതു്. 'ഭാരതകേസരി'യോഗത്തിൽ പ്രകടിതമായ പ്രതിഷേധം പൊതുവെ സംതുഷ്ടതയും സമാധാനചിന്തയുമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതിയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും, ന്റെ-ലെ ഒന്നാറതുലേഷൻ ഒരു വാവിച്ച അനുഗ്രഹമായിട്ടാണു ജനങ്ങൾ കരുതിയിരിക്കുന്നതെന്നും, വരുത്തിക്കൂട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നും ആരംഭിച്ചു. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളോടു ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ടു് ഉദരപൂരണത്തിനും, വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠത്തിനും, വേണ്ടി പൊതുജനാഭിപ്രായം ഒരുകൊടുക്കുവാനും, മറ്റൊരു സാഹസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനും, സന്നദ്ധതയുള്ള സേവകവൃന്ദം തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല, ലോകത്തിലെവിടെയും എന്നും ഉണ്ടായിരിക്കും. തിരുവനന്തപുരംപോലെ ഉദ്യോഗാത്മികളുടേയും പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന സ്വാർത്ഥതല്പരന്മാരുടേയും, അവസരസേവകന്മാരുടേയും ആവാസരംഗമായ ഒരു നഗരത്തിൽ അധികാരവും പ്രാബല്യവും ഉള്ളവർക്കു കൃത്രിമമായി ഏതൊരു പൊതുജനാഭിപ്രായവും ഇല്ലെന്നു വരുത്തുവാനും, ഇല്ലാത്ത പൊതുജനാഭിപ്രായമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും നിസ്സാരമായിക്കഴിയും. തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്നു വ്യക്തികളുടെ അന്തസ്സിനും, ബഹുമാന

ത്തിന്നും മാനദണ്ഡം കല്പിക്കുന്നതും, ജനപ്രമാണികളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഇല്ലാതാക്കുന്നതും, ഉദ്യോഗസ്ഥലോകമായിരുന്നു. സ്വകാര്യജീവിതത്തിനെന്ന് പോലെതന്നെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്നും നിറംകൊടുക്കുന്നതും, മേന്മയും അഭിമാനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എത്ര ഉന്നതനായ അനുദ്യോഗസ്ഥനും ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉന്നതമായ ലക്ഷ്യം ഉദ്യോഗസോപാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് അതർഹിക്കുന്ന ബഹുമതി ഇന്നും ഇവിടെ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥനും അനുദ്യോഗസ്ഥനും തമ്മിൽ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വശങ്ങളിലുള്ള ധ്രുവപ്രദേശങ്ങൾ പോലുള്ള അന്തരം അന്ന് തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റു രണ്ടു മതങ്ങളോ, ജാതികളോ, വിഭാഗങ്ങളോ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് രാജധാനിയിലെ സാമുദായികശ്രേണിയുടെ ഉപരിമണ്ഡലം മുഴുവൻതന്നെയും ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിനുള്ളിൽപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ!

അദ്ധ്യായം ൧൪

‘ഭാരതകേസരി’യോഗം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പി. കെ. കേശവപിള്ള, മെ. മജൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ അറുപത്തിനാലു ജനപ്രമാണികളുടെ പേരുവച്ച് ഒരു യോഗനോട്ടീസ്സ് തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ‘നം-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനെക്കുറിച്ച് തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള സംരൂപി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ നം തുലാം ൧൦-ാംനം ഒരു മഹാജനയോഗം തമ്പാനൂർ‌മാളിൽവെച്ചു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു നോട്ടീസ്സിലെ ഉള്ളടക്കം. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും, അനുദ്യോഗസ്ഥലോകവും ഒന്നുപോലെ അളവറാ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി യോഗദിനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായി. യോഗദിനം അടുത്തുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി വിനോദകരങ്ങളായ പല കിംവദന്തികളും നഗരത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉദ്യോഗസ്ഥകക്ഷികളും പ്രതിഷേധകക്ഷികളും തമ്മിൽ അത്യുഗ്രമായ ഒരു സംഘട്ടനം തമ്പാനൂർ‌യോഗത്തിൽവെച്ചു നടക്കുമെന്നാണ് പൊതുവേ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടവനായത്. യോഗദിനം പുലർന്നോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തെ അന്തരീക്ഷം വല്ലാതെ ചൂടുപിടിച്ചു. പ്രതിഷേധകക്ഷികളെ യോഗമാളിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കയില്ലെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞു പറത്തി. വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗേറ്റിൽവെച്ചുതന്നെ പോലീസുകാർ തടയുമെന്നു മറ്റൊരു കിംവദന്തി പ്രചരിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഫ്ലാഗ്ഗ്സ് റിപ്പോർട്ട് മറ്റും അവധി നൽകുന്നതാണെന്നും, അവിടത്തെ ജീവനക്കാർ യോഗഭാരവാഹികളുടെ പ്രമേയത്തിനനുക്രമമായി കയ്യയയ്ക്കുവാൻ നേരത്തേ ഫാളിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കണമെന്നു കർശനമായ ഔദ്യോഗികനിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിടണമെന്നും മറ്റൊരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞുനടന്നു.

യോഗം തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഡി. എസ്. പി. തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഒരു സംഘം പോലീസ്

സൈന്യവും തമ്പാത്തർമാളിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ ഭരദ്യോ
ഗികവേഷത്തിൽ ഹാജരായി. ഹാളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശം
നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഏതാനും പോലീസുകാരെ ഗേറ്റിൽ ഒരുക്കി
നിർത്തിയിരുന്നു. തമ്പാത്തർയോഗഭാരവാഹികളും, അവരുടെ
അനുകൂലികളും നിർബാധമായി യോഗഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചു.
മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള, ചങ്ങനാശേരി, മി. വി.
അച്യുതമേനോൻ, മി. പി. പത്മനാഭപിള്ള, കെ. ആർ.
പത്മനാഭപിള്ള തുടങ്ങിയ 'ഭാരതകേസരി' പ്രതിഷേധയോഗ
ത്തിലെ കമ്മററി അംഗങ്ങളും യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാ
തെ അകത്തു കടന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാത്മികരും ഹാളിൽ
പ്രവേശിക്കുവാൻ ഗേറ്റിൽ വന്ന കൂടിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി
ഭാരവാഹകന്മാരായി നിന്നിരുന്ന പോലീസുകാരുടെ ഭാവം
പകർന്നു. അവർ ഹാളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ചെന്ന ഓരോരു
ത്തരെയും സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമാക്കി, വിദ്യാ
ത്മിയല്ലെന്നുറപ്പുവരുത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ അകത്തുകടക്കു
വാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. വിദ്യാത്മികളെ ഹാളിൽ പ്രവേ
ശിപ്പിക്കരുതെന്നു യോഗഭാരവാഹികൾ പോലീസധികൃത
രോടു് അതികർശനമായി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവത്രേ!

ഗേറ്റിൽ വന്നുകൂടുന്ന വിദ്യാത്മികളുടെ സംഖ്യ അനു
നിമിഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പോലീസുകാർ ഖണ്ഡിത
മായി അവർക്കു പ്രവേശം നിഷേധിച്ചു. പ്രത്യക്ഷമായ ഈ
അനീതിയെപ്പറ്റി വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ആക്ഷേപ
ശബ്ദങ്ങൾ പൊങ്ങി. പോലീസുകാർ അവരുടെ പ്രത്യേക
ശൈലിയിൽ ഇതിനു മറുപടി പറഞ്ഞു. വിദ്യാത്മികൾ
പ്രക്ഷുബ്ധരായി. പോലീസുകാരുടെ നിന്ദാസപരത്തിനു മുൻപു
കൂടി. വിദ്യാത്മികളുടെ ക്ഷോഭം വർദ്ധിച്ചു. പോലീസുകാരും
വിദ്യാത്മികളും തമ്മിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ ഒരു വാഗ്വാദം
നടന്നു. ഗേറ്റിലെ ജനക്കൂട്ടം വർദ്ധിച്ചു. നിയന്ത്രണാതീത
മായ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽനിന്നു കൂക്കുവിളികളും പ്രതിഷേധ
ശബ്ദങ്ങളും മുഴങ്ങി. പോലീസുകാരുടെ ശൈലിപ്രയോഗങ്ങൾ
കൂടുതൽ കൂടുതൽ അസഭ്യതരമായിത്തീർന്നു. ഇത്രയുമായപ്പോ

ശ്വേതം ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു ചളിയും, കല്ലും, കട്ടയും കണക്കി
 ല്ലാതെ വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ വന്നുവീണുതുടങ്ങി. പോലീ
 സുകാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ് അവിടെ കൂടിനിന്നിരുന്ന
 ചട്ടമ്പിമാർ വിദ്യാത്മികളുടെ നേരെ ഈ കടുംകൈ പ്രയോ
 ഗിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കല്ലുകളും, കട്ടകളും ചെന്നു വീണു,
 ചില വിദ്യാത്മികൾക്കു പരുക്കേറ്റു. മറ്റു ചിലരുടെ വസ്ത്ര
 ങ്ങൾ ചളിപുരണ്ടു മലിനമായി. ചട്ടമ്പിമാരുടെ അക്രമപ്രവൃ
 ത്തി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വിദ്യാത്മികൾ അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞു
 പോയി. അവർ സംഘം ചേർന്നു നേരെ കാളേജുവളപ്പിലേ
 യ്ക്കാണ് പോയത്. കാളേജുവളപ്പിൽവെച്ചു വിദ്യാത്മികൾ
 ഗംഭീരമായ ഒരു യോഗം കൂടി പോലീസുകാരുടെ അപമര്യാ
 ദയെ അതികഠിനമായി അപലപിക്കുകയും, പ്രതിഷേധിക്കു
 കയും ചെയ്തു. തമ്പാനൂർസംഭവങ്ങൾക്കു കാരണക്കാരായിരുന്ന
 ജനപ്രമാണികളോടു വിദ്യാത്മികൾ പകരം വീട്ടിയത് ആ
 പ്രതീകാരത്തിനു പാത്രീഭവിച്ച ഭാഗ്യഹീനന്മാരിൽ ഇന്നു ജീവി
 ച്ചിരിപ്പുള്ളവർ ഇപ്പോഴും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല.

ഈ വിദ്യാത്മിപ്രകടനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിര
 ന്നത് അന്നു തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കാളേജുവിദ്യാത്മിയാ
 യിരുന്ന മി. സി. കുട്ടൻനായരായിരുന്നു. ധീരനും സ്വതന്ത്ര
 ചിന്തനമായ ഈ യുവാവ് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പങ്കെടുത്തി
 ില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനമെങ്കിലും അക്കാ
 ലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. കാളേജികളെ വിദ്യാ
 ലയാധികൃതന്മാരുടെ സേപ്താധികാരഭരണത്തെ പ്രതിഷേധി
 ക്കുവാനായാലും ശരി, പുറത്തു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണവൈ
 കല്യങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുവാനായാലും ശരി, ആ
 പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയെല്ലാം അഗ്രിമഭാഗത്തു സി. കുട്ടൻനാ
 യരെ കാണാതിരുന്നിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.
 അദ്ദേഹം പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയാണ്. അനീതിക
 ലോടും അക്രമങ്ങളോടും മല്ലടിക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു ജീവിതാ
 വശ്യമായി അദ്ദേഹം കരുതി. മി. സി. കുട്ടൻനായരുടെ
 ആത്മാഭിമാനത്തെ സ്തംഭിക്കുവാനൊരുങ്ങിയിട്ടുള്ളവർക്ക് അദ്ദേ
 ങ്ങൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും മാപ്പു കൊടുത്തിട്ടില്ല. പലപ്പോഴും

പൊതുക്കായ്പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പലംകയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ചിമർകന്മാരെ അദ്ദേഹം പരസ്യമായി അവഹേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രക്ഷോഭണപ്രിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. സഞ്ചാരസാധനരൂപത്തിനു വേണ്ടി നടന്ന സത്യാഗ്രഹസമരങ്ങളിൽ ഒരു ധീരഭടനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുകയും ചിലപ്പോൾ പ്രതികർഷകളുടെ ഭയങ്കരമായ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾമൂലം അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലേയ്ക്കു മാറുവാൻ നിർബലനായിത്തീർന്നു. ഇന്ന് അദ്ദേഹം യുദ്ധപരിരക്ഷണനിയമമനുസരിച്ചു കൊച്ചിയിൽ ഒരു തടങ്കൽ പള്ളിയായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

പുറത്തു വിദ്യാത്മികളുടെ ബഹുളം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഹാളിനകത്തു യോഗനടപടികളാരംഭിച്ചു. ഒരു പഴയ വക്കീലും, തെക്കൻതീരവിതാംകൂറിലേ ഒരു ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥനും, കറേക്കാലം പ്രജാസഭാമെമ്പർമായിരുന്ന ഒരു മാധവൻതമ്പിയായിരുന്നു യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷപീഠം അലങ്കരിച്ചത്. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേറടുത്തൊട്ടടുത്തു യോഗനടപടികൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കായ്ത്തിൽ തഴക്കം കുറഞ്ഞ അദ്ധ്യക്ഷനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു മി. മളളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യോഗം വീളിച്ചുകൂടുവാനുള്ള നോട്ടീസ്സിൽ ഒപ്പിട്ടിരുന്ന മറ്റു ചിലർ പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിലങ്ങമിങ്ങും കൂടിനിൽക്കുകയോ, ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഹാളിനകത്തു ധാരാളം ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. യഥാകാലം യോഗനടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. അദ്ധ്യക്ഷൻ മുൻകൂട്ടി എഴുതി തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗം സ്വസ്ഥാനത്തേഴുന്നേറ്റുനിന്നു പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ വലിയ ചഞ്ചലതയോടെ വായിച്ചു തീർത്തു. ൯-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനേയും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഗവണ്മെന്റിനേയുംപറ്റിയുള്ള അത്ഭുതമായ ഒരു സ്തുതിഗീതം മാത്രമായിരുന്നു ആ ഉപന്യാസത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. സഭ സ്പർ മൌനമായിരുന്ന് അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം ആദ്യത്തം ക്ഷമ

യോടെ ശ്രവിച്ചു. ഉപക്രമപ്രസംഗാനന്തരം രാജഭക്തിപ്രമേയം സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. നിയമസഭാപരിഷ്കരണവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ സംരൂപി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രമേയമാണ് അടുത്തതായി ആലോചനയ്ക്കു വന്നത്. ആ നിമിഷംവരെ പ്രശാന്തമായിരുന്ന സഭസ്സു പ്രസ്തുത പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ പ്രക്ഷുബ്ധമായി. ഫാളിൽ ബഹുജനങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന ഹൈക്കോടതിവക്കീൽ എസ്. എൻ. കൃഷ്ണയ്യർ ശുഷ്കമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. ഫാളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പൂച്ചവിളികളും, കാക്കകരച്ചിലും മുഴങ്ങി. ബഹുജനങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. പ്രമേയാവതരണപ്രസംഗത്തിൽ രണ്ടു വാചകങ്ങൾ തുടർച്ചയായി സഭ സ്വർക്കുകേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാലുവശത്തുനിന്നും ഉയർന്നു പൊങ്ങിയ പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളുടേയും, ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളുടേയും അവ്യക്തതയിൽ ചേർന്നു ലയിച്ചു പ്രസംഗശബ്ദം അസ്തമിച്ചുവരികായിത്തീർന്നു. സഭസ്സിനെ സ്വാന്തര്യപ്പെടുത്തുവാൻ നടന്ന ശ്രമങ്ങൾ വനരോടനംപോലെ നിഷ്ഫലമായി. പ്രമേയാവതരകൻ നിർബാധമായി പ്രസംഗം തുടരുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെപോയതുകൊണ്ടു സ്വന്തമിരിപ്പുക്കത്തു അഭയം പ്രാപിച്ചു. പ്രമേയം പിൻതാങ്ങുവാൻ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മറ്റു മാനന്യന്മാർക്കും ലഭിച്ചു സപീകരണം മറിച്ചായിരുന്നില്ല. അവർ ഈരണ്ടു വാക്കിൽ അവരുടെ കണ്ഠവും നിർബാധിച്ചിട്ടു മറ്റൊരു മൂലയിലൊതുങ്ങി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള സ്വന്തമാനത്തുനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയത്തെ എത്രജവാൻ സഭസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. അദ്ധ്യക്ഷൻ മി. കയ്യാലത്തിന്റെ പ്രസംഗം തടഞ്ഞു. പ്രമേയത്തെ പ്രതികൂലിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയേയും അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസംഗിക്കുവാനനുവദിച്ചില്ല. ഫാളിൽ ബഹുജനങ്ങളും, കൂക്കുവിളികളും പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളും പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. യോഗഭാരവാഹികൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കുഴപ്പങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശക്തരല്ലാതെ അമ്പരന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പ്രമേയത്തെ എതിർക്കു

മുന്നോട്ടു വന്ന പ്രതികൂലക്ഷികളേയും, മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളേയും വിഗണിച്ചു, അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രമേയം സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിന് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മന്ത്രിച്ചു. വീണ്ടും ബഹുജനങ്ങൾ നടന്നു. മറ്റൊരു ശ്വാസത്തിൽ പ്രമേയം പാസായിരിക്കുന്നു എന്നദ്ധ്യക്ഷൻ വിധി കല്പിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ, സഭയിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അത്യുച്ചത്തിൽ പ്രകാശമായ പ്രകടനങ്ങളും, കോപാകലമായ പ്രതിഷേധങ്ങളും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ, മി. മജൂർ സ്വസ്ഥാനത്തു് എഴുന്നേറ്റുനിന്നു കൃതജ്ഞതാ പ്രസംഗം പറഞ്ഞുതീർത്തു. അങ്ങിനെ തമ്പാത്തർമാളിലെ 'കുറുപ്പില്ലാക്കളരി'യോഗവും അവസാനിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റേയും പിന്തുണയോടുകൂടി ചിലർ തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വെള്ളയടിക്കുവാൻ വേണ്ടി നടത്തിയ ശ്രമം പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെട്ടു. ആ യോഗത്തെപ്പറ്റിയും, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റിയും, അതിനു ഫേതുഭൂതമായ മനോഭാവത്തെപ്പറ്റിയും, അത്യന്തം നിശിതമായ നിരൂപണങ്ങളും ഫാസ്യലേഖനങ്ങളുംകൊണ്ടു കേരക്കാലം തിരുവിതാംകൂറിലേ പത്രപര്യടികൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ന്റെ തുലാം ൨൨-ാംനു- അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു പ്രധാന പത്രമായിരുന്ന സമദർശി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മുഖപ്രസംഗം ചുവടെ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് അക്കാലത്തു പ്രസ്തുത യോഗത്തെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അവജ്ഞ എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണു്.

“തമ്പാത്തർയോഗം ഇത്രയേറെ പരിമാസ്യമായി കലാശിച്ചതിൽ ഞങ്ങളേറ്റവും വ്യസനിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ചെഴരപ്രമാണികൾ അഞ്ചല്ല, പത്തല്ല, തികച്ചും അറുപത്തിനാലുപേർ, ബിരുദലാഘ്രലംകൊണ്ടു് ഫനമദാകാരം പൂണ്ടു അറുപത്തിനാലു പേർ, പോലീസുസൈന്യത്തെ മുൻനിറുത്തി, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി, ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രപ്രസ്താവഫേലോരവഷ്ഠതാൽ ദേശാഭിമാനദീപം കെട്ടത്തിട്ടു പട്ടണവാസികളിൽ വലിയൊരു ഭാഗത്തെ നിബിഡാസ്വകാരത്തിൽ കുടുക്കി, തമ്പാത്തർറോഡിൽ ചെന്നുനിന്നു

ബഹുജനശക്തിയെ നിർദ്വയം മർദ്ദിക്കുവാനായി കയ്യയർത്തുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ദേശക്ഷേമകാംക്ഷികൾക്ക് അല്പമൊന്നു സംഭ്രമിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബഹുജനാഭിപ്രായബാലിക ഇളംപുഷ്പിരിക്കൊഞ്ചലാളായി മൃദസൂക്ഷികൾ പൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ അവളിൽ അനാദൃതമായുള്ള ആ ദുഷ്ടാപ്രതാപം ആക്കാണു കാണാൻ കഴിയുക? ആ പൊതുജനാഭിപ്രായം വെറും കാട്ടുപതുവല്ലെന്നും, അജയ്യപരാക്രമനിധിയായ വസിഷ്ഠധേനുവാണെന്നും ശരിയായി ധരിക്കുന്നതിനു തമ്പാത്തർ യോഗം ഫേതുഭൂതമായി എന്ന ഈ സന്തോഷത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമം ധരിച്ചുകൊണ്ടല്ലായിരുന്നു ഈ കചേഷ്ടിതങ്ങളെ കിൽ അന്നത്തെ അപജയത്തിൽ നമുക്കും പൂണ്ണമായിത്തന്നെ സന്തോഷിക്കാമായിരുന്നു.”

“അമ്പാത്തർയോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണു്? നിയമ നിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരം നിമിത്തം ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പേരിൽ പ്രജകൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന പരമാംശ്വാദകലിതമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതാണെങ്കിൽ, അതുതന്നെയാണു് ‘ഭാരതകേസരി’യോഗത്തിലും ചെയ്തതു്. എന്നാൽ അവിടെ ഈ പരിഷ്കാരം ബഹുജനങ്ങളുടെ ആശയവും അവസ്ഥയ്ക്കും അനുക്രമമായിട്ടില്ലെന്നു തിരുവുന്മാരെ ഭക്തിപൂർവ്വം ബോധിപ്പിക്കുകക്കൂടിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തിരുമനസ്സിലെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടല്ലാതെ ഭരണപരിഷ്കാരം സിലിക്കുകയില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുകയാൽ അതിലേയ്ക്കു തിരുവുന്മാരെ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ എന്താണു സംശയഗ്രസ്തമായിട്ടുള്ളതു്? സമസ്രഷ്ടിസ്നേഹപരമായും രാജ്യഭരണസംബന്ധമായും ഉള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും, വ്യക്തിപരമായി ഉദരഭരണസംബന്ധമായ ഭാഗങ്ങൾക്കും, തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലയോ? ആ അനുഗ്രഹത്താൽ തൃപ്തിയുണ്ടാകുന്നതു മനോവിശാലതകൊണ്ടാണു്. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ആ ഭാഗത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലാത്താവുന്നതുകൊണ്ടു് ദുർമ്മാഹംകൊണ്ടുമാണു്. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സ്വപ്രജകളുടെ മനോവിശാലത സന്തോഷകരമല്ലാതെ ചന്ദ്രമോ? രാജ്യഭരണാനുഗ്രഹം ഉദരഭരണസഹായം പോലെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രമേ ഇത്രയുംകാലമാ

യിട്ടും സ്വപ്രജകൾക്കു ശക്തിയുണ്ടായിട്ടുള്ളവെന്നറിയുന്നത് തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ദുഃഖകരമായല്ലാതെ വരുമോ? ഈ വസ്തുത ആ സംതൃപ്തകക്ഷിയുടെ സാരംഭം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ഞങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ, ഭരണപരിഷ്കാരസംബന്ധമായി അവർ കൂട്ടത്തോടെ വിട്ടു ഏമ്പക്കം! കഷ്ടം! ഇനി എത്ര കാലം കഴിഞ്ഞാലാണാവോ അതിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദുസ്സഹമായ ദുർഗ്ഗന്ധം ശമിക്കുക?

“ഇത്രയൊന്നും ഘോഷംകൂടാതെ, പൊതുയോഗമാണെന്നു ചേർ പറയാതെ, ആ സേവാപ്രകാശനംപോലെതന്നെ ഈ കൃഷ്ണവിലാസംനാടകാഭിനയവും ഗ്രന്ഥമായിത്തന്നെ നടത്തിയിരുന്നവെങ്കിൽ ആക്ഷമതിനെക്കുറിച്ചുരാക്ഷുപവുമുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. പൊതുയോഗപുരപ്പുകൊണ്ടു വേഷം മാറ്റിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ സംതൃപ്തകക്ഷികൾ, വിദ്യാത്മികൾക്കെന്ന പോലെ അതൃപ്തകക്ഷികൾക്കും പ്രവേശനം വിലക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ, ഈ അപജയംകൊണ്ടുള്ള അവമതി അവർക്കു സഹിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. പൊതുയോഗമെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ സർവ്വർക്കും സമാവകാശമുണ്ടെന്നുവെച്ചാണ് അതൃപ്തകക്ഷിയും നിർബാധം പ്രവേശിച്ചു സഭയിൽ പങ്കുചേർന്നത്. സഭാപ്രവർത്തനമാർ കരുതിയതു തങ്ങളുടെ കൃത്യത്തെ പൊതു ശിരസ്സിൽവെച്ചു വിജയഘോഷം മുഴക്കാമെന്നായിരിക്കാം. ഗ്രന്ഥമായാലോചിച്ച് അതൃപ്തകക്ഷിയെ കാര്യമൊന്നും ഗ്രഹിപ്പിക്കാതെ സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മുൻനിർത്തി ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചു, സ്വശക്തിയെ പോഷിപ്പിച്ച് അതൃപ്തകക്ഷിയെ അനായാസന വെന്നുകളയാമെന്നു തൃപ്തകക്ഷി സംഭവിച്ചു പോയി. നിയമവിദ്യാത്മികളെയെല്ലാം വിലക്കിനിത്തുകയും, അതൃപ്തകക്ഷിക്കു സ്വബലത്തെ രൂപീകരിക്കാനവസരം കൊടുക്കാതെ ഗ്രന്ഥമായിത്തുറു കൂട്ടുകയും, അതും പോരാതെ അനേക ശതംസക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഹജൂർകച്ചേരി തുറന്നുവിട്ടു സഭയിൽ തിക്കിനിറക്കുകയും ചെയ്തു, പോലീസുസൈന്യവുമുചയ്ക്കുന്നതിൽ നിർബാധം കടന്നുനിന്നപ്പോൾ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഇനിയെത്രതന്നെ വികൃതപ്പെടുത്തിയാലും ഇടയുവാനും തടയുവാനും ആരുമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു തൃപ്തകക്ഷികൾ വിശ്വ

സിദ്ധുപോയി. ഇത്രയുംകൊണ്ട് അതുപുക്കുക്കിയെ മല്ലിട്ടു വെല്ലാ
 മെന്ന് അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടാണു പൊതുയോഗം
 മെന്നു ഘോഷിച്ചതും, അതുപുക്കുക്കിയെ സഭയിൽ സസന്തോഷം
 പ്രവേശനം നൽകിയതും. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു
 പ്രജാസമുല്പാദനമായ സൽഭരണംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള
 മഹത്തായ കീർത്തിയുടെ നേക്കു ചെളിയെടുത്തെറിയുവാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അനന്തചരമനാഭസ്വാമിക്കുണ്ടായ അനു
 കമ്പകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം, തുപുക്കുക്കിപ്രമാണികൾ സഭ
 യിൽ കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ബഹുജനാഭിപ്രായം അ
 തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഗ്രന്ഥശ്രീനിർമ്മിതമായ
 സേവാദർശത്തെ അടിച്ചുതകർക്കാൻ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കണ്ട്,
 വാസ്തവത്തിൽ ഭയപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തു. പൊതുജനാഭിപ്രായ
 ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠ വെറും ശിലാപ്രതിമയായിരിക്കുമെന്നു
 വിശ്വസിച്ചു അവിടെ കടന്നു ചിലതു നിവേദിച്ചു തങ്ങൾക്കു
 തന്നെ തിരികേ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി, അത് ഇശ്വരപ്രസാ
 ദമാണെന്നു പറഞ്ഞു പലർക്കും പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു വിജയം
 നേടാമെന്നു തുപുക്കുക്കികൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആ പൊതു
 ജനാഭിപ്രായം സജീവമാണെന്നും, തങ്ങൾ നിവേദിക്കുവാൻ
 കൊണ്ടുവന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ രൂപഭേദപ്പെട്ടു പരസ്യമായിപ്പോക
 മെന്നും തുപുക്കുക്കിപ്രമാണികൾക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു
 നോക്കിയപ്പോഴേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. എങ്ങിനെ
 യെങ്കിലും സ്വന്തംപദാർത്ഥങ്ങളെ കയ്യിൽനിന്നു താഴെ വയ്ക്കാ
 തെ അവയേയുംകൊണ്ടു വെളിക്കു ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടാൽ മതിയെ
 ന്നായി അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ ശ്രമം. അവരുടെ ഈ ശ്രമം
 ഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അവരുടെ നിവേദനങ്ങളൊന്നും
 തന്നെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തിരിച്ചു
 കൊണ്ടുപോകുവാൻ അവർ ചെയ്ത യത്നം മഹാരാജാവു
 തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമം ഇടവിടാതെ ജപിക്കയാലുണ്ടായ
 പുണ്യംകൊണ്ട് അവർക്കു ഫലപ്പെട്ടു എന്നും സമ്മതിക്കുതന്നെ
 വേണം.”

“എന്തിനായിരുന്നു അവർ ഇത്രയെല്ലാം വിഷമിച്ചത്?
 ‘ഭാരതകേസരി’യോഗത്തിൽ അതുപുക്കുക്കിക്കെന്നുപോലെ

തൃപ്തകക്ഷിക്കും പ്രവേശനമനുവദിച്ചില്ലയോ? തൃപ്തകക്ഷിയുടെ പ്രാബല്യം ആ സഭയിൽ വെളിപ്പെടുത്താമായിരുന്നില്ലേ? അതൃപ്തകക്ഷിക്കാണു തൃപ്തകക്ഷിയെക്കാൾ പ്രാബല്യമെങ്കിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനു കീഴടങ്ങുകയല്ലേ വിഹിതം? പൊതുജനാഭിപ്രായം എങ്ങിനെയിരുന്നാലും അഞ്ചോ പത്തോ പേക്ക് അവർക്കുള്ള അഭിപ്രായം വേറെതന്നെ കാണിക്കണമെന്ന വാശിയുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കു മാത്രം ഒരു യോഗം കൂടിയാൽ മതിയാകുമായിരുന്നല്ലോ. പൌരപ്രമാണികളിൽ പലരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കയും, വിദ്യാർത്ഥികളെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കയും, ഗവണ്മെന്റിനെ ഭയം കീഴ്ത്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറ് ഈ പൊതുശബ്ദത്തെ ഇത്ര സങ്കടപ്പെട്ട് അവർ ഉച്ചരിച്ചതെന്തിന്? നിയമനിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരത്തിൽ മഹാരാജാവു തീരുമാനസ്സിലേയും, ദിവാൻജിയേയും തീർച്ചയായും നാം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുതന്നെ. പരിഷ്കാരപ്രകടനം ഉചിതമായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടിയാണോ അല്ലയോ എന്ന വാദത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തും ചേരാതെ നില്ക്കുന്നതിനാണു തലക്കാലസ്ഥിതികൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നത്. തൃപ്തകക്ഷികൾ പൊതുശബ്ദം പ്രയോഗിക്കാതെ അത് അതൃപ്തകക്ഷിയോഗത്തിൽ ഭിന്നമാണെന്നും, ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായം അംഗീകാർത്ഥമായിരിക്കയില്ലെന്നും പരസ്യപ്പെടുത്തിയാണു യോഗം കൂടിയതെങ്കിൽ അതിൽവെച്ച് അവർ ഇപ്പോൾ ചെയ്തതുപോലെ പാസാക്കിയ നിശ്ചയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കെന്നല്ല, ആർക്കുതന്നെ ആക്ഷേപമുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായം ഗ്രന്ഥനന്ദങ്ങൾ കൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനാലാണ് ആ യോഗം ഒരു ഭൂയോഗമായി കശപിശയായി കലാശിച്ചത്.”

“സഭാനന്തരം, ഉത്തരം മുട്ടിയാൽ കൊത്തനം കാണിക്കുന്ന ഭാവമാണു ചിലേടങ്ങളിൽ നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. അതൃപ്തകക്ഷികൾ, അവരെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിക്കാതിരുന്നിട്ടും എന്തിനാണു സഭയിൽ കേറിച്ചെന്നതെന്നു ചിലർ ചോദിക്കുന്നു. തൃപ്തകക്ഷി അവർക്കു അർഹമല്ലാത്ത പൊതുശബ്ദത്തെ സഭാസംബന്ധമായി പ്രയോഗിച്ചതു എന്തിനെന്ന് ചോദ്യത്തിനാണ് ആദ്യമായി മറുപടി കിട്ടേണ്ടത്. തീരുവനന്തപുരത്തെ പൌര

യാതൊരു എല്ലാം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നോട്ടീസ് പരസ്യപ്പെടുത്തി
 യതൊന്നിനെന്നും തൃപ്തകക്ഷി മറുപടി പറയട്ടെ. വാസ്തവത്തിൽ
 പരോക്ഷമായും പ്രത്യക്ഷമായും ക്ഷണിക്കുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്
 അതുപ്തകക്ഷികൾ സഭയിൽ സന്നിഹിതരായതു്. പ്രാരംഭയോ
 ഗത്തിൽവെച്ചു തീരുമാനിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ വാദത്തിന്നു വക
 കൊടുക്കാതെ പാസാക്കുവാനാണു് ഈ സഭ കൂടിയിരിക്കുന്ന
 തെന്നു് അല്പക്ഷൻ സഭാരംഭത്തിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന
 വെങ്കിൽ അത്തരം പ്രത്യേകം സഭയിൽ തങ്ങൾക്കു ബന്ധമൊ
 ന്നമില്ലെന്നറിഞ്ഞു്; ആ അറുപത്തിനാലുപേരും കുറെ സർക്കാർ
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഏതാനും പോലീസുകാരുമൊഴികെ മറ്റു
 ഉപയോഗം ഇറങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു. പൊതുസഭാനിയമങ്ങൾ
 ഒരു അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത സഭാക്രമങ്ങളെന്തു്
 ആക്കും മുൻകൂട്ടി ഉറപ്പിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 എത്രകക്ഷിയെ പരോക്ഷമായെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി സ്വ
 കക്ഷിപ്രാബല്യത്താൽ അപമാനിച്ചേക്കാമെന്നു കരുതിയതു,
 നേരേമറിച്ചു സംഭവിച്ചതായ ആ വാസ്തവം മറച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ
 എന്തിനാണു് ഇനി മറ്റൊരു പരിഹാസശ്ലേശം തുടരുന്നതു്?
 സഭയിൽ നാലോ അഞ്ചോ പേർ മാത്രമെ പ്രതികൂലാഭിപ്രായം
 പ്രകടിപ്പിച്ചുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനം കൊള്ളുവാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നതു സ്വന്തം ശിരസ്സെങ്ങാനും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു
 തന്നെ ആരും ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലെന്നു സമാധാനിക്കുന്ന
 ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ആ വിഡ്ഢിത്തം പോലെയാണു്. അതു
 മുൻപുപേം ചിലാരാണോ അത്തരൂരിലധികംപേർ കൂടിയിരുന്ന
 ഒരു മഹാസഭയിൽനിന്നു കൾക്കി പിഴിഞ്ഞു് എറിഞ്ഞുകു
 ണ്ണതു്? എന്നാൽ അവരുടെ ജനസ്വാധീനം ആക്കും നമസ്ക
 രിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര മഹത്തരമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി
 വരികയില്ലയോ? ഈ രണ്ടുനാലുപേരുടെ വികൃതശബ്ദമൊന്നും
 വകവെക്കാതെ യോഗം യോഗ്യമായ രീതിൽ മംഗലപൂർണ്ണമായി
 നടന്നുവെന്നൊ പറയുന്നതു്? ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരോടു്
 അവർ കള്ളമാണു പറയുന്നതെന്നു അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കി
 പറ്റുവാൻ അവർക്കുള്ള പെരുപ്രമാണിത്വത്തെ കാണു

ഞങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേറെ വിധത്തിൽത്തന്നെ ചോദിക്കാം. സഭസ്യരുടെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കേട്ട് ഏകമതിയായി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കണമെന്നാണല്ലോ പൊതുയോഗനിയമം. എത്രകക്ഷികൾ രണ്ടുനാലുപേർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അവരുടെ വാദപ്രതിവാദത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യമില്ലാതെപോയത് എന്തുകൊണ്ട്? പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി അരയും തലയും മുറുക്കിനിന്ന തൃപ്തകുഞ്ചി പ്രാസംഗികന്മാർ ഒരക്ഷരംപോലും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ പിൻമറിഞ്ഞു; മറഞ്ഞുപോയതു പൊതുജനാഭിപ്രായപ്രവാഹത്തിന്റെ അത്യുഗ്രമായ കല്ലോലപ്രഹരംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ ആ രണ്ടുനാലുപേരുടെ അഗണ്യോക്തികൾ കൊണ്ടാണോ? ഭൂരിപക്ഷമറിവാൻ എന്തുകൊണ്ടാണു വോട്ട് എടുക്കാതിരുന്നത്? വാദപ്രതിവാദത്തിനു സമ്മതിക്കാതെയും, വോട്ടെടുത്തു ഭൂരിപക്ഷം നോക്കാതെയും, പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം വികൃതമായിച്ചിതറിയും, ഒടുവിൽ പ്രതികൂലശക്തിയാൽ യോഗം തകർന്നുകൊണ്ടു നടന്ന ഒരു സഭ ഇതുപോലെ ഈ രാജ്യത്തുമുഖപ്പെടുത്തുമായിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത മാത്രം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേക്കാം.”

“രാജ്യഭരണകാര്യാലോചനയിൽ അനേകശതം സർക്കാർ ജോലിക്കാർ ചേർന്നിരുന്നതും, സ്വതന്ത്രോദ്യോഗത്തിനായി നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവജനങ്ങളെ വിദ്യാർത്ഥികളെന്നവണ്ണം വിലക്കി നിർത്തുക മാത്രമല്ല അവമാനിച്ചതും, കേഡികളെയും ചട്ടമ്പികളെയും സഭാമണ്ഡപപാരത്തിൽ മാനിച്ചു നിറുത്തി കത്തിതകർമ്മങ്ങൾക്കായി നിയോഗിച്ചതും, അരി വില്പനയിൽ അനേകായിരം പാവങ്ങളെ പട്ടിണി കിടത്തിയ പോലീസുസൈന്യം സഭാസംരക്ഷകരായി പ്രവർത്തിച്ചതുമെല്ലാം ഞങ്ങൾ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം. ചിലർക്കു നിയമനിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരം വളരെ തൃപ്തികരമാവുകയാൽ വയർ നിറഞ്ഞ ഒരു വലിയ ഏമ്പക്കം അവർക്കു പുറത്തു വിടേണ്ടതായിവന്നു. ആ ഏമ്പക്കം പൊതുജനങ്ങളുടെ വകയാണെന്ന് അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ ആ പൊതുജനം

അവരുടെ നേരെ ചെന്നു തങ്ങുകിൽ ബന്ധമൊന്നുമില്ലെന്നു വാദിച്ചു. ആ വാദം ഗണിക്കാതെ അതു പൊതു വകത്തന്നെ യാണെന്നു പിന്നെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ആ എമ്പക്കം പുറത്തു വിടാൻ ഭാവിച്ചു. അരുതരുതെന്നു വിരോധിച്ചുകൊണ്ടു പൊതുജനം അവരുടെ കഴുത്തിലമർത്തി പിടികൂടി.....

ശിവ! ശിവ! അതിന്റെ ഭർത്തവ്യംകൊണ്ടു രാജഭക്തന്മാരായ പൗരന്മാരും, നിയമാനുസാരികളായ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഭാവിപൗരന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളും, എന്തിനേറെ സർവ്വം കഠിനകഠിനം വിഷമിച്ചുപോയി. അതാണു കഥ."

അദ്ധ്യായം ൧൫

തമ്പാത്തുരയോഗവും അതിന്റെ ദയനീയമായ പരാജയവും ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ശക്തി പൂർവ്വധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി' യോഗത്തിൽനിന്നു നിയമിച്ച പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ ഫസ്റ്റങ്ങൾ കൂടുതൽ ബലിഷ്ഠങ്ങളായി. തമ്പാത്തുരയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ജനപ്രമാണികളുടെ പിന്നിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ കണികപോലും കണികാബാധിപ്പെടുന്ന ഒരു തീർത്ഥാടനംകൊണ്ടു, പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ധാർമികവർത്തിക്കു പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി'യോഗത്തിന്റെ പ്രതിലോപനം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമോ, രാഷ്ട്രീയബോധമോ കാലായിരുന്ന നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും കുറ്റാമങ്ങളിലാകൂടി പൊതുജനങ്ങൾ യോഗം ചേന്ന്, ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലയച്ചുകൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയും പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റിയും നാടൊട്ടുക്കു ചുറ്റിപ്പറന്നു. ഉൽബുദ്ധമായ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. ഒന്നാംഗതലേഷനെപ്പറ്റി കമ്മിറ്റി വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കി അച്ചടിച്ച് അതിന്റെ ബഹുസംസ്ഥാന പ്രതികൾ നാടൊട്ടുക്കു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ക്രമാനുഗതമായി വളർന്നു വന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇടുങ്ങിയ പരിധികളെ ഭേദിച്ചു വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കുകൂടി അല്ലാലമായി വ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എവിടെയൊക്കെ തിരുവിതാംകൂർക്കാർ സ്ഥിരതാമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ അലകൾ ചെന്നു ചെല്ലു ഒരു നവോന്മേഷമുളവാക്കി. മദ്രാസ് നഗരത്തിലേ തിരുവിതാംകൂർക്കാർ ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ അവിടെ ഒരു മഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. പ്രസ്തുത

യോഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയും, മി. പി. പി. പിള്ളയും സന്ധിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു പഴയ ദിവാൻജിയുടെ പൗത്രനും, അന്നു മദ്രാസിൽ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ജൂനിയറായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തിരുന്ന അഭിഭാഷകനും, ഇന്നു തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ ഒരുയന്ത്ത് ന്യായാധിപനുമായ മി. ശങ്കരസ്വാമയ്യർ മദ്രാസിലെ മഹായോഗത്തിൽ ന്റെ-ലെ ഒന്നാംഘട്ടലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അതിഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രക്ഷോഭണലാപനി ഇൻഡ്യൻ തീരങ്ങൾ വിട്ടു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപോലും ചെന്നലച്ചു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മി. എ. കെ. പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസക്കാരായ തിരുവിതാംകൂറുകാർ യോഗം വേണ്ട ന്റെ-ലെ ഒന്നാംഘട്ടലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചു. ഇങ്ങിനെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ചുരുങ്ങിയ തോതിലാണഭിച്ച് രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളെ അസ്ഥിമാറ്റത്തോടെ അതിവിപുലമായി വിജയിച്ചു.

പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭാഘട്ടലേഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിഷേധസപാക്കളുടെ രൂക്ഷമായ പ്രതിലാപനി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തും നിരന്തരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭാവനാശൂന്യനായ ദിവാൻജി ഏതനനിയമമനുസരിച്ച നിയമസഭ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാരംഭനടപടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ന്റെ കൂടും ന്റെ-ാംതീയതിയായിരുന്നു, പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ രാജധാനിയിൽ വെച്ച് ഒരു വൻപിച്ച പ്രതിഷേധപ്രകടനം നടത്തി, നിയമസഭാഘട്ടലേഷനെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള അതികഠിനമായ എത്രപ്പിന്നെ അസന്നിദ്ധമായ രീതിയിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നുതന്നെ കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു നിയമസഭ സമ്മേളിക്കുന്നതിനു രണ്ടു ദിവസം മുൻപു തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രധാന നഗരവീഥികളിൽക്കൂടി ഒരു

ഘോഷയാത്രയും 'ഭാരതകേസരി' ആഫീസിൽ വച്ചുതന്നെ ഒരു മഹാജനസമ്മേളനവും നടത്തണമെന്നായിരുന്നു കമ്മററിയുടെ തീരുമാനം. ഈ നിശ്ചയത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു ദിവാൻജി ക്ഷുഭിതചിത്തനായിത്തീർന്നു. ഭീഷണികൊണ്ടോ, മർദ്ദനം കൊണ്ടോ ഘോഷയാത്ര തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾ തടയണമെന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു.

൯൫ കൂടാതെ തീയതി ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വലിയ ക്ഷോഭവും വിഹ്വലതയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്തോ ഒരു മഹാ വിപ്ലവമുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതുപോലെ ജനങ്ങൾ ആകാംക്ഷാഭരിതരായി റോഡിൽ അങ്ങമിത്തും കൂട്ടുകൂടി നിന്നു താഴ്ന്നുസ്വരത്തിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പോലീസ് ക്രാൻ. സംഘം വേണം റോഡു മുക്കുകളിലും കവലകളിലും സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. മാധവറാവുപ്രതിമയ്ക്കു സമീപം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇമ്പീരിയൽ ബാങ്ക് കെട്ടിടത്തിൽ പോലീസ് കമ്മീഷണറും മറ്റുവൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നേരത്തെ താവളമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരു സംഘം പോലീസ് സൈന്യം റോഡിലങ്ങമിങ്ങും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ഇയിടെയായി ഇത്തരം കാഴ്ച കരകളുള്ള പുതുമ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അക്കാലത്തു് അവയൊക്കെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവങ്ങളായിരുന്നു. പതിവിനു വിപരീതമായി ശ്രീമലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അന്നു തമ്പാനൂർ റോഡിൽ കൂടിയാണു സായാഹ്ന സവാരി പോയതു്. ഘോഷയാത്ര തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ ഏഴുപേക്ക് ഡി: മജിസ്ട്രേട്ടു നിരോധനയുത്തരവുകൾ നൽകിയിരുന്നു എന്നൊരു കിംവദന്തി ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിച്ചു. ഘോഷയാത്ര നടക്കുമോ എന്ന പ്രശ്നം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വാദവിഷയമായി. നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിക്കുമെന്നും ലംഘിക്കുകയില്ലെന്നും ഉള്ള അനുമാനങ്ങളും അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളും കൊണ്ടു വായുമണ്ഡലം മുഖരിതമായി. ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠാകുലതയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭണമല്ലാതെ ഒരു നിയമലംഘന പരിപാടി 'ഭാരതകേസരി'യോഗപ്രവർത്തകന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഘോഷയാത്ര തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിക്കും മറ്റു ഴാളുകൾക്കും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് നിരോധനാജ്ഞ നൽകിയിരുന്നു എന്ന കിംവദന്തി പരമാത്മമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റി ഘോഷയാത്ര ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള പൊതുജനമണ്ഡലം തുലാം വിജയകരമായിത്തന്നെ നടന്നു. ശാന്തമായും ക്ഷോഭരഹിതമായും യോഗം നടത്തിയതിനു ശേഷം ജനക്കൂട്ടം സമാധാനപൂർവ്വം പിരിഞ്ഞുപോയി.

വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളേയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും മർദ്ദനംകൊണ്ടു മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സംരംഭം ഭിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭരണത്തെ കടുപ്പമാക്കിയതിനായിരുന്നു. ഭരണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന പൊതുജനസമ്മിതി നഷ്ടമായി. തിരുവിതാംകൂറിലേയും ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലേയും വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ അപലപിച്ചു. നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ തുടച്ചുയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ ഖണ്ഡന വിമർശനങ്ങൾക്കു മറുപടി എന്നപോലെ ഭിവാൻജിയുടെ ഭരണത്തെ വെള്ളയടിക്കുന്ന പ്രശംസാപരമായ ചില ലേഖനങ്ങൾ മദ്രാസിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും, ആ ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തിയേറിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും പ്രസ്തുത പത്രംതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണസാരവും അഭികാമ്യമല്ലെന്നു കൃഷ്ണൻനായർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കും പ്രതികൂലവിമർശനങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഇവിടെയുള്ള ജീവിതംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അസുഖകരമായി തോന്നിയിരിക്കണം. ഏതായാലും ഫ്രാൻസ്-ൽ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോയി. ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഭിവാൻബഹദൂർ ടി. രാഘവയ്യ അയ്യപ്പൻ തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമിതനായത്. യഥാകാലം മി. രാഘവയ്യ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭിവാൻപടം കയ്യേറ്റു.

മൗൻ-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷനെതിരായുള്ള രാഷ്ട്രീയപ്ര
 ക്ഷോഭം അതിന്റെ മുൻപുദേശയിലെത്തിയിരുന്ന ഈ
 വിഷമഘട്ടത്തിൽ 'ഭാരതകേസരി' പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റിയ്ക്ക്
 അപരിമായമായ ഒരു നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിലെ
 ഒരു പ്രമുഖാംഗവും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരുത്തമപൊതുക്കാര്യ
 പ്രവർത്തകനും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു മാന്യമിത്രവുമായിരുന്ന
 കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള ന്റെ കർക്കടകം മൗൻ-ാതിയതി
 ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പത്മനാഭപിള്ളയുടെ അകാ
 ലചരമം നിമിത്തം തിരുവിതാംകൂറിന് ഒരു ധീരനായ ഭേശാഭി
 മാനിയും ചങ്ങനാശേരിയ്ക്ക് ആത്മാത്മയുള്ള ഒരു സഹപ്ര
 വർത്തകനും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയും, കേ. ആർ. പത്മനാ
 ഭപിള്ളയും ഏതാണ്ട് ഒരേകാലത്തുതന്നെയാണ് അവരുടെ
 പൊതുക്കാര്യ ജീവിതമാരംഭിച്ചത്. അന്നു രണ്ടുപേരും കൊല്ല
 ത്ത് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലെപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാ
 ശേരി തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മാറി
 യപ്പോൾ കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയും ബാരിസ്റ്റർപരീ
 ക്ഷജയിച്ചു പ്രാക്ടീസ് തിരുവനന്തപുരത്താരംഭിച്ചു. സ്വകാര്യ
 ജീവിതത്തിലും പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇവരുടെ
 സ്നേഹബന്ധം വളന്നു വികസിച്ചു ഒരിക്കലും ശിഥിലപ്പെട്ടുപോ
 കവാൻസാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം ദൃഢീകൃതമായിത്തീർന്നു. പൊതുക്കാ
 ര്യജീവിതത്തിനൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻവഹിയാത്ത അഭിപ്രായധീരന
 വ്യക്തിമാമാരായും, കർമ്മശുദ്ധത തുടങ്ങിയ മഹനീയഗുണങ്ങൾ
 കൊണ്ടു കേ. ആർ. അനുഗ്രഹീതനായിരുന്നു. എന്തൊരു ഭേശീയ
 പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കേ ആർ-നെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യഭക്തന്റെ
 പിന്തുണയും സഹകരണവും ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത് അഭികാമ്യ
 മായ ഒരു നേട്ടമാണ്. ഏതാണ്ടിക്കാലത്തുതന്നെയായിരുന്നു
 ലോകമാന്യതീലകന്റെ ദേഹവിയോഗമാകുന്ന ഹൃദയഭേദക
 മായ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചു ഭാരതഭൂമി വിലപിച്ചുകൊണ്ടി
 രുന്നത്. കേ ആർ-ന്റെ അകാലചരമം തിരുവിതാംകൂറിലെ
 അന്നത്തെ പൊതുജീവിതത്തിൽ അടയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു
 വിടവുണ്ടാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലൊട്ടുംതന്നെ അതിശ
 യോക്തിയില്ല.

ഭാരതകേസരിയോഗത്തിന്റെ പ്രഥമവാർഷികസമ്മേളനം ഈ തുലാമാസത്തിൽ എൽ. എം. എസ്. ഫാളിൽ വെച്ചു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി, വീണ്ടും ഗൗരവമേറിയ ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. െ-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷന്റെ ഉപഭേദകത്തുപം വഹിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണൻനായർ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദത്തിൽ നിന്നു തിരോധാനം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു, പുതിയ ദിവാൻജിയേയും, മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയും സമീപിച്ച് അവകാശസ്ഥാപനാർത്ഥം വേണ്ട നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനാണ് എൽ. എം. എസ്. ഫാളിലെ യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചത്. െ-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഭീമ ഹർജി തയ്യാറാക്കി, അതിൽ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളുടെ ഒപ്പുശേഖരിച്ച മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനും, ദിവാൻജിയെ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനായി ചെന്നു കണ്ടു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരി, എം. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, വി. രാമകൃഷ്ണശ്ശാസ്ത്രി, വത്സലംറോസ്, വി. പി. ശിവരാമൻ എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ ആ യോഗത്തിൽ നിന്നു നിയമിച്ചു. മദ്രാസ് ഗവണ്ണൺ് ഒരു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം കെ. സി. ഈപ്പൻ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉപഭേദാനുസരണം അതു പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള മെമ്മോറിയൽ യഥാകാലം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം കമ്മറ്റി ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനായി ദിവാൻജിയെ ചെന്നു കണ്ടു. ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യാ ഡപ്യൂട്ടേഷനെ സൗഹാർദ്ദപൂർണ്ണരും സഹകരിക്കയും, നിവേദനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രവിച്ചുതിരുശേഷം താഴെച്ചേർക്കുന്ന മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു.

“നിങ്ങളുടെ ഡപ്യൂട്ടേഷൻ സഹകരിക്കുന്നതിനും, നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുവുള്ളത്തെ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും, മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരു

മനസ്സിലെ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമാഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള നിരന്തരവും അക്ഷീണവുമായ ജഗത്രകരയെ സംബന്ധിച്ച നിങ്ങൾക്കു ന്യായവും ഭേദപുരസ്സരവുമായുള്ള അഭിമാനമുണ്ടെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിലും, തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ എല്ലാവരുടേയും ന്യായവും ബുദ്ധിപൂർവ്വവുമായുള്ള പ്രത്യാശകൾ സാധിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും സദാസന്നദ്ധനാണെന്നു നിങ്ങൾക്കുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തിന്നു നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലുകൾതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിലും, എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.”

“നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഘടനയെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള വിഷയത്തെ, ഫർമ-നവംബർ ൧൧-ാംതീയതിയിലെ സഭായോഗത്തിൽ, അതായതു ഞാൻ ചാഞ്ചേട്ടത്തു് ആരമാസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി, മിസ്റ്റർ ജാൺനിഡീരി എടുത്തുപറഞ്ഞു. അന്നു പുതിയ റഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു് ഒരു കൊല്ലമേ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. ഫർമ-സെപ്റ്റംബർമാസത്തിൽ പ്രസ്തുത റഗുലേഷൻ നടപ്പാക്കിയതിലുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രശ്ലീലിച്ചുകൊണ്ടു നിയമനിർമ്മാണസഭാംഗങ്ങൾ ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ടിവാൻ ബഹദൂർ മി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭരണഭരയുടെ അന്ത്യവത്സരത്തിലാണു റഗുലേഷൻ നടപ്പായതെന്നുള്ളതും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതി ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയുടെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനസങ്കീർ്തിയിൽ മറ്റു പല സംഗതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനരഞ്ജനാധിക്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ നാട്ടിനേയും, ഇവിടത്തെ സ്ഥിതികളേയും കുറിച്ചുള്ള പരിചയത്തിന്റെ ഫലമായി തത്താദൃശനായ ഒരു മഹാൻ ഏല്പെടുത്തിട്ടുള്ളതായ ഒരു പരിഷ്കാരം കറഞ്ഞുപോയി എന്നു വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇത്യാദി കാരണങ്ങളാൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പരിശോധന നടത്തണമെന്നു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കയും, അതിനനുരൂപമായി ആ റഗുലേഷന്റെ നടത്തിപ്പിനെ വേണ്ടതുപോലെ പരിക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്നു മി. നിഡീരിക്കു മറു

പടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു ഗ്രൂപ്പതരമായി പത്രാലോചന നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, ആയിരത്തിത്തൊണ്ണൂററിയഞ്ചിലെ ഒന്നാം റൗണ്ടിലേക്കു നെടുപ്പിൽ വന്നിട്ടു കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂവെങ്കിലും, രാജഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അതിശീഘ്രമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഭിരുചി ഫേതുവാൽ കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നെടുപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു വിഹിതമായിരിക്കുമെന്നു ബോധ്യമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അതിനാൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷാംഗങ്ങൾ അനുഗ്രാഗസ്ഥനായിരിക്കണമെന്നും, സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഉപയോക്താക്കൾ ചോദിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുന്നതിനും ഉള്ള അവകാശങ്ങൾ കിട്ടണമെന്നുമുള്ള നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെപ്പറ്റി ഗവൺമെന്റ് ആലോചിച്ചുവരുന്നു.

“റൗണ്ടിലേക്കു ഏഴാംവകുപ്പ് ഏഴാംപിരിവിനെ സംബന്ധിച്ച നിങ്ങൾക്കുള്ള അപേക്ഷ, അത് എടുത്തുകയണമെന്നാണ് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യാശകളെ സാധിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നാണയസംബന്ധമായുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഈ രാജ്യത്തും രാജാധികാരത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളതും, നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ആലോചനാ വിഷയമായി ഭവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

“ഇപ്പോൾ നെടുപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന റൗണ്ടിലേക്കു, നിയമനിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ളതായ അധികാരത്തെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും, രാജാധികാരവിനിയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി ഈ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും, നിങ്ങൾക്ക് അതൃപ്തിയുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ റൗണ്ടിലേക്കു സംബന്ധമായുള്ള നിയമവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാദം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമില്ലെന്നു നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയതു ചിതവുമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാണസഭ പോലെ രാജാധികാരമില്ലാത്ത സഭയിൽനിന്നും നിർമ്മിച്ചു രാജകീയാനുമാതി ലഭിക്കുന്നതായ ഒരു നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയൊ നിഷേധിച്ചൊ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനു മഹാ

രാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു നിസ്തർക്കമായും ഏറിയകാലമായു മുളള അവകാശത്തെ നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലുകളിൽ നിങ്ങൾ പൊതുവായി നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിൽ മേല്പുറത്തെ ഉചിതജ്ഞതയ്ക്കു വളരെ ഹാനി തട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ജ്ഞതു വ്യസനിക്കേണ്ടതായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ മാതിരി പ്രസ്താവനകൾ തീരെ സഹിക്കത്തക്കതല്ല. നിങ്ങളുടെ അസന്തുഷ്ടിക്കു ഫേതുവായ വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ രാജാധികാരമെന്തെല്ലാമാണെന്നും, എടുത്തു കാണിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുമഹാസാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട കാളനികൾ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം കോയ്മ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ബ്രിട്ടീഷുപാർലമെന്ററിസഭയ്ക്കു മേല്പടി കാളനികൾ മുതലായവയിലുള്ള പ്രാദേശിക നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽനിന്ന് ഏല്പെടുത്തുന്ന നിയമങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും, റദ്ദ്ചെയ്യുന്നതിനും, അവിരുത്തിയും അനിയന്ത്രിതവുമായ അധികാരമുണ്ടെന്നുള്ളതും, അതിന്റെ കാരണം, മേല്പടി പാർലമെന്ററിസഭയ്ക്കു മേല്പടി കാളനികൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച രാജാധികാരമുണ്ടെന്നുള്ളതും ആകുന്നു എന്ന സംഗതികളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സംഗതികളെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ വെയ്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു കാളനി മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച പാർലമെന്ററിസഭയ്ക്കുള്ളതുപോലെ, ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കും തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിയമനിർമ്മാണ വിഷയമുൾപ്പെടെ പൂർണ്ണമായ രാജാധികാരമുണ്ടെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഗതിയിൽ ഞാൻ സ്വന്തമായി ഒരു അഭിപ്രായം പറയുക എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു സംഗതി പറയുവാനുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തു വല്ല ഒരാൾക്കുമുള്ള അവകാശത്തെ, വിശേഷിച്ചും രാജാവിന്റെ അവകാശത്തെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറയുന്നതിനാൽ മററുള്ളവർക്കുള്ള അവകാശത്തിനു ഒരിക്കലും ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതല്ല. വിശേഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂറിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രജകളുടെ ന്യായമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായുമുള്ള ആശങ്കകളെ സാധിക്കുന്നതിനും, പൊതുജനസമാന്തരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന

തിന്നും വേണ്ടതായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ സ്വയമേവ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുവായുസ്സിനിടയിൽ രാജാധികാരത്തെ എടുത്തു പറയുന്നതായ ഒരു വ്യവസ്ഥ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയായിത്തീർന്നുവെന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഈ വസ്തുത പ്രത്യേകം കാർമ്മിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു."

ദിവാൻജിയുടെ പ്രസ്താവന സങ്കീർണ്ണവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് പ്രക്ഷോഭണകർത്താക്കൾ സ്വീകരിച്ചത്. നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഷ്കരിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചതു ജനപക്ഷത്തിന്റെ അവിതർക്കമായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം നിയമസഭയിലേയ്ക്കു കൈമാറാം ചെയ്തു കിട്ടുവാനുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായി. നിയമനിർമ്മാണാധികാരം നിയമസഭയ്ക്കു സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുകയെന്നുള്ളതു മൗലികമായ ഒരു കാര്യമായി പ്രക്ഷോഭണക്കാർ കരുതിയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ വിഷയത്തിൽ അണുമാത്രമെങ്കിലും കീഴടങ്ങുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ൯-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനെതിരായി ആരംഭിച്ച പ്രക്ഷോഭണം പകുതി വിജയത്തിലും, പകുതി പരാജയത്തിലുമാണു കലാശിച്ചത്. നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കാമെന്നുള്ള ദിവാൻജിയുടെ വാഗ്ദാനം ഉദ്ദേശിച്ചു സന്തോഷവികാരങ്ങളെ നിയമനിർമ്മാണാവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ പരാജയം ഒട്ടാകെ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്തു. ഈ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള ൧൭-൧൯-ൽ ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ചുവടേ ചേർക്കുന്ന കത്ത് ദിവാൻജിയുടെ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹമായ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ സവിശേഷം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

“ഞാൻ സെപ്റ്റുവെന്റേയും, അതിന്റെ ഫലങ്ങളേയും പഠിയ്ക്കുക എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ‘ഡെയിലിംഗ് സിൽ’ വായിച്ചു. നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന് ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്കു സ്വയം അഭിനന്ദിക്കാവുന്നതാണ്. ദിവാന്റെ മറുപടിയിൽ മി. കൃഷ്ണൻനായർക്കുണ്ടായിരുന്നതായിപ്പറയുന്ന പൊതുജനസമ്മിതിയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗം വളരെ ഭേദമായിട്ടുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തെ എന്നേയ്ക്കും ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പരാധികാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ദിവാൻജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തൃപ്തികരമല്ല. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ ഇതിൽ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ദിവാൻജിയുടെ ഭരണപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനത്തിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വലിയ പ്രകടനം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ “മലയാളിയിൽ” വായിച്ചു. അതിനു കാലമായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അവസരത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിക്കുള്ള പുരോഗതിക്കു ദോഷമുണ്ടാക്കിയേയ്ക്കും. ഞാൻ പരാധികാരത്തെപ്പറ്റിയല്ല ഇതു പറയുന്നത്. അത് എങ്ങിനെയുമാകട്ടെ. ഏതു തരത്തിലുള്ള അനുദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമാണു നമുക്കു കിട്ടാനിരിക്കുന്നതെന്നും, അനുദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുള്ള നിയമസഭ നമുക്കു കിട്ടിയാൽ ഞാനെന്ന അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റ് എങ്ങിനെയുള്ള സ്വീകരണമാണു നൽകുവാൻ പോകുന്നതെന്നും, നമുക്കിതുവരെ അറിവായിട്ടില്ല. മി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ റഗുലേഷനെ കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുന്നതുവരെ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തിനു കാത്തിരിക്കേണമോയെന്നു നിയമസഭയിലുണ്ടായ ചോദ്യത്തിന്, ‘അതേ’ എന്നാണ് ഉത്തരം കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭരണപരിഷ്കാരം ലഭിക്കുകയും, അത് എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് അറിവു കൈയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭണപരിപാടി അയ്യപ്പൻ പാടി

ഒല്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. പ്രജാസഭയിലും ഈ വാദാനുമാർശം അധികരിച്ച് (അതിപ്പോഴും ഒരു വാദാനുമാർശം മാത്രമാണ്) അനന്തരമായ പ്രകടനങ്ങൾ ഒന്നും നടക്കാതിരിക്കുന്നതിലും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി നിവേദനം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ പരിഷ്കാരം ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നറിയുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാമെന്നു പറയുകയോ, അതിനെക്കാൾ ഏതുതരത്തിലുള്ള അനുജ്യാഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമാണു തങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെന്നും, ഏതെല്ലാം അധികാരങ്ങളാണു നിയമസഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്നും, ഉള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയോ ആണു വേണ്ടത്.”

ബുദ്ധിമാനും സ്വതന്ത്രശീലനുമായ ഒരു പിതാവിന്റെ ബുദ്ധിമാനും സ്വതന്ത്രശീലനുമായ പുത്രൻ എന്നു വേണമെങ്കിൽ, മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കുറിച്ചു പറയാം. ചങ്ങനാശേരിക്കു സന്നതു നരകിയ മൂല്യയിൽ കണ്ടതുകൂടിപ്പണിക്കർ ജഡ്ജിയുടെ പുത്രനാണ് ഇദ്ദേഹം. തലമുടിനാരു കീറി വൈവിധ്യം കല്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണമായ ബുദ്ധിക്രമത്തെയും, അനിതരസാധാരണമായ നിയമപാണ്ഡിത്യവും, പ്രചണ്ഡമായ വാഗ്വിലാസവുംകൊണ്ട് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അത്യുന്നത പടത്തിലേയ്ക്കു അതിശീഘ്രതയിൽ ഉയർന്ന മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരുകാലത്തു് ഒരു കടന്ന ഉല്പതിയ്ക്കുവും, രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭകനുമായിരുന്നു എന്ന വിവരം ഈ തലമുറിയിൽപെട്ട ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ൯൭-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ ഒരു രാജകീയവിളംബരമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും, നിയമനിർമ്മാണാവകാശം ജനപ്രതിനിധികൾക്കു നൽകേണ്ടതാണെന്ന് അതിധീരമായി വാദിക്കുകയും ചെയ്ത ഇദ്ദേഹം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അനന്യസാധാരണമായ തന്റെ പ്രതിഭാവിളാസവും നിയമപരിജ്ഞാനവും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സേവനത്തിനു സമർപ്പിച്ച് നിയമസഭയിലെ ലാമെമ്പർപദം പ്രശംസാർഹമാവണു വഹിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഒന്നിലധികം രാജകീയ

വിളംബരങ്ങളെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ വിസ്തരണീയമല്ല. സേപറ്റാധികാരഭരണത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനും, പൗരാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും വേണ്ടി ജനപക്ഷത്തു നിന്നുകൊണ്ട് അതീയീരമായി പോരാടിയ തിരുവിതാംകൂറിലേ പല രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന്മാരും, പൊതുക്കായ്ജീവിതം ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി മാത്രമാണു കരുതിയിരുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഉദ്യോഗ സ്വീകരണത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ശീതപരിപാടിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, പ്രജാധിപത്യഭരണരാജ്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിപദംപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനു കാംക്ഷിക്കാവുന്ന അത്യുന്നതപദം സർക്കാർജീവനമാണെന്നും ഉള്ള വാദം ദൃഢമല്ല. പക്ഷേ ജനസേവനത്തിനിറങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ വ്യക്തിപരമായ അഭ്യുന്നതിയെ മാത്രം ലക്ഷ്യം ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നത് അനുഗാമികളുടെ ധാർമികശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുവാനും, അങ്ങിനെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസം കുറയ്ക്കുവാനും കാരണമാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ ലാഭമെന്തെന്ന നിലയിൽ രാജകീയവിളംബരങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുതിയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, െന്നു എന്നീ സംവത്സരങ്ങളിൽ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രവണ്ഡമായ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ സ്മരണകൾ ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെന്നപോലെ ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി പാഞ്ഞുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നിരിക്കാം.

൯൫-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷനെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭം പകുതി വിജയത്തിലും, പകുതി പരാജയത്തിലുമാണു കലാശിച്ചതെന്ന കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച് ആദ്യത്തം അതിനെ നയിച്ചതും, നിയന്ത്രിച്ചതും ചങ്ങനാശേരിപരമേശ്വരൻപിള്ള തന്നെയായിരുന്നു. ഡബ്ല്യു. ട്രേഷററോടുള്ള ദിവാൻജിയുടെ മറുപ

ടിയെപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു പ്രധാന പത്രമായിരുന്ന സമഗ്രി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“അനുജോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷം നരകിയും, അവർക്കു തീരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനുമതി കൊടുത്തും, ഉചിതമായ ജനാവകാശങ്ങളെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും, നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ വിശാലപ്പെടുത്തുവാൻ ഭിവാൻ രാഘവയ്യ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ വാർത്തയാകുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധാനത്തിൽ സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറിയലിന്റെ ഫലമാണു് ഈ ഗുണം. തിരുമനസ്സിലെ യാഥോചിതം ഉപദേശിച്ചു് ഇത്രയും ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുമാറായതിൽ മി. രാഘവയ്യായേയും ഇതിലേയ്ക്കായി നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളേയും ഞങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായി അനുഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ന-ലെ രണ്ടാംഗുലേഷൻമുഖേന മി. രാഘവയ്യ ഡയ്യൂട്ടേഷനംഗങ്ങൾക്കു നരകിയ വാദാനം നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ആകെ ൨൦ അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്. ഇതിൽ ൨൮ സ്ഥാനങ്ങൾ അനുജോഗസ്ഥന്മാർക്കു നീക്കിവച്ചിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള ൨൨സ്ഥാനങ്ങളിൽ ൧൫ എണ്ണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, ൭ എണ്ണം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അനുജോഗസ്ഥന്മാർക്കും നരകിയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയ്ക്കു നിശ്ചിതമായ അനുജോഗസ്ഥ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചു. നിയമസഭയുടെ അധികാരങ്ങളും കുറെയൊക്കെ വിപുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റു പൊതുവേ വിമർശിക്കുന്നതിനും, ചില പ്രത്യേക ഇനങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ, വാദപ്രതിവാദം നടത്തി പാസ്സാക്കുന്നതിനും സഭയ്ക്കു് അധികാരം ലഭിച്ചു. കൂടാതെ ചോദ്യങ്ങളും, ഉപചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കുന്നതിനും, പ്രമേയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, നിയമസഭാംഗങ്ങൾക്കു പുതിയ റഗുലേഷനനുസരിച്ചു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ നിയമസഭാപരിഷ്കാരമൂലം ഗവണ്മെന്റ് പ്രകടിപ്പിച്ച ജനഹിതാനുവർത്തിതപത്ത് അഭിനന്ദിക്കുവാൻ എൽ. എം. എസ്സ്. ഫാളിൽ വച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. എന്നാൽ, അക്കാലത്തുതന്നെ ഉത്തരവാദഭരണത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊരു ഭരണപരിഷ്കാരവുമില്ലാത്തതും തൃപ്തിപ്പെടാൻ ഒരുക്കമില്ലാതിരുന്ന തിരുവനന്തപുരത്തെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവാക്കന്മാരുടെ അപ്രതിരോധമായ എറുപ്പുകൊണ്ട് അഭിനന്ദനപ്രമേയം പാസാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെപോയി.

അദ്ധ്യായം ൧൩

നിയമസഭയിലെ നായർപ്രതിനിധികളുടെ പ്രാതികൂല്യത്തെ പരിഗണിച്ച് വ്യവ-ലെ നായർറഗുലേഷനിലെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് അനുമതി നൽകിയ വിവരം ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ! അങ്ങിനെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ കൂടാതെ നിയമമായിത്തീർന്നു പ്രസ്തുത ബിൽ സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളേയോ, നായർസമുദായത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളേയോ, സൗത്ത് ഫ്രീസ്റ്റേറ്റിൽ. ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എൺപത്തിയൊട്ടിലെ നായർറഗുലേഷൻ പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും, പ്രക്ഷോഭങ്ങളും പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു താവഴിഭാഗംകൊണ്ടു സൗത്ത് ഫ്രീസ്റ്റേറ്റുമായിരുന്ന സമുദായസേവകന്മാർ, അങ്ങിനെയുള്ള അപൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു സമുദായത്തിനു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾക്കു പരിഹാരം നേടുക സാധ്യമല്ലെന്നു ഇപ്പോൾ വാദിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. കൂട്ടുകുടുംബശ്ലീഷ്, ദായകരും മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ സമുലമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിയാലല്ലാതെ നായർസമുദായത്തിനു നേരിട്ടിരുന്ന അവശതകൾക്കു ഫലപ്രദമായ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള ഉല്പരിഷ്കരണങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതിക്ക് അനുദിനമെന്നവണ്ണം സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രാബല്യവും പിന്തുണയും വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

വ്യവ-ൽ ഗവണ്മെൻറ് അപൂർണ്ണമനസ്സോടെയെങ്കിലും ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ നിരാകരിച്ചതിനുശേഷം താവഴികൂടാതെ നായർത്തറവാടുകളിൽ ഭാഗമനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ട ചില സംരംഭങ്ങൾ നിയമസഭയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊരു നായർറഗുലേഷൻഭേദഗതിബിൽ നിയമസഭയിലുപരിഷ്കരിക്കുവാൻ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്കുനവാദം ലഭിച്ചു. എന്നാൽ മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ബില്ലിന് ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയുടെ എതിർപ്പിനെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വ്യവ-ലെ നായർറഗുലേഷൻ

നിൽ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ നായർപ്രതിനിധികൾ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകളെ എത്രത്തോളം അപ്ചിന്താപരിഷ്കാരം ഗവണ്മെന്റു നിർവ്വഹണമായി എന്നും ഉള്ള കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഗവണ്മെന്റുതന്നെയും മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ബില്ലിനെ എത്രക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ഗവണ്മെന്റിന്റെ യുക്തിരഹിതമായ എത്രയ്ക്കു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തന്നെ മൂർച്ഛിച്ചു. താവഴിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമുദായപരിഷ്കരണത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആളോഹരിഭാഗത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊന്നും കൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നുകൂടി. നായർതറവാടുകളിൽ ഭാഗം അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സമുദായമദ്ധ്യേ യാതൊരുഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ താവഴിഭാഗമോ, ആളോഹരിഭാഗമോ ഏതാണു നായർസമുദായം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതായിരുന്നു അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കീടനരുകിയ മുഖ്യമായ പ്രശ്നം. താവഴിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾപോലും ആളോഹരിഭാഗമായിരുന്നു അവരുടെ പരമലക്ഷ്യമായിക്കരുതിയിരുന്നത്. ആളോഹരിഭാഗത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി താവഴിഭാഗം നായർസമുദായം സ്വീകരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവർ കൊണ്ടുവന്ന വാദം. എന്നാൽ ആളോഹരിഭാഗംകൊണ്ടല്ലാതെ നായർസമുദായത്തിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന യാതൊരു വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം നേടുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നവർ ശഠിച്ചു. പരേതനായ മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിച്ചിരുന്ന 'നായർ സോഷ്യൽസ്റ്റീം' എന്ന സ്ഥാപനം ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടു കടന്നു ആളോഹരിയോടുകൂടിത്തന്നെ മക്കത്തായവും നായർസമുദായം അംഗീകരിക്കണമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആളോഹരിക്കാക്കു ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മക്കത്തായവാദം സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ആളോഹരിയും മക്കത്തായവും സമീപലക്ഷ്യങ്ങളായിക്കരുതുന്ന ഉല്പതിഷ്ണകൾ ഒരുവശത്തും, താവഴിഭാഗമാണ് ആളോഹരിയിലേയ്ക്കു മന്ദഗതിയിൽ പുരോഗമിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ മറ്റൊരുവശം

തൃതം നിന്നുകൊണ്ടു് ഓരോ കക്ഷിയുടേയും വാദങ്ങൾക്കു സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാബല്യമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഇരുപക്ഷത്തുനിന്നും വൻപിച്ച സമ്മേളനങ്ങളും, ആലോചനകളും, വാദപ്രതിവാദങ്ങളും മുടങ്ങാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നും, യാഥാസ്ഥിതികരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾക്കു വിരുദ്ധമായ എതുപ്ലകൾ വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി താവഴിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്നവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങുകയും, ആളോഹരിക്കും, മക്കത്തായത്തിന്നും പ്രാബല്യം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചരമത്തിനുശേഷം നായർസമുദായത്തിലെ പ്രബലമായ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം സമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതു കയ്യായിനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയിൽത്തന്നെയാണു വന്നു ലയിച്ചതു്. സമുദായപരിഷ്കരണസംബന്ധമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രചരണകർമ്മം, പ്രവണ്ഡമായ വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ എന്തൊരു നേതൃത്വമാണു സ്വജനങ്ങളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ കാംക്ഷിക്കുന്ന താൻ, സമുദായത്തിനു നൽകേണ്ടതെന്തുതീർന്നെപ്പറ്റി പ്രശ്നമായും അക്ഷോഭ്യമായും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബാല്യം മുതൽക്കുതന്നെ സാഹചര്യങ്ങളും, അനുഭവങ്ങളും, സുഭീഷ്മമായ ലോകപരിജ്ഞാനവും, അവഗാഢമായ ചിന്തയും, പക്വമായ അഭിപ്രായങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലെന്നപോലെതന്നെ സമുദായപരിഷ്കരണവിഷയത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപറ്റിപ്പറ്റുവാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. ആളോഹരിഭാഗവും, മക്കത്തായമായകൂമവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മദ്ധ്യമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും നായർസമുദായത്തെ ആശാസ്യമാപണ്ണം പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉൽക്കണ്ഠാകലമായിരുന്ന ആലോചനകളുടെ ഫലമായി ഒരു സുനിശ്ചിതമായ തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ സർവ്വസാധീനശക്തികളും ഉല്പന്നങ്ങളായ സമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളുടെ പക്ഷത്തു

നിന്നുകൊണ്ടു പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചങ്ങനാശേരി യെപ്പോലെ പ്രശസ്തനും പ്രബലനുമായ ഒരു സമുദായചിന്തകന്റെ നേതൃത്വം ഉല്പതിഷ്ഠിക്കാൻ അമൂല്യമായ ഒരു നേട്ടമായി പരിഗണിച്ചു. അതിനുശേഷം ആളോഹരിയും മക്കത്തായവുമനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്നുള്ള വാദം അപ്രതിരോധ്യമായിത്തീർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ന്റെ-ലെ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ മി. സി. രാമൻതമ്പി ഒരു നായർബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ ഉല്പതിഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സമുദായ ഭക്തന്മാരെ അല്പംപോലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നില്ല. പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും മി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഖണ്ഡന വിമർശനങ്ങൾ മുഴങ്ങി. പൊതു ജനഹിതത്തെ ആദരിക്കുവാനെന്നവണ്ണം അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ബിൽ പിൻവലിച്ചു പുതുക്കി വീണ്ടും നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പരിഷ്കരിച്ച ബില്ലിലും ആളോഹരിത്തപാക്കൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ ആദ്യത്തെ ബില്ലിനു ലഭിച്ച സ്വീകരണംതന്നെയാണു പുതുക്കിയ ബില്ലിനും പൊതു ജനങ്ങൾ നൽകിയത്. യാഥാസ്ഥിതികരായ നായർനിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പുമൂലം വ്യവസ്ഥ വിട്ടുകളയേണ്ടിവന്ന ഭാഗവ്യവസ്ഥകളെ ഏതാനും ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി മാത്രം അംഗീകരിക്കുവാണു മി. തമ്പി ചെയ്തിരുന്നത്. ആളോഹരി ഭാഗം അന്തിമലക്ഷ്യമായി മി. രാമൻതമ്പിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും താല്പാലികമായ താവഴിഭാഗത്തുപോലും അദ്ദേഹം ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഭാര്യയ്ക്കും പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാത്ത ആൺകുട്ടികൾക്കും, അവിവാഹിതകളായ പെൺകുട്ടികൾക്കും, ചിലവിനു നൽകുവാനുള്ള കടമ ഭർത്താവിനും, പിതാവിനും ഉണ്ടെന്ന് ആ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഹവ്വ വയസ്സ് തികഞ്ഞ ആൺകുട്ടികളെ അവർ വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോ, മറുപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാത്തവരോ ആയിരുന്നാൽക്കൂടി—മി. തമ്പിയുടെ ബിൽ ത്രിശങ്കസ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിട്ടേയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ചിതാവിന്റെ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളുടെ അവകാശക്രമം സംബന്ധിച്ചു വ്യവ-ലെ റെഗുലേഷനിലെ തത്വങ്ങൾതന്നെയാണു മി. തമ്പിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വ്യവ-ലെ ബില്ലിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെക്കൂടി അദ്ദേഹം ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു കൂടാതെ സാരാംശത്തിൽ വ്യവ-ലെ ബില്ലിനും, മി. തമ്പിയുടെ നൂതനബില്ലിനും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സമുദായത്തിനുള്ള സുനിശ്ചിതമായ അഭിപ്രായത്തെ അന്വേഷിച്ചുവരുത്തുന്നതിനു സാർവത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു നായർമഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തിന്റെ റ്റൻ-ലെ വാഷിംഗ് ടൺ കഴി നായർ സമാജത്തിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു തുലാമാസം ൨൪-ം, ൨൫-ം തീയതികളിൽ നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയും സഹപ്രവർത്തകന്മാരും കൂടിയാലോചന നടത്തി തീരുമാനിച്ചു.

നായർസമുദായത്തിലെ വിഭിന്നതകളും കക്ഷിമത്സരങ്ങളും പരിഹരിച്ചു, കേരളീയനായർസമാജവും, സമസ്തകേരളീയനായർസമുദായസമ്മേളനവും പരസ്പരം രഞ്ജിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പരേതനായ ചിറേടത്തു ശങ്കപ്പിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ ശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി അധികൃതസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു നടന്നതും, അതിനുശേഷം ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഒരു കാര്യാലോചനായോഗത്തിൽ വെച്ച് ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അദ്ധ്യക്ഷനായും, പി. കെ. കേശവപിള്ള, കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള എന്നിവർ സിക്രട്ടറിമാരായും ഒരു സംയുക്തനിർവാഹകക്കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചതും, ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റേയും സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തിന്റേയും ഘടനകൾക്കു തമ്മിൽ വലിയ

ഭിന്നതകളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവ രണ്ടിനേയും ഒന്നിച്ചു ചേർത്താ, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊന്നിനെ സ്വീകരിച്ചോ, ഏതുവിധത്തിലാണു ഭാവിയിൽ വാഷികസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതെന്നുള്ള പ്രശ്നം ഉത്ഭവിച്ചു. ഈ ദുഃഖപ്രശ്നത്തിന്നു പരിഹാരമാഗ്നം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ന്ൻ മേടത്തിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ച് ഒരു വാഷികസമ്മേളനം കൂടണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതു നടന്നില്ല. അങ്ങിനെ മുടങ്ങിയ സമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തെങ്കിലുംവെച്ചു നടത്തേണ്ടതാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നിർവാഹകക്കമ്മിറ്റിക്കെഴുതിയയച്ചു. ന്ൻ ചിങ്ങം ൧൮-ാം തീയതിക്കകം തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ച് സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കന്നി ൧൮-ാംനു- അതു തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നിർവാഹകക്കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവർ ചങ്ങനാശേരിക്കു മറുപടി കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ മറുപടിയിലെ ഉള്ളടക്കമനുസരിച്ചു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽവെച്ചോ, തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചോ, സമാജഭാരവാഹികൾ സമ്മേളനം നടത്തിയില്ല. ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജപ്രവർത്തകന്മാർക്കു, സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഒന്നിലധികം കത്തുകൾ വീണ്ടും തുടർച്ചയായി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അവയൊന്നുംതന്നെ അവർ മറുപടി അയയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ല. വീണ്ടും ൧൨-—൩-—൯-ൽ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടും, അങ്ങിനെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയില്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമായി മറ്റൊരു സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ താൻ നിർബലനായിത്തീരുമെന്നു മുന്നറിവു നൽകിക്കൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജം സെക്രട്ടറിക്കു മറ്റൊരു കത്തയച്ചു. എന്നാൽ എട്ടു മാസം കാത്തിരുന്നിട്ടും ആ കത്തിനും ഒരു മറുപടിയും ലഭിച്ചതില്ല.

മരുതുംകഴി നായർസമ്മേളനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തു

വെച്ച കൂടുവാൻ തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം മുൻപറഞ്ഞ വസ്തുതകളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ഭീഷ്മായ ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആണ്ടുതോറും നടത്താറുള്ള സമ്മേളനങ്ങൾ രണ്ടു കൊല്ലമായി മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനാൽ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കു കാര്യമായ പല തടസ്സങ്ങളും നേരിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തെ പൊതുവേ ബാധിക്കുന്ന പല അടിയന്തിരമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാഢമായോലോചിച്ചു തുരുത്തരമായ തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ഘട്ടം ആസന്നമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മരുതുംകുഴി നായർസമാജത്തിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു സമസ്ത കേരളനായർസമുദായസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു.

സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടക്കുമെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ കേരളീയനായർ സമാജം അതിന്റെ ഭീഷ്മായ സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നുണർന്നു. മരുതുംകുഴിസമ്മേളനഭാരവാഹികൾ ആലോഹരിക്കും മക്കത്തായത്തിനും വേണ്ടി അപഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഉല്ലതിപ്പുറക്കുളായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന പി. കെ. കേശവപിള്ളയും, മി. മളളർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും താവഴിഭാഗത്തെയാണു ശക്തിയായനുകൂലിച്ചിരുന്നത്. ഉല്ലതിപ്പുറക്കുളയുടെ അപ്രതിഷേധധ്വനേന്ദ്രാവും, മക്കത്തായവാദത്തിന്റെ ശക്തനായ അനുകൂലിയും, ആയിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെത്തന്നെയാണു തിരുവനന്തപുരം യോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മരുതുംകുഴി സമാജഭാരവാഹികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. ഇതും യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള അതികഠിനമായ എതിർപ്പിനു കാരണമാക്കി. മരുതുംകുഴിസമ്മേളനത്തിൽ മക്കത്തായവാദത്തിനു പ്രാബല്യവും പിന്തുണയും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതു പ്രായേണ തർക്കമറ്റു ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജപ്രവർത്തകന്മാർ അതിര്യടുതിയിൽ ആലോചനകൾ നടത്തി, മരുതുംകുഴി സമ്മേളനത്തിനു മുമ്പായിത്തന്നെ തുലാമാസം ൧൭-ാംതീയതി

ജൂബിലിയെടുത്തുമാറ്റിയപ്പോൾ ഒരു നായർ മഹാജനസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

അല്പകാലത്തേയ്ക്കു ശമിപ്പിക്കുന്ന മത്സരങ്ങളും, ക്ഷണിക ക്ഷേമം, വ്യക്തിവൈരാഗ്യങ്ങളും വീണ്ടും ഹൃദയത്തിൽ വിഷം വമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നക്ഷണികരായവർ പുനരാവർത്തിച്ച ഈ മത്സരങ്ങളേയും കലാപങ്ങളേയ്ക്കുകുറിച്ചു വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽ സുഭീഷ്ടങ്ങളായ വാർത്താവിവരങ്ങൾ നടന്നു. സമുദായത്തിലെ സമുദായസമരം ഉയർന്നു കയറിയ പരസ്പരം അക്ഷേപങ്ങളും അവഹേളനങ്ങളും ചൊർത്തു. നേതാക്കന്മാർ ഐക്യമായി സമുദായത്തോടു നിന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കും വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട അവസരത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ വൈരാഗ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നതും, തൊഴുത്തിൽ കയറ്റുന്നതും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുള്ള സമുദായഭരണന്മാരെ വല്ലാതെ വേദിപ്പിക്കുകയും അലട്ടുകയും ചെയ്തു. ചില രാജിയാലോചനകളെപ്പറ്റിയുള്ള കിംവദന്തികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർന്നുപോയി. തീരുവനത്തുപുറത്തു തുറന്നുമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നായർസമാജനസംഘവും, ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ പ്രമാണികളും ഒരു രാജിയുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. രാജിശ്രമങ്ങളോടു സഹകരിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി എല്ലാ യോഗം സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു മതരൂപം നായർസമാജക്കാർ കേരളീയനായർസമാജത്തിനു ഇപ്രകാരമൊരു കത്തയച്ചു.

“ഞങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽനിന്നും നായർസമാജമൊരു യോഗത്തേയും, അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്താനുള്ള സമസ്തകേരളനായർസമാജികസമ്മേളനത്തേയും, ക്ഷണിക്കയും, അതിനെ അവർ സ്വീകരിക്കയും, സമ്മേളനദിവസങ്ങൾ ഈ മാസം ൨൪-ാം, ൨൫-ാം തീയതികളിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ഡയറക്ടർമാരുടെ ഒരു യോഗംകൂടുകയും, അതിൽവെച്ച് അതിന്റെ വാർഷികസമ്മേളനം ഈ മാസം ൧൫-ാംതീയതി കൂടണമെന്നു തീർപ്പുപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സമാജങ്ങളും

കൂടേയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നായന്മാരുടെ ഒരു പൊതുസമ്മേളനം കൂടുന്നതാണ് ഇപ്പോൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു പല മാന്യന്മാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുന്നതായും, ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടെന്നുള്ള തെറ്റിലാണു നീങ്ങുന്നതിനായി രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും ഒന്നായി നടത്തണമെന്നും, ആയതിലേയ്ക്കു കേരളീയനായർസമാജത്തെക്കൂടി ക്ഷണിക്കണമെന്നും, പല സമുദായബന്ധുക്കളും, വിശേഷിച്ചു ഞങ്ങൾ അഗ്രാസനരായി വരിച്ചിട്ടുള്ള ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളും, അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടത്തുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വാർഷികസമ്മേളനവും കൂടി സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തോടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചു് അതിലേയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തീയതികളിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തുവെച്ചു നടത്തുന്നതിന്നു സന്തോഷപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈ സന്തോഷപൂർവ്വകടത്തിന്നു അപ്രതീക്ഷിതമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു സ്വീകരണമാണു കേരളീയനായർസമാജ ഭാരവാഹികൾ നൽകിയത്. മരുതുകുഴിസമാജത്തിന്റെ ക്ഷണത്തെ ചില ഉപാധികളോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അവർ മറുപടി നൽകി. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമൊഴിയണമെന്നും, തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഇരുകക്ഷിയിലുംപെടാത്ത ഒരു മാന്യനെ ക്ഷണിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ നിർദ്ദേശം. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമൊഴിയുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരേയും മരുതുകുഴി നായർസമാജക്കാരുമറിയിച്ചു. എന്നാൽ, കേവലം വ്യക്തിവിദ്വേഷപരവും തത്പരഫലിതവുമായ ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ മരുതുകുഴി നായർസമാജക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അദ്ധ്യക്ഷപദം നിരസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സമ്മേളനത്തന്നെ ചേരുന്നതു വയ്യുകയോ, സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അഗ്രാസനായിത്തീർത്തിയ യോഗം നടത്തുകയോ ചെയ്യുമെന്നു പർവ്വതീജ്ഞിപ്പെടുത്തി.

ഇതിനിടയ്ക്കു മറ്റു ചിലർ മരുതുംകഴിസമ്മേളനത്തിന്റെ ആദ്യക്ഷണം സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എൻ. രാമൻപിള്ളയെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ ബഹുമതിയെ നന്ദിപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിക്കയാണുണ്ടായത്. അദ്യക്ഷപദമൊഴിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്ന ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു സുനിശ്ചിതമായ ഉറപ്പു ലഭിച്ചെങ്കിലും, കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ഉപാധികൾ മരുതുംകഴിസമാജഭാരവാഹികളെക്കൊണ്ടംഗീകരിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന സന്ധിസംഭാഷണക്കാരിൽ പ്രമുഖനായ ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള രാജിയാലോചനകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു രംഗത്തുനിന്നു പിന്മാറി. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അദ്യക്ഷപദമൊഴിയുന്നതുകൊണ്ടു മരുതുംകഴിസമാജക്കാരെ നിരാശപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതിൽ കവിത്തു യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകുവാനില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരി ആ സാഹസത്തിനൊരുങ്ങിയതുമില്ല. കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനവും, സമസ്തകേരളീയനായർ സമുദായസമ്മേളനവും അവയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന രണ്ടു തീയതികളിലായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നടന്നു. അങ്ങിനെതന്നെ യായിരുന്നു അവ നടക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നേതാക്കന്മാരുടെ വ്യക്തിവിഭേദങ്ങൾ ഏതു രീതിയിലായിരുന്നാലും സമുദായ പരിഷ്കരണാദർശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഏകരൂപമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തി.

അദ്ധ്യായം ൧൭

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സമ്മേളനം മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു ഞ്ഞ-തുലാമാസം ൧൭-ാം തീയതി പകൽ പതിനൊന്നു മണിക്കു വിക്ടോറിയാജൂബിലി ടൗൺഹാളിൽവെച്ചു കൂടി. അതിനെപ്പറ്റി അക്കാലത്തു 'കേരളകൗമുദി'പത്രത്തിൽ ലേന്തിരുന്ന സജീവമായ വിവര ണത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭാഗിയായ ഒരു ചിത്രം രചിക്കുക സാധ്യമല്ല.

“പതിനൊന്നു മണിക്കു യോഗം ആരംഭിച്ചു. ഈശ്വരപ്രാ ത്നനയോടുകൂടിയാണു യോഗം ആരംഭിച്ചത്.....അന്ന ന്തരം മി. പി. കെ. കേശവപിള്ളയുടെ ഉപക്രമപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. അത് അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ പ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല.....അഞ്ചു പ്രധാന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചത്. അതിൽ അഞ്ചാമത്തേത് ഇതരസമുദായങ്ങളുമായുള്ള മൈത്രിയായി രുന്നു. ഈയിടെ ഹിന്ദുസ്ഥാനമൊട്ടുക്കും, കേരളത്തിലും ഇതു പ്രസംഗവിഷയമായിത്തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, കാലവിശേഷ ത്താൽ അങ്ങുമിങ്ങും ചില സാമുദായികകലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായി ക്കാണുന്നതുകൊണ്ടും, പൗരസമത്വവാദം, ഈഴവരുടെ ക്ഷേ ത്രപ്രവേശനവാദം മുതലായി പല പുതിയ വാദങ്ങളും കേര ളീയജനസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇയിടെ “ദേശാഭിമാനി” നേരിട്ട് അദ്ധ്യക്ഷനോട് ഈ വിഷ യത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതു കൊണ്ടും, പ്രസംഗത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം ഞാൻ കൂടുതൽ ഉൽക്ക ണ്ണയോടുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മിതഭാഷിയായ അദ്ദേഹം അതി നെക്കുറിച്ച് എല്ലാപേക്കും അറിയാവുന്ന പൊതുപ്രമാണങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞ് ഈ അഞ്ചാമത്തെ സംഗതിയെ അഞ്ചു ചെറു വാചകങ്ങളിൽ വളരെ എളുപ്പം അവസാനിപ്പിച്ചു. വിഷയ വിഭാഗം അനുസരിച്ച് ഒന്നാമതായി പറയേണ്ടിയിരുന്ന “ഭാഗ നിയമം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒടുവിലാണു പ്രസംഗിച്ചത്. തൽക്കാലം താമസി്ഭാഗം മതിയെന്നും, വിവാ

ഫത്തിനു സുസ്ഥിരത വന്നതിനുശേഷം ആറുവീതം ഭാഗവും, മക്കത്തായവും ആഗ്രഹിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസാരം. ഈ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലമായിട്ടായിരുന്നു സമാജനീയരുടെ കൂമപ്പെട്ടത്തിയിരുന്നത്. എന്നാൽ സമാജഭാരവാഹികളുടെ ആഗ്രഹംപോലെയല്ല സംഗതികൾ അവസാനിച്ചത്.”

“അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് വായനയായിരുന്നു. റിപ്പോർട്ട് അല്പം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മി. ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. മുതലായവരാൽ അനുഗതനായിട്ട് ചങ്ങനാശേരി കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. സഭയിൽ സന്നിഹിതനായി. അതുവരെ ഏതാണ്ടു നിരുത്സാഹികളെപ്പോലെ ഇരുന്നിരുന്ന സദസ്യരുടെ ഇടയിൽ പെട്ടെന്നൊരു പുതിയ ചൈതന്യം ഉണ്ടായതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഏകദേശം രണ്ടു മിനിറ്റുനേരത്തേയ്ക്കു തുടർച്ചയായി ഫസ്റ്റ്താഡനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മാർക്സിസ് അഫ് വെല്ലസ്ലിയെക്കുറിച്ചു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുമ്പോലെ, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കുറിച്ചും “പ്രതിമനായ കൊച്ചുമനുഷ്യൻ” എന്നു പറയുന്നതിൽ വളരെ അബദ്ധമില്ലെന്നിരിക്കു തോന്നി. സ്വതന്ത്രവും, ധീരവും, അവകുവുമായ ഒരു മനസ്സാക്കി, സേവയ്ക്കും, സ്വകാര്യലാഭത്തിനോ ലാഭമുല്പാദനമുണ്ടായ ഗ്ലോബലവചനങ്ങൾക്കോ, വൈരനിയ്ക്കാതെന്നതിനോ വേണ്ടി മനസ്സാക്കിയ ബലികഴിക്കാത്ത സ്വഭാവമാർഗ്ഗം, ഇത്യാദി വീരപുരുഷോചിതങ്ങളായി ഒരു നായകനായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ ഇത്രയും തികച്ച് ഈ “പ്രതിമനായ കൊച്ചുമനുഷ്യൻ”നിൽ കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു ലേശം അതൃപ്തി തോന്നുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായനേതാക്കന്മാരായിരുന്നത് യശോമാത്രശരീരശേഷന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കാവാലം നീലകണ്ഠപിള്ള, നായർസമുദായജനവിതാവു സി. കൃഷ്ണപിള്ള മുതലായ വന്യഗുരുഭൂതന്മാരുടെ അനുഗ്രഹീതശിഷ്യനായ ഇദ്ദേഹം ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്റെ നിലയിൽ പ്രവൃത്തിരംഗത്തിലിറങ്ങിയിട്ട് ഇപ്പോൾ പതിനാറു കൊല്ലം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണെന്റെ

കാമം. വൃം-മാമങ്ങളെ പ്രസിദ്ധമായ നായരീഴ്വരകളെയെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനു ചെയ്തതായ വിജയകരമായ ശ്രമമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കയ്യുരംഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം കൈപ്പറ്റിയ മുമ്പെ പെരിനട്ടെ നായന്മാരിൽ ചിലർ നടത്തിയ അക്രമങ്ങളാൽ അനുശയപൂർവ്വമായ കല്പനകൾക്കുപാത്രം ശമിപ്പിക്കാൻ കൊടുത്ത നടത്തിയ യോഗത്തിന്, വൃം-മാമങ്ങളെ യോഗത്തിൽ കട്ടിത്തറക്കാനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം, അദ്ദേഹസംരക്ഷണനായി അഗ്രാസനം വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോയി, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഏതാനും കൂടി കഴിഞ്ഞാലാണ് ഇനി തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനസമുദായനേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻ ജനങ്ങളാൽ പ്രേരിതനായിത്തീരുന്നതെന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചു. ഏതാണ്ട് അതിനനുക്രമമായ കാലത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച ഭൂലോകകലാപത്താൽ പ്രബലമായ ഒരു വലിയ യുവജനസൈന്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വേല ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. യുവാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല, മി. മുരളിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള മുതലായി യുവഹൃദയമുള്ള വൃദ്ധന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ കാക്കിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്ന നായർസേവാസംഘം തിരുവിതാംകൂറിലേ അദ്ദേഹത്തെ സേവാസംഘമാകുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ ശ്രമഫലങ്ങളുടെ മുൻതൂക്കത്തിനനുസരണം മറ്റു ചില സംഘങ്ങളുടെ അമൃതഫലപ്രസംഗത്തെക്കാൾ ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസജനകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയം കൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇന്ത്യാഭി കാരണങ്ങളാൽത്തന്നെയായിരിക്കണം ഈ പ്രതിഫന്നമായ കൊച്ചുമനുഷ്യന്റെ ആഗമനത്തെ സദസ്യാർഹസ്ഥിതാധിപനാലോചനംകൊണ്ടു സൽക്കരിച്ചത്.....”

“സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ സമാജത്തിൽനിന്നും അയച്ചിരുന്ന ചോദ്യപത്രത്തിനുത്തരമയച്ചവരിൽ 1000 പേർ ആലോചനാഭാഗത്തേയും, 1000 പേർ താവഴിഭാഗത്തേയും അനുകൂലിച്ചു മറുപടി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നുണ്ട്.....ആലോചനാഭാഗം അഭിലഷിച്ച സാക്ഷി

കളിൽ ചിലർ മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദരായി അങ്ങിനെ ചെയ്തതാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ച് ആ വാദത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുവാൻ നായർ സമാജറിപ്പോർട്ടുകാരൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്."

“റിപ്പോർട്ടുവായന കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം നിശ്ചയങ്ങൾ ഓരോന്നായി പാസ്സാക്കിത്തുടങ്ങി.....ഒൻപതാമത്തെ നിശ്ചയം ഭാഗം അനുവദിക്കണമെന്നും, പത്താമത്തെ സർവ്വ പ്രധാനമായ നിശ്ചയം തൽക്കാലം താമസിതാഗമം മതിയെന്നും, ഉള്ളതായിരുന്നു. നായർഗുലേഷൻ പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ബില്ലിന്റെ പ്രയോക്താവായിരിക്കുന്ന പ്രസിഡന്റായ മി. സി. രാമൻതമ്പി ബി. എ. ബി. എൽ. ആയിരുന്നു ഈ നിശ്ചയം ഫാജരാക്കിയത്. മി. എ. എം. കുമാരപ്പിള്ള അതിനെ പിൻ താങ്ങി. ഉത്തരോത്തരം രസകരങ്ങളും ഉജ്വലങ്ങളുമായിത്തീർന്നിരുന്ന സമാജനടപടികളിൽ സഭസ്യർ ഗാഢോൽക്കണ്ഠയോടു ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. വാർവെച്ചുഗോഷം സി. മാധവൻപിള്ള അവർകൾ ഈ നിശ്ചയത്തെ ശക്തിയോടും യുക്തിയോടുംകൂടി എളുത്തു.....ആളോഹരിഭാഗത്തിനും മക്കത്തായത്തിനും അനുകൂലമായി ഓരോ ന്യായങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പോൾ സഭസ്യർ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഹസ്തതാഡനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മരുമക്കത്തായമഹാമരത്തിന്റെ നാരായവേരിൽ വാർവെച്ചുഗോഷം മാധവൻപിള്ള അവർകൾ വാർവെച്ചു എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ആ മരത്തെ തള്ളി മറിച്ചിട്ടു നാരുനാരായി കീറുന്നതിനു ബലിഷ്ഠനും കൂസലററവനും പ്രസംഗചതുരനുമായ ഒരു യുവാവു പ്ലാററഫററത്തിൽ കയറി സിംഹനാദം മുഴക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ സഭസ്സിലുണ്ടായ ഹസ്തതാഡനംകോലാഹലം അവണ്ണനീയമായിരുന്നു. ഈ യുവാവിനെ തലേദിവസം രാത്രിയിൽ റെയിൽവേയിൽ വെച്ചു കണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, ആരാണെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലായിരുന്നു. പ്രസംഗമദ്ധ്യേ മി. ജി. രാമൻമേനോനിൽ നിന്നാണ് ഈ യുവാവു മി. എം. എൻ. നായർ ബി. എ-യാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള പ്രസംഗചതുരനുള്ള അര ഡസൻ ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറില്ലാത്തതാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ൫൨ പത്രങ്ങൾകൂടിയുണ്ടാ

കുന്നതിനെക്കാൾ ശക്തിമത്തായ ജനാഭിപ്രായരൂപീകര
 ണം സുസാധ്യമായിത്തീരുമായിരുന്നു എന്നെനിക്കു തോന്നി.
 മി. എം. എൻ. നായരുടെ വാദപ്രഹരം മേൽക്കുമേൽ ശക്തി
 യോടുകൂടി ഏറ്റെടുത്തിയപ്പോൾ താവഴിഭാഗകക്ഷിക്കാരുടെ
 സകല നാഡികളും തളൻ എന്നുതന്നെ പറയാം. അര മണി
 കൂറിനെ അഞ്ചു നിമിഷമാക്കി തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ
 യുവാവു വിജയിയായി പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ
 മി. ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ കയറി.
 കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പ്രസംഗത്തിനൊഴുകിയെന്നു എങ്കിലും, മക്കത്തായത്തിനനുക്രമ
 മായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടുകൂടിയ വാദങ്ങൾ
 യുക്തിയുക്തങ്ങളും പ്രതിയോഗികളാലും ആദരണീയങ്ങളുമായി
 രുന്നു. കൽക്കളം കുമാരപിള്ള മുതലായ സുസമ്മതന്മാരായ
 യോഗ്യന്മാർക്കുടിയും താവഴിഭാഗംകൊണ്ടു തൽക്കാലം തൃപ്തി
 പ്പെട്ടാൽ മതിയായിരുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു
 എന്നുവരികിലും, വലിയ ഭൂരിപക്ഷം ആളോഹരിഭാഗത്തിന്
 അനുകൂലമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.....
ഈ യോഗത്തിൽ താവഴിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായ
 നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കണമെന്നുള്ള പ്രത്യേക ഉദ്ദേശം യോഗ
 പ്രവർത്തകന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, പ്രവർത്തകന്മാരിൽ
 പ്രമാണിയായിരുന്നു മി. പി. കെ. കേശവപിള്ള ഉദ്ദേശ്യവിപ
 രീതമായ വഴിക്കു സംഗതികൾ ഉണ്ടുപോകുന്നു എന്നു കണ്ടിട്ടും,
 അക്ഷോഭ്യനും നിഷ്പക്ഷപാതിയുമായിരുന്ന് അല്പക്ഷമുത്യാ
 ങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ച മനസ്സാന്നിദ്ധ്യം അദ്ദേ
 ഫത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളാൽപ്പോലും മുക്തകണ്ഠം ഞ്ഞാപനീയമായി
 രുന്നു എന്നു സംശയംകൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്.....
 ഏതായാലും ഒരു സംഗതിതീർച്ചതന്നെ. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ
 മരണശാസനം ഏഴുതിക്കഴിഞ്ഞു.”

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ചരമശാസനവും ഈ
 സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ലിഖിതപ്പെടുത്തി. അതിനു
 ശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ
 നാമധേയം പുറത്തുകേട്ടിട്ടില്ല.

നായർസമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളുടെ സുഭീഷ്ഠമായ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മരുതുംകുഴിസമ്മേളനം തുലാം ൨൪-ാം ൨൫-ാം തീയതികളിൽ മരുതുംകുഴി നായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു കൂടി. തുലാം വിപുലമായ തോതിൽ സമ്മേളനം വിജയകരമായി നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും യോഗഭാരവാഹികൾ കാലേകൂട്ടി ചെയ്തുതീർത്തിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും രാഷ്ട്രാധിപത്തോളം പ്രതിനിധികൾ യഥാകാലം സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിച്ചേർന്നു. മലബാറിൽ നിന്നുപോലും അപൂർവ്വം ചില പ്രതിനിധികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തിനു പുറത്തുനിന്നും വന്നുചേർന്നിരുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനും താമസത്തിനും മറുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഭാരവാഹികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അന്നുവരെയുള്ള സകല ഉൽക്കണ്ഠയും ഉൽബുദ്ധതയ്ക്കും കാരണക്കാരനായി, മരണപയ്യത്തും സമുദായഭക്തനാക്കാവേശജനകമായ നേതൃത്വം നൽകി പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന, സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അന്ത്യവിശ്രമംകൊണ്ടിരുന്ന പുണ്യഭൂമിയിൽനിന്നും ഏതാനും വാരകൾമാത്രം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുന്നിൻചരുവിലായിരുന്നു, സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഗംഭീരമായ പന്തൽ അതിമനോഹരമായി കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരുന്നത്. മൂവായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യമായിരുന്നു യോഗനടപടികൾ വീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര വിസ്തൃതിയോടുകൂടിയാണ് ആ പന്തൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ പേരും പെരുമയുമുള്ള മിക്ക നായർകുടുംബങ്ങളിലേയും മാനുഷമഹതികൾ ഉൾപ്പെടെ ഒട്ടനേകം സ്ത്രീകൾ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള സമയമടുത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനുഷ്യശിരസ്സുകളുടെ ഒരു മഹാസമുദ്രമല്ലാതെ യോഗസ്ഥലത്തു മറ്റൊന്നും കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവവും, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഭാരവാഹികൾ ഏല്പാടുചെയ്തിരുന്ന സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ വൈപുല്യവും, അവിടെവെച്ചു ചെയ്ത തീരുമാനങ്ങളുടെ ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളും, ഒന്നിച്ചുകൂടെത്തന്നെ പരിഗണിച്ചാൽ ഈ സമ്മേ

ഉന്നം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള മറേറതൊരു നായർ മഹാസമ്മേളനത്തേയും അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് നിരാക്ഷേപമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

നായർസമുദായം ഒരു ഭ്രംശപ്രതിസന്ധിയിൽക്കൂടി മന്ദമന്ദംപ്രയാണംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പുരാതനചരിത്രവും, ഉൽകൃഷ്ടമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും, ഉറച്ച സാമ്പത്തികനിലയുമുള്ള നായർസമുദായത്തെ ആ ഘട്ടത്തിൽ, മലേറമാഗ്ഗ് മാംസചക്ഷുസ്സുകൾക്കുശോചനമായി ജലപ്രവാഹത്തിനിടയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന പാറക്കെട്ടുകളിൽ ചെന്നടിച്ചു ശിഥിലപ്പെടുപോകാതെ, അചഞ്ചലമായ ധീരതയോടും, അനൂനമായ സമചിത്തതയോടും അസാധാരണമായ കർമ്മപാടവത്തോടും കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സുസമ്മതനായ ഒരു കർമ്മസചിവന്റെ നേതൃത്വം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആ നേതൃത്വത്തിനുള്ള അനിഷേധ്യമായ യോഗ്യതകൾ നായർസമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അന്നു ചങ്ങനാശേരിയിലാണ് ദർശിച്ചത്. ആ ഭാരം അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ക്ലേശകരമായ കർത്തവ്യങ്ങളുടേയും, ഗുരുതരമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റേയും, ശ്രമകരമായ ഭാരം വഹിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയെപ്പറ്റി ഹൃദയത്തിലലതല്ലുന്ന ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്ക്, നമുശിരസ്സുനായി നിന്നുകൊണ്ടാണ് ചങ്ങനാശേരി ആ മഹാസമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്വപ്രമുദായത്തിനാവശ്യമായിരുന്ന ധീരവും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ നേതൃത്വം നൽകി. ചങ്ങനാശേരി ആ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത ഭീഷവും കാര്യസമ്പന്നവുമായിരുന്ന പ്രസംഗം മരുമക്കത്തായദായകൃമത്തിൽനിന്നും കൂട്ടുകുടുംബഏല്പാടിൽനിന്നും ആളോഹരിയിലേക്കും മക്കത്തായത്തിലേയ്ക്കും പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നായർസമുദായം അവരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണമായി അംഗീകരിച്ചു. സമുദായത്തിന്റെ ഉപ്ലവ്ധത്തിനും പുരോഗതിക്കും, ആളോഹരിയും മക്കത്തായവും

അല്ലാതെ മറു യാതൊരു മദ്ധ്യമാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഭീർഘകാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടും ആലോചനകൾകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആളോഹരിക്കു പ്രതികൂലമായി യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ സാധാരണ കൊണ്ടുപരാറുണ്ടായിരുന്ന ന്യായങ്ങളെ അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തമായി നിരൂപണംചെയ്തു ഖണ്ഡിച്ചു. ആളോഹരിക്കൊണ്ടു സമുദായം എങ്ങിനെ ഉന്നമിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കുകളും ഉദാഹരണങ്ങളുംകൊണ്ടു വിശദമാക്കി. അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം മിക്ക ജനങ്ങളുടേയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായി.

ആ സമ്മേളനത്തിലവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രമേയങ്ങളെഴുതിയുണ്ടാക്കുവാൻ സാർവ്വത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു വിഷയനിർണ്ണയക്കമ്മറ്റി ആദ്യദിവസംതന്നെ രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭീഷ്മമായ ആലോചനകൾക്കും, തീഷ്ണമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും ശേഷം പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ച പ്രമേയങ്ങൾപോലും അതിന്യുഷ്ഠമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും ഉദ്ദേശജനകമായ വാഗ്സമരങ്ങൾക്കും ശേഷം മാത്രമാണു പൊതുസമ്മേളനംഗീകരിച്ചത്. ഏകദോഷാപ്രതത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമേയമാലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ മി. കയ്യാലം അതിനെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു വാശിപൂർവ്വം നടന്ന ഭീർഘമായ വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കു ശേഷം വോട്ടെടുത്തപ്പോൾ മുൻനിർത്തിയുപത്തൊന്നു വോട്ടിനെതിരായി മുൻനിർത്തിയുപത്തിരണ്ടു വോട്ടുകൾ പ്രമേയത്തിനനുകൂലമായി ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരൊറ്റ വോട്ടിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടു കൂടി മാത്രം അതു പാസാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സമ്മേളനത്തിലെ നടപടികൾ കേവലം ഒരുപക്ഷാരികം മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു ചൂക്കതമാകുമല്ലോ! ആളോഹരിയേയും മക്കത്തായത്തേയും സംബന്ധിച്ച സമ്മേളനത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ പ്രമേയവും സുഭീർഘമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു വിഷയമായി. പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇരുപക്ഷത്തേയ്ക്കുമുള്ള വാദങ്ങൾ അവ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ട ശേഷിയും കായ്ക്കു ബോധവുമുള്ള മാന്യന്മാർ സമ്മേളനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. താവഴിഭാഗത്തുപം നായർസമുദായം അംഗീകരിക്ക

ന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗംഭീരവാദ
 ങ്ങൾ ആ കക്ഷികൾ സഭയുടെ മുൻപാകെ ഫാജരാക്കി. വാദ
 പ്രതിവാദങ്ങളും ക്ഷമേഷം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ ആളോഹരി
 യുടേയും മക്കത്തായത്തിന്റേയും തത്വങ്ങൾ സമ്മേളനമംഗീക
 രിച്ചു. ഈ തത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു ബിൽ എഴുതിയ
 ങ്ങാക്കി, നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി,
 മി. കേ. ശങ്കരപ്പിള്ള, മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള,
 പി. കേ. നാരായണപിള്ള, മി. സി. രാമൻതമ്പി, മി. ജി.
 രാമൻമേനോൻ, മുരളിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ആർ. ഈശ്വര
 പിള്ള, മി. ഏ. ജി. മേനോൻ, എം. സി. ശങ്കരപ്പിള്ള എ
 വരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതി
 നുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി നിയമിച്ചതിനുശേഷം സമ്മേളനം
 പിരിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ഒരുകാലത്തു നായർസമുദായത്തിന്റെ
 സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഔന്നത്യത്തിനും നിദാന
 മായിരുന്നതും, എന്നാൽ കാലഗതിയുടെ പരിണാമഫലം
 കൊണ്ടു സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും വ്യക്തികളുടെ വികാ
 സത്തിനും പ്രതിബന്ധകാരണമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നതു
 മായ, മരുമക്കത്തായദായക്രമത്തിന്റേയും കൂടുകുടുംബവ്യവ
 സ്ഥകളുടേയും ഭേദതവ്യാകൃം ചൊല്ലിയതു മരുതുംകഴി നായർ
 സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കൂടിയ സമസ്തകേരളനായർ
 സമുദായസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൮

അപാരബുദ്ധിമാനും എന്നാൽ അധികാരപ്രമത്തനുമായിരുന്ന സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ അതിപരുഷമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ച സ്വദേശാഭിമാനി കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു നാടുകടത്തി തന്റെ ഭരണത്തെ എന്നേയ്ക്കുമായി കളങ്കപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമിയായിരുന്ന മന്ദത്ത കൃഷ്ണൻനായർ ൯൭-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചു. മറുവിധത്തിൽ സംഭവശൂന്യമായിരുന്ന തന്റെ ഭരണകാലത്തെ അപ്രശസ്തവും അനാദരണീയവുമാക്കിത്തീർത്തു. മന്ദത്ത കൃഷ്ണൻനായർക്കു ശേഷം തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻപദത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്ത മി. ടി. രാഘവയ്യ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാരത്നികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും അക്രമമായും കാളേജുവളപ്പിലിട്ടു മർദ്ദിച്ചു പൊതുജനാനുകൂല്യത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ച തന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തെ മലിനപ്പെടുത്തി.

മി. രാഘവയ്യ രാജ്യത്തെ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറു ൯൭-ാമാണ്ടാദ്യം ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, പ്രസ്തുത വഷം തുടങ്ങി വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. വിദ്യാലയവർഷമാരംഭിച്ച് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അവിഹിതമായും സേപച്ഛാനുസാരമായും പുറപ്പെടുവിച്ച ഈ ഉത്തരവിനെപ്പറ്റി രാജ്യമൊട്ടുക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും രക്ഷകന്മാക്കന്മാരുടേയും ഇടയ്ക്കു അമിതമായ അസംതൃപ്തിയും എതുപുറം പ്രകടമായി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നീതിരഹിതമായ ഈ നടപടിയെ പ്രതിഷേധിച്ചു രാജ്യമൊട്ടുക്കു സംഘടിതമായ ഒരു വിദ്യാലയത്യാഗപ്രസ്ഥാനമാരംഭിക്കുവാൻ നിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ നേതൃത്വം നൽകി. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രധാന വിദ്യാലയങ്ങളിലൊന്നായ വഞ്ചിയൂർഹൈസ്കൂളിലാണ് ഈ പ്രതിഷേധപ്രകടനം

ആരംഭിച്ചത്. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ പതിവനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിൽ ഫാജറായ ബാലന്മാർ പത്തു മണിക്ക് അവരുടെ ക്ലാസുകൾ വിട്ടിറങ്ങി പൊതുനഗരത്തിൽക്കൂടി ഗംഭീരമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തി. ഒരു വിദ്യാത്മിയായിരുന്ന കാലാമൃതലുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിരുന്ന മി. സി. കട്ടൻനായരുടെ കനിയുസഫോടും, അന്നു വഞ്ചിയൂർസ്കൂളിലെ ഒരു വിദ്യാത്മിയുമായിരുന്ന മി. സി. കൃഷ്ണൻനായരാണ് പരസ്യമായി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത്. വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിൽ ആരംഭിച്ച പ്രകടനകൾ ഏതാനും മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കാട്ടുതീപോലെ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളിലേയ്ക്കും പടർന്നുപിടിച്ചു. വിദ്യാത്മികൾ കൂട്ടത്തോടെ അല്പയനശാലകൾ വിട്ടിറങ്ങി വഞ്ചിയൂർസ്കൂളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ഘോഷയാത്രയിൽ സന്ധിച്ചു നഗരവീഥികളിൽക്കൂടി മാർച്ച ചെയ്തു. മല്യാഹനമാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാലയങ്ങൾ മിക്കതും അടച്ചുപൂട്ടുവാൻ അധികാരികൾ നിബ്ബലരായി. തിരുവനന്തപുരം നഗരം പ്രക്ഷുബ്ധമായി ചുമഞ്ഞു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകവും പൊതുജനനേതാക്കന്മാരും എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അമ്പരന്നു. വിദ്യാത്മികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ, ഉപദേശിക്കുവാനോ, നയോപായങ്ങൾ കൊണ്ടു സമാന്തനപ്പെടുത്തുവാനോ വേണ്ട വിപദിയെയും പോലും ആക്കുമുണ്ടായില്ല. സായാഹ്നമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു വൻപിച്ച ഘോഷയാത്രയും പ്രകടനവും നടത്തിയതിനുശേഷം വിദ്യാത്മികൾ പുത്തൻകച്ചേരിമൈതാനത്തു വന്നുചേർന്നു. അനന്തരം ഒരു മഹായോഗം കൂടുവാനുള്ള ആലോചനകളായി. ആരെയാണ് അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കും ക്ഷണിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള പ്രശ്നം വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ ഭീഷമായ ആലോചനകൾക്കോ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കോ ഇട നൽകിയില്ല. പ്രചണ്ഡമായ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുണ്ടാവേണ്ടനകമായ നേതൃത്വം നൽകുവാനായാലുംശരി, ഭംഗകരങ്ങളായ സമുദായ പരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനായാലുംശരി, വിദ്യാത്മികളുടെ യുവസമജമായ അസംതൃപ്തിപ്രകടനങ്ങളെ ഉപദേശരൂപേണ സമാന്തനപ്പെടുത്തു

വാനായാലുംശരി, ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെ സുസമ്മതനും, പ്രശസ്തനും, ഉന്നതനുമായ മറ്റൊരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെ ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത് അന്നത്ര വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല.

അല്പക്ഷപദം സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ സമീപിച്ച വിദ്യാത്മികളുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചത് അവരുടെ പരാതികളെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായി ആലോചന നടത്തിയതിനു ശേഷമോ, ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടുകൂടിയോ ആയിരുന്നില്ല. വിദ്യാത്മികളുടെ യുവസഹജമായ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങളെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുന്നതിനും, അവിവേകമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നവരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആ മഹായോഗത്തിന്റെ അല്പക്ഷപദം സ്വീകരിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചത്. സംക്ഷിപ്തമായിരുന്ന തന്റെ അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ശാന്തത കൈവെടിയിരുത്തെന്നും, ആലോചനാരഹിതമായ യാതൊരു സാഹസങ്ങൾക്കുമൊരു വെടരുതെന്നും, അദ്ദേഹം വിദ്യാത്മികളെ തുണഭോഷിച്ചു. മീസു പഴയ രീതിയിൽ കുറവുചെയ്തു കിട്ടുന്നതുവരെ വിദ്യാത്മികൾ ശാന്തമായി അവരുടെ പണിമുടക്കും തുടന്നുകൊണ്ടു പോകണമെന്നും, ഗവൺമെന്റുമായി ആലോചിച്ചു, വിദ്യാത്മികളുടെ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടി നടത്തുന്നതിന് അല്പക്ഷപദം അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും, രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ യോഗത്തിൽ പാസാക്കി.

തിരുവനന്തപുരത്താരംഭിച്ച വിദ്യാലയത്യാഗപ്രസ്ഥാനം അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കന്യാകുമാരിമുതൽ പറവൂർവരെ പടന്നുപിടിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും വിദ്യാത്മികൾ കൂട്ടത്തോടെ പാഠശാലകൾ വിട്ടിറങ്ങി, വൻപ്രകടനങ്ങളും മഹായോഗങ്ങളും നടത്തി. പ്രതിഷേധപ്രമേയങ്ങളും മറ്റു നിവേദനങ്ങളുംകൊണ്ട് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലെ അലമാരികൾ നിറഞ്ഞു. രാജ്യത്തിന്റെ ഒരൊറ്റമുതൽ മറ്റൊരൊറ്റവരെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അടച്ചുപൂട്ടുവാൻ അധികൃതന്മാർ നിർബലരായി. അല്പകാലത്തേയ്ക്കു പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു

പൊതുവേ അവധി നൽകി ഗവണ്മെൻ്റ് താല്പാധികമായി ഈ ദുർഘടപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മഹായോഗത്തിലെ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ യുവസഹജമായ പ്രകടനങ്ങളെ ശാന്തബുദ്ധിയോടും സമചിത്തതയോടുംകൂടി വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവു താല്പാധികമായിട്ടെങ്കിലും പിൻവലിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദിവാൻജിയെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ദിവാൻജി അനുജോഗസ്ഥ പ്രമാണികളായിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ള, മി. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ, ചങ്ങനാശേരി എന്നിവരെ ഒരുപക്ഷാരികമായ ഒരു കൂടിയായോചനയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. കൂടിയായോചന നടക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഇവർ മൂന്നുപേരും ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ദിവാൻജിയോടാവശ്യപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെ റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്ന ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ രക്ഷകന്മാർക്കുമാർ തീരുവനത്തുപുറത്ത് ഒരു യോഗം കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു രക്ഷകന്മാർക്കുമാരുടെ സമ്മേളനം കൂടി അവരുടെ യോഗനിശ്ചയം നിവേദനരൂപത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുവരെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കണമെന്നും, ശിക്ഷണനടപടികളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളെ വീണ്ടും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നും, ദിവാൻജിയോടപേക്ഷിക്കുവാനാണ് അനുജോഗസ്ഥപ്രമാണികൾ അവരുടെ ആലോചനായോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചത്. യഥാകാലം ദിവാൻജിയുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നപ്പോൾ അനുജോഗസ്ഥപ്രമാണികൾ മൂന്നുപേരും മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള നിവേദനങ്ങൾ ദിവാൻജിസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരി, ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു പിൻവലിക്കണമെന്ന ദിവാൻജിയോടാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നൊരാക്ഷേപം ഇതിനുശേഷം ജനതാമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പല പത്രപ്രസ്താവനകളും മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ന്റെ ചിങ്ങം മഹാ- തീയതി തമ്പാൻ വെച്ച കൂടിയ രക്ഷകർത്താക്കളുടെ യോഗത്തിൽ, ഫീസു കൂട്ടിയുള്ള ഉത്തരവു റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്ന പ്രമേയം പാസാക്കിയതിനുശേഷം താൻ ദിവാൻജിയെക്കണ്ടു ഫീസു കുറവു ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നിവേദനം ചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുതയെ വെളിപ്പെടുത്തി, ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു, ചങ്ങനാശേരി അസംതുപ്പാതം സംശയാലുക്കളായ വിമർശകന്മാരെ നിരായുധരാക്കിത്തീർത്തു.

ഈ രവാവമായ പരിതഃസ്ഥിതികളേയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും സമാദരിച്ച ഗവണ്മെൻറ് ആ വർഷത്തിൽ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പുതിയ ഉത്തരവു താൽക്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും പിൻവലിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് നിർബലമായി. പക്ഷേ പറ്റിയ തെറ്റു സമ്മതിക്കുവാനും, അതിനെ ന്യായമായി പ്രതിഷേധിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഉദാരമായും രമ്യമായും പെരുമാറുവാനും വേണ്ട മഹാമനസ്സുതയോ, ഔചിത്ര്യബോധമോ അന്നത്തെ ദിവാൻജിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദിവാൻജിയായിരുന്ന മി. രാഘവയ്യ മറെറല്ലാ സേപ്താധികാരികളേയുംപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിവിഴച്ച അന്തസ്സം, ദുരഭിമാനവും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. മി. സി. കൃഷ്ണൻ നായരുടേ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേരിൽ അധികാരികൾ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്തി. സംഘടിതമായ വിദ്യാലയബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ താല്ക്കാലികവിജയംകൊണ്ടു മതിമറന്നുപോയ വിദ്യാർത്ഥികളാകട്ടെ, നേതാക്കന്മാരുടെ ശിക്ഷയസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയാലല്ലാതെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നു ശഠിച്ചു. അധികാരികൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ ഈ വാദങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിയില്ല. സ്ഥിതിഗതികൾ വീണ്ടും പൂർവ്വാധികം വിഷമകരമായ ഒരു സ്തംഭനാവസ്ഥയിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവധി കഴിഞ്ഞു വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ ബഹിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. തീരുവനന്തപുരത്തെ മിക്ക വിദ്യാലയങ്ങളും വിജനങ്ങളായിത്തന്നെ കിടന്നു.

പരിത്വസ്ഥിതികൾ വീണ്ടും ഗൗരവാവഹമായ ഒരുവസ്ഥയിലേയ്ക്കു ദുരന്തമായി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ, ചങ്ങനാശേരി, എൻ. രാമൻപിള്ള, മി. മുത്തനായകംപിള്ള മുതലായ ചില പൊതുജനപ്രമാണികൾ ടിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ വസതിയിൽ സമ്മേളിച്ചു, കായ്ക്കുങ്ങൾ രമ്യമായും സമാധാനപരമായും പശ്ചാത്തപ്തിപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ട ആലോചനകൾ വീണ്ടും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. തൽക്കാലം റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ട ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെ പുനർജീവിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേരിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള ശിക്ഷണനടപടികളെ പിൻവലിക്കുന്നതിനും, ടിവാൻജിയോട് പേക്ഷിക്കുവാൻ ആ യോഗത്തിൽ വച്ചുവർ നിശ്ചയം ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ പി. കെ. കേശവപിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയുള്ളവർ മറ്റൊരു യോഗം ചേർന്നു, ഗവണ്മെന്റു സപ്ലൈകളായിരുന്ന നിലയെ നിരപാധികമായി പിൻതാങ്ങിയത്രേ! ടിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ വസതിയിൽ സമ്മേളിച്ച യോഗം, ടിവാൻജിയെ സമീപിച്ചു വേണ്ട നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനെ നിയമിക്കണമെന്ന നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിശദമായ ആലോചനകൾ മറ്റൊരുവസരത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇതിനിടയ്ക്കു തിരുസ്തരണിയ്ക്കുള്ളിൽ പല രഹസ്യസംരംഭങ്ങളും, ഗ്രന്ഥാലോചനകളും നടന്നു. പെൻഷൻകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പല ഭീഷണികളും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഭീതിജനകങ്ങളായ പല കിംവദന്തികളും അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രചരിച്ചു. ഡപ്യൂട്ടേഷനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ എൻ. രാമൻപിള്ളയുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വെച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ അവരുടെ ക്രമരഹിതമായ പ്രവൃത്തികളെ നിരപാധികമായി അപലപിക്കുകക്കൂടി ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു മി. മുത്തനായകംപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടു

മി. മുത്തനായകംപിള്ള ഡബ്ല്യുട്ടേഷനിൽ അംഗമായി വേരുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ടിവാൻജിയെ സമീപിക്കുവാൻ ഒരു ഡബ്ല്യുട്ടേഷനെ നിയമിക്കുകയെന്നുള്ള കാര്യം തികച്ചും അപ്രായോഗികമാണെന്ന് ആ യോഗത്തിലെ ആലോചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു സ്ഥിരമായി റദ്ദ് ചെയ്യുന്നതിലും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശിക്ഷകൾ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിലും, കൂറച്ചുകൂടി മഹാമനസ്സുതയും, ഭാഷിണ്യബുദ്ധിയും, പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തി രമ്യമായി കഴുപ്പങ്ങൾ പയ്യവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും, വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയും, എൻ. രാമൻപിള്ളയും ചേൺ, ടിവാൻജിക്കൊരു കത്തെഴുതി.

ഇതിനിടയ്ക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയ്ക്കു സംഭവങ്ങൾ അതിശീഘ്രതയിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഘാൻ കന്നി ൨-ാംന- കാലത്തു തിരുവനന്തപുരത്തെ ബഹുശതം വിദ്യാർത്ഥികൾ രാജകീയകാളേജുവളപ്പിൽ കൂട്ടുകൂടി നിന്നിരുന്നു. അതൊരദ്ധ്യയനദിനമായിരുന്നു എങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളിലാരുത്തന്നെ അവരുടെ ക്ലാസുകളിലോ, വിദ്യാലയത്തിനകത്തോ കയറുകയുണ്ടായില്ല. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരങ്ങളും, വിക്ഷോഭങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയ്ക്കു പ്രകടമായി. കാളേജുപരിസരങ്ങളിൽ പോലീസുകാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതും അവരുടെ ക്ഷോഭം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവിവേകികളായ ചിലർ ഈ അവസരത്തെ ഓപിനിയോഗം ചെയ്യുവാനും മടിച്ചില്ല. കല്ലേറും മററനിയ്ക്കുസംഭവങ്ങളും നടന്നു. സ്ഥലത്തു, സ്ഥിതിശതികൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ താടിയിൽ ഒരു കല്ലു ചെന്നുകൊണ്ടു മുറിവുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമചിത്തതയ്ക്കു വല്ലാത്ത ഇളക്കം തട്ടി. തിരുവനന്തപുരം ഡി: മജിസ്ട്രേട്ടു മി. നാരായണൻ പണ്ഡാലയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ നിന്നിരുന്ന വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു വലിയ സംഘം പോലീസും, പട്ടാളവും,

തൂപ്പുകാരും കാളേജുവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ച നിരായുധരും നിസ്സഹായരുമായി അവരുടെ കൂടിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു. അവർ ബാററുതടികളും കൈവശമുള്ള മററായുധങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ നിർദ്വയമായും ക്രൂരമായും പ്രഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആത്മരൂപരതന്ത്രരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇരുന്നിടത്തു നിന്നെഴുന്നേറ്റു ജീവരക്ഷാർത്ഥം നാലുപാടും ഓടി. പോലീസും പട്ടാളവും പ്രാണഭയത്തോടെ നിരാശ്രയരായി കത്തിച്ചു മണ്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ അനുധാവനംചെയ്തു മർദ്ദിച്ചു. അശപാത്രശരായ പട്ടാളക്കാർ അവരുടെ കുതിരകളെ നാലുപാടും പായിച്ചു, ഭയന്നു മണ്ടുന്ന ബാലന്മാരെ വല്ലാതെ ഭീതിപ്പെടുത്തി. മദ്ധ്യമാർഗ്ഗം തെറ്റുവീണുപോയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ചിലപ്പോൾ ഭടന്മാരുടേയും, കുതിരകളുടേയും പവട്ടേല്ക്കേണ്ടിവന്നു. ശരീരശക്തിയുള്ളവർ മതിൽ ചാടി പുറത്തു കടന്നു പാഞ്ഞുപോയി. മറ്റു ചിലർ ആ, ഗ്രമത്തിൽ പിടിവിട്ടു നിലത്തു വീണു. പോലീസും പട്ടാളവും കാളേജുകെട്ടിടത്തിനകത്തു കടന്നു ചെന്നു ക്ലാസുമുറികളിലും മറ്റഭയസ്ഥാനങ്ങളിലും രക്ഷ പ്രാപിച്ചിരുന്ന സാധു ബാലന്മാരെ അടിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കഴപ്പങ്ങൾക്കിടയിൽ ചില വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവയവങ്ങൾ ക്ഷതപ്പെട്ടു. മറ്റു ചിലരുടെ ശരീരങ്ങൾ മുറിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും കാളേജുവളപ്പിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം പോലീസുകാർ അവരുടെ ജോലി മതിയാക്കി തിരിച്ചുപോയി.

മാൻ കെന്റിൻ-ാം-യിലെ മലയാളിയിൽ മെ. എം. ആർ. മാധവവായുരും, ജി. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ബി. എ. ബി. ഏൽ-ം കൂടി വിദ്യാർത്ഥിമർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തുപോയനേപക്ഷിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന് ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.....
.....“വിശ്വസ്തനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണ്.....‘മി. പിററും അഞ്ചു തൂപ്പുകാരും കൂടി കിഴക്കേമൈതാനത്തിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റത്തുകൂടി വടക്കോട്ടു കുതിരയെ നയിച്ചു. മി. പിററു് കുറെ വടക്കോട്ടു പോയി പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു ഗേറ്റിൽ ചെന്നു “ചാർജ്ജ്” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കുന്തം കയ്യിലേന്തി തൂപ്പുകാരും ബാററു

തടി മുഴുറി പോലീസുകാരും അകത്തേയ്ക്കു കുതിച്ചു. അവർ എലിവാണംപോലെ അങ്ങമിങ്ങമോടി..... കുട്ടികൾ ഇരുന്നിടത്തു നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. ചിലർ മതിൽ ചാടി അപ്പുറത്തു കടന്നു. പോലീസുകാർ കിളിത്തട്ടു കളിക്കുന്നതുപോലെ ചാടി കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം തലയ്ക്കും, പുറത്തും, നെഞ്ചത്തും അടിച്ചു. കുതിരകൾ ചെറു പൈതങ്ങളുടെ പുറത്തുകൂടിപ്പാഞ്ഞു. കുന്തംകൊണ്ടു തുരപ്പുകാർ കുത്തിത്തുടങ്ങി. അപ്പോഴവിടെയുണ്ടായ പിരളിയും നില വിളിയും അവണ്ണനീയമാണ്. മൂന്നു നാലു പേർ അടികൊണ്ടു മോഹാലസ്യപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നെ അടിക്കുവാൻ ഒരാൾ ഓടിവന്നു. ഞാൻ തെക്കേമതിലു ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്റെ പുറകെ വന്നവരെ തുരപ്പുകാർ ഓടിച്ചിട്ടു കൂത്തുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു'.....പോലീസുകാർ ഉപാല്പായ നാരോടു പെരുമാറിയ രീതിയെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ അനേകം സംസാരിച്ചു. മി. ഗോപാലമേനോന്റെ മുറിയിൽ അഞ്ചു് ഉപാല്പായന്മാർ ഇരുന്നു വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില പോലീസുകാർ ബാററൺതടിയുമായി അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ കയറരുത്. ഞങ്ങൾ വാല്യന്മാരാണെന്നവർ പറഞ്ഞു. പോലീസുകാർ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടകത്തു കയറി ചിലരെല്ലാം മർദ്ദിച്ചു..... അന്നു വൈകുന്നേരം പോലീസുകാർ കൂട്ടം കൂടി നിന്നു വഴിയേ പോയ അനവധി ആളുകളെ അടിച്ചു. ഉടുപ്പിട്ടവരെല്ലാം അടികൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഫജ്ജരിലെ ചില ക്ലാക്ക് നാക്കും ഹേമം പററിയതായി ഒരു സംസാരമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവരെക്കണ്ടില്ല”.

ഫാൻ കുന്നി വഴിയിലെ സമദർശിപ്പോർട്ടു താഴെ ചേർന്നു.....“തുരപ്പുകാർ കുട്ടികളുടെ നേരെ കുതിരയെ ഓടിക്കയും കുന്തംകൊണ്ടു കത്തുകയും ചെയ്തതുടങ്ങി. പോലീസുകാർ കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം കഠിനമായി പ്രഹരിച്ചു. ചില കൊച്ചുകുട്ടികളെ അവർ നിർദ്ദയം തൂക്കിയെടുത്ത് എറിയുകപോലും ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലർക്കും കത്തും അടിയും കണക്കിനു കിട്ടി. അല്പാപകന്മാർക്കുള്ള ലഘുഭക്ഷണ

മറിയിലേയ്ക്കു പോലീസുകാർ കടന്നു. അവിടെ ഏതാനും മൂട്ടർ നാർ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ ബലമായി പിടിച്ചു തള്ളാനും കയ്യേറാനും ചെയ്യുവാനും ഇവർ മുതിന്നു. പ്രായാധിക്യവും വേഷവുമൊക്കെത്തന്നെ അവർ വിദ്വാന്മാർക്കുള്ളെന്നു പോലീസുകാർക്കറിയാം. ഇതിനുംപുറമെ തങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥം അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അതിനെ വകവെക്കാതെയാണ് ഈ അക്രമങ്ങൾ നടത്തിയത്. മെല്ലെന്റെയും മാർസിന്റെയും ഷാപ്പുകളിൽ നിന്ന സാധുക്കളായ കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലും പോലീസുകാർ കഠിനമായി പ്രഹരിച്ചു. പോലീസുകാർക്കും നമ്പരങ്ങളായിരുന്നില്ല.

മാൻ കന്നി ൭-ാംതീയതി നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ വായിച്ചറിഞ്ഞശേഷം ഇപ്പോൾ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ പ്രധാന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലൊന്നിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്ന സർദാർ, കെ. എം. പണിക്കർ കന്നി ൧൭-ാംതീയതിയിലെ സമദർശിയിൽ താഴെ ചേർക്കുന്ന ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു.....

“തിരുവനന്തപുരത്തു കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ നടന്നതായ സംഭവങ്ങൾ ഓരോ തിരുവിതാംകൂറുകാരന്റേയും ഹൃദയത്തെ രോഷവും ലജ്ജയും കൊണ്ടു നിറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥനീയമായ ക്രൂരതയെപ്പറ്റിയുള്ള രോഷവും, അതിനുശേഷവും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ ആറാടിയ കൈകളോടു കൂടിയ ഒരു ദിവാൻ ജിയുടെ ഭരണത്തെ നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു കീഴും തുടന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ നാം അനുവദിക്കുന്നതോത്തുള്ള ലജ്ജയും. ഇതിനകം പർവ്വമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അനിഷേധ്യങ്ങളായ തെളിവുകളിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നത് കഴിഞ്ഞ ൭-ാംതീയതി തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നതായ സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സകല ക്രൂരതകളേയും പിന്നിലാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന്റെ വെറും പ്രതീകാരമുണ്ണ മാത്രമാണു തലസ്ഥാനനഗരത്തെ, രക്തപാനത്തിലേയ്ക്കായി ഭ്രാന്തെടുത്ത പോലീസു കാരുടെ ക്രൂരതാബദ്ധത്തിലേയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതിനകം ധാരാളം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്കു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കത്തക്ക

വണ്ണം യാതൊരു കോപഹേതുവുമുണ്ടായിട്ടില്ലതാനും. അന്തസ്സിനെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു അത്. പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി മർദ്ദിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ തന്റെ അന്തസ്സു പരിപാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ മി. രാഘവയ്ക്കു ഈ ആസൂരമായ അധർമ്മത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ജനറൽ ഡെയർ ജാലിയൻ വാലായിൽ അനേകസഹസ്രം ആളുകളെ ഒരു സ്ഥലത്തുചിട്ടു വെടിവെച്ചു തന്റെ പരാക്രമം വെളിപ്പെടുത്തി. ഈജിപ്റ്റിൽ ഡെൻഷാനായിൽ വച്ച് അവിടത്തെ നിർദ്ദോഷികളായ ഗ്രാമീണർ ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഇടിക്കുകകളുടെ ഘനം നല്ലവണ്ണം താങ്ങി. ഈ കഥയിലെ വീരന്മാരുടെ എല്ലാം ശൌര്യപരാക്രമങ്ങൾ പ്രായമുള്ള ആളുകളോടായിരുന്നു എന്നൊരു സമാധാനത്തിനു വഴിയുണ്ട്. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കൂരപ്രവൃത്തികൾക്കു മകുടം ചാത്തുവാനുള്ള ഭാഗ്യം മി. രാഘവയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോലീസുകമ്മീഷണർക്കുമാണു കിട്ടിയത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ സിവിൽസർവ്വീസിൽ നിന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഉന്നതമായ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നതിനായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുകൾ വിചാരിച്ചാൽത്തന്നെയും, മാനവസമുദായത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്ന നീതിയേയും കരുണയേയും സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ അഴിച്ചെഴുതുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാലം തെളിയിച്ചുകൊള്ളും”.

ന്റെ കന്നി ട്രൈബ്യൂണലിലെ സംഭവങ്ങൾ പുറത്തുവന്നതോടുകൂടി, തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭംകൊണ്ടും, ആശ്ചര്യംകൊണ്ടും സ്തബ്ധചിത്തരായിത്തീർന്നു. ജനപ്രമാണികൾപോലും ഭീതികൊണ്ടുവരുന്നപോയി. ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢരായിത്തീർന്ന പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാർക്ക്, ആശങ്കാഭരിതരായ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കോ, വിദ്യാത്ഥികൾക്കോ, കാര്യമായ യാതൊരു നേതൃത്വവും നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അല്പദിവസങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉൽബുദ്ധമായ രാജധാനിയിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽപോലും യാതൊരു ചലനവുമുണ്ടായില്ല. സർവ്വ

ഒരു പ്രശാന്തത വ്യാപിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നിർവ്വചനത്തിൽ നിന്നു പൊതുജനങ്ങൾ പെട്ടെന്നുണന്നു. പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കേട്ടുതുടങ്ങി. പത്രങ്ങൾ ഈ വിദ്വാത്മിവേദയെപ്പറ്റി നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും, ആക്ഷേപകോലാഹലങ്ങളും, പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽനിന്നു പൊങ്ങി. കന്നി ൨-ാംതീയതിയിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്നുള്ള മുറവിളി കൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല. കന്നി ൨-ാംതീയതിയിലെ അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്നു വരെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ, അക്രമകർത്താക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. നിദ്ദോഷികളും, നിരായുധരും, നിസ്സഹായരുമായിരുന്ന വിദ്വാത്മികളുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച ദണ്ഡനശിക്ഷകളെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കടങ്ങൾ ഇന്നും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. വിദ്വാത്മികളുടെ നായകന്മാരുടെ പേരിൽ നടത്തിയിരുന്ന ശിക്ഷണനടപടികൾ പിൻവലിച്ചതുമില്ല. താൽക്കാലികമായി റദ്ദ് ചെയ്ത പീഡ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അടുത്ത വിദ്യാലയവർഷംമുതൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വിദ്വാത്മിബഹുമാവസാനിച്ചു.

വിദ്വാത്മികളുടെ സംഘടിതമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന മി. സി. കൃഷ്ണൻനായർ മൂന്നു മാസത്തെ ജയിൽവാസമനുഭവിച്ചതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടുപോകുകയും, ഡൽഹിയിൽ 'ജാമിയ മിലിയ ഇസ്ലാമിയ' സുപ്തകലാശാലയിൽ ചേന്ന് ബി. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ചുനാൾ അവിടെത്തന്നെ ഒരുദ്ധ്യാപകനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതാദർശങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം സബർമതിയാശ്രമം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അസാമാന്യമായ ആത്മാർത്ഥതയും, അചഞ്ചലമായ സത്യസന്ധതയും, അക്ഷീണമായ സേവനസന്നദ്ധതയും

കൊണ്ടു ഗാന്ധിജിയുടെ വത്സലശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്ന ഇദ്ദേഹം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജി നടത്തിയ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ദണ്ഡിയാത്രയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, പല പ്രാവശ്യം ജയിൽവാസമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗാന്ധിജിയുടെ ദണ്ഡിയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച രണ്ടു മലയാളികളിൽ ഒരാൾ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു.

വിദ്യാത്ഥിബഹളം സംബന്ധിച്ച് ഒരു രണ്ടു നാമധേയങ്ങൾ കൂടി സ്മരണീയങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അതിലാദ്യത്തേതു കണ്ടനാട്ടു മി. നാരായണമേനവന്റെ പുത്രൻ മി. കുഞ്ഞുരാമൻനായരുടേതാണ്. അന്നദ്ദേഹം ഒരു കാളേജുവിദ്യാത്ഥിയായിരുന്നു. സയൻസുകാളേജുവളപ്പിൽവെച്ചു പോലീസും, പട്ടാളവും വിദ്യാത്ഥികളെ മർദ്ദിക്കുമ്പോൾ അതുകണ്ട് ആർദ്രചിത്തനും, പ്രക്ഷുബ്ധനുമായിച്ചമഞ്ഞ ഈ യുവാവു നേരേമജൂർക്കുച്ചേരിയിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുപോയി, ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യായുടെ സന്നിധിയിൽ കടന്നുചെന്നു കാളേജുവളപ്പിലെ ക്രൂരമായ വിദ്യാത്ഥി വേട്ടയെ സധീരം പ്രതിഷേധിച്ചുവത്രേ. ആ സംഭവത്തിനുശേഷം മി. നായർക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടന്നു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാത്മകം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി ബാരിസ്റ്റർബിരുദം കരസ്ഥമാക്കി തിരിച്ചുപോന്നു.

മറ്റൊരു നാമധേയം ജി. പി. നായരുടേതാണ്. അദ്ദേഹം മി. ജി. ശങ്കരൻനായരുടെ സഹോദരനായിരുന്നു. വിദ്യാത്ഥിബഹളത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർവിട്ടു പോകുകയും, ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു പത്രപ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയ പല ജോലികളിലും ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, അവിടെവെച്ചു വ്യോമയാനപരിശീലനം നേടി ലണ്ടനിൽനിന്ന് ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു് ആകാശമാർഗ്ഗം പറക്കുവാനുള്ള സാഹസസംരംഭത്തിൽ യാദൃച്ഛികമായി ചരമമടയുകയും ചെയ്തു.

ൻെ-നുശേഷം, ഏതാനും വർഷത്തേയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ, കന്നി ഓ-ന്തീയതി ഒരു ദുഃഖദിനമായി

ആചരിച്ചുപോന്നു. കർത്ത കൊടികളോടുകൂടിയ നിശ്ശബ്ദ
 ഘോഷയാത്രയും, സമുദ്രസ്നാനവും, ചിലപ്പോൾ ഫർത്താലും
 ഈ ദഃഖാചരണത്തിന്റെ പ്രത്യേക ചടങ്ങുകളായിത്തീർന്നു.
 എന്നാൽ ഏതൊരു മഹാദഃഖത്തിന്റേയും അതിരറ്റ ശക്തി
 കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും കാലഗതിക്കുള്ള
 മാന്ത്രികശക്തി അതുളതകരമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് കന്നി
 ദിവാതിയതിയിലെ പ്രകടനങ്ങളും, ആചരണച്ചടങ്ങുകളും
 ക്രമേണ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു ഇന്നുവ കേവലം ശോകകരമായ
 സ്മരണകൾ മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കന്നി ദിവാതിയതിയെ
 പിന്നിലാക്കുന്ന അനവധി സംഭവങ്ങൾ ഭാരതഭൂമിയിലുണ്ടായി
 യിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇന്നും ആ വിദ്വാത്ഥിമർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി
 ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ നടുങ്ങിപ്പോ
 കാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൧൯

മാൻ-ൽ, പുതിയ നിയമസഭാപരിഷ്കരണവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറ് ന്റെ-ലെ നിയമ സഭ പിരിച്ചുവിട്ടു. നിരന്തരമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും, നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും, മദ്ധ്യേ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടു സംവത്സര കാലത്തെ അപ്രശസ്തവും അനാകർഷകവുമായിരുന്ന ഹൃസ്വജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടു നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ ആ നിയമ സഭാംഗങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരായി പിരിഞ്ഞുപോയി. ന്റെ-ലെ വിളംബരമനുസരിച്ചു നിയമസഭ നൂതനമായി ഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രാരംഭനടപടികൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇദംപ്രഥമമായി ലഭിച്ച അനുദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷവും, തീരെ അഗണ്യമല്ലാത്ത മററധികാരാവകാശങ്ങളും, പുതിയ നിയമസഭയെപ്പറ്റി പല പ്രത്യാശകളും പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അഭിഭാഷകപ്രമാണികളും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരും, ധനാധ്യന്മാരും പുതിയ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അത്യാധികം ആശിച്ചു. ന്റെ-ലെ വിളംബരംകൊണ്ടു സംഗ്രഹിപ്പെടുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന സ്തുതിപാഠകന്മാരും, അതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു രാജ്യമൊട്ടുക്കു പ്രകടനം നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളാകയും, പുതിയ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു സ്ഥാനാർത്ഥികളായിനിന്നു. തിരുവനന്തപുരംബാറിലെ അഭിപ്രായനായ ഒരുഭിഭാഷകനും, തിരുവികൂറിലെ പ്രതിലോമപരമായ സകല രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും അനിഷേധ്യനേതാവും, ആയിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരും, രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയുള്ളവരുമായ സമ്മതിദായകന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ തിരുവനന്തപുരം നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിപത്രിക സമർപ്പിച്ചത്. ക്രിമിനൽനിയമലോകത്ത് ഇന്നുവരെ തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റൊരുഭിഭാഷകനുമെത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അത്യുന്നതമായ പദത്തിൽ എതിരാളിയില്ലാതെ ഏകാധിപത്യം വഹിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികനും ധനാധ്യന്മാരായ്മി. മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള നായന്മാർക്കു ബഹുഭൂരിപ

ക്ഷമുള്ള ചേർത്തലത്താലുകിൽ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു. എന്നാൽ ൯൫-ലെ ഒന്നാംഘട്ടലേഷനെ സംബന്ധിച്ചും, വിദ്യാർത്ഥിമർദ്ദനത്തെക്കുറിച്ചും ഈ ജനപ്രമാണികൾ സ്വീകരിച്ച നിലയും, തമ്പാനൂർയോഗവും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവങ്ങളും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരം നിയോജകമണ്ഡലം പ്രബലനും പ്രതാപശാലിയുമായിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ളയെ തിരസ്കരിച്ച ജനസമ്മതനും ആഭാടരഹിതനുമായ ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ളയെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ചേർത്തല നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ മി. ജോസഫ് പഞ്ഞിക്കാരൻ, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെ പരാജിതനാക്കി. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പി. കേ. കേശവപിള്ള അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ അഭിഭാഷകലോകത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ചരമം ഒരു തീരാത്ത നഷ്ടമായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ൯൫-ലെ ഒന്നാംഘട്ടലേഷനനുസരിച്ച സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയിൽ 'ഒരംഗ'മായിരുന്നില്ല. ആ നിയമസഭ നിർത്തിവെയ്ക്കുവാനും, അതിനടിസ്ഥാനമായ വിളംബരം പിൻവലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള തീവ്രശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നതായിരുന്നു. പ്രക്ഷോഭണഫലമായി പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട, പുതിയ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. കൂടുതൽ വിപുലമായ അവകാശങ്ങളോടും അധികാരങ്ങളോടുംകൂടി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ നിയമസഭയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു മേതുഭൂതമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഏതൊരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും അനായാസേന നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, സ്ഥാനാർത്ഥിമത്സരത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോജകമണ്ഡലം തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തികച്ചും നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നു. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരം ജനക്ഷേമകരമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും, രാഷ്ട്രീയാഭിരുചിയിൽ

നിന്നും ഉള്ള അനാശാസ്യമായ ഒരു വ്യതിയാനമായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ അന്നുവരെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ആദർശങ്ങളുടേയും തത്വങ്ങളുടേയും ഒരു ലംഘനംകൂടിയിരുന്നു അത്.

തിരുവല്ലാത്താലൂക്കിലേ ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. ധാരാളം പ്രാബല്യവും ധനശക്തിയുമുള്ള പല പുരാതനനായർകുടുംബങ്ങളും അവിടെ ഒരുകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ചിന്നിച്ചിതറി ഐക്യമോ സാമൂഹ്യജീവിതമോ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഇവർക്കു കാര്യമായ യാതൊരു സംഘടിതശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുവല്ലാപ്പട്ടണത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും പ്രായേണ കൃസ്ത്യാനികൾക്കാണ് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നത്. ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയ പരിശ്രമശീലന്മാരുമായ കൃസ്ത്യാനികൾ വാണിജ്യവ്യവസായാദികളിൽ ഏല്പിച്ച് അനുഭവമെന്നവണ്ണം അവരുടെ സാമ്പത്തികവും സംഘടനാപരവുമായ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താരതമ്യേന അലസന്മാരും സ്വസ്ഥിനിയിൽ സംതൃപ്തരായിരുന്ന നായന്മാർക്കു സാമ്പത്തികമായുണ്ടായിരുന്ന അഭിവൃദ്ധി കാലക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ? തിരുവല്ലാടെരണിലെ മുൻസിപ്പൽപ്രസിഡൻറ സ്ഥാനവും, പ്രജാസഭാമെമ്പർസ്ഥാനവും തുടച്ചുയായി സംഘടനാബലവും സമ്പത്തുമുള്ള കൃസ്ത്യാനികൾ കരസ്ഥമാക്കിവന്നു. ഇതു പ്രബലന്മാരായ ചില നായർപ്രമാണികളുടെ മത്സരബുദ്ധിയെ വളർത്തി. നഗരസഭാലോക്ഷസ്ഥാനവും പ്രജാസഭാസമാജിക്തപവും കൃസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവർ ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അതു ഫലപ്പെട്ടില്ല. സമുദായസംഘടനകളുടെ ആവിർഭാവം വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടി അടിസ്ഥാനം പടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നായന്മാർക്കു നേരിട്ടിരുന്ന അധഃപതനത്തെപ്പറ്റി സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ സ്വദേശബല്യത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്റെ താരതമ്യേനയുള്ള ഉൽഗതിയേപ്പറ്റിയും ഉള്ള ചിന്തകൾ നായർസമുദായാംഗങ്ങളിൽ

തട്ടിയുണർത്തി. ഇക്കാലത്തു തിരുവല്ലായിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ വകയായി ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ചില ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. എന്നാൽ കൃസ്തു പ്രാനികളുടെ എതിർപ്പുമൂലം പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങൾ നിഷ്ഫലങ്ങളായി. ൯-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുൻപു സമ്മേളിച്ച പ്രജാസഭായോഗത്തിൽ വച്ചു മി. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, ഗവണ്മെന്റുമായി യോടു കൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു സമീപം മറ്റൊരു സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ അനുവാദം നൽകുന്നതനുശാസ്ത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിവേദനമല്ലെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവല്ലായിൽ സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഹിന്ദുക്കൾ ചെയ്ത ശ്രമത്തെപ്പറ്റിയാണ് മി. മാമ്മൻ മാപ്പിള സൂചിപ്പിച്ചതെന്നു പ്രജാസഭയിലെ നായർസാജികുമാർ ധരിച്ചു. അന്ന് ആ സഭയിൽത്തന്നെ ഒരു ഗവണ്മെന്റുമായി നടന്ന മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ഈ പ്രസ്താവനയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു, തിരുവല്ലാത്താലുക്ക് ഒരു കൃസ്തീയകേന്ദ്രമാണെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണയിന്മേൽ ഗവണ്മെന്റു പ്രസ്തുത താലൂക്കിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കൃസ്തീയപക്ഷത്തേക്കും പ്രശ്നപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും, ആ നയത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രതിഷേധംകൊണ്ടു തൃപ്പിള്ളിയിൽ മി. മന്ദം ഒരുടിക്കുട്ടി മുന്നോട്ടു കടന്ന് അടുത്ത നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തിരുവല്ലാത്താലുക്ക് ഒരു ഹൈന്ദവകേന്ദ്രമാണെന്നു താൻ തെളിയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വൻപു പറഞ്ഞു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ വീരവാദം പരിപാലിക്കുവാൻ തിരുവല്ലയിലെ ഹൈന്ദവപ്രമാണികൾ സുസമ്മതനായ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവർ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയെയാണ് ഐക്യകണ്ഠേന തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അവരുടെ വരണമാലും ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“എന്റെ രണ്ടു കണ്ണുകളും കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറുപടി അയക്കാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടോ? തിരുവല്ലയിലെ പോട്ടേർസ്ലീസ് ഇതുസഹിതം അയയ്ക്കുന്നു.

അതിൻപ്രകാരം നാൺകൃസ്തുപുസ്തകവോട്ടറന്മാർ കൂടുതലായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കവിടെനിന്നും ശ്രമിച്ചാൽ ജയിക്കാൻ മാഗ്ഗമുണ്ട്. ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ അറയ്ക്കൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ മുതൽപേക്ക് എഴുതിയോ എന്നും അറിഞ്ഞില്ല. അങ്ങോട്ട് എഴുതിയിട്ടുവേണം എനിക്കു മാനാനത്തിനു പോകാൻ. അതുകൊണ്ടു വിവരത്തിനു എഴുത്തു കിട്ടുന്ന അന്നുതന്നെ എനിക്കു മറുപടി അയച്ചുതരണമെന്നു പേക്ഷിക്കുന്നു. അവർക്കും എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉടനേ എഴുതണം. 'നിലുക്കമെന്നതെന്നയാണു്' എന്റെ വലമായ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ആളുകളുടെ എണ്ണം ലിസ്റ്റിൽ വളരെ വിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നറിയുകയാൽ അവരെക്കൊണ്ടെല്ലാം അപേക്ഷ കൊടുപ്പിക്കുവാൻ ഏല്പാടു ചെയ്തു. എല്ലാ പകുതികളിലും ചില പ്രമാണികൾക്കെല്ലാം അവിടുന്ന് എഴുതണം. ഞാനും എഴുതാം. കോടതി അടയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു മാസം ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചാൽ നമുക്കൊന്നിച്ച് എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കാം. അതിനോടുകൂടി എല്ലാം ശരിയാകും. തിരുവല്ലായിലെ മാമൻ കൂട്ടർ രണ്ടു ദിവസിക്കുമുൻപ് ഒരു മീറ്റിംഗ് കൂടിയെന്നും, മി. ജാണിനു വോട്ടുപിടിക്കാനായി ഉടനെ മുൻപു രൂപം പിരിച്ചെടുത്തെന്നും കേട്ടു. നമുക്കും അവിടെത്തന്നെയാണു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. മി. ജാൺ ആണല്ലോ എതിരാളി. വിശേഷിച്ചും, തിരുവല്ലായുമാണല്ലോ. മത്സരത്തിനു രസമുണ്ട്. നിലുക്കൻ നിശ്ചയിച്ചെങ്കിൽ ചില പ്രമാണികളുടേയുംകൂടി മറുപടി വരുത്തിക്കൊണ്ടു അങ്ങ് നിൽക്കുന്നു എന്നു പരസ്യം ചെയ്യണം. ഇനി താമസിച്ചുകൂടാ"

ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സ്ഥാനാത്ഥിത്വം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. തിരുവല്ലാനിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ചങ്ങനാ ശേരിയെ എത്രത്തോളം തിരുവനന്തപുരംബോറിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായിരുന്ന മി. ഐ. ജെ. ജാൺ ആയിരുന്നു. തൊഴിൽപരമായ ജീവിതത്തിൽ തന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരുഭിഭാഷകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മി. ജാൺ പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുലോം പരിമിതമാണു്. വ്യക്തിപര

മായ ഉൽക്കർഷ്ഠത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള സേവാവൃത്തികളിലോ, മത്സരം നിറഞ്ഞ കക്ഷിവാഴ്ചകളിലോ അദ്ദേഹം അന്നുവരെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അഗാധമായ നിയമപാണ്ഡിത്യവും, ജനസമ്മതിയും, സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭരണത്വവും, നിയമസഭാസാമാജികത്വത്തിനദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വിശേഷയോഗ്യതകളായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയ്ക്കുദ്ദേഹം ഒരു നേട്ടവും അലങ്കാരവുമായിരുന്നേനെ. തിരുവല്ലാനിയോജക മണ്ഡലം എത്രപ്പുകഴാതെ മി. ജാണിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു എങ്കിൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർ സമുദായത്തിനു യാതൊരു കോട്ടവും സംഭവിക്കുന്നതുമല്ലായിരുന്നു.

ഇരുകക്ഷികളും അത്യുഗ്രമായ മത്സരബുദ്ധിയോടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രചരണജോലികളാരംഭിച്ചു. നായരും കൃഷ്ണപ്രാണിയും തമ്മിൽ, അതിനുമുൻപൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള വർഗ്ഗീയവൈരാഗ്യം വളർത്തിക്കൊണ്ടാണ്, ഇരുകക്ഷികളും തങ്ങളുടെ പ്രചരണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയത്. മി. മനോ, എം. എൻ. നായർ, മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള മുതലായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ തിരുവല്ലാനിയോജകമണ്ഡലം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രചരണങ്ങളാരംഭിച്ചു. എതിരാളികളും, തുല്യശക്തിയോടും സഹകരണത്തോടുംകൂടി മത്സരത്തിനിറങ്ങി. തിരഞ്ഞെടുപ്പുബഹളം കൊണ്ടു തിരുവല്ലാത്താലുക്ക് ഇളകിമറിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സർവ്വശാലയും ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. വൃക്കിവിഭാഷപരങ്ങളും, വർഗ്ഗീയവൈരാഗ്യം വമിക്കുന്നതുമായ പ്രസ്താവനകളും, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായാന്തരീക്ഷം മലിനപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മെ. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ, സി. ശങ്കരമേനോൻ, യു. പത്മനാഭകുമാരിലിയാ, മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, സി. രാമൻ തമ്പി എന്നിവർ ചേർന്നു മി. ജാണിനെ തിരുവല്ലായിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു കാണിച്ചു ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും സമാഗതമായി. വാശിയും മത്സരവും വർഗ്ഗീയവിഭാഷയും പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. സമാധാനബംഘനമുണ്ടാ

കമെന്നു ഭയന്ന് അധികാരികൾ വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിലും, ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ നിയന്ത്രണാധീനമല്ലാതായിത്തീർന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചട്ടമ്പിമാരും മദ്യപാനികളും ലഹളക്കാരന്മാരും, ബാലട്ട് പെട്ടികൾ ബലംപ്രയോഗിച്ചു കരസ്ഥമാക്കി പോളിങ്ങുസ്ഥലത്തു നിന്നുന്മാനംചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തേണ്ടതായിത്തന്നെ വന്നുകൂടി. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കലാപങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി, മി. ജാൺ ആ ഭക്ഷിച്ച മത്സരത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാത്ഥിത്വം പിൻവലിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള വിജയിയായി. മി. മനത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ പ്രതിജ്ഞ നിവിഘ്നം പരിപാലിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, അതിലേയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ നരകേളിവന്ന വൻപിച്ച പിഴശിക്ഷ അവർക്കു താങ്ങുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അത്ര വളരെ ഭാരിച്ചതായിരുന്നു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതിൽ ചങ്ങനാശേരി അഭിനന്ദനാർഹനാണെങ്കിലും, കൂടുതൽ വിപുലമായ ദേശീയതാല്പര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വീക്ഷിച്ചാൽ പ്രസ്തുത മത്സരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ ശോഭ കറഞ്ഞ ഒരു സംഭവമായി പരിഗണിക്കുവാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. നായരും കൃസ്തൂണിയും തമ്മിലെന്ന മാത്രമല്ല, ഹിന്ദുവും കൃസ്തൂണിയും തമ്മിലുള്ള ഒരു മഹാമത്സരമായിട്ടുകൂടി മാത്രമേ നിമ്നമത്സരബലികൾക്ക് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈഴവസമുദായവും അന്നു നായർപക്ഷത്തോടു ചേർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതൊരു ഹിന്ദു-കൃസ്തൂണി മത്സരമായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. തിരുവല്ലാത്തീരത്തെടുപ്പാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയവഴക്കിന്റെ വിത്തു വിതച്ചതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു മുഴുവൻ ശരിയായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും, തിരുവല്ലാത്തീരത്തെടുപ്പാണ് അനന്തരകാലങ്ങളിലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ അതിഭയങ്കരമായ വർഗ്ഗീയകലഹങ്ങൾക്കു വഴി തെളിച്ചതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നിരാക്ഷേപം.

പമായിരിക്കും. താൻ ഏല്പട്ടവൻ പോകുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരം ഒരു തികഞ്ഞ വസ്ത്രീയകലഹമായിട്ടേ പയ്യവസാനിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ യാതൊരു തത്വത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ മത്സരം നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ നഗ്നവും കലപ്പില്ലാത്തതുമായ ഒരു വസ്ത്രീയമത്സരത്തിലേ പ്പെട്ടെന്നുകൊണ്ടു രാജ്യക്ഷേമത്തേയോ, സമുദായതാല്പര്യങ്ങളേയോ താൻ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലെ രണ്ടു പ്രബലസമുദായങ്ങളെ എന്നേയ്ക്കുമായി ഭിന്നിപ്പിക്കുവാനേ പ്രസ്തുത സംഭവം പര്യാപ്തമാകുകയുള്ളൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിശാലവീക്ഷണവും രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയുമുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചങ്ങനാശേരിയേപ്പോലെ വിശദമായി ചിന്തിക്കുവാനും, തന്റെ പ്രവർത്തികളുടെ ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി കാണുവാനും കഴിവുള്ള ഒരാൾ അത്രതന്നെ ലോകപരിജ്ഞാനമോ ഭീഷ്മവീക്ഷണമോ ഇല്ലാത്ത സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദനായി, ഇങ്ങിനെ ഒരു മഹാസാഹസത്തിനൊരുമ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കുവാനും വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും തിരുവല്ലായിലെ ഫൈനവ പതാക വീണ്ടും പറത്തുവാനുള്ള ജോലി അതിനു പററിയ മററാരെയെങ്കിലും ഏല്പിച്ചിട്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിനു മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അതു കൂടുതൽ അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നേനെ!

തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽ വിഖ്യാതരായിത്തീർന്നിരുന്ന മിക്ക മഹാരഥന്മാരും ൯൭-ലെ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി, മി. കേ. സി. മാമൻമാപ്പിള, കെ. പി. രാമൻപിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, മെ. കൽക്കുട്ടു കുമാരപിള്ള, വയ്ക്കം

രാമകൃഷ്ണപിള്ള എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരുകൾ അവരിലേതാനും ചിലരുടേതു മാത്രമാണ്. ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ ഒന്നിലധികം നിയമങ്ങൾ ഈ നിയമസഭ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പൗരാ വകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ പ്രമേയങ്ങളും പ്രസംഗ ങ്ങളും മുഖേന ഉജ്ജ്വലമായ പല ശ്രമങ്ങളും ഇതിനകത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായ പല രംഗങ്ങളും പ്രേക്ഷ കന്മാർ ഇതിൽ ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർലിമെൻറഭരണസമ്പ്രദായം തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വിഷമമില്ലെന്ന് ഏതാണ്ടു രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ ഈ നിയമസഭ വെളിപ്പെടുത്തി.

അദ്ധ്യായം ൨൦

മാൻ-ൽ തിരുവല്ലായിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ച ഉൾജ്ജ്വലമായ പ്രചരണങ്ങൾ അതിതിടുക്കത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിലെ സകലവിധമായ ഗാഹികസുഖങ്ങൾക്കും പുണ്ണിദാനമായിത്തീർന്ന ഒരു നൂതനദാവത്വബന്ധത്തിലേക്ക് ചെല്ലുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെപ്പറ്റി ജീവചരിത്രകാരൻ ഇതുവരെ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വായനക്കാർ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടാകാം. അതിനു ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുവാനുള്ള മറുപടി ചങ്ങനാശേരി സംതൃപ്തികരമായ കുടുംബജീവിതമാരംഭിച്ചത് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു ന്റെ-നു മുൻപു ചങ്ങനാശേരി മരണാഭിവാഹബന്ധത്തിലും ഏല്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ദാവത്വബന്ധത്തിലേക്ക് ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അതു രണ്ടും വിജയത്തിലല്ല കലാശിച്ചത്. പ്രസന്നവും പ്രശാന്തവുമായ കുടുംബജീവിതത്തിലെ നിത്യസുന്ദരമായ സുഖാനുഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഓരോ വിവാഹവേളയിലും അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഫലം മറിച്ചായിരുന്നു.

പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അന്നു നാല്പത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മലയാളജീവിതം കടന്ന് ഏതാണ്ടു വാർദ്ധക്യത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കാലുണിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദേശം ൩൫ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപാണു തന്റെ മാതാപിതാക്കളാരുമൊന്നിച്ചു പരമേശ്വരൻപിള്ള ആദ്യമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ആ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതാശങ്കകൾ ഒന്നൊന്നായി പറ്റത്തുകെട്ടിയതും. സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടു സമുദായത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്ക് ഉന്നമിക്കണമെന്നും, ജീവിതവൃത്തിക്കു

വേണ്ടി ഏല്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തനരംഗമേതായിരുന്നാലും അതിൽ അഭിപ്രീതിയായ വിജയം കരസ്ഥമാക്കണമെന്നും, പ്രശസ്തിയും ജനസമ്മിതിയുമാർജ്ജിക്കണമെന്നും, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ സുലഭമായി നിവ്ഹിക്കുവാൻ വേണ്ട ധനം സമ്പാദിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹം അന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചിരുന്നു. ൩൦ വർഷത്തെ അക്ഷീണമായ പരിശ്രമത്തിന്റേയും, അചഞ്ചലമായ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റേയും ഫലമായി ഇവയിലോരോ സുഖസപ്തങ്ങളും അദ്ദേഹം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ഭക്ഷണത്തിനും, വിശ്രമസൗകര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഉദാരമായ ധനാവശ്യമാരുടെ സമ്മനോഭാവത്തെ അദ്ദേഹത്തിനു ശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമുള്ള പണമുണ്ടാക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ഒരു യാചകനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാന്യമായും, വെടിപ്പായും, വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുവാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്പാപകന്മാരുടേയും, സഹപാഠികളുടേയും അവജ്ഞയ്ക്കുദ്ദേഹം പാത്രമാകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു പഠിപ്പിച്ച് ഉപജീവനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്തുദ്ദേഹം ഓരോ വീടുകൾത്തോറും കയറി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അകാലനിശ്വാണത്തിനുശേഷം നിരാധാരനായി നിസ്സഹായനായി ലോകത്തിൽ പരിത്യജിക്കപ്പെട്ട ഈ ബാലൻ, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടും, സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും ക്രമേണ ഉയർന്നുന്ന് ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതനായ ഒരു ജനകീയനേതാവായിത്തീർന്നിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹംകാർഷ്വൽകളുടെ കാരണ്ണുകൊണ്ടു തുറമുഖമായ പതിനഞ്ചു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ അല്പാപകവൃത്തിയിലേപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ വക്കീലെന്ന നിലയിലുള്ള ആദ്യമാസങ്ങളിലെ വരുമാനം നൂറു രൂപയിൽ കുറയാത്ത ഒരു തുകയായിരുന്നു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ തൊഴിൽ പരമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിവർഷാദായം നാലുക്കുടുംബങ്ങളുള്ള ഒരു ഭാരിച്ച സംഖ്യയായി വർദ്ധിച്ചു. വള്ളക്കുളി കൊടുക്കുവാൻ ചെമ്പത്തുടുകൾപോലുമില്ലാതെ തിരുവിതാംകൂർ

മുഴുവൻ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള പരമേശ്വരൻപിള്ള അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സർവ്വിധമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും കൂടി ഭാരതമൊട്ടുക്കു മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും പർവ്വതനം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വയം വന്നു ലയിച്ചു. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഏതൊരു സംരംഭങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണവിഷയത്തിൽ അവസാനവാക്കു പറയുവാനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും ജനസമ്മിതിയും ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെയായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആദരിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ അത്യുന്നതമായ ഒരു സർക്കാർജീവനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അന്നു തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠയെ സംബന്ധിക്കത്തോളം അഭികാമ്യമായുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതസുഖം തികച്ചും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. അനുഭവയോഗ്യമായ മിക്ക സുഖസൗകര്യങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യങ്ങൾ ആയാസപ്പെട്ടു തേടിപ്പിടിക്കുന്ന സുഖം, താനേ വന്നുചേർന്നു വിഭവങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ വിഭവസമൃദ്ധിയിൽ തുല്യാവകാശത്തോടെ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ സ്റ്റേഫോജനമായ ഒരു കുടുംബമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവ്യഥയ്ക്കു മുഖ്യനിദാനമായിരുന്നത്. രണ്ടു ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങൾക്കുശേഷം അന്നദ്ദേഹം ഒരുവിവാഹിതനല്ലായ്ക്കൂടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയായിരുന്നു. സംഭവബഹുലമായിരുന്ന പൊതുക്കാര്യജീവിതം ഏകാന്തമായിരുന്ന കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജനതയെ കൂടുതൽ അസഹനീയമാക്കിത്തീർത്തു.

സ്രീകളോടുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബന്ധം ആദർശപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വച്ചുളക്കുവാൻ പററിയ ഒന്നായിരുന്നില്ല. പ്രണയജീവിതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനുഷ്യസമുദായത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഒരു കൂട്ടർ പ്രേമചേഷ്ടകളിലേ പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ശാരീരികവും വികാരപരവുമായ ജീവിതം മുഴുവൻതന്നെ അതിൽ ലയിപ്പിച്ചു സംതൃപ്തിയടയുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു് ഇതു കേവലം ശാരീരികമായ ഒരു

വശ്യം മാത്രമാണ്. ചങ്ങനാശേരി ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടമെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രേമജീവിതത്തിലദ്ദേഹം ഒരു വിരക്തനോ, വൈരാഗിയോ ആയിരുന്നില്ല. ശാരീരികമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കദ്ദേഹം കീഴടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേതൃത്വമേറെടുത്തു, പേരും പെരുമയും ആർജ്ജിക്കുവാൻവേണ്ടി അഹോരാത്രം ക്ലേശിക്കുകയും, പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലുള്ള ഒരാൾക്കു കൃത്യബഹുലമായ ജീവിതത്തിലെ നിരന്തരമായ വിക്ഷോഭങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു വിമോചനം ജീവസന്ധാരണത്തിനനുതന്നേയും ആവശ്യമായിത്തീരാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയൊരവു ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ജീവിതംതന്നെ അവർക്കു ശിഥിലപ്പെടുപോയേയ്ക്കൂ. “വില മതിക്കത്തക്ക യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സഹജമായ ഐക്യരൂപത്തെക്കാൾ വലിയ ശത്രുവില്ല. ദുഷ്ടത്വങ്ങൾപോലും അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അമുല്യങ്ങളാണ്. ആത്മാവിന്റെ മാരകശത്രു പഴക്കവും തേമാനവുമാണ്” എന്നു റൊമയിൻറോളൻഡ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വികാരപരമായ പ്രണയതീക്ഷ്ണതയല്ലാ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ സംതൃപ്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. “പ്രേമം ശാശ്വതമായ ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു കാരണങ്ങളുണ്ടോപക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല” എന്നു റൊമയിൻറോളൻഡ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ “ജീൻ ക്രിസ്റ്റോഫർ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. വികാരരഹിതമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി റൊമയിൻറോളൻഡ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ, സ്ത്രീകളെ സ്നേഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു എന്നു പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. വികാരപരമായ ചാപല്യങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ആലോചനാശീലവും പ്രായോഗികചിന്തയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കളത്രഭാവേന സ്നേഹിക്കുവാനും, ആദരിക്കുവാനും, ആജീവനാന്തംക്രിക്കഴിയുവാനും പററിയ ഒരു സഹധർമ്മചാരിണിയെ കണ്ടെത്തുവാനും

വരെ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഉജ്ജ്വലമായ വ്യക്തി പ്രഭാവവും, ഉദ്ധതമായ ആത്മവിശ്വാസവും, അതിരറ്റ സ്വാശ്രയശീലവുമെങ്കണ്ടു മാത്രമാണു ചങ്ങനാശേരി സമുദായത്തിന്റെ ആഴമേറിയ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന് അതിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർന്നത്. മറ്റാരുടെ സ്വാധീനശക്തിക്കും, നിസ്വാത്മമായ പിന്തുണയ്ക്കും അദ്ദേഹം കടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പരാജയപൂർണ്ണവും, നിരാശാപരവും ആയ ശോകചരിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ജീവിതമത്സരത്തിലെ അതുരുകരമായ വിജയം ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ധതനും, അഹംബുദ്ധിയുമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ, അടുത്തു ദീർഘകാലം മറുത്തുവെക്കു കൂടിക്കഴിയുവാൻ പററിയ മൂലബുദ്ധികളായിരിക്കയില്ലെന്നു മനുശാസ്ത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മദ്ധ്യപ്രായം തരണംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമീണബാലികയെ കണ്ടെത്തി. യുവത്വത്തിന്റെ ക്ഷണികവും സാഹസികവുമായ ചാപല്യങ്ങൾക്കിന്നദ്ദേഹം വശംവദനല്ല. ക്രമരഹിതവും അനിശ്ചിതവുമായ ബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടിന്നദ്ദേഹം സംതുഷ്ടനുമല്ല. സുന്ദരവും പ്രശാന്തവുമായ കുടുംബജീവിതത്തിനു വേണ്ടി പകുപ്പും, സ്നേഹപൂർണ്ണവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം വ്യാകുലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ബാലികയുടെ അകൃത്രിമരൂപലാവണ്യം അദ്ദേഹത്തിൽ അനല്പമായ കൌതുകം വളർത്തി. ബാല്യപ്രായം കടന്നു യൌവ്വനത്തിലേയ്ക്കു കാലുനിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ കന്യകയുടെ നിർദ്ദോഷകരമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജിജ്ഞാസയെ ഉണർത്തിവിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തണുത്തുറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്ന നിമ്ബലമായ സ്നേഹസരിത്തു ദ്രവപ്പെട്ടു പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ അന്നു കേവലം പതിനഞ്ചു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു ബാലികയായിരുന്നു. പുഴ വാതിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മൂലകുടുംബമായ മണക്കാട്ടുവീട്ടിനതൊട്ടടുത്തുതന്നെയാണു് അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഗൃഹമായ തയ്യിറമ്പിൽവീടും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഈ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും പൂർവ്കാലമുതൽക്കുതന്നെ പരസ്പരബന്ധത്തിലും, വേഴ്ത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു. രണ്ടു കുടുംബ

ങ്ങളും ഒന്നുപോലെ പുരാതനങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിലും, ധന സ്ഥിതിയിലും, പ്രാബല്യത്തിലും താഴ്ന്ന നില മാത്രമാണ് അവയുണ്ടായിരുന്നത്. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തയ്വറവിൽ പാർത്തിയമ്മയുടേയും, ചേൽപ്പല മാരാരിക്കുളത്ത് ഇട്ടമ്പറമ്പത്തു വേലു കുറുപ്പിന്റേയും പുത്രിയായി മാറുന്ന കന്നിയിൽ ഭ്രജാതയായി. തയ്വറവുവീട്ടിൽത്തന്നെയാണു ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ ബാല്യദശ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ സാഹചര്യം മാത്രമാണു പ്രായേണ സംഭവരഹിതമായിരുന്ന ആ ബാലികയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ ഉല്ലാസപ്രദമാക്കിത്തീർത്തത്. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു മറ്റു സഹോദരന്മാരോ സഹോദരികളോ ഇല്ല. ഗൃഹത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരിംഗ്ലീഷ് വിദ്യാലയത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതല്ലാതെ കാര്യമായ നിലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാനോ മറ്റു പരിശീലനങ്ങൾ നേടുവാനോ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹാലോചന അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവമായിരുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ വേണ്ട മാനസികമായ വളർച്ച അന്ന് ആ ബാലികയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബാല്യസഹജമായ ഒരു ജിജ്ഞാസയല്ലാതെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലെ ഭംഗ്ഗകരമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ അവരെ അലട്ടിയതുമില്ല. മാതാവു വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും, അചിരേണ അതു നടക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ ഒരു ഭാര്യയായിത്തീർന്നു. അനുചിതമായ ആഡംബരങ്ങളോ, ആർഭാടങ്ങളോ ആ മംഗളകർമ്മത്തെ വികൃതമാക്കിയില്ല. സമുദായപരിഷ്കർത്താവായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹത്തിന് അമിതമായ ധനഭർപ്പയും അനുവദനീയമല്ലല്ലോ. കഷ്ടിച്ചു ഞാൻ മാന്യന്മാർ മാത്രമാണ് ആ മംഗളകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടത്.

പ്രേമാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി രാജസിംഹാസനംതന്നെ പരിത്യജിച്ച എഡ്വേർഡ് എട്ടാമന്റെ പത്നീപദം അലങ്കരിക്കുന്ന ആ അമേരിക്കൻവനിതയെക്കണ്ടിട്ടു സുപ്രസിദ്ധ ഹാസസാഹിത്യകാരനായ ബർണാഡ്ഷാ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു

യുണ്ടായി: “ഈ സ്രീ ഒരു സാമ്രാജ്യാധിപന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളെ ശിഥിലപ്പെടുത്തിയതെങ്ങിനെയെന്ന് എനിക്കറിയാം. അസ്വസ്ഥവും വിശ്രമരഹിതവുമായ ജീവിതംകൊണ്ട് അയവറു മുറുകിനില്ക്കുന്ന സിരാപടലങ്ങളെ തണുപ്പിക്കുവാനും ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അനുഗ്രഹശക്തി അവരിൽ ഞാൻ കാണുന്നു.”

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹത്തിലും അന്തർഭവിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനതത്വം ഇതുതന്നെയാണ്. ശ്രമകരവും ആകാംക്ഷാഭരിതവുമായിരുന്ന പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ ക്ലേശകരമായ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് തളന്നുവിജൃംഭിച്ച സിരകളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ അനുഗ്രഹശക്തിയുള്ള ഒരു സഹകാരിണിയെയാണ് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചുനടന്നത്. നാഗരീകജീവിതത്തിന്റെ കൃത്രിമമോടികളോ, അഭ്യസ്ഥവിദ്യരായ തന്ത്രികളുടെ ബുദ്ധിപരമായ സംസ്കൃതമോ അദ്ദേഹമഭിലഷിച്ചില്ല. ആർഭാടരഹിതമായ ഗ്രാമജീവിതത്തിലെ അനാഡംബരതയുടെ മാധുര്യമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചത്. അതിന്റെ പ്രതിഫലമായായിരിക്കണം അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയിലദ്ദേഹം ഭർിച്ചത്. അതദ്ദേഹത്തെ സംതുഷ്ടനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗൗരവചിത്തനും, കാര്യമാത്രപ്രസക്തനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബാഹുല്യംകൊണ്ട് അസ്വസ്ഥവും, ഉൽക്കണ്ഠാകലവുമായിരുന്നു. സ്രീസഹജമായ ഉള്ളഴിഞ്ഞ സ്നേഹവും, വാത്സല്യപൂർവ്വമായ പരിചരണങ്ങളും, വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആനന്ദവുമാണ് വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചത്. അതിലേയ്ക്കൊരഭയസ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം അക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ബഹുമുഖമായ തന്റെ വിപുലപ്രവർത്തനങ്ങളെ വിമർശകദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിച്ചുപദേശിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള വിദ്യാസമ്പന്നനായ ഒരു പ്രൗഢവനിതയുടെ സാഹചര്യം അദ്ദേഹമഭിലഷിക്കാതിരുന്നത്. നിസ്കർമ്മവുമായ ഗാർഹസ്ത്യപ്രജീവിതത്തിലെ പ്രശാന്തമായ ആനന്ദവും, സംതുഷ്ടിയും അനല്പമായ ആത്മാർത്ഥതയോടെ നരകവാൻ മടിക്കാത്ത സ്നേഹരൂപിണിയായ ഒരു സ്രീരത്നത്തെയാണ് അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നത്. ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രതീ

ക്ഷികളെ അതുഭൂതകരമാവണം സംഗ്രഹിച്ചെടുത്തിരുന്നു ഉളതു രണ്ടു ദശാബ്ദകാലം നീണ്ടുനിന്ന സുഖസമൃദ്ധമായ അവരുടെ ദാവന്ത്രചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് ഈ ഗൃഹനായിക മൻ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു നാഗരികസംസ്കാരമോ ഗണ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസമോ അവകാശപ്പെടാതെ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിലെ ഏകാന്തതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു ബാലികയായിരുന്നു എന്തുഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയുന്നതല്ല. ആകാരസുഷമയല്ലാതെ ബാഹ്യമായി ഭർത്തൃസന്നിധിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊരു നൈപുണ്യവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ആശ്ചര്യകരമായ സാമാന്യബുദ്ധിയും ഗൃഹണപാടവവും ആ ബാല്യപ്രായത്തിൽ തന്നെ തന്റെ പത്നിയിലദ്ദേഹം ദർശിച്ചിരിക്കണം. നിദ്ദോഷ കരമായ ആ ഹൃദയത്തിനു സാഹചര്യംകൊണ്ട് ഏതു രൂപഭേദവും നൽകുവാൻ കഴിയുമെന്നും ആ മനുഷാസ്രജ്ഞൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിദഗ്ദ്ധഫസ്റ്റിങ്ങിലാണു ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ ഗാഢികവും സംസ്കാരപരവുമായ പരിശീലനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. വിവാഹവേദിയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി, ആ രാത്രിതന്നെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ട ഈ നവവധുവിനെ ഏകാന്തമായ തന്റെ ഭവനത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം ഏല്പിക്കുകയാണു ആദ്യംതന്നെ ചങ്ങനാശേരി ചെയ്തത്. കാർ, ഗൃഹത്തിന്റെ പടിക്കലെത്തിയപ്പോൾ വാഹനത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുവാൻ ബലപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ, കാറിലൊരു മൂലയിൽ ഇട്ടിരുന്ന താക്കോൽക്കൂട്ടത്തിൽച്ചെന്നു തടഞ്ഞു. കാറിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ താക്കോൽക്കൂട്ടം വലിച്ചെടുത്ത് “ഇതാ കെട്ടുപൂട്ടുകളൊക്കെ അങ്ങോട്ടേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു വാത്സല്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതു ഭായ്യയെ ഏല്പിച്ചു. അനന്തര കാലങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഈ താക്കോലുകൾ അദ്ദേഹം കൈകൾകൊണ്ടു സ്पर्ശിച്ചിട്ടില്ല. മാഗ്നമല്യത്തിൽവച്ചുതന്നെ ഗൃഹനായികയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ അഭാവത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ മേശകളും അലമാരികളും തുറക്കപ്പെടാതെ കിടന്നുപോയേക്കും.

പ്രാചീനമായ ഗാർഹിത്യങ്ങൾക്കും സഭാചാരനിയമങ്ങൾക്കും സമാധാനപരമായ നാഗരികജീവിതത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിച്ച അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ സ്രീധനമായി ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേയ്ക്കും കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി പ്രായോഗികജീവിതത്തിലെ ദുർഘടകരങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളെ സമചിത്തതയോടെ കൂടി നേരിടുവാൻ വേണ്ട പരിശീലനങ്ങൾ നൽകി ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾക്കു മാറ്റം കൂട്ടി. ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ പരമ്പരത്തവശങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടദ്ദേഹം മിനുസപ്പെടുത്തി. ഇന്ന് ഏതൊരു സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും ലൗകിക രംഗങ്ങളിലും സ്വാഭാവികമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയും. സമയനിയമം, പരിശ്രമശീലവും, പ്രായോഗികബുദ്ധിയും അദ്ദേഹം തന്റെ പത്നിക്കുപദേശിച്ചു. വികാരപരമായ മനോഭാവമല്ല, തത്വപരതയുള്ള വിചിന്തനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി വീടു ഭരിക്കുകയെന്നുള്ളത് അത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. സമയനിയമം കൃത്യബോധവുമാണ് ആ ഗൃഹത്തിലെ ബഹുമുഖമായ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒരു ന്യായാധിപന്റെ പത്നിയെന്ന നിലയിൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനായിരിക്കും അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ നിയുക്തയാകുന്നത്. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്റെ സഹധർമ്മചാരിണിയെന്ന നിലയിൽ ധർമ്മത്തിലും സിംലായിലുമുള്ള ഔന്നത്യങ്ങളെ അവർ അധിരോഹണം ചെയ്യുകയായിരിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഭർത്താവിതമനസരിച്ചുയാത്രികനിയുയോടുകൂടി വിപുലമായ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരമേറിയ ചക്രങ്ങൾ തിരിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുന്നത്. മറ്റുവശങ്ങളിൽ ശിശുക്കളുടെ രോഗവും, രോഗനവും മറ്റു കഴപ്പുകളും ആ ഗൃഹനായികയെ അലട്ടുന്നുണ്ടാവാം. പക്ഷെ ഇവയൊന്നുംതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഗൃഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ ഭേദിക്കാറില്ല. മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സമചിത്തതയെ ഭേദിക്കുവാനും നാനാമുഖമായ ഈ കൃത്യാന്തരങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എത്ര ശ്രമകരങ്ങളായ കൃത്യബാഹുല്യങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ വേണ്ട ആരോഗ്യവും ശരീരപുഷ്ടിയും അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു ഭാഗ്യവശാൽ പ്രകൃതിദത്തമായിട്ടുണ്ട്. എത്ര കഠിനമായ ജോലിത്തീരക്കുകൾക്കിടയിലും അസ

ഏതുകൊണ്ടോ കോപഭാവംകൊണ്ടോ ആ മുഖം വൈരുദ്ധ്യ മടയാറില്ല. ആ മന്ദമാസം ഒരിക്കലും മുഖത്തുനിന്നു മങ്ങിമറയാറുമില്ല.

ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ സന്ദർശകരിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു മൊത്യാപടം നിറം കലർത്തിയ മഷിയിൽ വരച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാത്സല്യപൂർണ്ണവും, പരിപകപവുമായ മാതൃത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായതാണ്. ഒരു വെറും കാരാപോലെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടി വീശിമറയുകയും, ഒരു ചിത്രശലഭംപോലെ ഉല്ലസിച്ഛാനന്ദിക്കുകയും, നിറപ്പകിട്ടുള്ള ആകാശംപോലെ അന്തസ്സാർവ്വഭൗമമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു 'പരിഷ്കൃത'യുവതിയുടെ സ്മരണയല്ല ഈ ചിത്രം പ്രേക്ഷകന്മാരിലുദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നത്. മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻ പിള്ള ഇന്നു നാല് ആൺകുട്ടികളും, നാല് പെൺകുട്ടികളുമുൾപ്പെടെ എട്ടു സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവാണ്. ഈ കുട്ടികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നവാനും, അവരുടെ സുഖസൗകൃന്ദങ്ങൾ ദീക്ഷിക്കുവാനും എത്ര സമ്പൽസമൃദ്ധമായ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും ഒരായയുടെ സഹായം അവർക്കിന്നു വരെ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ഭർതൃസുഖത്തേയും, ശിശുക്കളുടെ ഗുണത്തേയും കാംക്ഷിച്ച് ഒരടിമയെപ്പോലെ ക്ലേശിക്കുവാനും മുഷിഞ്ഞും ജോലി ചെയ്യുവാനും അവർക്കു മടിയില്ല. ഗൃഹഭരണത്തിന്റെ കഴക്കിയ സ്വഭാവം ഒരിക്കലും ചങ്ങനാശേരി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഭർത്താവിനും, കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടിയാണ് തന്റെ ഗൃഹനായിക ജീവിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. ഗൗരവചിത്തനും ചിന്താശീലനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഗതിയെ ത്യാഗസമ്പന്നമായ ഈ ഗൃഹനായികയുടെ നിസ്വാർത്ഥപരമായ ജീവിതരീതി ഗാഢമായി സ്पर्ശിച്ചിരിക്കണം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യശീലവും വികാരശൂന്യമായ ഹൃദയവും മദ്ധ്യജീവിതത്തിലെ ഈ ഭാവത്വബന്ധത്തിനുശേഷം, കൂടുതൽ സ്വാഭാവികവും, മുഴുലവും, കാരുണ്യപൂർണ്ണവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. സ്നേഹഭാജനമായ പതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ സ്വാധീനശക്തിയാണ് ഈ സ്വഭാവപരിവർത്തനത്തിനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ നിദാനം.

മിസിസ് ചങ്ങനാശേരി.

ശ്രീമതി അമ്മക്കുട്ടിയമ്മയുമായുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഓമ്പതുജീവിതം തികച്ചും വിജയകരമായിരുന്നു. ബാഹ്യമായ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും മന്ദഹസിക്കുവാനും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഗംഭീരാശയൻ കളത്രപുത്രാദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലിരുന്നു ശിശുക്കളെപ്പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചാനന്ദിക്കുന്നതും ആഹ്ലാദിക്കുന്നതും കണ്ടു പ്രേക്ഷകന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന അഭ്യസ്ഥവിദ്യയായ ഒരു യുവതി “ചങ്ങനാശേരി ചിരിക്കുമോ? അരസികനായ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്?” എന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയോടു് ഒരിക്കൽ വിനോദസപരത്തിൽ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. “ഞങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ആനന്ദമായിക്കഴിയുന്ന മറ്റൊരു കുടുംബത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നാണ്” മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ജിജ്ഞാസാഭരിതയായ ഈ ബിരുദധാരിണിക്കു നൽകിയ മറുപടി.

ഭീഷ്മസമയം പടങ്ങു വച്ചാരാധിച്ചു് ഈശ്വരഭജനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ഒരു യുവതി പൂജാവേളയിൽ യാദൃച്ഛികമായി ഗൃഹസന്ദർശനത്തിനു ചെന്നപ്പോൾ മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിൽ പൂജാകർമ്മങ്ങൾ പതിവില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചതിനു “ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പൂജയേ ഉള്ളൂ. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പൂജിക്കും.” എന്നാണ് അവർ നിസ്സംശയം നൽകിയ മറുപടി.

“ഞങ്ങൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ലാതെ പരസ്പരം കലഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കൊർമ്മയില്ല.” എന്നാണ് ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പറഞ്ഞത്. അവർ ഇങ്ങനെ തുടന്നു. “അതു സ്റ്റേററുകാൺഗ്രസ്സുപ്രക്ഷോഭം നടക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം ജയിലിൽ പോകുവാൻ വട്ടംകൂടുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ വല്ലാതെ അന്ധാളിച്ചു. ജയിലിലോടിക്കയറുവാനദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നു എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അറസ്റ്റും ജയിൽവാസവും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ശരിയെന്നു തോന്നുന്നകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിച്ചിരുന്നതുമില്ല. ജയിൽവാസംകൊണ്ടുദ്ദേ

ഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും ബഹുമാനവും വർദ്ധിക്കുമെന്ന നിക്കറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലുമതോത്തപ്പോൾ ഞാൻ നടത്തി. എത്ര പണം കൊടുത്തും, ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയും പുറത്തുനിന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനെ സഹായിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഞാനദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ജയിൽജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനിടയാക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഏറ്റവും നീഷ്ടാപൂർവ്വമുള്ള ദിനചരിക്കൊണ്ടു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ആരോഗ്യം പരിപാലിച്ചുപോന്നത്. ജയിലിൽനിന്നു ജീവനോടുകൂടി പുറത്തുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇതൊക്കെ ആരു കേൾക്കുവാനാണ്? ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഒരു രാജിക്കും അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ദുഃഖഭാരവും ചുമന്നുകൊണ്ടു നടക്കേണ്ടിവന്നു.”

മിസസ്സ് ചാങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രവർത്തനരംഗം അടുക്കളയും പ്രസവമുറിയും മാത്രമാണെന്നു ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും ഭർത്താവിനു പിൻതുണ നിന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകരംഗങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രമായി പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മിസസ്സ് ചാങ്ങനാശേരി ആദ്യം വാണിജ്യമുള്ള മഹിളാസമ്മേളനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവ വളരെയുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാര്യമാർക്ക് അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ശമ്പളകുടിശ്ശികയ്ക്ക് എത്ര യോഗങ്ങളിൽ വേണമെങ്കിലും ആദ്യം വാണിജ്യം, പ്രസംഗിക്കുവാനും കഴിയും. അതിലേയ്ക്കു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു നിപുണതയും ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഒരു ധർമ്മസ്ഥാപനമായ മഹിളാമന്ദിരത്തിന്റെ ഭരണസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷയാണു മിസസ്സ് ചാങ്ങനാശേരിയെന്നുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറൊട്ടുക്ക് അടിയും വെടിയുമേറ്റ് അവരത സംഭവിച്ച അനവധി ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി 1900-ൽ ചിലപാനം രൂപം പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരി

ചെട്ടുതു രാജ്യമൊട്ടുക്കു സഹായാത്മകരൂക്കു വിതരണം ചെയ്തു
 ദുരിതനിവാരണക്കമ്മറിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷയെന്ന നിലയിൽ
 മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനം അവിസ്തര
 ണീയമാണ്. പൊതുജനങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മറ്റൊരു സംഗ
 തികൂടി ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. നിരോധ
 നാജ്ഞ ലംഘിച്ചു സുപ്രസിദ്ധമായ വട്ടിയുക്കാവുസമേളനം
 നടത്തുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വക്കിംഗ് കമ്മററി തീരുമാ
 നിച്ചതും, അതു തടയുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് നടപടികൾ
 കയ്യെടുത്തതും, ആരും വിസ്തരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. സമേളനടി
 വസം യോഗസ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും ഗവണ്മെൻറ് പട്ടാളങ്ങളെ
 അണിനിരത്തിയിരുന്നു. അന്നു ലാത്തിപ്രഹരവും വെടിവയ്പു
 മൂലം മരണമടഞ്ഞ ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അടിയും വെടിയുമേറ്റ്
 അവശരായിത്തീർന്നവാനിടയുണ്ടായിരുന്ന വാളന്റിയറന്മാർക്കു
 പ്രഥമശുശ്രൂഷകൾ നൽകുവാനും, അവരെ പരിചരിക്കുവാനും
 വേണ്ടി റിലീഫ് കമ്മറിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങ
 നാശേരി ഉൾപ്പെടെ ഒരു വനിതാസംഘം സന്നദ്ധമായിരുന്നു
 എന്ന കാര്യം അന്ന് അത്യാഹിതങ്ങളൊന്നുംതന്നെ സംഭവി
 ക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല.
 അവശരായ ധർമ്മഭടന്മാരെ യോഗരംഗത്തുനിന്നു വഹിച്ചുകൊ
 ണ്ടുപോയവർക്കു മൂന്നു കാർകളും, കിടത്തി ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഒരു
 ഗൃഹവും, ചികിത്സിക്കുവാൻ ഒരു ഡാക്ടറും, ഇവരുടെ നിർദ്ദേ
 ശമനുസരിച്ചു തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുവാനുള്ള
 ജോലിത്യാഗശീലകളായ ഈ വനിതകൾ സ്വയം നിർവ്വഹി
 ച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റെടുത്തു. ഈ സംരംഭത്തിലും, ദുരിതനി
 വാരണക്കമ്മററിയിലും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച മറ്റു മാതൃവ
 നിതകളിൽ മിസസ്സ് കെ. പി. ഏബ്രഹാം, മിസ്സ് അല
 ക്ലാൻഡ്രാ ചെറിയാൻ എന്നീ നാമധേയങ്ങൾക്കുടി ഇവിടെ
 സ്മരണീയങ്ങളാണു്.

ഭാവിജീവിതത്തിലും പൊതുജനസേവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗ
 ങ്ങൾ പലതും പുരോഭോഗത്തു തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള
 വസ്തുത മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി വിസ്തരിക്കയില്ലെന്നു പ്രതീ
 ക്ഷിക്കാം.

അദ്ധ്യായം ൨൧

വിജയകരമായി നടന്ന മരുതുകുഴി നായർമഹാ സമ്മേളനത്തിനുശേഷം സമുദായാന്തരീക്ഷം വീണ്ടും ശാന്തതയേ അവലംബിച്ചു. കക്ഷിമത്സരങ്ങളും, വിഭിന്നതകളും, വിഭേദങ്ങളും താൽക്കാലികമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അല്പമൊന്നു നിലച്ചു. പ്രകടനങ്ങളും, എതിർപ്രകടനങ്ങളും, സമ്മേളനങ്ങളും, പ്രതിഷേധങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന ജനപ്രമാണികൾ ധരിച്ചുതുടങ്ങി. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നിപ്പും, കക്ഷിമത്സരവുംകൊണ്ടു നായന്മാർ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസപാത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ഈ മത്സരങ്ങളിൽ യാതൊരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച് ഈ സ്ഥിതിഗതികൾ അവസാനിച്ചുകാണുവാൻ അവർ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി കേരളീയനായർസമാജത്തേയും, സമസ്തകേരളനായർസാമുദായികമഹാസമ്മേളനത്തേയും പരസ്പരം കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റൊരു ശ്രമം നടന്നു. പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതു തിരുവനന്തപുരത്തെ യുവജനനായർസമാജം എന്ന ഒരു പുതിയ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്നു. ആദർശവാദികളും സേവനതല്പരന്മാരായിരുന്ന ഏതാനും യുവാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു ഇത്. സമുദായത്തിലെ മത്സരങ്ങൾ ദൂരീകരിച്ച് ഐക്യവും സമാധാനവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുന്നതിനു യുവജനനായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ ഫാൻവു വൃശ്ചികം ൧൮൯൯-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി ഒരു മഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു മി. കണ്ടനാട്ടു നാരായണമേനവനായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചു കേരളീയനായർസമാജത്തേയും, സമസ്തകേരളീയനായർ

സമുദായസമ്മേളനത്തേയും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചു നായർയൂണിയൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു നൂതനസ്ഥാപനം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു യൂണിയൻ കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം ചങ്ങനാശേരി അവതരിപ്പിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ പേരു വായിച്ചപ്പോൾ സദസ്സിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങൾ മുഴങ്ങി. യോഗഹാളിൽ വലിയ ബഹളവും കഴപ്പവും ആരംഭിച്ചു. കേരളീയനായർസമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പുകൾക്കും, തമ്പാത്തർ യോഗത്തിലെ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും, മി. മജ്ജർ റിനെയാണു പൊതുജനങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളും ബാല്യസ്ഥനാക്കിയിരുന്നത്. എന്നാൽ തികച്ചും അനാശാസ്യങ്ങളും നിർഭാഗ്യകരങ്ങളും ആയിരുന്ന ആ സംഭവങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ മുഴുവൻ മി. മജ്ജർ റിൽ അർപ്പിക്കുന്നതു നീതിരഹിതമാണ്. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികമായും വിശ്വാസവുമനുസരിച്ച് പ്രതിലോമപരമായ ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിരവധി ജനപ്രമാണികളിൽ ഒരാൾ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൂടാതെ, സെന്റാർദ്ദവും സന്മനസ്സുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു ഐക്യസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ഏതൊരു പരിഗണനയിലും സമുദായത്തിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന മി. മജ്ജർ റിനെപ്പോലുള്ള ഒരു നേതാവിനെ അവമേളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു തികച്ചും ആക്ഷേപകരമാണ്.

യോഗത്തിലെ ബഹളങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്ന ലക്ഷണമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അല്പക്ഷനായിരുന്ന മി. നാരായണമേനോൻ സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഐക്യത്തിന്റെയും സഹിഷ്ണുതയുടേയും പേരിൽ ആവേശജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. സ്വാതന്ത്ര്യാലമായ ഗാന്ധീജിത്തോടു കൂടി പ്രതിഷേധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം

അസംതൃപ്തരോടാജ്ഞാപിച്ചു. മി. മുള്ളരിനെ കമ്മീറ്ററിയിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വാഹിയാത്ത ഒരാവശ്യമാണെന്നദ്ദേഹം അസന്നിധമായ രീതിയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടെന്തെങ്കിലും അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള സകല ചുമതലകളും താൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നദ്ദേഹം ഉറപ്പു നൽകി. ഇതിനുശേഷം സഭസ്സു ശാന്തമായി. പ്രമേയം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെ നായർസമുദായത്തിലെ ഭിന്നിപ്പുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ഒടുവിൽ സഫലമായി.

നായർയൂണിയൻവകയായി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മി. നാരായണമേനവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക കണക്കഴിയിലുള്ള ഒരു ബംഗ്ലാവും, പുരയിടവും ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ നായർയൂണിയനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഏകദേശം ൧൦൦൦൦ രൂപാ വില വരുന്ന ആ വസ്തു ൧൦൦൦ രൂപയ്ക്കു യൂണിയനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു ആ ഭാഗപത്രത്തിലെ മുഖ്യവ്യവസ്ഥ. മി. നാരായണമേനവൻ കൊടുക്കുവാനുള്ള സംഖ്യ സംഭാവനയായി പിരിച്ചെടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അതിലേയ്ക്ക് ൧൦൦൦ രൂപാ നൽകുകയുണ്ടായി. മറ്റുവല പ്രമാണികളും വൻപിച്ച തുകകൾ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിറവേറിയിട്ടുള്ളവർ എത്രപേരുണ്ടെന്ന് ആരായുന്നത് ഒരു പക്ഷേ രസാവഹമായിരുന്നേയ്ക്കാം.

നവ-ലെ സമസ്തകേരളനായർസമുദായമഹാസമ്മേളനം അവലംബിച്ചുകൂടി. പ്രസ്തുത യോഗത്തിലും ആലുക്കുടം വഹിച്ചതു ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിനു മുൻപ് അന്നു തിരുനൽവേലി എൻജിനീയറായിരുന്ന വി. എൻ. പരമേശ്വരൻപിള്ള നായർതറവാടുകളുടെ ഭാഗം സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിക്കേണ്ട വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനപരമ്പര പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആളോഹരിക്കും താവഴിഭാഗത്തിനും മലപ്പു ഒരു രാജിവ്യവസ്ഥ കണ്ടുപിടിച്ചു, രണ്ടിന്റേയും ദോഷഭാഗങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു, ഗുണഭാഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു, സമുദായത്തിലെ വിഭിന്ന

കക്ഷികൾക്കു സഹകാരമായ ഒരു നൂതനപദ്ധതി കണ്ടുപിടിക്കുവാനായിരുന്നു ഈ ലേഖനങ്ങൾവഴി അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. മി. മനോ തുടങ്ങിയ ചില സമുദായപ്രവർത്തകന്മാർ പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ അനുകൂലിക്കാത്തതുമിരുന്നില്ല. അവലക്ഷ്യസമ്മേളനത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആളോഹരിഭാഗത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരാക്കിയ പ്രമേയത്തിന് അദ്ദേഹം താഴെപ്പേർക്കുണ്ടു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ച “തറവാട്ടു സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുവോൾ അമ്മയ്ക്കും സന്താനങ്ങൾക്കുമുള്ള വസ്തു ഒന്നിച്ച് അവർക്കു കൂട്ടുകടംബസ്വത്തായും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ആളോഹരിയായും കൊടുക്കേണ്ടതും, സന്താനങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ൨൫ വയസ്സാകുമ്പോൾ മാത്രം ഭാഗംചെയ്തു വാങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ൨൫ വയസ്സ് തികഞ്ഞ സന്താനങ്ങൾക്കു പൊതുക്കടംബത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ കാലത്തുതന്നെ അവരുടെ മനസ്സുപോലെ പ്രത്യേക ഭാഗം പററുന്നതിനോ അമ്മയോടു ചേർന്നു കൂട്ടുകടംബമായിരിക്കുന്നതിനോ അവകാശമുള്ളതാകുന്നു. ഭാഗം പററിയ സന്താനങ്ങൾക്കു മതാപിതാക്കന്മാരുടെ മരണശേഷം അവിഭക്തരായ സന്തതികളുള്ളപ്പോൾ പിന്തുടർച്ചാവകാശമില്ലാത്തതാകുന്നു”.

ഈ ഭേദഗതി മി. മനോ, എം. എൻ. നായർ മുതലായവർ പിന്താങ്ങി. സമ്മേളനത്തിന്റെ സഹകരണസംഘാദ്ധ്യക്ഷനും ഒരുറച്ച ആളോഹരിവാദിയുമായിരുന്ന പി. കെ. നാരായണപിള്ള, പറവൂർ മി. ഏ. ജി. മേനവൻ മുതലായവർ ഭേദഗതിയെ ശക്തിയുക്തം എതിർത്തു എങ്കിലും അതു ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. ഇങ്ങിനെ മരുതുംകുഴി സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചാദ്യം സഹകരിച്ച പ്രമേയത്തിന് നവം-ലെ സമ്മേളനം ഒരു ഭേദഗതി നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി.

നായർതറവാടുകളിൽ സഹകരിക്കേണ്ട ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി മി. സി. രാമൻതമ്പി ന്റ-ലെ നിയമസഭയിൽ സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടേയും അതികഠിനമായ പ്രതിഷേധത്തിന് പാത്രമായ ഒരു നായർബിൽ അവതരിപ്പിച്ചു.

രിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന വസ്തുത ഇതിനുമുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ൯൫-ൽ ആരംഭിച്ച നിയമസഭ തുലാം ൨൭ സ്വമായിരുന്ന രണ്ടു വർഷത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടിവന്ന സംഭവഗതികളും വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ൯൫-ലെ നിയമസഭ പിരിച്ചു വിട്ടതോടുകൂടി മി. സി. രാമൻ തമ്പിയുടെ നായർബില്ലും ആലോചന പൂർത്തിയാകാതെ അന്തരിച്ചുപോയി. മരുതുംകുഴിസമ്മേളനവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളും ആലോചരി തത്വചക്ഷുസ്സായ അഭിമാനത്തിന്മേൽ സർവ്വപാപകമായ ഒരു നായർബിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കി. ൯൫-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം നിയമസഭയിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകൃതമായത് ആക്ഷേപരഹിതമായ ഒരു നായർബിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. മരുതുംകുഴിസമ്മേളനം അധികാരപ്പെടുത്തിയിരുന്നതനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമായാലോപിച്ചു് ഒരു ബിൽ തയ്യാറാക്കി, പരിഷ്കരിച്ച നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു ഹാജരാക്കി. എന്നാൽ ആലോചരിതത്വങ്ങളെത്തന്നെ ആസ്പദമാക്കി, പരേതനായ കെ. പി. രാമൻപിള്ളയും മറ്റൊരു നായർബിൽ തയ്യാറാക്കി, നിയമസഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏകവിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു ബില്ലുകളും ഒരേ ദിവസംതന്നെ നിയമസഭയിൽ ആലോചനയ്ക്കു വെച്ചു. ഇവയിൽ ഏതൊരു ബില്ലിനെയാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം നിയമസഭയിലെ നായർസാമാജികന്മാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ കെ. പി. രാമൻപിള്ള ഉൾപ്പെടെയുള്ള നായർസാമാജികന്മാരുടെ ഒരു യോഗം ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ആഫീസിൽവെച്ചു കൂടി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബിൽ മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നും, കെ. പി. യുടെ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമാണ് ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചു തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ കെ. പി. രാമൻപിള്ള ഈ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. നിയമസഭായോഗത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ

കെ. പി.-യുടെ ബില്ലാണ് ആദ്യമായിട്ടു തീർന്നത്. അതനുസരിച്ചു നിയമസഭാഭ്യക്ഷൻ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യമായി കെ. പി. രാമൻപിള്ളയെ ക്ഷണിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സമുചിതമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ആ കർത്തവ്യം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മേശലികമായ കാര്യങ്ങളിൽ കെ. പി.-യുടെ ബിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബില്ലിൽനിന്നു വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല. ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതു നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമുള്ള ബഹു മതി ആക്ഷേപത്തെ ലഭിച്ചിരുന്നാലും, അതു നിയമമാകണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു പ്രതീക്ഷകളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നായർ ബിൽ നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്നായിരുന്നു നിയമിയുടെ നിശ്ചയം എന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

കെ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ബിൽ നിയമസഭാനടപടി കളനുസരിച്ചു സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനയ്ക്കയച്ചു. അതിനുശേഷം അല്പകാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി കെ. പി. രാമൻപിള്ള ചരമമടഞ്ഞു. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെതന്നെ സമുദായത്തിന്റെ താഴ്ന്ന പടികളിൽനിന്നു സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും ഉന്നമിച്ചു കൊളായിരുന്നു കെ. പി. രാമൻപിള്ള. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെതന്നെ അദ്ദേഹവും കൊല്ലത്താണ് വക്കീൽവൃത്തിയാരംഭിച്ചത്. അല്പകാലംകൊണ്ട് അവിടെ ധാരാളം വരുമാനമുള്ള ഒരുഭിഭാഷകനായിത്തീരുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനും സമുദായപരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്ന രാമൻപിള്ള പലപ്പോഴും ജനപക്ഷത്തുനിന്നുകൊണ്ട് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളോടു മല്ലടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഖണ്ഡിതമായ ഒരുറച്ച നയം അദ്ദേഹം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. നിയമസഭയിലെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിക്രമതയും, യുക്തിബോ

ധവും വാഗ്മിയും മറുത്തവരുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. രാമൻപിള്ളയുടെ വാക്പ്രഹരങ്ങളോടു പ്രതിയോഗികൾ അസ്തപ്രജ്ഞരായിട്ടുണ്ട്. ധീരനും സാഹസികനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപത്തിന് ഒരിക്കലേങ്കിലും പാത്രമായിട്ടുള്ളവർ പിന്നീടൊരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ മറന്നു എന്നു വരികയില്ല. മി. രാമൻപിള്ളയുടെ അകാലചരമം സമുദായത്തിന് ഒരു വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു.

കെ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഖേദകരമായ അകാലചരമം ഹേതുവാൽ നായർബില്ലിനെ സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലും, നിയമസഭയിലും കൂടി മുന്നോട്ടു നയിക്കുവാനുള്ള ഭാരം ചങ്ങനാശേരിതന്നെ വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

നായർബില്ലിന്റെ പുരോഗതി അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അത്ര വളരെ സുഗമമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല. ഓരോ ഘട്ടത്തിലും പ്രസ്തുത ബില്ലിനു സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലും, നിയമസഭയിലും നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകൾ സാമാന്യ ജനങ്ങളെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ളവയായിരുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികരും, ഉല്പതിഷ്ഠക്കളും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും നടന്നിട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾക്കു കയ്യും കണക്കുമില്ല. സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലാലോചനയ്ക്കു കണക്കു മുൻപുതന്നെ ആ നിയമശിശുവിനെ ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തുനിന്നും പ്രസ്താവനയായ പല ശ്രമങ്ങളും നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ഭീർഘകാലത്തേയ്ക്കു കമ്മിറ്റി കൂടുവാൻതന്നെ സാധിച്ചില്ല. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിയും, അന്നു ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബയ്യരും തമ്മിൽ ഭീഷ്മമായ എഴുത്തുകത്തുകൾ നടന്നു. ഒടുവിൽ സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റി കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. സുഭീഷ്മമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടു പുത്തിയായി. അനന്തരം ബിൽ രണ്ടാംവായനയ്ക്കായി വീണ്ടും നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭിംബം നിശ്ചയിച്ചു.

അന്നേദിവസം കോടതിസംബന്ധമായ ആഫീസ് ജോലികൾ നിർവ്വഹിച്ചതിനുശേഷം കൃത്യം ൧൧ മണിക്കു നിയമസഭയിൽ ഫാജരാകത്തക്കവണ്ണം ചങ്ങനാശേരി, ഗൃഹത്തിൽനിന്നും

കാറിൽ ജൂബിലിഡാളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. കാർ വീടിന്റെ ഗേറ്റു കടന്നു വെളിയിലായ ഉടൻ ഒരു ടയറിനു കേടു സംഭവിച്ചു. സമയമായ ഡ്രൈവർ അതിരവഴിയിൽ ടയറിനുള്ള കേടുപാടുകൾ നീക്കി വണ്ടി മുന്നോട്ടു പോയി. പകുതി വഴി ചെന്നപ്പോൾ മുൻഭാഗത്തുള്ള റോഡ് അററുകറപ്പണി കർക്കായി അടച്ചു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. വണ്ടി തിരിച്ചുവിട്ടു, മറ്റൊരു വളഞ്ഞ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സകല വാഹനനിയമങ്ങളും ലംഘിച്ചു വായുവേഗത്തിൽ ഓടിച്ചു പോയി, അദ്ദേഹം നിയമസഭാമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ചോദ്യോത്തരസമയം കഴിഞ്ഞു, ദിവാനലുപ്തൻ ബിൽ രണ്ടാം വായനയ്ക്കുവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയേ ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. “സർ, ഞാൻ ബിൽ രണ്ടാംവായനയ്ക്കുവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിലേയ്ക്കു നടന്നുപോയത്.

രണ്ടാംവായന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ബില്ലിനു നിയമസഭയിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകളുടേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളുടേയും ഒരു ഏകദേശപരിജ്ഞാനമെങ്കിലും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, അന്നത്തെ നിയമസഭാനടപടികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഒരാവർത്തി വായിച്ചു മതിയാവൂ. നിയമസഭയിൽ നിരന്തരമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സംഘടിതശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രേരണകളുടേയും, ഉപജാപങ്ങളുടേയും, അടിയൊഴുക്കുകളുടേയും ഒരു പരിപൂർണ്ണവിവരണം ഇവിടെ നൽകുക സാധ്യമല്ല. ഒന്നിലധികം സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ എതിർപ്പുകൾ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. നായർസമുദായത്തിൽത്തന്നെ ആളോഹരിഭാഗത്തെ അനുകൂലിക്കാത്ത പ്രബലമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ നായർ സ്ത്രീകളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുത്ത ബ്രാഹ്മണാദി സമുദായങ്ങളിലെ ഭർത്താക്കന്മാരെ ബാധിക്കുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകൾ ബില്ലിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ ആ സമുദായങ്ങളിലെ ശക്തരായ ചില വ്യക്തികൾ ബില്ലിനെ പ്രതികൂലിച്ചു. ഇവരുടെ എതിർപ്പുകൾ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ബില്ലിനെ

നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. നായർസ്രീകളുടെ നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വത്തുന്റെ അവകാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് ഏറ്റവും വലിയ കീറാമുട്ടിയായി പരിണമിച്ചത്. മെ. ത്രിവിക്രമൻ വാസുദേവൻ, കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ, എം. രാജരാജവർമ്മ, വി. സുബ്ബയ്യർ തുടങ്ങിയ നിയമസഭാംഗങ്ങൾ ബില്ലിന്റെ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് എതുശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലർ നായർസ്രീകളുടെ ഭർത്തൃപദം അലങ്കരിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ടവംശജന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും വിചിത്രമായിരുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒടുവിൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും തൃപ്തികരമായ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതീരുമാനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത രാജിവ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച് അന്നു തീരുവനന്തപുരത്തെത്തി ചങ്ങനാശേരിയുടെ അതിഥിയായി താമസിച്ചിരുന്ന ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സഹകരണം തുലാം അനുചലമായിരുന്നു.

ബില്ലിന്റെ രണ്ടാംവായന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. എ. ജി. മേനവൻ ഏകപതീവ്രതം അനുശാസിക്കുന്ന ഒരു ഭേദഗതി ഫാജരാക്കി. ഇതു കൂടുതൽ വിഷമതകൾക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു. ഒരു കത്തോലിക്കനും പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായിരുന്ന മി. ഹുഗ്ഗർഫ് ഉത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ഈ ഭേദഗതിയെ ഫാർട്ടുമായി പിൻതാങ്ങി. ഭേദഗതി ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന ഈ ഭേദഗതിമൂലം ബില്ലിലെ പല വകുപ്പുകളും ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അതു കൂടുതൽ വിഷമതകളുണ്ടാക്കി എന്നു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചത്. വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ച ഭേദഗതികളായിരുന്നു വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കിടകൊടുത്ത മറ്റൊരു വിഷയം. വ്യവ-ലെ റഗുലേഷനിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കു തുല്യമായ വകുപ്പുകൾ മാത്രമേ വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ചു കേ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ബില്ലിൽ ചേർത്തിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഏകഭാര്യവ്രതമനുശാസിക്കുന്ന ഭേദഗതി നിയമസഭ അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടി അതിനനുരൂപമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി, ചങ്ങനാശേരിയും, മി. വയ്ക്കം

രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും കൂടിയാലോചിച്ചു ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ ഒരു ഭേദഗതി വിവാഹമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെ പല വിവാഹമോചന നിയമങ്ങളിലേയും വ്യവസ്ഥകൾ സംഗ്രഹിച്ചു കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായ മററൊരു ഭേദഗതി പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും അയച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും പി. കേ-യും അവരവരുടെ ഭേദഗതികളുപേണ്ടി മക്കടമുഴു പിടിക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ബില്ലിന്റെ പശ്ചാലോചന ഭീഷ്മിപ്പിക്കുമെന്നും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ ആശിക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പി. കേ-യുടെഭേദഗതിയുമായി ചങ്ങനാശേരിക്കു യാതൊരാനുകൂല്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ബില്ലിന്റെ പുരോഗതി ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനും, കാലവിളംബമെന്യേ അതു നിയമമാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി അദ്ദേഹം പി. കേ-യുടെ ഭേദഗതികൾ മനസ്സിലെങ്കിലും സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങിനെ പി. കേ-യുടെ ഭേദഗതി നിയമസഭ അംഗീകരിച്ചു.

ബില്ലിന്റെ രണ്ടാംവായനയ്ക്കുശേഷം നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വീണ്ടും ഒരു സമ്മേളനം കൂടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായനകൂടി പൂർത്തിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ നവം-ലെ നിയമസഭയിൽ മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനു സംഭവിച്ച ഗതിതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബില്ലിനും വന്നു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അന്നുവരെ ചെയ്ത ഭൗമപ്രയത്നങ്ങൾ വിഫലങ്ങളാകുമായിരുന്നു. രണ്ടാംവായനയിൽ അംഗീകരിച്ച ബില്ലിന്റെ രൂപത്തിന് അധീശ്വരവർമ്മന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ അതു മൂന്നാംവായനയ്ക്ക് എടുക്കുവാൻ നിയമസഭക്കധികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മി. വയ്ക്കും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ബില്ലിന്റെ അവസാനരൂപത്തിലുള്ള ശരിപ്പെടുത്തലുകൾ തയ്യാറാക്കി കാലവിളംബമെന്യേ പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജന്റായിരുന്ന മി. കാട്ടൻ അയച്ചുകൊടുത്തു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻറിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു ബില്ലിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി

ററിയും, അതടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വസഹകരണങ്ങളും വാശാനം ചെയ്തു. കൃസ്തുമസ്സ് അവധി കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാശത്തമനുസരിച്ചു ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് അധീശഗവണ്മൻറിലേയ്ക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഡൽഹിയിൽനിന്നുനമതി ലഭിക്കുവാൻ താമസം നേരിടുകയാണെങ്കിൽ അനുവാദം പ്രതീക്ഷിച്ചു ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായന നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ താൻ അനുമതി നൽകുമെന്നു മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭാസമ്മേളനം സമീപിച്ചതോടുകൂടി അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു കമ്പികൊടുത്തു. കമ്പിമാർഗ്ഗംതന്നെ ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായന നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അധീശഗവണ്മൻറിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചു. മി. കാട്ടൺ ഈ സന്തോഷവാത്സ്യം ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടെഴുതി അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻറിന്റെ അനുഭാവപൂർണ്ണമായ സഹകരണം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നായർബിൽ യഥാകാലം നിയമമാകുമായിരുന്നില്ല. അചിരേണ മൂന്നാംവായന കഴിഞ്ഞു ബിൽ മഹാരാണിറീജൻ തിരുമനസ്സിലെ തൃക്കൈവിളയാട്ടത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമസംഹിതയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

പ്രസ്തുത റഗുലേഷൻ നായർസമുദായത്തിൽ വിപ്ലവകരങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങളാണുണ്ടാക്കിയത്. ആളോഹരിഭാഗത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കൂടാതെ പ്രസ്തുത നിയമത്തിന് ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത മറ്റു പല വശങ്ങളുമുണ്ട്. മരുമക്കത്തായത്തിൽനിന്നു മക്കത്തായത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റമാണ് ഇവയിൽ പ്രധാനമായത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ചാണു നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹത്തിന് ഇന്നുള്ള ദൃഢത ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. നായർസ്ത്രീകളുടെ വിജാതീയഭർത്താക്കന്മാക്ക് അന്നുവരെ ലോകനീതിയും പ്രകൃതിനിയമവുമനുസരിച്ചുള്ള യാതൊരു ചുമതലകളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ നായർറഗുലേഷനനുസരിച്ചു നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാക്കും പിതാക്കന്മാക്കുംപോലും വ്യത്യസ്തമായ പരിഗണന ലഭിക്കയില്ലെന്നു വന്നതോടുകൂടി

ഭത്താക്കന്മാരുടേയും പിതാക്കളുടേയും ചുമതലകൾ വർദ്ധിക്കുകയും, നായർസ്ത്രീകളുടേയും ശിശുക്കളുടേയും അരക്ഷിതാവസ്ഥയ്ക്കു മാറ്റം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. നായർസ്ത്രീകളുടെ നായരേതരന്മാരായ ഭത്താക്കന്മാരായിരുന്ന ചില നിയമസഭാംഗങ്ങൾ ഈ ചുമതലയെ നിഷേധിക്കുവാൻ ശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിലും നിയമാം ആ കർത്തവ്യങ്ങൾ അവരെ പിടിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതന്നെ ചെയ്തു. നായർസമുദായസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര ഭരണസംവിധാനത്തിൽ ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“വ്യവ-ലെ നായർഗുലേഷന്റെ വിചാരണക്കാര്യത്തെ ഭാഗമത്യാവശ്യമെന്ന വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു മാന്യനാകുന്നു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അവർകൾ. സ്ഥിരചിത്തനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു നാൾക്കുനാൾ ഉറപ്പു കൂടിവന്നതെയുള്ള അദ്ദേഹം ആ കാര്യസാധ്യത്തിന്നിരന്തരപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു.സമുദായത്തിന്റെ വലിയ ഭൂരിപക്ഷാനുകൂല്യത്തോടുകൂടി നായർഗുലേഷൻഭേദഗതിയിൽ സമുദായസംസ്ഥാനപ്രസിഡൻറായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഫാജരാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമബദ്ധതയും, ക്ഷമാശീലവും കൃത്യനിഷ്ഠയും കൊണ്ടാണു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും തരണം ചെയ്തു നായർഗുലേഷൻ നാളെമുതൽ നടപ്പിലാക്കത്തക്കവണ്ണം ഇത്ര വേഗം പാസാക്കുവാൻ ഇടയായതെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”

മി. വയ്യം, രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒരു വാക്കു പറയാതെ ഈ അദ്ധ്യായം പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. നായർബിൽ അതിന്റെ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ നിയമസംഹിതയിലുൾപ്പെടുത്തുവാനും ശക്തിയേറിയ എതിർപ്പുകൾക്കും പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ അതിനെ നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ചെയ്തിട്ടുള്ള കഠിനപരിശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. നിസ്സംശമായ

പ്രശംസയും ആത്മാത്മമായ അഭിനന്ദനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അതിലേയ്ക്കു പ്രതിഫലങ്ങളായി ലഭിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവ അർഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ എല്ലാം പുറകിൽ പൊതുജനമുക്തികൾക്കു ഗോചരമല്ലാതെ നിശ്ശബ്ദമായും ആർഭാടരഹിതമായും മറ്റൊരു ബലിഷ്ഠഹസ്തം അമോരാത്രം ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന കാര്യം അധികമാളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. മി. വയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ സഹകരണവും തളച്ചിയില്ലാത്ത അദ്ധ്വാനശീലവുമൊക്കെ മാത്രമാണു വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രസ്തുത ബിൽ ഇത്ര ശീഘ്രമായി കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു സാധ്യമായത്. മിതഭാഷിയും ശാന്തശീലനുമായ മി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ തത്പരമായ നിയമപരിജ്ഞാനവും ബുദ്ധിക്രമമായും സിലക്ടറാക്ട്മിറ്ററിയിലും നിയമസഭയിലും പ്രസ്തുത ബിൽ ആലോചനയ്ക്കു വന്നിട്ടുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തിലും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെള്ളാളബിൽ, ഈഴവാബിൽ തുടങ്ങിയ പല നിയമങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണകർത്തൃത്വത്തിലദ്ദേഹത്തിനു പങ്കുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നിലധികം തവണ തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിലെയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു നിയമസഭാംഗമാണ്. കാര്യശേഷിയിലും കർമ്മപാടവത്തിലും അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ തുലോം താഴ്ന്ന പട്ടിയിലുള്ള പലരും വ്യക്തിപരമായ അഭ്യുന്നതിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്നിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരു പരമാത്മമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നമ്മൾശീലവും ഫലിതോക്തിചാതുര്യവും അടുത്തു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കയുള്ളൂ. പ്രസരിപ്പില്ലാത്ത പ്രകൃതവും ആർഭാടരാഹിത്യവുമായിരിക്കണം ഇന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ ഒന്നത്രയെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അനർഹനാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

അദ്ധ്യായം ൨൨

നായർഗുലേഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, തീവ്രമതസരങ്ങളും ഉപജാപങ്ങളും നിയമസഭയ്ക്കകത്തു നടക്കുമ്പോൾ, പ്രക്ഷോഭജനകമായ മറ്റൊരു സംഭവം തിരുവിതാംകൂറിനെ അടിമുതൽ മുടിവരെ ഉലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇടുങ്ങിയ പരിധികൾ അതിലംഘിച്ച് ഈ സംഭവത്തിന്റെ ശബ്ദപൂർണ്ണമായ മാറ്റൊലികൾ വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമിയിലേയ്ക്കുകൂടി വ്യാപിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു പ്രായേണ അഗസ്ത്യതലിം അപ്രശസ്തയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന വയ്ക്കംതാലൂക്ക് അത്യുജ്വലമായ പ്രകാശത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. നോക്കെത്താത്ത പ്രാചീനതയുടെ അത്യാധമായ വിസ്തൃതിയിൽ ആണ്ടുപോയിരുന്ന വയ്ക്കം മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു തൊടിയിട കൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ സർവ്വഭൂതവും കേന്ദ്രീകൃതമായി. കേരളത്തിന്റെ തീരാക്കുങ്കമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികദുരാരങ്ങളുടെ മലിനമായ ദുർഗ്ഗന്ധം അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയന്നു. മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ നർലീനമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജീവികാരുണ്യം, ഭൂതഭയ, സമസ്പഷ്ടിസ്നേഹം ഇത്യാദി മഹനീയഗുണങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തി സത്യവും, നീതിയും, സാഹോദര്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരാത്മീയസമരം തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചു. ഇതായിരുന്നു സുപ്രസിദ്ധമായ വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം.

വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹസമരത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുൻപായി അതിലേയ്ക്കു ക്രമാനുഗതമായി വഴി തെളിച്ച വിവിധ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണം ഇവിടെച്ചേർക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ഭാരതീയരെ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ അപഹാസ്യരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു ദുഷിച്ച അനാചാരമാകുന്നു അയിത്തം. ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദു മതാനുയായികളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഇന്നും അയിത്തമാചരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ ജന്മസഹജമായ വാസനാദൈവഭേദത്തോടുകൂടി ഈ ദുരാരത്തെ

ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽത്തന്നെ ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടു പോയി. ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ ജന്മദേശമായ കേരളത്തിൽ സ്വർഗ്ഗം മാത്രമല്ല, പിന്നേയോ സാമീപ്യവും ദർശനവുംകൂടി നിഷിദ്ധമായിട്ടാണു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്.

ചന്ദ്രകൂടാത്തവർതീർത്തിക്കൂടാത്തവർ—ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളവർ കെട്ടില്ലാത്തവർ തമിഴുണ്ണാത്തവരിങ്ങനെ—ഒട്ടല്ലമോ ജാതിഷ്ടാമരങ്ങൾ വൈദികമാനികൾ മന്ത്രിരിൽ ഭേദവും—ഭേദത്തിൽഭേദവും കല്പിക്കുന്നു.

എന്ന കമാരനാശാന്റെ ദുരവസ്ഥയിലെ വിവരണം കേരളത്തിൽ ആചരിച്ചുപോന്ന അയിത്തത്തിന്റെ സമഷ്ടിയായ ഒരു വിവരണമാണ്.

ജാതിയും അയിത്തവുമെങ്കൊണ്ടുള്ള അവശതകൾ സമുദായത്തിൽനിന്നു പാടെ നിർമാജ്ജനം ചെയ്യുവാനുള്ള അക്ഷീണ പരിശ്രമങ്ങൾതുലോം സാമൂഹികമായി ഈഴവസമുദായത്തിൽ തന്നെയാണ് ആദ്യം ആരംഭിച്ചത്. ഈഴവർ ഹിന്ദുമതത്തിലെ തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ ദുരചാരങ്ങളുടെ ഭൂഷിച്ച ഫലങ്ങൾ ദീർഘകാലമായി അനുഭവിച്ചുവന്ന ഒരു സമുദായമായിരുന്നു. എങ്കിലും മററവണ്ണവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമായ ഒരു നിലയാണ് അവർക്കു കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. സാമ്പത്തികമായും സംസ്കാരപരമായും സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം അവർക്കു ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ജനസംഖ്യയിൽ, തിരുവിതാംകൂറിലെ മികച്ച സവണ്ണസമുദായമായ നായനാരോട് അവർ കിടന്നില്ലായിരുന്നു. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി നൂതനമായ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഉൽബുദ്ധരായ ഈഴവപ്രമാണികൾ അവരുടെ ദീർഘനിദ്രയിൽ നിന്നു തെട്ടിയുണർന്നു ചുറ്റുപാടും നോക്കി. ഈഴവസമുദായം അനുഭവിച്ചുപോന്ന അസമത്വങ്ങളും അവശതകളും അവരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ വല്ലാതെ ക്ഷതപ്പെടുത്തി. നീതിരഹിതവും നികൃഷ്ടവുമായ അനാചാരങ്ങളുടെ ക്രൂരമർദ്ദനമേറു് അനുഭവിക്കുന്നവണ്ണം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നും, മനുഷ്യത്വപരമായ അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചുതരുവാൻ ഒരുക്കമില്ലാത്ത ഉൽക്കൃഷ്ടസമുദായങ്ങളോടു വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവാവസാനംവരെ മല്ലടിച്ചു് അവകാശങ്ങൾ

പിടിച്ചുപറണമെന്നും, അവർ നിശ്ചയിച്ചു. പൗരാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും, അന്യായമായ വിഭിന്നപരിഗണനകൾ എന്നേയ്ക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാനും, അവർ ശ്രമം തുടങ്ങി.

ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാഥമികപരിശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതു സുപ്രസിദ്ധനായ ഡാക്ടർ പല്ല ആയിരുന്നു. ഈഴവർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, സ്കാർസർവ്വീസിലും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള അതിഭയങ്കരമായ അനീതിയോടാണ് അദ്ദേഹം സമരമാരംഭിച്ചത്. മറ്റെല്ലാ പ്രക്ഷോഭങ്ങളേയും എന്നപോലെ പല്ലവിന്റെ അവശതാപരിഹാരപ്രക്ഷോഭത്തെയും ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അധികാരികൾ വിഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ പല്ല നിരാശനായില്ല. ഹർജികളും പരാതികളുംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആഫീസുമുറികൾ നിറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യമായ യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നു ബോധ്യമായതോടുകൂടി അദ്ദേഹം അധീശഗവർണ്മെന്റിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ആ സ്വാധീനശക്തിസമ്പന്നൻ തിരുവിതാംകൂറിനു പുറത്ത് ഇൻഡ്യയിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലും മിത്രങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചു. ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെക്കുറിച്ചും, പൗരാവകാശത്തെപ്പറ്റിയും പാർലിമെന്റിൽപോലും ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് ഇത്രയുമായപ്പോൾ അല്പമൊന്നു ചലിച്ചു. ഈഴവർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, സ്കാർസർവ്വീസിലും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ക്രമേണ നീങ്ങി. പല്ലവിനു സ്വസമുദായത്തിന്റേയോ, ഇതരസമുദായങ്ങളുടേയോ സംഘടിതമായ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ധീരദേശാഭിമാനിയും, സ്വതന്ത്രചിന്തനുമായിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ ജി. പി. പിള്ളയുടെ സഹകരണം പല്ലവിനു ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഡാക്ടർ പല്ല ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായ മി. എം. ഗോവിന്ദൻ, മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ഏന്നിവർ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടു

കൂടി മുന്നോട്ടു നയിച്ചു. മി. ഗോവിന്ദൻ സർക്കാർജീവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, സമുദായപരിഷ്കരണങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം അന്നും താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതരസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് അപ്രാപ്യമായ കവന കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും, അനന്യസാധാരണമായ ഭാവനാ വിചാസംകൊണ്ടും, വിശേഷാൽരണ്ടുതരം കാവ്യതല്പരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് അയിത്താചാരത്തിന്റെ അനാശാസ്യവും, ഗർഹണീയവുമായ വശങ്ങളെ നഗ്നമായി വെളിപ്പെടുത്തി, കേരളീയരുടെ ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിച്ചതു മഹാകവി കുമാരനാശാനായിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തിന്റെ നിരൂപവും ഭയനീയവുമായ ഫലങ്ങളെ, ഒരു കവിക്ക് മാത്രം കഴിവുള്ള രീതിയിൽ അത്യുജ്ജ്വലമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചു. അയിത്താചാരത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന അനീതിയുടെ പാരമ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ച് അദ്ദേഹം കരയുകയും, മററുള്ളവരെ കരയിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ലീനമായിരിക്കുന്ന നീതിബോധത്തേയും, ജീവകാരുണ്യത്തേയും അദ്ദേഹം തട്ടിയുണർത്തി. ബഹുശതാബ്ദങ്ങളിലെ സംഘടിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത മാനസികപരിവർത്തനം അവണ്ണരിലും, സവണ്ണരിലുമുണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടകാവ്യങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ, മുൻപറഞ്ഞ സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾക്കൊത്തരമായ പ്രചോദനം നൽകുവാനെന്നപോലെ അശക്തരുടേയും, അശരണരുടേയും ബന്ധുവായി, ദീനരുടേയും ദുഃഖിതരുടേയും രക്ഷിതാവായി, മറ്റൊരു വിശിഷ്ടപുരുഷൻ മഹത്തായ ഒരു സന്ദേശവുമായി കേരളത്തിലാവിർഭവിച്ചു. ശ്രീശങ്കരാചാര്യർക്കുശേഷം ദിവ്യനായ ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവെന്ന നിലയിൽ, ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ അതിവിപുലവും, അദ്യശ്യാവുമായ ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിച്ച് അതിന്റെ അനഭിഷിക്തചക്രവർത്തിയായി, ആരാധകന്മാരുടെ ഹൃദയസിംഹാസനങ്ങളിൽ അധിരോഹണംചെയ്ത ഏക ആചാര്യനാണ് ഇദ്ദേഹം. തിരുവനന്തപുരത്തിനു സമീപം ചെമ്പഴന്തി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ നാടും, വീടും വിട്ടിറങ്ങി പ്രപഞ്ചത്തേയും, ജീവിതത്തേയും സംബ

സ്ഥിച്ചുള്ള ശാശ്വതപ്രശ്നങ്ങൾക്കു സമാധാനം ആരായുവാൻ വേണ്ടി, പുണ്യസ്ഥലങ്ങളേയും, പുണ്യാത്മാക്കളേയും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു ഭാരതഭൂമി മുഴുവൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു. ഭീഷ്മായ സഞ്ചാരത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തി, നെയ്യാറിന്റെ തീരത്തുള്ള അരുവിപ്പുറം എന്ന വിജനസ്ഥലത്ത് ഒരു പണ്ണി ശാലയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അന്തർമുഖമായ സത്യത്തെ ആരായുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്തു കൃത്യാന്തരങ്ങളിൽ പ്യാപരിച്ചിരുന്ന ലോകം ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞതേയില്ല. എന്നാൽ അരുവിപ്പുറത്തെ തപോവാടവും, അവിടെയെ യോഗീശ്വരനായ നാണുഗുരുവും അല്ലാപ്പുമായി പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുതുടങ്ങി. അരുവിപ്പുറം കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു തീർത്ഥാടനസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും, ആത്മീയസംസ്കാരത്തിന്റേയും പ്രസന്നരശ്മികൾ ആ സത്യാസാഗ്രമത്തിന്റെ വിജനതയിൽനിന്നു നാലുപാടും പരന്നു. വിദ്യാക്ഷേത്രങ്ങളും, ഈശ്വരാരാധനസ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം അവിടെ നിർമ്മിച്ചു. ദേവാലയത്തിലെ ഈശ്വരപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ബ്രാഹ്മണസന്തമന്മാരെ ഏൽക്കുന്നിന്നും അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയില്ല. ആ വിപ്ലവകാരി സകല മാമുലകളും ലംഘിച്ചു സ്വയം പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. അരുവിപ്പുറത്തുവച്ചുതന്നെയാണ് ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്ന ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലനയോഗവും ആരംഭിച്ചത്.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ കേരളത്തിലെങ്ങും അതിശീഘ്രതയിൽ പ്രചരിച്ചു. തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികഭരണാചാരങ്ങളുടെ ഭൂഷിച്ച ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഈഴവസമുദായത്തിലെ അംഗമായി ജനിച്ച അദ്ദേഹം ജീവിതപരിശുദ്ധികൊണ്ടും, ആത്മവിശ്വാസം കൊണ്ടും സമകാലീനന്മാരായ ഉൽകൃഷ്ടവംശജന്മാക്ക് എത്തി നോക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആത്മീയലോകത്തിലേയ്ക്ക് ഉന്നമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിൽ ഈഴവസമുദായം അഭിമാനംകൊണ്ടു. ആ ശ്രേഷ്ഠസമുദായം ഏകനെന്ന പോലെ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. ആത്മീയമായ ഒരു നവ ചൈതന്യം ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി ഈഴവസമുദായത്തിനു

നരുകി. ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായപരിഷ്കർത്താവിന്റേയും, യുക്തിവാദിയുടേയും വീക്ഷണഗതിയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഡാക്ടർ പല്ല സപസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബാഹ്യശക്തികളുമായുള്ള പോരാട്ടമാണ് ആദ്യം ആരംഭിച്ചതെങ്കിൽ, ഗുരുസപാമി സാമുദായികവും, ആത്മീയവുമായ ഉൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി സമുദായത്തിനകമേ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള ശുദ്ധീകരണശ്രമങ്ങളാണ് തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഈഴവരെ ആത്മവിശ്വാസമുള്ള ഒരു മഹാസമുദായമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അനാചാരങ്ങളേയും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും അദ്ദേഹം ഉച്ചാടനം ചെയ്തു. പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു. കേരളത്തിലും, ദക്ഷിണഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും, ഈഴവർ ധാരാളമായി കുടിയേറിപ്പാർക്കുന്ന സിലോണിലും, ഒട്ടധികം സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളും, വിദ്യാലയങ്ങളും, ആരാധനസ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. സർവ്വോപരി ഏകജാതി, ഏകമതം, ഏകദൈവം എന്ന മഹനീയസിദ്ധാന്തം അദ്ദേഹം ലോകത്തിനു നരുകി. ഇങ്ങിനെ ആതനമായ ഏതാശയങ്ങളും, പരിഷ്കാരങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാനും, അനീതികളോടു മല്ലടിക്കുവാനും ഉള്ള ആഭ്യന്തരമായ ഉണർവും, സംസ്കാരവും, വിദ്യാഭ്യാസവും, സംഘടിതശക്തിയും ഈഴവസമുദായത്തിനു ലഭിച്ച കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി, തിരുവിതാംകൂറിലെ അയിത്താചാരപ്രശ്നത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലദിനങ്ങൾ കേവലം അംഗുലിപരിമിതങ്ങളായിത്തീർന്നു.

നാനാമുഖമായ പരിഷ്കരണസംരംഭങ്ങൾ വികസിക്കുകയും, ഫലസമ്പന്നമാകുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി, ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരശക്തി സംഘടിതമായി. അനീതികളോടും, അക്രമങ്ങളോടും ധീരമായി മല്ലടിക്കുവാനുള്ള രംഗം പടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുസപാമിയുടെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും അവയുടെ യുക്തിപൂർവ്വമായ പരമസമാപ്തിയിലേയ്ക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു നിഷ്കാമകർമ്മി സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുദയം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം യശസ്വരീര

നായ ടി. കെ. മാധവനല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ഈ സ്വാമി കഴിഞ്ഞാൽ ഈഴവസമുദായം ഇന്നതിനുള്ള സംഘടനാബലത്തിനും സാമ്പ്രദായശക്തിയ്ക്കും മറ്റു ബഹുവിധമായ ശ്രേയസ്സിനും സർവ്വോപരി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പരേതനായ ആ സമുദായസേവകനോടാണെന്നുള്ള കാര്യം തുലോം നിസ്തർക്കമാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യമഹിമയും, സമുദായാഭിമാനിയും, ത്യാഗശീലനുമായ മാധവൻ ഈഴവസമുദായത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളുടെ ഒരു വിവരണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അപ്രസക്തമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായവാദിയായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അജ്ഞതയിലും, അനാചാരങ്ങളിലും, അസാധാരണങ്ങളിലും ആണ്ടുകിടന്ന സ്വസമുദായത്തെ തട്ടിയുണർത്തി അവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസവും സംഘടനാശക്തിയും സാമ്പത്തികക്ഷേമവും നൽകി, ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ നിരയിലേയ്ക്കു ഉന്നമിപ്പിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ ശ്രമങ്ങൾ കേവലം സമുദായവാദമെന്ന പേരിൽ അപലപിക്കുവാനാകും അവകാശമുള്ളതല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായസേവകനായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ ഈഴവർക്ക് ഒരു സമുദായസംഘടന അത്യാന്തരപേക്ഷിതവുമായിരുന്നു. മറ്റു സമുദായാംഗങ്ങൾക്കോ, രാഷ്ട്രത്തിനുതന്നെയോ ചെയ്യുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത അപാരമായ സേവനങ്ങളാണ് ഈഴവരുടെ സമുദായഘടന ഈഴവസമുദായത്തിനുവേണ്ടി അന്നനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ പിൻകാലചരിത്രമെന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, അതിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏതുതരം അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടക്കൊടുക്കുന്നതാണെങ്കിലും, ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു സംഘടന അന്നു പ്രയത്നിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നന്തരകാലങ്ങളിലെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചരിത്രത്തിൽ മറ്റു സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം പ്രശംസാർഹമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടുവാൻ ഈഴവസമുദായത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഭീഷകാലം നിലനിന്നുപോരുന്ന അവശതകൾക്കു പരിഹാരമെന്തും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സമുദായസംഘടനകൾ ആവശ്യമാണെന്നു

വന്നേയ്ക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളെ അതീജി വിച്ചു സമുദായഘടനകൾ മറ്റു പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ നഷ്ടമാകുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു കൈകടത്തുന്നതാണു തികച്ചും ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളത്.

ടി. കെ. മാധവന്റെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള സ്മരണകളിലെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ടി. കെ. മാധവൻ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു.

“അന്നു ശ്രീമാൻ മാധവനെക്കുറിച്ചു വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരു സാധാരണ വിദ്യാർത്ഥിയായി മാത്രമാണു ഞാൻ മാധവനെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. അധർമ്മത്തോടും അനീതിയോടുമുള്ള നിരന്തരമായ ധാർമികയുദ്ധത്തിൽ സേനാനിത്വം വഹിക്കുവാൻ കെല്പുള്ള ഒരു ധീരത്ഥാവാണ് ആ ശരീരത്തിലാവാനും ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞിരുന്ന ആവക വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ വികസിതങ്ങളാകാത്തതിനാൽ അവ സാധാരണ ദൃഷ്ടിക്ക് അഗോചരമായിരുന്നിരിക്കണം. ഗുരുശിഷ്യന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ വരം നന്നേ ചെറുപ്പമായിരുന്നു”.....അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു വിശേഷസംഭവങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ ഗുരുശിഷ്യബന്ധം അവിടെവെച്ചുവസാനിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അല്പാപകവൃത്തിയുപേക്ഷിച്ചു വക്കീൽജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള എന്റെ എളിയ പങ്കു നിവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം എനിക്കു കിട്ടി. പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ പഴയ ശിഷ്യനെ വീണ്ടും കണ്ടെത്തി. അതിനുശേഷം ഭീഷങ്കാലം ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിലൊരിക്കലെന്നിടയിലും ഞങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഒരു കാര്യത്തിൽപ്പോലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ചാരിതാത്മ്യജനകമാണ്.”.....പ്രസ്തുത സ്മരണകൾ അവസാനിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ് “൧൧൦൫ മേടമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽവെച്ചു നടന്ന നായർസമ്മേളന

ത്തോടു് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ആരോഗ്യസമ്മേളനത്തിൽ ആലുപ്പു ക്ഷം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഏദയഭേദകമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത എന്റെ ചെവിയിലെത്തിയതു്. അതു ശ്രവിച്ച മാത്രയിൽ ഞാൻ കണ്ണീർ പൊഴിക്കതന്നെ ചെയ്തു. എന്റെ ഒരു സഹോദരൻ എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ ദുഃഖിച്ചു. ടി. കെ. മാധവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മഹാത്മാവുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിന്നു സഹോദരനിവിശേഷമായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. താഴ്ന്നപ്പട്ടവരുടേയും അമർത്തപ്പെട്ടവരുടേയും ദയനീയമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി അകം നൊന്തു ചിന്തിക്കയും, അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി എല്ലാവിധ ത്യാഗങ്ങളും അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു ആ വന്ദ്യപുരുഷന്റെ സ്മരണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികളെത്തുടൻ് അധഃകൃതോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു് എന്നും മാർഗ്ഗദീപമായി പരിലസിക്കുന്നതാണു്."

മതപരവും സാമുദായികവുമായ സകല അനാചാരങ്ങളുടേയും, കുടിമുത്ത യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റേയും, ഏറ്റവും വലിയ അഭയസങ്കേതം ദേവാലയങ്ങളാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയായ മാധവൻ ഒന്നോട്ടത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ക്ഷേത്രങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പൗരസമത്വവാദത്തിന്റെ നേതാവു്, ദേശാഭിമാനി പത്രാധിപർ എന്നീ നിലകളിൽ മാധവൻ വിഖ്യാതനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തെ അകറ്റുവാനുള്ള ഒറ്റ മൂലി ക്ഷേത്രപ്രവേശനമാണെന്നു ബോധ്യമായതോടു കൂടി പ്രക്ഷോഭജനകമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം അദ്ദേഹം സമുദായമദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. മാധവന്റെ ദേശാഭിമാനി പത്രം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഗംഭീരമായ ഒരു മുഖപ്രസംഗം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. മാധവന്റെ വാദഗതി ഈശ്വരസമുദായാംഗങ്ങളെപ്പോലും അമ്പരപ്പിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതികരായ സവണ്ണസമുദായക്കാർ മാധവന്റെ അപ്രായോഗികമായ അഭിപ്രായംകേട്ടു മനഘോഷിച്ചതേയുള്ളു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടു നിരാശയടയുവാനുള്ള ദുർബലചിത്തമല്ല മാധവന്റെ രോഗഗ്രസ്തമെങ്കിലും പരിശുദ്ധജീവിതംകൊണ്ടു സുദൃഢമായിരുന്ന ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ക്ഷേത്ര

പ്രവേശനവാദം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമാക്കിത്തീർന്നതിനും, അതിലേയ്ക്കു പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, ഉൾജ്ജ്വലമായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രതികൂലക്ഷികളെ നിർഭയം അഭിമുഖീകരിച്ചു. ൯൩-ലാണ് മാധവന്റെ ആദ്യത്തെ മുഖപ്രസംഗം വെളിയിൽ വന്നത്. ആ വർഷത്തിലെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നുള്ള മാധവന്റെ പ്രമേയത്തെ ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചു. ൯൪-ലെ പ്രജാസഭായോഗത്തിൽ മാധവനെ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നിവേദനങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നും, അയിത്താചാരം ഒരു രാജകീയവിളംബരം മുഖേന നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും, മാധവൻ ശക്തിയുക്തം ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ൯൫-ലും പ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട മാധവൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ നിവേദനങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. രാജ്യമെങ്ങും പ്രചരണം ആരംഭിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം വിമുഖനായിരുന്നില്ല. ൯൬-ലും ഈ വിഷയംതന്നെ നിവേദനത്തിനായി മാധവൻ പ്രജാസഭയ്ക്കുയച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദിവാൻബഹദൂർ രാഘവയ്യ പ്രജാസഭാനടപടിനിയമത്തിന്റെ മൻ-ഓവകപ്പനസരിച്ചു പ്രസ്തുത വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാധവന്റെ പ്രസംഗസ്വപാതന്ത്രം തടയുകയാണു ചെയ്തത്. മി. രാഘവയ്യയുടെ ഈ നിരോധനം രാജ്യമെങ്ങും വലുതായ ക്ഷോഭത്തിനിടയാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും യോഗങ്ങൾ കൂടി മി. രാഘവയ്യയുടെ സേപ്താപരമായ അധികാരപ്രയോഗത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. ൯൬-കുംഭത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് എൽ. എം. എസ്സ്. ഫാളിൽവച്ച് മി. എൻ. കുമാരന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ മെ. സി. രാമൻതമ്പി, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, പി. കേ. കേശവപിള്ള, ചങ്ങാശേരി മുതലായ നായർപ്രമാണികൾ പങ്കെടുക്കുകയും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തിലവർക്കുള്ള ആനുകൂല്യത്തേയും ദിവാൻജിയുടെ തീരുമാനത്തിലുള്ള എതുപ്പിനേയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ യോഗത്തിന്റെ സംയോജകന്മാരിലൊരാൾ ടി. കെ. മാധവനായിരുന്നു. ൯൬-ൽത്തന്നെ മറ്റൊരു

മഹായോഗം വക്ഖവച്ചു മി. എൻ. കുമാരന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി ഈഴവർ ക്ഷേത്രങ്ങൾ തൃജിക്കണമെന്ന് ഒരു പ്രമേയംഗീകരിച്ചു. ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ മാറ്റാലികൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അഗണ്യവും അപമാസകരവുമായിരുന്ന ഒരു നിലയിൽനിന്നു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തെ ആദ്യകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ച നായർനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്ന പ്രതിഷേധം ഒരു വിദ്യാത്മിയായിരുന്ന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ! ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ൯൨-ൽ മാനാന്തരവച്ചു കൂടിയ നായർസമ്മേളനം നായന്മാർ അയിത്തമാചരിക്കുവാൻ പടില്ലെന്ന് ഒരു പ്രമേയംതന്നെ പാസാക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധിജിയുടെ അയിത്തോച്ചാടനപ്രസ്ഥാനം അന്നത്ര വളരെ പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ല. ൯൮-ാമാണ്ടു് അവലംബിച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം ആദ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. പരേതനായ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച പ്രസ്തുത പ്രമേയം യാതൊരെതിർപ്പും കൂടാതെയാണു് ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസായതു്. ജാതിഭേദം വകവെക്കാതെ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പൂജാകർമ്മങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തുവാൻ അവകാശം നൽകണമെന്നുകൂടി ആ പ്രമേയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൩

കേരളത്തിലെ അയിത്തോച്ചാടനപ്രസ്ഥാനത്തിനും ക്ഷേത്ര പ്രവേശനവാദത്തിനും ടി. കെ. മാധവൻ നേടിയ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റേയും, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മാധവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച ദീപ്തവീക്ഷണവും ധീരതയും ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസ്സ് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ദേശീയസമരം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കാരുടെ മദ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അധഃകൃതസമുദായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനെന്ന് പോലെ ബ്രി. ഗവണ്മെന്റ് ആ സമുദായങ്ങൾക്കു ചില പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ നൽകുകയെന്നൊരു നയം വളരെ പുരാതനമായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഇതുകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യലോലുപന്മാരും ഉദ്യോഗാത്മികളുമായ അവർണ്ണസമുദായങ്ങളിലെ ചില അഭ്യസ്ഥവിദ്യാർ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ദേശീയമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ അപലപിക്കുവാൻ പോലും മടിച്ചിരുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ ഈഴവരുടെ ഇടയിലും ചില നേതാക്കന്മാർ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലും കാൺഗ്രസിന്റെ സമരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇരുന്തുറവെഴുത്ത ഭരണത്തിനുശേഷവും, പ്രത്യക്ഷമായ സാമുദായികാനീതികളു വസാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിസ്തലപ്രാവേമുള്ള ഈ മഹാസാമ്രാജ്യം ഒരു ചെറുവിരൽപോലും ഉയർത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഈ വിമർശനക്കാർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർണ്ണസമുദായങ്ങളോടു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിച്ചു വരുന്ന പ്രത്യേക കാരുണ്യവും അനുഭാവവും നിവ്വാജമായിരിക്കുവാനിടയില്ലെന്നും, ഭിന്നിച്ചഭരിക്കുകയെന്ന സാമ്രാജ്യനയത്തിന്റെ ഒരു രൂപഭേദം മാത്രമാണിതെന്നും, സ്വസമുദായത്തിന്റെ

ശാശ്വതമായ നന്മയ്ക്ക് ഇൻഡ്യയിലെ ഇതരസമുദായങ്ങളുടേയും, അവയേ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കാൺഗ്രസ്സിന്റേയും, ഭാരതഭൂമിയുടെ ആത്മചൈതന്യത്തിന്റെ മൂത്തിമട്ഭാവമായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും സന്മനോഭാവമാർജ്ജിക്കുകയാണു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതെന്നും, മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഭീഷ്ടപ്പിടിയും എതിരഭിപ്രായങ്ങളെ വിഗണിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള ധീരതയും മാധവനുണ്ടായിരുന്നു.

മഹാത്മാഗാന്ധി ദക്ഷിണഭാരതപര്യടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ടി. കെ. മാധവൻ അദ്ദേഹത്തെ തിരുനെൽവേലിയിൽ ചെന്നു കണ്ടു. ഇതു ന്റെ കന്നിമാസത്തിലായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ബീഭത്സമായ സാമുദായികനാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചിരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും മാധവൻ ഗാന്ധിജിക്കു പരിപൂർണ്ണമായ അറിവു നൽകി. സംഭാഷണാനന്തരം താഴെ പകർത്തുന്ന സന്ദേശം ഗാന്ധിജി മാധവനെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി.

“മറു് അബ്രാഹ്മണഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, അവർക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടോ അത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി ആരാധന നടത്തുന്നതിനും, ഈഴവർക്കും പൂർണ്ണമായ അവകാശമുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവരുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ തടയണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു. പള്ളികളുടെ ഉള്ളിൽ ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശനമുണ്ട് എന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നത്. അതിനാൽ ഈ സമുദായക്കാർക്കു പൂർണ്ണമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിയമം അവരുടെ അവകാശത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു തടവിൽ പോകുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരാകണം. സംഘം ചേർന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. ഓരോരുത്തരായി മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാവൂ. അവകാശലാഭത്തിനായി കഷ്ടതയനുഭവിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയിലാണ് ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ധർമ്മം അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈഴവരുടേയും മറു് അവകാശം സംബന്ധമായ

സ്വീച്ച കായ്ക്കളിൽ സഹായിക്കേണ്ടതു സ്ഥലംകാൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ധർമ്മമാണെന്നാണ് എന്റെ ശക്തിയായ അഭിപ്രായം."

മഹാരാജാഗാന്ധിയുടെ സന്ദേശം കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്ര പ്രവേശനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയെ തുറിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഉടൻടി സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറച്ചു കാലത്തേയ്ക്കുകൂടി വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭം തുടന്നു കൊണ്ടു പോയതേയുള്ളൂ.

മാൻൻ-ൽ കോകനത്തിൽവെച്ചു മെഴുലാനാ മഹമ്മദാലിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ച ഭാരതമഹാജനസഭയിൽ മെ. കെ. എം. പണിക്കർ, കേ. പി.- കേശവമേനവനെന്ന് വിവരോക്താക്കൾ ടി. കെ. മാധവൻ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു ഭാരതീയനേതാക്കളെ നേരിട്ടുകണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും, കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അവരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അയിത്തോച്ചാടനം സംബന്ധിച്ച് ഉജ്ജ്വലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട വിശദമായ കാര്യപരിപാടി രൂപവൽക്കരിച്ചു പ്രവർത്തനസ്ഥിതിയ്ക്കായ്ക്കുവാൻ പ്രാദേശികകമ്മിറ്റികളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രമേയം കാൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. ഇതു ടി. കെ. മാധവന്റെ ഒരു മഹാവിജയമായിരുന്നു. ഈ നിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് സുപ്രസിദ്ധമായ വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിൽ കലാശിച്ചത്.

മാൻൻ മകരത്തിൽ കേരളാപ്രാദേശികകമ്മിറ്റി കൂടി, കോകനംകാൺഗ്രസ്സിലെ നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിലേയ്ക്കു മെ. ടി. കെ. മാധവൻ, കുറുൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ, കണ്ണത്തോടത്തു വേലായുധമേനവൻ, കേളപ്പൻ (കൺവീനർ) എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരയിത്തോച്ചാടനകമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും കേരളമൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ച് അയിത്തോച്ചാടനസംബന്ധമായ പ്രചരണജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ ഒരു ഡാപ്യട്ടേഷനെ നിശ്ചയിച്ചു. ടി. കെ. മാധവൻ ഈ ഡാപ്യട്ടേഷനിലും ഒരംഗ

മായിരുന്നു. ചില സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളുടെ ക്ഷണം, സ്വീകരിച്ച ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ന്ൻ കരം മനുഷ്യതീയതി വയ്ക്കും സന്ദർശിച്ചു. ദക്ഷിണകാശി, എന്ന പേരിൽ വിഖ്യാതമായ വയ്ക്കംക്ഷേത്രം അവിലഭാരതപ്രശസ്തിയുള്ള ഒരു ദേവാലയമാണ്. ഈ മഹാക്ഷേത്രത്തിനു തൊട്ടു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകളിലും, നാലുപുറത്തുമുള്ള ഗോപുരങ്ങൾക്കു മുൻഭാഗത്തുള്ള റോഡുകളിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ഏതാനും വാര അകലെവരേയും, അയിത്തജാതിക്കാരനെന്നറിയപ്പെടുന്ന അവണ്ണർക്കു പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഈ റോഡുകളിൽ അയിത്തജാതിക്കാർക്കു സഞ്ചാരതടസ്സം ആരംഭിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തീണ്ടൽ പലകകൾ നാട്ടിയിരുന്നു. ഈ പലകകളെപ്പറ്റി മഹാകവി കുമാരനാശാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ചോദിച്ചു ചോദ്യങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകുവാൻപോലും ഗവൺമെന്റിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അയിത്തോച്ചാടനഡപ്യൂട്ടേഷന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ വയ്ക്കത്തുവെച്ച് ഒരു പ്രവരണമഹായോഗം കൂടി. യോഗത്തിൽ വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ഡപ്യൂട്ടേഷനിലെ ഒരംഗമായിരുന്ന മി. കേ. പി. കേശവമേനോൻ പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ആവേശജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. നിലവിലിരുന്ന ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളേയും തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ ദുരായാസങ്ങളേയും അതിപരുഷമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം നിന്ദിച്ചു. തീണ്ടൽപ്പലകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ആരുടേയും ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹം വിലപിച്ചു. തീണ്ടലാചാരങ്ങൾ ഹിന്ദുമതം അനുവദിക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നാതനികളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ സഹകരണം അദ്ദേഹം ഉള്ളഴിഞ്ഞു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളെ അമ്പരപ്പിക്കുമാറ് അദ്ദേഹം പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ സൂര്യോദയത്തിനുമുൻപ്, അയിത്തജാതിക്കാരും സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും ചേർന്ന്, നിരോധിക്കപ്പെട്ട റോഡുകളിൽ കൂടി ഗർഭീരമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭയാത്ര നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരി

ക്കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം. ആ സമ്മേളനം നിശ്ചലമായി. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ മുഖത്തോടുമുഖം തിരിച്ചു പരസ്പരം നോക്കിനിന്നതല്ലാതെ ഒന്നും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തരായില്ല. സന്തോഷവും സന്താപവും ഇടകലന്ന് ഒരു സമ്മിശ്രവികാരമാണ് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിഭയങ്കരമായ ഒരു സാമുദായികാ നീതിയോടു പടവെടുവാനുള്ള മി. മേനവന്റെ സംരംഭത്തെ ബഹുജനങ്ങൾ സർവ്വതമനാ അഭിനന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ആ ധീര ഭേശാഭിമാനികൾക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അവരെ സന്താപാകലരാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിലാരംഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന തീവ്ര സമരത്തെക്കുറിച്ച് താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു പോ ത്തുജനങ്ങൾ യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി.

അന്നു രാത്രി വയ്ക്കത്തെ സവണ്ണപ്രമാണികളും ഉദ്യോഗ സ്ഥന്മാരും അടങ്ങിയ ഒരു ചെറിയ ഡബ്ബുട്ടേഷൻ, നേതാക്കന്മാരുടെ വിശ്രമസ്ഥലത്തു ചെന്ന് അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഷോഷയാത്ര പത്തു ദിവസത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ വാശാനംചെയ്തു. അഭിമാനപൂർവ്വമായ ഏതൊരു രാജിവ്യവസ്ഥകൾക്കും സന്നദ്ധരായിരുന്ന നേതാക്കന്മാർ കാര്യങ്ങൾ മംഗളമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്ക് സവണ്ണപ്രമാണികളുടേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ഒരു മാസത്തെ അവധിതന്നെ നൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു.

എന്നാൽ ഈ സന്ധിയാലോചനകൾ സമയഭൈര്യം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു നയോപായം മാത്രമാണെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്ന കമ്മറിക്കാർ അവർക്ക് ലഭിച്ച സമയം പാഴാക്കിയില്ല. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് അവർ പ്രചരണജോലികൾ നടത്തി. പല സവണ്ണനേതാക്കന്മാരേയും സന്ദർശിച്ച് അവരുടെ അനുഭാവവും സഹകരണവും നേടി. മീനം ഗുഹ-വന-യായിരുന്നു വീണ്ടും ഷോഷയാത്ര നട

ത്തുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. മീനം ചെറുപ്പം
 ഘോഷയാത്ര നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, യാതൊരു കാര
 ണവശാലും വീണ്ടും അവധി മാറുന്നതല്ലെന്നും, അവർ പര
 സ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

മീനം ചെറുപ്പം തീയതി നേരം പ്രഭാതമായി. തലേദിനം
 മുതൽക്കുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും
 ബഹുശതം ജനങ്ങൾ വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
 സാത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഏതൊരു നിലയാണു
 സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ളതായിരുന്നു വയ്ക്കത്തു കൂടി
 യിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഉത്കണ്ഠാകലമായ ചിന്താവിഷയം.
 കേരളത്തിലും പുറമേയും ഉള്ള വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ ഗവ
 ണ്മെന്റ് നിഷ്പക്ഷനില സ്വീകരിക്കണമെന്നു നട്ടേഴിച്ചുകൊണ്ടു
 മുഖപ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. ഘോ
 ഷയാത്ര നടത്തുവാൻ വേണ്ട സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും ടി.
 കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വളരെ നേരത്തെ ഏല്പാടു
 ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മീനം ചെറുപ്പം തീയതിക്കു മുന്നേ
 നാലു ദിവസം മുൻപു രണ്ടുമാസത്തേയ്ക്കു വയ്ക്കംറോഡുകളിൽ
 കൂടി ഘോഷയാത്രകൾ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു കോട്ടയം ഡിസ്ട്രി
 ക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. നിരോധനാജ്ഞ
 യുടെ പകർപ്പുകൾ മി. കെ. പി. കേശവമേനവൻ മുതലായ
 നേതാക്കന്മാർക്കു നേരത്തേ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സത്യാ
 ഗ്രഹക്കമ്മിറ്റി നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിക്കുമോ എന്നുള്ളതായി
 രുന്നു ഏവരുടേയും ആലോചനാവിഷയം. സത്യാഗ്രഹസമര
 ത്തിനു സകല വിജയങ്ങളുമാശംസിച്ചുകൊണ്ടും, അക്രമരാ
 ഹിത്വം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ അനുസ്മരി
 പ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഗാന്ധിജി, മാളവ്യ തുടങ്ങിയ ഭാരതീയനേതാ
 കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ നേതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ചു.

നേരം പുലർന്നതോടുകൂടി ഘോഷയാത്ര വേണ്ടെന്നുവെച്ചി
 രിക്കുന്നതായുള്ള വാർത്ത പട്ടണത്തിലെങ്ങും പരന്നു. കമ്മിറ്റി
 സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്ന അനന്തരനടപടികളെന്തായിരി
 ക്കുമെന്നു ജനങ്ങളാകാംക്ഷയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയായി. ക്ഷേത്ര
 റോഡുകളിൽ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു.

മണി ഒൻപതടിച്ചതോടുകൂടി ഒരു പുലയനും, ഒരീഴവനും, ഒരു നായരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ധർമ്മഭടസംഘം സത്യാഗ്രഹക്രമത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അവർ ക്ഷേത്രത്തിനഭിമുഖമായുള്ള റോഡിൽ കൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. സന്ദർശകരായി അവിടെ കൂടിയിരുന്ന മാനവസമുദ്രത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽനിന്നു ജയജയവാദങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജന്മാവകാശമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ആത്മാഭിമാനത്തേയും സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ആത്മബലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സധീരം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ ആ ത്യാഗസമ്പന്നന്മാർക്കു നിർബാധമായി സഞ്ചരിക്കുവാൻ മാഗ്നം നൽകിക്കൊണ്ടു റോഡിൽ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്നിരുന്ന ബഹുസംഖ്യ ജനങ്ങൾ താനേ രണ്ടായിപ്പിരിഞ്ഞു് ഇരുവശങ്ങളിലേയ്ക്കും അകന്നുനിന്നു. അവരുടെ കണ്ണനാളങ്ങളിൽനിന്നു പൊങ്ങിയ ആശിർവാദവചസ്സുകൾ ആകാശദേശത്തെ ഭേദിച്ചു. ധർമ്മഭടസംഘം സാവധാനം നടന്നു തീണ്ടൽപലകകൾ നാട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. ഒരു സംഘം പോലീസുകാർ റോഡിലണിനിരന്നു വളണ്ടിയർസംഘത്തെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിർത്തി. ധർമ്മഭടസംഘം യാതൊരു ക്ഷോഭവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ റോഡിൽ നിരന്നിരിപ്പായി. പോലീസണി മുറിച്ചു സത്യാഗ്രഹികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നു കണ്ടതോടുകൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു. അവർ കൂടിയാലോചിച്ചു. ഭീഷ്മമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം പോലീസധികാരികൾ സത്യാഗ്രഹികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആദ്യദിവസത്തെ മൂന്നു ധീരഭടന്മാർ ജയിൽമുറിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത ദിവസം ഈ നടപടികൾതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. അന്നും മൂന്നു സത്യാഗ്രഹികൾ അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. ഇതിനുശേഷം ചില സവണ്ണഹിന്ദുപ്രമാണികളുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു രണ്ടു ദിവസത്തേയ്ക്കു സത്യാഗ്രഹം നിർത്തിവച്ചു. സത്യാഗ്രഹം വീണ്ടുമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസത്തിന്നു തലേന്നാൾ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അടുത്ത ദിവസം പതിനൊന്നു മണിക്കു ഫാജരായിക്കൊള്ളണമെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഓരോ നോട്ടീസുകൾ മെ. ടി. കെ. മാധവൻ, എ. കെ. പിള്ള, കേ. പി. കേശവമേനവൻ, കേളപ്പൻ

എന്നിവയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ആജ്ഞ ലംഘിക്കുവാൻ തന്നെ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മി. കെ. പി. കേശവമേനവനും ടി. കെ. മാധവനുമായ സത്യാഗ്രഹഭടന്മാരായി ക്ഷേത്രോദ്യമിറങ്ങി. മാർച്ചയെഴുത്ത്. പോലീസുകാർ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. ആറുമാസം വീതം വെറും തടവുശിക്ഷയാണു കോടതി അവയ്ക്ക് നൽകിയത്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് മെ. എ. കെ. പിള്ള, കേളപ്പൻ, വേലായുധമേനവൻ, എന്നിവരും അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. ജയിൽവാസം സ്വീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം അറസ്റ്റ് വരികുവാൻ സന്നദ്ധരായി അനവധി സത്യാഗ്രഹികൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. അറസ്റ്റ് ചെയ്തവർക്കും തുടർന്ന് ഈ നയം അവസാനിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം ജയിലുകൾ സത്യാഗ്രഹികളെക്കൊണ്ടു നിറയുമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ബോധ്യമായി. അധികാരികൾ ഒരു നയഭേദം സ്വീകരിച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളെ തീണ്ടൽപലകയ്ക്കു സമീപം വെച്ചു തടഞ്ഞുനിൽക്കുകയും അറസ്റ്റ് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിരുത്തരവാദപരമായ സേപമാധികാരഭരണത്തിൻ കീഴിൽ പ്രക്ഷോഭകാരികൾക്കു നേരിടേണ്ടിവരുന്ന മറ്റൊരു തരം മർദ്ദനനടപടികളും വയ്ക്കുതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. യാഥാസ്ഥിതികരായ സനാതനികൾ പോലീസുസൈന്യത്തിന്റെ അറിവോടുകൂടി സത്യാഗ്രഹികളെ മർദ്ദിക്കുവാൻ മദ്യപാനികളേയും ചട്ടമ്പിമാരേയും നിയോഗിച്ചു. നിരായുധരും, നിസ്സഹായരും ആയ പല ധർമ്മഭടന്മാരും അതിഭയങ്കരമായ ശരീരഭണ്ഡനം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. പോലീസുകാരുടെ മുന്നിൽ മുൻപിൽവെച്ചു നടന്ന ക്രൂരവും, ഭീകരവും ആയ ഈ നടപടികളെ അവർ തടയുകപോലും ചെയ്തില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ നടപടികൾ ഒരുഭാഗത്തും, സനാതനികളുടെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മറ്റൊരു ഭാഗത്തും മാറിമാറി, സത്യാഗ്രഹികളെ അക്രമമായി മർദ്ദിച്ചു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം ഒരഖിലഭാരതപ്രശ്നമായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ നിരവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു

തിരിഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും സഹായ സഹകരണങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ വയ്ക്കത്തു സത്യാഗ്രഹികൾക്കു ലഭിച്ചു. ആളും, പണവും വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. പഞ്ചാബിൽനിന്ന് ഒരു സംഘം 'അക്കാലികൾ' വയ്ക്കത്തേത്തി, സത്യാഗ്രഹികൾക്കായി ഒരു സെന്റജന്റുകേന്ദ്രണശാല തുറന്നു. ദേശീയനേതാക്കന്മാർ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിന് അഖില ഭാരതപ്രശസ്തി ലഭിച്ചു. അന്തിമഘട്ടംവരെ പിന്തിരിയാതെ നിന്നു പൊരുതുവാൻ വേണ്ട സകല സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടി അതിവിപുലമായ തോതിൽ ഒരു സത്യാഗ്രഹാശ്രമം വയ്ക്കത്തു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യായം ൨൪

കേരളപ്രാദേശികകാൺഗ്രസ്സുകമ്മറിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണല്ലോ വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹമാരംഭിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കു ഗണ്യമായ യാതൊരു പങ്കും വഹിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുതാല്പര്യങ്ങളെ സ്पर्ശിക്കുന്ന പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നകന്നുനില്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഏതാദൃശമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആരുടേയും പ്രത്യേകമായ ക്ഷണങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കാറില്ല. പോരെങ്കിൽ അയിത്തോച്ചാടനവും, അധഃകൃതോദ്ധാരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിലും മജ്ജയിലും കൂടി വ്യാപിച്ചു, ജീവസന്ധാരണത്തിനുതന്നെ അത്യാന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്ന മഹനീയമായ രണ്ട് ആദർശങ്ങളായിരുന്നു. സമരകാഹളം മുഴങ്ങുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താശക്തി പെട്ടെന്നുണർന്നു. ഗാഢമായ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു ധരിച്ചതിനുശേഷം തന്റെ സർവ്വസാധീനശക്തിയും ആ സമരത്തെ വിജയത്തിലേയ്ക്കുടുപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

അന്ന് അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയിൽ കുടുംബസഹിതം താമസിക്കുകയായിരുന്നു. സീമന്തശിശുവിന്റെ അന്നപ്രാശനകർമ്മം നടത്തുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വയ്ക്കത്തെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി കേട്ടറിഞ്ഞത്. ചോറുണടിയനിരം തൽക്കാലം മാറിവെച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരി അതിരധട്ടതിയിൽ വയ്ക്കത്തെത്തി. പ്രഥമസന്താനത്തിന്റെ ചോറുണകർമ്മം നടത്തുവാൻ ഭർത്താവിന്റെ ആഗമനം ആകാംക്ഷയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

ഭാര്യയ്ക്ക് ഉടൻ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പോയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും, വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന എസ്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അടുത്ത ദിവസം വൈകുന്നേരം റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ കാരയയ്ക്കണമെന്നും ഉള്ള കമ്പിനിർദ്ദേശമാണു ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്.

അന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തി ആക്ഷേപത്തെ വിഗണിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒന്നായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ സമസ്തസമുദായത്തിന്റെ ഏക പ്രബലസംഘടനയായിരുന്ന നായർസമീപ് സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമസ്തപക്ഷത്തുനിന്ന് അയിത്തോച്ചാടനശ്രമങ്ങൾക്കഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന ഗാർഭീര്യമായ എതിർപ്പുകളുടെ അന്ധമിവാദത്തെ തോണ്ടുവാൻ ഏതൊരു സമുദായത്തിനെങ്കിലും അന്നു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ അതു നായന്മാർക്കായിരുന്നു. നായർസമീപ് സൊസൈറ്റി അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുന്നതോ, ദേശീയവിമുഖമോ ആയ, പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അന്ന് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉല്പത്തിക്കുറയായ യുവാക്കന്മാർ കൂടി ആ സംഘടനയെ അഭിമാനപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുകയും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധിപത്യതത്വങ്ങളനുസരിച്ചു സമീപ് സൊസൈറ്റി നായർസമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുക സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, വയ്ക്കംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉപദേശാനുസരണം സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി നൽകിയ നേതൃത്വത്തിനു നായർസമുദായത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. യാഥാസ്ഥിതികരായ നായർപ്രമാണികളിൽനിന്ന് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില അപസ്മരങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

നൻ-ലെ നായർസമ്മേളനവും, ഇരഴിവസമ്മേളനവും വയ്ക്കത്തുവെച്ചു നടത്തുവാനാണു രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. നായർസമ്മേളനത്തിൽ

മി. കെ. നാരായണമേനവൻ ആദ്യകൃഷ്ണം വഹിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹസമരംകൊണ്ടു വയ്ക്കുത്തെ സമുദായാന്തരീക്ഷം ഇളകിമറിയുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഒരു സമ്മതമായിരുന്നു ഇത്. സത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച സമുദായത്തിന്റെ മനോഭാവം എന്തെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഭാരം അക്കാലത്തെ സമ്മേളനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹത്തെ ഗവണ്മെൻറു പ്രത്യക്ഷമായി എതിർക്കുമ്പോൾ ഒരു പെൻഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മി. നാരായണമേനവനു സാദൃശ്യപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു. കൂടാതെ യാഥാസ്ഥിതികരായ ചില നായർപ്രമാണികളുടെ ഇടയിൽ സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചില എതിർപ്പുകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മി. വയ്ക്കും രാമകൃഷ്ണപിള്ള തുടങ്ങിയവരുടെ ധീരമായ നേതൃത്വത്തിൽ നായർസമ്മേളനം ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്യകൃഷ്ണം വഹിച്ചതു സുപ്രസിദ്ധദേശാഭിമാനിയും, ത്യാഗസമ്പന്നനുമായിരുന്ന കോഴിക്കോട്ടു കെ. മാധവൻനായരായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്നു നായർസമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ദേശീയത്വത്തിനു കൂടുതൽ തെളിവുവേണ്ടിവരികയില്ലല്ലോ. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തേയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തേയും അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. കൂടാതെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും, ഇതരസമുദായസംഘടനകളുമായി യോജിച്ച്, ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം ആണ്ടുതോറും നടത്തി, സമുദായസൗഹൃദം വളർപ്പിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു പ്രമേയവും ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കി. ഈ പ്രമേയമനുസരിച്ച് അടുത്തുതന്നെ വയ്ക്കുത്തുവച്ചു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ച നായരീശ്വരസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ നൂറു പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകൂടി പെയ്ക്കുതിരുശേഷം, സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞു. അന്നു നായർസമുദായവും, ഈശ്വരസമുദായവും എത്ര വലിയ രഞ്ജനയിലാണു വർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നും, ഈശ്വരരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, വേണ്ടിവന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി ആരോടും മല്ലടിക്കുവാനും, നായർസമുദായത്തിന്റെ സന്നദ്ധത എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നും, ഈ നിശ്ചയം ചെളി

പ്പെടുത്തുമല്ലോ. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു സമുദായങ്ങൾ പരസ്പരം അകന്നുപോയതും, മത്സരങ്ങളും കലഹങ്ങളുംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം മലിനപ്പെട്ടതും ഭാവിചരിത്രമാണ്.

നായരീഴവസംയുക്തസമേളനം ൯൯ മേടം ൨൩-ാംനു വയ്ക്കുത്തുവച്ച സമേളിച്ചു. ഈ സമേളനത്തിലാദ്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ രണ്ടു സമുദായങ്ങളുടേയും ഹാർദ്ദമായ വിശ്വാസത്തിനു പാത്രമായി, വസ്ത്രീയത തൊട്ടുതെറിച്ച് ട്രിറ്റില്ലാത്ത പരിശുദ്ധമായ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമായി, അഖിലതിരുവിതാംകൂർ പ്രശസ്തിയുള്ള ഒരൊറ്റ ആൾ മാത്രമേ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. അത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു സദസ്സ് അതിനു മുൻപും, പിൻപും തുലോം അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിൽ സമേളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം സംക്ഷിപ്തവും കാര്യസമ്പന്നവുമായിരുന്നു. അതിലൊരു ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് അസംഗതമായിരിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

“ഇന്നത്തെ മഹായോഗത്തിൽ ആദ്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ എന്നെ നിയോഗിച്ചതിനു നിങ്ങളോടുള്ള നന്ദിയെ ഞാൻ ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്ന് എന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതിയെക്കാരും എനിക്കു സന്തോഷകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ഇതിനു മുമ്പ് എന്റെ ആയുസ്സിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ധൈര്യമായി നിങ്ങളോടു് ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സമേളനത്തിൽ ഹാജരാകുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകണമെന്നു ഞാൻ വളരെക്കാലമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പത്തിരപതു വർഷമായിട്ടു സാമുദായികമായ പല സമേളനങ്ങളിലും ഞാൻ പങ്കുകൊള്ളുകയും, എന്നാൽ കഴിയുന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്തും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അത് ഓരോ സമുദായങ്ങളുടേയും പ്രത്യേകാവകാശത്തിനായി സ്ഥാപിച്ച പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന സഭകൾ ആയിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ

സമുദായങ്ങൾക്കും പൊതുവേ ആവശ്യമുള്ളതായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച് അവ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനായി എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടേയും യോജിച്ചുള്ള ഒരു സമ്മേളനം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ ആണ്ടുതോറും സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും, ഉള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കു വളരെക്കാലമായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും നായർസമാജവും കൂടി ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം കേരളകൗമുദിയിൽ കണ്ടത്. അന്നുമുതൽ അതിനെ ഏതുപ്രകാരത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്താമെന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടു സമുദായങ്ങളുടേയും ഒന്നിച്ചുള്ള ഒരു സമ്മേളനം നടത്തണമെന്നും എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതു സാധിച്ചതിൽവെച്ചാണ് എനിക്കു വലുതായ ചാരിതാത്വമുള്ളത്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ഇത്ര ഭാരമേറിയ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനിടയായതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. അതിലേയ്ക്ക് ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികളോട് എനിക്കുള്ള പ്രത്യേകമായ നന്ദിയെ പ്രശ്ശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

.....

ഇന്നു നമുക്കിവിടെ ഒരു പ്രധാന കാര്യം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദമാണ്. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ഈ സമരത്തിൽ നിന്നും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം എത്രത്തോളം പ്രയാസമേറിയ സംഗതിയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിൽക്കു ചുറ്റുമുള്ള റോഡിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സമ്മതമില്ല. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി സഹനസമരം നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരു മാസമായിട്ടും ഇതുവരെ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ചെറുപ്പക്കാരായ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പല ദിവസവും ഇതിനുവേണ്ടി പട്ടിണി കിടന്നിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇന്നും ആ സമരം നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇനി എത്ര കാലം നടത്തിയാൽ ഈ സംഗതി സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കു പറയാനും പ്രയാസം. മഹമ്മദീയരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും, നായന്മാരും, സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും നടന്നുപോകുന്ന റോഡിൽക്കൂടി നടക്കുന്നതിന് അനുവാദം സിദ്ധിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉള്ള പ്രയാസം എത്രയാണെന്നു

നിങ്ങൾ ആലോചിക്കവിൻ. ഇപ്പോൾ ആ റോഡുകളിൽ കൂടി നടക്കുവാൻ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് സവണ്ണമിന്ദുക്കളാണെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റു പറയുന്നത്. റോഡിൽകൂടി നടക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ കടക്കുന്നതിന് എത്രത്തോളം തടസ്സം ചെയ്യുമെന്ന നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുവിൻ. ആക്ഷേപംകൊണ്ട് അവർക്ക് എത്രത്തോളം ഉപയോഗമുണ്ടെന്ന നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടോ? സവണ്ണമിന്ദുക്കൾ എന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ബ്രാഹ്മണരെ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ. നായന്മാരും സവണ്ണമിന്ദുക്കളാണെന്ന ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പറയുന്ന നായരെപ്പറ്റി എനിക്കു ലജ്ജ മാത്രമേ തോന്നുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഇവിടങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സർക്കാരിൽനിന്നു മാത്രം ആണ്ടുതോറും ൨൦ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവു ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളുടെ വക എത്രത്തോളം രൂപാ ചിലവുചെയ്യുവരുന്നുണ്ടെന്നു ശരിയായ കണക്കു കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണ്. ഉദ്ദേശം ഒരു അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ വരുമെന്നു വയ്ക്കാം. അപ്പോൾ ആകെ ൨൦-ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാകുന്നുണ്ട്. ഈ ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം രൂപായുടെ ആദായം ഇന്നത്തെ സവണ്ണമിന്ദുക്കൾക്കാണ്. സവണ്ണമിന്ദുക്കൾ ൨൦,൦൦൦ മാത്രമേയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് ആണ്ടൊന്നിനു ൨൦ രൂപാ വീതം കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ സാധാരണ ഒരാളിന്റെ വരവ് ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ എന്നാണ് സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നത്. സാധാരണ ഒരാളിന്റെ വരവിൽ ഇരട്ടി ആദായം ഇപ്പോൾ ഒരു സവണ്ണമിന്ദുവിനു കിട്ടുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ അൻപതു രൂപായും ഓരോ സവണ്ണമിന്ദുവിനും നഷ്ടം വരും. ഇത്ര വലുതായ നഷ്ടം സഹിക്കുന്നതിന് അവർ എളുപ്പത്തിൽ തയാറാകുമോ? മതവിശ്വാസവും ആചാരവിശ്വാസവും എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും, അതിനെ യൊക്കെ നീക്കം ചെയ്യാമെങ്കിലും, പണത്തോടുകൂടേണ്ട അത്ര വേഗത്തിൽ വഴി കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടേ? അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം വളരെ സമാധാനമായി സാധിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. അതിലേയ്ക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം മിന്ദുക്കൾ

അനവധി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടിവന്നാൽ മരിക്കുന്നതിനുംകൂടി തയ്യാറായിരിക്കണം. അക്കാലത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കായിട്ട് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളണം. വളരെ ആളുകൾ തയ്യാറാകണം. വളരെ പണം ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകളൊക്കെയും ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇന്നിവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടത്. അതിനെപ്പറ്റി എല്ലാം നിങ്ങൾ ഗാഢമായി ആലോചിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശരിയായ തീരുമാനം ചെയ്ത് അതിനെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്ന പക്ഷം ഇക്കാര്യമല്ല, ഏതു കാര്യവും സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വേണ്ട പോലെ ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിൽക്കൂടുതലായി ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തോടു് അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അതിൽ ജയിൽവാസം വരിച്ചവരെ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി. ധർമ്മഭോജനശാല നടത്തിയിരുന്ന ‘അക്കാലി’കളോടു് സമ്മേളനം കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. വയ്ക്കംറോഡുകളിലും, പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു റോഡുകളിലും അവണ്ണുക്കു സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകണമെന്നും, അതിലേയ്ക്കു് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കണമെന്നും, നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി. അതിലേയ്ക്കു് ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ഈ സമ്മേളനത്തിൽവച്ചുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കൂടാതെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു പ്രമേയവും പാസാക്കി. പ്രചരണജോലികൾ നടത്തുവാൻ ധനശേഖരം ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കമ്മിറ്റിയുടേയും ഡപ്യൂട്ടേഷൻറേയും അദ്ധ്യക്ഷൻ ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യ

തമിഴ്നാടിലുള്ള പ്രമേയരൂപം, സമരധീരന്മാർക്ക് അഭിമാന രഹിതമാണെന്നുള്ള കാരണമെന്തെന്ന് അതു ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്ന്, അത് ഒരമിതവാദിയായിരുന്നു എങ്കിലും, ഇന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഡയറിയായിരിക്കുന്ന മി. കെ. ജി. കണ്ണുകൃഷ്ണപിള്ള, ശക്തിയായി വാദിച്ചു. പക്ഷേ പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ചു പാസായി.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവിസ്കരണീയമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ നേതാവും, ഇൻഡ്യയിലെ ധീരഭേദാഭിമാനികളിൽ എന്തൊക്കെണ്ടു അഭിപ്രായം, ആയിരുന്ന സ്വാമി ശ്രീധരനന്ദൻ സമ്മേളനനടപടി കളുടെ അവസാനത്തിൽ അവിടെ ഫാജറായി. മണ്ഡനശിരസ്സും, ആഷ്വേജസപിയും, ഉന്നതഗാന്ധിജിയുടെ ആ വൃദ്ധതാപസൻ 'കാവിവസ്രുത്തൻ സമാഹരിക്കിതശരീരനായി', യോഗഭണ്ഡമേന്തി സമ്മേളനപ്പന്തലിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ബഹുസംസ്ഥാന ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽനിന്നു തനിയെ എഴുന്നേറ്റു കൈകൂപ്പി നിന്ന് ആ മഹാനുസ്വാമി സമാഗതമരുളി. അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു, പ്രസംഗവേദിയിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കി. അനന്തരം സ്വാമി സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ച ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. സത്യാഗ്രഹനിധിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ൧൦൦൦ രൂപ സംഭാവന ചെയ്തു.

ഈ നായർവ്യവസ്ഥാസമ്മേളനത്തെയും, അതിനുശേഷം നടന്ന സർവ്വജനാഭിമാനയേയുംപറ്റി ടി. കെ. മാധവനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകളിൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:—

“നായർസമ്മേളനത്തിലേയും, ഈവ്യവസ്ഥാസമ്മേളനത്തിലേയും, പ്രതിനിധികൾ യോജിച്ചു വയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം നടത്തിയ നായർവ്യവസ്ഥാസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം വാദിക്കുവാൻ ഉള്ള മഹാഭാഗ്യം ലഭിച്ചത് എനിക്കായിരുന്നു. നായന്മാരും ഈവ്യവസ്ഥാസമ്മേളനത്തിൽ അകന്നു പാർത്തു അധികൃതർക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സമസ്തകേരളനായർ

സമാജസമ്മേളനത്തിന്റേയും, എസ്. എൻ. ഡി. പി. സമ്മേളനത്തിന്റേയും യോജിച്ചുള്ള സമ്മേളനനടപടികളേയും, അതിനു ഫേതുഭൂതമായിരുന്ന ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തേയും, വികാരസ്തംഭം കൂടാതെ എങ്ങിനെ സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അഭൂതപൂർവ്വമാവണ്ണം നാടിന്റെ ഒരറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ഒരു നവചൈതന്യവും ഉത്സാഹപ്രസരവും ചേർത്ത ആ സവണ്ണജാഥാപ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രേരകമായിരുന്ന, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദബോധം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ടി. കെ. മാധവന്റെ അനന്യചതുരവും ധീരവുമായ നേതൃത്വം വളരെ സഹായിച്ചു.”

അദ്ധ്യായം ൨൫

അറസ്റ്റുകളും, ശിക്ഷകളും, ചട്ടവിമാരുടെ മർദ്ദങ്ങളും അതിജീവിച്ചു വയ്ക്കുതെ ക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം മുന്നോട്ടു പോകുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു ചില പ്രശസ്ത ഭാരതീയനേതാക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. മദ്രാസിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ അഭിഭാഷകനും, അഖിലഭാരതപ്രശസ്തനുമായിരുന്ന എസ്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മഹാരാജാതിരുമനസ്സിനെ നേരിട്ടുകണ്ടു, വയ്ക്കുതെ ഭൂപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം മറുപടികാര്യമാനങ്ങളേയും, സുവർണ്ണഹിന്ദുക്കളേയും കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തി. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹികളുടെ ഭരിതസമ്പൂർണ്ണമായ അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം സ്ഥിതിഗതികളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു, അദ്ദേഹം ഭീഷമായ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, സത്യാഗ്രഹനിധിയിലേയ്ക്ക് ൧൦൦൦ രൂപാ സംഭാവന ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. വയ്ക്കുതെ മറ്റു വിഖ്യാതരായ രണ്ടു സന്ദർശകന്മാർ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരി, സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് എന്നിവരായിരുന്നു. സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദന്റെ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നൻ കക്കടകം വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹികൾക്കു മാത്രമല്ല, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും തുലോം ക്ലേശകരമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ അതിനു മുൻപ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അതിഭയങ്കരമായി വെള്ളം പൊങ്ങുകയും, ബഹുശതം ജനങ്ങൾ ഹൃദയങ്ങളും, വസ്തുവകകളും നഷ്ടപ്പെട്ടു അനാഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. “ഭേദം പകുതിയും വെള്ളത്തിൽ മുഴുകിയും, ശരീരത്തിലിഴഞ്ഞുകയറുന്ന ജന്തുക്കളുടെ ദംശനചുംബനങ്ങൾ സഹിച്ചും, കിഴക്കൻമലകളിൽനിന്നൊഴുകിപ്പെട്ടുവരുന്ന അഴുക്കുകളെല്ലാം

ഭേദംകൊണ്ടു തടഞ്ഞും, അതിവേഷം മൂലാവുകൊണ്ടു തടുത്തും, മറ്റനേകം കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചും സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷേത്രനടയിൽനിന്നു കഠിനതപസ്സു ചെയ്തു.” ഭീനബന്ധു സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് വയ്ക്കത്തട്ടേമം കണ്ട സത്യാഗ്രഹികളുടെ ക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി അതിമനോഹരമായ ഒരു തൂലികാചിത്രം രചിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഞാൻ ഓരോ വേലികളും ഒന്നൊന്നായി നോക്കിക്കണ്ടു. ഒരു ധർമ്മഭടൻ റോഡരികിലിരുന്ന് ഒരു ചക്കാരിൽ നൂൽ നൂത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടുപേർ റോഡിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നിടത്തു ശാന്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പോലീസ് സൈന്യം അവരുടെ പ്രവേശനം തടഞ്ഞുകൊണ്ടെതിർഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആറു മണിക്കൂറിനൊരിക്കൽ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചെറുസംഘങ്ങളായിപ്പിരിഞ്ഞു അവർ പരസ്പരം അഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു..... തെരുവുകളിൽക്കൂടി ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചക്കായുടെ മാധാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തൊടീലാചാരമില്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, അവർ പാട്ടുകൾ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവരെക്കൊന്നൊന്നായി പുറത്തോടിയിറങ്ങുന്നു. ഇവരുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ എത്ര വലുതായിരുന്നു എന്ന് ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ ധർമ്മഭടന്മാർ മഴക്കാലത്തു് അനവധി മണിക്കൂറുകൾ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു. ഒരിക്കൽ വെള്ളം അവരുടെ കഴുത്തുവരെ ഉയർന്നു എങ്കിലും അവർ പിന്മാറിയില്ല. സമീപഗൃഹങ്ങളിൽ നിന്നു പോലീസുകാർക്കു വള്ളങ്ങൾ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹികൾ വെള്ളത്തിൽത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചു. അതെന്നോടു പോലീസുകാർതന്നെ പറഞ്ഞു വാങ്ങുകയാണ്. അവർ സത്യാഗ്രഹികളുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യം കണ്ടാശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോയി.”

നൂറ് കക്കടകത്തിൽ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു നാട്ടുനീങ്ങി. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ചു, മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു കടന്ന താല്പര്യമിതികനായിരുന്ന തിരുമ

നസ്സുകൊണ്ടു സപീകരിച്ച നയം എന്തായിരുന്നാലും, മൂന്നു വ്യാഴ വട്ടത്തിലധികം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജസിംഹാസനം അലങ്കരിച്ചു, ആ സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു മാതൃകാരാജ്യമായി ഉന്നമിപ്പിച്ച ശ്രീമൂലംതിരുനാൾരാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിൽ ഭൂഖരിക്കാത്തവരായി തിരുവിതാംകൂറിലാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിനുള്ളായിട്ടുള്ള നാനാമുഖമായ പുരോഗതിയും, ശ്രേയസ്സും ഏതൊരു ഭരണാധികാരിയേയും അഭിമാനം കൊള്ളിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമെന്നവണ്ണം അത്ര വളരെ മഹത്തരങ്ങളായിരുന്നു. ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു ചിന്തയും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആശ്രിതവത്സലനായിരുന്ന തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമായ ഒന്നു രണ്ടു സേവകന്മാരുടെ വിക്രിയകൾ മറ്റു വിധത്തിൽ പ്രശോഭനമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തെ അല്ലാലമായി കളങ്കപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മയനീയമല്ല. പക്ഷേ തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകൊണ്ടു നാട്ടിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അനശ്വരമായ അഭിവൃദ്ധിയുടെ തെളിച്ചത്തിൽ മാഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള നീലിമ മാത്രമേ ആ രാജസേവകന്മാരുടെ ചപലവൃത്തികൾക്കു ചേർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. രാജ്യത്തിന്റെ മെരുലികമായ താല്പര്യങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തിലും സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സേവകന്മാരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലത്തു് അത്യുഗ്രമായ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളും, സാമുദായികപ്രക്ഷോഭങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അത്യധികമായ സമീപ്തതയോടും, സമചിത്തതയോടുംകൂടി മാത്രമാണു് അദ്ദേഹം അവയെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എത്ര കോപഹേതുക്തമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലും ചെറുരസപാത്രരൂപത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ കൈകടത്തുവാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഉദ്യുക്തനായിട്ടില്ല. അതിനൊരുവെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം തിരുവിതാംകൂറിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെ ഭൂഖനിമഗ്നരാക്കിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു പ്രായപൂർത്തി വന്നിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സീനിയർ മഹാരാണി സേതുലക്ഷ്മിഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു റീജൻറ് എന്ന നിലയിൽ ഭരണാധികാരം കയ്യേറ്റു. മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ സ്ഥാനാരോഹണവേളയിൽ അറസ്റ്ററുചെയ്തു ശിക്ഷിച്ചു തടവിലടച്ചിരുന്ന എല്ലാ സത്യാഗ്രഹികളേയും നിരുപാധികമായി മോചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റി, മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സന്ദർശിച്ചു വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവിനടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയേയും, മി. എൻ. കുമാരനേയും നിയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടു പോകുവാൻ തരമാകാത്തതുകൊണ്ട് കെ. മാധവൻനായരും, മി. കുറുൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടും ബാംബേയിൽ ചെന്നു ഗാന്ധിജിയെക്കണ്ടു വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ദീർഘമായ ആലോചനകൾ നടത്തി. തുടൻപോകുന്ന രീതിയിൽനിന്നു സത്യാഗ്രഹത്തിനു യാതൊരു വ്യതിയാനവും വരുത്തേണ്ടതില്ലെന്നു ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചു. കൂടാതെ അത്തരം സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളിൽ കുറയാത്ത ഒരു ജാഥ വയ്ക്കുന്നതിന്നും പുറപ്പെട്ടുകാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, ഒരു ലക്ഷം സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ ഒപ്പോടുകൂടിയ ഒരു ഭീമഹർജി രാജസ്ഥാനത്തിൽ സമർപ്പിക്കണമെന്നു ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുള്ള ജാഥ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ അല്പം കാലതാമസം നേരിട്ടു. ൧൧൦൦ കന്നി ൨൩-ാം തീയതി വയ്ക്കുന്നതുവച്ചു കൂടിയ അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആലോചനാവിഷയമായി. അതിനു മുൻപുതന്നെ ഒപ്പു ശേഖരിക്കുവാനും ജാഥ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള പ്രചരണജോലികൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുലാമാസം ൧൩-ാം-നു ജാഥ വയ്ക്കുന്നതിന്നു പുറപ്പെടണമെന്നു കമ്മിറ്റി നിശ്ചയം ചെയ്തു. പ്രചരണജോലികൾ പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തിടുക്കത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ജയിൽവിമുക്തരായ മെ. എ. കെ. പിള്ള, ടി. കേ. മാധവൻ

തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു വേണ്ട സഞ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു.

മുൻ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു തുലാമാസം ൧൬-ാംതീയതി രാവിലെ ൬-മണിക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനജാഥ നായർസവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറിയായ മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ സർവ്വസൈന്യാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ വയ്ക്കുംക്ഷേത്ര സന്നിധിയിൽനിന്നു കാൽനടയായി രാജധാനിയിലേയ്ക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. വയ്ക്കത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി ൧൫൦ അംഗങ്ങളാണു ജാഥായി ലഭ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. മെ. കേളപ്പൻ, എടമനാട്ടു പത്മനാഭമേനവൻ, എം. എൻ. നായർ, പ്രാക്കുളം പരമേശ്വരൻപിള്ള, കെ. പി. കേശവമേനവൻ, കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ, കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള, കണ്ണന്തോട്ടത്തു വേലായുധമേനവൻ മുതലായവരെ മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഉപനായകന്മാരായി നിയമിച്ചിരുന്നു. ദേശീയപതാകകളും കൊടിയോരണങ്ങളും ഉചിതമായ മുദ്രവാക്യങ്ങളെഴുതിയിട്ടുള്ള പ്ലക്കാർഡുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ജാഥാംഗങ്ങൾ സംവധാനം അണിനിരന്നു. സൂര്യോദയത്തിനു മുൻപുതന്നെ ക്ഷേത്ര പരിസരങ്ങളിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്ന ബഹുസഫരസം ജനങ്ങൾ ഈ തീർത്ഥാടകന്മാർക്കു യാത്രാനുമതി നൽകി. ജാഥയുടെ നവ്വു സൈന്യാധിപൻ സൈനികരീതിയിൽ ചില സംജ്ഞകൾ നൽകി. ഉപനായകന്മാർ അണികൾ ശരിപ്പെടുത്തി. ജാഥാംഗങ്ങൾ മന്ദമന്ദം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആ വൻപിച്ചു പുരുഷാരം അവരെ അനുഗമിച്ചു. ആ ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു ജയജയാരവതരംഗിതനായി, ആ മാനവപാരാവാരത്തിന്റെ അഗ്രിമനേതാവായി, ഉൽകൃഷ്ടമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും, വീരോചിതമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടേയും അവകാശികളായ നായർസമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനപാത്രമായി, സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. സി. കൃഷ്ണപിള്ളയും, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും കഴിഞ്ഞാൽ നായർസമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ ലക്ഷ്യം

അനുസൃതമായും ഫലപ്രദമായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം ചില സേവനതല്പരന്മാരിൽ അഭിപ്രായനാണദ്രേഹം. ഒരു ക്രിമിനൽവക്കീലെന്ന നിലയിൽ ജീവിതമാരംഭിച്ച ഈ സ്വതന്ത്രചിന്തൻ അധികാരപ്രമത്തനും സേപഹാധികാരിയുമായിരുന്ന ഒരു ന്യായാധിപനെ പരസ്യമായി അവഹേളിച്ചതിനു ശേഷം, നിയമജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു സമുദായസേവനം ജീവിതവൃത്തിയായി അംഗീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നായർസമുദായാംഗങ്ങൾക്കു കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുവാനും, കൈകൾ കൊണ്ടു സ്पर्ശിക്കുവാനും, ഹൃദയംകൊണ്ട് അഭിനന്ദിക്കുവാനും പര്യാപ്തങ്ങളായ വിലപിടിച്ച പല പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചതിനെപ്പറ്റി മി. മന്ദത്തിനും, അദ്ദേഹം ജനറൽസിക്രട്ടറിയായിരിക്കുന്ന സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിക്കും സ്വയം അഭിമാനിക്കുവാൻ ധാരാളം വകയുണ്ട്. മി. മന്ദത്തിന്റെ കാര്യശേഷിയും, സംഘടനാചാതുര്യവും, വാഗ്വിലാസവും അനന്യസാധാരണമാണ്. ഒരു ക്രിമിനൽവക്കീലെന്ന നിലയിലല്ല, സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ഇന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒരുകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ മി. മന്ദത്തിനു പങ്കില്ലാത്ത പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു പ്രസ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രോതാക്കളെ ഇളക്കി മറിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവേശജനകമായ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ട് ആനന്ദിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ തിരുവിതാംകൂറിലുപമമാണ്. ജാഥയുടെ സർവ്വസെന്ത്യാധിപനെന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക സമുദായങ്ങളുടേയും വിശ്വാസപാത്രമായി, ദീനരുടെ സങ്കടപരിഹാരങ്ങൾക്കു ആത്മബലി അർപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള ത്യാഗസമ്പന്നനായി, അവശ്യാവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമായി, രാജ്യമെങ്ങും യശസ്സാർജ്ജിച്ച ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയവളമി അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. മി. മന്ദത്തിന്റെ അനന്തരകാലങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് അതികഠിനമായ നിരാശയോടും ഹൃദയവേദനയോടും കൂടി മാത്രമേ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കു നോക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതു വർഗ്ഗവിഭേദത്തിന്റേയും, ഹ്രസ്വവീക്ഷണത്തിന്റേയും, ദേശാഭിമാനവിഹീനതയുടേയും ഒരു വിഷാദാത്മകചരിത്രം മാത്രമാണ്. അതവിടെ നില്ക്കട്ടേ!

സവണ്ണജാമാ തെക്കോട്ടുള്ള സഞ്ചാരമാരംഭിച്ചു. ജാമാംഗ
ങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന റോഡുകളിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ജന
ങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്ന് അവർക്കു മംഗളമാശംസിച്ചു. ജനങ്ങൾ
അവരെ പുഷ്പമാലുങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടി. കുഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും
നിറപറയും താലപ്പൊലിയുമായി സ്രീപുരുഷന്മാർ ജാമാംഗ
ങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ജാമായുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കരുത്തോ
ലകൊണ്ടും, കൊടിയോരണങ്ങൾകൊണ്ടും ആയോദരേതരായ
ജനങ്ങൾ സവിശേഷം അലങ്കരിച്ചു. ഓരോ വിശ്രമഘട്ടങ്ങ
ളിലും വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യകളും സവാണിയും നടത്തി
പൗരജനങ്ങൾ സവണ്ണജാമായെ ബഹുമാനിച്ചു. ജാതിമത
ഭേദമന്വേ ബഹുജനങ്ങളെവെക്കു സല്ക്കാരങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും
ഏല്പാടുകയായി. ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും ബഹു
സംസ്ഥാന ജനങ്ങൾ യോഗം ചേർന്നു ജാമായെ മാനിച്ചു.
ജാമാംഗങ്ങൾ പ്രചരണപരമായ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും
കൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഉൽബുദ്ധമാക്കി. തിരുവി
താംകൂറിൽ അതിനു മുൻപും പിൻപും ഇങ്ങിനെയൊരു
ജൈത്രയാത്ര നടന്നിട്ടില്ല. രാജ്യമൊട്ടുക്ക് ഈ സംഭവം നവമായ
ചൈതന്യവും ഉത്സാഹപ്രസരവും ചേർന്നു. ജാമാംഗങ്ങൾ
കാൽനടയായി വെങ്കലയിലെ പുണ്യഭൂമിയിലെത്തിച്ചേർന്നു.
ഇവിടെവെച്ചു ജാമാംഗങ്ങൾ വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു
പീതവസ്ത്രത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. മലയോരമാർഗ്ഗം അനവ
ധി സവണ്ണനേതാക്കന്മാർ ജാമായിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. വെങ്കല
വെച്ചു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. വയ്ക്കും രാമകൃ
ഷ്ണപിള്ളയും മഞ്ഞവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു ജാമായിൽ ചേരുകയും,
അവിടെനിന്നു തിരുവനന്തപുരംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരി
ക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു ദിവസം തുടർച്ചയായി സഞ്ചരിച്ചതിനു
ശേഷമാണു സവണ്ണജാമ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയത്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ
നാഗർകോവിലിൽ നിന്നു ഡാക്ടർ എം. ഈ. നായിഡുവി
ന്റേയും മി. ശിവതാണുപിള്ളയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റൊരു
ജാമാ തുലാമാസം ഇരുപത്തിമൂന്നാംതീയതി വടക്കോട്ടു തിരി
ച്ചിരുന്നു. ഈ തെക്കൻജാമായ്ക്കും മലയോരമാർഗ്ഗം അതിഗംഭീര
ങ്ങളായ സ്വീകരണങ്ങൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടു ജാഥകളും തുലാമാസം ഇരുപത്തൊന്നാമിയായി ഏതാണ്ട് ഒരു സമയംതന്നെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ അതൃത്തിസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അഭൂതപൂർവ്വമാംവണ്ണം അത്ര വൻപിച്ച ഒരു ജനക്കൂട്ടമാണ് അന്നു തിരുവനന്തപുരനഗരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ നഗരവീഥികൾ അതികമനീയമാംവണ്ണമലങ്കരിച്ചിരുന്നു. പീതവസ്ത്രധാരികളായ അഞ്ഞൂറിൽപ്പരം തീർത്ഥയാത്രക്കാർ ബഹുസംഖ്യയ്ക്കും ജനങ്ങളോടും, തിരുവനന്തപുരത്തെ പൗരമുഖ്യന്മാരോടും അനുഗതരായി വടക്കുനിന്നു നഗരമദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയപ്പോൾ, ൧൦,൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി തെക്കൻജാഥയും പട്ടണത്തിനകത്തുകടന്നു തെരുവുവീഥികളിൽക്കൂടി മാർച്ചുചെയ്തു. രണ്ടു ജാഥകളും ഒരു സമയത്തുതന്നെ പുത്തൻകുളച്ചേരിമൈതാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു പരസ്പരം സമ്മേളിച്ചു. ൨൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളാണ് ഈ ഗംഭീരമായ കാഴ്ച കാണുവാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്നത്. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ അതുവഴി എഴുന്നള്ളുകയും, അനിയന്ത്രിതമായി അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉത്സാഹത്തിന്റേയും ഉന്മേഷത്തിന്റേയും വിദ്വൽപ്രവാഹം തുക്കൺപാക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ജാഥാംഗങ്ങളും ഈ മനുഷ്യമമാസമുദ്രവും ശംഖുമുഖം കടൽപ്പറത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു. കടൽപ്പറത്തുവെച്ചു മി. വി. അച്ചുതമേനവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഒരു മഹാസഭയ്ക്കു ജാഥാംഗങ്ങൾക്കു സ്വാഗതമരുളി, അത്ര വൻപിച്ച ഒരു സമ്മേളനം അതിനുമുൻപൊരിക്കലും തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടിയിരുന്നില്ല. സ്വാഗതാശംസയ്ക്കുശേഷം സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയം സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു.

മി. അച്ചുതമേനവനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലാണ് ജനനമെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ ദത്തുരാജ്യമായി വരിച്ച് ഇവിടെത്തന്നെ കടം ബബന്ധങ്ങളിലേപ്പെട്ടു, തിരുവനന്തപുരം തൊഴിൽരംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത മി. അച്ചുതമേനവന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതചരിത്രം കഴിഞ്ഞ കാൽ ശതാബ്ദത്തിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ദേശീയചരിത്രമാണ്. അല്പകാലങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ ഇദ്ദേഹം

സജീവമായി പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനമെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. ൯൫-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻ, വിദ്യാർത്ഥിമദ്ദനം, വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയ സംഭവങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഗണ്യമായ പങ്ക് ഇതിനകം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാരതമൊഴുന സഭയുടെ ദേശീയവും സ്വാഷ്ടിപരവുമായ പരിപാടികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അനവരതം യത്നിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയെന്ന നിലയിലാണ് മി. മേനവനെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ കൂടുതലായറിയുന്നത്. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി കാര്യമായ പല ത്യാഗങ്ങളും അദ്ദേഹമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ബുദ്ധി വ്യാപരിപ്പിച്ചു തന്റെ കാര്യശേഷി ഹിഹ്വഭിന്നമാക്കാതെ ജീവിതവൃത്തിയായംഗീകരിച്ചു പക്ഷീൽജോലിയിൽ ഏകാഗ്രമായി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ബുദ്ധിസമ്പന്നനായ അദ്ദേഹം ഇന്ന് ധാരാളം വരുമാനമുള്ള ഒരുഭിമാഷകനേതാവായി പ്രശോഭിക്കുമായിരുന്നേനെ! എന്നാൽ അസ്വസ്ഥചിന്തയും ജനസേവനതല്പരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനതു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു ജീവിതത്തിലൊരു ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു വഴിയ്ക്കായി വാദിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ഇടുങ്ങിയ ജാതിമത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ദേശീയചിന്തകളും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥനവും ഇത്രതന്നെ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ആത്മാഭിമാനവും പൗരസ്ഥാധവും പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുള്ള തീവ്രശ്രമങ്ങളും ധീരപ്രവർത്തനങ്ങളും ഇന്ന് ഏതാണ്ട് വിസ്മൃതങ്ങളായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം മുൻനിന്നു വിളിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള മഹാസമ്മേളനങ്ങളുടേയും കാൺഹറൻസുകളുടേയും സ്മരണകളും ഇന്ന് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പൊതുസമ്മേളനസ്ഥലങ്ങളിൽ നിർന്തരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്തോഭം നിറഞ്ഞ ആ ഗർജ്ജനങ്ങൾ ഇന്ന് നിലച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ദേശീയബാധത്തിലും രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിലും

വളരെയൊക്കെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ഒരു കാലത്തു മി. മേനവനെ അനുഗമിക്കുവാൻ വേണ്ട ഉത്സാഹം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നു രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയുള്ള ബഹുജനങ്ങളെ അനുഗമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു മി. മേനവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ശാരീരികമായ കഴിവില്ലായ്മയും പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യവുമാണെന്നു ധർമ്മബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു വിചാരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ എട്ടു മണിക്കു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജാഥാംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിനെ മുഖം കാണിച്ച് ൨൦,൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളുടെ ഒപ്പോടുകൂടിയ ഒരു സഞ്ചാരസപാതന്ത്രമെമ്മോറിയൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു മറുപടി പറയുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, സഞ്ചാരസപാതന്ത്രം സംബന്ധിച്ചു നിയമസഭയിൽ ഒരു പ്രമേയം ആലോചനയ്ക്കു വരുന്നുണ്ടെന്നും, അതിന്മേൽ അവസാനമായി തീരുമാനം ചെയ്യുമ്പോൾ മെമ്മോറിയലിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകപരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും ആയിരുന്നു കല്പിച്ച മറുപടി നൽകിയത്. അനന്തരം ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ദിവാൻജിയേയും സന്ദർശിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

അന്നു വൈകുന്നേരം മി. എ. കെ. പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പുത്തൻകച്ചേരിമൈതാനത്തുവെച്ച് ഒരു മഹായോഗം കൂടി. അവിടെവെച്ചു തിരുമനസ്സിലെ മറുപടി ജാഥാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും സർവ്വസെന്ത്യാധിപൻ ഔപചാരികമായി ജാഥപിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുമനസ്സിലെ മറുപടി ജാഥാംഗങ്ങളെ സംതൃപ്തരാക്കിയിരുന്നില്ല. അസപസ്തതയുടെയും, കഠിനമായ അസംതൃപ്തിയുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ അങ്ങമിങ്ങും പ്രകടമായി. ജാഥാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഇതുവളരെ അനിശ്ചിതമായ ഒരു മറുപടി കേട്ടുകൊണ്ടു തിരിച്ചു

പോകുവാനാണോ തീരുവനന്തപുരംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ച് ഒട്ടനവധി ക്ലേശങ്ങളനുഭവിച്ചത് എന്ന ചില സാഹസശീലന്മാർ ചോദ്യം ചെയ്തു. പല ദിവസങ്ങളിലേ തുടച്ചുയായ യാത്രയുടേയും മറ്റു ക്ലേശകരമായ ശ്രമങ്ങളുടേയും ഫലമായി ക്ഷീണഗാത്രനായിത്തീർന്ന മി. മദ്രം, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുവാൻ തന്റെ അനുയായികളോടാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വികാരോത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ക്ഷീണചിത്തരെങ്കിലും നിരാശാധീനരാകാതെ ജാഥാംഗങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പിരിഞ്ഞുപോയി. അങ്ങിനെ ആ പ്രകടനമവസാനിച്ചു.

സുവർണ്ണജാഥാ അടിയന്തിരമായ യാതൊരു ഫലസിലി യുമുണ്ടാക്കിയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു സാധിച്ച പ്രചരണവും പൊതുജനാഭിപ്രായരൂപവല്ക്കരണവും ആണ് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യാവകാശ സ്ഥാപനത്തിനും വിശ്വവിശുദ്ധമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിനും വഴി തെളിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം ൨൩

അക്കാലത്തു് എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ജനറൽ സിക്രട്ടറിയും, നിയമസഭയിലെ ഒരംഗവും, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയന്നു് ഏക ഹൗഴവസമുദായാംഗവുമായ മി. എൻ. കുമാരൻ വയ്ക്കുംക്ഷേത്രത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ റോഡുകളിലും ജാതിമതഭേദമന്വേ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിലെ എല്ലാ പ്രജകൾക്കും സഞ്ചാരസൗകര്യമനുവദിക്കണമെന്നൊരു പ്രമേയം നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു് അയച്ചിരുന്നു. മഹാരാണിറീജൻറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ജാഥാംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളോടു കല്പിച്ച മറുപടിയിൽ സൂചിതമായ പ്രമേയം ഇതാണു്. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച പല പ്രശ്നങ്ങളും നിയമസഭയുടെ ചിന്താവിഷയമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹികളോടു പോലീസുകാർ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചട്ടമ്പിമാരുടെ അക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, പോലീസുകാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന അക്ഷന്തവ്യമായ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചും, പല ചോദ്യങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും നിയമസഭയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സുനിശ്ചിതമായ ഒരവകാശവാദമെന്ന നിലയിൽ ഈ വിഷയം പ്രമേയരൂപത്തിൽ നിയമസഭയിലവതരിപ്പിച്ചതും, വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയതും അന്നു മാത്രമാണു്. റിജൻറു തിരുമനസ്സിലെ മറുപടിക്കുശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തിനു് അന്ത്യധികമായ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ പ്രമേയാവതരണമെന്നു് ഉല്ക്കണ്ഠയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. മൺറു് അക്ടോബർ ൨-ാംതീയതിയാണു് പ്രമേയം നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു് വന്നതു്. അന്നു സന്ദർശകശ്യാലരികൾ ജനബാഹുല്യംകൊണ്ടു് നിബിഡമായിരുന്നു. ഇരുപ്പടങ്ങളില്ലാതെ ജനങ്ങൾ ജൂബിലിടെയൺഹാളിലെ വരാനതകളിലും ബാർക്കണിയിലും സന്ദർശകന്മാക്കായി വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

മഹാരാണി വീജൻറിന്റെ മറുപടിക്കുശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയം നിയമസഭയിലാലോചനയ്ക്കു വരുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് മെമ്പർമാർ നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിക്കുമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഹിതാനുസരണം പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കയോ പ്രതികൂലിക്കയോ ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര പ്രമേയവദിക്കപ്പെടുമെന്നോ ആയിരുന്നു പൊതുജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വഹിയാത്ത ധർമ്മം. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റുമെമ്പർമാർ സംഘടിതമായി പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നു മാത്രമല്ല, സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിച്ചു നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോലും ഗവണ്മെന്റു പ്രമേയത്തിനു പ്രതികൂലമായി വോട്ടു ചെയ്യിക്കുകയുണ്ടായി.

അതിസമർത്ഥവും യുക്തിയുക്തവുമായ ഒരു ചെറുപ്രസംഗത്തോടുകൂടി മി. കമാരൻ തന്റെ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. ഒരു കൃത്യമായപുരോഹിതനായ റവറൻഡ് ഫാദർ കുത്യാക്കോസ് വെട്ടിക്കാപ്പിള്ളി അതിനെ പിൻതാങ്ങി. ഗവണ്മെന്റുപക്ഷത്തു നിന്നും ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബയ്യരായിരുന്നു ആദ്യമായി പ്രമേയത്തെ എതിർത്ത പ്രസംഗിച്ചത്. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശം കേവലം സഞ്ചാരസ്വതന്ത്ര പ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കയെന്നുള്ളതു മാത്രമല്ലെന്നും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനമെന്ന പരമലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ ഒരു പ്രകടനമാണിതെന്നും, ഉള്ള മുഖപുരയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സഭീഷ്ടമായിരുന്ന പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. ആരോപണങ്ങളും, പരോക്ഷമായ സൂചനകളും, ഭൂതദേശപരമായ പ്രസ്താവനകളും, കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാഷണമായിരുന്നു അത്. വയ്ക്കംറോഡുകൾ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പ്രവേശിക്കുവാനവകാശമുള്ള പൊതുനഗരങ്ങളല്ലെന്ന സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിയമസംഹിതകൾ പരിശോധിക്കുകയും കോടതിവിധികൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഗതങ്ങളും അസംഗതങ്ങളുമായ യുക്തിവാദങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വിവാദപ്രശ്നങ്ങളെ കഴക്കിമറിച്ചു. എന്നാൽ ലാമെമ്പറുടെ നിർദ്ദേശമായ വാഗ്വിലാസം നിയമലോകത്തു് അദ്ദേഹത്തോളംതന്നെ പ്രാവീണ്യം സമ്പാദിച്ചി

ടുള്ള അഭിഭാഷകസിംഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ നിയമസഭയിൽ ആക്കും യാതൊരു മാനസാന്തരവുമുണ്ടാക്കിയില്ല. നിർബാധമായി പ്രസംഗം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമം നേരിട്ടു. ഹാളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നിരന്തരമായി ചോദ്യശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളും മറുപടി പറയുവാൻ വിഷമമേറിയവയുമായ പ്രസ്തുത ചോദ്യങ്ങൾ, അദ്ദേഹം പടുത്തുകെട്ടിയ അസ്ഥിവാരത്തെ പൊടിച്ചുതകത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ ഛിഹ്നഭിന്നമാക്കി.

ലാമെമ്പർ പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ലോഹനാഭംപോലുള്ള സുദൃഢമായ സ്വരം ഹാളിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. മി. സുബ്ബയ്യരുടെ പ്രസംഗത്തിലെ ഓരോ വാദമുഖങ്ങളേയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത പ്രൗഢഗംഭീരമായ പ്രസംഗം അദ്ദേഹം നിയമസഭയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു പ്രസംഗത്തെക്കാളും കൂടുതൽ മെച്ചമായ ഒന്നായിരുന്നു. ലാമെമ്പറുടെ യുക്തിവാദങ്ങളെ ഒരു താക്കീകന്റെ ബുദ്ധിയോടുകൂടി നിരീക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം അവയുടെ ഹേതുപാദാസങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കി. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമാണെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയുടെ യുക്തിശൂന്യതയേയും ദുരദ്ദേശത്തേയും അദ്ദേഹം നഗ്നമായി വെളിപ്പെടുത്തി. വയ്ക്കംറോഡുകൾ പൊതുനിരത്തുകളല്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ ലാമെമ്പർ ഉദ്ധരിച്ച കോടതിവിധികളുടെ അനധികൃതമായ സ്വഭാവത്തെ ഒരു സമർത്ഥനായ നിയമജ്ഞന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ വിവേചനാശക്തിയോടെ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അവണ്ണജാതിക്കാരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ പൗരോഹകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് കിട്ടുവാനുള്ള അനിഷേധ്യമായ വാദമുഖങ്ങളെ ഒരു ന്യായാധിപന്റെ വികാരരഹിതമായ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം നിരൂപണം ചെയ്തു സമർത്ഥിച്ചു. സഞ്ചാരസാതന്ത്ര്യപ്രമേയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമസഭാപ്രസംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ പ്രസംഗരീതിക്ക് ഒരുത്തമ മാതൃകയാണ്. ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ ഭാവനാവിലാസമോ പദസൗന്ദര്യമോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ

ഒരിടത്തും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരപ്രകടനത്തിനും ഹാസ്യസ്തരണത്തിനും ഇടനാകുന്ന ക്ഷോഭജനകമായ ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഒരു ഘട്ടത്തിൽപ്പോലും ആവേശംകൊണ്ടു വിക്ഷുബ്ധമായിരുന്നില്ല. ശ്രോതാക്കളുടെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കി മറിക്കുന്നതോ, അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ മുഴുലതന്ത്രികളെ സ്പർശിക്കുന്നതോ ആയ ഒരൊറ്റ പ്രസ്താവനപോലും അദ്ദേഹം ചെയ്തില്ല. പ്രസംഗ മദ്ധ്യേ ചില ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ച ഒന്നരണ്ടുപമകൾ കേവലം ശൃംഖലകളും, ചമച്ചൊരത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അഭാവംകൊണ്ട് രെലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിലും പെട്ടത്തുവാൻ കൊള്ളരുത്താവുന്നതുമായ ആയിരുന്നു. ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സസൂക്ഷ്മമായ ചിന്താഗതിയോടു കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗവിഷയത്തെ സമീപിച്ചത്. അത്യാഗാധമായ ചിന്താശീലവും, പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദമായ പരിജ്ഞാനവും, അപ്രതിരോധ്യമാവണ്ണം വാദമുഖങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി ന്യായമായ അനുമാനങ്ങളിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും, കൊണ്ടു, പ്രശസ്തനായ ഒരു വാചി എന്ന നിലയിലല്ല, പിന്നെയോ അസാമാന്യനായ ഒരു താക്കീക്കനെ നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ആരുടേയും അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രമായിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തിരിക്കുമ്പോൾ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയത്തിനെതിരായി മി. സുബ്ബയ്യർ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുവന്ന വാദമുഖങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയെത്തുടർന്ന് പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു പ്രസംഗിച്ചത് ഒരു പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഹുഗർഫായിരുന്നു. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആജ്ഞാശക്തിക്കോ, ഇതരപ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ ഒരു നാമിനേറ്റഡ് അംഗമായിരുന്ന ഹുഗർഫിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ കർതവ്യത്തിൽനിന്നു പ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമായ രീതിയിലായിരുന്നു.

സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിനെതിരായുള്ള വാദമുഖങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരിയും, പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും കൊണ്ടുവന്ന പ്രത്യുക്തികളെ ആവർത്തിക്കമാത്രമാണദ്ദേഹം ചെയ്തതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ആദ്യന്തം വികാരതരളീതമായിരുന്നു. മാട്ടിറച്ചി ഭക്ഷിക്കുന്ന കൃസ്തുപാനിക്കും, മഹമ്മദീയനുമെന്നുവേണ്ട കഷ്ടരോഗികൾക്കുകൂടി പ്രവേശിക്കുവാൻ സപാതന്ത്രപ്രമുഖ പൊതുനിരത്തിൽ, റെഴിവന്റെ പട്ടിക്കും, പന്നിക്കും സപറ്റും സഞ്ചരിക്കാവുന്ന രാജവീഥിയിൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ അധഃകൃതരെന്നു മുദ്രയടിച്ചു ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന ഭരാചാരത്തിന്റെ ഹൃദയഭേദകമായ ഭാഷാഫലങ്ങളെ മർദ്ദസ്പർശിക്കാവുന്ന അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. 'അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി' എന്ന മഹനീയ വേദാന്തസന്ദേശം ലോകത്തിനു നൽകിയ ശ്രീശങ്കരന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളായ മനുഷ്യരേ പരസ്സരം അകറ്റിനിർത്തുന്ന ഗർവ്വണീയമായ നടപടികളെ അദ്ദേഹം ഭസ്മിച്ചു. ഭാരതം മുഴുവനുമെന്നു മാത്രമല്ല, വിസ്തൃതമായ ലോകംതന്നെയും തങ്ങളുടെ നിശ്ചയമെന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും, അതിനാൽ ലോകത്തിന്റേയും, ഭാവിതലമുറകളുടേയും മുൻപിൽ അപമാന്യരായിത്തീരുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് അവരിലോരോരുത്തരുടേയും കടമയാണെന്നും, അദ്ദേഹം നിയമസഭാംഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉബോധിപ്പിച്ചു. ഹൃദയവർജ്ജകമായ പ്രസംഗം അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന പൗരസപാതന്ത്രപ്രവീക്ഷികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾപോലും അല്പമൊന്നു ചലിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല.

മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയാണു പിന്നീടു പ്രസംഗിച്ചത്. അദ്ദേഹം സത്യാഗ്രഹസംരംഭങ്ങളേയും, അതിനു മുതിർന്ന ത്യാഗസമ്പന്നന്മാരേയും അതിപരുഷമായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചു. ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ വഴിവിഴച്ച നയത്തെ അദ്ദേഹം അധിക്ഷേപിച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളെ അതികഠിനമായ ശിക്ഷകൾക്കു പാത്രമാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഗവൺമൻറിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രമേയത്തെ പതിവുപോലെ

ഒരു ശ്വാസത്തിലനുകൂലിച്ചും മറെറാരു ശ്വാസത്തിൽ പ്രതികൂലിച്ചും പ്രസംഗിച്ചു. അരമണിക്കൂർനേരം ആ വാക്കുതധരി നിരർത്ഥമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും മി. വേലുപ്പിള്ള പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ, എതിർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെന്നു ശ്രോതാക്കൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ, പ്രതികൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെന്നൊരു ചോദ്യശബ്ദം അന്നൊരു പൊതുക്കാര്യം പ്രസക്തനും, ജനാവകാശസംരക്ഷണമായിരുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു ചീഫ് സിക്രട്ടറി മി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗം ഗകനെ ലാക്കാക്കി തൊടുത്തു. വോട്ടെടുക്കുമ്പോൾ ആ സംഗതി മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു മി. വേലുപ്പിള്ള ചോദ്യകർത്താവിനു മറുപടി കൊടുത്തു. ഫാളിലെങ്ങും അത്യുച്ചത്തിൽ ചിരി മുഴങ്ങി.

മൂന്നു നാലു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന വാശിയോടുകൂടിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം ഫെബ്രുവരി ൨-ാംതീയതി പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടു. എന്നാൽ ഒറ്റ വോട്ടിന്റെ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി ആ പ്രമേയം തിരസ്കൃതമായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുസംസ്ഥാനസമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ ലജ്ജകൊണ്ടു തലകുനിച്ചു. നിയമസഭയിലെ ഉല്പത്തിക്കുളായ സാമാജികന്മാർ നിരാശാഭരിതരായിച്ചമഞ്ഞു. വയ്ക്കത്തു ചടുവെയിലിലും മഴവെള്ളത്തിലും നിന്നു, ഘോരതപം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യാഗ്രഹികൾ നിയമസഭയുടെ തീരുമാനം ശ്രവിച്ചു നിശ്ശബ്ദരായി. തിരുവിതാംകൂർ ലോകദ്രഷ്ടിയിൽ അവഹേളനാഹമായിത്തീർന്നു.

മെ. പാൾ ഡാനിയൽ, എ. ജി. മേനവൻ, ഹുഗ്ഗർഫ്, സി. പി. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുപിള്ള, എൻ. കുമാരൻ, ടി. കുമാരപിള്ള, തയ്യത്തു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, വി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള, ഫാദർ വെട്ടിക്കാപ്പിള്ളി, എം. ആർ. മാധവവായ്പർ, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, ചങ്ങനാശേരി, ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള, വയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ജാൺ നിധിയിരി, ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ള, എൻ. പത്മനാഭപിള്ള, സുബ്രഹ്മണ്യക്കുറുപ്പൻ, ഡോമിനിക്കു തൊമ്മൻ, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള ഇത്രയും ആളുകൾ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു. പതിനഞ്ചുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, മെ. എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ,

ജോസഫ് പഞ്ഞിക്കാരൻ, പി. റി. തോമസ്, ത്രിവിക്രമൻ വാസുദേവൻ എന്നീ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും, ഖാൻ സാഫിജ് എം. കെ. കാലർപിള്ള, പി. പരമേശ്വരൻ, റാവു ഖുലാസ്കർ കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ എന്നീ നാമിനേററഡ് മെമ്പറന്മാരും പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടുചെയ്തു. മെ. ആദംസേട്ട്, ടി. എം. ഛിദംബരതാണപിള്ള, ടി. ലക്ഷ്മണൻ പിള്ള, ജാൺ മാക്കി, എൽ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ, സി. രാമൻകുഞ്ഞു്, സി. ശങ്കരമേനോൻ എന്നിവർ അന്നു നിയമസഭയിൽ ഹാജരായതേയില്ല. പ്രമേയത്തെ അന്നു കൂലിച്ച മി. എൻ. കമാരനും, ഹുഗ്ഗർപ്പം നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

ആകെ അന്നു നിയമസഭയിൽ ഹാജരായിരുന്ന ൨൯ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളിൽ ൨൧-പേർ പ്രമേയത്തെ അന്നു കൂലിക്കയറുകയായി. പ്രതികൂലിച്ച അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളിൽ മൂന്നു പേർ നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളും, ഒരാൾ മാറാശ്ശേരി പോറിയുമായിരുന്നു. സഭയിൽ ഹാജരായിരുന്ന ൧൧ നായർ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളും പ്രമേയത്തിനു വേണ്ടി വോട്ടു ചെയ്തു. ൯-അനുജോഗസ്ഥകൃസ്തൂപാനികളിൽ ൨-പേർ മാത്രം പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്തു. പ്രമേയത്തെ അന്നു കൂലിച്ച മറ്റു ൩-പേരിൽ ൨-പേർ സവണ്ണമിറുക്കളും, ഒരാൾ ഇഴഴ്വരമായിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, നിയമിതരായുള്ളായിരുന്ന ൩ ബ്രാഹ്മണ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളും പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. എങ്കിലും, ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വിഖ്യാതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനു ശേഷം ൨൪-മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കൂടിയ ആദ്യത്തെ അഭിനന്ദന സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചത് ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മയമായിരുന്നു. സാഹോദര്യവും സമതപവും പഠിപ്പിക്കുന്ന കൃസ്തുവിന്റേയും, നബിയുടേയും അനുയായികളിൽപ്പെട്ട മൂന്നു മാന്യന്മാർ പ്രമേയത്തെ പ്രതികൂലിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തതെന്നുള്ളതിൽ പരിതപിക്കുക

ല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യട്ടെ. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങളുടെ ശോക കരമായ പശ്ചാത്താപത്തിന് മകൾ വെച്ചു സഞ്ചാരസ്വഭാവം നൽകിത്തന്നും, സമത്വത്തിനും, സാഹോദര്യത്തിനും വേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈശ്വരസമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ നിയമസഭയിൽ നാമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പി. പരമേശ്വരൻ ആ പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതാണ്. ഇദ്ദേഹം ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെ ഒരു സഹോദരനാകയാണത്രേ! ഈ ഒരാൾക്കു മാത്രം പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, തിരുവിതാംകൂറിന് അന്നു ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ തല കുനിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. പരമേശ്വരന്റെ വോട്ടോടുകൂടി ആ പ്രമേയം അന്നു നിയമസഭ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭം ചരിത്രം മാറി എഴുതേണ്ടിവന്നേനെ. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം പരമേശ്വരൻ എന്ന നാമധേയം സ്വജനദ്രോഹി എന്ന പദത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് അതേപേരുള്ള ഇതരന്മാരുടെ ഭാഗ്യമെന്നേ പറയാവാനുള്ളൂ.

സഞ്ചാരസ്വഭാവം പ്രമേയത്തിന് സാങ്കേതികമായി പരാജയമാണു സംഭവിച്ചതെങ്കിലും ധാർമികദൃഷ്ട്യാ അതു മഹത്തായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു എന്നു വേണം പറയാൻ. നിയമസഭയിൽ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന റവർ-അനുജ്ഞാഗന്ധമാരിൽ റവർ-പേരും പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്തത്. അതുപോലെ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന മന്ന-സർവ്വസ്ഥിനു അനുജ്ഞാഗന്ധമാർക്കുള്ളിൽ മന്ദ പേരും പ്രമേയത്തിന് വേണ്ടി വോട്ടുചെയ്തു. അസ്വസ്ഥനായ ഉജ്ഞാഗന്ധന്മാരുടേയും അവരുടെ സ്വാധീനശക്തിക്കു കീഴടങ്ങിയ നാമിനേറ്റ് അംഗങ്ങളുടേയും സംഖ്യ ഒന്നായി മാത്രമേ പരിഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പ്രമേയം പാസ്സായതായി മാത്രമേ വിചാരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായം ൨൭

൧൧൦൦ ധനുമാസം ൧൦-ാംതീയതി ബൽഗാമിൽവെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭ സമ്മേളിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ടി. കെ. മാധവൻ, മറ്റു സത്യാഗ്രഹനേതാക്കളാൽ ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. വയ്ക്കുത്ത് അഭിമാനകരമാവണം അക്രമരഹിതമായി സത്യാഗ്രഹം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയ ത്യാഗശീലന്മാരെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടും, സത്യാഗ്രഹികളുടെ അനിഷേധ്യമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ഒരു പ്രമേയം ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭ അംഗീകരിച്ചു. സമ്മേളനാനന്തരം ടി. കെ. മാധവൻ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, ഗാന്ധിജി സഭയും ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനത്തെയും, അതിനേ തുടർന്നുണ്ടായ ഗാന്ധി-ചിററു സന്ധിവ്യവസ്ഥകളേയുംപറ്റി ടി. കെ. മാധവന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

മഹാത്മജിയുടെ ആഗമനവിവരം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു കേരളനിവാസികളായ ആബാലവൃദ്ധർ ജനങ്ങൾ അത്യന്തം കരുതലാർഹമായി മഹാത്മജിയുടെ വരവിനെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ൧൧൦൦ കുംഭം ൨൩-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം ആറു മണിയോടുകൂടിയാണു ലോകൈകവന്ദ്യനായ അദ്ദേഹം വയ്ക്കുത്തെത്തിയത്. മഹാത്മജിയെ ഒരു നോക്കു കാണുവാനായി അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ സീമാതീതമായിരുന്നു. ഷൊർണൂർ സ്റ്റേഷനിൽവെച്ചു സത്യാഗ്രഹാശ്രമപ്രതിനിധിയായ ടി. കെ. മാധവൻ മഹാത്മജിയെ സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വയ്ക്കുത്തേയ്ക്കു സ്വാഗതമരുളി. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ മഹാത്മജി കൊച്ചിയിൽനിന്നും ബോട്ടുവഴി വയ്ക്കുത്തേയ്ക്കു യാത്രതിരിച്ചപ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ അരുക്കുററിയിൽവെച്ചു ടി. കെ. മാധവൻ അമ്പലപ്പുഴക്കാരുടെ രണ്ടു ചുണ്ടൻവള്ളങ്ങളിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളോടും വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ

എതിരേൽക്കുകയും, ഏറ്റവും സത്തുഷ്ടചിത്തനായ മഹാത്മജിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി വളരെ ദൂരം ബോട്ടിനെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മജിയുടെ തിരുവിതാംകൂർയാത്രാപരിപാടി ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി മാധവനായിരുന്നു തയ്യാർ ചെയ്തത്. മഹാത്മജിയുമൊന്നിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴൽപോലെ അനുധാവനം ചെയ്തിരുന്ന മാധവൻ പ്രസ്തുത യാത്രാപരിപാടി വിജയകരമാവണം നിവ്ഹിക്കുന്നതിനു സകല ഏല്പാടുകളും ചെയ്തതും, വയ്ക്കും, വക്കല മുതലായ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു മഹാത്മജിയെ സപാഗതപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചാനയിക്കുകയും ചെയ്തു. റൻ-ഓതീയുതിരാത്രി മഹാത്മജി വക്കല ശിവഗിരിയിൽ ശ്രീനാരായണഗുരു സപാമികളുടെ അതിഥിയായി വിശ്രമിച്ചു. ആക്ഷങ്കുലം തോരണങ്ങളാലും വളരെ കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ശിവഗിരിയിലേയ്ക്കു മഹാത്മജിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്രമിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മാധവൻ അത്യന്തം ശ്രദ്ധയോടും നിഷ്ഠയോടും കൂടി നിവ്ഹിച്ചിരുന്നു. മഹാത്മജി തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചാരസപാതന്ത്രം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനം മുതലായ അധഃസ്ഥിതരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി ശക്തിയായി വാദിക്കുകയും, മഹാരാണി റീജൻ്റ് തിരുമേനിയേയും, ദിവാൻജിയേയും, സത്യാഗ്രഹവീരോധികളായ ഇണ്ടൻതുരുത്തിപ്രഭുതികളേയും അഭിമുഖമായിക്കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മജി തിരുവിതാംകൂർ വിടുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹവും, തിരുവിതാംകൂർ പോലീസ് കമ്മീഷണർ മി. പിററുമായി വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച താഴെ ചേർക്കുന്ന കത്തുകൾമൂലം ഒരു സന്ധിയുണ്ടാക്കി.

മാർച്ച് ൧൮-ഓതീയുതി ആലുവയിൽനിന്നും മഹാത്മജി പോലീസ് കമ്മീഷണർക്കയച്ച കത്തിന്റെ പകർപ്പാണു താഴെ ചേർക്കുന്നത്.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പിററു,

വയ്ക്കത്തു ക്ഷേത്രറോഡുകളിലേയ്ക്കുള്ള അതൃത്തിയിൽ വാളൻറിയറമ്പാർ കടക്കാതിരിക്കുവാൻ വച്ചിട്ടുള്ള നിരോധന

ങ്ങളും വേലികളും മാറുന്നതിന്റെ സാധ്യതയേയും ആശാസ്യതയേയുംപററി നാം തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ നില ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം ഇതാണ്. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗിപ്പാൻ അയിത്തജാതിക്കാർ എന്നു പറയുന്നവർക്ക് അസാധാരണമായ മാറുക എന്ന സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും, പരിഷ്കാരേച്ഛയുള്ളവരുടേയും അഭിപ്രായം ഒന്നുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വേലിയും പോലീസും ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെയും അവസാനതീരുമാനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹികൾ നിരോധനാനുഷ്ഠി കടക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഉപദേശം എല്ലാപ്പത്തിൽ വിജയത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്നാകുന്നു. വേലിയും പോലീസുകാരും ഉള്ളതുകൊണ്ടു യാഥാസ്ഥിതികരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വേലി കെട്ടിയിരിക്കുന്നതിന്റേയും, കാവൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതിന്റേയും ഉദ്ദേശം അവരെ സഹായിക്കാനും അവരുടെ നില സംരക്ഷിക്കാനുമാണെന്നു യാഥാസ്ഥിതികരായ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. നമ്മുടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ അതുത്തിയേ ബഹുമാനിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഏല്പുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ ഏതൊരു നിരോധനാജ്ഞപ്രകാരമാണോ അവിടെ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്നത് അതിനെ പിൻവലിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായേയ്ക്കുമെന്നാണ്.

നിങ്ങൾ പറയുന്നപ്രകാരം സത്യാഗ്രഹികൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതു യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ ഹൃദയത്തെ മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുമെന്നും, അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുമെന്നും, വിശ്വസിക്കുവാൻ എനിക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ പരീക്ഷണാർത്ഥം ചെയ്യുന്നോക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാണ്. സത്യാഗ്രഹികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുതന്നെയും അവരുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് ഉജ്ജ്വലമായും പ്രബലവുമായ പൊതുജനാഭിപ്രായമുണ്ടാകണമെന്നു മാത്രമാകുന്നു. അവരുടെ ഉദ്ദേശം

യാഥാസ്ഥിതികന്മാരെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കണമെന്നല്ല, നേരേമറിച്ച് അവരേയും കൂടി തങ്ങളുടെ വശത്തേയ്ക്കു സ്വാധീനപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുവരണമെന്നാകുന്നു. ഈ സമരം നടത്തി ഗവണ്മെന്റിനെ കഴിപ്പത്തിലാക്കണമെന്നും അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുഭാവവും സഹായവും കഴിയുന്നിടത്തോളം സമ്പാദിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ഇതിൽ പറയുന്ന നിരോധനമന്ത്രരവു പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നറിയുന്ന ഉടൻതന്നെ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഇതിന്റെ ഫലം ഇപ്പോഴത്തേതിൽ അധികമാകാത്ത ഒരു സംഘം, നിരോധനാഗ്രത്തിവരെ അവരുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനായി പോകുകയും, ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ അതിനുമുൻപിൽ എൽ എക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതായിരിക്കും. ഈ കരാർ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവർ ഒരു കാരണവശാലും അതിനപ്പുറം കടക്കുകയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകളിൽക്കൂടി നടക്കാൻ അയിത്തജാതിക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരെ അനുവദിക്കാത്ത ആചാരമോ അവകാശമോ, നീതിന്യായക്കോടതി മുൻപാകെ വിചാരണയ്ക്കു വരുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ക്രിമിനൽനിയമപ്രകാരമായിരിക്കും പ്രാസിക്യൂഷൻ നടത്തുന്നതെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും പബ്ളിക്കോ, പക്തി പബ്ളിക്കോ ആയ റോഡുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുവായ അവകാശം തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അപ്രതിഫലമാക്കാൻ—അതും നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ ഇരുഭാഗക്കാരും കയറാതെ—പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആശിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിലെ സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ വോട്ടെടുത്തു, ഹിതപരിശോധന, മാല്യസ്ഥം, ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ കൈവശമിരിപ്പുണ്ടെന്നും പറയപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനവും പരിശോധനയും, എന്റെ ഈ മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ നിങ്ങളുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ, ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ

ഒന്നോ എല്ലാം തന്നെയോ സ്വീകരിക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. എന്റെ തിരുവിതാംകൂർയാത്രയിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന തൃപ്തികരമായ ഏല്പാടുകൾക്ക് എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ വന്ദനങ്ങൾ ഈ കത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

എന്ന്

എം. കെ. ഗാന്ധി.

കമ്മീഷണർ പിററ് ഈ കത്തിനു നൽകിയ കമ്പിമറുപടിയുടെ ശരിപ്പകർപ്പ് താഴെച്ചേർക്കുന്നു:—

“മവ-ാംതീയ്യതിയിലെ നിങ്ങളുടെ കത്തു കിട്ടി. നിങ്ങൾ സമ്മതം കമ്പിമുലമറിയിക്കാമെങ്കിൽ ഏപ്രിൽ ൨-ാംതീയ്യതി ചൊവ്വാഴ്ച നിരോധനാജ്ഞ പിൻവലിക്കുന്നതാണ്. സന്ധി യനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹികളെ യേവുചെയ്ത് ഉപദേശിക്കുക.”

W. H. പിററ്.

ഇതിനു മഹാത്മജിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:—

“കമ്പിക്കു വന്ദനം. എന്റെ മവ-ാംതീയ്യതിയിലെ എഴുത്തനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു കമ്പി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിരോധനഉത്തരവു പിൻവലിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് എന്റെ എഴുത്തിലെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗാന്ധി.

൧൧൦൦ മീനം ൧൨-ാംനു .വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രഥമവാഷികദിനമായിരുന്നു. ടി. കെ. മാധവൻ, മി. കെ. പി. കേശവമേനവൻ എന്നിവരെ അറസ്റ്റുചെയ്ത് ഒരു വയ്ക്കം തികഞ്ഞ ൧൧൦൦ മീനം ൨൨-ാംതീയ്യതി മുൻപറഞ്ഞ കരാറനുസരിച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്റെ എത്രപ്പുകഴ്ചയുടെ സൂചനയെ പിൻവലിക്കുന്ന പ്രാരംഭചടങ്ങുകൾ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പുരോഗതി പ്രതിബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നി

രുന്ന വേലികൾ അധികൃതന്മാർ പൊളിച്ചുമാറ്റി. പോലീസുകാർ മഴയിൽ നിന്നും വെയിലിൽ നിന്നും അഭയസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്ന പുരകളും അപ്രത്യക്ഷമായി. ക്ഷേത്രറോഡുകളിൽ കടക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിരോധനാജ്ഞ ഗവണ്മെൻറ് പിൻവലിച്ചു. മാറ്റുതടസ്സം ചെയ്തു നിന്നിരുന്ന പോലീസുകാർ അവരുടെ വഴിക്കു പോയി. എങ്കിലും കരാറിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു സത്യാഗ്രഹികൾക്കു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഞ്ചാരസാതന്ത്ര്യമനുവദിക്കുന്നതിനനുക്രമമായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു സത്യാഗ്രഹവീരോധികളായ യാഥാസ്ഥിതികരെ സമതപപരമായ നവീനാഭർഷടുകൊണ്ടുരുദ്ധ്വലരാക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.”

സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇരുകക്ഷികളും പ്രസ്തുത നിബന്ധനകൾ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ വിഷമകരമായിട്ടുള്ളത്. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ അണുമാത്രമെങ്കിലും വ്യതിചലിക്കാതെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെൻറിനോടുത്തരവാദം ചെയ്യുവാനുള്ള കൺവ്യം ചങ്ങനാശേരിയിലാണു വന്നുചേർന്നത്. സന്ധിനിദ്ദേശങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി സത്യാഗ്രഹികൾ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്ന് അല്ലമായ സംശയംപോലും ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പോലീസുകമ്മീഷണർ മി. പിററ് ചങ്ങനാശേരിയെ സമീപിച്ചു വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും, ചങ്ങനാശേരി ഉടൻ ഇടപെട്ടു കാര്യങ്ങൾ സമാധാനമായി കൂടിയാലോചിച്ചു് ഇരുകക്ഷികൾക്കും തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ള ഒരു പതിവു വന്നുചേർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ദിവാൻ ബഹുദൂർ രാഘവയ്യ തിരുവിതാംകൂർ മന്ത്രിപദമൊഴിഞ്ഞുപോയി. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള തത്സ്ഥാനത്തു അഫീഷിയേറ്റിംഗ് ദിവാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഗവണ്മെൻറും മഹാത്മാഗാന്ധിയും തമ്മിൽ നടന്ന ഏഴുതുകത്തുകളുടെ ഫലമായി വയ്ക്കത്തു കിഴക്കേനടയിലൊഴിച്ചു ശേഷം റോഡുകൾ അവർണ്ണയായി തുറന്നുകൊടുത്തു. അപ്പോഴും

സത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച ഗാന്ധി-പിററ് ഉടമ്പടി പ്രത്യക്ഷരും ആഭരിച്ചവരികയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കഴപ്പുണ്ടായി. സത്യാഗ്രഹാശ്രമത്തിന്റെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്ന മി. കേളപ്പൻ സത്യാഗ്രഹികളെ ഉടമ്പടിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നു പോലീസുകാർ പ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്ന സ്ഥലംവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഈ നിശ്ചയം മി. പിററിനെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുകയും ക്ഷോഭാകലനാക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടുകണ്ടു കേളപ്പന്റെ സംരംഭത്തെ തടയണമെന്നുവേക്ഷിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് മി. പിറ്റ് ചങ്ങനാശേരിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കത്തെഴുതി.

തിരുവനന്തപുരം,

൨൧ ജൂൺ ൧൯൨൭.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

ഇന്നലത്തെ നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തെത്തുടർന്ന് ഈ ഒരേഴുത്തുകൂടി എഴുതേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

അവസരം കിട്ടിയാൽ സത്യാഗ്രഹികളെ പോലീസുകാർ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതുവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതാണെന്നു മി. കേളപ്പൻനായർ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.

അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതൊരു വിശ്വാസലംഘനവും കൃതഘ്നത നിറഞ്ഞ പ്രവൃത്തിയുമായിരിക്കും.

ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നടപ്പിലാക്കണമെന്നും, അവയെ മാറുന്നതിനുള്ള കാലം വരുന്നതുവരെ അവ നിശ്ചയമായും അനുസരിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉറപ്പിന്മേലാണു വയ്ക്കത്തക്കവണ്ണിട്ടുള്ളതായ ഏല്പാടുകൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശരിയായി പരിപാലിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പഴയപോലുള്ള ബന്തോസ്തകൾ വരുത്തുന്നതിനും ഞാൻ ബാധ്യസ്തനാണ്. അവണ്ണരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ പരിപാലിക്കപ്പെട്ടു

മെന്നു ജഡ്ജി മി. എം. ഗോവിന്ദൻ നരകിയ ഉറപ്പിനെയാണു ഞാൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ താങ്കളോടു് ഈ കാര്യം ഞെപ്പാറി നേരിട്ടാലോചിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സത്യാഗ്രഹികളുടെ സമ്മതം താങ്കൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതുകൂടാതെ ൧൯൨൭-മാർച്ച ൨൭-ാംതീയതിയിലെ ഉടമ്പടിക്കു വിപരീതമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നത്, ഓരോ കക്ഷിക്കും മറ്റേ കക്ഷി നോട്ടീസു കൊടുത്തിട്ടുവേണമെന്നു മി. ഗാന്ധിയും ഞാനുമായുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മി. ഗാന്ധി എനിക്കിതേവരെ യാതൊരറിവും തന്നിട്ടില്ല. ആലോചനാശുശ്രൂഷയും വിഭേദജനകവുമായ ഇത്തരം ഒരു പ്രവൃത്തിയെ അദ്ദേഹമനുവദിക്കുമെന്നു എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല.

താങ്കളെ കണ്ടതിനുശേഷം ഞാൻ ഇന്നലെ ദിവാനുജിയെ സന്ദർശിച്ചു. താങ്കൾ കേളപ്പൻനായർക്കു കമ്പിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു കടക്കയില്ലെന്നു ഞാനറപ്പു പറഞ്ഞു. എനിക്കു താങ്കളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടു്. ഞാനതു തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. സത്യാഗ്രഹികൾ അവരിയാതെതന്നെ എനിക്കു വരുത്തുന്ന വൈഷമ്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, വീണ്ടും റോഡുകൾ വേലി കെട്ടി അടയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുത്താതിരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനാണു ഞാൻ ഇതു് എഴുതുന്നത്.

വയ്ക്കത്തു ഇപ്പോൾ രേഖാമൂലമല്ലാതെ ഏല്പെടുത്തിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശാശ്വതങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും വിചാരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറിനു്, ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വൈഷമ്യവുമുണ്ടാക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശമില്ല. ക്രമേണ മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അവർക്കു് അവരുടെ സ്വൽബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണു ഗവണ്മെൻറു് അഭിലാഷിക്കുന്നത്. കേളപ്പൻനായരുടെ ഉദ്ദേശം, ഈ നിയന്ത്രണങ്ങളെ വെളിച്ചത്താക്കുകയും അതു ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു സമ്മതി

പിന്നെയും ആണെന്നു തോന്നുന്നു. എനിക്കദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് അവർക്കു തക്ക താല്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരമാണോ ഉള്ളത്, അതോ അധികാരികളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ അവരെ ഒരു യുദ്ധമാക്കി പ്രയോഗിക്കയാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഒരു പക്ഷേ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം ധരിക്കാതിരിക്കയാണെന്നും വരാം. സ്ഥലത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായ അറിവ് അവർക്കില്ലാത്തതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

വയ്ക്കംറോഡുകളെ അവർക്കായി തുറന്നു വയ്ക്കേണ്ടതു് ഇനി നിങ്ങളുടെ ചുമതലയാണു്. എനിയ്ക്കിനി കൂടുതൽ ഒന്നും ചെയ്യുവാനില്ല. സത്യാഗ്രഹികൾ എന്നോടു വിശ്വാസരഹിതമായി പെരുമാറിയാൽ തീണ്ടൽപലകകളും പോലീസു ബന്തോക്കുകളും എനിക്കു പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടിവരും. പൊതു ജനങ്ങൾ അവരെ അതിനപ്പുറത്താക്കിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എനിക്കു മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിനു ദയവുചെയ്തു് ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കുക.

W. H. പീറ്റർ.

ചങ്ങനാശേരി ഉടൻതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏല്പിട്ടു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കൂടുതലുപസംസ്ഥാനകൾക്കിടയായില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വൈഷമ്യങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോഴും മി. പീറ്റർ ചങ്ങനാശേരിയെഴുതുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി കഴപ്പങ്ങൾ പരിഹരിക്കയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. വയ്ക്കത്തു കിഴക്കേനടയൊഴിച്ചു, ബാക്കി റോഡുകളിൽ അവർക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവസാനഘട്ടത്തിൽ കിഴക്കേനടയിൽ മാത്രമേ സത്യാഗ്രഹം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒടുവിൽ മഹാത്മജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് ൧൧൦൧ വൃശ്ചികം ൮-ാംതീയതി അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റി സത്യാഗ്രഹികളേ ശേഷിച്ചു കിഴക്കേനടയിൽനിന്നുകൂടി പിൻവലിച്ചു. വയ്ക്കംക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കുവശത്തുള്ള

സമൂഹം പഠനത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗവും, വടക്കുകിഴക്കുള്ള കുറച്ച സ്ഥലവും, ദേവസ്വതാവശ്യത്തിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പൊന്നുംവില കൊടുത്തെടുക്കുകയും ആ സ്ഥലങ്ങൾക്കു പുറത്തുകൂടി രണ്ടു പുതിയ റോഡുകൾ വെട്ടി ക്ഷേത്രത്തിനു തെക്കും വടക്കുമുള്ള റോഡുകളെ കിഴക്കേഗോപുരറോഡുമായി ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ പുതുതായി വെട്ടിയ റോഡുകളിൽ ഗവണ്മെന്റ് എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന പഴയ റോഡുകൾ അടുത്തുതന്നെ കിടന്നെങ്കിലും, ഇതഭാഗത്തുനിന്നും വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നതുകൊണ്ടു വയ്ക്കും സത്യാഗ്രഹം ഏറ്റെടുക്കു വിജയത്തിലാണു കലാശിച്ചതെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും, യഥാർത്ഥമായ വിജയം കരസ്ഥമാക്കുവാനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസ്ഥ സമുദായക്കാർ പിന്നെയും ദീർഘകാലം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.

വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ നാമമാത്രമായ വിജയം കൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രശ്നത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദിഷ്ടങ്ങളായില്ല. വയ്ക്കത്തെത്തുന്നതുപോലെ അവസ്ഥയ്ക്കു പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിരുന്ന അനവധി ക്ഷേത്രറോഡുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധമായ അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഇതിലേയ്ക്കുദാഹരണങ്ങളായിരുന്നു. വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രറോഡുകളിൽ പ്രവേശിച്ചു സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ചിലർ തുടങ്ങാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗാന്ധി—പിററു ഉടമ്പടിക്കുശേഷം വയ്ക്കത്തെ സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രശ്നം അധികൃതന്മാരുടെ അടിയന്തിരമായ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്നതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഉടനടി ഉണ്ടാക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നു പലർക്കുമിതു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പോലീസ് കമ്മീഷണർ മി. പിററു ഈ നൂതനസംരംഭങ്ങളുടെ അനുശാസ്യതയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി

കൈഴരി അയച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടേയും ടി. കെ. മാധവന്റെയും ശ്രമഫലമായി അവലപ്പുഴയിലെ ഒരുക്കങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നിർത്തിവെച്ചു. എന്നാൽ ൧൦൧ ചിങ്ങത്തിൽ അവണ്ണർ അധികൃതരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അവലപ്പുഴക്കേന്ദ്രറോഡ് കളിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തി. കേന്ദ്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറും തെക്കുമുള്ള റോഡുകളിൽ അവണ്ണർ നിർബാധമായി പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. വടക്കും കിഴക്കുമുള്ള റോഡുകളിലേക്കു സംബന്ധിച്ച ചില സവണ്ണയാഥാത്മികന്മാർ കോടതിയിൽ സിവിൽക്കേസു ഫയൽ ചെയ്ത് ഒരു താല്ക്കാലികനിരോധനയുത്തരവിന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ആലപ്പുഴ ജഡ്ജിയായിരുന്ന മി. ഭാസ്കരമേനോൻ പ്രസ്തുത അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടി നടത്തിയ മറ്റൊരു സംരംഭം പാവൂർ കണ്ണങ്കുളങ്ങര അഗ്രഹാര പ്രവേശനമായിരുന്നു. വളരെ പുരാതനമായ കണ്ണങ്കുളങ്ങരക്കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടു പോകുന്നതും, ഇരുവശങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണർ ഇടതിങ്ങിപ്പാർന്നതുമായ ചൊതുനിരത്തിൽ അവണ്ണർ പ്രവേശം തടഞ്ഞിരുന്നു. ൧൧൦൦ ചിങ്ങത്തിൽ ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ഈ അഗ്രഹാര റോഡിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചത്. അവണ്ണർ റോഡിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി ഇരുവശങ്ങളിലും താമസക്കാരായ ബ്രാഹ്മണർ ഒരു വടം കുറുക്കെ കെട്ടി ഘോഷയാത്ര തടയുവാനുദ്യമിച്ചു. ഏകിലും, അന്നവിടെ ഡി. എസ്. പി-യായിരുന്ന ബി. നാണുപിള്ളയുടെ നിയോഗമനുസരിച്ചു പോലീസുകാർ ഇടപെട്ടു മാറ്റുതടസ്സം നീക്കം ചെയ്തു. അവണ്ണരുടെ ഘോഷയാത്ര നിർബാധമായി അഗ്രഹാരനിരത്തിൽക്കൂടി മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ കപിതരായി സിവിൽക്കോടതിയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കോടതി ആദ്യം നിരോധനാജ്ഞയുള്ള അപേക്ഷയനുവദിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അവണ്ണർക്കു വേണ്ടി കോടതിയിൽ ഹാജരായി നിരോധനാജ്ഞ നൽകിയുള്ള ഉത്തരവു പുറവിചാരണ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരിക്കൽ നിരോധനാജ്ഞ അനുവദിച്ചു കോടതിതന്നെ

പ്രസ്തുത ഉത്തരവസ്ഥിരപ്പെടുത്തി സവണ്ണരുടെ അപേക്ഷ തള്ളി വിധിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ ഫൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ഫൈക്കോടതി കീഴ്ക്കോടതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഉത്തരവു ഭേദഗതി ചെയ്ത് ഒരു താൽക്കാലികനിയോഗനാജ്ഞ അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ ഫൈക്കോടതിയിലെ നിരോധനയുത്തരവിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഈഴവരല്ലാത്ത മറ്റു അവണ്ണഹിന്ദുക്കളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ പുലയർ, പറയർ, കുറവർ മുതലായ അയിത്തജാതിക്കാർക്കു വിവാഹരോഡുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിനുശേഷം നടന്ന സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യസമരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് ശുചീന്ദ്രം സത്യാഗ്രഹമാണ്. ൧൧൦൧ മേടത്തിൽ ഡാക്ടർ എം. ഇ. നായിഡുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവണ്ണർ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രരോഡുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മേടം ൨൩-ാം-നു സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷേത്രരോഡുകളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സവണ്ണഹിന്ദുക്കൾ കൂട്ടംകൂടി റോഡിലിരുന്ന് ഏതിർസത്യാഗ്രഹം നടത്തി അവണ്ണരെ തടഞ്ഞു. തന്മൂലം സത്യാഗ്രഹികൾക്കു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പോലീസുകാർ പറവൂർ അംഗീകരിച്ച അനുഭാവപൂർവ്വമായ നയം ശുചീന്ദ്രത്തു തുടരുവാൻ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇതു ഗവണ്മെന്റുപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള ഒരു വലിയ കൃത്യവിലോപമായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റേയും, സവണ്ണയാഥാസ്ഥിതികരുടേയും നീതിരഹിതമായ നില പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു സത്യാഗ്രഹസമരം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഡാക്ടർ നായിഡുവും, ടി. കെ. മാധവനും ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു ശുചീന്ദ്രത്തെ വിഷമപ്രശ്നത്തിന്നു ഗവണ്മെന്റുമായി ഇടപെട്ട് അഭിമാനകരമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ഉടൻ മി. പിറുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി. വീണ്ടും സത്യാഗ്രഹമാരംഭിച്ചതിൽ മി. പിറു അസംതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും, പൊതുവേ അനുഭാവപൂർവ്വമായ ഒരു മറുപടിയാണുദ്ദേശം നൽകിയത്. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി അന്നു

ദിവാൻജിയായിരുന്ന വാട്സിനെ കണ്ടു സത്യാഗ്രഹി കളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. ദിവാൻജി അവർണ്ണരുടെ സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിനുള്ള അവകാശവാദത്തെ പൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുകയും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. പിററിസ് അവധിയെടുത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. മി. ആർ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി ചാർജ്ജ് വഹിച്ചത്. പിററിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു മി. ആർ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയും, ശ്രീചീന്ദ്രം സത്യാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനമാനുമണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരുതുകും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ദേവസ്വപദ്ധതികാരികളുമായി പല എഴുത്തുകത്തുകളും നടത്തി. ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയേയും, ദേവസ്വപങ്കുമ്മീഷണരേയും അടിക്കടി കണ്ടു അവസാനതീരുമാനത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപൂർവ്വം ചില നിയന്ത്രണങ്ങളോടുകൂടി റോഡുകൾ തുറന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള ആലോചനകൾ മിക്കവാറും പൂർത്തിയായി. എങ്കിലും, ഈ ശ്രമങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഫലപ്രദമായില്ല. ശ്രീചീന്ദ്രംക്ഷേത്രറോഡുകൾ അവർണ്ണർക്കു നിരോധിതങ്ങളായിത്തന്നെ തുടന്നു. എഴുത്തുകത്തുകൾ മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. അവ ഫലപ്രദങ്ങളാകാതിരുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതങ്ങളാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു തുടന്നു മറ്റൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതു മില്ല.....

സംഭവബഹുലമായിരുന്ന നാലു വർഷങ്ങൾ പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ൧൧൦൫-ൽ ശ്രീചീന്ദ്രത്തു സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിനു വേണ്ടി വീണ്ടും ഒരു സത്യാഗ്രഹസമരം നടന്നു. അന്നും ഗവണ്മെൻറു നിഷ്പക്ഷനിലയവലംബിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയില്ല. സമാധാനലംഘനത്തിന്റെ പേരിൽ സത്യാഗ്രഹികളെ ഒന്നൊന്നായി അറസ്റ്റുചെയ്തു ജയിലിലടച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പേരിൽ പോലീസുകാർ ഫയൽ ചെയ്ത കേസിൽ ചങ്ങനാശേ

രിയെ ഒരു സാക്ഷിയായി വിസ്തരിച്ചു. അന്ന് ഒരു ഫൈക്കോട തിജപ്പിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ൧൧൦൧-ൽ നടന്ന ശുചീന്ദ്രംസ് ത്യാഗ്രഹത്തിൽ താൻ വഹിച്ച പങ്കിനെപ്പറ്റി വിശദമായി മൊഴി കൊടുത്തു. കോടതിയിൽനിന്നും പ്രതികളെ വെറുതെ വിട്ടു വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടും സഞ്ചാരസ്വാ തന്ത്രപ്രശ്നത്തിനു യാതൊരു പുരോഗതിയുമുണ്ടായില്ല. വിവാദ റോഡുകളുടെ അതുത്തിയിൽ തീണ്ടൽപലകകൾ നൂതനമായി സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് 'അധികാരികളൊരുങ്ങിയത്'. അനന്തരം ൧൯൩൪-ൽ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു വേളയിലാണ് ജാതിമതഭേദമന്യേ സകല പൗരന്മാർക്കും പ്രവേശനമില്ലാത്ത യാതൊരു സ്ഥാപനങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പൊതുമുതൽ ചിലവാക്കുകയില്ലെന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു വിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് ഉയർജ്ജിതപ്പെടുത്തുവാനായി വീണ്ടും ൧൯൩൪ മേമാസത്തിൽ അവിനിക്കരക്കു പ്രവേശനമുള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം നൽകിക്കൊണ്ടു മറ്റൊരുത്തരവു പുറപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ മുൻപറഞ്ഞ തീണ്ടൽപലകകൾ അവർണ്ണക്കു പ്രവേശനം വിലക്കിക്കൊണ്ടു ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രറോഡുകളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വക്കംസ്ത്യാഗ്രഹത്തിനുശേഷം ടി. കെ. മാധവൻ തന്റെ ഉത്തരേന്ത്യൻപയ്യടനത്തിനിടക്കു് സബർമതിആശ്രമത്തിൽ അല്പകാലം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജിയുമായി അദ്ദേഹം ആലോചനകൾ നടത്തി. ആലോചനാനന്തരം ഗാന്ധിജി രണ്ടു സന്ദേശങ്ങൾ മാധവനെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവയിലൊന്നു തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിനും പ്രജാസഭയ്ക്കും, മറ്റൊന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കുമായിട്ടാണ് ഗാന്ധിജി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിനേയും പ്രജാസഭയേയും ഉദ്ദേശിച്ച് അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്ന സന്ദേശം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ അസ്വസ്ഥ്യരെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതായ ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ടതായ നടപടികളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് അനുമാദനാർഹതനെ. എന്നാൽ ഇതവർക്കു

ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതിന്റെ പരമാവധിയല്ല. ആ നയത്തെ യുക്തിക്കനുസരണമായ വിധത്തിൽ തുടർന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളുൾപ്പെടെയുള്ള സകല പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലും അയിത്തജാതിക്കാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും തുല്യമായ അവകാശങ്ങളോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് തീരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനും പ്രജാസഭയ്ക്കും യൊത്നമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.”

അക്കാലത്തെ പ്രജാസഭയിൽ ടി. കെ. മാധവനും ഒരംഗമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി പ്രജാസഭയിൽ നിവേദനം ചെയ്യണമെന്നും, ആയവസരത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശത്തെ ഗവണ്മെന്റിനെ ഏല്പിക്കാമെന്നും, ആണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി നിവേദനം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റുദ്ദേശത്തിനനുരതി നിഷേധിച്ചു. നീതിരഹിതമായ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രജാസഭയിലെ സാമാജികസ്ഥാനമദ്ദേഹം രാജിവച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശം അഞ്ചൽമാറ്റം ദിവാൻജിക്കയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഗാന്ധിജി പൊതുജനങ്ങൾക്കായി നൽകിയ സന്ദേശത്തെ അദ്ദേഹം വഴിയാമ്പണം ഉപയോഗിച്ചു. ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുകയെന്ന പ്രചണ്ഡമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയുടെ നാദിയായി ഈ സന്ദേശത്തെ പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചത്. ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശമിതായിരുന്നു.

“തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായപരിഷ്കാരപ്രവർത്തകന്മാർ അയിത്തത്തെ സംബന്ധിച്ച് അഭിനന്ദനീയമാവണം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതപരമായി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അയിത്തം ഹിന്ദുമതത്തിലെ എന്തൊരു വലിയ ഒരു കളങ്കമാണെന്നുള്ള ബോധ്യം എനിക്കു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ പൊതുവിദ്യാലയവും ഓരോ ക്ഷേത്രവും അയിത്തക്കാരെ വിളിച്ചുവരുത്തുവാൻ മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ളതിനോടു തുല്യമായ അവകാശങ്ങളോടുകൂടി തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ സമുദായപരിഷ്കൃതാക്കൾ വിശ്രമിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു”

സബർമതി.

21-1-26.

എം. കെ. ഗാന്ധി.

അധിരാജപത്നിയിൽനിന്നു വരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ രാജകീയാധിപന്മാർക്കുണ്ടാകട്ടെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ സ്വീകരിക്കുകയെന്നു് ഒരു ചടങ്ങുണ്ടു്. ലോകൈകവന്ദ്യനായ ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ സന്ദേശം തത്തുല്യമായ ആധിപതിക്കുണ്ടാകട്ടെ എന്നു സ്വീകരിക്കുവാനാണു് പൊതുജനങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിയതു്. മ. മ. കുമാരൻ-നായരു് തീയതി തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു് ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനധർമ്മം നടത്തി ഗംഭീരമായ ആധിപതിക്കുണ്ടാകട്ടെ ബഹുജനങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചു. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയാണു് ആ സമ്മേളനത്തിലാലുക്കും വെച്ചതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചാചാര്യമായ പ്രചരണജോലികൾ നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അലുക്കനായും, ടി. കെ. മാധവൻ സിക്രട്ടറിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു രൂപവൽക്കരിച്ചു. സർബ്ബാറിനുശേഷം കമ്മറ്റി വിപുലമായ ഒരു പ്രവർത്തനപരിപാടി നിർമ്മിച്ചു പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതു കൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നതുകൊണ്ടു, മുഴുവൻസമയവും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിന്നു വിനിയോഗിക്കുവാൻ മാധവനും ഇക്കാലത്തു കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. മ. മാ. രാജൻ മാധവന്റെ അകാലനിർവ്വാണത്തിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശന സംരംഭങ്ങൾ മന്ദീഭവിച്ചുപോയി.

അദ്ധ്യായം ൨൮

പ്രജാവത്സലനായിരുന്ന ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ചാൻ-ൽ നാടുന്നീങ്ങിയതും, അന്ന് ഒരു ബാലനായിരുന്ന ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതും ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ സീനിയർമഹാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു റീജൻറ് എന്ന നിലയിൽ ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റു. ഇതിനുശേഷം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ മി. ടി. രാഘവയ്യ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. മി. രാഘവയ്യ ദിവാൻപദമൊഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഉദ്യോഗമൊഴിയുന്ന മി. സുബ്ബയ്യയ്ക്കു പകരം ലാമെമ്പറായി നിയമിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ആരാഭിച്ചിരുന്നു. മി. രാഘവയ്യയുടെ ഭരണകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി, ഗവണ്മെൻറിന്റെ അനീതിപരങ്ങളായ ഭരണക്രമങ്ങളേയും, സ്വേച്ഛാപരമായ നയങ്ങളേയും നിർദ്ദയമായും പരുഷമായും വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഒന്നിലധികം രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, അതുകൊണ്ടൊന്നും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായ മി. രാഘവയ്യയ്ക്കു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിചേഷവും ചങ്ങനാശേരിയോടുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയേപ്പോലെ സ്വതന്ത്രചിന്തനും പൊതുക്കാര്യ തല്പരനും, ബുദ്ധിമാനമായ ഒരാളിന്റെ സേവനം എപ്പോഴും ഏതൊരു ഗവണ്മെൻറിനും ഒരു വലിയ പിൻബലമായിരിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ട വിശാലവീക്ഷണവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയലോകത്തു വ്യക്തിപരമായ ചിന്തകൾക്കു സ്ഥാനമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം മലിനപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു കൂടി പലപ്പോഴും മനസ്സിനു വലിയ ശല്യമുണ്ടാക്കിയിരിക്കാമെങ്കിലും, സമുദ്രവിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു

വിശാലവൃദ്ധയത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന തിരുമനസ്സി-
ലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരിയോടുണ്ടായിരുന്ന സന്മനോഭാവത്തിന്
റെിയ്ക്കു ലും ഒരു കുറവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. അത്ര വളരെ ഉദാ-
രമായ ഒരു ചിത്തമാണു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്.
ചങ്ങനാശേരി പലപ്പോഴും തിരുമനസ്സിനെ മുഖം കാണിച്ചി-
ട്ടുണ്ട്. മൗനവൃ-വരെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു
കല്പിച്ചോണപ്പടക നരകക പതിവായിരുന്നു. തൊണ്ണൂററി
എട്ടിൽ എന്തോ കാരണവശാൽ അതു നരകകയുണ്ടായില്ല.
ചങ്ങനാശേരി ഒരു തികഞ്ഞ രാജഭക്തനായിരുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീ-
ഷുകാരനു രാജവമാനത്തോടുള്ള മനോഭാവമാണു തനിക്കു
മുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്.

ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യോ ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ
ചങ്ങനാശേരിയെ ലാമെമ്പറായി നിയമിക്കുവാനുള്ള നടപടി
കൾ പൂർത്തിയായിരുന്നില്ല. മി. രാഘവയ്യായുടെ അനന്തരഗാ-
മിയായി ആർ കൃഷ്ണപിള്ള അഫീഷിയേററിംഗ് ദിവനായി
നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമനം സംബന്ധിച്ച
മേൽനടപടികളൊന്നുംതന്നെ ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള തുടരുകയു-
ണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയൊരു നിയമനവും നട-
പ്പിൽ വന്നില്ല.

ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ചാഞ്ചുട്ടത്ത് അധികനാൾ കഴിയു-
ന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായി വാട്ട്സ്
എന്നൊരു ധ്വര ശീമയിൽനിന്നു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നോ,
തിരിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നോ ഉള്ള കിംവദന്തികൾ രാജ്യ-
മെങ്ങും പ്രചരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം, അന്നു വിമൻസ് കാളേജ് പ്രിൻ-
സിപ്പാളായിരുന്ന മിസ്സ് വാട്ട്സിന്റെ ഒരു അടുത്ത ബന്ധു-
വാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചവളെന്ന്
തെന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഒരുയന്ന് ഉദ്യോഗം ഭരിച്ച്
അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചതിനുശേഷം അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
വിശ്രമമനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, മറ്റുമുള്ള പല ശ്രുതി-
കളും പരന്നു. ദിനപ്രതിയെന്നപോലെ ഈ കിംവദന്തികൾക്കു
പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അംഗീകാരവും പ്രതിഷേധവും ഇട

കലൻ സമിത്രമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് ജനപക്ഷത്തു നിന്നും നേതൃത്വമായ ഈ നിയമനടപടിയെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കൃത്യമായി ഈ വാക്ക് സഹായം സഹായം ചെയ്തു. എന്നാൽ സർവ്വതലത്തിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഈ നിയമനത്തെ ശക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ ഒരു ഹിന്ദുരാജ്യമാണെന്നും, രാജഭരണത്തിനുപുറമേ, ഫൈസലാബാദ് പട്ടണത്തെയും ഇതരധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും മേൽ നോട്ടം കൂടി വഹിക്കേണ്ട ഭിവാൻജി എപ്പോഴും ഒരു സർവ്വതല ഹിന്ദുവായിരിക്കണമെന്നും, ഇക്കൂട്ടർ മുറവിളി കൂട്ടി. ഫൈസലാബാദ് പട്ടണത്തും കൃത്യമായപട്ടണത്തും ഇതരവശങ്ങളിലും അണിനിന്നു നിന്നു പ്രചണ്ഡമായ ഒരു തുച്ഛകാസമരംതന്നെ നടത്തി. തിരുവനന്തപുരത്തെ ചില പൗരപ്രമാണികൾ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഈ നിയമനത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു.

വാട്ട്സ് ആരാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന് തിരുവിതാംകൂർ ഭിവാൻപടം വഹിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതകൾ എന്താണെന്നും, അറിയുന്നതിനു മുൻപ് ആ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് സർവ്വതലമായ ഒരു നിലയാണ് ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചത്. വാട്ട്സിനെ ഭിവാൻജിയായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ശ്രുതിയുണ്ടാവാലും സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി, ഒരു പത്രാധിപരും ഈശ്വര സമുദായത്തിലേ ഒരു നേതാവും ആയ ഒരു മാന്യൻ ചങ്ങനാശേരിയെ സമീപിച്ച് ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിയാമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിതന്നെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആ ചട്ടത്തിൽ സ്വയം ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചെന്നിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പരസ്യമായി എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈശ്വരനേതാവു വിട്ടില്ല. ഈശ്വരസമുദായം ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി എന്തൊരു നിലയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ചോദ്യം. 'അതു കേട്ട്' അല്പനിമിഷങ്ങൾ ആലോചനാനിമഗ്നനായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ ഏതായാലും ഈ കാര്യത്തിൽ കൃത്യമായിട്ടുള്ള പക്ഷത്തു ചേരുകയാണ് വേണ്ടത്. സർവ്വതലത്തിൽ തിരുവിതാം

കൂറിൽ ദിവാൻജ്യോഗം വഹിക്കാവൂ എന്നു പറയുന്നതു നിശ്ചയമായും ഈഴവരുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഭോഷകരമാണ്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈഴവസമുദായത്തിൽനിന്നും തിരുവിതാംകൂർദിവാൻജിയുദ്യോഗത്തിനർഹതയുള്ള ഒരാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ മാമുൽ അയാൾക്കു തടസ്സമായിത്തീരും. അതിനാൽ ഈ മാമുൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും നിങ്ങൾക്കു നല്ലതാണ്.” ഈ ഉപദേശം ആ ഈഴവനേതാവിനെ അല്പമൊന്നുവരുപ്പിച്ചു. ഇത്ര നിഷ്പക്ഷമായും നിസ്വാർത്ഥമായും ഉള്ള ഉപദേശം നൽകുവാൻ സന്നദ്ധതയുമായിട്ടുള്ള ഒരു സവണ്ണനേതാവുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും സവണ്ണ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടുങ്ങിയ പ്രത്യേക താല്പര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, രാജ്യത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരുപദേശമാണു ചങ്ങനാശേരി നൽകിയത്. അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെ ഒരുപദേശമല്ലാതെ നൽകുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഒരു സമുദായസേവകനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായവാദിയായിരുന്നില്ല. സമുദായസേവനതല്പരത രാഷ്ട്രീയമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണകോടിയെ മറച്ചിരുന്നുമില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചതുമില്ല. ഈഴവസമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു.

ഭീഷ്മമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം, തിരുവനന്തപുരത്തെ സവണ്ണനേതാക്കന്മാർ വാട്ട്സിന്റെ നിയമനത്തെ സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഭേദീയവിരുദ്ധമായ നിലയെ, എത്രക്കുവാൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമനം സംബന്ധിച്ചു തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മദ്രാസിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി. തിരുവിതാംകൂർദിവാൻജിയാകുന്നതിനുള്ള മറ്റൊര്യോഗ്യതകളും വാട്ട്സിനുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സവണ്ണ ഹിന്ദുവല്ലെന്നുള്ളതു, പ്രസ്തുത സ്ഥാനലബ്ധിക്കു തടസ്സമായി നിന്നുകൂടെന്നായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി ആ ലേഖനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു വാദിച്ചത്.

വാട്ട്സ് യഥാകാലം തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി ദിവാൻ പദം കയ്യേറും. പ്രതിഷേധസ്വരങ്ങൾ താനേ നിലച്ചു. തൽസ്ഥാനത്തു മംഗളപത്രങ്ങളും സപീകരണങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു ചാർജെടുത്തതിനു ശേഷം ആദ്യത്തെ സ്വാഗതപത്രം വാട്ട്സിനു സമർപ്പിച്ചത്.

വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്താണ് കപ്രസിദ്ധമായ വർത്തമാനപ്പത്രഗുലേഷൻ നടപ്പിലാക്കിയത്. വിദ്യാത്ഥിവേട്ടമി. രാഘവയ്യയുടെ ഭരണത്തെയെന്നപോലെ വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തെ എന്നേയ്ക്കുമായി കളങ്കപ്പെടുത്തിയത് ഈ നിയമനിർമ്മാണമായിരുന്നു. സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തിയതൊഴിച്ചാൽ, വാട്ട്സിന്റെ പത്രഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വരുന്നതുവരെ, തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റേതൊരു സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തിലുമെന്നപോലെ പത്രം നടത്തുവാനുള്ള പൗരോപകാശം അനിയന്ത്രിതമായിത്തന്നെ നിലനിന്നുവന്നു. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു സപീകരിച്ച നയം എത്ര വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെയല്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തെ ആകമാനം ശിക്ഷിക്കുന്ന ഫലം ആ നടപടിയിലന്തർഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നൊരു മെച്ചം അതിനുണ്ടായിരുന്നു. നിലവിലിരുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങളനുസരിച്ചു പരസ്യമായി കോടതിയിൽ വിസ്തരിച്ച ശിക്ഷ കല്പിക്കയല്ലാതെ നൂതനമായ ഒരു വിളംബരം തന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു യാതൊരു വിചാരണയും കൂടാതെ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തിയതാണ് പ്രതിഷേധത്തിനു കാരണമാക്കിയത്. എന്നാൽ ഒരു നിയമം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു രാജ്യത്തെ പൗരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആകമാനം ശ്വാസം മുട്ടിക്കാതിരുന്നത് അഭിനന്ദനാർഹമായിരുന്നു. വാട്ട്സിന്റെ പത്രമാരണനിയമം തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കത്തിവയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതു തുലോം അനീതിപരമായ ഒരു പൗരോപകാശമാണെന്നായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനു ഒരു പത്രപ്രവർത്തന

കനോട്ട് അത്തൂർ രൂപായിൽ കവിയാത്ത ഒരു തുക കെട്ടി വച്ചു ലൈസൻസ് എടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതിനും, ഏത വസരത്തിലും കോടതിമുഖനായുള്ള യാതൊരു വിചാരണയും കൂടാതെ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ സേപമായികാരം ഉപയോഗിച്ച് ആ തുക കണ്ടുകെട്ടുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം ഈ നൂതന നിയമംകൊണ്ടു സിലിപ്പിച്ചു. വഴിപിഴച്ച പത്രപ്രവർത്തനം അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതു പര മാർഗ്ഗമായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ഒരു നൂതനനിയമം സൃഷ്ടിച്ചു പൗരസപാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുവാനുള്ള ആവശ്യം ഒരിക്കലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറ്റവാളികളായ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനധികാരം നൽകുന്ന വകുപ്പുകൾ സുലഭമായി ശിക്ഷാനിയമത്തിലുണ്ടു്. വാട്ട്സിന്റെ പത്രഗുലേഷൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ പൗരാവകാശങ്ങളിലുള്ള ആദ്യത്തെ കൈകടത്തലായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഇതു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിലെങ്ങും പത്രമാണനിയമത്തിനെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളുണ്ടാർഭിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. വാട്ട്സിന്റെ ആദ്യത്തെ സപീകരണയോഗത്തിലാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണു് ഈ പ്രതിഷേധയോഗത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു്. വാട്ട്സിന്റെ നിയമനത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനദ്ദേഹം ഉദ്യുക്തനായില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ആ നിയമനത്തെ നീതീകരിക്കുവാനും വാട്ട്സിനു ഹാർദ്ദമായ സപാഗതമരുളുവാനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ വാട്ട്സിന്റെ ഭരണം പൗരസപാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനികരമായിത്തീരമെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുന്നണിയിലദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വർത്തമാനപ്പത്രഗുലേഷൻ റദ്ദു ചെയ്യണമെന്നു മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിനോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഈ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു നുകുലമായ ഒരു മറുപടി ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ നിയമസഭാഭാസമാജികതപദ്ദപേക്ഷിക്കുകയെന്നതുറപ്പെടേയുള്ള എല്ലാ വ്യവസ്ഥാപിതമാഗ്ഗങ്ങളും അവലംബിച്ചു പൗരാവകാശം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു കിട്ടു

വാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു നിയമസഭാസാമാജികന്മാർ സന്നദ്ധരായിരിക്കണമെന്നു ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ, പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശക്തിയായ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, ആവശ്യമായ നടപടികൾ തുടരുന്നതിനും, പി. കെ. നാരായണപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷനായും, മെ. എം. കെ. പിള്ള, ഏ. നാരായണപിള്ള, എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തുടങ്ങിയവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ വിസ്മരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ മഹാരഥന്മാർ ഒന്നിച്ചുചേന്ന് ഏകകണ്ഠമായി ഒരു ഗവണ്മെന്റുനടപടിയിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പൂർണ്ണാവസരമായിരുന്നു ഇത്. ചങ്ങനാശേരി, മി. മജ്ജർ, പി. കെ., മി. ടി. കെ. തുടങ്ങിയ പ്രബലന്മാരായ പൊതുജനപ്രമാണികൾ എല്ലാത്തന്നെ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ധാർമികശക്തിയുടെ ഒരു മഹാവിജയമായിരുന്നു ഇത്. ഈ സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു മി. മജ്ജർ ചെയ്ത ഗൗരവമായ പ്രസംഗം വികാരവിക്ഷുബ്ധമായ ഹൃദയങ്ങളോടു കൂടി മാത്രമേ ശ്രോതാക്കൾക്കു ശ്രവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. മി. മജ്ജരിനെപ്പോലുള്ള ഒരു വാഗ്ദിലാസസമ്പന്നന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് എത്ര വൻപിച്ച ഒരു നേട്ടമായിരുന്നെന്നു എന്നു തമ്പാനൂർമാളിലെ പത്രമർദ്ദനപ്രതിഷേധയോഗം വെളിപ്പെടുത്തി. മി. മജ്ജരിന്റെ പ്രക്ഷോഭജനകമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഉത്തുംഗമായ അലകൾ ഒരുദ്യോഗികമണ്ഡലങ്ങളിൽ അത്യന്തശക്തിയോടെ ചെന്നുലച്ച് അസാധാരണമായ ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കി. മി. മജ്ജർ അന്നു ലാക്കാളേജിലെ ഒരു ലക്ചററായിരുന്നു. ലാക്കാളേജ് ലക്ചറന്മാർ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു വേതനം പററുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേപ്പോലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചു ഗവണ്മെന്റ്. മി. മജ്ജരിനെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി.

സമേളനാനന്തരം ചങ്ങനാശേരി വാട്ട്സിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു പത്രാളുലേഷൻ റദ്ദുചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു സംഭാഷണം ചെയ്തു. വാട്ട്സ് അനുഭാവപൂർവ്വം ചങ്ങനാശേരിയുടെ വാദങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും, വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ പത്രാളുലേഷൻ റദ്ദുചെയ്യുകൊള്ളാമെന്ന വാശാനം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ വാട്ട്സിന്റെ ഹസ്തങ്ങൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിൽ കപ്രസിദ്ധമായ പത്രാളുലേഷൻ ഭീഷ്കാലം അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമസംഹിതയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയില്ലായിരുന്നു എന്നാണു ചങ്ങനാശേരി അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്.

നിയമനിർമ്മാണസഭയിലും പത്രനിയമത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ചില ശ്രമങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നില്ല. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട അടിയന്തിരപ്രമേയം ടിവാൻഡ്രക്ഷൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നിയമസഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ബഡ്ജറ്റ് പൊതുവിമർശനം നടക്കുമ്പോൾ പ്രസ്താവുലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രസംഗിക്കണമെന്നും, പ്രസംഗാനുവാദം നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും മൗനമവലംബിക്കണമെന്നുമുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശത്തെ ഭൂരിപക്ഷം അനുജോഗസ്ഥമാംഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇതു പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ കലാശിച്ചില്ല. ഭൂരിപക്ഷം മൗനം ഭീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും ഏതാനും അംഗങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ ആലോചനയ്ക്കുടത്തപ്പോൾ പത്രനിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിഷേധം ഒരുപക്ഷേപരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ഏതാനും അനുജോഗസ്ഥന്മാർ ഉദ്യോഗസ്ഥമാംഗങ്ങളോടു ചേർന്നു വോട്ടുചെയ്യുകയും, അങ്ങിനെ ഉപക്ഷേപം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭയിലെ കൃഷ്ണിയാംഗങ്ങളും, തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക കൃഷ്ണിയപത്രങ്ങളും പത്രാളുലേഷനെ അനുകൂലിക്കുയാണു ചെയ്തത്. നിയമസഭയുടെ ഗതിവിശേഷംകൊണ്ടു് ഈ നിയമഖഡ്ഗം മലയാളമനോരമയുൾപ്പെടെയുള്ള കൃഷ്ണപ്രാനികളുടെ പത്രങ്ങളുടെ നേരെയുണ്ടാ

കൂടുതൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും, ഇവിടെ വിസ്മയനീയമല്ല. വാട്ട്സിന്റെ പത്രമാണെന്നിയമം അതിനെ കൂടുതൽ ആപലകരമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള പല ഭേദഗതികളോടുംകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്വതന്ത്രപത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ തലമുടിനാരിൽ തുങ്ങുന്ന ഒരു നിശിതവധ്ഗമെന്നപോലെ ഇന്നും തുങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

അക്കാലത്തു മി. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്വത്തിൽ നടന്നുവന്നതും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേയും ഒന്നുപോലെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ സമദർശിപത്രമാണ് വാട്ട്സിന്റെ പ്രസ്സ് നിയമത്തിനു വഴിതെളിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ന്റെ-ൽ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയുടെ സമ്മേളനകാലങ്ങളിൽ വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം, സഞ്ചാരസപാതന്ത്രപ്രമേയാവതരണം, നായർബില്ലിന്റെ വാദപ്രതിവാദം തുടങ്ങിയ പ്രക്ഷോഭജനകമായ സംഭവങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ പരിശുദ്ധമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സമദർശിപത്രം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള നിസ്സീമമായ സേവനങ്ങൾ ഒരുക്കാലത്തും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പത്രപ്രവർത്തനസപാതന്ത്രപ്രതിന്റെ രക്തസാക്ഷിയായിരുന്ന കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തിരോധാനത്തിനുശേഷം യാതൊരു പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശഗനാകാതെ, വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതനായി നിന്നുകൊണ്ടു, മഹത്തായ ആദർശങ്ങളെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ശക്തിയേറിയ ഭാഷയിൽ ഭരണാധികാരികളേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേയും വിമർശിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പത്രാധിപർ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മാത്രമാണ്. പൗരബോധവും, ദേശീയചിന്തകളും ഇത്ര വിപുലമായി പ്രവരിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പത്രപ്രവർത്തനാദർശങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കി വച്ചുകൊണ്ടു സേപ്താധികാരഭരണത്തേയും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളേയും കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അതിപരമമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്നാൽ രാജ്യമീമാംസാതത്വങ്ങളേയും ജനാധിപത്യപരമായ ആദർശങ്ങളേയും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാനായ ഒരു പണ്ഡിതന്റേയും മഹാനായ ഒരു മിന്നകന്റേയും ഭീമവിക്ഷണത്തോടുകൂടി മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മലയാളപത്രപ്രവർത്തനത്തെ തുലോം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരുപരിതലത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരും സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതരും ത്രാഗസമ്പന്നന്മാരുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു രാജ്യക്ഷേമമാകുന്ന ഏകലക്ഷ്യത്തെ മാത്രം മുൻനിർത്തിയാണ് പരിപാവനമായ അവരുടെ കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിച്ചത്. തത്വപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് രണ്ടുപേരും പൊതുക്കാര്യങ്ങളെ വിമർശിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ കഠിനമായ വിദ്വേഷങ്ങൾക്കുവർ പാത്രങ്ങളാകാതിരുന്നില്ല. ജനസേവനത്തിനു പ്രതിഫലമായി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ച ഭീകരമായ ശിക്ഷ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഉൽബുദ്ധമായ പൊതുജനാഭിപ്രായവും അതു വിഗണിക്കുവാനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ വൈമനസ്യവും ആയിരിക്കണം അതിലേയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ. എങ്കിലും നിയമശക്തത്തിന്റെ ഭാരമേറിയ ചക്രങ്ങളുടെ തിരിച്ചിലിൽപ്പെട്ട് ഒന്നിലധികം തവണ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തകർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ സമദർശിപത്രത്തിനത്യാനതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ജനകീയതാല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുലിക വിശ്രമംകൂടാതെയും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമാണ് അത്. നിയമസഭായോഗങ്ങളിലും പൊതുജനസമ്മേളനങ്ങളിലും പൊതുതാല്പര്യങ്ങളുടെ ഒരു രൂഢനായ കാവൽഭടൻ എന്ന നിലയിൽ സന്നിഹിതനാകാറുള്ള മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പുരികം ചളിയുന്നതു കണ്ടു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാർ ഞെട്ടിത്തെരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധിക്കാരികളും അഴിമതിക്കാരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടുകൂടിയിരുന്ന സമദർശിപത്രം എടുക്കാറുള്ളത്. മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രം പുറപ്പെടാറുള്ള ദിനങ്ങൾ അത്യാധികമായ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയാണ് ജനങ്ങൾ കാത്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ അത്യാധമായ രാഷ്ട്രവി

ജ്ഞാനത്തിന്റേയും നിഷ്പക്ഷമായ വിമർശനങ്ങളുടേയും ഉത്തമ മാതൃകകളായിരുന്നു.

ചടച്ച മുന്നോട്ടുവളഞ്ഞ ശരീരവും, നീണ്ടു നരച്ച താടിമീശയും, പ്രകാശിക്കുന്ന കണ്ണുകളിലെ ഗ്രേയുനോട്ടവും, വിസ്തൃതമായ നെറിയും, പൊറുക്കാത്ത രോഗകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചൊട്ടിയ ആ മുഖവും, ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ പിന്നീടൊരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കേവലമൊരസ്ഥിക്കൂട്ടം മാത്രം വഹിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാവിൽ നിന്നാണു സമഭർതൃയുടെ മുഖപ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള വീഴ്ചവും ശക്തിയും പ്രവഹിക്കാറുള്ളതെന്നു സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു സങ്കല്പിക്കുവാൻ കൂടി കഴിയുന്നതല്ല. അതിപ്രശസ്തമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസജീവിതത്തിനുശേഷം സക്കാർസവീസിൽ പ്രവേശിച്ച മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ആ ജോലിതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ഭാരിച്ച സംഖ്യ പ്രതിമാസം ശമ്പളമായി വാങ്ങുന്ന ഉന്നതനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നേനെ. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിനുശേഷം പ്രവേശിച്ച അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലായിരുന്നു എങ്കിലും ആ ജീവിതപന്ഥാവിലും സാമാന്യം വരുമാനമുള്ള ഒരു വക്കീലായി ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുകൂടാമായിരുന്നു. പത്രാധിപവൃത്തിയിൽത്തന്നെയും നട്ടെല്ലല്ലമൊന്നു വളച്ചുതന്റെ രൂക്ഷമായ വിമർശനങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതമല്ലമൊന്നു മയപ്പെടുത്തുവാനദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു ടെക്സ്റ്റുറബുക്കുചക്രവർത്തി എന്ന നിലയിലോ മറ്റോ ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ധനസമ്പന്നനായി പ്രകാശിച്ചേനെ! പക്ഷേ ഈ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒഴിയാത്ത ഭാരദ്വവും ഒടുങ്ങാത്ത കഷ്ടതകളും പൊറുക്കാത്ത രോഗവുമാണു ജീവിതസമ്പാദ്യങ്ങളായി അദ്ദേഹം നേടിവെച്ചത്. അക്രമങ്ങളോടും അനീതികളോടും ആജീവനാന്തം പടവെട്ടുവാനാണു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചത്. അവഗാഢമായ പശ്ചാലോചനകൾക്കുശേഷം നിവിശങ്കം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ ജീവിതസരണിയിൽ ഗവണ്മെന്റുദ്ദേഹത്തെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചിറകുകൾ ഭേദിച്ച് അവശനാക്കി. ഒരു പക്ഷിരാജന്റെ മന്ത്രശക്തിയോടുകൂടി മൂന്നാമത്തും ആയുധധാരിയായി

അദ്ദേഹം പടക്കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി. ഗവൺമെന്റുപത്രനിയമം വീണ്ടും പുതുക്കി അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി.

പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു് ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഏകാന്തജീവിതത്തിലെ വിജനത അനുഭവിക്കുകയാണ്. നിത്യദാരിദ്ര്യവും, വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, സ്നേഹസമൃദ്ധിയിലുള്ള ഒരു ഭാര്യയും മാത്രമാണ് ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു സഹകാരികളായി അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എങ്കിലും നിസ്സീമമായ ചാരിതാത്മ്യമല്ലാതെ നിരാശയുടെ നിഴലാട്ടംപോലും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ജീവിതം ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിയതി അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ ആവർത്തിക്കുവാനും അദ്ദേഹം മടിക്കുകയില്ല. ആശ്ചര്യമായ ഒരു സംഗ്രഹി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചയ്യുകളിലോ രോണിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും നവീനവും വിപ്ലവപരവുമായ ഒരു ചിന്താഗതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൂല്യമായ നേട്ടം. വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യവും വിജ്ഞാനവും ലേഖനരചനാ ഇപ്പോഴും പുറത്തു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പാണ്ഡിത്യത്തെ ആദരിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാണു ജനിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഒരു വെൽസിനേയോ റസലിനേയോപോലെ ഒരു ചിന്തകനെന്ന നിലയിൽ സർവ്വരാജ്യപ്രശസ്തനായിത്തീരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജ്ഞാനവിഭേദാധികാരികൾക്കും അവസരസേവകന്മാർക്കും ആത്മാഭിമാനമില്ലാത്ത സ്തുതിപാഠകന്മാർക്കും മാത്രം ഉയർപ്പു ലഭിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠപണ്ഡിതൻ അജ്ഞാതനായി ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ കൂടി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ക്ലേശിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻതക്കതു്?

സാമാന്യലോകതത്വങ്ങൾ വെച്ചുതന്നാൽ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം ഒരു പരാജയമാണ്. പക്ഷേ അതൊരു ഭാസ്യരമായ പരാജയമാണെന്നു ദോഷൈകദൃഷ്ടികൾക്കുടി സമ്മതിച്ചു മതിയാവൂ. ആ പരാജയം അദ്ദേഹം സ്വയം വരിച്ചതു്

മാണ്. ഇന്നത്തെ നിലയിലുള്ള ഭൗതികവിജയങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള പരിസരങ്ങൾ വിട്ട് ഒളിച്ചോടുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ആ വിജയം അദ്ദേഹം കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ലോഹനാണ്യങ്ങൾകൊണ്ടു വില മതിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ധാർമികവും ശ്രേഷ്ഠവും ആയ ആടർക്കളെ ആദരിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിൽ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം തികച്ചും വിജയകരമായി മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. നഗ്നമായ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുവാനോ, മാംസളമായ കൈകൾകൊണ്ടു സ്पर्ശിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു വിജയമാണദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്നൊരു വ്യത്യാസം മാത്രമറിഞ്ഞു.

ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെമ്പോഴും മി. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മലയാളപത്രപ്രവർത്തനലോകത്തും അവിസ്മരണീയനാണ്. ചങ്ങനാശേരിയും മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും പരസ്പരമഭിപ്രായഐക്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇണങ്ങിയും അല്ലാത്തങ്ങളിൽ പിണങ്ങിയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വിപ്ലവകാരിയായ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവും ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ഘട്ടങ്ങളിൽ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുലിക ശക്തിയായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൗരസ്ത്യത്തേയും ആത്മാഭിമാനത്തേയും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ ഇടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരൊറ്റ വിമർശനം പോലും മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയിട്ടില്ല. ജനകീയതാപ്തങ്ങളെ വിലക്കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധരന്മാരേയും ഉദ്യോഗാത്മികളേയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിലെ ആശാവഹമായ ഏകജ്യോതിസ്സു ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു എന്നു മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലെ ധരിച്ചിരുന്നവർ തുലോം അപൂർവ്വമായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൯

വർത്തമാനപ്പത്രഗുലേഷൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതു ജനാഭിപ്രായത്തെ എത്രമാത്രം പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കിയെങ്കിലും, അത് വാട്ട്സിന്റെ നാമധേയത്തെ എത്രമാത്രം കളങ്കപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ഭരണത്തുലോം പുരോഗമനപരമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു കാലഗതി വെളിപ്പെടുത്തി. ഒരു രാജാകേശവദാസനോ വി. പി. മാധവറാവുവോ കഴിഞ്ഞാൽ, വാട്ട്സല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമ്പത്തികവും, വ്യാവസായികവും, വാണിജ്യപരവും ആയ അഭിവൃദ്ധിയെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കയും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി സാഹസികമായ ധീരതയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ഭരണമേധാവി അന്നുവരെ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. രാജ്യാഭിമാനമുള്ള ഒരു പൌരനെന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യശസ്സിനെ പരിപാലിക്കുവാനും, ഒരു നാട്ടുരാജ്യമെന്ന നിലയിൽ ഭാരതരാഷ്ട്രീയസംഘടനയിൽ അതിന് അതുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുക്കുവാനും അദ്ദേഹം വളരെയൊക്കെ പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനെ നിസ്വാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുവാനും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സുതന്റെ ശ്രേയസ്സായി എണ്ണുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പത്രമർദ്ദനനിയമംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫസ്തകദംസ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിൽ നിയമസംഹിതയിൽനിന്നുപ്രത്യക്ഷമാകുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തെ പത്രനിയമത്തിലൊഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി പ്രായേണ അനുകൂലിക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. ആ സഹകരണം അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ലെങ്കിലും അനന്തരസംഭവഗതികൾ തെളിയിച്ചു.

വാട്ട്സ് ഒരാർഭാടരഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ പദ്ധതികൾക്കു പ്രസിദ്ധിയോ, പ്രചരണമോ നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ആയാസപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഇന്നു തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ

കാഴ്ച കാണുവാൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അയാൾ ഒഴിക്കുന്ന മിക്ക വസ്തുക്കളിലും വാട്ട്സിനെ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അദ്ദേഹം യാതൊരു കൂസലുംകൂടാതെ തുലികയുടെ ഒരു ചലനംകൊണ്ട് അംഗീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ വൻപിച്ച പദ്ധതികളുടെ ഗുണഫലങ്ങൾ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി അനുകൂലിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതേയുള്ളൂ. തിരുവനന്തപുരം നഗരം ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു വാട്ട്സാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗമനാഗമനസൗകര്യങ്ങളാണ് ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞത്. അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ ചിലവുചെയ്തു പണി പൂർത്തിയാക്കിയതും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കിയതും, ആയ നീണ്ടകരപ്പാലം പണി ആരംഭിച്ചത് ഭാവനാസമ്പന്നനായ വാട്ട്സിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. അതിന്റെ ഉൽഫാടനവേളയിൽ ആ പാലം പണിയുവാൻ ഹേതുഭൂതനായിരുന്ന ടിവാൻജിയുടെ നാമധേയം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിലാരുമെന്ന ഉച്ചരിക്കുകപോലും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, അയ്യമുടിക്കായലും അറേബ്യൻകടലും നികന്നുപോകാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ മി. വാട്ട്സിനെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഗതാഗതസൗകര്യത്തേയും വാണിജ്യവ്യവസായാദികളേയും തപരിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമാക്കിയ ആലപ്പുഴ—അരൂർറോഡ് വെട്ടിച്ചതും വാട്ട്സ്തന്നെയായിരുന്നു. ഈ റോഡു വെട്ടുന്ന കാര്യം ടിവാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലമുതൽക്കുതന്നെ തിരുവിതാംകൂർഗവൺമെന്റിന്റെ ആലോചനയിൽ പെട്ടിരുന്നു. ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം പല ടിവാൻജിമാരുടേയും എൻജിനീയറന്മാരുടേയും മസ്തിഷ്കങ്ങളെ ഈ വിഷയം ചൂടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ ഉദ്യമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ധീരത അവരിലാർക്കുതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ടിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ചേർത്ത മണലാരണ്ണത്തിൽ കൂടി ഇങ്ങിനെ ഒരു റോഡു വെട്ടുന്ന കാര്യം അസാധ്യമെന്നു

കണ്ടു നിരാശപ്പെട്ട് ആ ഗതാഗതപ്രശ്നത്തിനു പോംവഴി യായി ആലപ്പുഴ മുതൽ ചേൽത്തലവരെ ഒരു തോടു വെട്ടിയാൽ മതിയെന്നു തീർച്ചയാക്കി, സംതുപ്പുനായി. ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ചിലവുചെയ്ത് അദ്ദേഹം ഒരു മൈൽ ദൂരം വരെ തോടു വെട്ടിച്ചതിനുശേഷം അതും അപ്രായോഗിക മെന്നു കണ്ട് ആ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു. ആലപ്പുഴയ്ക്കും ചേൽത്തലയ്ക്കും മദ്ധ്യേ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ പിന്നേയും വളരെന്നാർ കഴിഞ്ഞു. മുട്ടോളം പുതയുന്ന മണലിൽക്കൂടി കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു നെറി കെട്ടു ജനങ്ങൾ പൂർവാധികം ഉച്ചത്തിൽ മുറവിളി കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ മുൻഗാമികളുടെ പരാജയം വാട്ട്സിനെ അധീരനാക്കിയില്ല. ചേൽത്തല മണലാരണ്ണത്തിൽക്കൂടി സുസ്ഥിരമായ ഒരു രാജപാതയുണ്ടാകട്ടെ എന്നദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു. ഒരു മാന്ത്രികന്റെ മായാശക്തിയിൽനിന്നെന്നവണ്ണം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ആലപ്പുഴയ്ക്കും അരൂരിനും മദ്ധ്യേ വിസ്തൃതമായ ഒരു റോഡ് തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. സുപ്രസിദ്ധമായ പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതപദ്ധതിയുടെ ജനയിതാവും വാട്ട്സ്തന്നെന്നായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വ്യാവസായികജീവിതത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുവാൻ വേണ്ട ശക്തി സംഭരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഈ പദ്ധതി വ്യവസായപ്രിയനും പുരോഗമന കാംക്ഷിയുമായിരുന്ന വാട്ട്സിന്റെ ഭാഗനാസമ്പത്തിൽ നിന്നു ജന്മമെടുക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അതുകൊണ്ടുള്ള കഴിവുകൾ അദ്ദേഹം ഭീഷടംഗം ചെയ്തിരുന്നു. നേരിയമംഗലം—പള്ളിവാസൽ റോഡാരംഭിച്ചതും വാട്ട്സായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യുച്ഛക്തിമന്ദിരത്തിന്റെ പണിയും വാട്ട്സ്തന്നെ ആരംഭിച്ചു. സർവ്വോപരി തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തെ സുഖവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്ത ജലവിതരണപദ്ധതിയും ഈ ഐക്യജാലികന്റെ മായാവിദ്യയിൽനിന്നുതന്നെയാണ് ഉരുവിച്ചത്. വെല്ലിംഗ്ടൺ വാട്ടർ വർക്ക് എന്നാണല്ലോ ഇതിനു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഓരോ നിരത്തുകളിലും അമൃതംപോലുള്ള തുലാജലവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു തുല്യദൂരത്തിൽ ബഹുജനങ്ങളുടെ പൈദാഹാദികൾ

ശമിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായി നില്ക്കുന്ന ഈ കഴലുകൾ കാണു
 വോൾ, ഏതാനും ദിവസത്തെ സുഖസഞ്ചാരത്തിനും മൂലമായ
 വിനോദത്തിനുമായി തിരുവിതാംകൂറിലെത്തിയ വേളയിൽ
 അവയെ തുറന്നുവിട്ട വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭുവിനേയല്ലാ പിന്നേ
 യോ അവയുടെ നിർമ്മാതാവായ വാട്ട്സിനെയാണു് ഏതൊ
 രാളും സ്മരിക്കുന്നതു്.

ശംഖംമുഖം കടൽപ്പുറം മുതൽ വേളിവരെയുള്ള സമുദ്ര
 തീരത്തെ സ്ഥിരതാമസക്കാരായ മുക്കവസ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും
 മത്സ്യച്ചുമടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് എരിപൊരിക്കൊള്ളുന്ന
 വെയിലത്തു മുട്ടോളം പുതയുന്ന മണലിൽക്കൂടി നടന്നു റോഡി
 ലെത്തുവാൻ വിഷമിക്കുന്നതു് ഒരിക്കൽ വാട്ട്സ് യാദൃ
 ച്ഛികമായി കാണുവാനിടയായി. ദയനീയമായ ഈ കാഴ്ച
 ആർദ്രചിത്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ
 ചലിപ്പിച്ചു. തിരിച്ച ഭക്തിവിലാസത്തെത്തിയ ദിവാൻജി
 ആട്ടംചെയ്തു് ശംഖംമുഖംമുതൽ വേളിവരെ കടലോരത്തുകൂടി
 ഒരു റോഡു വെട്ടുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ
 റോഡു പൂർത്തിയായപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തെ പല ധനാ
 ധ്യന്മാരും അതിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും മണിമന്ദിരങ്ങൾ
 പണി ചെയ്തു് സുഖവാസമാരംഭിച്ചു. ആ റോഡിൽക്കൂടി
 അർദ്ധനഗ്നരായി സഭാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുക്കവന്മാരു
 ളേയും മുക്കവസ്ത്രീകളുടേയും മത്സ്യച്ചുമടുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട
 അസുഖകരമായ ഗന്ധം മണിമന്ദിരവാസികളുടെ ലോലതര
 മായ ശ്വാസോദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷമത ചേർക്കുകയാൽ ആ ദുർഗ്ഗ
 സ്ഥവാഹകന്മാരെ രാജപാതയിൽനിന്നുകുറുതിനിർത്തുവാൻ ഒരു
 ശ്രമം ഉത്ഭവിച്ചത്രേ! മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ കഠിനമുഖക്കു
 വാൻ ആക്കാണു കഴിയുക!

വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്തുതന്നെയാണു സൈമൺ
 കമ്മീഷനും അതിനോടനുബന്ധിച്ചു ബെൽകമ്മറ്റിയും
 ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ചു് അവരുടെ അനേചക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി
 യതു്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അനേചക്ഷണം നടത്തി ഒരു
 റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുവാനാണു ബെൽകമ്മറ്റി നിയുക്തമാ
 യിരുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിനേ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെ

പ്ലാറി ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കി കമ്മറ്റിക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു തീരുമാനിക്കുകയും, അതിലേയ്ക്ക് മി. ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയുടെ സ്റ്റേഷൻഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. രേണുകയുടെ പാതിപ്രസ്തുഭംശം, ജമഗ്നിയുടെ കോപം, എന്നു തുടങ്ങി, പരശുരാമന്റെ വെണ്മഴ ഗോകുണ്ഠത്തിന്നു പാറു കമ്പാകമാരിയിൽ വീണ് അതുവരെയുള്ള സമുദ്രം മാറി കേരളഭൂമി ഉത്ഭവിച്ചതുവരെ, കേരളോല്പത്തി സംബന്ധിച്ച പുരാണകഥയിലും മാമാങ്കം, പെരുമാൾവാഴ്ച മുതലായ പ്രാചീനചരിത്രരേഖകളിലും കവിസഹജമായ ഭാവനാശക്തിയോടുകൂടി സ്വപ്നവിഹാരം ചെയ്തു പഴകിയിട്ടുള്ള മി. ഉള്ളൂരിനു രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് ആധുനികരീതിയിൽ സജീവവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കുവാൻ സമുദയമല്ലാതെ പോയതിനാലായിരിക്കാം അവസാനനിമിഷത്തിൽ വാട്ട്സ് തന്നെ ആ കത്ത്വം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും ബട്‌ലർകമ്മറ്റിക്കു സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ടം ആ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ അഭിപ്രായധീരതയുടേയും, വിദൂരദൃഷ്ടിയുടേയും, കർമ്മകശലതയുടേയും സർവ്വപരി ദേശാഭിമാനത്തിന്റേയും മകുടോദാഹരണമായി തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരുദ്യോഗികരേഖകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇന്നും പരിലസിക്കുന്നുണ്ടാകാം. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്തു നടന്ന ബ്രൂക്ക് ബാബ്സ് പ്രക്ഷോഭത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഉന്മേഷകരമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലല്ല വാട്ട്സ് തിരുവിതാംകൂറിനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിൽ കാലുകുത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ പ്രതിഷേധശബ്ദം മുഴക്കിയവരും, ഭരണഭാരം കയ്യേറാതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അപലപിച്ചവരും, ആ യാത്രാവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരുറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപൂർവ്വം യാത്രയയക്കുന്നതിന് 'അഹമഹമികയാ' മുന്നോട്ടുവന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള ദിവാൻജിമാരിൽ, ഏല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടേയും ആത്മാത്മമായ ആശിസ്സുകളും

അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ അപൂർവ്വം ചില ദിവാൻജി മാരിലൊരാൾ വാട്ട്സാണെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റില്ല. ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങൾ അന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സല്ലരിക്കുകയുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരിക്കും, വാട്ട്സിനും തമ്മിൽ തുലോം സൗഹൃദപരമായ ഒരു ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നത്. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലമവസാനിക്കാറായ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയർത്തിയത്. വാട്ട്സ് തിരുവിതാംകൂർവിട്ടു പോയതിനുശേഷവും, അവർ തമ്മിലുള്ള മൈത്രി അഭംഗുരമായിത്തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു. സ്നേഹമസ്പഷ്ടങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയുമായ പല എഴുത്തുകളും വാട്ട്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചിട്ടുണ്ട്. തുലോം കൈതുകകരമായ ആ കത്തുകൾ ചങ്ങനാശേരി അമൂല്യനിധികൾപോലെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാട്ട്സ് രണ്ടാമതും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹം വാട്ട്സിനു കൈകേമമായ ഒരു സല്ലാരം നൽകി. തിരുവിതാംകൂർസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയ വാട്ട്സ് പിന്നീടു ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഛായാചിത്രം ഒരു ശനിപാതപോലെയാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കുനുഭവപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരുവിതാംകൂർദിവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ നാലായിരം രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു ദരിദ്രനെന്ന നിലയിലാണു തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അക്കാലത്തു പത്രപ്രവർത്തനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം തൊഴി

ലായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ധനം സമ്പാദിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിരുന്നില്ല. ദിവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന ശമ്പളത്തിൽ ഒരു നല്ല ഭാഗം അദ്ദേഹം ധർമ്മച്ചിലവുകൾക്കു നീക്കിവെച്ചിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് ചില നല്ല ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൩൦

മഹാമ.-ലാഞ്ച് മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ന്യായാധിപനായി നിയമിച്ചത്.

അന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം തുലോം ഉന്നതമായെന്നായിരുന്നു. നാനാജാതിമതസ്ഥരായ തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസാദരങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായിരുന്ന ഏകനേതാവു വാസ്തവത്തിൽ അന്നു ചങ്ങനാശേരി മാത്രമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തകർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാർജിച്ച വിജയകരമായി അവസാനിച്ചിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കാരപ്രക്ഷോഭം അടുത്ത പടിയായ ഉത്തരവാദരണപ്രസ്ഥാനമായി വളരുവാൻ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനത്തെ ആത്മാർത്ഥതയോടും ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവത്തോടും നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു നേതാവായി അന്നു ചങ്ങനാശേരി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പിന്തുണയും, പ്രാബല്യവും, കർമ്മശൈലിയും മറ്റൊരു ജനപ്രമാണിക്കുമെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹത്തിൽനിന്നും പൊട്ടി വളൻ തഴച്ചു വികസിച്ച ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭം ഉജ്ജ്വലമായി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു ടി. കെ. മാധവനും, മറു് അയിത്തോച്ചാടനപ്രവർത്തകന്മാരും അവരുടെ പരിപാടികൾ രൂപവൽക്കരിച്ചിരുന്നത്.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ന്യായാധിപപദം സ്വീകരിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. ചങ്ങനാശേരി സർക്കാരുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാ

ധിപപദത്തിൽ അഭികാമ്യമായി യാതൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണു സ്നേഹരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിമർശിച്ചവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനമാണു് അന്നദ്ദേഹത്തിനു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നതു് എന്നവർ വാദിച്ചു. പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിലുച്ഛിച്ചിരുന്ന സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളെ നിസ്സാരമായി ചവുട്ടിനീക്കിയിട്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച മനോഭാവം ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദഭരണം കൈവരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും ബലികഴിച്ചു സേപ്താധികാരഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതു് ആളുക്കളെ താഴ്ന്നതിനു തുല്യമാണെന്നു് ഒരു കൂട്ടർ വാദിച്ചു. ഉത്തരവാദഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിപദത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഉയർന്നതുമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനും അർഹനുമായ അദ്ദേഹം ജനപക്ഷത്തുനിന്നും വേർപെട്ടു താൽക്കാലികമായ ഒരു ന്യായത്തെ മാത്രം ലക്ഷക്കീ പ്രവർത്തിച്ചു പൊതുജനങ്ങളോടു ചെയ്ത വഞ്ചനയാണെന്നു മറു ചിലരഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദഭരണമാണു നിലവിലിരുന്നതെങ്കിൽ പ്രധാന മന്ത്രിപദത്തിലേക്കു ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരങ്ങളേയും അന്യനായ വിശ്വാസത്തേയും പുറംകാലുകൾകൊണ്ടു തട്ടിമാറ്റിയിട്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതുതലോം പരിതാപകരമായിപ്പോയിയെന്നാണു് ഈ ഗ്രന്ഥകർതാവു് അക്കാലത്തു് ഒരു ലേഖനമദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിച്ചതു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്വീകരണത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതികൂലമായ പല വിമർശനങ്ങളും അക്കാലത്തു പത്രപംക്തികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിൽ ബഹുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസാദരങ്ങളെ മാത്രമാണു് ഈ വിമർശനങ്ങൾ വെളിപ്പെ

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള.

ടത്തുന്നത്. പക്ഷെ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഒരു ജനകീയനേതാവു സക്കാർജീവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാക്കേ പാർമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണോ എന്നുള്ളതാണ് ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നം. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിസ്സഹ കരണപരിപാടിയും നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനവും അന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അവ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പകർന്നു വീശിയതിൽ ഭാരതമഹാജനസഭതന്നെ ആനുകൂല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ അതിനു സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകവും പൊതുജനസംഘടനകളും തമ്മിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധമല്ല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നത്. നാട്ടുരാജ്യപ്രജകൾ അവരുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തെ, അതേത്ര തന്നെ വിദേശീയമേധാവിത്വത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു എന്നു വരികിലും ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ നിസ്സീമമായ ഭക്തിയോടു കൂടിയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ ഒരു പൗരനു ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് മൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദം. എന്നാൽ വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠത്തിനും അഭ്യുന്നതിക്കും വേണ്ടി ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തൻ ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളേ ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണോ മേല്പോട്ടുയർന്നു നുള്ള പ്രശ്നം ഇവിടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. പൊതുജനതാല്പര്യങ്ങളെ ഒറ്റുകൊടുക്കയും, അങ്ങിനെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും, താൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന ആദർശങ്ങളേയും, വിററഴിക്കയും, ചെയ്യുന്ന ഒരു നയം ഉദ്യോഗലാസ്തിക്കു വേണ്ടി ഒരു ജനപ്രമാണി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തികച്ചും ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്വീകരണത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ഒരുപവാദം പറയുക ഏതൊരു വിധത്തിലും സാധ്യമാണോ? ഉദ്യോഗസ്വീകരണത്തിനല്ലിവസങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ ഏതൊരു പൊതുജനപ്രസ്ഥാനത്തെയും നയിക്കുന്നതിനും, ഗവൺമെൻറിന്റെ അനീതികരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിർഭയം വിമർശിക്കുന്നതിനും, ചങ്ങനാശേരി എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് അന്നത്തെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്ക

ന്നങ്ങ്. ജനങ്ങളുടെ അതികഠിനമായ പ്രതിഷേധത്തിന് വിഷ-
 യമായ വാട്ട്സിന്റെ ബ്രൂക്ക്ബ്രാൺഡ് പലതിയെ ചങ്ങനാ-
 ശേരി പരസ്യമായി പ്രതികൂലിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നാണ് അദ്ദേ-
 ഹത്തെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്ന പ്രതികൂലകക്ഷികൾ
 കൊണ്ടുപരാമുള്ള പ്രധാനമായ ആക്ഷേപം. വ്യക്തിപരമായ
 ധനലഭത്തെ ഇരട്ടിച്ചാണു കിഴക്കൻമലകളിലൊരു വലിയ
 വിഭാഗം ഒരു വിദേശക്കമ്പനിക്കു തേയിലക്കൂഷിക്കു വേണ്ടി
 പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വാട്ട്സ് ഒരുങ്ങിയതെന്നുള്ള ആരോ-
 പണം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പാടെ പൊളിഞ്ഞുപോയി
 ട്ടുണ്ട്. രാജ്യക്ഷേമത്തിനും സാമ്പത്തികമായ പല പ്രശ്നങ്ങൾ
 ക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, തന്റെ പലതി പ്രയോജ-
 കീഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണ് വാട്ട്സ്
 ബ്രൂക്ക്ബ്രാൺഡ് പലതിക്കടിസ്ഥാനമിട്ടത്. വാട്ട്സിന്റെ
 ഉത്തമവിശ്വാസത്തിലും, നിഷ്പക്ഷമായ രാജ്യസ്നേഹത്തിലും
 സംശയലേശമില്ലാതിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ആ പലതിയെ അ-
 നുകൂലിക്കത്തെന്നയാണു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽകൂടി അതുദ്യോഗ-
 ലാപ്തിക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കു പറ-
 യുവാൻ സാധ്യമല്ല. വാട്ട്സിന്റെ രാജ്യക്ഷേമകരങ്ങളായിരുന്ന
 മിക്ക പലതികളേയും ചങ്ങനാശേരി പ്രശംസിക്കയും അനു-
 കൂലിക്കുകയുമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. “ഒരു ഗവൺമൻറുണ്ടെങ്കിൽ
 ഞാൻ എപ്പോഴുമതിനെതിരായിരിക്കും” എന്നുള്ള ഒരു നയ-
 മല്ല ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണമായി
 സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. കിഴക്കൻമലകൾ തെളിച്ചു തേയില-
 കൂഷിക്കുപയോഗിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടു തിരുവി-
 താംകൂറിലെ കാലവഷങ്ങൾ നിലച്ചുപോകുമെന്നുള്ള, ജന-
 പക്ഷത്തിന്റെ എതിർപ്പിനു മുഖ്യനിദാനമായ, അഭിപ്രായ-
 തെപ്പറ്റി ഭൂമിശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു പറയുവാനുള്ളതെന്താ-
 ണെന്ന് ഇന്നുവരെയും ആരും അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല. സ്വദേശി
 മൂലധനം സുലഭമല്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, വിപുല-
 മായ തോതിൽ കാഷികപരീക്ഷണങ്ങളും, വ്യവസായസംരംഭ-
 ങ്ങളും തുടങ്ങുവാൻ വിദേശക്കമ്പനികൾക്കു ഭൂമി പതിച്ചു-
 കൊടുക്കുന്നത് അനാശാസ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം സാ-
 മ്പത്തികുദ്യോഗം നീരീകരിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. ഒരു

രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് എന്നേയ്ക്കും ഹാനിയുണ്ടാക്കുന്ന ചില ഉപയോഗങ്ങൾക്കു സ്വദേശീമൂലധനത്തിന്റെ താല്പര്യപരമായ അഭാവത്തിലും ഭൂമി അല്പകാലത്തേയ്ക്കു കിലും അന്യായീനപ്പെടുത്തുന്നത് ആപലകരമാണ്. അങ്ങിനെള്ള ഒരുപയോഗമാണ് ലോഹഖനനം. ഖനികളിൽ നിന്നു ലോഹങ്ങൾ നിരന്തരമായി കഴിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാലാന്തരത്തിൽ അവ നിർപ്പാണമായിത്തീരുന്നു. മൂലധനം മുടക്കിയിട്ടുള്ള വിദേശികളുടെ പള്ള വീപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ പ്രസ്തുത വ്യവസായംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു കാര്യമായ യാതൊരു സാമ്പത്തികശ്രേയസ്സുമുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ കാഷ്ഠികമായ ഉപയോഗങ്ങൾക്കു നിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു വിദേശികൾക്കുപോലും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചില സാമ്പത്തികമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിദ്ദേശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു വന്നേയ്ക്കാം. കൂടാതെ അലസമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമി ഫലഭൂയിഷ്ഠമായിത്തീരുവാനും ഇതു സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

ഏതായാലും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചു ബ്രൂക്ക് ബാൺഡ് പദ്ധതി ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള സമ്പന്നസ്സുവാട്ട്സിനുണ്ടായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ നന്മതിന്മകൾ കണ്ടറിയുന്നതിന് ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സരം ലഭിച്ചില്ല. വർദ്ധിച്ചുവന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചു തന്റെ സാമ്പത്തികപദ്ധതി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വാട്ട്സ് സന്നദ്ധനായി. അതൊന്നുകൊണ്ടുമാത്രംതന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതഭരണാധികാരിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തിനു പൊതുവേ ചങ്ങനാശേരി നരകിയിരുന്ന ആനുകൂല്യം നീതീകരിക്കത്തക്കതായിരുന്നു എന്ന് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നു കണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ പൗരസഞ്ചയം അഭിപ്രായപ്പെടുമെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ബ്രൂക്ക് ബാൺഡ് പദ്ധതിയെ പ്രതികൂലിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് വാട്ട്സ് ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു ന്യായാധിപപദം നൽകുവാൻ മഹാരാണി വീജൻ. തിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചതെന്നുള്ള വാദം

കഴമ്പില്ലാത്ത ഒന്നാണു്. വാട്ടു്സിന്റെ വർത്തമാനപ്പത്രംഗുലേഷൻ തുടങ്ങിയ പൗരാവകാശലാപംസനപരമായ നിയമങ്ങളെ മുന്നിട്ടു നിന്നെത്തക്കയും, അവയെക്കുറ്റിരായി തീവ്രമായ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുകയും, ചെയ്ത ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗലാപിക്കുവേണ്ടി ബ്രൂക്ക്ബാൻഡ് പലതിനെ അനുകൂലിച്ചെന്നോ പ്രതികൂലിച്ചില്ലെന്നോ പറയുന്നത് ബാലിശവും നിരർത്ഥകവുമായ ഒരു വാദമാണു്.

ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദം അലങ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ട കാര്യശേഷിയോ നിയമപരിജ്ഞാനമോ ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഒരു ദിവാൻജിയുടെ ആനുകൂല്യം കൊണ്ടുമാത്രമാണത്രദേഹം സമ്പാദിച്ചതെന്നും പറയുവാൻ ദോഷൈകദുകരൂപാലും ഇന്നുവരെ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഫൈക്കോടതിയിലെ ജഡ്ജിപദം ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്നെന്നും അനന്തമായ ഓരോധംബരമായിരുന്നില്ല. ന്യായാധിപപദമല്ല തിരുവിതാംകൂറിലേ സചിവപദംതന്നെ പ്രശംസനീയമാവണ്ണം താങ്ങുവാനുള്ള ശേഷി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്ന കാര്യവും നിർവ്വചിതമാണു്. നിർഭയമായ പൊതുജനസേവനത്തിനും നിസ്സീമമായ നിയമപരിജ്ഞാനത്തിനും അസാമാന്യമായ പ്രതിഭാവിശാസത്തിനും ഒരു പ്രതിഫലമെന്നപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്യാദേശമായ കാര്യശേഷിയെ വേണ്ടവണ്ണം ധരിച്ച ഗവണ്മെൻറ് ഔചിത്യബുദ്ധിയോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു നൽകിയ അനന്തരപമായ ഒരു പാരിതോഷികമായിരുന്നു ന്യായാധിപപദമെന്ന നിസ്സംശയം പറയാം. ചങ്ങനാശേരി ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ജനിച്ചവളെൻ ദേഹമല്ല. ശ്രേഷ്ഠത ആരും അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചെല്ലിക്കുകയുമുണ്ടായില്ല. അക്ഷീണമായ പരിശ്രമംകൊണ്ടും അനൂനമാ മ സേവനംകൊണ്ടുമാണു് അദ്ദേഹം ആ മഹനീയപദത്തിലെത്തിച്ചെന്നു്. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലെ ഒന്നതൃതവും ധാർഷ്ട്യവും അനുഭവിച്ച രസിക്കുവാനും അങ്ങിനെ ജീവിതശിഷ്ടം അഹങ്കാരിയും അധൃഷ്ഠനുമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാനുമല്ല ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗസോപാനത്തിൽ കയറിയിറങ്ങിയതു്. ഉദ്യോഗജീവിതംകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മാന്യതയേ അദ്ദേഹം വലിപ്പി

കുറയാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ന്യായാധിപവദത്തിൽ കഴിച്ച കൂട്ടിയ അഞ്ചാറു വർഷങ്ങൾ ഔദ്യോഗികജീവിതവും പൊതുജന സേവനവും രണ്ടും രണ്ടല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചത്. അനന്തരകാലങ്ങളിലെ പൊതുപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുക മാത്രമാണ് അന്നദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. പെൻഷൻ പററിയ ഒരു ന്യായാധിപൻ മനുഷ്യേതരമായ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ദേവാംശജനോ, ഗന്ധവ്നോ അല്ലെന്നും, രാജ്യത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളോടു തോളോടുതോളുമ്മിക്കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ട ഒരു സേവകൻ മാത്രമാണെന്നും, ജനകീയതാപ്തയ്ക്കുൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി, വേണ്ടിവന്നാൽ മുന്നോട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കർത്തവ്യം മാറുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ ഓരോ പെൻഷൻ പററിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

എങ്കിലും, ഒരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ജനകീയനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണം അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരപരാധമായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചത്. അദ്ദേഹം അന്നുവരെ ചെയ്തപോന്ന ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുവാനും, ഭരതദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കുവാനും അവരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമെങ്കിലും ഇനിയായിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു പൂർണ്ണാധികം ഉജ്ജ്വലസ്വപലതയോടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനന്തരസംരംഭങ്ങളെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് ഇവർ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പഴയജനസമ്മിതി അതേപടി ആർജ്ജിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അനല്പമായി ആയാസപ്പെടേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളത് കേവലം ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വ്യക്തിപരമായ ഔന്നത്യത്തിനും നേതൃത്വത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരാളുടെ ശ്രമങ്ങളായിട്ടാണ് ഏറ്റവും ജനക്ഷേമകരങ്ങളായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പോലും ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചത്.

ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണമെന്നു മാത്രമായിരിക്കണം പ്രതികൂലമായ ഈ വിമർശനങ്ങൾക്കിടനുകിയത്. ആ വിധത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാർഷ്ടീവിതത്തെ കുറഞ്ഞൊന്നു ഭിക്ഷിപ്പിക്കുവാനും, ബഹുജനങ്ങൾക്കു ജനകീയനേതാക്കന്മാരിലുള്ള വിശ്വാസം അല്പമൊന്നു കുറയ്ക്കുവാനും പശ്ചാപ്തമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിലെപ്പോലെ ഉദ്യോഗം തുടങ്ങിയ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നകന്നു നിന്നു, ത്യാഗമോഹനവും ശോകസങ്കലിതവും ആയ ഒരു എളിയജീവിതം മാത്രം നയിച്ചുകൊണ്ട് സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതന്മാരായ പൊതുക്കാർഷ്ടപ്രസക്തന്മാർക്കുപോലും ഒരു കാലത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ഒരു വലിയ ദുരദൃഷ്ടാന്തനെന്നായിരുന്നു. എങ്കിലും അന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണംകൊണ്ടു പൊതുക്കാർഷ്ടീവിതത്തിന്റെ മാന്യത വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനൊരുങ്ങിയ നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ അപലപിക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അതു മതിയായ കാരണമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചങ്ങനാശേരി ജനസമ്മതിയുള്ള ഒരു ന്യായാധിപനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷതയും, നീതിബോധവും ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ശത്രുക്കൾപോലും ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതമായ നീതിന്യായാസനത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും, അന്തസ്സം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹസ്തങ്ങളിൽ തുലോം സൂക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നു. ബാഹ്യപ്രേരണകൾ ഒരിക്കൽപോലും അദ്ദേഹത്തെ നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ ഗതിപഥത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ന്യായാസനത്തിലിരിക്കുന്ന ചങ്ങനാശേരി അക്ഷോഭ്യനും, അചഞ്ചലനമാണ്. പ്രസന്നവും എന്നാൽ ഗൌരവപൂർണ്ണവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം അഭിഭാഷകലോകത്തിന്റെ ബഹുമാനദരങ്ങൾക്കു പാത്രമായിരുന്നു. വക്കീലന്മാരുടെ വാദഗതികൾ പ്രശാന്തമായും ക്ഷമാപൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അഭിഭാഷകന്മാരുടെ ഗുണാളങ്ങളിൽ ചാടിവീണ് അവരുടെ വാദഗതിയെ അന്തനിമിഷം പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഉദ്ധതനായ ഒരുഭിഭാഷക

ചോദ്യകർത്താവിന്റെ സ്ഥാനമല്ല, ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിലദ്ദേഹം വാദിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം വക്കീലന്മാരോടു ചിലപ്പോൾ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്. വാദഗതിയും വസ്തുതകളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുള്ളത്. തൃപ്തികരമായ മറുപടി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സ്റ്റോക്കർഫിതനായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും മെഴനമവലംബിക്കുന്നു. വാദങ്ങളുടെ യുക്തിശൂന്യത വക്കീലന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി എതിർവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു, കോടതിയുടെ വിലയേറിയ സമയം ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അബലജടിലമായ വാദങ്ങൾ അഭിഭാഷകന്മാരെ കൊണ്ടു വിഴുങ്ങിച്ച് അദ്ദേഹം തൃപ്തിയടയാറുമില്ല. ബാറിലെ അനിഷേധ്യനായകനും, അന്നു സന്നതെടുത്ത തഴക്കമില്ലാത്ത അഭിഭാഷകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമദൃഷ്ടിയിൽ തുല്യന്മാരാണ്. വാദഗതികളുടെ പ്രാബല്യമല്ലാതെ വ്യക്തികളുടെ ഉയർച്ചതാഴ്ചകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യതീരുമാനങ്ങളെ അശേഷം ബാധിക്കാറില്ല. ഒടുക്കാത്ത ക്ഷമാശീലം ഒരു പോലെ ഏവക്കും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. പൂർവ്വികകളുലരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെക്കുഴക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരാൾ ആ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു മിക്കപ്പോഴും വിജയിയായിട്ടല്ല പുറത്തുവരുന്നത്. വിധിനിയമങ്ങളുടെ കഴങ്ങിയ സ്വഭാവത്തേക്കാൾ മെഴലികമായ നിയമതത്വങ്ങളുടെ ലഘുതപമാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതലിഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത്. നീതിബോധവും സാമാന്യബുദ്ധിയുമാണ് ഒരു ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ എല്ലായ്പ്പോഴും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. എത്ര കഴഞ്ഞ നിയമപ്രശ്നങ്ങളും, വിതണ്ഡാവദങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമബുദ്ധിയേ മറുവിലിപ്പിക്കാറില്ല. വാദമുഖങ്ങളെ കുഴക്കുന്ന അഭിഭാഷകന്മാരെ മെഴലികമായ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഏകചോദ്യംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചുനിർത്തി നിശ്ചലരാക്കി അദ്ദേഹം വിഷമിപ്പിക്കുന്നതു ചിലപ്പോൾ വിനോദകരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. ഒരു അഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ സുഭീഷ്മമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾകൊണ്ടു കോടതിയെ മുഷിപ്പിക്കുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒരു ന്യായാധി

പനെന്ന നിലയിൽ വക്കീലന്മാരുടെ നീണ്ടുപോകുന്ന വാദ ഗതിയെ അദ്ദേഹം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. തന്റെ വാദ മുഖങ്ങൾ മുഴുവൻ കോടതിസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാൻ അവ സരം ലഭിച്ചില്ലെന്നുള്ള പരാതി ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുൻപിൽ വ്യവഹരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുഭിഭാഷകനും പറയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അപ്രധാനങ്ങളായ വിശദീകരണങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു, ജീവ സ്ഥിരമായ മൗലികവിഷയങ്ങളിലേയ്ക്കു ചൂഴ്ന്നു കയറുവാ നുള്ള പ്രതിഭാവിഭാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. ഏതു കോപഭേദത്തുക മായ സംഭവങ്ങളുണ്ടായാലും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സമചിത്തത വെടിയാറില്ല. വക്കീലന്മാരുമായി കലഹിക്കുകയോ, ഉദ്ദേശ ജനകങ്ങളായ രംഗങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരൊറ്റ അവസരംപോലും ഏതാണ്ടു ദിഘ്നമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴി യുകയില്ല. ബാറിൽനിന്നു ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയർന്ന ചങ്ങനാശേരി അഭിഭാഷകന്മാരോടു സമഭാവനയോടുകൂടി യാണു വർത്തിച്ചിരുന്നത്. അഭിഭാഷകലോകത്തിന്റെ അഭിമാനവും, അന്തസ്സം സംരക്ഷിക്കുവാനും, ആദരിക്കുവാനും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. നീതി നടത്തുന്ന തിൽ വികാരപരമായ മനോഭാവം അദ്ദേഹത്തെ വഴിതെറ്റി ചിട്ടില്ല. നിയമത്തിന്റെ അപ്രതിഫലമായ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാൻ ഓക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചിട്ടുമില്ല. വയഭണ്ഡാഹ്നമായ ഒരുവനെ മുഖത്തെ ഒരു മാംസപേശിയെങ്കിലും ചലിപ്പിക്കാതെ കഴുകി ലേറുവാൻ വിധിച്ചിട്ട് വികാരജനകമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ മറ്റൊരു കേസിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം ജോലി തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടു പലപ്പോഴും പ്രേക്ഷകന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുററം തെളിഞ്ഞാൽ, നിയമമനുവദിക്കുന്ന കുറിനശിക്കു നരുകവാൻ യാതൊരു വൈമനസ്യവും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠ സഹന്യായാധിപന്മാരുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറിയിൽ

ഇങ്ങിനെ ഒരു കുറിപ്പു കാണുന്നു:—“നാമിങ്ങിനെ കുറിയമായി ജോലി ചെയ്യുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിനെ അഭിനന്ദിക്കുവാനും ആരാണുള്ളതു് എന്ന്—(ഒരു സഹനാധാധിപൻ) ഇന്നെന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എനിക്ക് എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെല്ലാതെ മറ്റാരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.” ഒരുദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന കൃത്യബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്ത പുത്രൻ ജപരബാധിതനായി സന്നിദ്ധാവസ്ഥയിൽ ശയ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കൂടിയും കൃത്യസമയത്തു കോടതിയിൽ ഹാജരായി ദിവസാവസാനംവരെ ജോലിചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചിട്ടില്ല. കോടതി പിരിഞ്ഞു് അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഗൃഹത്തിലെത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ മാറുവാൻപോലും സമയം വ്യയം ചെയ്യാതെ പുത്രസന്നിധിയിലേയ്ക്കോടിയണഞ്ഞു ദീപ്തനേരം രോഗശയ്യയ്ക്കു സമീപം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഉൽക്കണ്ഠാകലനം വാത്സല്യനിധിയുമായ ആ പിതാവു തന്റെ ഭാര്യയോടു പറയാറുള്ളതു “പറന്ന ശമ്പളത്തിനു മുഴുവൻ സമയവും ജോലി ചെയ്യുവാനുള്ള കർത്തവ്യത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ പുത്രന്റെ രോഗംപോലും മതിയായ കാരണമായിരിക്കയില്ല” എന്നാണ്.

അദ്ധ്യായം ൩൧

ചങ്ങനാശേരി ന്യായാധിപനായിരുന്ന കാലത്തു ഫൈക്കോടതിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു കേസ്സിനെക്കുറിച്ചുകൂടി ഇവിടെ ചിലതു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. 'വട്ടിപ്പണക്കേസ്സ്' എന്ന പേരിൽ സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യവഹാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അത്യാധികമായ ക്ഷോഭത്തിനും മത്സരത്തിനും ഇടകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഇന്നും ആ കേസ്സിന്റെ പ്രതിലാപനികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ വ്യവഹാരത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഇരുക്കുങ്കികളും ചിലവഴിച്ചിട്ടുള്ള പണത്തിന്റെ തുകയുടെ വലിപ്പമൊന്നുമാത്രംകൊണ്ട് അതു സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഉത്ഭവിപ്പിച്ച വാശിയുടേയും, കക്കിമത്സരത്തിന്റേയും ഒരേകദേശ പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അസ്സൽ കേസ്സും, അപ്പീലും, വിചാരണയും, പുനവിചാരണയുമായി അനവധി വഷ്ഷടകഴിഞ്ഞുകൂടിയെങ്കിലും, ഇന്നും അതു വീണ്ടും കോടതിസമക്ഷം മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ വിസ്താരത്തിലിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരി ന്യായാധിപനായിരിക്കുന്ന കാലത്തു പ്രസ്തുത കേസു ഫൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ഫുറുബെഞ്ചിൽ വാടും കേട്ടു. ജസ്റ്റിസ് വീരരാഘവയ്യങ്കാർ ഏഴുതിയ ആദ്യവിധിയിന്മേൽ ഉള്ള ഒരു പുനവിചാരണയുടെ രൂപത്തിലാണ് അന്ന് ആ കേസ്സു ഫുറുബെഞ്ചിലാലോചനയ്ക്കു വന്നത്. ഫുറുബെഞ്ചിലെ ന്യായാധിപന്മാരിലൊരാൾ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയായിരുന്നു. മദ്രാസിലെ സുപ്രസിദ്ധ അഭികാഷകന്മാരായ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരും, മി. ന്യൂജീൻ ഗ്രാൻറുമാണ് ഇരുഭാഗങ്ങളിലും കേസ്സു വാദിക്കുവാൻ ഫാജരായത്. വട്ടിപ്പണക്കേസ്സിന്റെ വിസ്താരമദ്ധ്യേ ചങ്ങനാശേരി പ്രദർശിപ്പിച്ച ബുദ്ധിക്രമത്തെയും സൂക്ഷ്മാവലോകനശക്തിയേയുംപറ്റി പല പ്രശംസാപത്രങ്ങളും അക്കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. കേസ്സിന്റെ അവസാനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കണ്ടാ

യിരുന്ന പ്രശസ്തമായ പതിനെട്ടറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങൾ ഉജ്ജ്വലമായ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

ഇന്റർ നാഷനൽ ലേബർ ആഫീസിന്റെ ഇൻഡ്യൻ ശാഖയിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ഡാക്ടർ പി. പി. പിള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മടങ്ങുവഴി ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചിരുന്ന ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“ഞാൻ അങ്ങയെപ്പറ്റി ഏന്റെ സഹയാത്രക്കാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞതായ ഒരുപ്രായം അവിടെ അറിയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ സഹയാത്രക്കാരൻ മദ്രാസിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന അഭിഭാഷകനായ മി. ന്യൂ ജീൻഗ്രാൻഡ്ലാന്റെ മററായ മല്ല. അങ്ങയുടെ പാണ്ഡിത്യത്തേയും, സാമത്വത്തേയും, നിരീക്ഷണപാടവത്തേയും, സൂക്ഷ്മമായ ഗ്രഹണശക്തിയേയും അദ്ദേഹം അത്ഭുതം പ്രശംസിക്കുകയും, അദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ ബഞ്ചിൽ വട്ടിപ്പണക്കേസ്സു വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ചുരുക്കൊക്കാരും നൂതനമായി ഗ്രഹിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.”

വട്ടിപ്പണക്കേസ്സിന്റെ തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചു മലയാള മനോരമ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

“ജസ്റ്റിസ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള വിസ്താര മദ്ധ്യേ കേസ്സിന്റെ സാരഭാഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ബുദ്ധിശക്തിയും, നിയമവിദഗ്ദ്ധതയും, മദ്രാസിലെ പ്രസിദ്ധ വക്കീലായ മി. ഗ്രാൻറിന്റെ അതുഭൂതബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നെന്നുള്ളതു വിസ്താരസമയംതന്നെ അദ്ദേഹം രഹസ്യമായിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരവർകൾക്കും ഈ അഭിപ്രായംതന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അറിവുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.”

൧൦൩ മിഥുനം ൨൩-ാംനു മനോരമപ്പത്രത്തിൽത്തന്നെ സി. പി. തരകൻ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണു്.

“ലിസ്സിൽ അവസാനത്തേതെങ്കിലും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം നിശ്ചയമായും അവസാനത്തേതല്ല. വിധിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ രൂപത്തിനു പ്രധാന ഫേതുര്യതൻ ജസ്റ്റിസ് പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളാണെന്നാണ് ബഹുജനവിശ്വാസം. അതു തെറ്റോ ശരിയോ എന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും, ഞാനും അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടയാളാണ്. ഫീയറിംഗ് സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ഈ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരമതാസഫിഷ്ഠത എന്നുള്ള ദോഷം അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു സമുദായത്തെ ചുറ്റിത്തുളിപ്പിച്ച മറ്റൊരു സമുദായമുയരേണ്ടതെന്ന തത്വം അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരായി തിരുവിതാംകൂറിൽ വേറെ അധികം ആളുകളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു പൊതുജനപ്രതിനിധി എന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം കളങ്കരഹിതമായിരുന്നു. ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിനെ കുററും പറക്കയും, എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിനെ ഭീഷണിമാത്രം ചെയ്യണമെന്നുള്ളവരോടു കൂട്ടുകൂടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടു കൂടിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതു പലരും വേണ്ടപോലെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമഭാവനയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുംകൊണ്ടുയന്നിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളാണ് മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതവും ഇതുവരെ കണ്ടിടത്തോളം നിഷ്കന്മമാണ്. മേലിലും ഈ നല്ല പേരിനെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂർ രാഷ്ട്രീയനഭോമണ്ഡലത്തിൽ മങ്ങാതെ ശോഭിക്കുന്ന ഈ ജ്യോതിസ്സ് ഇനിയും കൂടുതൽ ദീപ്തിയോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുവാൻ സർവ്വകൗതൻ സഹായിക്കട്ടെ!”

ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിലും പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുകയും, തന്റെ വ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തെ പരായിനപ്പെടുത്തുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും, ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള

ശാസ്ത്രപരമായ അറിവുകളും ആധുനിക വാസ്തുവിദ്യാ രീതികളും ഉപയോഗിച്ച് പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പദ്ധതികൾ പരിഷ്കരിക്കാനും പുതുക്കാനും സാധിക്കും. പദ്ധതികൾ പരിഷ്കരിക്കാനും പുതുക്കാനും സാധിക്കും. പദ്ധതികൾ പരിഷ്കരിക്കാനും പുതുക്കാനും സാധിക്കും.

അന്നു തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻപടം വാർച്ചിരുന്നതു മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയുരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള അതികൂടുതലായ വിമർശനങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കി. പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിലും മി. സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതികൂലവിമർശനങ്ങൾ മാറ്റാറില്ലാത്തതാണ്. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന സർവ്വീസ് പത്രം മി. വി. എസ്സിന്റെ ഭരണത്തെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും, അവരുടെ ജിഹ്വയായ സർവ്വീസ് പത്രത്തിന്റേയും പ്രതികൂല്യത്തിന്റെ പുറകിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രേരണയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയർ അകാരണമായോ സകാരണമായോ ധരിച്ചുവശായി. മി. വി. എസ്സിന്റെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിഷേധത്തെ ആന്തരമായി ചങ്ങനാശേരി അനുകൂലിക്കയാണു ചെയ്തിരുന്നതെന്നു കിട്ടാത്തതോ ഗണ്യമായിരുന്ന അദ്ദേഹം പരസ്യമായി അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടനം ചെയ്യുകയോ പ്രക്ഷോഭകാരികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പി

ക്കയോ ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം ശക്തിപ്പെട്ടവന്ന പ്രക്ഷോഭത്തെ തന്റെ സപാധീനശക്തി പ്രയോഗിച്ചു ശാന്തമാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞില്ല. അസുഖാലക്ഷ്യം കണ്ടുജ്വലനമാരും ഈ അവസരത്തെ പാഴാക്കിയില്ല. തൽഫലമായി മി. വി. എസ്സിനു ചങ്ങനാശേരിയോടുള്ള ക്ഷാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കൊച്ചിനായർസമ്മേളനത്തിലാലുഷം വഹിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണം ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചത്. കൊച്ചിനായർസമ്മേളനത്തിലും അതിനെത്തുടർന്ന് കിളിമാനൂർവച്ചു നടന്ന മറ്റൊരു സമ്മേളനത്തിലും ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത അലുഷപ്രസംഗങ്ങൾ മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. ആ രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത ചില പ്രസ്താവനകൾ തികച്ചും അനാശാസ്യങ്ങളാണെന്നു ടിവാൻജിക്കിപ്രായമുണ്ടായി. അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കു ടിവാൻജിയുടെ പക്കൽനിന്നും ഒരുദ്യോഗികമായ ഒരു കത്തു കിട്ടി. പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉള്ളടക്കംചെയ്ത്, അവയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്കു പറയുവാനുള്ള സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടുകയാണ് ടിവാൻജി ചെയ്തിരുന്നത്. കവറിലുള്ളടക്കം ചെയ്തിരുന്ന പത്രശകലങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളവതന്നെയാണെന്നും, ഒരു ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥനു യോജിക്കാത്ത പ്രസ്താവനകളൊന്നും തന്നെ അവയിലടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും കാണിച്ചു ചങ്ങനാശേരി നിർഭയം മറുപടി കൊടുത്തു. ടിവാൻജി ഇതുകൊണ്ടു സാന്ത്വനമായില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അലുഷം വഹിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരിക്കുള്ള വ്യക്തിപരമായ സഹതന്ത്ര്യത്തെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ടിവാൻജി ഉത്തരവു പാസാക്കി. ഉദ്യോഗജീവിതമവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ചങ്ങനാശേരി ഈ നിരോധനാജ്ഞയെ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയും ടിവാൻജിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരം മി. വി. എസ്സ്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി രസകരങ്ങളായ പല കുറിപ്പുകളും ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സ്വദേശികളും അതുന്നതന്മാരുമായിരുന്ന ഈ രണ്ടു മഹാരഥന്മാരുടെ ഔദ്യോഗികമത്സരം തികച്ചും നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ!

ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്വതന്ത്രമനോഭാവത്തിൽ തെളിച്ചം തട്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരു കുറിപ്പുകൂടി ഡയറിയിൽനിന്നിവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. “ഇന്നത്തെ ഉത്സവത്തിനു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കപ്പെട്ടിയുടെ അടുക്കൽ തിരിക്കിത്തിരക്കി കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പിൻവാങ്ങി നില്ക്കുകയും, കാണിക്കപ്പെട്ടി എന്റെ സമീപം കൊണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കായി മാററിവെച്ചിരുന്ന നാലണത്തുട്ട് കൂറേക്കൂടി ധർമ്മപരമായ മറേറത്തെ കിലും കായ്ത്തിലേയ്ക്കു ചിലവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കയ്യിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.” അവശസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി ഒരു പൊതുക്കായ്ക്കു പ്രസക്തനെന്ന നിലയിൽ നിരന്തരമായി മല്ലടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനു ശേഷവും തന്റെ ജീവിതാദർശങ്ങളെ കൈവെടിയുകയുണ്ടായില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മറേറതൊരു സമുദായത്തോടും കിടപിടിക്കുവാൻ വേണ്ട യോഗ്യതകളുള്ള ഈഴവ സമുദായത്തിനു നീതിന്യായവകുപ്പിൽ വേണ്ടത്ര പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് എപ്പോഴും വിഷയമായിരുന്നു. ബിരുദധാരികളായ പല ഫൈക്കോടതിവക്കീലന്മാരും ഈഴവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മുൻസിഫന്മാരുടെ നിയമനരീതിയിൽ അധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ‘റൊട്ടേഷൻ’ സമ്പ്രദായം ബ്രാഹ്മണർ, കൃഷ്ണപ്രാൻ, നായർ, പലവക എന്നിങ്ങനെ യായിരുന്നു. പലവക വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നിലധികം സമുദായങ്ങൾക്കു ക്രമമനുസരിച്ചു ഭീഷ്കാലം കൂടുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ഒരുവസരമല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്കും, കൃഷ്ണപ്രാണിർക്കും, നായർക്കുമെന്നപോലെ ഈഴവർക്കു മാത്രമായി ഉദ്യോഗവിതരണവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകിയിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകമായ ഈ അനീതി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി മുൻ

നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി നായർ, കൃഷ്ണൻ, ഇഴഴുവൻ, പലവക എന്നിങ്ങനെയുള്ള റൊട്ടേഷൻ സമ്പ്രദായം ഫൈക്കോടതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിപദംവരെ ഉയരുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകഇഴുവസമുദായാംഗമായ മി. എൻ. കുമാരനെ ഒരു രണ്ടാംജഡ്ജിയെന്ന നിലയിൽ ആദ്യം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതും ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമം കൊണ്ടുതന്നെയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സകല സാധനശക്തിയും ന്യായവാദങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു മറ്റു ന്യായാധിപന്മാരുടെ പിന്തുണ മി. കുമാരന്റെ പക്ഷത്തേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ച് അനവരതം യത്നിച്ചു. രണ്ടു സ്ഥാനാർത്ഥികൾ തമ്മിൽ തുല്യശക്തിയോടുകൂടി നടന്ന ഒരു മത്സരമായിരുന്നു അത്. ഇരുകക്ഷികൾക്കും സമനിലയിലുള്ള പിൻബലവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ കാസ്സിംഗ് വോട്ടോടുകൂടി മാത്രമാണ് മി. കുമാരൻ വിജയം പ്രാപിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ മത്സരത്തെപ്പറ്റി ഒരേകദേശപരിജ്ഞാനം വായനക്കാർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. “മി. കുമാരനെ ഒരു രണ്ടാംജഡ്ജിയായി നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജസ്റ്റിസ് ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത നിസ്വാർത്ഥമായ സഹകരണത്തിന് ഇഴഴുവസമുദായം അദ്ദേഹത്തോടു് എത്രമാത്രം കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല” എന്നാണ് ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി റി. കെ. മാധവൻ മി. വൈയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് എഴുതി അയച്ചത്.

ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധവസരങ്ങളിൽ എഴുതി സമീപപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ചില ഉപന്യാസങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർത്തു പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിച്ചതാണ് “ആരോഗ്യത്തിന്നു ഹാനികരമായ നമ്മുടെ ശീലങ്ങൾ” എന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലഘുഗ്രന്ഥം. പ്രസംഗങ്ങളായും, ഉപന്യാസങ്ങളായും, വിമർശങ്ങളായും പത്രലോകത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടപ്പുള്ള “ചങ്ങനാശേരി സാഹിത്യത്തിൽ”, പുസ്തകരൂപം അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവ മാത്രമാണ്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശാസ്ത്രീയമനോഭാവത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലാക്ക

ണമെന്നുള്ളവർ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരാവർത്തി വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. അതിസൂക്ഷ്മമായ ചിന്തയും, അനന്യസുലഭമായ നിരീക്ഷണപാടവവും, ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സ്സർശിക്കുന്ന പ്രായോഗികചിന്താഗതിയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ എവിടേയും തെളിഞ്ഞു കാണാം. അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ആരോഗ്യത്തപങ്ങൾ സ്വന്തജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമായി പരിശീലിച്ചുപോന്ന ഒരാളാണദ്ദേഹം. അച്ചടിയിൽ മാത്രം ആദർശങ്ങളെടുത്തു കാണിച്ച് ആത്മവഞ്ചന ചെയ്യുന്ന ഒരു നായം അദ്ദേഹം അനുകരിച്ചിട്ടില്ല. ശുചിത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. 'വൃത്തിമീനനായ ബാലൻ' എന്നൊരുല്പാപകൻ അദ്ദേഹത്തെ ബാല്യദശയിൽ ഒരിക്കൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആരോഗ്യത്തിനു ഫാനിനകമായ നമ്മുടെ ശീലങ്ങളുടെ കർത്താവായ ചങ്ങനാശേരി നിത്യജീവിതത്തിലെ ദിനചരികളിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്ന ശുചിത്വം ഒരുപക്ഷേ വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോലും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാം. വീട്ടിൽ തിളപ്പിച്ചു കപ്പിയിലടച്ചു ഫാക്ടറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഗ്യാസു കയറ്റിയ സോഡ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം നിത്യവും ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതെന്ന കാര്യം അധികമാളുകൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിമനോഹരങ്ങളായ പദ്യകാവ്യങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, രസകരങ്ങളായ ആഖ്യായികകളും, വിററഴിക്കുവാൻ വിഷമമേറിയ കേരളക്കരയിൽ, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരോഗ്യരക്ഷാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യപതിപ്പിലെ ൧൦൦൦ പുസ്തകങ്ങളും ചിലവുവന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റൊരു പതിപ്പുകൂടി ആവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ഗ്രന്ഥവില്പനയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസായ ശീലമാക്കി കൌതുകകരമായി തോന്നിയെന്നു വരാം.

ഹൈക്കോടതിയിലെ ഉദ്യോഗകാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ൧൦൮ വൃശ്ചികത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ഏല്പെടുത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാനേപഷണക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള നിയമിതനായി. കമ്മിറ്റിയുടെ ജോലികൾ പൂർവ്വസാനിക്കുന്ന

തിന്ന മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പെൻഷൻ പററി പിരിയുകയും ചെയ്തു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ച സഹസ്ത്രാധാധിപന്മാരോടും അഭിഭാഷകന്മാരോടും അവസാനയാത്ര പറഞ്ഞു പിരിയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത വികാരഭരിതമായ പ്രസംഗം ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഗാഢമായി സ്തംഭിക്കുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി വികാരാധീനനാകുകയെന്നുള്ളതു് അത്ര സാധാരണമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നില്ല. ആവേശജനകമായ ഒരൊറ്റ പ്രസംഗം പോലും അതിന്നു മുൻപും പിൻപും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും അന്നത്തെ വിരമവേളയിൽ ഗൽഗദത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എത്രക്ഷോഭജനകമായ ചുറ്റുപാടുകളുണ്ടായിരുന്നാലും പ്രശാന്തതയും ചിത്തദാർഢ്യവും കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഇദ്ദേഹം ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ഗൽഗദപ്പെട്ടു സംസാരിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോഴാണ് കക്കശവും സ്തോഭരഹിതവുമായ ആ ബാഹ്യാവരണത്തിനുള്ളിൽ പരിമുദലവും വികാരാധീനവുമായ ഒരു ഹൃദയം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രേക്ഷകന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസംക്ഷേപം താഴെച്ചേക്കുന്നു.

മാന്യരേ,

“നാല്പത്തിയഞ്ചു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഞാൻ പ്രിപ്പാറട്ടറിക്കാസ്റ്റിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു ചേർന്നു. എന്റെ പിതാവു് അന്നു ഫജർക്കച്ചേരിയിലെ മരാമത്തു വകുപ്പിൽ ഫെഡ് അക്കൗണ്ടൻറായിരുന്നു. ഇന്ന് ബാർ അസോസിയേഷൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസ്. ആ മുറിയുടെ ഒരു കോണിൽ ഒരു പാലിൽ ചാവട്ടയും ചാരി ഇരുന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രം ഇപ്പോഴും എനിക്കു വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. അക്കാലങ്ങളിൽ തുമസ്സന്മാർക്കു കസേരയും മേശയും ഒന്നും നൽകിവന്നിരുന്നില്ല. നാലു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും, ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം എന്റെ മാതാവു് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. അ

ജിനെ പതിന്നാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഞാൻ അച്ഛനും അമ്മയുമില്ലാത്ത ഒരു അഗതിയായിത്തീർന്നു. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഉഭാരമനസ്സനായ ഒരു സ്നേഹിതനിൽനിന്നും ഗണ്യമായ സഹായങ്ങൾ എന്നിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പല കാര്യങ്ങൾക്കും എനിക്ക് എന്റെ കഴിവുകളെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായി വന്നു. എന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു ബാലനും ശാരീരികമായും മാനസികമായും ഉള്ള കഴിവുകളൊഴിച്ചാൽ എനിക്കുള്ളതായി മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്ധകാരമായ ഒരു കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ ചെന്നു പഠിപ്പിച്ച് എനിക്കു ഫീസിനും പുസ്തകങ്ങൾക്കുംവേണ്ടിവന്ന ധനം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങളുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു വളരെ കുറച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ സുഖഭോഗസാധനങ്ങൾ മേടിക്കുവാൻ എനിക്കുള്ള കഴിവു വളരെ പരിമിതമായിരുന്നു. എന്നെക്കാരും കൂടുതൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായ സഹപാഠികളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ കടം വാങ്ങിയാണു ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. മറ്റു ബാലന്മാർ വ്യായാമവിനോദങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് പാഠം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ഡസ്കുകൾക്കു മുമ്പിലിരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. വിഷമങ്ങളും ഭയങ്ങളും നിറഞ്ഞ ആ കാലത്തായിരുന്നു ഞാൻ നീതിന്ത്രായക്കോടതികളുമായി ആദ്യപരിചയം സമ്പാദിച്ചത്. ഒരു അഭ്യയകാർക്കു എന്നെ ഒരു ഭയാലുവായ മുൻസിഫിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹം സത്യം നടത്തുന്നതിനു താൽക്കാലിക കമ്മീഷണരായി ചിലപ്പോൾ എന്നെ നിയമിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഒരു വെക്കേഷൻകാലത്ത് അദ്ദേഹം എനിക്ക് ആലപ്പുഴ, പറവൂർ, കോട്ടയം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ മുൻസിഫന്മാർക്ക് ഓരോ ഗ്രാമംകൂടാത്ത തരികയുണ്ടായി. വള്ളക്കൂലി കൊടുക്കുവാനുള്ള ചെലവും കൈവശമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നും പറവൂർവരെ നടക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ എഴുത്തിന്റെ മേൽവിലാസക്കാരായ മന്ത്രിന്മാർക്ക് എനിക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ കുറിയമായ നിരായയോടുകൂടി പോയ വഴി മുഴുവൻ പിന്നിടേണ്ടതാ

യിവന്നു. നൊന്തു വീങ്ങിയ കാലുകൾ മാത്രമായിരുന്നു എനിക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനം. ഞാൻ കൊട്ടാരക്കര വെട്ടിക്കവല ക്ഷേത്രത്തിലും, പാളയം പള്ളിയിലും, വിഴിഞ്ഞം മുസ്ലീംദേവാലയത്തിലും വെട്ടി സത്യഉത്തരവുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെട്ടിക്കവല ക്ഷേത്രത്തിൽ വെട്ടി, സത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ആൾ വരാത്തതിനാൽ ഉത്തരവു നടത്തുന്നതിനു സാധിച്ചില്ലെന്നു കാണിച്ചു കള്ളറിപ്പോട്ടെഴുതിയാൽ, പത്തു രൂപാ കയ്യൂലി തരാമെന്ന് എനിക്കു എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഭാഗ്യവശാൽ സത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കക്ഷി ഹാജരായി സത്യം ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമാണെന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഏറ്റവും ആകർഷകമായ ആ പ്രലോഭനത്തിനു ഞാൻ വശപ്പെടുപോകുമായിരുന്നില്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇന്നും തീർത്തു പറയുവാൻ എനിക്കു നിർവ്വാഹമില്ല. വിഴിഞ്ഞത്താകട്ടെ ഉത്തരവു നടത്തുന്നതിൽ താല്പര്യമില്ലാത്ത കക്ഷി കരേന്ദ്രി ആപൽക്കരമായ വിദ്വയാണു അയാളുടെ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചത്. അയാൾ കറെ ആൾ ശേഖരിച്ച കമ്മീഷണരെ തല്ലി ഓടിക്കുവാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കി. ഈ കുടിലമായ ഉപായത്തിൽ നിന്നും പിൻതിരിയുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു നിസ്സഹായനായ കമ്മീഷണരുടെ ബാല്യവും അയാളുടെ നിഷ്ഠൂപടമായ ഭാവവുമായിരുന്നെന്നു പിന്നീടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഉന്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു പാറമേൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള പള്ളിയേയും, ഒന്നോ രണ്ടോ മുഷ്കരന്മാർ വിചാരിച്ചാൽ ഇങ്ങിനി വരാത്തവണ്ണം കടലിലേക്കു എറിയപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്ന എന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയേയുംപറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ഞാൻ നടുങ്ങുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു വിധത്തിൽ ഞാനെന്റെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസവും നിയമപഠനവും ൧൯൦൨-ാമാണ്ടോടുകൂടി പൂർത്തിയാക്കി. എനിക്കു അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ജില്ലാക്കോട്ടുസന്നിസ് ആവശ്യമായ ൨൦ രൂപയുടെ പത്രം മേടിക്കുന്നതിന് എന്റെ കൈവശം പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആറു മാസം എനിക്കു അതിലേയ്ക്കു കാത്തിരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവസാനം ഒരു

സുഹൃത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും കുറേ ആഭരണങ്ങൾ കടം മേടിച്ച് രൂപായുക്തം എടുത്ത് കാശുവീതം പലിശനിരക്കിനു പണം കടം കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ഭിക്ഷുവായിരുന്ന ഒരു പണക്കച്ചവടക്കാരന്റെ വശം ആയത് ഈ രൂപായുക്തം പണയംവെച്ചായിരുന്നു ഞാൻ പ്രസ്തുത ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചത്. ആ പണക്കച്ചവടക്കാരൻ എന്റെ ഒരു പഴയ സുരതപ്രിയനായിരുന്നു എങ്കിലും എനിക്ക് അയാൾ യാതൊരു സൗജന്യവും ചെയ്തതന്നില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം അയാൾ അനുഭവിക്കാതിരുന്നില്ല. അയാളുടെ സഹോദരന്മാരുമായി ഉണ്ടായ മത്സരത്തിൽ നിന്നും ഉളവാക്കിയ ഒരു കലശലായ വെല്ലുവിളിയിൽ അയാൾ എന്നെ അയാളുടെ വക്കീലായി എടുത്തുകൊണ്ടും, തന്മൂലം അയാൾ ക്രമരഹിതമായ പലിശയുക്തം എനിക്ക് കടംതന്നതായ തുകയുടെ അനേകം മടക്കു വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ എനിക്ക് വക്കീൽഫീസ്സായി തരണമെന്നുവരികയും ചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ അസുഖകരമായ ഈ സംഭവങ്ങളെ ഞാൻ ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചത് ആത്മപ്രശ്നം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല, പിന്നെയോ, എന്റെ മുമ്പിൽ ധാരാളം കാണുന്ന ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വമായ ചെറുതരം വക്കീലന്മാർക്ക് ആയതു സമാധാനത്തിനും പ്രോത്സാഹനത്തിനും വക നൽകിയെങ്കിലോ എന്നു കരുതി മാത്രമാണ്.

അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ആൾ അധികപ്പെടുമ്പോഴെങ്കിലും ഉയന്നതരം അഭിഭാഷകന്മാരുടെ സംഖ്യ തുലോം കുറവാണ് ആ തൊഴിലിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ ആശ്വാസത്തിനായി പ്രായേണ ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ വക്കീൽപ്പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ നേരേ വിപരീതമായിരുന്നു. കൊല്ലം ബാറിൽ അന്ന് ആവശ്യത്തിലധികം വക്കീലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒന്നാം കിടയിലുള്ള വക്കീലന്മാർ കുറവെന്നുവെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ പ്രതിഭാസമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും വിജയം നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ആയത് എനിക്ക് ഉള്ള

എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ എനിക്കു വക്കീൽപ്പണിയിൽ താണപടിയിൽ അധികകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ്. ഇരുപത്തിനാലു സംവത്സരക്കാലത്തെ അഭിഭാഷകവൃത്തിക്കുശേഷം എന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയായി നിയമിക്കുന്നതിനു മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി. ഞാൻ ഇന്ന് അതിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നു.

മാന്യരെ, ഒരു ജഡ്ജി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് അഭിഭാഷകസംഘത്തിന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ ലഭിക്കുക എന്നത് ഒട്ടും ലഘുവായ ഒരു സംഗതിയല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു ജഡ്ജിയുടെ പ്രശസ്തിയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അഭിഭാഷകന്മാരല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് എന്റെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും എനിക്കറിവുള്ളതാണ്. എന്നെ ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതായ സമയത്ത് അനുഭവിക്കുവാൻ വന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻസ്റ്റേഫിതൻ എന്നോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “മിസ്റ്റർ പിള്ളേ, എനിക്കു നിങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യത്തേയോ നിയമശാസ്ത്രത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തേയോപറ്റി ഒന്നുംതന്നെ അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമുണ്ട്. അതുതന്നെയാണു വേണ്ടതും.” അമേരിക്കയിൽ ഒരു കൌണ്ടിജഡ്ജി നിർമ്മാതാവായപ്പോൾ അവിടത്തെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയെ ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായി ഞാൻ എവിടെയോ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമമൊന്നും തനിക്കറിവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയോജകന്മാരോടവർ മറുത്തുപറഞ്ഞെങ്കിലും അവർക്കു സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമായുണ്ടെന്നും, അതു ധാരാളം മതിയെന്നും ഉള്ള കാരണങ്ങളിന്മേൽ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആ മഹതിയെ അവർ നിർബന്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ ഒരു നല്ല ജഡ്ജിയായിത്തീരുകയും അങ്ങിനെ ആ നിയോജകന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല; എന്തെന്നാൽ നിയമം

വെറും സാമാന്യബുദ്ധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതു മാത്രമാണ്. അതിനാൽ എന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് അമിതമായ ചാരിതാത്മ്യമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വളരെ ശ്ലാഘിച്ചു പറഞ്ഞതായ അക്ഷോഭ്യമായ മനുസ്ഥിതി ഞാൻ ഒട്ടെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു രഹസ്യമായ ഒരു കാരണവുമുണ്ട്. ഞാൻ കോടതിയിൽ വരുന്നത് എന്റെ കേസ്സുകൾ പഠിക്കാനേയും തനമൂലം തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയുമായിരുന്നു. കേസ്സുകളിലെ കാര്യഭാഗങ്ങളും നിയമപരമായ വശങ്ങളും വക്കീലന്മാരിൽനിന്നു പഠിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ നയം. ആ നിലയിലുള്ള ഒരാളിന് അധികം ക്ഷമകേടു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനാൽ ഒരു ജഡ്ജി എന്നുള്ള നിലയിൽ എനിക്കേതെങ്കിലും വിജയം നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു നിങ്ങൾ എനിക്കു തുടരെ നൽകിയിട്ടുള്ള സഹായവും സഹകരണവും മാത്രംകൊണ്ടാണെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

അഭിഭാഷകസംഘം ഒരുവക ഉപദ്രവവും ജോലിചെയ്തു തീർക്കുന്നതിന് വിചാരിച്ചുവെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. നേരേമറിച്ച് ഒരു ജഡ്ജി എത്ര വലിയ പണ്ഡിതനും സമർത്ഥനും ആയിരുന്നാലും, കയ്യുഷ്ണമയുള്ള അഭിഭാഷകന്മാരുടെ സഹായം കൂടാതെ സ്വകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അയാൾക്കു കഴിവുണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണെന്നുള്ളതു്. ഒരു കേസ്സിനെപ്പറ്റി വിശദമായ വാദമാണെന്നിരിക്കിലും. വാദം കുറഞ്ഞുപോയി എന്നല്ലാതെ കൂടിപ്പോയതായി പരാതിപ്പെടേണ്ട അവസരം എനിക്ക് ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു പ്രകടിപ്പിച്ചതായ സൗഹൃദം എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എനിക്കുള്ള കുറവുകളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിവുള്ളതു എനിക്കുതന്നെയാണു്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഒരുദാർശ്യവും എന്നെപ്പറ്റി ചെയ്തതായ സ്തുതിവചനങ്ങൾക്കൊന്നിനുംതന്നെ എനിക്കുതക്കമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങളെയാണ് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അവയെ ഞാൻ ജീവാവസാനംവരെ കാർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ ഇതരജഡ്വിമാരോട് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധവും സൗഹാർദ്ദപൂർണ്ണമായിരുന്നു എന്നു പറയുവാനും എനിക്കതീവ സന്തോഷമുണ്ട്. എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതനായ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് വയസ്സിൽ എന്നെക്കാൾ ചെറുപ്പമാണെങ്കിലും ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെപ്പോലെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടി എന്നോടു പെരുമാറിയിരുന്നു.

മാന്യരെ, എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇത്രയധികംപേർ ഇവിടെക്കൂടി എന്നോടുള്ള സൗഹാർദ്ദം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനു ഞാൻ നെകുടി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഞാൻ വിജയവും ഐശ്വര്യവും ആശംസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇന്നൊഴിയുന്നതോ, അതിൽ ഉപരിയായോ ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ ഒരോരന്തരം യഥാകാലം അർഹായിത്തീരട്ടെ. നിങ്ങളോട് എനിക്കുള്ള ഉപദേശം ഒരു കവി പറഞ്ഞതുപോലെ 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ സത്യമുള്ളവരായിരിക്കുക. എന്നാൽ ആരോടും അസത്യം കാണിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല' എന്നു മാത്രമാണ്."

അന്നത്തെ ഡയറിയിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

“വക്കീലന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സംഘം ഇന്നത്തെ റഹ്മാൻസിനു ഫൈക്കോടതിയിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. എന്റെ എഴുതിയ പ്രസംഗം ശരിയായി വായിച്ചുതീർക്കുവാനെനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. വികാരാവേശംകൊണ്ടു പരാധീനനായിത്തീർന്ന ഞാൻ വളരെ വിഷമപ്പെട്ടാണ് അതു വായിച്ചുതീർത്തത്. എന്റെ ആഭ്യന്തരപൂർവ്വമായ ഈ സ്തോഭപ്രകടനം അവിടെക്കൂടിയിരുന്നവരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം”.

അദ്ധ്യായം ൩൨

നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാദ്യത്തേതായ കറുകച്ചാൽ വിദ്യാലയ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റിയും, അതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി നരകിയ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തെക്കുറിച്ചും ഇതിനുമുൻപൊരവ സരണിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതുവരെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാലാനുകൂലമായ രചനാരീതി വിട്ടിട്ട്, നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും തമ്മിൽ ദീർഘകാലം നിലനിന്നിരുന്ന അഭേദ്യമായ സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാനും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ തുടച്ചുതായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അസുഖകരങ്ങളായ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും വ്യക്തിവിദ്വേഷപരമായ പ്രസ്താവനകൾക്കും ഇട നരകിയ ചില സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദമായ ഒരു പരിജ്ഞാനം വായനക്കാർക്ക് നൽകുവാൻ സുകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവഘട്ടം മുതൽ, വ്യക്തിപരവും തത്പരവുമായ കാരണങ്ങളാൽ ആ സ്ഥാപനത്തോടുള്ള ബന്ധം ചങ്ങനാശേരി പരിപൂർണ്ണമായി പരിമേദിച്ചുകൂടുന്ന കാലം വരെയുള്ള അതിന്റെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു കണ്ണോടിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ശ്രേയസ്കരമായ പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി അദ്ദേഹമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളുടെ ഒരു രൂപം വായനക്കാർക്ക് വ്യക്തമായി സങ്കല്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കും.

മൗണ്ട്-ലാൺ കറുകച്ചാൽവിദ്യാലയം ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായി ഉയർത്തി നൂതനമായി പണികഴിച്ചു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചതെന്നുള്ള വിവരം ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൗണ്ട്-ൽ മാത്രമാണ് പ്രസ്തുത വിദ്യാലയം ഒരു ഫെസ്കൂളായി ഉയർന്നുനിൽക്കു പ്രാരംഭേതമ

ങ്ങൾ തുടങ്ങിയത്. സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽ സിക്രട്ടറിയായ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും വിദ്യാലയത്തിന്റെ സ്ഥലത്തുള്ള മാനേജരായിരുന്ന നടമേൽ മി. ഇരവി കുറുപ്പും തമ്മിലുണ്ടായ സ്വപരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മകൊണ്ടാണു പത്തു വർഷക്കാലത്തേയ്ക്കു കറുകച്ചാൽ ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായിത്തന്നെ കിടക്കേണ്ടിവന്നത്. ഉത്തജ്ജ്വലമായ മി. കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ളയെ ഇക്കാലത്തു പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. പ്രകൃത്യാ ഉത്സാഹശീലനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടി സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ആശാസ്യമായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. കറുകച്ചാൽ വിദ്യാലയത്തെ ഒരു ഫെസ്കൂളായി ഉയർത്തുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമങ്ങളും ഉത്സാഹശീലവും മാനേജരായിരുന്ന മി. ഇരവി കുറുപ്പിലേയ്ക്കു കൂടി സംക്രമിച്ചു. ഇവരുടെ സംഘടിതശ്രമം കാലക്രമേണ സഫലമായിത്തീർന്നു. ഫെസ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഇവർ ചങ്ങനാശേരിയെത്തന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു മാനേജർ മി. ഇരവി കുറുപ്പു ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച കത്തിന്റെ പകർപ്പു താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

“നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ മൂലഗ്രഹമായ ഈ സ്ഥലത്തു നാം ആരംഭിച്ചതായ സമുദായസേവനങ്ങൾ പൊതുവേ അപൂർണ്ണതയിൽ അവസാനിച്ചിട്ട് അനേകവർഷങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും വിസ്തീർണ്ണമായ ഒരു ഭൂസ്ഥത്തു കണ്ടവരുടെ കുന്നുകാലികൾക്ക് മേച്ചിൽസ്ഥലമായും, ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയം ഈ നാട്ടിലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവിതയാത്രയിൽ അസ്ഥാനത്തു പരിത്യജിക്കുന്നതിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായും, കഴിഞ്ഞുപോരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എവിടെയെല്ലാമായിരുന്നാലും ഈ പരിതാപകരമായ നില നായർസമുദായത്തിനു പൊതുവേയും നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കു പ്രത്യേകമായും ലജ്ജാവഹവും നമുക്കേവർക്കും മമ്മഭേദകവുമാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാകുന്നു.

ഈ നാട്ടിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നും നമ്മുടെ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഫലപ്രാപ്തിക്കും ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയം ഒരു

ഹൈസ്കൂളാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണുള്ളതു നാം അതിന്റെ സംസ്ഥാപനകാലത്തുതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ഇവിടെ എത്ര വിജയകരമായിരിക്കുമോ അതിലധികം അപജയമായിരിക്കും ഒരു മിഡിൽസ്കൂൾ എന്ന് ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ജീവിതം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ നാട്ടുകാരിൽനിന്നുണ്ടായ അനുകൂല്യത്തിന്റെ അപൂർണ്ണതയും സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവൃത്തിവൃത്തത്തിൽ പ്രതിക്ഷണം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൈകല്യവും ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിന് എത്രത്തോളം തടസ്സം വരുത്തി.

ഇപ്പോൾ ഈ വിദ്യാലയത്തിലും അതിനു പുറത്തും നവമായ ഒരു ഞർവും ഉത്ബുദ്ധതയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ഉണർവ് സോപിതം ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഈ മാസം ൨൯-ാം- ബുധനാഴ്ച പതിനഞ്ചു നാഴികയ്ക്കുമേൽ പതിനെട്ടു നാഴിയ്ക്കുമുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നടത്തണമെന്നും, ആ മംഗളകർമ്മം അങ്ങു ചെയ്യണമെന്നുമാണു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിനു രണ്ടിനും അങ്ങയുടെ അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ അനുമതിയുണ്ടാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ പിന്താങ്ങി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. അന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ന്യായാധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ അല്പക്ഷപടം അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം യഥാകാലം ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. കെട്ടിടം പണി പൂർത്തിയായതിനു ശേഷവും ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞു മാത്രമേ അധികാരികൾ വിദ്യാലയത്തെ ഒരു ഹൈസ്കൂളായി ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള അനുമതി നൽകിയുള്ളൂ.

പെരുന്നയിലെ ഹൈസ്കൂളും വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരവും ആണു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു

വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം. ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കു നായർസമാജം ഒരു സ്ഥലവും, കെട്ടിടംപണിക്കു് ആയിരം രൂപയും, സംഭാവന ചെയ്തതുപയോഗിച്ചാണു് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചതു്. ചങ്ങനാശേരി മറെറാരായിരം രൂപ കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു സംഭാവനയായി നൽകി. തൊണ്ണൂററിഅഞ്ചിലാണു കെട്ടിടംപണി ആരംഭിച്ചതു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു കാര്യമായ പല ആനുകൂല്യങ്ങളും ഈ വിദ്യാലയസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ചു ലഭിയ്ക്കുമെന്നു സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതിലേയ്ക്കു സൊസൈറ്റി അന്നു ദിവാൻജിയായിരുന്ന മി. രാഘവയ്യായേ സമീപിച്ചപ്പോൾ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണോ എന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ചോദ്യം അദ്ദേഹം അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരോടു ചോദിച്ചു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആനുകൂല്യം നഷ്ടമാകരുതെന്നുദ്ദേശിച്ച് ഉടൻതന്നെ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരി മി. മന്ദത്തിനയച്ച ഒരു എഴുത്തിനു മറുപടിയായി മി. മന്ദം താഴെച്ചേർക്കുന്ന കത്തയച്ചു.

“എഴുത്തു കിട്ടി. ഗവണ്മെൻറിനാവശ്യമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണു്. അതിനിവിടെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള നക്കൽകുറ്റകൾ ഓണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ അയയ്ക്കാം. പരിശോധിച്ചു വേണ്ടവണ്ണമാക്കി ഫീസു കൂടാതെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയും അവിടുത്തന്നു കൊടുക്കണം. രണ്ടു മാസംകൂടി കഴിയാതെ എനിക്കു സ്ഥലം വിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദിവാൻ ഒന്നും നമുക്കു തരാതിരിക്കുവാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ അതു കഷ്ടമാണു്. ഏതായാലും ജനുവരിക്കു മുൻപു സ്കൂളിന്റെ സകല കുറവുകളും തീർത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു തുറപ്പിക്കാം. പിന്നീട് കട്ടെ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം. അതിനു മുൻപു സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. പൂജ എടുപ്പിനു ഇങ്ങോട്ടു വരുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മീറിംഗു് കൂടി ഇതുവരെയുള്ള നടപടികളെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തുകയും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു.....പള്ളിക്കൂടം

പണി മുടങ്ങാതെ നടക്കുന്നു. രണ്ടായിരം രൂപയ്ക്കുമേൽ കടമുണ്ട്. എങ്ങിനെയായാലും രണ്ടു മാസത്തിനകമെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കാമെന്നാണാശ. മി. പ്രൈഡും അസിസ്റ്റൻറും വന്നു കെട്ടിടവും സ്ത്രീകളും പരിശോധിച്ചു. അനുവാദം കൂടാതെ ഫിഫ്ത്തു ഫാറം തുടങ്ങിയതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹമാവശ്യപ്പെട്ടമാതിരി ഒരു സമാധാനം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സായ്പ് നല്ലവണ്ണം തൃപ്തിപ്പെട്ടു പോയി എന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഡയറക്ടററാഫീസിൽനിന്നും അതിനൊരാഴ്ച വട്ടം മുൻപ് എഴുതിയ ഒരു ത്തരവ് അന്നു കിട്ടി. അടുത്ത സ്കൂൾവർഷത്തിലേയ്ക്കു ഫിഫ്ത്തു ഫാറം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഓർഡർ. ഇക്കൊല്ലം തന്നെ അനുവാദം വേണമെന്നു വീണ്ടും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മി. പ്രൈഡ് നമുക്കനുഭൂലമായി എഴുതുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കാണുന്നതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ മി. പ്രൈഡ് ആകപ്പാടെ നല്ലയാളാണെന്നാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം”

ശരിയായ രീതിയിലുള്ള കെട്ടിടമൊന്നും കൂടാതെയാണു പെരുന്നയിൽ സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചതെന്നും, അധികൃതന്മാരുടെ അംഗീകാരം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ വർഷവും മുറയ്ക്കു ക്ലാസ്സുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും, ഈ എഴുത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. കെട്ടിടമില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു ക്ലാസ്സുകൾക്ക് അംഗീകാരം നൽകുവാൻ വൈമനസ്സും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ചങ്ങനാശേരി അധികൃതന്മാരെ നേരിട്ടു കണ്ടു, കെട്ടിടംപണി ഉടനടി പൂർത്തിയാക്കാമെന്നുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഉറപ്പിന്മേൽ കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒടുവിൽ കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയായി. അതിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയെ തന്നെ ക്ഷണിച്ചു. അത്യാഡംബരപൂർവ്വമായ ഒരു സപീകരണമാണു സൊസൈറ്റി ദിവാൻജിക്കു നൽകിയത്. ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു ദിവാൻജി സംതൃപ്തനായി മടങ്ങിപ്പോയി.

സ്കൂളിന്റെ ഉൽപ്പാദനകർമ്മം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മന്ദ്രാ പത്മനാഭപിള്ള വീണ്ടും ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇങ്ങിനെ യെഴുതി.

“അങ്ങയുടെ സ്വാഗതപ്രസംഗം പത്രങ്ങൾക്കയച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടയച്ചുതരണം. നമ്മുടെ കെട്ടിടത്തിനു ൧൨൦൦൦ രൂപാ ചിലവായെന്നാണ് അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നുപറഞ്ഞു. അതു മുപ്പതിനായിരം രൂപായെന്നാണു്. എന്റെ റിപ്പോർട്ടിലങ്ങിനെയാണ്. അത്യാവശ്യവുമാണല്ലോ! സത്രംപുരയിടവും മറ്റുമുള്ള പ്ലാൻ ഉടനെ അങ്ങോട്ടയക്കാം. ആ വസ്തുവും കെട്ടിടവും, ൧൦൦൦൦ രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറും തരുന്നതിനും, ഇടയ്ക്കു കിടക്കുന്ന കുടിവക പുരയിടം ഒഴിച്ചുതരുന്നതിനും, അപേക്ഷ കൊടുക്കണം. പെട്ടെന്നുതന്നെ കാര്യം നടക്കാൻതക്ക നടപടിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ(ദിവാൻജിയെ) കണ്ടുപറകയും വേണം. വേഷ്ണുരുടെ അഭിപ്രായമോ മറ്റോ നമുക്കാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അതനുസരിച്ചുള്ള കാലവുമാണ്. അതിനാൽ ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഉടൻതന്നെ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.”

ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറു സംബന്ധിച്ചും സക്കാർവക പുരയിടവും കെട്ടിടവും സൊസൈറ്റിക്കു വിട്ടുകിട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സർവ്വസാധീനശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു ശ്രമങ്ങളാർജിച്ചു. ബിൽഡിംഗിനു ഗ്രാൻറു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു മുൻകൂട്ടി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു കെട്ടിടം പണി കഴിച്ചിരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധമുണ്ട്. പെരുന്നയിലെ സ്കൂൾക്കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്ലാൻ മുൻകൂട്ടി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനു ദിവാൻജി വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുമാർക്കുവശപ്പെടുത്താൻ അംഗീകൃതമായ പ്ലാനനുസരിച്ചല്ല കെട്ടിടം കെട്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നായിരുന്നു ഡയറക്ടറുടെ മറുപടി. ഗ്രാൻറുവദിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നഭിപ്രായപ്പെടുവാനല്ല, ഗ്രാൻറുതുകയെന്തായിരിക്കണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്യുവാനാണു ഡയറക്ടറുമാർ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു മറുപടി ലഭിച്ചു.

അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആരായിരം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സൊസൈറ്റിയുടെ ഔദ്യോഗികറിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതിങ്ങിനെയാണ്.

“പ്രസിഡൻറവർകളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ശ്രമംകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആരായിരത്തിൽ ചിലപാനം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറനുവദിച്ചു വാങ്ങാനിടയായി..... ഇതിനോടു (പെരുന്നസ്തുളിനോടു) തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സർക്കാർ സത്രപുരയിടവും സത്രവും സൊസൈറ്റിക്കു വിട്ടുതന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. കെട്ടിടവിലയായ മൂവായിരത്തിൽപരം രൂപാ കൊടുത്താൽ രണ്ടര ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്ഥലം വെറുതെ തരുന്നതാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചു. വിലകൂടാതെതന്നെ സത്രവും വിട്ടുതരേണ്ടതാണെന്നു പ്രസിഡൻറവർകൾ വീണ്ടും അപേക്ഷ കൊടുത്തു നടപടി നടത്തി വരികയാണ്.”

റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്ന “എഴുത്തുകുത്തുകളുടേയും നടപടികളുടേയും” ഫലമായി കെട്ടിടവും വിലകൂടാതെതന്നെ സൊസൈറ്റിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ആരായിരം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറും രണ്ടര ഏക്കർ സ്ഥലവും, അതിലുള്ള സത്രവും, ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാനിടയായതു ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്വാധീനശക്തി ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ഇക്കാലത്തും മി. മന്ത്രതു പരമനാഭപിള്ള നിഷേധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സൊസൈറ്റിയുടെ ശ്രമഫലമായി ഉയർന്നുവന്ന മറ്റൊരു സ്ഥാപനം പ്രാക്കുളംവിദ്യാലയമാണ്. മി. പ്രാക്കുളം പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമഫലംകൊണ്ടു, സമുദായഭേദംകൂടാതെ ആ സ്ഥലത്തുള്ള സകല ജനങ്ങളുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാലയമാണിതു്. ൯൩-ൽ ആരംഭിച്ച ഈ സ്ഥാപനം ൯൬-ൽ ഒരു പൂർണ്ണമിഡിൽസ്കൂളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത മിഡിൽസ്കൂൾ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ആക്കി ഉയർന്നുനീങ്ങുന്നതിന്നു ഗവ

മെർൻറിന്റെ പൂർണ്ണമായ സഹകരണം പ്രതീക്ഷാസരണം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ വിസമ്മതം വിഗണിച്ചു വിദ്യാലയപ്രവർത്തകന്മാർ അനുവാദം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾ ആരംഭിച്ചു. അധികാരികൾ അവയ്ക്കംഗീകാരം നൽകുകയുണ്ടായില്ല. ഇതു പ്രാക്കുളം മ.പ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു വല്ലാത്ത ഇച്ഛാഭംഗത്തിനിടയാക്കി. നിരാശനായ അദ്ദേഹം ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾക്കംഗീകാരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഒരു വ്രതം ഭീക്ഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വിഷമാവസ്ഥയ്ക്കൊരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യായെ നേരിട്ടുകണ്ടു ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾക്ക് അനുവാദം നൽകണമെന്ന നിർബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ നിരസിക്കുവാൻ മടിച്ചുമാത്രം ദിവാൻജി ആവശ്യമുള്ള ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ വേണ്ട നിദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അങ്ങിനെ പ്രാക്കുളം മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭീക്ഷയുടമവസാനിച്ചു.

സൊസൈറ്റിയുടെ മറ്റൊരു സ്ഥാപനമായ കരുവാറ്റാ വിദ്യാലയമാരംഭിക്കുന്നതിനും സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർക്കു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും നേരിടേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. സൊസൈറ്റിവക സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തിനു സമീപം മറ്റൊരു വിദ്യാലയം നടന്നുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകൻ നൂനതമായി ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ ശക്തിപൂർവ്വം ചെറുത്തു. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്വാധീനശക്തിയേ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ആ നിർഭാഗ്യവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കരുവാറ്റായിൽ ഒരു ഫൈസ്കൂൾ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ സൊസൈറ്റിക്കുനമതി ലഭിച്ചു. സമുദായത്തിൽ കേശവക്കുറുപ്പിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ ഔദാര്യബുദ്ധികൊണ്ടും, നാട്ടുകാരുടെ നിസ്സീമമായ സഹകരണംകൊണ്ടും, കരുവാറ്റാവിദ്യാലയം ഉയർന്നുവന്നു അതു സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രസ്തുത ഫൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കെട്ടിടം നിശ്ചിതമുളർത്തത്തിൽ ഉൽഖാടനം ചെയ്തതു ചങ്ങനാശേരി

തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഒരു പാരികമായ ഉൽഘാടനകർമ്മം നടത്തിയത് അന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജിയായിരുന്ന വാട്ട്സായിരുന്നു. കരുവാറാസ്രക്കുളി നോട്ട് തൊട്ടുകിടന്നിരുന്ന നാലിൽചിലപാനം ഏക്കർ പുതുവൽ ഭൂമി സൊസൈറ്റിക്കു പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെങ്കിലും ഒടുവിൽ സഫലമായിത്തീർന്നു. പുതുവൽ പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ നേരിടേണ്ടിവന്ന ദുഃഖങ്ങളെക്കുറിച്ചു മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കുയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു

“ഞാൻ ഇന്നാല കാലത്ത് ഇവിടെ എത്തി വീണ്ടും പണി തുടങ്ങാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുതുവൽക്കാരം എന്തായെന്നറിയുന്നില്ല. എത്രകുറച്ചിട്ടും ഇവിടെ വന്നു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമുക്കുനുകുലമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയി. ഇവിടെനിന്നു കുറേ പണവുംകൊണ്ട് തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോയതായി അറിയാം. വക്കാലത്തു കൊടുത്തു വാദിച്ചിരിക്കാനോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. എത്ര പണം ചെലവുചെയ്താലും അവർക്ക് ജയം കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിച്ചു ശ്രമം ചെയ്യാതിരിക്കുകയല്ല. മി. രാമസുബ്ബയ്യയേയും ദിവാൻജിയേയും കണ്ടു പറഞ്ഞു വേണ്ട ഉത്തരവു ഇടുവിപ്പിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. മറിച്ചുത്തരവുണ്ടായാൽ പിന്നെന്താശയ്ക്കും വകയില്ലാതെ വരുമെന്നുള്ളതു അവിടെ കാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

സെസൈറ്റിക്കു പുതുവൽക്കാരത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയാകുന്ന മഹാമാന്ത്രികന്റെ പിന്തുണകൊണ്ടു യാതൊരു നിരാശയ്ക്കും ഇടവന്നില്ല.

ചാലയിൽ പണിക്കരുടെ സ്വദേശമായ കാവാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിലും സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും ഒരു ഇംഗ്ലീഷുസ്കൂൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് അപ്രതിരോധമായ ചില പ്രാതികൂല്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ മറ്റൊരു വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുവാൻ അളവറ ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൃഷ്ണപ്രഭുവിന്റെ നീക്കത്തിൽ നിന്നുമായിരുന്നു തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായത്.

വീച്ചത്. സെസൈറിയോ മിഷ്യനറിമാരും തമ്മിൽ ശക്തിയേറിയ ഒരു മത്സരം നടന്നു. സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ സൊസൈറിക്കു നുകുലമായി റിപ്പോർട്ടയച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച കത്തു കാണുക.

“കാവാലംസ്കൂൾ നമുക്കുതന്നെ തരുന്നതിന് ഇൻസ്പെക്ടർ ശക്തിയായി എഴുതീട്ടുണ്ട്. അതു ഡയറക്ടറുടെ മേശമേൽ ചെന്നിട്ടു പതിനഞ്ചു ദിവസമായി. ഒപ്പിട്ടയയ്ക്കാത്തതിൽ ചില സംശയങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. കാവാലത്തു നായർക്കാണ് ശക്തിയെങ്കിലും അവിടേയും മാപ്പിളയ്ക്കുവേണം പള്ളിയിട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞു ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാൻ വളരെ ശ്രമിക്കുന്നതായി അറിയാം. ചാലയിൽ പണിക്കർ ആ സ്കൂളിനു പ്രത്യേക താല്പര്യം കാണുന്നതായിരിക്കണമെന്നു കൊണ്ടു നമുക്കു ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുംകൂടാതെ സ്കൂൾ നടത്താൻ കഴിയും. ആ മിഡിൽസ്കൂൾ ചങ്ങനാശേരി ഫൈസ്കൂളിനു സഹായവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഡയറക്ടറെക്കുണ്ട് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചയയ്ക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. കെട്ടിടം കെട്ടാൻ സമയമതികൂരിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കൊണ്ട് അനുവാദം കിട്ടാൻ ധൂതിയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ന്യായവും നേരുമായിരിക്കും.”

മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള അനന്തരകാലങ്ങളിൽ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, ഇത്തരം വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആലംബം നായർസർവീസ് സൊസൈറ്റിക്ക് എത്രമാത്രം അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഈ കത്തുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ! ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമംകൊണ്ടു സാധ്യമല്ലാത്ത കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് അന്നു നായർസർവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. അനുഭവവും ഏതാണ്ടുപ്രകാരംതന്നെ യായിരുന്നു. എന്നാൽ കാവാലംസ്കൂളിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രതിയോഗിയായിരുന്ന ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാൻ തുല്യശക്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഗവണ്മെന്റനുവാദം അത്ര സുകരമായി ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സ്ഥലം കണ്ടു തീരുമാനിക്കുന്നതാണെന്നു ഡയറക്ടർ ഉത്തരവു പാസ്സാക്കി. അതുകൊണ്ടു സൊസൈറ്റിക്കുനുകുലമായ പൊതുജനാഭിപ്രായം

രൂപവൽക്കരിക്കുവാനുള്ള ഭാരം മി. മന്ദത്തിന്റെ ചുമലിൽ വന്നുചേർന്നു. ചങ്ങനാശേരിക്കു വീണ്ടും മി. മന്ദമിങ്ങനെ എഴുതി അയച്ചു.

“കാവാലംസ്ത്രീസ്ഥലം നോക്കാൻ ഡയറക്ടർ ന്നാം അവിടെ എത്തുമെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നലെക്കാലത്തേ ആലപ്പുഴെ എത്തി. മെ. എം. എൻ. നായർ, ശിവരാമപ്പണിക്കർ, ഡാക്ടർ ചണിക്കർ എന്നിവരോടുകൂടി കാവാലത്തെത്തി. അവിടെ ആളുകൾ കൂടാനും മറ്റും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ നേരത്തേ ചെയ്തിരുന്നു. രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ അവർകൾ മുതൽപേർ വേണ്ട ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ഫാജരുണ്ടായിരുന്നു. എതുവശത്തു കത്തനാതം കൂട്ടരുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലവും നോക്കി ഡയറക്ടർ മടങ്ങി. അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങയുടെ എഴുത്തു ഡയറക്ടർക്കു കിട്ടിയതായി അറിഞ്ഞു. നമുക്കു ഫണ്ടില്ലെന്ന് ആരോ സാസ്തിനെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാവാലംസ്ത്രീനെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു പരിഭ്രമത്തിനും ആവശ്യമില്ല. കെട്ടിടം കെട്ടിച്ചുതാനും മറ്റെല്ലാ ചുമതലകളും വഹിക്കുവാനും രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കരവർകൾ തയ്യാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനും കൃസ്തപ്രാനികളുടെ അധികപ്രസംഗത്തിനോടു കൂറു വെറുപ്പു തോന്നുകയും തന്മൂലം നല്ല വാശിവരികയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു ലോവർഗ്രേഡ് സ്ത്രീയെ വേണ്ട മൂലധനം രണ്ടായിരം രൂപയാണ്. അതു ബാങ്കിലിട്ടു രസീതു കാണിച്ചാൽ മതി. അതിപ്പോൾത്തന്നെ കാണിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ന്യായവും കാര്യം നടത്താനുള്ള ആളുകളും നമുക്കുണ്ട്. കുട്ടനാടൻപ്രദേശത്തുള്ള സുകലസ്ത്രീകളും കൃസ്തപ്രാനികളുടെ വകയാണ്. ഈ ഒരു സ്ഥലത്തേ സ്ത്രീ നമുക്കു കെട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അവിടെയും അവർക്കു വാശി. നാം സ്ത്രീകെട്ടാമെന്നു പറയുന്നതു കാവാലംകരയിലാണ്. കൃസ്തപ്രാനികൾ കെട്ടാമെന്നു പറയുന്ന കാവാലംസ്ത്രീ കുന്നമ്മക്കരയിലാണ്. അവിടെ അൻപതു വീടു കാരേയുള്ളു. കാവാലത്തുള്ള അഞ്ഞൂറു വീടുകളിലെ കുട്ടികൾ ആറു കടന്നു കുന്നമ്മേൽ ചെന്നു പഠിക്കണമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഈ ന്യായങ്ങളെല്ലാം കാണിച്ചു നാട്ടുകാരുടെ

ഒരു മെമ്മോറിയലും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ബുധനാഴ്ച ഡയറക്ടർ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തുമെന്നറിയുന്നു. അന്നോ അടുത്ത ദിവസമോ ഡയറക്ടറെക്കണ്ട് അനുവാദം ഉടനെ വാങ്ങണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒന്നിനും പുറപ്പെടാത്ത രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ വർകൾ പുറപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ തോൽവിപറ്റിയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ അപമാനമാകും..... വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

ചങ്ങനാശേരി “വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുകയും” അതിന്റെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗം നടത്തുവാൻ ഉള്ള അനുവാദം സൊസൈറ്റിക്കു തന്നെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ അതിപ്രധാനങ്ങളായ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രമാണ് മുകളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. സൊസൈറ്റിയുടെ ഏറ്റവും വിലപിടിച്ചവയും, നിർമ്മിച്ചതുമായി നടന്നുപോന്നവയുമായ സ്ഥാപനങ്ങളും ഈ വിദ്യാലയങ്ങൾതന്നെയാണെന്നു തീർത്തു പറയാം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ സജീവമായ നേതൃത്വത്തിൻകീഴിലാണ് ഇവയൊക്കെ ഉരുവിട്ടു വളർന്നുവന്നിരുന്നതെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു മതിയായ തെളിവുകൾ മുൻപുവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ലഭിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ! സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി അതിന്റെ സാമ്പത്തികവും സംഘടനാപരവുമായ ഭരണകൃത്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ചയിലെത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമാണ് ചങ്ങനാശേരി നേതൃത്വമൊഴിഞ്ഞത്. അതിനുശേഷം സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങളുടെ എണ്ണം പെരുകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുൻ വിവരിച്ച വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഉറപ്പും മേന്മയുമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ അധികം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളത് സൊസൈറ്റിയുടെ അനന്തരചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം ൩൩

വശ്യവചസ്സായ ഒരു തുളികാചിത്രകാരൻ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയെ സർവ്വീസു്സൊസൈറ്റിചരിത്രമാകുന്ന മഹാഭാരതകഥയിലേ സവ്യസാചിയായിക്കരുതാമെങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ പാത്മസാരമിയായ സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനായി കരുതേണ്ടതാണെന്നു കുറച്ചു കാലം മുൻപു് ഏഴുതുകയുണ്ടായി. അമിതപരാക്രമശാലിയും, ആയോധനചതുരനും, വികാരാധീനനും, സാഹസികനുമായിരുന്ന കിരീടി നേതൃത്വത്തിനും, പ്രോത്സാഹനത്തിനും, പ്രചോദനത്തിനും ശ്രീകൃഷ്ണനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഓരോ വിഷമസന്ധിയിലും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള പിന്തുണയ്ക്കും സഹകരണത്തിനും സാന്ത്വനോപദേശങ്ങൾക്കും ചങ്ങനാശേരിയേ ആണ് ആലംബമായിക്കരുതിയിരുന്നതു്.

ചങ്ങനാശേരിയും മി. മന്ദവും തമ്മിലുള്ള ആദ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച തുലാം രസകരമായ ഒന്നാണു്. ചങ്ങനാശേരി അന്നു് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചുവരികയായിരുന്നു. മാവുർ-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സ്വദേശമായ ഗ്രാമത്തിലേ ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാലയത്തിന്റെ വാഷികസമ്മേളനത്തിലാലുക്ഷം വഹിക്കുവാൻ തൽപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നു് ഒരു ക്രിമിനൽവക്കീലായി പ്രാക്ടീസു ചെയ്യുന്ന കാലമാണു്. യോഗത്തിലെ ചടങ്ങുകൾ മിക്കവാറും അവസാനിക്കാറായ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് മി. മന്ദം അലുക്ഷനായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പു കൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിക്ക് അന്നു മി. മന്ദത്തിനെ യാതൊരു പരി

ചയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏകിലും അദ്ദേഹം ആ പ്രസംഗത്തല്ല
 രസ് അനുമതി നിഷേധിച്ചില്ല. അന്നുതന്നെ മി. മന്ദം ഒരു
 വാഗ്ദാനം നിമിത്തം പ്രശസ്തനായിരുന്നു. അന്നു പ്രസംഗിക്കു
 വാൻ ലഭിച്ച അനുമതിയെ അദ്ദേഹം ഭംഗിയായും ഫലപ്രദ
 മായും വിനിയോഗിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളെ
 ഭേദം പൊതുക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും അതുജപലമായി പ്രകീ
 തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രഭാഷണമായിരുന്നു അത്. ഒരു
 യുവാവും ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വം ആയിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെ
 മി. മന്ദത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം അന്നുതന്നെ ഒട്ടുവളരെ ആക
 ഷിച്ചിരിക്കണം. ദീപ്കാലം അഭ്യർത്ഥനയും പൊതുജനോപ
 കാർപ്പദമായും നീണ്ടുനിന്ന ആ മൈത്രിബന്ധം ഇങ്ങിനെയാ
 ണാരംഭിച്ചത്. പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ ചങ്ങനാ
 ശേരി മി. മന്ദത്തെ കൊല്ലത്തെയും ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പിന്നെയും വാഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ മി.
 മന്ദം ഏതാനും ചില സ്നേഹിതന്മാരുമായി ചങ്ങനാ
 ശേരിയെ കൊല്ലത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു
 സന്ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ദിനക്രമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഗൃഹ
 ത്തിനു തൊട്ടു മുൻപിലുള്ള ആഫീസിൽ ചെന്നിരുന്നു കേസു
 നോക്കുകയായിരുന്നു. കക്ഷികളെയല്ലാതെ സന്ദർശകന്മാരെ
 അദ്ദേഹം ഈ അവസരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുക പതിവില്ല. മി.
 മന്ദത്തിന്റേയും സ്നേഹിതന്മാരുടേയും ആഗമനം അപ്രതീ
 ക്ഷിതമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കശല
 പ്രശ്നം ചെയ്തതിനുശേഷം വീട്ടിൽ പുറത്തു വരാത്തയിലിട്ടിരുന്ന
 ഇരുപ്പിടങ്ങളിൽ പോയിരുന്നു വിശ്രമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം
 അവരോട്വേക്ഷിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ സമയനിയമത്തെപ്പറ്റി
 മി. മന്ദത്തിനത് അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാനും സമയം
 നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഇരുപ്പിടങ്ങളിൽ. കാത്തിരുന്നതിനുശേഷവും
 ചങ്ങനാശേരി സംഭാഷണത്തിനു വന്നുചേരുന്ന ലക്ഷണങ്ങളൊ
 ണും കണ്ടില്ല. സ്വതന്ത്രചിത്തനായ മി. മന്ദം ഇത് ഒരു അനാ
 ദരവോ അപമാനവോ ആയി കരുതിയിരിക്കണം. ഏതാ

യാലും മി. മന്ദവും സ്നേഹിതന്മാരും ഉടൻതന്നെ അവിടെ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. ഇതിനിടയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി ഭൃത്യനെ വിളിച്ച് അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ദീക്ഷിക്കുന്നതിനും, എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനും ഏല്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. ഇതൊന്നും മി. മന്ദം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മി. മന്ദവും സ്നേഹിതന്മാരും തിരിച്ചുവരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇപ്പോൾഗമാണു നേരിട്ടത്. ഇങ്ങിനെ വാഷിക സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചാരംഭിച്ച സൗഹാർദ്ദം ഇടക്കാലത്ത് അല്പമൊന്നു മന്ദീഭവിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സർവ്വീസ്സൊ സൈററി വീണ്ടും അതു പുനർജീവിപ്പിച്ചു.

സർവ്വീസ്സൊസൈററിയുലം ചങ്ങനാശേരി ഉന്നമിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ചങ്ങനാശേരിയെക്കൊണ്ടു സർവ്വീസ്സൊ സൈററിക്കു കാര്യമായ യാതൊരു ശ്രേയസ്സുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഇന്നു ചിലർ പറഞ്ഞയ്ക്കാമെങ്കിലും ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതുവരെ ജനറൽസിക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തിന്റെ അഭിപ്രായം മറിച്ചായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ മതിയായ രേഖകളുണ്ട്. ൧൧൦൨-ലെ സൊസൈററിബഡ്ജറ്റ് യോഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അംഗങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി മി. മന്ദം പറയുകയായിരുന്നു:—

“സർവ്വീസ്സൊസൈററി അല്ലാപ്പം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്.....സൊസൈററിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഈ വിധം മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണം നമ്മുടെ പ്രസിഡൻറായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടെ നാമധേയത്തിനുള്ള വിലയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തവും ആലോചനാപരവുമായ ഉപദേശത്തിന്റേയും സഹായത്തിന്റേയും ഫലവും ആകുന്നു.”

അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗത്തിൽ മി. മന്ദം വീണ്ടും പറയുകയാണ്:—

“നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും വിശ്വാസബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ ബി. ഏ. ബി. എൽ-നെത്തന്നെ സർവീസ്സൊസൈറ്റി പ്രസിഡണ്ടായി ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലവും ഏകാഭിപ്രായത്തോടുകൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമാണ് സർവീസ്സൊസൈറ്റി ഈ നിലയെ പ്രാപിച്ചത്. സർവീസ്സൊസൈറ്റിയെ നേർവഴിനയിക്കുവാൻ അസാധാരണ ശേഷിയുള്ള കശാഗ്രബുദ്ധിമായ അദ്ദേഹം നിസ്വാർത്ഥപരമായ സമുദായസ്നേഹത്തോടുകൂടി സൊസൈറ്റിപ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നമുക്കു യാതൊരാൾക്കുതന്നെ ഭയത്തിനും കാരണമില്ലെന്നറിയാം.”

ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഏതാനും നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദം ഒഴിയേണ്ടതായി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിൽ മി. മനോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൊസൈറ്റിയംഗങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും സങ്കീർണ്ണവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അവർ ആ നിയമനവാർത്തയെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ സജീവമായ നേതൃത്വം തല്ലാലത്തെയ്യെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുപോകുമെന്നുള്ള ബോധം സൊസൈറ്റിയംഗങ്ങളെ അമിതമായി സന്തപിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അദ്ധ്യക്ഷപദം ഒഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം സൊസൈറ്റിയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ താഴെച്ചേർന്ന പ്രമേയങ്ങൾ വാസാക്കി.

൧. സർവീസ്സൊസൈറ്റിമെമ്പറന്മാരുടെ നിഷ്കളങ്ക ബഹുമാനത്തിനു പാത്രീഭൂതനും, അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യമായി ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലക്കാലവും സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബഹുമാന്യനും, ഒരുത്തമ സമുദായസ്നേഹിയുടേയും രാജ്യഭക്ത

ന്റേയും നിലയിൽ സൊസൈറ്റിപ്രസിഡൻറും സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു സ്മരണീയമായ പല വിശിഷ്ടകൃത്യങ്ങളും ചെയ്തു സമുദായത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിന്റേയും അഭിമാനസ്തംഭമായി ശോഭിക്കുന്ന വിശാലാശയനും, ആയ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അവർകൾ തന്റെ കശാഗ്രബുദ്ധിയും ഭരണചാതുരിയുംകൊണ്ടു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയെ ഇതുപയ്ക്കുവാനും ഭരിച്ചുനിർമ്മിക്കുകയായിട്ടുള്ള സൊസൈറ്റിയുടെ സർവ്വ ഏകദേശപ്രവർത്തനങ്ങളെയും ഏകദേശപൂർവ്വം സ്കരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

൨. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ പ്രസിഡൻറെന്ന നിലയിൽ സൊസൈറ്റിക്കുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വിജയങ്ങൾക്കനുസരണമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തത്തക്കവണ്ണം ഉടനെ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിക്കു ധനശക്തിയില്ലാതെ വന്നതിൽ വ്യസനിക്കുകയും, തല്ക്കാലം സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എൻലാർജ്ജ് ചെയ്ത ഫോട്ടോ വയ്ക്കുകയും, ഇതുവരെ നടന്നുവന്നതുപോലെ മേലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രദിവസം സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ഒഴിവുകൊടുക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു മംഗളാശംസ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിലുപരിയായ ഒരു വീരാരാധനയ്ക്കു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി മുതിർന്നില്ലെങ്കിൽ അതു ചങ്ങനാശേരി പ്രതിബദ്ധമായി നിന്നുകൊണ്ടായിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ.

ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച മറുപടി കത്തും ഇവിടെ ഉദ്ധരണാർഹമാണു്.

“അങ്ങുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ടു ചില ഗുണങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുനിമിത്തം വിശ്വസ്തനായ ഒരു പൊതുജനനേതാവു് എന്നുള്ള പേരിനും, സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ സ്വാധീനത്തിനും, മതിപ്പിനും കുറേ കുറവു വന്നിട്ടു്

ണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്തരിക്കാവുന്നതല്ല. അങ്ങയെപ്പോലെ ശേഷിയും ശക്തിയുമുള്ള ഒരു നേതാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്നിടത്തോളം താഴ്ന്ന സൊസൈറ്റിക്ക് വന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, അതു പല കാര്യത്തിലും നിന്നിടത്തു നിൽക്കുകയും, പുറകോട്ടു പോകുകയും, ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ ഉദ്യോഗപ്രവേശനംനിമിത്തം ഒരു വശത്തുകൂടി സ്നേഹാധിഷ്ഠിതമാകാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുവിൽ നഷ്ടമായിട്ടാണു കലാശിച്ചത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു നമ്മെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും മത്സരത്തിനും എതുപ്പിന്നും ഇടയായിട്ടുള്ളതും.....”

നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി ഒരു സാമൂഹിക സംഘടനയായിരുന്നു എങ്കിലും, ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വം നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു് ആ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും സംതൃപ്തിയും എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. സൊസൈറ്റിയുടെ നയത്തിനോ, പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ എതിരായി മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കു കാര്യമായ യാതൊരു ആക്ഷേപവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ൧൧൧൧-ലെ പ്രാക്കളംസ്കൂൾ ദിനാഘോഷത്തിൽ ഒരു പ്രാസംഗികനായിരുന്ന മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയെ കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിങ്ങനെയായിരുന്നു:—

“നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ എന്നെപ്പോലുള്ള മറ്റു പലരേയുംപോലെ ഞാനും, ഈ സംഘം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മറ്റു പല വർഗ്ഗീയസംഘങ്ങളുടേയും പതിവുപോലെ, സ്വസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള ശ്രമത്തിൽ അന്യസമുദായങ്ങളുമായി മല്ലടിച്ചു, നാട്ടിൽ വർഗ്ഗീയമത്സരവും വഴക്കും വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിട്ടാണു ധരിച്ചിരുന്നത്. എന്റെ വീക്ഷണഗതിയെ മിക്കവാറും കലുഷമാക്കിയിരിക്കാവുന്ന ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ

രണ്ടുയോട്ടുകൂടി ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ വളച്ചുയരുന്ന അകന്നു നിന്നും, അനുഭാവമില്ലാതെയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക്, ഈ സൊസൈറ്റി ഞാൻ ഉയർത്തിയതിനു നേരേ വിപരീതമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തിൽ ഒരു വിപുലമായ നാൽ രൂപവൽക്കരണവും, സ്വരാജ്യക്ഷേമം പരമാദർശമായി കരുതിയിട്ടുള്ള സകലർക്കും സ്വീകാര്യമായ അത്യുന്നതമായ ആദർശങ്ങളാൽ അനുസ്മൃതമായി നിയന്ത്രിതവും, ആയ ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നു സാവധാനത്തിലും മടിച്ചു മടിച്ചും, നിർബന്ധിതമായും, അവസാനത്തിൽ നിശ്ചിതമായും ബോധ്യപ്പെട്ടു. സ്വസമുദായസേവനം അത്യുന്നതമായ ഒരു ആദർശവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയുള്ളവരുടെ എല്ലാം നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിനു ലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ നാമധേയത്തിൽ പുരാതനകാലമുതൽക്കു നിരവധി മതവിരുദ്ധമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ സ്വസമുദായസേവനം എന്ന നാട്ടുത്തിൽ വളരെ വഞ്ചകന്മാരും കലഹകാരികളും അസാമാന്യീകന്മാരും മനുഷ്യവിദ്വേഷികളും എല്ലാക്കാലത്തും, രാജ്യത്തിലും, സമുദായത്തിലും, സ്വരാജ്യാഭിമാനികളും സമുദായസ്നേഹികളും ആയി പല ഉപദ്രവങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരമാർത്ഥമായ സമുദായ സേവനമെന്നുള്ളത് ഇതൊന്നുമല്ല. അതിന് അനേകവർഷത്തെ, അനേക പരമ്പരകളുടെ ശാന്തവും ക്ഷമാപൂർവ്വവും ആധ്യാത്മികവും ആയ സംഘടനാജോലി, വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചും സങ്കടങ്ങൾ സഹിച്ചും, ആർക്കുവേണ്ടി നാം വേല ചെയ്യുന്നുവോ അവരിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും അപഖ്യാതികളേയും അധിക്ഷേപങ്ങളേയും വിഗണിച്ചും, ചെയ്യേണ്ടതായാണിരിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും അത്തരം നിസ്വാർത്ഥ സമുദായസേവകന്മാർക്ക് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായില്ലെന്നും വന്നേയ്ക്കും. എങ്കിലും അപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമേ സമുദായസേവനമാകയുള്ളൂ. ഈ വിധമുള്ള ആദർശങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ് നായർ സർവീസ്സൊസൈറ്റി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണ വിശ്വാസം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത് ഈ സൊസൈറ്റി അപ്പു

വസ്ഥിതമായ ഒരു ഒരു ജനസമൂഹമല്ല. ഒരു ശരിയായ നിയമത്തിന്റെ കർമ്മമായ വ്യവസ്ഥകളാൽ നിയന്ത്രിതമായ ഒരു സംഘടിതമായ സംഘമാകുന്നു. രണ്ടാമതു വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ധർമ്മാപനസൃഷ്ടിമൂലം സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവൃത്തികളിലാണ് സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ശ്രദ്ധയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ കീഴിൽ നടത്തുന്ന മൂന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളുകളും, രണ്ടു മിഡിൽ സ്കൂളുകളും ഉണ്ട്. ഇവയും തപരിതമായിത്തന്നെ വളർന്നുവരുന്നു. വേറെ പലേടത്തും വിദ്യാലയനിർമ്മിതിക്കായി സൊസൈറ്റി ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ സമുദായസേവനവും രാജ്യസേവനവുമാകുന്നു. മൂന്നാമത് ഈ സൊസൈറ്റിക്ക് ഈ നാട്ടിൽ മഹത്തരവും പ്രയോജനകരവുമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ ശക്തിയും ശേഷിയുമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനസമിതിയുടെ സൗഹാർദ്ദപരവും സുദൃഢവുമായ സഹകരണഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറ് ഈ സംസ്ഥാനത്തെ പൗരന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ ഒരാളാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാലു വർഷങ്ങളായി നിയമസഭയിൽ വെച്ചുണ്ടായ അടുത്ത പരിചയത്തിനും, അകന്നുനിന്നു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇത്രനാളും സൂക്ഷിച്ചുതിനും, ശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പൗരപ്രമാണികളിൽ തന്റെ രാജ്യത്തിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടി ജയഭേരി അടിക്കാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫലപ്രദമായ സേവനത്തിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ ആദരാധിക്ഷേപങ്ങളെ വകവെക്കാതെ തന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി പറയുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുള്ള മനോധൈര്യത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രഥമഗണനീയനെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള നായർ സമുദായത്തിനുമാത്രം നേതാവല്ല, മറ്റു പല സമുദായക്കാരും അദ്ദേഹത്തെ അവരുടെ നേതാവായിത്തന്നെ വരികുന്നുമുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ രാജ്യാഭിമാനിയുടെ നിയന്ത്രണം ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിനും ശോഭനമാണെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.”

ആ യോഗത്തിലാലുപേക്ഷം വഹിച്ച ഭിവാനായിരുന്ന വാട്ട്സ് ഉപസംഹാരപ്രസംഗമല്ലേ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഉണ്ടായി.

“മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയെപ്പോലുള്ള സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയുള്ളവർക്കു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി അത്യുന്നതമായ ആദർശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നു മുമ്പു സമാധാനത്തെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒട്ടും അസ്ഥാനത്തിലാകാൻ ഇടയില്ല. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷക്കാലം ഈ സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ഉന്നതാദർശത്തിൽനിന്നും അശേഷം വ്യതിചലിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു. എന്റെ എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്നേഹിതനായ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ഉന്നതാദർശങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും വ്യതിചലിക്കുന്നതല്ലെന്നു നമുക്കു ധൈര്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.”

ആ സമ്മേളനത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരു പ്രാസംഗികനായിരുന്ന മി. എൻ. കുമാരൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി നായർസമുദായത്തിനെപ്പോലെതന്നെ ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കും പൊതുവേ രാജ്യക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ വാഴ്ത്തുകയുണ്ടായി.

നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുമെന്നു ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുപോലും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിനക്കാലത്തു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇടുങ്ങിയ വർഗ്ഗീയചിന്തകളിൽനിന്നും, മതസഭകളിൽനിന്നും, ആവാധിപത്യ അകന്നു നില്ക്കുവാനും ഇതരസമുദായങ്ങളോടു സൗഹൃദപരമായ ബന്ധം കൈവളുത്തുവാനും സൊസൈറ്റി അക്കാലത്തു് ഉദ്യമിച്ചിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഓരോ വർഷത്തിലും സമ്മേളിച്ചിരുന്ന നായർമഹാസമ്മേളനങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചോ പ്രമേയങ്ങളെക്കുറിച്ചോ

റിപ്പോർട്ട് പരാതി പറയുവാനും ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു മികച്ച സമുദായങ്ങൾക്കു കാരണമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈഴവസമുദായം നായർസമുദായത്തോടു ചേർന്നിനു പ്രവർത്തിക്കുകയും, സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഈഴവർ മുക്തഹസ്തം ധനസഹായം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈഴവരുടെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രശ്നം നായരുടെ പ്രശ്നമായിട്ടാണ് അന്നു സൊസൈറ്റി കരുതിയിരുന്നത്. വയ്ക്കത്തുവെച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ കൂടിയ നായരീഴവസംയുക്തസമ്മേളനം ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണംവരെ സൊസൈറ്റിയുടെ അല്പക്ഷതെന്ന നിലയിലും അതിനുശേഷം ഒരു ഉപദേശാപ്പ് എന്ന നിലയിലും തന്റെ ധാർമികബലവും സ്വാധീനശക്തിയും പ്രയോജിച്ചു ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉല്പന്നത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ ഒരു ചരിത്രവും, അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്ക് സൊസൈറ്റിയെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും, നാമകണ്ടുകഴിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യരംഗത്തിൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉന്നതമായ നിലയും സാമ്പ്രദായികമായ പ്രാബല്യവും എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നും ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രഥമമായ ഉദ്ദേശം സമുദായപരിശുദ്ധമാണെങ്കിലും അത് എല്ലാ നല്ല ജനങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ രാജ്യത്തിന്റെ ആകമാനമുള്ള നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ നിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഞാൻ വിശ്വാസപൂർവ്വം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്” എന്നു വാട്ട്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലേ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് അക്കാലത്തു സൊസൈറ്റിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായത്തെ പ്രതിലോപിപ്പിക്കുമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വം വിട്ടൊഴിഞ്ഞതിനുശേഷമുള്ള ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനചരിത്രവും സംക്ഷിപ്തമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. താൻ ശിശുനിവി

ശേഷമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി പരിലാളിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോന്ന ആ സ്ഥാപനം അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയ കാഴ്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചലജലാശയംപോലെ വർഗ്ഗീയപ്രവർത്തനങ്ങളാകുന്ന ഇടുങ്ങിയ കൂപത്തിൽ കെട്ടിക്കിടന്നു ഭുഷിക്കണമെന്നുള്ളതല്ലായിരുന്നു ആ സാമൂഹികക്ഷേപ്തപരിവൃത്തിയുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം. ചില സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തു വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ എത്രതന്നെ അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നാലും കാലഗതിയനുസരിച്ച് അവ വളരെ വളരെ വിപുലവും സാമൂഹികവുമായ ഒരു ദേശീയലക്ഷ്യത്തിൽ ലയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായില്ലെങ്കിൽ അതൊരു രാജ്യത്തിനു നേരിടാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അത്യാഹിതമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്വനിയ്ക്കൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:—

“വർഗ്ഗീയസമ്മേളനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ പരമലക്ഷ്യം—അവ നായരുടേതായാലും ശരി കൃഷ്ണപ്രാണിയുടേതായാലും ശരി ഈശ്വര്യുടേതായാലും ശരി—അവയെല്ലാം ഒരു പന്തലിൽതന്നെ സമ്മേളിക്കുകയും, ഓരോ സമുദായത്തിലേയും ഉന്നതന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ എല്ലാ സമ്മേളനങ്ങളിലും സൗഹൃദപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുകയും, ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. അവസാനദിവസം ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം നടത്തുകയും, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ആരോഗ്യപരവുമായ പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിലാലോചന നടത്തി തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും വേണ്ടതാണ്. ഇതു വർഗ്ഗീയമായ വീക്ഷണകോടിയെ നിശ്ശേഷം ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും സൗഹൃദപരമായ ദേശീയപ്രവർത്തനത്തിനു വഴി തെളിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിഷയം അടുത്ത ഭാവിയിൽ പ്രവർത്തനരൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്”.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സർവ്വോപരി ഒരു ദേശീയ ചാടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ മാർഗ്ഗശൂന്യത്തിൻകീഴിൽ സർവ്വീസ്സൊഴിഞ്ഞു അപമാനശോഭനം ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ അതിനു ശേഷമുള്ള മറ്റൊരു ചിത്രവും ഇവിടെ രചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിത്രവും ആ ചിത്രവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഹൃദയവേദനയോടുകൂടിയല്ലാതെ സമുദായാഭിമാനികൾക്കു ഒരിക്കലും കഴിയുന്നതല്ല. അതിനുമുമ്പ് ചങ്ങനാശേരിയും സർവ്വീസ്സൊഴിഞ്ഞവരുടെ ജനറൽസിക്രട്ടറി മി. മനോജ് പത്മനാഭപിള്ളയും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചങ്ങനാശേരി സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങുവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൩൪

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിലുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ “നായർസർവ്വീസ്സൊ സൈറിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും സ്റ്റേഫബ്ബമാനങ്ങൾക്കു ചാത്രിഭൂതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ” എന്നദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു തുലോം അത്ഥം ഗർഭമാണ്. മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള നിരന്തരമായ പരിശ്രമംകൊണ്ടും ആത്മാർത്ഥമായ സേവനംകൊണ്ടും സർവ്വീസ്സൊ സൈറിയുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലക്ഷ്യം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തുപോലും ആ സ്ഥാപനത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും വിശ്വാസവും സ്റ്റേഫബ്ബമാനങ്ങളും ആർജ്ജിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സൊസൈറ്റിഅംഗങ്ങളും ജനറൽസിക്രറിയും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും അതികഠിനമായ നീരസങ്ങളും സ്വരവേച്ചിയില്ലായ്മയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇവ വർദ്ധിച്ചുവന്നതല്ലാതെ കുറയുന്ന ലക്ഷണങ്ങളും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. മി. മന്ദത്തിന്റെ വികാരപരമായ മനോഭാവവും സേപല്ലാപ്രഭുത്വവുമാണ് ഈ മത്സരങ്ങൾക്കിടകൊടുത്തത്. ഇങ്ങിനെ ആഭ്യന്തരമായി നീരിപ്പുകളെക്കൊണ്ടിരുന്ന അസുഖങ്ങളും കഴപ്പുകളും ബഹിർഭാഗത്തേയ്ക്കു പൊട്ടി പ്രവഹിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളിലെല്ലാം സ്വസ്ഥമതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇടപെട്ടു കലഹപ്രിയന്മാരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി ജനറൽസിക്രറിയുടെ പദവിയും പ്രാബല്യവും ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും തന്റെ സ്വാധീനശക്തി മുഴുവൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൊസൈറ്റിയിലെ പ്രധാന അംഗങ്ങളിലൊരാളായ മി. പൊതുവാടത്തു പത്മനാഭപിള്ള മി. മന്ദത്തിനെ സെക്രട്ടറിപദത്തിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരിക്കൽ തീവ്രമായ പരിശ്രമം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മി. മന്ദത്തിന്റെ ക്രമരഹിതമായ നടപടികളെ അപലപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പോലും അദ്ദേഹം ഉദ്ദമിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള

ഘട്ടങ്ങളിൽ മി. മന്ദം വികാരാവേശത്തോടുകൂടി പ്രതിയോഗികളെ സൊസൈറ്റിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമായി പുറപ്പെടുകയാണു പതിവ്. ഇത്യാദി അവിവേകങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാനേയും, എന്നാൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തും, ഭിന്നിപ്പുകൂടാതെ സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തനങ്ങളെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നയോപായങ്ങളും സ്വാധീനബലവും വളരെ സഹായകമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രതിയോഗികളുടെ ശല്യം അസഹ്യമായിത്തീരുമ്പോൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ അഭയസ്ഥാനം എപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കിടങ്ങനെ എഴുതി അയച്ചു.

“പൊതുവാടം ഒട്ടും ശാന്തമായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രജിസ്റ്റർചെയ്തു നോട്ടീസ് ഇന്നലെ കിട്ടി. ഉടൻ സൊസൈറ്റി യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊള്ളണമെന്നാണു കാര്യം. എന്റെ പേരിലും മറ്റുമായി പന്ത്രണ്ടു ചാർജുകൾ ചുമത്തുകയും അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ യോഗം കൂടണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയുമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഓരിപ്പ്രവൃത്തികളും കച്ചപ്പാടും ജോലിത്തിരക്കും ഈ ഘോരസമരവും—എല്ലാംകൂടി താങ്ങാൻ ഞാനാളല്ല. എന്റെ ശത്രുക്കളും ബന്ധുക്കളും കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാതെയാണു് എന്നോടു പെരുമാറുന്നത്. ഒരു സെക്കൻഡ് ഞാൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാം. അതിന്റെ ഫലം മറയ്ക്കു കിട്ടുന്നമുണ്ട്. ഇതിലധികം അചമാനം കൂടാതെയും സൊസൈറ്റിക്കുപത്തു പറ്റാത്തേയും എന്നെ വിട്ടയയ്ക്കാൻ ദയവുണ്ടാകണം. എനിക്കുങ്ങയോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും ഒരുപേക്കുയുമില്ല”.

എത്ര ഭയനീയമായ രോദനം.

മാൻസ്-ലാണു് ഈ കത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. അക്കാലത്തുതന്നെ മി. മന്ദത്തിനു സൊസൈറ്റിയിൽ തീവ്രമായ എതിർപ്പും പ്രാതികൂല്യവും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ചങ്ങനാ

ശേരിയുടെ കർമ്മപ്രഭാവവും പിന്തുണയും മി. മന്ദത്തിന്റെ ഹസ്തങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം നൽകി. മി. മന്ദത്തിനെ വിട്ടുയർക്കുകയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരുമതിയും സംഭവിച്ചതുമില്ല. കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത ബന്ധുക്കളേയും ശത്രുക്കളേയും ചങ്ങനാശേരി സാന്തപനപ്പെടുത്തി. ഓരിഭൂമിയിനം, കഷ്ടപ്പാടിനം, ജോലിത്തിരക്കിനം, ഘോരസമരത്തിനം, പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കി. മി. മന്ദം സൊസൈറിയുടെ സമ്പൂർണ്ണമായി തുടന്നുപോരുകയും ചെയ്തു.

കാലങ്ങൾ പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ൧൧൦൮-ൽ സൊസൈററിവക പെരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ സ്ഥലത്തെ ഭരണം സംബന്ധിച്ച ചില കഴപ്പുകളുണ്ടായി. സ്കൂളിന്റെ സ്ഥലത്തെ മാനേജരായിരുന്ന മി. ടി. എസ്സ്. മാധവൻപിള്ളയും മി. മന്ദവും തമ്മിൽ ഭരണസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും അതികഠിനമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. ലോക്കൽ മാനേജർ മി. മാധവൻപിള്ളയെ മി. മന്ദത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കം ചെയ്ത് മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ളയെ നിയമിച്ചു. മി. മാധവൻപിള്ളയുടെ ഭരണകാലത്തു സ്കൂളിലെ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയും പണമിടപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതു മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവായ ഒരു മി. നാരായണക്കുറുപ്പായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഒരു മി. വാസുദേവൻപിള്ളയും ഈ കഴപ്പങ്ങൾക്കു കാരണക്കാരനായി പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. മി. മാധവൻപിള്ള ചാഞ്ചാഴിയേണ്ട ഘട്ടമായപ്പോൾ കണക്കുകളനുസരിച്ചു കുറേ പണം ബാക്കി കാണുവാനുണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത സംഖ്യ മി. മാധവൻപിള്ള അപഹരിച്ചതാണെന്നു മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവും നേരേമറിച്ചാണെന്നു മി. മാധവൻപിള്ളയും വാദിച്ചു. പണത്തിന്റെ കാര്യം തീരുമാനിക്കാതെ ചാർജ്ജ് കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു മി. മാധവൻപിള്ള ശരിച്ചു. മി. മാധവൻപിള്ളയുടെ വിസമ്മതത്തെ വിഗണിച്ചു മി. മന്ദം ചാർജ്ജ് മറ്റൊരാളെ ഏല്പിച്ചു. ഇത് ആദ്യന്തരമായ വലിയ കലഹങ്ങൾ കിടക്കൊട്ടുക്കുമെന്നും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കുമെന്നും

ഉള്ള ഭിക്കായി. മി. മാധവൻപിള്ള ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. അന്നന്തരം സർവീസ് സൊ സൈറ്റി പ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. ഓമോദരനാശാൻ അദ്ദേഹം താഴെച്ചേർന്ന കത്തെഴുതി.

വാഴപ്പള്ളി,
 ൧൬—൧—൧൦൮.

നായർസർവീസ് സൊസൈറ്റി
 പ്രസിഡൻറവർകൾക്ക്.

സർ,

പുതിയ ലോക്കൽമാനേജരെ ചാർജ്ജെപ്പിക്കുന്നതിന്, എന്റെ ഭരണകാലത്തു പണച്ചുമതല വഹിച്ച മി. നാരായണ കുറുപ്പിനോടു കണക്കുതീർത്തു ചുമതലകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി ഏല്പിക്കുന്നതിനു ആർഡർ കൊടുത്തു. ഏകദേശം ൧൦൦൦-ത്തിനുമേൽ സംഖ്യ അയാൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. സൊസൈറ്റിയിൽ ഹാജരാക്കി പാസാക്കീട്ടുള്ളതും ജനറൽമാനേജരുടെ ആഫീസിൽ അതാതു കാലം അയച്ചിട്ടുള്ളതായ കണക്കിൽ പെടാത്തതും ആയ സംഖ്യകളാണു് അതു്. ആ സംഗതി അത്ര രസമില്ലാതായ ജനറൽസിക്രട്ടറിയും ജനറൽമാനേജരും കൂടി ആലോചിച്ച് അധികാരത്തെക്കുറിച്ചും ന്യായരഹിതമായും ലോക്കൽഭരണം ലോക്കൽമാനേജർ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഇന്നലെ ഒരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചാർജ്ജ് ഞാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും കാണിക്കുകയോ വല്ല പ്രവൃത്തിയും ഇതേവരെ ചെയ്തയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ജനറൽമാനേജരുടെ പ്രവൃത്തി എന്നെ കൂടുതൽ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവിടുന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ നേരിട്ടു പ്രവേശിച്ച സ്കൂൾകണക്കുകൾ തീർപ്പിച്ചു നിയമപ്രകാരം എന്നിൽനിന്നും ചാർജ്ജ് കൊടുപ്പിക്കണമെന്നപേക്ഷ. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഇതരനിവൃത്തി കളിലേയ്ക്കു് എന്നെ അനുവദിപ്പാറാകണമെന്നപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

എന്ന്, വിഷയൻ

ടി. എസ്. മാധവൻപിള്ള. (ഒപ്പ്)

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിശദവും പൂർണ്ണവുമായ ഒരുനേപ
ഷണം നടത്തണമെന്നു പല അപേക്ഷകളും ചങ്ങനാശേരിക്കു
കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിലിടപെടാതെ അദ്ദേഹ
ത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലെന്നായി. സ്ഥലത്തുചെന്നു വേണ്ട പരി
ശോധനകളും അനേചഷണങ്ങളും നടത്തി ആവശ്യമുള്ള നട
പടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ
ചങ്ങനാശേരിക്കു പുറപ്പെട്ടു. പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ചങ്ങ
നാശേരിയുടെ ഡയറിതന്നെ പറയട്ടെ.

ഘറു കന്നി മൾ വ്യാഴാഴ്ച:—കാലത്ത് ഏഴു മണിക്ക്

ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരിച്ചു. വഴിക്ക് അടുർ ഇറങ്ങി.....
.....വൈകുന്നേരം മൂന്നു മണിക്കു ചങ്ങനാശേരിയിലെത്തി.
കാരക്കാട്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കണ്ടു. സ്കൂൾസംബന്ധ
മായ കണക്കുകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണം മുഴു
വൻ കേട്ടു.....ഞാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മി. മന്ദ
ത്തിനറിയാമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം പത്രത്തിന്റെ
വരിസംഖ്യ പിരിക്കുവാൻ പൊൻകുന്നത്തേയ്ക്കു പോയ്ക്കൂടത്തു.
.....അദ്ദേഹം മി. ടി. എസ്സിനോടു പെരുമാറിയ
രീതി അനാശാസ്യമായിരുന്നു.

കന്നി ൧൫ വെള്ളി:—മി. ടി. എസ്സ്. എന്നെ കാണു

വാൻ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാനുള്ളതു മുഴുവൻ കേട്ടു.
മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ വന്നു. സ്ഥലത്തെ മാനേജ്മെൻറു
സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾ എല്ലാം ഇന്നു വൈകുന്നേരം എന്റെ
പക്കൽ അയയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു.
നാളെക്കാലത്തു കണക്കു പരിശോധിക്കുവാൻ സഹായത്തിനു
മി. കുറുപ്പിനെ എന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു.
അതു രണ്ടും ചെയ്യാമെന്ന് ഏറ്റുറക്കുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പോയി.
.....സ്കൂൾമാനേജ്മെൻറു് ഏറ്റുറക്കുമ്പോൾ മി.
മന്ദത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും ൧൦൦൦-രൂപാ പററിയതായി മി.
ടി. എസ്സ്. എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള രസീതു ശിവരാമൻനായർ
എന്നെക്കാണിച്ചു. ഈ പണം രൊക്കുമായി കൊടുത്തതാ
ണെന്നു മി. മന്ദം പറയുന്നു. മി. മന്ദത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം

ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്ത രല്ലാതെ ഹണം ഹറിയട്ടില്ലെന്നു മി. ടി. എസ്സ്. പറയുന്നു. മി. മനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കു മറക്കു പ്പിടിക്കു യുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹമുടമയെ രേളിറളളയുകേണ്ടു ഞാനതു സ്വീകരിക്കുമെന്നു മി. ശിവരാമപ്പണിക്കരോടു പറഞ്ഞു. മനസ്സെന്തായിയെന്നു കണ്ടുകൊള്ളാതെ മേറെ കണ്ടുകൊള്ളാനുമില്ലെന്നും ആ കണ്ടുകൊൾ മനത്തിന്റെ അഹ്മീസിൽ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ പകർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മി. ഹണിക്കർ പറഞ്ഞു. “ഉള്ള കണ്ടുകൊള്ളയെന്നു. അവ ഹുനിക്കു കണ്ടെന്നും.” എന്നു ഞാൻ മി. പണിക്കരോടു പറഞ്ഞു. മി. മനമില്ലാത്തതു കൊണ്ടുകണ്ടുകൊള്ളയെന്നു പറഞ്ഞാൽ മരിക്കയാണെന്നും മി. മനം അടുത്ത ദിവസം വരുന്നതുവരെ ഞാൻ താമസിക്കണമെന്നു മി. പണിക്കരവശപ്പെടുന്നു, എന്നും, പക്ഷക്കുറപ്പു രാത്രി ഏതോടു പറഞ്ഞു. സമയമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നാളെക്കൊള്ള ആഹ്മീസിൽ പോയി കണ്ടുകൊൾ പരിശോധിക്കുവാൻ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി.....

കന്നി മന്ത്ര ശക്തി:—കാലത്തു് വൃ-മണിക്ക മി. മന്ത്രത്തിന്റെ ആഫീസ് സന്ദർശിച്ചു. മഹ-മണിവരെ മി. ടി. എസ്സിന്റെ ലോക്കൽമാനേജ്മെൻറു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു. അനന്തരം ക്ഷേണം കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു. വൈകുന്നേരം വീണ്ടും ആഫീസിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. ചിന്നീട്ട സായാഹ്നസവാരിക്കു പോയി. മി. മന്ത്രം തിരിച്ചെത്തി.....

കുറിപ്പ്:—.....

കുന്നി മവ് തിരുൾ:—കാലത്തു് എട്ടു മണിക്കു വീണ്ടും ആഫീസ് സന്ദർശിച്ചു കണക്കുകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി. ലാഗ് ബുക്കു പരിശോധിച്ചു. മി. വാസുദേവൻപിള്ള എന്നൊരു ജ്യോതിഷനാണ് സ്കൂളിലെ കഴപ്പങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമെന്നു ബോധ്യമായി. മി. ടി. എസ്സിനെ മാറ്റുവാൻ അദ്ദേഹം തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു ഈ വഴക്കുകളിൽ ഒരു നിഷ്പക്ഷനില സമീകരിക്കേണ്ട

മി. മന്ദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗം പിടിച്ചു. കാരണം അദ്ദേഹം മി. മന്ദത്തിന്റെ ഒരു ബന്ധുവാണു്. കൂടാതെ മി. കുറുപ്പിനെ (മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവു്) മി. ടി. എസ്. ഭരണച്ചുമതലകളിൽ നിന്നു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. മി. കുറുപ്പിന്റെ പണക്കുഴപ്പങ്ങളെപ്പറ്റി മുഴുവനുമില്ലെങ്കിലും കുറയൊക്കെ മി. മന്ദത്തിനറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ക്ഷേണം കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു. വീണ്ടും ആഫീസിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു.

കന്നി മൻ ചൊവ്വാഴ്ച:—സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാവിഭരണ

ത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി..... മി. ടി. എസ്. പൂർത്തിയായ കണക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. അതനുസരിച്ചു ലോക്കൽമാനേജ്മെന്റിൽനിന്നു് (അതായതു മി. കുറുപ്പിൽനിന്നു) സൊസൈറ്റിയിലേയ്ക്കു് ൫൦൦ രൂപാ വരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. മി. കുറുപ്പു് ഹാജരാക്കിയ കണക്കുകൾ..... ഇപ്പോൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയവയുമാണു്. ഈ നിലയെപ്പറ്റി എനിക്കു വലിയ ഖേദം തോന്നുന്നു. മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ള വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു് ലോക്കൽമാനേജർസ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നു് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.....

കന്നി ൨൦ ബുധൻ:—കാപ്പി കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും കണക്കു

പരിശോധിക്കുവാൻ പെരുന്നയിൽ പോയി. മി. കുറുപ്പു് ഹാജരാക്കിയ കണക്കുകളിൽ ഗുരുതരമായ പല പൂർവാപരവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണുന്നു. മി. കുറുപ്പിന്റെ സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടണമെന്നു തോന്നി. കാലത്തു് അദ്ദേഹം ചേർത്തലയ്ക്കു പൊയ്ക്കുഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു കാണാൻ പറ്റിയില്ല..... എന്നോ അത്യാവശ്യകാരുതമായിപ്പോയതാണെന്നും, നാളെത്തിരിച്ചുവരുമെന്നും കുറുപ്പു് ഒരു കത്തു കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മന്ദത്തിനാളയച്ചു. അദ്ദേഹം വലിയ ക്ഷോഭം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തോടുകൂടിയാണു വന്നതു്. ഞാൻ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ നിന്ദാസപരത്തിലാണു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. ഞാൻ കണക്കു പരിശോധ

ചതു പുറത്തു വലിയ തെറിമുദ്രകൾക്കും കിംവദന്തികൾക്കുമിടകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുവേണ്ടാ പരാതി പറഞ്ഞു. കണക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളപ്പോൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവ പരിശോധിച്ചു ശരിയായില്ലെന്നും, ഞാൻ കൊണ്ടു കൂപ്പി പിള്ളയോടു സംസാരിച്ച രീതിയിൽ സംസാരിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം മി. മന്ദം മുഖാന്തിരം നടത്തുകയെന്നുള്ള പഴയ നടപടിക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നും മി. മന്ദം പറഞ്ഞു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എന്തുകെങ്കിലും എന്നെ വളത്തിരിക്കയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് എന്നോടദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നും പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു എന്നും മി. മന്ദം പറഞ്ഞു. ഞാൻ നേരത്തേ ശിവരാമപ്പണിക്കരെ അറിയിച്ചിരുന്ന നിശ്ചയമനുസരിച്ചാണു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്തതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും, ലോക്കൽമാനേജരുടേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏജന്റിന്റേയും കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം എന്തെങ്കിലും മി. മന്ദത്തിനോടു് ആലോചിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ നിശ്ചയമെന്നും ഞാൻ മന്ദത്തിനോടു പറഞ്ഞു.....

പിന്നീടു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുംകൂടി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. കണക്കിൽ വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നു മി. മന്ദം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ വീഴ്ചകൾക്കു സമാധാനം പറയുവാൻ മി. കറുപ്പിനേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മി. കറുപ്പിന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു ബാക്കി ജോലി പിറ്റേ ദിവസം ഒരു മണിക്കാകട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.....

.....കാലത്തു കയ്യുൾ വന്നു ഞാൻ ബാങ്കുകാര്യത്തിൽകൂടി ഇടപെടണമെന്നുവേക്ഷിച്ചു.

കന്നി ഫു വ്യാഴാഴ്ച:—കാലത്തു് ന്-മണിക്കു ബാങ്കിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. എല്ലാം വലിയ കഴപ്പു തന്നെ.....

കന്നി ൨൨:—മുൻ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു കാലത്തു് എടു

മണിക്ക മെ. നാരായണക്കുറുപ്പും ശിവരാമപ്പണിക്കരും വന്നു ചേർന്നു. മി. കുറുപ്പു് ഫാജരാക്കിയിരുന്ന കണക്കിലെ അവസാന നീക്കിയിരിപ്പു തുക തെറ്റാണെന്നും, ശരിയായ തുക ൨൦൦ രൂപാ യാണെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തോടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീടു മി. ശിവരാമപ്പണിക്കരോടു് എന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തലക്കെട്ടു പകുതി എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുത്തു നിൽക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ പലതു പറയുവാൻ അനുമതി വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ അനുവദിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ അതവസാനതീരുമാനമായിരിക്കുമെന്നും, അതു മി. മന്ദത്തിന്റെ നില വലിയ ഭൂമിയിലാക്കുമെന്നും.....

മറ്റും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.....മി. മന്ദത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ മനഃസ്ഥിതി അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹവുമായി ഒരു ഭീഷണിഭാഷണം നടത്തണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചു.....മി. പണിക്കർ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യാമെന്നോർ.....

.....ഞാനും മി. മന്ദവും ഏകദേശം തുറന്നു് ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി. മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവിനോടു ഞാൻ അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറിയില്ലെന്നുള്ളതാണു മി. മന്ദത്തിന്റെ വലിയ പരാതി. ആദ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ദയാപൂർവ്വമാണു പെരുമാറിയതെന്നും, എന്നാൽ ഞാൻ നിഷ്പക്ഷമായിട്ടല്ല പെരുമാറുന്നതെന്നും ഒരു പരസ്യമായ അനേചഷണം ആവശ്യമാണെന്നും മി. മന്ദം സൂചിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ആരോടും അനുഭാവം കാണിക്കുവാൻ എനിക്കു കടപ്പാടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഞാൻ മി. മന്ദത്തിനോടു പറഞ്ഞു. ഏകദേശം തുറന്നു സംസാരിക്കുകയും അതിനിടയ്ക്കു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കണ്ണീരൊഴുക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തു.

അനന്തരം മി. ടി. എസ്സും മി. മന്ദവും ലോക്യമായും സമാധാനമായും കഴിയണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്

അതിലേയ്ക്കു ഞാൻ മി. ടി. എസ്സിനാളയച്ചുവരുത്തി. മി. ടി. എസ്. വീണ്ടും വളരെ മുറക്കമായിട്ടുതന്നെയാണു പെരുമാറിയത്. അതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം ഞാൻ ആ ശ്രമം നിർത്തിവച്ചു. അടുത്തദിവസം കാലത്തു ശരിപ്പെടുത്താമെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. (പിന്നീടു ഡയറിയിൽ ചങ്ങനാശേരി അനേപഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി കണ്ടെത്തിയ വിവരങ്ങൾ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അത് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.)

എൻ. എസ്സ്. എസ്സ്. ബാങ്കിന്റെ നിലയും തുലോം അനഭിലപ്ഷണിയമായിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയിൽ പുതുതായി അംഗങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ഫീസുവകയിൽ ഈടാകുവാനുള്ള പണത്തിന് അവരെക്കൊണ്ടു ബാങ്കിലേയ്ക്കു പ്രോനോട്ട് എഴുതിക്കൊടുപ്പിച്ച് ആ തുക ബാങ്കിൽനിന്നു ജനറൽ സിക്രട്ടറി സൊസൈറ്റിക്കു വേണ്ടി ഒരാക്കം പററുന്ന ഒരു ദക്ഷിച്ച സമ്പ്രദായം പൊതുവേ അംഗീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു.

കുമാരഹിതമായ ഈ നടപടികളുവസാനിപ്പിച്ചു, സൊസൈറ്റിയുടെ ഭരണം സംശയാതീതമായ നിലയിൽ ഉന്നമിപ്പിച്ച സുദൃഢമാക്കേണ്ട ആവശ്യം ചങ്ങനാശേരിക്കു പൂർവ്വധികം ബോധ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ പരിശോധനയുടെ ഫലം ഒരു റിപ്പോർട്ടായി സൊസൈറ്റികൌൺസിലിൽ സമർപ്പിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചത്. ഈ നിശ്ചയത്തെ ചങ്ങനാശേരി മി. കട്ടിയാട്ടു ശിവരാമപ്പണിക്കരെ അറിയിച്ചു. വിവരങ്ങൾ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും അറിഞ്ഞിരുന്നു. മി. മന്ദം പരിഭ്രാന്തചിത്തനായി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിഷ്പക്ഷവും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവുമായ റിപ്പോർട്ട് മി. മന്ദത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ശക്തിയേറിയ ഒരായുധമായി പ്രയോഗിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഭീഷകാലത്തെ സമുദായസേവനത്തിനും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും തന്റെ കുമാരഹിതമായ നടപടികൾമൂലം ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന പ്രതിഫലമോളത്ത് അദ്ദേഹം നടുങ്ങി. പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ ആക്ഷേപാഹ്വാനാക്കിത്തീർന്ന ഈ അനേപഷണഫലം അദ്ദേഹത്തെ നിരാശാകുല

നാക്കി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനേകപണ്ഡിതന്മാരും സൊസൈറ്റിയുടെ കൗൺസിലിൽ സമർപ്പിച്ച പരസ്യമാക്കുന്നത് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബഹുമാനിക്കുന്ന അന്തസ്സിനാമെന്നു വേണ്ട നിലനില്പിനുതന്നെ ഹാനികരമായിരിക്കുമെന്നും, മി. മന്ദം കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ളഴിഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടു വന്ന ക്രമക്കേടുകൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിക്കുന്നതു ജനറൽസെക്രട്ടറിക്കു തീരാത്ത ദുഃഖകാരണമായിത്തീരുമെന്നും, മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ ചങ്ങനാശേരിയെ അറിയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഭാവിയിൽ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മി. മന്ദം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായും മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ ചങ്ങനാശേരിക്കുറിവു നൽകി. മി. പണിക്കരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചും, അന്നു വൈകുന്നേരം മി. മന്ദം നേരിട്ട് ചെയ്ത പശ്ചാത്താപപ്രകടനത്തെ വിശ്വസിച്ചും, ഒരു പഴയ സഹപ്രവർത്തകനോടുള്ള മൈത്രിബന്ധത്തെ പരിഗണിച്ചും, ചങ്ങനാശേരി റിപ്പോർട്ടു കൗൺസിലിനു സമർപ്പിക്കുവാനായില്ല. എന്നാൽ സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാവിനടത്തിപ്പിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം താഴെച്ചേക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ മി. മന്ദത്തിനു രേഖാമൂലം നൽകുകയും, അവ അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മി. മന്ദം ഉറപ്പു പറയുകയും ചെയ്തു.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

൧. പെരുന്നശ്ശുളിലെ കഴപ്പത്തിനെല്ലാം ഫേതുഭൂതനായ മി. വാസുദേവൻപിള്ളയെ താക്കീതു നൽകി അവിടെ നിന്നും കരുവാറായ്ക്കു സ്ഥലം മാറ്റണം.

൨. പെരുന്നസഭാദേശികളായ യുവാക്കന്മാരെ അവിടെത്തെ ശ്ശുളിൽ നിയമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അല്പാപകന്മാരുടെ ഇടയിൽ കക്ഷിപ്പിണക്കവും വഴക്കുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മേലിൽ പെരുന്നദേശികളായ യുവാക്കന്മാരെ അവിടെ നിയമിക്കരുത്. അവരെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നതിനു താതൊരു വിരോധവുമില്ല.

൩. മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവായ മി. നാരായണക്കുറുപ്പിനെ പണമികപെട്ട ചുമതലയുള്ള യാതൊരു ജോലിയിലും നിയമിക്കരുത്. മേലാൽ മയ്യാദയായി നടന്നുകൊള്ളാമെന്ന സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അയാളെ പെരുന്നയിൽത്തന്നെ തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല.

൪. ഇയിടയ്ക്കു പെരുന്നസ്സുകളിലേയ്ക്കു സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ട യാളും, അവിടത്തെ വഴക്കിനുള്ള കാരണക്കാരിൽ ഒരുവനും, ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ പരസ്യമായി അപമാനിച്ചതിലേയ്ക്കുത്തരവാദിയും ആയ മി. ഉണ്ണിത്താനെ മൂന്നു മാസത്തേയ്ക്കു സസ്പെൻഡ് ചെയ്യുകയും, അയാൾ ഉടൻതന്നെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററോടു നിരുപാധികമായി ക്ഷമാവാചനം ചെയ്യയും വേണം.

൫. പെരുന്നസ്സിൽ അനാവശ്യമായി പ്രവേശിക്കയും ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്ത മി. പൊതുവാടത്തു പത്മനാഭപിള്ള മുതൽപേർ മേലാൽ ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ അനുമതികൂടാതെ സ്കൂൾവളപ്പിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന വിരോധിക്കണം.

൬. (ജനറൽമാനേജർ) മി. ശിവരാമപ്പണിക്കരുടെ ആഫീസ് ചങ്ങനാശേരിയിൽത്തന്നെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായതിനാൽ തല്ക്കാലത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസ് പ്രാക്കുളത്തേയ്ക്കു മാറ്റണം.

൭. ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിക്കാതെ ബാങ്ക് മാനേജരെയോ, ഫെഡ് മാസ്റ്റരെയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ അവരെ പിരിച്ചുവിടുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

൮. മി. മന്ദത്തിന്റെ ആഫീസും കറുകച്ചാലിലേയ്ക്കു മാറ്റുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ അക്കാശ്ശത്തിൽ നിർബന്ധമില്ല.

൯. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽ ഇനി ലോക്കൽ മാനേജർ പശ്യുമില്ല. മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ളയോടു ലോക്കൽ മാനേജർ സ്ഥാനം രാജി കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും

അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പകരം ആരേയും നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

൧൦. ഫെഡ് മാസ്റ്റർതന്നെ ജനറൽമാനേജരുടെ കീഴിൽ സ്കൂൾ മാനേജ്മെൻറു നടത്തിയാൽ മതി.

൧൧. ഫീസുപിരിവും മറ്റിനങ്ങളിലുള്ള വരവുകളും അന്നോടനു ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതും, അപ്രകാരമല്ലാതെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററോ ലോക്കൽമാനേജറോ ആ വക പണങ്ങൾ ൨൪ മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതപഹരണമായി ഗണിച്ചു മുറയ്ക്ക നടപടി നടത്തേണ്ടതുമാണ്.

൧൨. എല്ലാ ചിലവുകളും ബാങ്കുമുഖാന്തിരം ചെയ്തുകൊണ്ടും പ്രാഫ്റ്റ്കളായും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെങ്കിലുമല്ലാപകരം ചെയ്ത അഡ്വാൻസ് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേയ്ക്കായി അയാൾ ബാങ്കിൽ ഒരു അക്കൗണ്ടു വയ്ക്കേണ്ടതും അയാളുടെ ശമ്പളബില്ലിന്റെ ജാമ്യത്തിന്മേൽ അപ്രകാരം അഡ്വാൻസുകൾ നൽകാവുന്നതുമാകുന്നു. അപ്രകാരം അഡ്വാൻസ് ചെയ്യുന്ന തുക അയാളുടെ ശമ്പളത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഒരിക്കലും കവിയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

൧൩. ലോക്കൽമാനേജ്മെൻറ് നാൾവഴി ഉൾപ്പെടെ ശരിയായ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൪. ബാങ്കിൽനിന്നും സ്വപ്നം പണയത്തിന്മേലല്ലാതെ ആർക്കും പണം കടം കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല.

൧൫. മി. മന്ദം മെമ്പറന്മാരെ ചേർത്ത വകയിൽ അവരുടെ പ്രോപ്പോട്ടംപടി ൧൦൦൦ രൂപാ ബാങ്കിൽനിന്നു പറ്റിയ തായിക്കാണുന്നു. ഇത് ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഈ പണം നടപടി കൂടാതെ ഈടാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മെമ്പറന്മാരുടെ മേൽ നിർബന്ധനപടി നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ കഴപ്പങ്ങൾക്കിടയാകും. അതുകൊണ്ട് ഈ പതിവു നിശ്ശേഷം നിർത്തുകയും മേലാൽ ഫീസുവകയിലുള്ള പണം രൊക്കും വന്നാലല്ലാതെ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

൧൬. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിൽ പ്രോനോട്ട് എഴുതി കൊടുത്തിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മൂന്നു മാസത്തിനകം പണമടച്ചുതീർക്കേണ്ടതാണെന്നു നോട്ടീസയക്കുകയും അപ്രകാരം അവർ ചെയ്യാത്തപക്ഷം കേസുകൾ ഫയലാക്കുകയും മി. മന്ദം അവരുടെ പക്കൽനിന്നു പണമീടാക്കുവാൻ പ്രത്യേക യത്നം ചെയ്യുകയും വേണം.

൧൭. ബാങ്കുകെട്ടിടത്തിൽ വേണ്ടത്ര സ്ഥലമില്ല. ബാങ്കിൽ കൌണ്ടർ ഉണ്ടായിരുന്ന എങ്കിൽ ഇയിടെ ഉണ്ടായതുപോലെ ക്ലാക്കിനെ ആരും അടികലശൽ ചെയ്യുവാൻ ഇടയാവുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ബാങ്ക് ഇപ്പോഴുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ നിന്നു കവലയ്ക്കുപുള്ള ഏതെങ്കിലും കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്ക് ഉടൻ മാറുകയും കൌണ്ടർ ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം.

സദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും സൊസൈറ്റിയുടെ ഉന്നതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുമാണു ചങ്ങനാശേരി ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയത്. സൊസൈറ്റിക്കു വേണ്ടി ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവെച്ച് അതിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുകയും, അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്തിരുന്ന മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളക്കാര്യപരമായി ഏതെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു ചങ്ങനാശേരി സ്വപ്നത്തിൽപോലും വിചാരിച്ചില്ല. സൊസൈറ്റിയുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിഭേദബുദ്ധിയിക്കും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൊസൈറ്റിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നാൾ മുതൽ തന്റെ വലംകയ്യായി നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഒരു സഹപ്രവർത്തകനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പല മഹനീയഗുണങ്ങളും ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മി. മന്ദത്തിനോടു ചങ്ങനാശേരിക്കു 'സഹോദരനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒട്ടുമിക്കാലും അക്കാലത്തുതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. മി. ടി. എസ്. മാധവൻപിള്ള അക്കാലത്ത് എഴുതിയ മറ്റൊരു കത്ത് ഇതിലേയ്ക്കു പുണ്യമായ തെളിവു നൽകുന്നുണ്ട്.

വാഴപ്പള്ളി,

൧൦—൩—൧൦൮.

“വലിയ കൊടുങ്കാറ്റും ഇടിയുമുണ്ടാകാൻ ഭാവിച്ചു. എങ്കിലും എങ്ങിനെയോ കാറ്റു മാറിക്കാണുന്നു. അവിടത്തെ നിർദ്ദേശാനുസരണം നടക്കയും ഭാവിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.”

ടി. എസ് മാധവൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അനേകപക്ഷണകഴിഞ്ഞു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയതിനു ശേഷം ഏറ്റവും സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരിയും മി. മന്ദവും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞത്. എങ്കിലും ആ സൗഹാർദ്ദത്തയുടെ ഭാർദ്ദ്യം കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ ശിഥിലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളേയും, പൊതുക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളേയും, മി. മന്ദം തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഇവർ രണ്ടുപേരും തമ്മിലുള്ള മാനസികമായ അകൽച്ച അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. വ്യക്തിപരമായ ബന്ധങ്ങൾമറന്നുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഭാക്ഷിണ്യരഹിതമായ നീതിനിഷ്ഠ അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരുപരാധമായിട്ടാണു മി. മന്ദം കരുതിയത്. മി. മന്ദത്തിന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണകളെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി കണ്ഠിതപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കണ്ഠവ്യനിഷ്ഠയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ നൈസർഗ്ഗികമായ നീതിബോധം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചതുമില്ല. തെറ്റിദ്ധാരണകളും അസൂയകളും വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കും മി. മന്ദത്തിനും ഒരു സമയത്ത് ഒരുസ്ഥാപനത്തിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള നില വന്നുകൂടി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ വീക്ഷണഗതിയിൽ വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു ഇത്. സഹ്യാദ്രിക്കുപ്പുറത്ത് അടിക്കടിനടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശീയബോധത്തെ അഭൂതപൂർവ്വമാണു തട്ടിയുണർത്തിയിരുന്നു. ഒരു സാമുദായികസ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്നനിലയിൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ച ചങ്ങനാശേരി

വസ്ത്രീയസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരിമിതികളേയും അനാശാസ്യസ്വപദോ
 വത്തേയുംപറ്റി ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ച് ഒരു തികഞ്ഞ ദേശീയ
 വാദിയായിട്ടാണു സക്കാർജീവനത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പൊ
 തുക്കായ്ക്കുളിലേയ്ക്കു വീണ്ടും തിരിച്ചുവന്നത്. ഇത് അനന്തര
 സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതാണ്. ഏതായാലും തന്റെ നിർദ്ദേ
 ശങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ സൊസൈറ്റി
 യുടെ രേണം സംബന്ധിച്ചു വൻപിച്ചു കഴുപ്പുകളൊന്നും അടു
 ത്ത ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതു
 കൊണ്ടും മി മന്ദത്തിനോടു മത്സരിക്കുവാൻ താല്പര്യമില്ലാതിരു
 ന്നതുകൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സജീവ
 മായ നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.
 സൊസൈറ്റിയേപ്പോലുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം മി. മന്ദത്തി
 നേപ്പോലുള്ള ഒരു സമുദായപ്രവർത്തകൻ എത്ര വളരെ മേന്മ
 ചേർന്ന ഒന്നാണെങ്കിലും വിദ്യാസമ്പന്നനും ദേശീയചിന്ത
 കനും രാജ്യാഭിമാനിയുമായ തനിക്ക് അതുയോജിച്ചതല്ലെന്ന്
 അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
 നിർബാധമായി തുടർന്നുപോയ്ക്കൊള്ളുവാൻ മി. മന്ദത്തിനെ
 അനുവദിച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരി പിന്നണിയിലേയ്ക്കു വലിഞ്ഞു.
 അടുത്ത പ്രാവശ്യം സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാന
 ത്തേയ്ക്കു സ്ഥാനാത്ഥിയായി നില്ക്കണമെന്നു ചിലർ അദ്ദേഹ
 ത്തോട്ചേർന്നിട്ടുപോൾ ഐക്യകണ്ഠേന തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെ
 ടുമെങ്കിലല്ലാതെ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ താൻ അഭില
 ഷിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. മി. മന്ദ
 ഘം അനുയായികളും എതിരുള്ളപ്പോൾ ഐക്യകണ്ഠേനയുള്ള
 തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അസാധ്യമായിരിക്കുമെന്നദ്ദേഹത്തിനറിയാമാ
 യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി
 യുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദം കാമ്യമായിത്തോന്നിയിരുന്ന കാലഘട്ടവും
 കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ
 പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്മാറിയതോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി
 വസ്ത്രീയരംഗത്തുനിന്ന് എന്നേയ്ക്കുമായി അന്തർലോകം ചെയ്തു.
 എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി മറ്റൊരു നായർസമേധനത്തിന്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷ പീഠത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി

എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല. അന്നുവരെ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ശീശ്ശമായ വളർച്ചയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും മറ്റേതൊരാളെക്കാളും ആത്മാത്മമായി പരിശ്രമിക്കുകയും ക്ലേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ദേശീയത്വമാകുന്ന വിപുലവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒരുപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നിരവധി വർഷങ്ങളിലേ പ്രയത്നഫലമായി ആർജ്ജിച്ചുകൂട്ടിയ സ്ഥാപിതസമ്പത്തുകളേയും വ്യക്തിപരവുമല്ലാത്തവയുമായ താല്പര്യങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആ സ്ഥാപനം ആയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പഴയ പരിസരങ്ങൾ വിട്ടു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനതിനു സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം ൩൫

ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റ വേളയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഖഹു ജനങ്ങളോടായി ചെയ്ത പ്രസംഗമദ്ധ്യേ അതിപ്രധാനങ്ങളായ രണ്ടു സംഗതികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവയിലൊന്നു ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയെ നിയമപരമായ അധിഷ്ഠാനത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാദാനവും, രണ്ടാമത്തേതു സർ. സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരെ തിരുമനസ്സിലെ നിയമോപദേശാവായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനവുമായിരുന്നു. അസംബ്ളി പരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുമനസ്സിലെ വാദാനത്തെപ്പറ്റി പല പ്രത്യാശകളും ജനതാമല്യത്തിലുൾക്കൊണ്ടു. ജനകീയാവകാശങ്ങൾ വിപുലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള തിരുമനസ്സിലെ സംരംഭത്തെ പ്രജാലക്ഷങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിച്ചു. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പല ഉത്താഹോസങ്ങളും നാട്ടിലെങ്ങും പ്രചരിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളോടാലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നുള്ളതു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രതീക്ഷകളെ അല്പമൊന്നു മന്ദീഭവിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും യുവാവായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ജനക്ഷേമകരമായ നിശ്ചയത്തെ അത്യുജ്വലമായ ആശാഭീഷ്ടിയോടും ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടും കൂടിയാണു പൗരസഞ്ചയം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

ഭരണപരിഷ്കാരരൂപവൽക്കരണത്തിനുള്ള ചുമതലകൾ സ്വാഭാവികമായി സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരിൽത്തന്നെയാണു വന്നുചേർന്നത്. പരിഷ്കൃതാശയനും ജനസ്വാതന്ത്ര്യതല്പരനുമായ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഉത്തരവാദഭരണത്തോടുത്ത വിദൂരവ്യാപകമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പരിഷ്കാരം ഖഹുജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നതുമില്ല. അന്നു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ന്യായാധിപപദത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ

പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ നാഡിചലനത്തെ അപ്പോഴും സ്തംഭിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുമായി സർ സി. പി. ഭരണ പരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി സർ സി. പി.-ക്കുവെച്ച ഒരു കത്തിൽ പുത്തനായി രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന നിയമസഭയ്ക്കു കരം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണെന്നും, നിയമസഭയുടെ ആലോചനാപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങളുടെ എണ്ണം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കുറവു ചെയ്യണമെന്നും, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഭാവനയെ സ്തംഭിക്കത്തക്ക എന്തെങ്കിലും ചില പുതുതകൾ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു.

മഹാവ തുലാമാസത്തിൽ ഭരണപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവൺമെന്റുകമ്മ്യൂണിക്കം റഗുലേഷനും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഒരു ദ്വിമണ്ഡലനിയമസഭയാണു നൂതനമായ ഈ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിനു ലഭിച്ചത്. ഇവയ്ക്കു ശ്രീമൂലംഅസംബ്ളിയെന്നും, ശ്രീചിത്തിരാംസ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലെന്നും പ്രത്യേകം നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നു. പത്തുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുൾപ്പെടെ അസംബ്ളിയിൽ എഴുപത്തിരണ്ട് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് നിയമം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഈ സഭയ്ക്കു തൊണ്ണൂററിഏഴിലെ നിയമസഭയെ അപേക്ഷിച്ച് അഗണ്യമായ ചില അധികാരങ്ങൾ കൂടുതലായി നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും ഏതെങ്കിലും ഒരു അംഗത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മറ്റേതൊരംഗത്തിനും ഉപചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശങ്ങളായിരുന്നു ഇവയിൽ പ്രധാനമായവ. കൗൺസിലിലുള്ള അംഗങ്ങളുടെ ആകെ എണ്ണം ൩൭ ആയിരുന്നു. അതിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ഭൂരിപക്ഷം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ബഡ്ജറ്റു പൊതുവേ വിമർശിച്ചു ചാസാക്കുവാനല്ലാതെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപങ്ങൾ ഹാജരാക്കുവാനുള്ള അവകാശം കൗൺസിലിനു

നരുകിയിരുന്നില്ല. കൌൺസിലിന്റേയും അസംബ്ളിയുടേയും സ്ഥിരാലുക്കുൻ ദിവാൻജിതനെന്നാണ്. ന്റെ-ലെ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കാര്യമായ യാതൊരു പുരോഗതിയും ഈ നൂതനനിബന്ധനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലയ്ക്കു തികച്ചും അനാവശ്യവും അസംബ്ളിയുടെ അധികാരത്തെ പരിമിതിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരുപരിമണ്ഡലവ്യവസ്ഥകൂടി ഈ നൂതന പരിഷ്കാരത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു എന്നുള്ളതല്ലാതെ ജനാഭിഭാഷങ്ങളെ സംതുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതോ രാജാഭിമാനികളുടെ ഭാവനാശക്തിയെ സ്പർശിക്കുന്നതോ ആയ യാതൊരുധികാരവും ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഉത്തരവാദിഭരണത്തിനു വേണ്ടി ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുൻപുതന്നെ പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെ ഈ ഭരണപരിഷ്കാരം പരിപൂർണ്ണമായി നിരാശപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തത്. എങ്കിലും യുവാവായ മഹാരാജാവിനു തിരുമനസ്സിലെ സദുദ്ദേശപരമായ ഈ സംരംഭത്തിനു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായും കൃതജ്ഞതയോടുകൂടിയും ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സ്വാഗതമരുളുകയാണുണ്ടായത്. മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'കേസരി' ഒഴിച്ചു മറ്റു മിക്ക വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളും ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു.

എന്നാൽ നൂതനനിയമത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ജനങ്ങൾ കേവലം ഔപചാരികമായി മാത്രം നരുകിയ പ്രശംസയും സ്വാഗതവുമായിരുന്നു അതെന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. വിവിധജാതിമതസ്ഥന്മാർ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ വസ്ത്രീയമായ വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു പരിശോധിച്ചു. സുസ്ഥിരമായ ഒരു ദേശീയസംഘടനയുടെ അഭാവത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടിനെയല്ലാതെ രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു പരിഷ്കാരത്തേയും വീക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ! നിലവിലിരുന്ന സമ്മതിഭാനാവകാശവും നിയോജകമണ്ഡലവ്യവസ്ഥകളുമനുസരിച്ചു

കൃഷ്ണപ്രാനികൾ, ഈഴവർ, മുസ്ലിം എന്നീ വിവിധസമുദായങ്ങൾക്കു ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, നായർസമുദായത്തിനു മാത്രം അനന്തമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുമെന്നും ഉള്ള ഒരു വിശ്വാസം ക്രമേണ പ്രചരിച്ചു. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പരാതിയുള്ള ഈ മൂന്നു സമുദായങ്ങളും സ്വാഭാവികമായി സംഘടിച്ച് അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുപ്പു വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരായി ശക്തിയേറിയ പ്രക്ഷോഭം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. വർഗ്ഗീയമായ അവകാശങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ വർഗ്ഗീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആരംഭിച്ച ഈ വർഗ്ഗീയ സംഘടനയ്ക്ക് അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയെന്നാണ് നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ആ സ്ഥാപനം സംയുക്തമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയിരുന്നില്ല. നിയമസഭയിലെ സ്ഥാനങ്ങളും സെക്രട്ടറിയുടെ സീറ്റിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളും ആളെണ്ണമനുസരിച്ചു വീതിച്ചുകിട്ടുവാൻ താല്ക്കാലികമായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിനുള്ള വർഗ്ഗീയമായ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടായിരുന്നു അത്. കാളയേയും പോത്തിനേയും ഒന്നിച്ചു ബന്ധിച്ച യാത്രോദ്യുക്തമായ ഒരു വാഹനത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വമല്ലാതെ ഒരു ദേശീയസംഘടനയുടെ സുദൃഢവും സുസ്ഥിരവുമായ ഗതി ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടാകുമെന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചുതുമില്ല. എങ്കിലും സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അനിഷേധ്യങ്ങളായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു ന്യായമായി ലഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശങ്ങളെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളോ ഗവണ്മെന്റുതന്നെയോ ശ്രമിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു നീതീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ പ്രക്ഷോഭം ശക്തിപ്പെടുത്തോടുകൂടി ആ സംഘടനയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിന്ന സമുദായങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ന്യായയുക്തമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി, വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുമെന്നും, അതപര്യാപ്തം

മെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടു ബോധ്യമാകുന്നപക്ഷം മറ്റു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളാലോചിക്കാമെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് വാശാനം നരകകയ്യുണ്ടായി. ഈ പ്രതിജ്ഞ അനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താമസംവിനാ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിജ്ഞകൊണ്ടു സംതുപ്തരായില്ല. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു നിയമസഭയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിച്ചിടണമെന്ന് അവർ ശരിച്ചു. സർക്കാർ സർവ്വീസിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ആളെണ്ണി വീതിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു വാദവും അവർ കൊണ്ടുവന്നു. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിലേയ്ക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഘട്ടം സമാഗതമായപ്പോൾ സംയുക്തസമുദായക്കാർ നിയമസഭയുമായി നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അപർ 'നിവർത്തന'മെന്നാണു നാമകരണം ചെയ്തത്. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാരംഭിച്ച നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം കാട്ടുതീപോലെ രാജ്യമെങ്ങും പടർന്നുപിടിച്ചു.

ക്രൈസ്തവ ഈഴവ മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളിൽനിന്ന് ആരും തന്നെ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിൽക്കരുതെന്നായിരുന്നു സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ നിർദ്ദേശം. എന്നാൽ ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയെന്നുള്ളതു തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല ലോകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തുംതന്നെ സാധ്യമല്ല. നിയമസഭാസാമാജികതപത്തിന്റെ പദവിയും ബഹുമാനവും ആദായവും എവിടേയും പ്രലോഭനീയങ്ങൾതന്നെയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സമുദായതാല്പര്യങ്ങളെയെന്നുവേണ്ട രാജ്യക്ഷേമത്തെത്തന്നെ ബലി കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള "കരികാലന്മാർ" ഏതു രാജ്യത്തും ഏതു സമുദായത്തിലും സുലഭമായി കാണാവുന്നതാണ്. പോരെങ്കിൽ നിവർത്തനകക്ഷിയേ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രബലമായ പ്രതികക്ഷികൾ അതിതീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈഴവരും കൃസ്തുമതത്തിലുള്ള മുസ്ലിംമാരും ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം

വരിച്ചു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് നിവർത്തനകക്ഷികൾ നിരാശരായിത്തീർന്നില്ല. അവർ സമരതന്ത്രം ഒരു മാറ്റി. ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള സംയുക്തസമുദായവോട്ടറന്മാരുടെ സംഖ്യാബലമുപയോഗിച്ചു നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിലെ സ്ഥാനാത്മികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും, ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ വിജയികളാക്കുവാനും, അവർ നിശ്ചയിച്ചു. നിവർത്തന പ്രതികക്ഷികളെ വല്ലാതെ അമ്പരപ്പിച്ച ഒരു സമരതന്ത്രമായിരുന്നു ഇത്. സംയുക്തകക്ഷിയുടെ ശ്രമം സഫലമാകുമെന്നും തീർച്ചയായിരുന്നു. നിവർത്തനവൈരികൾ ആതനതന്ത്രമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവരുടെ ബുദ്ധിശാലയിൽ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിൽപെട്ട സ്ഥാനാത്മികളോടു മത്സരിക്കുന്ന ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ വിവിധ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടുത്തി പിൻമാറുവാനവർ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. രാജ്യമൊട്ടുക്കു പ്രവർത്തനകക്ഷിയും നിവർത്തനകക്ഷിയും തമ്മിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു വടംവലി നടന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുവസാനിച്ചപ്പോൾ നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിലെ 'കരിക്കാലന്മാരിൽ' ചിലർക്കു പരാജയം പററിയെങ്കിലും ഏതാനും കൃഷ്ണപ്രാനികളും ഈഴവരും മുസ്ലീമിങ്ങളും നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയിൽ സാമ്പൂതിരികമായ പ്രാതിനിയ്യമുണ്ടെന്നു നിവർത്തനവിരോധികളും ഗവണ്മെന്റും ഉൽഘോഷിച്ചു. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളെ വഴിയായവണ്ണം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒറ്റ അംഗംപോലും നിയമസഭകളിലില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടു പ്രാതിനിയ്യം ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ ആതനവ്യവസ്ഥകൾ നിർമ്മിച്ചു വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്നും സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭ മുറവിളികൂട്ടി.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം രാജ്യമൊട്ടുക്കു പടർന്നുപിടിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗത്തിലായിരുന്നു. ൧൧൦൮ മീനത്തിൽ അദ്ദേഹം സർവ്വീസിൽ നിന്നു പെൻഷൻ പററി പിരിഞ്ഞു. ഒരു രാഷ്ട്രീയഘടനയെന്ന നിലയിലുള്ള സംയുക്തസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടു ചങ്ങനാശേരിക്ക് അനുഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ ആവകാശവാദങ്ങളെ അനുകൂലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വൈമ

നസ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിനു പൌരാണ്ണികമായും സ്ഥിതിഗതികളുടെ സാഹചര്യംകൊണ്ടും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളെ ഒരു കത്തകപോലെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹമാഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ജാതിമതചിന്തകൾ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുവാനനുവദിക്കുന്നത് അനീതികരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് നിവർത്തനക്ഷിയുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളോട് അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നത്. വ്യവസ്ഥാപിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തുവാൻ ഏവർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നു പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനോടും വേണ്ടിവന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുഗവണ്മെന്റിനോടും പരാതിപറയുവാനും നിയമസഭയോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാനും അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് അവരുടെ വാദങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പുനഃസ്സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവശതകൾ അതുകൊണ്ടും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ നൽകുകയും, ചെയ്തതിനുശേഷവും, വീണ്ടും പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെ കൈവെടിയാതെതന്നെ പരീക്ഷാത്മമെങ്കിലും, നൂതനപദ്ധതികൾ അവർ ആത്മാർത്ഥതയോടെ സ്വീകരിച്ചു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കാതിരുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായിപ്പോയി എന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. നിസ്സഹകരണപരിപാടികൾതന്നെയും ന്യായവും സത്യവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനാക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിയമസഭകളേയും തിരഞ്ഞെടുപ്പുശാലകളേയും പരസ്യമായി അഭ്യവക്ഷണം ചെയ്യുകയല്ലാതെ ഗ്രൂപ്പുമായും വക്രമായും ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർത്തി അവരെ വിജയികളാക്കി സ്വന്തവാദമുഖങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സത്യരഹിതമായ

മാഗ്നറ്റിക് തികച്ചും അസാമാന്യീകങ്ങളായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്. അതുകൊണ്ട് സംയുക്തക്ഷീയുടെ കളിപ്പാട്ടങ്ങളായി സ്ഥാനാത്ഥിമത്സരത്തിന് കോപ്പുകൂട്ടിയ ചില നിവർത്തനേതരസമുദായാംഗങ്ങളെ അവരുടെ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഉൾജ്ജിതമായി ചില തൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിവർത്തനക്കാരെ അവകാശവാദങ്ങളോടുള്ള അനുഭാവരാഹിത്യംകൊണ്ടല്ല, സുദൃഢമായ നീതിബോധംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അതിനൊരുങ്ങിയത്. മെ. എം. എൻ. നായർ, കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള, കമരകം എം. എൻ. നാരായണമേനവൻ, വരകപ്പിള്ളി കേശവപിള്ള മുതലായ നായർപ്രമാണികൾ നിവർത്തനസമുദായാംഗങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ ചില നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥാനാത്ഥികളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെ സ്ഥാനാത്ഥിത്വത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി തീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. നായർതാല്പര്യങ്ങളുടെ 'ഇരുമ്പുസോഫ'യായ സവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാരവാഹികളിൽ ഒരാളായ മി. കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള, മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി നിവർത്തനക്കാരെ സ്ഥാനാത്ഥിയായി ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിൽക്കുകയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച സ്ഥാനാത്ഥിത്വത്തിൽനിന്ന് പിൻവലിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചതിനുശേഷവും വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ന്യായാസനത്തിൽനിന്ന് പുറത്തു വന്ന ചങ്ങനാശേരി പെൻഷ്യൻജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ അന്തർലാപനം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങിയില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യ ജീവിതമവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ജനസമ്മിതി നാമാവശേഷമായിപ്പോയെന്നും, ഉദ്യോഗസ്വീകരണവേളയിൽ മുറവിളികൂട്ടിയ വിമർശനമാർക്കും ശത്രുസംഘങ്ങൾക്കും പരിഭ്രമജനകമായ മറുപടി വിസ്തരണം അദ്ദേഹം കരുതിവെച്ചിരുന്നു. ൧൧൦൮ മീനം ൧൫-ാംനം ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് വിരമിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള

‘റഫറൻസ്’ ഫൈക്കോടതിയിൽ നടന്നു. മീനം മനു-ാംന-വീണ്ടും അദ്ദേഹം ഒരു സ്വതന്ത്രപൗരനായിത്തീർന്നു. അതു കഴിഞ്ഞു കൃത്യം രണ്ടു മാസം തികയുന്ന ഇടവം മനു-ാംന-പുതിയ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി അദ്ദേഹം കുന്നത്തൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിപത്രിക സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ എതുകുടവാൻ മററാരുതന്നെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നില്ല. ആറു വർഷത്തെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിനുശേഷം അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചു, അറുപതു ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ പ്രാദേശികമായ യാതൊരു വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുമില്ലാത്ത ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും നിയമസഭാംഗമായി ഐക്യകണ്ഠേന തിരഞ്ഞെടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശേഷിച്ച പൗരജീവിതത്തെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി വിധി ഏഴുതീയ പ്രവാചകനാക്ക് ഒരിക്കൽക്കൂടി നൈരാശ്യംതന്നെ വന്നു സംഭവിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിലാഷങ്ങൾ ഇവിടെയും അവസാനിച്ചില്ല. പുതിയ നിയമസഭയ്ക്ക് ഒരു ഡപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ചങ്ങനാശേരി മത്സരിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അതിവിപുലമായ തോതിൽ അദ്ദേഹം പ്രവരണങ്ങൾ നടത്തി. ചങ്ങനാശേരിയെക്കൂടാതെ മെ: ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, പട്ടം താണുപിള്ള എന്നിവരും സ്ഥാനാർത്ഥിമത്സരത്തിനു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കർക്കടകം മനു-ാംന- തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ആദ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്ക് ൨൬-ം, ചങ്ങനാശേരിക്കു ൧൬-ം, പി. കെ.-യ്ക്കു ൧൦-ം, മി. പട്ടം താണുപിള്ളയ്ക്ക് ൮-ം വോട്ടുകൾ വീതം ലഭിച്ചു. ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അത്തവണ വോട്ടു ചെയ്യാതെ നിഷ്പക്ഷനില സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗവണ്മെൻറുപക്ഷം ഒന്നായി മി. ടി. കെ.-യ്ക്കു വോട്ടു ചെയ്തു. ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ മി. ടി. കെ. വിജയിയായി. ചങ്ങനാശേരിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷകൾക്കു

വിപരീതമായി തോൽവി സംഭവിച്ചു. ഇതു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിരാശയായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഈ പരാജയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണമാകുന്ന കളങ്കം ദർശിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകന്മാരുണ്ടാകുമെങ്കിൽ അതിനവരെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പൊതുക്കാര്യജീവിതം ഒരുദ്യോഗികജീവിതത്തിലെ ഒരുനത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു സോപാനമായിട്ടാണു ജനപ്രമാണികൾ കരുതിവരുന്നതെന്നുള്ള ഒരു ധാരണ ജനതാമധ്യത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കുശേഷം ബിരുദധാരികളായ ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾ പൊതുജനനേതൃത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് പരസ്യമായും നിഗൂഢമായും ആയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു ഹാസ്യജനകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. സമുദായത്തിന്റേയോ മറ്റു സംഘടനകളുടേയോ പിൻബലമെടുത്തു കാട്ടി ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനെ അലട്ടുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തിയോ, നിസ്സ്പർശതയോ, സത്യസന്ധതയോ ഇല്ലാത്ത ഇത്തരം വ്യാജവേഷധാരികളുടെ ഒഴിയാത്ത വാധ രാജ്യത്തിനുതന്നെ ഒരു തീരാശ്വാപമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേയ്ക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിലൊരു ചെറിയ പങ്ക് ചങ്ങനാശേരിയുടെ വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായാന്തരീക്ഷത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു. വഗ്ഗീയമത്സരങ്ങളും വിഭേദജനകമായ പ്രചരണങ്ങളും രാജ്യമൊട്ടുക്കു നടന്നു. പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും പത്രപങ്ക്തികളിലുംനിന്നു വഗ്ഗീയവിഷം പ്രവഹിച്ചു. സമുദായസൗഹൃദംസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും അടഞ്ഞു. നായർസമുദായം, അതിനനന്തമായ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന കാരണം കൊണ്ട് അതികഠിനമായ അവഹേളനത്തിനു പാത്രമായി. സംയുക്തകക്ഷി നായർസമുദായത്തെ കുത്തകസമുദായമെന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ആക്ഷേപസാഹിത്യത്തിൽ നായർസമുദായത്തിനുള്ള പ്രാവീണ്യം അമിതമായ രീതിയിൽ അവരും

വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. ഭരണപരിഷ്കാരം നിർമ്മിച്ചതു നായർസമുദായമല്ലെന്നും, നിയമസഭയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ നായന്മാർക്ക് ലഭിക്കുവാനിടയായത് അവരുടെ അപേക്ഷാനുസാരമോ ഗ്രന്ഥാലോചനയുടെ ഫലമായോ അല്ലെന്നും വാശിയോടുകൂടി അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ തക്കം നോക്കി ഭീഷ്മവീക്ഷണമോ രാജ്യത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തയോ ഇല്ലാത്ത സ്വാർത്ഥതല്പരന്മാരായ ചില അവസരസേവകന്മാർ നായർക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ പാരമ്പര്യവഴിക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, അതിനെ എത്രക്കുന്നവരോടു പകർത്തണമെന്നുംകൂടി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെവിടെ നോക്കിയാലും വസ്ത്രീയവഴക്കുകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ ആശങ്കാജനകമായിത്തീർന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി ഭയജനകവും അന്ധകാരാവൃതവുമായിത്തീർന്നു.

അദ്ധ്യായം ൩൩

തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം വർത്തിയവിഷം കലിന്നു മലിനപ്പെടുകയും, ഭിഷിച്ച പ്രചരണങ്ങളും ആപല്ക്കരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായസൗഹൃദം ശിഥിലപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അന്നുവരെ ദേശീയവീക്ഷണമുള്ളവർക്കുകൂടി അഭിമാനഹാനികൂടാതെ അവകാശപ്പെടുവാൻ കഴിയുമായിരുന്ന നായന്മാരുടെ ഏകസംഘടനയായ സർവ്വീസ സൊസൈറ്റി അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന അത്യുന്നതങ്ങളായ ദേശീയാഭിരുചിയിൽനിന്നും നിസ്താപരമായ സേവനശീലത്തിൽനിന്നും, അനുഭവമെന്നവണ്ണം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവശസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനും അധഃകൃതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനും വേണ്ടി അനുസ്മൃതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സ്ഥാപനം ദീർഘവീക്ഷണമോ, ത്രാഗസന്നദ്ധതയോ ഇല്ലാത്ത ഒരു സങ്കുചിതമായ വർത്തിയസംഘടനയെന്നപോലെ രാജ്യത്തിനും രാജ്യവാസികൾക്കും ഹാനികരമായ സംരംഭങ്ങളിലേപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. പുരോഗമനപരമായ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചും, സമുദായസൗഹൃദം കൈവളുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും, ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ സേവനസംഘം വിദഗ്ദ്ധഹസ്തങ്ങളിലെ കേവലമൊരുപകരണം മാത്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അസമതപങ്ങളോടും അനീതികളോടും നിർഭയം മല്ലടിക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സൊസൈറ്റി അനന്തമായി ലഭിച്ച രാഷ്ട്രീയാനുകൂല്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ബലപ്പെട്ടു. ഫ്രാമ്പ്-ലെ ഭരണപരിഷ്കാരമൂലമുണ്ടായ സ്ഥിതിഗതികൾ ഈഴവസമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷമായ ഒരുവകാശലംഘനമായിരുന്നു എന്നു കാണുവാൻ അസാമാന്യമായ രാഷ്ട്രീയപരിജ്ഞാനമോ, നിരീക്ഷണപാടവമോ ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. അധഃകൃതസമുദായങ്ങൾക്കു സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യവും

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവും അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഒരു ജാഥയും നയിച്ചുകൊണ്ടു വയ്ക്കത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരംവരെ കാൽ നടയായി മാർച്ചുചെയ്യുകയും, മാഗ്ഗ്മലേപ്ര പ്രക്ഷോഭജനകമായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ഏതോ ഒരുജ്ഞാതശക്തിയുടെ പ്രേരണകൊണ്ടെന്നപോലെ പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു വഗ്ഗീയവിഷം വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാഴ്ച തുലോം പരിതാപകരമായ ഒന്നായിരുന്നു. അനന്തമായി ലഭിച്ച ആനുകൂല്യങ്ങളെ കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ബലപ്പെടുകയല്ല, ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അതിനുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുവാനും, സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് അന്നു സച്ചിന്ദ് സൊസൈറ്റി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. നിവർത്തനസമുദായങ്ങൾ നായന്മാരുടെ മേൽ ചൊരിഞ്ഞ ആക്ഷേപവചനങ്ങളും അപലപനങ്ങളും നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. എന്നാൽ ദീഘവീക്ഷണവും രാഷ്ട്രീയപരിജ്ഞാനവും പ്രാചീനപാരമ്പര്യങ്ങളുമുള്ള ഒരു സമുദായം തുല്യനിലയിൽ അസഭ്യസാഹിത്യം പ്രയോഗിച്ചു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിയിരുന്നത്. താൽക്കാലികമായി ലഭിച്ച അവകാശങ്ങൾ വക്രമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്പകാലം കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുതന്നെ വരാം. എന്നാൽ കാലഗതിയുടെ ഭ്രമണത്തിൽ നീതിയും ന്യായവുമല്ലാതെ വിജയിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു നിവിവാദമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലും സംഗതികളുടെ പശ്ചാത്താപം അങ്ങിനെ തന്നെയായിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അനർഹമായ അവകാശങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അവർ കൈവെടിയിരുത്തുവാനുകൂടി. അതിനെതിരായി നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും മുഴുവൻ വിഫലമായി. ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ സൗഹാർദ്ദവും സൗമ്യതയും നഷ്ടപ്പെട്ടതല്ലാതെ നിവർത്തനസമുദായങ്ങളോടു മത്സരിച്ചുകൊണ്ടു കാർഷ്ട്യമായ യാതൊരു ഛായയും നായർസമുദായത്തിനുണ്ടായില്ല. ത്രാഗസന്നദ്ധതയും സേവനൈതന്യം ക്ലേശംകൊണ്ടുമാത്രമേ സാമുദായികമായ ഒന്നെന്തും വെച്ചുകൊ

ണ്ടിരിക്കുവാനും രാഷ്ട്രീയശക്തിയും പാരമ്പര്യങ്ങളും സൂക്ഷിക്കുവാനും കഴികയുള്ളു എന്നു തിരുവിതാംകൂർചരിത്രം ഒരിക്കൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ സംരംഭങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പരാജയപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ തന്ത്രകുശലമായ നേതൃത്വവും, യാഥാത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും, സൊസൈറ്റിയുടെ അക്കാലത്തുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒഴിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാപനത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്ന് അകന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കുകുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിലാണ്, തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരു നായർസംയുക്തസമ്മേളനം നടന്നത്. 1906-ൽ മാവേലിക്കരവെച്ചു നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന നായർസമ്മേളനത്തെ മെ. സി. കെ. നാഗം പിള്ള, ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവർ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. 1906-മീനത്തിലാണ് ഈ സമ്മേളനം നടക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിവർത്തന പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരായി നായന്മാരുടെ സാർവ്വത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു മഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏതോ ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ചില നായർനേതാക്കന്മാർ ഈ അവസരത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി വിനിയോഗിക്കുവാനും നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സമ്മേളനമല്ല, പിന്നേയോ സംയുക്തനായർസമ്മേളനമെന്ന പേരിൽ ഒരു മഹായോഗമാണ് തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നത്. നായർ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി, നായർമഹാജനസഭ, ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർ നായർസമാജം ഇങ്ങിനെ നിലവിലുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ചില സംഘടനകളുടെ സംയുക്തമായ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഈ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. ഈ സമ്മേളനത്തോടു സഹകരിക്കുവാനുള്ള അഭ്യർത്ഥന ചങ്ങനാശേരിക്കും ലഭിച്ചു. എന്നാൽ നായർമഹാജനസഭ, ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർ നായർസമാജം ഇത്യാദി സാങ്കല്പികമായ സംഘടനകൾക്ക് അനാഥമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുവാൻ ചങ്ങനാശേരി വിസമ്മതിച്ചു. അതുകൊണ്ടു നായർ

യൂണിയൻറെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇത്തരനായർസംഘടനകളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി സമ്മേളനം നടത്തിയാൽ മതിയാകുമെന്ന് ഒടുവിൽ തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ സമ്മേളനദിനം അടുത്തു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി, നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തെ എത്രത്തു മലിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വസ്ത്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ കൂടുതൽ വിഷമയമാക്കുവാനാണ് ഈ സമ്മേളനംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന കാര്യം കൂടുതൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. അതിനുശേഷം സമ്മേളനത്തോടുള്ള സഹകരണത്തെ ചങ്ങനാശേരി നിശ്ശേഷം പിൻവലിച്ചു. സമ്മേളനത്തോടു നിസ്സഹകരിക്കുവാനുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിശ്ചയം ആ യോഗത്തിലെ നടപടികൾ സാധൂകരിക്കുകയുണ്ടായി.

റിട്ടയാർഡ് ടിവാൻപേഷ്വാർ മി. നാരായണമേനവനായിരുന്നു ചുമൻ-കന്നിമാസത്തിൽ നടന്ന ആ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിലാദ്യക്ഷണം വെച്ചത്. സ്വാഗതസംഘാദ്യക്ഷണം ഡാക്ടർ കെ. മാധവൻപിള്ളയും, യുവജനസമ്മേളനാദ്യക്ഷണം മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും ആയിരുന്നു. ഇത്തരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നായർസമുദായത്തിന് കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കുവാൻ ജസ്റ്റീസ് പാട്ടിനേതാവായിരുന്ന ബോബിലിരാജാവിന്റെ പ്രസംഗവണ്ഡങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയായിരുന്നു മി. നാരായണമേനവൻ ചെയ്തത്. നായർസമുദായം ഉത്തരവാദിഭരണം വേണമെന്നു വാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുകയല്ലെന്നും കൂടി അദ്ദേഹം അദ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉൽബുദ്ധമായ ആ സമുദായത്തെ പ്രസ്തുത സമ്മേളനം 'എത്ര മാത്രം അധഃപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ആ സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന മറ്റു പ്രസംഗങ്ങൾ അത്യുൽക്കടമായ വർഗ്ഗീയവിഭേദം വമിക്കുന്നവയായിരുന്നു. നിവർത്തന സമുദായങ്ങളുടെ അസഭ്യസാഹിത്യത്തെ അസഭ്യസാഹിത്യം കൊണ്ടുതന്നെ നേരിടുവാനുള്ള ഒരു വഴിപിടിച്ചു നയമാണു സമ്മേളനഭാരവാഹികൾ അംഗീകരിച്ചത്. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനക്കാർ നായന്മാരെ അധിക്ഷേപിച്ചുവരുന്നതു കേട്ട് ഇനിയും നായർക്കടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും, ആക്ഷേപങ്ങൾ

അവർ തുടങ്ങുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗൗരവാവഹമായ ആപൽഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു എന്നും, ആയിരുന്നു പ്രധാനമായ പ്രമേയം. നായർ സർവ്വീസിൽ കൂടുതൽ പ്രാതിനിയ്യം വേണമെന്നും, നായർപട്ടാളം തുടന്നുകൊണ്ടുപോകണമെന്നും, മറ്റുമായിരുന്നു വേറെയുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ. നായർസമുദായചരിത്രത്തിലെ തുലോം അപമാന്യകരവും പ്രതിലോമപരവും ആയ ഒരു ഘട്ടത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തേ സംയുക്തസമ്മേളനം കുറിക്കുന്നു. ഉല്പതിഷ്ഠതപത്തിന്റേയും വിശാലാശയങ്ങളുടേയും ഒഴൊഴുപ്പുലിയുടേയും നടനരംഗമായിരുന്ന നായർസമുദായസമ്മേളനപ്പന്തൽ യഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റേയും ആത്മാഭിമാനരാമിത്വത്തിന്റേയും സ്വാർത്ഥതല്പരതയുടേയും സങ്കേതമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തെ ബലം പ്രയോഗിച്ചമന്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കയാണ് സംയുക്തസമ്മേളനം ചെയ്തത്.

യുവജനസമ്മേളനത്തിലാല്പക്ഷം വഹിച്ചത് മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രസ്തുത സമ്മേളനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തിരുവട്ടാരം മി. എൻ. താണുപിള്ള സബ്ജക്ട് റ്റാങ്കമ്മിറിയോഗത്തിൽ നിരസിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രമേയം പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതിവേണമെന്നല്പക്ഷനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അവയുടെ ഉപയോഗത്തെ അതിജീവിച്ചു സമുദായമണ്ഡലത്തിൽ കലക്കമുണ്ടാക്കുന്നതനാശാസ്യമായതുകൊണ്ട് അവ, അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു പ്രമേയത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തം. ആ പ്രമേയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം വായിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ അല്പക്ഷൻ സമചിത്തത വെടിഞ്ഞു ക്ഷോഭം കലനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ആ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ മി. താണുപിള്ളയെ ഹാസ്യരൂപത്തിൽ പരജയമായി ഭവിക്കുകയും പ്രമേയമവതരിപ്പിക്കാനനുമതി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. താണുപിള്ളയുടെ പ്രമേയം, ബഹുസഹസ്രം രൂപാ ചിലവഴിച്ചു കണ്ണാടിയില്ലിൽ പടുത്തുകെട്ടിയിട്ടുള്ള ആ സമ്മേളനസൗധത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞെങ്കിലോ, എന്നൊരു ഭയം അല്പക്ഷനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയാണു പ്രേക്ഷകന്മാർക്കു

തോന്നിയത്. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഫാൻ-ൽ ആരംഭിച്ച അനാശാസ്യവും ആപലുരവുംആയ ഈ അപഥസഞ്ചാരം അടുത്ത വർഷം കോട്ടയത്തുകൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് പൂർത്തിയായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രായപൂർത്തിവോട്ടവകാശം നടപ്പിലാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ജനദ്രോഹപരമായ പ്രമേയം ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചാണ് അംഗീകൃതമായത്. എന്തൊരു ഭയനീയമായ അധഃപതനത്തെയാണ് ഈ സമ്മേളനം കുറിക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർ സങ്കല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന വിപൽക്കരമായ പരിവർത്തനങ്ങളെ ചങ്ങനാശേരി സമഗ്രമായി നിരീക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുപോയ തന്റെ വിപുലമായ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഒരു തിരിഞ്ഞു കണ്ണോടിച്ചു. സാമുദായികസംഘടനകളോടു തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകൾ ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെമ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി ഒന്നൊന്നായി കടന്നുപോയി. സാമുദായികസംഘടനകളേയും അവയുടെ ഇടുങ്ങിയ പ്രവർത്തനപരിധിയേയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഈ സ്മരണകൾ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും, നായർസമുദായത്തിന്റെ അനിഷ്ടധൃനേതാവുമെന്ന നിലയിൽ താൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള വർഗ്ഗീയസേവനങ്ങളെ അദ്ദേഹം നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ വിമർശിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ ദേശീയമായ ഐക്യത്തിനു വിഘാതമായിത്തീരുകയില്ലെന്നുള്ള അടിയറച്ച വിശ്വാസത്തെ ആസ്സദമാക്കിയാണ് അന്നദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. വിവിധസമുദായസംഘടനകൾ സംയോജിപ്പിച്ച് ഒരു കേന്ദ്രസമിതി രൂപവല്കരിച്ച് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കാതിരുന്നില്ല. വയ്ക്കത്തു നടന്ന നായരീഴവസമ്മേളനം ഈ ആശയത്തിന്റെ പ്രായോഗികമായ രൊളുപടിയിലായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ നിവർത്തന

പ്രക്ഷോഭണവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവഗതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ ഗണ്യമായി ചലിപ്പിച്ചു. തന്റെ സാമുദായികാഭിരുചി പുരോഭാഗത്തു് ഒന്നെന്നായി തകർന്നുവീഴുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. സർവ്വസമുദായമെത്രീയും ദേശീയബോധവും കൈവരുത്തുന്നതിന്നു സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നും പ്രതിബന്ധമായ് തീരുകയേ ഉള്ളൂ എന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപമുഖമായി. വസ്ത്രീയ മനോഭാവവും ദേശീയബോധവും രണ്ടും രണ്ടാണെന്നും, വിവിധ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിഭിന്ന താല്പര്യങ്ങൾ പരസ്പരസംഘട്ടനങ്ങളിലല്ലാതെ ശാശ്വതമായ ഐക്യത്തിലും സമഭാവനയിലുമെത്തിച്ചേരുകയില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോധ്യമായി. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും പ്രചരണങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂതനമായ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം നൽകി. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളുമായുള്ള തന്റെ ചിരകാലബന്ധം നിശ്ശേഷം പരിത്യജിക്കുവാനുള്ള ഘട്ടം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹത്തിന്നു തോന്നി. സംയുക്തനുമേളനത്തോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച മനോഭാവം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു.

ഔദ്യോഗികജീവിതം ഒരു വിശ്രമകാലഘട്ടമായി മാത്രമാണു് ചങ്ങനാശേരി കരുതിയിരുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലും പുറത്തുമുള്ള പൊതുക്കായ്ക്കുജീവിതത്തിൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു പഠിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലും അദ്ദേഹം വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ വളർന്നുവന്ന വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏതൊരു പ്രവർത്തനമാഗ്ഗമാണു താൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠാകുലമായ ചിന്തകളിൽ അദ്ദേഹം അഹോരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പ്രവൃത്തിശൂന്യമായ അലസജീവിതം അദ്ദേഹത്തെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. വിശ്രമരഹിതമായ പൊതുക്കായ്ക്കുജീവിതത്തിൽ പൂർവ്വാധികം ഊർജ്ജസ്വലതയോടുകൂടി ഇറങ്ങുവാൻ ഹൃദയമദ്ദേഹത്തെ അനുശാസിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി സൂക്ഷ്മ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി പുറന്തൊട്ടും

നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലേ സമുദായാന്തരീക്ഷത്തെ അന്നു മുഗ്ഗന്ധമലിനമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങളും അവയെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന അസഭ്യസാഹിത്യവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ദർശിച്ചത്. ഈ വസ്ത്രീയകലഹങ്ങൾക്ക് ഒരുപശാന്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ യഥാശക്തി പ്രയത്നിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് തന്റെ കർത്തവ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

“ഇന്റർനാഷനൽഫെല്ലോഷിപ്പി”ന്റെ സിക്രട്ടറിയായി. എ. എ. പാൾ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു ചായസൽക്കാരം ചിലർക്കുടി നടത്തുകയുണ്ടായി. അന്നു വിവിധസമുദായങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ ആ സല്ലാഹത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു സമുദായവഴക്കുകൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകൾ നടന്നതിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കുകൊണ്ടു. പക്ഷേ മത്സരങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള സമയം സമാഗതമായിരുന്നു വിഭിന്നകക്ഷികൾക്ക് അപ്പോഴും ബോധ്യപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആലോചനകൾ വിഫലമായി. മുമ്പൻ-തൂലാമാസത്തിൽ ആലുവായിൽവെച്ച് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ ആലോചിക്കുവാൻ മി. എ. എം. വക്കിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മറ്റൊരു യോഗംകൂടി. അതിലും ചങ്ങനാശേരി സന്ധിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭയിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് ഒരു ഫ്രാഞ്ചൈസ് കമ്മീഷണരെ നിയമിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ യോഗം നിശ്ചയിച്ചത്. ആ യോഗനടപടികൾ ചില കാരണങ്ങളാൽ രഹസ്വമായി സൂക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തതെങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരി സമ്മേളനനിശ്ചയത്തെ യഥാകാലം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതിനുശേഷം മുമ്പൻ-അവസാനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി നിവർത്തപ്രക്ഷോഭണത്തോടും വസ്ത്രീയപ്രശ്നങ്ങളോടും തനിക്കുള്ള മനോഭാവം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വിശദമായ

ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ അവകാശവാദങ്ങളോടു തനിക്കുള്ള അനുഭാവം ചങ്ങനാശേരി ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രകടമാക്കി എങ്കിലും, അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. നിയമസഭകളോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ അവ്യവസ്ഥാപിതമായി യാതൊന്നുംതന്നെയില്ലെങ്കിലും, അതിലേയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. നിവർത്തനകക്ഷി അവരുടെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്ന് ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സപീകരിച്ചു നടപടികളേയും അധീശഗവൺമൻറിന് മെമ്മോറിയൽ അയച്ചതിൽ പ്രശ്നിച്ചു അനൗചിത്യത്തേയും അദ്ദേഹം അധിക്ഷേപിച്ചു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ സംയുക്തനായർസമ്മേളനത്തിന്റെ നടപടികളേയും അദ്ദേഹം രൂക്ഷമായി വിമർശിക്കാതിരുന്നില്ല. നിവർത്തനകക്ഷി നായർസമുദായത്തെ ഭ്രഷ്ടിക്കുന്നതിനേയും, നായർസമുദായം സഹായകരമല്ലാത്ത ഒരു നില സപീകരിച്ചിരുന്നതിനേയും, അദ്ദേഹം കറ്റപ്പെടുത്തി. ഗവൺമൻറിന്റെ നിലയേയും അദ്ദേഹം നിരൂപിക്കാതിരുന്നില്ല. നിവർത്തനകക്ഷി അവ്യവസ്ഥാപിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുംതന്നെ സപീകരിച്ചിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ, പൗരസഞ്ചയത്തിന്റെ പ്രാഥമികപൗരാവകാശങ്ങളിൽ കൈവയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമൻറ് ഒരുമ്പെട്ടതിനെ അദ്ദേഹം പ്രതികൂലിച്ചു. ഈ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വിപുലമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചു. അവസാനമായി വർഗ്ഗീയാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്ന പ്രയത്നത്തിലൊരംശം ഭരണഘടന നവീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭണത്തിന് ചിലവഴിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അത് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗമായിരുന്നേനെ എന്നദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ പ്രസ്താവന ഇരുപക്ഷത്തുനിന്നുമുള്ള ശക്തിയായ പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കും ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കിയെന്നുള്ളതുതന്നെ അതിലന്തർവിക്കുന്ന നീതിബോധത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൩൭

നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിനും തിരുവിതാംകൂറിലേ നിശ്ചിതമായ സമുദായവഴക്കിനും കാരണമാക്കിയ ൧൧൦൮-ലെ ഭരണപരിഷ്കാരപ്രശ്നത്തിനു സർ മഹമ്മദ് ഫബീബുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഒരുവിധം ന്യായമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. പ്രാതിനിധ്യം പബ്ളിക്സർവ്വീസിംഗിലൂടെ സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിനും, കാര്യക്ഷമതയ്ക്കു ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കാൻ പബ്ളിക് പരീക്ഷകൾ നടത്തിയും, ഗവൺമെൻറുദ്യോഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശനം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കി. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഒരു പബ്ളിക്സർവ്വീസ് കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ ഈഴവർ, മുസ്ലിം മാനാർ, ലത്തീൻകത്തോലിക്കർ മുതലായ അവശസമുദായങ്ങൾക്കു ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി ലഭിക്കുവാനാഗതയുള്ളിടത്തോളം സ്ഥാനങ്ങൾ സംവരണം ചെയ്തു. നിവർത്തനക്ഷിയുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങൾ എല്ലാതന്നെ അവർക്കു സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടി. ആ നിലയിൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ പ്രക്ഷോഭം വിജയകരമായിട്ടാണു പൂർവ്വസാനിച്ചത്. വസ്ത്രീയസമതം സ്ഥാപിക്കുവാനും അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാനുമുള്ള സർ മഹമ്മദ് ഫബീബുള്ളായുടെ ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ചില നായർസങ്കേതങ്ങളിൽനിന്ന് ആക്ഷേപശബ്ദങ്ങൾ പൊങ്ങിയെങ്കിലും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

നിവർത്തനക്ഷിയുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച്, അവശസമുദായങ്ങൾക്കു നിയമസഭകളിൽ സംവരണം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം സർ മഹമ്മദ് ഫബീബുള്ള പ്രസിഡൻ്റ് ചെയ്തതിനുശേഷം ൧൧൧-ലെ കൃസ്തുമസ്സ് കാലത്തു കോന്നിയിൽവെച്ചു മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നായർമഹാസമ്മേളനം നടന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു മി. മജ്ജർ നായരീഴവമൈത്രിയേ പുരസ്കരിച്ച് ഹുദയസ് പൂക്കായ ഒരുഭൂതമന ചെയ്തു. നായർ

സമുദായവും സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഒന്നെന്നായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച്, അല്പകാലം മുൻപുവരെ ദുരൂഹതയായിരുന്ന നായരീശവമൈത്രിയെപ്പറ്റി വികാരസ്ഫുർക്കമാം വണ്ണം അനുസ്മരിക്കുകയും, അതിനു ഫേതുഭൂതനായിരുന്ന ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലപരമത്തിൽ ഉള്ളഴിഞ്ഞു വേദിക്കുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള മി. മജ്ജരിന്റെ പ്രസംഗം “ടി. കെ. മാധവൻ ഇന്നുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ” എന്നുള്ള ഗൽഗദപൂണ്ണമായ വിലാപത്തോടുകൂടിയാണത്രേ അവസാനിച്ചത്. ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി സധീരം പോരാടി കാരാഗൃഹവാസം വരിച്ച മി. സി. കേശവന്റെ കേസിൽ മി. മജ്ജരായിരുന്നു സർക്കാർ ഭാഗം കേസു വാദിച്ചത്. മി. സി. കേശവന്റെ ശിക്ഷ വലിപ്പിക്കുവാൻ മി. മജ്ജർ ഫൈക്കോടതിയിൽ ചെയ്ത ഉദ്ദേശജനകമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നതിനുമുൻപ് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഈ ആഹ്വാനം മി. സി. കേശവന്റെ ശ്വശുരനായ മി. സി. വി. കുഞ്ഞിരാമനെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതിൽ അസാധാരണമായി യാതൊന്നും തന്നെ ഇല്ലല്ലോ! അടുത്തു നടന്ന ഈഴവ-ക്രൈസ്തവ-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളുടെ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു മി. സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ മി. മജ്ജരിനു നുകരിയ മറുപടിയിൽ ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“കോന്നി നായർസമ്മേളനത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ കണ്ട ചില പ്രസ്താവനകളെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒന്നു രണ്ടു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളാം. ‘ഇതരവർഗ്ഗക്കാരുടെ സാമുദായികോൽക്കഷ്ണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, അവരുമായുള്ള മൈത്രിയെ പാലിക്കുകയും, വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യ’ എന്നത് നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉദ്ദേശമാണെന്ന് അതിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ ഉള്ളതു ശരിതന്നെ. ൧൯൪൭-മേടം ൨൩-ാം

തീയതി വയ്ക്കുന്നത് ഒരു നായരീഴവസമേളനം സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം നടന്നു എന്നുള്ളതും ശരിതന്നെ. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിൽ നായന്മാർ പങ്കെടുക്കുകയും അതിനെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതും പരമാർത്ഥംതന്നെ..... ഈ വിശേഷങ്ങളൊക്കെ നടന്ന കാലത്തു മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അദ്ദേഹം വല്ല പങ്കുമെടുത്തോ? ഈ ഉദ്യമങ്ങളിലേതിനെങ്കിലും പ്രതികൂലമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിക്കാതെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമോ? നായർസമിതി സൊസൈറ്റിയുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദ്ദേശങ്ങൾ ആ സൊസൈറ്റി നിവഹിച്ചുവെന്ന് വിശാലവൃദ്ധനും യഥാർത്ഥമായ സമുദായമെതിർക്കും, തന്മൂലം രാജ്യശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടി അനുസ്മൃതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളും ഇപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളും ആയ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ആ സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്. അദ്ദേഹം നേതാവായിരുന്ന കാലത്ത് സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയിൽ ധൂമകേതുക്കളുടെ ഉദയം ഉണ്ടാകുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും ചില ധൂമകേതുക്കൾക്കുടി അതിൽ കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്തശേഷമുള്ള അതിന്റെ ഖരപദാനുഭവമാണ് ഇക്കൊല്ലം കോന്നിയിലും, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം കോട്ടയത്തും, മുൻകൊല്ലം തിരുവനന്തപുരത്തും, പ്രത്യക്ഷമായി, ഈ അടുത്തകാലത്തു കഴിഞ്ഞ അനാവശ്യങ്ങൾക്കൊക്കെ സംഗതി വരുത്തിയത്. നായർസമുദായം ഈഴവർക്കു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങളുടെ പട്ടിക മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള എഴുതിയല്ലോ! ഈ പട്ടികയുടെ മറുപുറത്ത് ഈഴവർക്കു നായന്മാർ ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങളുടെ പട്ടികയ്ക്കുടി പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞകാലത്തെ ശരിയായ ഒരു വിവരണം നൽകി എന്നെങ്കിലും വിചാരിക്കാമായിരുന്നു..... രാഷ്ട്രീയബുദ്ധി കേരളീയരിൽ നായന്മാർക്കാണ് കൂടുതലെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന മി. മജ്ജർ ൧൯൦൭-ലെ വിലക്ഷണമായ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുവാൻ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ

രൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ എതുകൊണ്ട് കാണിച്ചു പരാക്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് രാഷ്ട്രീയബുദ്ധിയുടെ കണികപോലും ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നത്?മി. മജൂർ സമത്വമായ ഒരു നടനാണെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സാമത്വം നാടകവേദിയിലെപ്പോലെ പ്രസംഗവേദിയിലും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ തീർന്ന ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലും കാണാനുണ്ട്. പരേതനായ ടി. കെ. മാധവൻ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനും മറ്റും പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു വിരോധികളായിരുന്നവരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ മി. മജൂറായിരുന്നു. മാധവന്റെ ഭേദവിരോധം കഴിഞ്ഞു ഇപ്പോൾ സംവത്സരങ്ങളും പലതുകഴിഞ്ഞു. ആ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ച് 'ആ യശഃശ്രീരൻ ഇന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ—ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ—ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ' എന്നിങ്ങനെ മി. മജൂർ ഗൽഗദപുണ്ണനായി ഇപ്പോൾ വിലപിക്കുന്നത് കേട്ടാൽ.....
.....നാണം തോന്നുന്നതാണ്. നാട്ടുമേതു, നേരേതെന്നു ക്ഷീരനീരങ്ങളെ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിലധികമൊന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല."

സർ: മഹമ്മദ് ഫബീഖുള്ളായുടെ നിയോജകമണ്ഡല പരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം സംയുക്തസമുദായങ്ങൾക്കും സവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നായർസമുദായത്തിനും തമ്മിൽ പരസ്യമായ ഒരു ബലപരീക്ഷണത്തിനു വക നൽകിയ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ കാലം സമാഗതമായി. നിവർത്തനക്ഷിയിൽപെട്ട സംയുക്തസമുദായങ്ങൾക്കും സവീസ് സൊസൈറ്റിക്കും ഇങ്ങിനെയൊരു മത്സരക്രമം കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മോഹം ഇന്റർനാഷനൽ ഫെല്ലോഷിപ്പ് സിക്രട്ടറിയായ മി. എ. എ. പാളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തീരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് രോഗോചനം

യോഗം കൂടുവാൻ കാരണമാക്കി. വിവിധ കക്ഷികളിലെ നേതാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഈ യോഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു സംവരണം ചെയ്ത് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സീറുകൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കി സ്ഥാനങ്ങൾ നായനാരുടെ കൃഷ്ണപ്രാനികളും തമ്മിൽ വീതിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒരാലോചന നടന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരങ്ങളും ധനദുർവ്വയവും കൂടാതെ നിയമസഭകളിൽ പ്രവേശിച്ച കൃതകൃത്യരാകാമെന്നാണ് ഇരുകക്ഷികളും പ്രതീക്ഷിച്ചത്. വിശേഷിച്ചും സവീസുസൊസൈറ്റിയുടെ പ്രതിനിധികളായി അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന നേതാക്കന്മാർക്കു സംയുക്തകക്ഷിയുടെ എത്രപ്പേർ കൂടാതെ നിയമസഭാ സ്ഥാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കണമെന്നു കലശലായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തദ്ദേശവാസികൾ സംയുക്തസമുദായങ്ങളെ അതിതമായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചും, ഒരു ബലപരീക്ഷയ്ക്കു നിവർത്തനനേതാക്കന്മാരെ വെല്ലുവിളിച്ചും, ഹിന്ദുരാജ്യമെന്നവരവകാശപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹൈന്ദവതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെട്ടും, പല പ്രചരണങ്ങളുടേയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും കർത്താക്കന്മാരായി സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പരിലസിച്ചിരുന്ന സർവ്വീസുസൊസൈറ്റി പ്രവർത്തകന്മാർ, അവരുടെ അവജ്ഞയ്ക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും പാത്രമായിരുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ കാരുണ്യപൂർവ്വമായ പിന്തുണ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു, നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ബലപ്പെടുന്ന കാഴ്ച തികച്ചും ആശ്ചര്യജനകമായിരുന്നു. നായനാരുടെ കൃഷ്ണപ്രാനിയും തമ്മിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനറൽ സീറുകൾ വിഭജിക്കുന്ന കാര്യം അവർ പറഞ്ഞൊതുക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് എങ്ങിനെയെന്ന് ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിട്ടുതന്നെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നേതൃത്വം അവകാശപ്പെടുന്നവർ നരകുന്ന പ്രതിജ്ഞ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പരിപാലിക്കുമെന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് എന്തൊരു രൂപമാണ് അവർക്കു നരകവാൻ കഴിയുമായിരുന്നതെന്നുള്ളതും അവ്യക്തമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു പ്രസ്തുത ആലോചനാ യോഗത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതായാൽത്തന്നെ പിന്നീടുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരങ്ങളിൽ ആ ഉടമ്പടി പരിപാലിക്കപ്പെടുമെന്ന്

ആക്കിത്തന്നെ പറയുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള കാര്യവും അന്നാലോചനാവിഷയമായില്ല. എത്രപ്പുകഴാതെ അന്നത്തെ നിയമസഭയിൽ കടന്നുകൂടണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരു ചിന്തകളും ആ നേതാക്കന്മാരെ അലട്ടിയിരിക്കാനിടയില്ല. സർ മഹമ്മദ് ഫബീബുള്ളായുടെ നിയോജകമണ്ഡലപരിഷ്കാരത്തെ എത്രത്തരം, നായർതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനും പ്രക്ഷോഭം നടത്തുവാനും നിശ്ചയിച്ചതും, നിവർത്തനസമുദായങ്ങളോടു് ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കു വിസ്മരിച്ചു എന്നുള്ളതും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. 'ചുട്ട' വിൽ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു അന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്ന സജീവപ്രശ്നം.

എന്നാൽ ഉടമ്പടിയിലെ നിബന്ധനകളനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നതിലേയ്ക്കു് ഉത്തരവാദിത്വം നായർസമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ഏല്ക്കുവാൻ വേണ്ട യീരതയും ആത്മവിശ്വാസവും അന്നു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തിയുടെ പരിമിതി ആ നേതാക്കന്മാരിൽനിന്നുതന്നെ പോലെ മറ്റാരുംതന്നെ അന്നറിഞ്ഞിരുന്നതുമാത്രം. എങ്കിലും സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർ അവരുടെ ശ്രമം തുടരുകതന്നെ ചെയ്തു. അവർ കൊല്ലത്തുവെച്ചു വിപുലമായ തോതിൽ നായർ നേതാക്കന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്ന നായർപ്രമാണികൾക്കു സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ആ യോഗം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ നിരാകരിക്കയാണു ചെയ്തതു്. അങ്ങിനെ ആ ആകാശക്കോട്ട തകന്നുവീണു ശിഥിലമായിപ്പോയി.

യഥാകാലം രാജ്യമൊട്ടുക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ആ അവസരത്തിൽ നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിക്കു സമ്പൂർണ്ണ പരാജയമാണു സംഭവിച്ചതു്. സംയുക്തകക്ഷിയും സൊസൈറ്റിയും

തമ്മിൽ വാശിയോടും വികാരാവേശത്തോടുംകൂടി മത്സരിച്ചതു പത്തനംതിട്ട താലൂക്കിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരെ ഒരു ഭേദീയവാദിയായും കാൺഗ്രസ്സ് പ്രണയിനിയായും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീയുത് കെ. കുമാർ സൊസൈറ്റിയുടെ ഭൗതികവും സാമ്പത്തികവുമായ പിന്തുണയോടുകൂടി സമരാങ്കണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സംയുക്തസമുദായങ്ങളുടെ അനിഷേധ്യനേതാവും പ്രബലനുമായിരുന്നു മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനോടാണ് അന്നുവരെ ഒരു തീവ്രഭേദീയവാദിയായിരുന്ന മി. കുമാറിന് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നത്. ഭുഷപ്രചരണങ്ങളും ആഭാസ സാഹിത്യവുമെൊണ്ടു പത്തനംതിട്ട നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ അന്തരീക്ഷം മലിനവും ഒറ്റുന്ധപൂർണ്ണവുമായിത്തീർന്നു. ഇരുകക്ഷികളും വിഭേദചബ്ദലിയോടുകൂടി പരസ്പരം ഭത്സിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയമത്സരം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തി. ഒടുവളരെ ധനം ഭവ്യയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവസാനത്തിൽ സ്ഥിരബ്ദലിയുള്ളവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെതന്നെ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് വിജയിയായി. ന്റെ-ൽ ചങ്ങനാശേരി സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു മത്സരിച്ച തിരുവല്ലാതിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പല രംഗങ്ങളും പത്തനംതിട്ടയിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ വർഗ്ഗീയമത്സരത്തിലും സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനസമ്മിതിയല്ല, ചങ്ങനാശേരിയുടെ വ്യക്തിപരമായ പ്രാബല്യമാണു തിരുവല്ലായിൽ വിജയത്തിനു വഴി തെളിച്ചതെന്നു പത്തനംതിട്ടയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വെളിപ്പെടുത്തി.

അന്നുവരെ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭുഷിച്ച വർഗ്ഗീയമത്സരങ്ങൾ നടമാടുന്ന രംഗങ്ങളിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായിരുന്ന മി. കുമാറിനെ ആരും ഒരിക്കൽപോലും കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു തികഞ്ഞ ഭേദീയപ്രവർത്തകനും, രാജ്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തും ജയിൽവാസം വരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ധീരഭേദാഭിമാനിയുമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. മറ്റു രാഷ്ട്രീയപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ത്യാഗമോഹനമായിരുന്ന മി.

മി. കുമാറിന്റെ ദേശീയസേവനങ്ങളേ പരിഗണിച്ചു വൌര ബോധമുള്ള ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം സംയുക്തകക്ഷിയുടെ നേതാവായ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അന്നു വരെ വർഗ്ഗീയമായ പടേണിക്കളത്തിൽ ഇളകിയാടിയിട്ടില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായ മി. കുമാറിനെ നിർവ്വീശകം തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അന്നു മി. കുമാർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു വർഗ്ഗീയവാദികളായ ഏതാനും നായന്മാരുടെ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനുള്ള ഒരുപകരണമെന്ന നിലയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം വർഗ്ഗീയവിഭേദംകൊണ്ട് എത്ര വളരെ കലുഷപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതെങ്കിലും, മി. കുമാറിന്റെ പരാജയം ദേശീയതപത്തിന്റെ പരാജയമായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സത്യവിരുദ്ധമായിരിക്കും. നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ വർഗ്ഗീയതപം നായരുടെ വർഗ്ഗീയതപത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ ഭയനീയമായ കാഴ്ചയാണ് പത്തനംതിട്ട നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുള്ള പ്രേക്ഷകന്മാർ ദർശിച്ചത്. അന്നു വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിഷസങ്കലിതമായ വർഗ്ഗീയപ്രചരണങ്ങളെ വിഗണിച്ചു, സമുദായവാദികളുടെ മാലിന്യം ചേർന്ന മുഷികളിൽനിന്നു വിമോചിച്ച്, ഒരു ദേശാഭിമാനിയുടെ വ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയാണ് മി. കുമാർ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പരാജയംതന്നെ സംഭവിച്ചിരുന്നാലും അതൊരു ശോഭനമായ പരാജയമായിരുന്നേനേ. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ വിജയവും, പരാജയവും ഒന്നുപോലെ നിമിഷവും നിഷ്പ്രയോജനവുമായിരുന്നു.

നായർസർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയുടെ അന്നത്തെ നിലയെപ്പറ്റി യശശ്ശരീരനായ ഈ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ചെയ്ത രസകരമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്:—

“നായർസർവ്വീസുസൊസൈറ്റി സംയുക്തത്തിനെതിരായൊന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. ഒരു കാലത്തങ്ങിനെയല്ലായിരുന്നു അതിന്റെ നില.....സ്വപാതന്ത്ര്യപ്രകാശനുള്ള

നായർസമുദായം സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിവഴിയായി അതിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാശയങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് അന്നു തെ അതിന്റെ അല്പക്ഷനായിരുന്ന മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പൗരസ്ത്യംകൊണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീഷ്മദൃഷ്ടിയായിരുന്നു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി അന്നു പരിപാലിച്ച വിശാലനയത്തിനു കാരണം. അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നു മാറിയതിനുശേഷം സൊസൈറ്റി ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, ഉദ്യോഗാത്മികളുടേയും, ഉദ്യോഗപോലെ സർക്കാർആനുകൂല്യങ്ങളായ കൺട്രാക്ട്, പാറ്റുപസ്സുകൾക്കു തക്ക മുതലായ ലാഭങ്ങൾ ആശിക്കുന്നവരുടേയും, കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു. മി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭാവത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരു താങ്ങൽ ഇല്ലാതെ സൊസൈറ്റിയെ നിലനിർത്തുന്നതിനു തൽപ്രവർത്തകന്മാർ കഴിവില്ലാതെ വന്നു.....

.....ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതന്നെയായിരിക്കണം ചിലർ പത്തനംതിട്ടയിൽ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനെ എതൃക്കുവാൻ പോയത്.....മി. കുമാറിന് റെറ വോട്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്ന് ഇവർ തീരെ ആശിച്ചിരിക്കുകയില്ല. പോലീസുകാർ ബീററുബുക്ക് ഒപ്പിടുവിക്കുന്ന മാതിരി ഇവർ ആരേയൊ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു പത്തനംതിട്ടയുദ്ധത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായി.”

അദ്ധ്യായം ൩൮

മുന്നദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയിലെ അധികൃതരേക്കാൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി അമ്പരപ്പിക്കുമാറു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സമുദായമധ്യത്തിൽ സംഭ്രമജനകമായ ഒരാശയത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്തു. ആ ജപലനവസ്തു അതിഭയങ്കരമാവണമെന്നു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു നാലുപാടും ചിന്നിച്ചിതറി. നായർസമുദായതാല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷകന്മാർ എന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ചില നേതാക്കന്മാർ വല്ലാതെ നടുങ്ങി. വലിയ പിടപ്പും ചെപ്പാടുകളും സമുദായമധ്യത്തിൽ കേട്ടുതുടങ്ങി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രക്ഷോഭജനകമായ പുഴുവാതുപ്രസംഗമാണ് ഈ പരിഭ്രമങ്ങൾക്കു അസ്വസ്ഥതകൾക്കു കാരണമാക്കിയത്.

തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടന്ന സംയുക്തസമ്മേളനത്തോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തിയതും, അതിലേയ്ക്കു പ്രേരകമായിരുന്ന കാരണങ്ങളും, ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയിലെ സാമാജികത്വം രാജിവെച്ചുകൊണ്ട് ഔദ്യോഗികമായ ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭരണസമിതിക്കയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അന്ന് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മി. ഓമോദരനാശാന്റെയും, എം. എൻ. നായരുടേയും സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് അദ്ദേഹം രാജി പിൻവലിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കു നായർസമ്മേളനത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ തൽഭാരവാഹികൾ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചത്. സാമുദായികരംഗങ്ങളിൽനിന്നുദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങിയിട്ടു കാലം പലതു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, സ്വന്തം നാട്ടുകാർ നടത്തുന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നുമുള്ള ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം

നിശ്ചയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലേ സാമുദായികജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയരംഗങ്ങളിലും നായർസമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ചില പത്രങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉത്തരവാദിബോധമില്ലാതെ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന അനാശാസ്യമായ നയത്തെപ്പറ്റി, ഭീഷ്മം സൂക്ഷ്മമായ ചിന്തകളുടെ ഫലമായി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരുവസരം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വജീവിതത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗം സമുദായസേവനത്തിനായി അർപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ തന്റെ ആശയങ്ങൾ നിർഭയമായും കൃത്യബോധത്തോടുകൂടിയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ പഠറിയ രംഗം ഒരു നായർസമേതനുംതന്നെയാണെന്നും അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി.

കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ യുവാക്കന്മാരുടെ വീക്ഷണകോടിയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാറ്റങ്ങളും ഭയാശങ്കകളോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഭാരതഭൂമിയിലെന്നുവേണ്ട ലോകമൊട്ടുക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ യുവലോകത്തു പല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു. വസ്ത്രീയതയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ അടുത്തു വരികയായിരുന്നു. ജാതിമതവർഗ്ഗഭേദങ്ങളിൽ നിന്നു ജന്മമെടുത്ത വിഭിന്നതകളെ അടിച്ചുതകർക്കുവാൻ യുവാക്കന്മാർ കോപ്പുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ഡാക്ടർ രാജന്റെ അല്പക്ഷതയിൽ അഖിലതിരുവിതാംകൂർ യുവജനസമേതനും തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ചു നടത്തിയത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അവയുടെ ഉപയോഗത്തെ അതിജീവിക്കുകയാണെന്നും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പരിവാടിമോടുകൂടിയ ഒരു അഖിലതിരുവിതാംകൂർസംഘടനയിൽ അവ ലയിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു പ്രമേയം ഈ സമേതനും അംഗീകരിച്ചു. ആ പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചത്, അക്കാലങ്ങൾക്കുശേഷം മുപ്പിത്തെ വസൂരുകൾപോലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന മി. കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള

യാണെന്നു പറയുന്നത് പൂർണ്ണപരവൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞ ഒരു നാടകത്തിലെ, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുമാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ രംഗങ്ങൾ എന്നുപോലെ ഒരു പക്ഷേ ഇന്നു വായനക്കാർക്കു കൗതുകകരമായി തോന്നിയേക്കാം മി. സി. ഐ. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ എത്രത്തു പ്രസംഗിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു പ്രസംഗിച്ച മി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രതികൂല കക്ഷികളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ ഛിഹ്നമാക്കി. 'പ്രമേയം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകൃതമായി. ചങ്ങനാശേരി ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അതീവതാല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. 'വർഗ്ഗീയസംഘടനകളെപ്പറ്റിയുള്ള നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ ഒരു നായർസമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതു കേൾക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ കൂടെ പുഴവാതൽ എന്ന സ്ഥലത്തു വരിക' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് മി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രസംഗത്തെ യോഗാനന്തരം ചങ്ങനാശേരി അഭിനന്ദിച്ചത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച പുഴവാതൽസമ്മേളനത്തിൽ മി. രാമചന്ദ്രൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

മഥമ-കുറി ൨൨-ാം-ന- ചങ്ങനാശേരിയിൽ പുഴവാതൽ ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ വച്ചായിരുന്നു ആ സമ്മേളനം നടന്നത്. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണമാരാഭിച്ചതിനുശേഷം നടന്നിരുന്ന നായർസമ്മേളനങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽത്തന്നെയാണു പുഴവാതൽ സമ്മേളനവും നടത്തുവാൻ അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നത്. സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനറിപ്പോർട്ടു കാര്യപരിപാടിയിലെ ഒരു വിഷയമായിരുന്നു എങ്കിലും, യാതൊരു റിപ്പോർട്ടും അവിടെ വായിക്കുകയുണ്ടായില്ല. രണ്ടു തീപ്പൊരിപ്രസംഗക്കാർ നായർസമുദായത്തിന് ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ മത്സരംകൊണ്ടു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആവത്തുകളേയും, അവയെ നേരിടുവാൻ ഏവരും സംഘടിച്ച് അരയും തലയും മുറുക്കി സമരരംഗത്തിലിറങ്ങേണ്ട ആവശ്യകതയേയുംപറ്റി ആവേശജനകമാവണ്ണം പ്രസംഗിച്ചു. പുഴവാതൽസമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന ഓരോ നടപടിയും സാമുദായികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന നൂതനമായ അഭിപ്രായ

ക്കളെ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം സാമുദായികസാമൂഹികകളുടെ അപമാനസഞ്ചാരത്തെപ്പറ്റി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങളുടെ ഒരംശം ആ സമയത്തു നത്തിവെച്ചു പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു.

നായർസമുദായസ്ഥാപനങ്ങൾ നായർവ്യവസ്ഥാരണപോലെതന്നെ തൊഴിലില്ലായ്മകൊണ്ടു വലഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ശരിയായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നൽകി, അവയെ പരിഷ്കരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പരിപൂർണ്ണമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട കാലഘട്ടം അത്യാവേശമായിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരിതന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനെ അദ്ദേഹം ശക്തിയായി ആക്ഷേപിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു.

“സർവ്വസമുദായമെന്തി വിദൂരമായ ഒരു ഭാവിയിൽ അല്ലാതെ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ഇന്നൊരു പ്രാസംഗികൻ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതുതന്നെ സാധിക്കേണ്ട കാര്യമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈശ്വരന്റെ അവശതകളെ തീർക്കുന്നതിനു നാം വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അവരും നമ്മോടു പിരിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുതന്നെ സമുദായമെന്തി സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈശ്വരന്റെ അവശതകൾ നീക്കുന്നതിനു നായർസമുദായം കഴിയുന്നതു മുഴുവൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു എന്നു പറവാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ അവർക്കിന്നു യാതൊരുവശതയും ബാക്കി കാണാൻ കാര്യമില്ലായിരുന്നു. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിലും ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹത്തിലും നായന്മാരാണ് മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നതു ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാനേപഷണക്കമ്മറ്റിയുടെ മുൻപാകെ മൊഴികൊടുത്ത നായന്മാരിൽ നൂറ്റിനൂറൊന്നു റിശഭപേരും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനനുക്രമികളായിരുന്നു എന്നുള്ളതും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സാധിക്കാത്തതെന്തുകൊ

ണ്ടാണോ? സക്കാരിന്റെ പ്രതിബന്ധമാണെന്നുത്തരം പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ സക്കാരിന്റെ അധീനതയിലുള്ളതുപോലെ നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ നായന്മാരുടെ കീഴിലുണ്ട്. ഇവയിലൊന്നുതന്നെ പ്രവേശനം ഇതുവരെ കൊടുക്കാത്തതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? നായന്മാർ ആത്മാർത്ഥമായി ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനനുക്രമികളാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണോ? അതുപോലെതന്നെ പല ഈശ്വരം നിയമസമിതികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവരെ ആരെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നായന്മാർ ഒരിക്കലേങ്കിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയിൽ ചേർന്നു പ്രക്ഷോഭം നടത്തി അവരുടെ അവകാശസ്ഥാപനം ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്നെങ്ങിനെ പറയാം.

മറ്റു സമുദായക്കാർ നായന്മാരെ കലശലായി ശകാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മറ്റൊരു പരാതിയുണ്ട്. ഞാൻ ഇയിടെ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ എല്ലാം വായിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആരാണു കൂടുതൽ കുറ്റക്കാർ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും അറിവിൽപെട്ടിടത്തോളം ഇരകക്ഷികളും ഇതിൽ നിരപരാധികളല്ല എന്നാണു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഇരകൈകളും കൂട്ടിയടിച്ചാലേ ശബ്ദമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നതുപോലെ അന്യോന്യ ശകാരംകൊണ്ടു മാത്രമേ വിഭേദമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രാബല്യമുണ്ടെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്ക് അസൂയയും തെറ്റിദ്ധാരണകളുമുണ്ടാകുന്നതും, അതാലോചനക്കുറവുകൊണ്ടു ശകാരമാകുന്നതും സാധാരണമാണു്. മലയാളീസഭക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലും, ജസ്റ്റിസ് ക്ഷി മദ്രാസിലും, ഈ തെറ്റുപ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതുമായി നമുക്കറിയാം. അതൊരു വലിയ കാര്യമായിക്കരുതി എതിരൂ പ്രവർത്തിക്കല്ല ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ളതു് ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും പഠിക്കേണ്ടതാണു്. ഇതു വ്യക്തിപരമായും ശരിയായ ഒരു തത്വമാണു്."

സാമുദായികരംഗങ്ങളിൽനിന്നു കുറച്ചുകാലമായി പിൻവാങ്ങിനിന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ അല്പക്ഷപ്രസംഗം

കേരളക്കരയുള്ള ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി അനേകം നായന്മാർ പഴവാതുക്കുളവളപ്പിൽ തിങ്ങിക്കൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അല്പക്ഷേപം തിങ്ങിനിൽക്കുമായി മുൻഭാഗത്തു നിരത്തിയിട്ടിരുന്ന കസാലകളിൽ മി. മന്ദത്തു പരമനാഭപിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹസേനാനികളും ഇരുന്നിരുന്നു. പ്രസംഗിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നിശ്ചയഭാവവും ഉറപ്പും വളരെ അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും ആത്മമിത്രങ്ങളുമായിരുന്ന വർഗ്ഗീയനേതാക്കന്മാരുടെ മുഖത്തു നിന്നിമേഷമായി നോക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. പടിപടിയായി അദ്ദേഹം തന്റെ ആശയങ്ങൾ അടുക്കി അപ്രതിരോധമായ വാദമുഖങ്ങൾ ഒന്നെന്നായി വിശദീകരിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി ആ സമ്മേളനപ്പന്തലിലെങ്ങും ജിജ്ഞാസയും ഉൽക്കണ്ഠയും നിറഞ്ഞ ഒരു നിശ്ചലത വ്യാപിച്ചു. ശ്രോതാക്കളുടെ മുഖം ഗാഢമായ ആലോചനകൊണ്ട് ഗൗരവപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നതദ്ദേഹം കണ്ടു. സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറിയുടെ മുഖത്തു അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഇരുളടഞ്ഞ ഭാവഭേദങ്ങൾ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ച സ്വസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നതുവരെ ഒരു മൊട്ടുസൂചി നിലംപതിക്കുന്ന ശബ്ദംപോലും വ്യക്തമായിക്കേൾക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ ആ പന്തലിലെ രംഗം അത്ര വളരെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണവും എതിർപ്രക്ഷോഭണവും ഏതൽജന്യങ്ങളായ അഭിപ്രായവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അനാരോഗ്യകരങ്ങളായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്ന അന്നത്തേ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ധീരവും സ്വതന്ത്രവുമായ അഭിപ്രായപ്രകടനം അപരാധബോധമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അതികഠിനമായ ഹൃദയവേദനയ്ക്കും വൈരാഗ്യബുദ്ധിക്ക് ഇടനൽകിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ഹൃദയപരിശോധന നടത്തി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരോപണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണോ എന്നു ചർച്ചചെയ്യേണ്ടതിനു പകരം അദ്ദേഹത്തെ സമുദായ

ദോഷിയെന്നു മുദ്രയടിക്കുവാനും, പുഴുവാതുപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനുമാണു ചില നായർപ്രമാണികൾ ഒരുങ്ങിയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയേ ചീത്തപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരംപാത്ര കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില പഴയ ശത്രുക്കൾ ഈ അവസരം പാഴാക്കരുതെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരാധകന്മാരിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നതും, ഇടക്കാലത്തു വ്യക്തിപരമായ ചില കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ശത്രുഭാവത്തിൽ വന്നിട്ടിരുന്ന ഭേദവും ആയ നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയാണ് ആദ്യമായി ചന്ദ്രമാസമെടുത്തുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരീസംഹാരത്തിനായി മുന്നോട്ടു കത്തിച്ചതെന്നുള്ളതു വിധിയുടെ ഒരു വിനോദമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ. സൊസൈറ്റിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ നടന്നുവന്ന സർവ്വീസ് പത്രം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി അതിശയോക്തിപരവും സത്യരഹിതവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മറ്റു ചില നായർപത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെ പ്രതികൂലമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

ചക്ഷു ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം മി. മന്ദം സംതുഷ്ടനായില്ല. അദ്ദേഹം തുക്കുവെട്ടിയും ശയ്യോപകരണങ്ങളുമായി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരീസംഹാരത്തിനു പറ്റിയ സ്ഥലം തിരുവനന്തപുരമാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചത്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ശത്രുക്കൾ തുറന്ന കൈകളുമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനും സൽക്കരിക്കുവാനും തയ്യാറായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു നായർയൂണിയൻഫോസ്ഫേലിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പുഴുവാതുപ്രസംഗത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം കൂട്ടുമെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു നോട്ടീസ്സുകൾ പുറപ്പെട്ടു. ൯-ലെ തമ്പാനൂർയോഗത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന നായർയൂണിയൻഫോസ്ഫേലിലെ പ്രതിഷേധ യോഗത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം ശ്രീയുത് ജി. രാമചന്ദ്രൻ രസകരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ എഴുതിയിരുന്നതു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

“ആ യോഗത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിലും നടപടികളിലും തൽഭാരവാഹികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അനാശാസ്യതയേയും ഭീരുത്വത്തേയും പററിയുള്ള എന്റെ പ്രതിഷേധം മറു സ്നേഹിതന്മാരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു കരുതിയാണു ഞാനല്ലം താമസിച്ചെങ്കിലും ഈ കത്ത് എഴുതാനുദ്യമിക്കുന്നത്.

മി. ചങ്ങനാശേരി നായർസമുദായത്തെ അവഹേളിച്ചു ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ആ പ്രതിഷേധയോഗനടപടികളോളം നായർസമുദായത്തെ അപരന്മാരുടെ പരിഹാസത്തിനും അവജ്ഞയ്ക്കും പാത്രമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടില്ലെന്നാണ്, എന്റെ അഭിപ്രായം. അത് ഒരു പൊതുയോഗമായിരുന്നത്രേ. വാസ്തവത്തിൽ ചില പ്രത്യേകതാല്പര്യക്കാരുടെ യോഗം മാത്രമായിരുന്നു അത്. പാവനമായ ഒരു വിദ്യാത്ഥിമന്ദിരത്തെ പ്രസ്തുതയോഗസങ്കേതമാക്കി യത് ഒരു മഹാപരാധംതന്നെയായിരുന്നു. കൂറേക്കൂടി പൊതുവായ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു യോഗം കൂടിയാൽ വലിയ എളുപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള ഭയമാണ് ഈ യോഗം നടത്തുന്നതിനു വിദ്യാത്ഥിമന്ദിരത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രേരകമായിരുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നതു പരമാത്ഥമായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തിയുടെ ഗർഹണീയത വർദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. യോഗഭാരവാഹികളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ എന്തു ചെയ്തും നിറവേറുന്നതിനു വളരെ സൂക്ഷ്മമായും വിപുലമായും ഉള്ള ഏർപ്പാടുകൾ നേരത്തേതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതു യോഗത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായിരുന്നു. അവിവേകപ്രകടനങ്ങൾക്കായി കരുതിക്കൂട്ടി നേരത്തേ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം അപകപബുലികൾ അവിടെ ഫാജരാക്കപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രതികൂലിക്കുന്നതിനും ആരും ഭിച്ചവരെ ആഭാസമായി ശകാരിക്കയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും, ക്രൂരവിളിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.....മി. പട്ടം താണു പിള്ളയുടെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ നിർദ്ദോഷമായ ഒന്നു രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചതിലേയ്ക്കായി രണ്ടു നായർയുവാക്കന്മാരെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അവിവേകിസംഘം വളയുകയും

അവരെ അടികലശൽ ചെയ്യുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.....യോഗഭാരവാഹികളായ നായർതലവന്മാരുടെ ദുർമ്മന്ത്രണഫലമായി ഒരു കൂട്ടം ചെറുപ്പക്കാർ അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചതാണെന്നു നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ സമാധാനിക്കാം. എന്നാൽ അടുത്ത തലമുറക്കാരായ ചെറുപ്പക്കാരെ ഇപ്രകാരം വഴി പിഴപ്പിക്കുകയും ആക്ഷേപാർഹമായ ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെ ആയുധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രമാണികളെപ്പറ്റി ഞാനെന്തു പറയട്ടെ..... യോഗാഭ്യർത്ഥനയായിരുന്ന ഡാക്ടർ മാധവൻപിള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരെ ആഭാസന്മാരിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു ക്ഷരം ഉരിയാടുകയോ ഒരു ചെറുവിരൽപോലും അനക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.....ചങ്ങനാശേരീസാഹാരത്തിന് അരയും തലയും മുറുക്കി അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന അഭ്യർത്ഥനകൾപ്പെടെയുള്ള മഹാരഥന്മാർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാർക്കു പറയുവാനുള്ളതു പറയുവാൻ അവസരം നൽകുന്നതിനു തയ്യാറായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, യോഗനടപടികൾ അവരുടെ ഇച്ഛയ്ക്കുപ്രകാരം തുടർന്നു നടത്തുന്നതിനു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിലുള്ള ആഭാസപ്രകടനങ്ങളുടെ തണലിനെ ആശ്രയിക്കുകയും കൂടിയാണു ചെയ്തത്. ഭേദഗതികളേയും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളേയും നിരോധിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു ഭാരവാഹികൾ ചെയ്ത ഭഗീരഥപ്രയത്നം അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഏതോ ഒരു വലുതായ ഭയം കുടികൊണ്ടിരുന്നു എന്നു തെളിയിച്ചു. പ്രസ്തുത യോഗം ഒരു ഭീരുത്വപ്രകടനമായിരുന്നു എന്നു മി. ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ജൂനിയർ എഴുതിയ ഒരു 'ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതാണു' ഈ യോഗത്തെപ്പറ്റി ഇതുപറ്റുത്തമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ശരിയായ അഭിപ്രായം.....യോഗം നടത്തിപ്പുകാരുടെ പാശ്ചാത്യവർത്തികളെക്കൊണ്ടു പെരുപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു സമുദായമായിരുന്നു അത്. അതിനാൽ അവർക്കിഷ്ടമുള്ള ഏതു പ്രമേയവും അവിടെ പാസ്സാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാമാണെങ്കിലും സംഘടിതമായ ആഭാസപ്രകടനങ്ങളുടെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ യോഗനടപടികൾ നടത്തത്തക്കവണ്ണം എന്തോ ഒരു വാചസ്പത്യമായ ഭീതി അഭ്യർത്ഥനകൾപ്പെടെയുള്ള യോഗഭാരവാഹികളെ ഗ്രസിച്ചിരുന്നു."

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പുഴുവാതുസമ്മേളനത്തിൽ ധിക്കാരപൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്രിമവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ അധിഷ്ഠിതപ്രസ്താവനകളോടുള്ള വെറുപ്പിനെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തും, നായർസമുദായതാല്പര്യങ്ങളെ മനിക്കുന്നതിനു നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിപരീതശക്തികളോടു ചങ്ങനാശേരി ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പല കാരണങ്ങളാലും അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, നായർസമുദായത്തെ സ്സർപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ നായർസമുദായത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളായിപ്പോലും ഗണിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ് അന്ന് പ്രധാനമായി ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കിയത്. ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതു ശ്രീ. പട്ടം താണപിള്ളയായിരുന്നു. ശ്രീ. പട്ടം താണപിള്ളയുടെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രസ്താവനയിങ്ങിനെ തുടരുന്നു:—

“എനിക്കദ്ദേഹത്തോടു (പട്ടം താണപിള്ളയോടു) വളരെ ബഹുമാനമുണ്ട് അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ഫാജരാക്കിയതുപോലുള്ള ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെ പ്രയോക്താവകവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചതിൽ എനിക്കുവേറെ ചേദമുള്ളത്. യോഗ്യന്മാരായ പൊതുക്കാര്യ പ്രസക്തന്മാരുടെപ്പറ്റി യാതൊരു യോഗത്തിലും പാസാക്കാൻ കൊള്ളരുതാത്ത രീതിയിലായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രമേയത്തിന്റെ ഭാഷ. ആ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ പട്ടം അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയ നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു പൊതു ജനസേവകനായിട്ടാണ് മി. പട്ടത്തിനെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരുസാധാരണ നയകോവിദനും കൂടിയാണെന്ന് ആ യോഗത്തിൽവെച്ചു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളൂ. ഓരോ വാക്കും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുതന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചത്. വാക്കും ആശയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനും സദസ്സിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റേയും അഭിലാഷത്തിനു മനുസരണമായി കൂട്ടിയിണക്കി എത്രയും സമർത്ഥമായി അദ്ദേഹം പ്രസം

ഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനും ഒരതിരൂണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലും ക്ഷോഭം നിറഞ്ഞിരുന്നെന്ന് വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. അമർത്തപ്പെട്ട വർഗ്ഗീയമനസ്ഥിതിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള തള്ളൽ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ അവിടെ വിടെ വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മി. ചങ്ങനാശേരിയോടു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിഭേദവുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസംഗം മുഴുവനും സശ്രദ്ധം കേട്ടതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രസ്താവനയെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെനിഷ്ഠ സാധ്യമല്ലാതായി. ആ വിഭേദമടക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗമപ്രയത്നത്തിനും സാധിച്ചില്ല. ചങ്ങനാശേരിയെ അന്നു രാവിലെ രാജപാതയിൽ താൻ ഏതെങ്കിലും നായന്മാർ കൂരന്മാരായിരുന്നു എങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരിയിലെ പ്രസംഗാനന്തരം അപ്രകാരം നിർബാധം തിരുവനന്തപുരത്തെ തെരുവുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു എന്നും മി. പട്ടം പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെ അവസാനകണികപോലും അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതായി എനിക്കു തോന്നി. തന്റെ ചുറ്റും നടന്നിരുന്ന അവിവേക പ്രകടനങ്ങളുടെ പ്രതിലോപനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരവീചികളേയും സ്വാധീനമാക്കി എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ചങ്ങനാശേരി ഇനി സൂക്ഷിച്ചുവേണം നടക്കുവാൻ എന്നുകൂടി മി. പട്ടം സൂചിപ്പിച്ചില്ലയോ എന്നുവിചാരിക്കുവാൻ ഇടകൊടുക്കത്തക്ക ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നു അത്. ആ യോഗത്തിന് ഫേതുഭൂതമായിത്തീർന്ന സംഭവഗതികളിൽനിന്ന് ഒട്ടകുന്നനിന്ന് അപരയെപ്പറ്റി പ്രശാന്തമായി ചിന്തിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സംഗതി വരുമ്പോൾ ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കുകയല്ലെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്."

ഈ പ്രവചനം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഫലിക്കാതിരുന്നില്ല. അന്നു ശത്രുപക്ഷീയരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട ഈഴവ ക്രൈസ്തവമുസ്ലിംസമുദായങ്ങൾക്കൂടി ഉൾപ്പെട്ട സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിലിന്റെ നേതൃത്വം മി. പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സാമുദായികാഭിരുചിയെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയും, കുന്നുകുഴിയോഗത്തിലെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേ

ഹത്തെ ക്രൈസ്തവനേതാവായ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിന്റെ ചൂണ്ടയിൽപെട്ട ഒരു തടിച്ച മത്സ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗമോഹനമായ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ തീരാക്കുരുമായ കന്നുകഴിസമ്മേളനത്തിലെ ക്ഷോഭപ്രകടനത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഹൃദയപൂർവ്വം പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കണം.

കന്നുകഴിയോഗത്തിനുശേഷവും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ വൈരാഗ്യബുദ്ധി ശമിച്ചില്ല. ചങ്ങനാശേരിയെ തവിടുപൊടിക്കുവാൻ നൂതനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞുനടക്കുകയായി. നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയേയും അതിന്റെ കീഴിലുള്ള കരയോഗങ്ങളേയും തന്റെ വൈരനിശ്ചിതനത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ഭർബലപ്പെടുപോയ കെരളംസിലിന്റെ ഒരു യോഗം ഒരുബലയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി, ചിരകാലം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറും, അതിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ പുരോഗതിക്കും സ്വാധീനബലത്തിനും ശ്രേയസ്സിനും ഫേതുഭൂതനും ആയിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, സ്വാഭാപ്രായപ്രകടനമാകുന്ന മഹാപരാധത്തിനു ശിക്ഷയെന്നവണ്ണം ൧൫-ദിവസത്തിനകം ക്ഷമായാചനം ചെയ്യാത്തപക്ഷം സൊസൈറ്റിയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി. എന്നാൽ ആ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റിയോ, അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുള്ള പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, ആവേശബാധിതനും സംഘടനാനിര്യമങ്ങളുടെ കഴുങ്ങിയ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തയാളും ആയ ആ ക്ഷുഭിതചിത്തൻ അന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ തടയില്ല. ൧൫-ദിവസങ്ങളല്ല മാസങ്ങൾതന്നെ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടും ചങ്ങനാശേരി പശ്ചാത്തപിക്കുകയോ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായില്ല. കെരളംസിൽ നിശ്ചയത്തിന്റെ പകർപ്പ് ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ ചവറുകുട്ടയിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയുംചെയ്തു. പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളുടെ പിന്തുണ സമ്പാദിക്കുവാൻ പോലും മി. മന്ദത്തിനു

കഴിഞ്ഞില്ല. മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രതികാരേറ്റു വീണ്ടും വലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. പുഴവാനുപ്രസംഗത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കുവാൻ മി. മന്ദം സൊസൈറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള കരയോഗങ്ങൾക്കു വാറോലുകളയച്ചു. സൊസൈറ്റിയുടെ ആധിപത്യത്തിലുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന ൯൦൦-കരയോഗങ്ങളിൽ കഷ്ടിച്ചു മുപ്പതെണ്ണം മാത്രം ഈ ശാസനമനുസരിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി. ഏകദേശം അത്രയുംതന്നെ കരയോഗങ്ങൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ ട്രഷ്യൂച്ചറുണ്ടാക്കിയും ട്രഷ്യൂച്ചറു നയത്തേയും പ്രതിഷേധിച്ചും പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി.

പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ഏകഭാവത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 'ണ്ടു വ്യക്തികൾക്കു' ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറൊരു ഘട്ടത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുകയെന്നുള്ളതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണ്. തന്മൂലം അവരുടെ പ്രവർത്തനപഥമാക്കുക വഴി തിരിഞ്ഞുപോയി എന്നും വരാം. പക്ഷേ ഉന്നതാശയന്മാരും മഹാമനസ്ക്കരുമായ ജനങ്ങൾ അതുകൊണ്ടു വ്യക്തിവിദ്വേഷമാകുന്ന തീപ്പൊരി ഹൃദയമുശയിൽ വച്ചു തിജ്ജ്വലിപ്പിക്കാറില്ല. അതുപോലെതന്നെ നാം ആരും ധിക്കരുന്ന ഒരു വിഗ്രഹം കാലാന്തരത്തിൽ നമുക്കു ആകർഷകമോ, പൂജാർഹമോ അല്ലെന്നതോന്നാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ സംസ്കാരമുള്ള ഹൃദയം ഒരിക്കലും വിദ്വേഷത്തിന്റേയോ പ്രതികാരബുദ്ധിയുടേയോ ഇരപ്പെടാതെ രൂപാന്തരപ്പെടാറില്ല. ഒരു കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജന്മനാൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കാരോ നായർഗൃഹങ്ങളിലുമാഘോഷിക്കണമെന്ന് പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രചാരനടത്തുകയും ചെയ്തു മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള അനന്തിഭൂമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ ആ ചങ്ങനാശേരിയേത്തന്നെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രക്ഷോഭണവുമായി പൊതുജനരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് അല്പകാലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും ദീർഘദൂരം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ അതൊരു ഉന്മാദലക്ഷണമായി മറുത്തുവർകരുതുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അതു സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും തദ്പാരാ നായർസമുദായത്തിന്റേയും സർവ്വതോമുഖമായ ശ്രേയസ്സിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും

പരിപൂർണ്ണമായ നിദാനം ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിരന്തരവും ആത്മാത്മവുമായ ശ്രമങ്ങളാണെന്നും, സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽനിന്ന് അല്പകാലത്തേയ്ക്കു ന്യായാധിപ പദത്തിലേയ്ക്കുദ്ദേശം തിരോധാനം ചെയ്തപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനം പുരോഗതി മുട്ടി നിശ്ചലമായിപ്പോയെന്നും, ആവർത്തിച്ചു ഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മി. മന്ദം തന്റെ പൂർവ്വ നേതാവിനെ മറൊരാൾ ശാസനത്തിൽ സമുദായദ്രോഹിയെന്നു മുദ്രയടിച്ചുകൊണ്ടു രാജ്യമൊട്ടുക്കു നടത്തിയ പ്രചരണം എത്ര അപമാന്യവും അനാശാസ്യവുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഒരു പക്ഷേ ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ക്ഷോഭ കരവും ഉദ്ദേഗജനകവുമായിരുന്ന അന്നത്തേ സാമുദായിക കലാപങ്ങൾക്കും വിദ്വേഷപ്രകടനങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ സമചിത്ത തയോടും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുംകൂടി ചുറ്റുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ സമുദായത്തിലുന്നതനും പ്രബലനമാക്കിത്തീർത്ത സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും അതിന്റെ ജനറൽസികൂട്ടറിയുമല്ല. നേരേമറിച്ചു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കും അതിന്റെ ജനറൽസികൂട്ടറിക്കും ചങ്ങനാശേരിയോടുള്ള കടപ്പാടുകൾ നിസ്തീമമാണെന്നു സൊസൈറ്റിരേഖകളും മി. മന്ദവും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രശസ്തിയിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാനുള്ള മി. മന്ദത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. വിദ്വേഷബുദ്ധിയോടുകൂടിയ നിരന്തരമായ ദുഷ്പ്രചരണം ഗുരുതരമായ അപരാധബോധത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ അപരാധമെന്നായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിട്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെയെങ്കിലും അതു പരസ്യമാകാതെ നിവർത്തിയില്ല.

അടിച്ച താഴ്വാരൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു റബ്ബർപന്തു പൂച്ചാധികം ശക്തിയോടുകൂടി മുകളിലേയ്ക്കു കുതിക്കുന്നതുപോലെ മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രചരണങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയെ പൊതു

ക്കായ്ജീവിതത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർത്തുകയാണു ചെയ്തത്. മരണാവരെ ആ പ്രശസ്തി അദ്ദേഹം വച്ചുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തലേന്നാൾവരെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു സ്തുതിപാഠകനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സർവ്വവിധമായ ഗുണഫലങ്ങളും ഉപഭോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനറൽസെക്രട്ടറിയുമായ മി. മന്ദമായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ ഏറ്റവും നിശിതമായ രീതിയിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ “കൃതഘ്നതേ! നിന്റെ പേരെന്താണത്!” എന്നു ചോദിക്കുവാൻ വല്ല വരും പ്രേരിതരായിത്തീരുമെങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല.

നിരൂപണങ്ങളും, പ്രതിഷേധങ്ങളും, പ്രകടനങ്ങളും ഒട്ടാന്നു നിലച്ച് അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി തന്റെ പേരിൽ ആരോപിതങ്ങളായിരുന്ന അപരാധങ്ങളെപ്പറ്റി പരസ്യമായ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിഭീഷവും, ശ്രദ്ധേയവും, അത്യന്തം രസകരവുമായ ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു അത്. പ്രതിഷേധങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതിങ്ങിനെയാണ്. “നായർസമുദായത്തിന്റെ ഒരു വിനീത സേവകനെന്നല്ലാതെ ഒരു നായകനാണെന്നുള്ള അഭിമാനം എനിക്കാരിക്ഷമുണ്ടായിട്ടില്ല. സേവകന്റെ നിലയിൽ നിന്നുതന്നെയും ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ മൂന്നു വർഷത്തിനു മേലായി. എന്നിട്ടും എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളേയും നേതൃത്വത്തേയും പരസ്യമായി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ട ആവശ്യം ശതകരക്കു തോന്നിയതുകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്ക് എന്തോ അനിഷേധ്യമായ പ്രാബല്യം സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായും, ഞാൻ പിന്മാറിയതിനു ശേഷവും അതെന്നെ വിട്ടുപിരിയാതെ പിന്തുടരുന്നതായും, അവർ സമ്മതിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വല്ല സ്ഥാനവും പരമാർത്ഥത്തിലെനിക്കിന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇന്നത്തെ എതുപക്ഷക്കാരാലും നുകരിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, അവരുടെ സകല ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളേയും അതിലംഘിച്ചു ഞാൻ ചെയ്ത അനവധി വർഷത്തെ സമുദായസേവനത്തിന്റെ ഫലമായി അപേക്ഷകൂടാതെ

വന്നുചേർന്നതാണെന്നും, അതിനെ എടുത്തുകളയുവാൻ അവർ വിചാരിച്ചാൽ സാധ്യമല്ലെന്നും ധരിച്ചിരുന്നാൽ കൊള്ളാം”.

ഇതിനുശേഷം പുഴവാനുപ്രസംഗത്തിനിടയാക്കിയ സംഭവങ്ങളേയും, അന്നത്തെ യോഗനടപടികളേയും, അവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളേയും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവനയിൽ പരാമർശിക്കുകയും, ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തന്റെ പ്രസംഗം തുലോം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നായന്മാർ കൂരന്മാരാണെന്നും, ആത്മാത്മതയില്ലാത്തവരാണെന്നും താൻ പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു ‘സർവ്വീസ്’ പത്രവും അതിനെത്തുടർന്ന് ‘മലയാളരാജ്യ’വും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു പൊളിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദമാക്കി. അനന്തരം നായർസമാജങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചും അവശസമുദായങ്ങളോടു നായർസമാജങ്ങളും സമുദായവും അനുവർത്തിക്കുന്ന നയത്തേ സംബന്ധിച്ചും താൻ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദീകരിച്ച് അദ്ദേഹം സാധൂകരിച്ചു. കുന്നുകഴിയോഗത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്.

“എന്റെ പ്രസംഗം പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനു നായർ യൂണിയൻ ഫോസ്റ്റലിൽ വെച്ച് ഒരു യോഗം കൂടിയതായി പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു ജ്യോതികമായി അറിവു കിട്ടുന്നതുവരെ പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടമാതിരിയുള്ള ഒരു പ്രമേയം ആ സഭയിൽ പാസാക്കിയതായി വിചാരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. ഇത്ര ബുദ്ധിഹീനമായും സഭ്യമല്ലാത്ത ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുമുള്ള ഒരു പ്രമേയം യോഗന്മാർ ചേർന്ന് പാസാക്കുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നായർ യൂണിയൻ ഫോസ്റ്റലുണ്ടാകുന്നതിന് എന്റെ പരിശ്രമവും ആയിരം രൂപയും ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നായർ യൂണിയന്റെ ഉടമസ്ഥരായി ഭാവിക്കുന്ന ആളുകൾ ഓരോരുത്തരും അതിനു കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള തുകകളിൽ എത്രമാത്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. സഭ്യേശത്തോടുകൂടി

മാന്യന്മാർ ധനവ്യയം ചെയ്യുണ്ടാക്കിയ സ്ഥാപനം ഇങ്ങിനെ ഭരണപരമായൊരു കമ്മിറ്റിയും, അതിൽ താമസിക്കുന്ന ബാലന്മാരെ വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതിനിടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനസ്സാക്ഷിമുണ്ട്.”

വ്യക്തിവിദ്വേഷരഹിതവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായിരുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് ആദരപൂർവ്വമായ ഒരു സ്വീകരണമാണ് പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ ലഭിച്ചത്. മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയിരുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഒരുവെട്ടു എന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. എങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ സത്യസന്ധതയുടേയും, സാമ്പത്തികമായ ഒരു ന്യായത്തിന്റേയും മുൻപിൽ മി. മന്ദത്തിന്റെ ആരോപണങ്ങൾ നിഷ്പ്രഭങ്ങളായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു പല കത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അവയിലൊരണ്ണം മാത്രം താഴെപ്പേർക്കുന്നു. സുപ്രസിദ്ധചിന്തകനും സ്വതന്ത്രചിന്തനുമായിരുന്ന എം. രാമവർമ്മന്മാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ഒരു കത്താണത്.

പറവൂർ,

11—12—30.

പ്രിയസുഹൃത്തേ!

തീണ്ടൽ, തൊടീൽ മുതലായവയെ നിർത്തിയാക്കുന്നതിനു നിയമസഭയിൽ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ താങ്കൾ ദിവാനുജിയുടെ അനുമതിക്ക് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു താങ്കൾക്കുനമതി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതാ എന്നും, ഇല്ലെങ്കിൽ കിട്ടുവാനിടയുണ്ടോ എന്നും അറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈഴവക്കും, നായന്മാർക്കും തമ്മിൽ ദിവസേന വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അകൽച്ചയെപ്പറ്റി താങ്കൾക്കുള്ളതുപോലെ ഹൃദയവേദന തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല, കേരളക്കരയിൽത്തന്നെ ആർക്കും ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം.....ചുറ്റുമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇടിയും മിന്നലുമൊന്നും ഒട്ടും വകവെക്കാതെ താങ്കൾക്കു സഹജമായ പ്രശാന്തമായ ധീരതയോടുകൂടി അനന്തമായി

അധികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള മഹോദ്യമങ്ങളിൽ താങ്കൾ മുന്നോട്ടു പോവുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. ഔസദ്യഷ്ടികളായ ചിലരുടെ പ്രലപനങ്ങൾക്കൊന്നും മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു താങ്കളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്.

എന്ന്

എം. രാമവർമ്മത്തമ്പാൻ (ഒപ്പ്).

നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ അനന്തരചരിത്രത്തെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി അല്പം ചിലതുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

പ്രായപൂർത്തിയോട്ടവകാശത്തെ പ്രതികൂലിച്ചു പ്രമേയം പാസാക്കിയ കോട്ടയം നായർസമ്മേളനത്തിനുശേഷം കോന്നിയിലും, കൊല്ലത്തും യഥാക്രമം ൧൧൧൧-ലും, ൧൧൧൨-ലും ഓരോ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. കൊല്ലത്തുവെച്ച് അടുത്ത സമ്മേളനം ചേർത്തതും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ സമ്മേളനം നടക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതു ജീവിതത്തിൽ പല പരിവർത്തനങ്ങളും സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിഭേദപരമായ മത്സരങ്ങളും കലഹങ്ങളുംമൂലം രാജ്യത്തിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന ഭയങ്കരമായ വിപത്തുകൾ ചിന്താശീലരായ രാജ്യക്ഷേമ കാംക്ഷികളെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള നൂതനമായ വ്യവസ്ഥകളും, ഉദ്യോഗനിയമനചട്ടങ്ങളും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരവും, സമുദായമത്സരത്തിനുള്ള മിക്ക കാരണങ്ങളേയും നീക്കംചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമുദായമത്സരം വളർത്തി ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടുന്ന ഭിക്ഷാംഭേദികൾക്കുല്ലാതെ വഗ്ഗീയമായ വിഭേദം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യമായ യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഓരോരുത്തർക്കും വളർന്നുവന്നു. വർഗ്ഗീയമത്സരം, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ മെഴലികപ്രശ്നങ്ങളേ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ

നിന്നു മറച്ചവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുജനതാല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ ആർക്കും യാതൊരു പുരോഗതിയും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുള്ള കാര്യവും നേതാക്കന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമായി. തിരുവനന്തപുരം സംയുക്തനായർസമ്മേളനത്തിലേ കാര്യങ്ങൾ മാറിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. ഏ. നാരായണപിള്ള ഈ വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ വിമർശിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഒരു ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറസ്റ്റിനും, ശിക്ഷയ്ക്കും കാരണമാക്കി. സംഭവങ്ങളുടെ ഈ നൂതനഗതി ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടനയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചു. കടിപ്പകകളും, മത്സരങ്ങളും തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു വിസ്തരിച്ചു, വിവിധസമുദായ നേതാക്കന്മാർ കൂടിയാലോചിച്ച് ഉത്തരവാദഭരണം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് എന്ന പേരിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന രൂപവൽക്കരിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് ഈ സംഘടനയെ അനുഭാവപൂർവ്വമല്ല വീക്ഷിച്ചത്. നേരെ മറിച്ച് ഉത്തരവാകാലം മുതൽക്കുതന്നെ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു ഗവണ്മെന്റിനോടു ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടതായി വന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനെല്ലാ, ദേശീയവും ജനക്ഷേമകരവുമായ സകല ആദർശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി നിന്നുകൊണ്ടു പുരോഗമനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ അറയും തലയും മുറുക്കി മുന്നോട്ടു വന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകസംഘടന സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയായിരുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികൾ ചേർത്തലവച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമ്മേളനത്തിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കി. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ രാഷ്ട്രീയനയത്തേയും ജനങ്ങളുടെ ദേശീയാഭിലാഷങ്ങളേയുംപറ്റി പരാമർശിക്കാതെ നായർസമ്മേളനം നടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുള്ള സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്ക് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട ധീരതയും അന്നുഭാവമില്ലെങ്കിൽ സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു രാഷ്ട്രീയയോഗം കൂടുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കണമെന്നു ചേർത്തലയിലെ സ്വാഗതസംഘം ശരിച്ചു. മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും നയോപായങ്ങൾക്കും ചേർത്തലനായന്മാരുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ ഇളക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാഷ്ട്രീയ

സമ്മേളനം നടത്തുവാനുള്ള സചീകരണസംഘത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തെ സൊസൈറ്റി പ്രതികൂലിക്കയാണെങ്കിൽ ചേർത്തുവെച്ച നായർസമ്മേളനത്തെ നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഭീഷണി ഒടുവിൽ കാര്യമായി കലാശിച്ചു. ചേർത്തുവെച്ച സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന സചീകരണസംഘം നിശ്ചയിച്ചു. ൧൧൩-ൽ സമ്മേളനം നടക്കുകയില്ലെന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ പെരുന്തടവറ ഒന്നുണ്ടായി. നായർ പ്രാബല്യമില്ലാത്ത മീനച്ചിൽതാലൂക്കിൽ കിടങ്ങൂർ എന്ന കുന്നിനടുത്തുനിന്നും ഒരു ക്ഷണം വരുത്തി മി. മന്ദം ആട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ൧൧൩-ൽ ചേർത്തുവെച്ച സമ്മേളനം നടത്തി. മി. കൽക്കളം കമാരപിള്ളയായിരുന്നു യോഗാലുക്കനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ആ സമ്മേളനം പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണത്തിലുമാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടിയത്. അവിടെ നടന്ന ഓരോ പ്രസംഗങ്ങളും നായർസമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയെയും, വിശ്വാസ്യതയെയും വിവരിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്തം, പെരുമാറ്റം തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ട പരിജ്ഞാനമില്ലാത്ത സമ്മേളനാലുക്കന്റെ പ്രസംഗം നായർസമുദായത്തെ ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസപാത്രമാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകരാഷ്ട്രീയസ്ഥാപനമായ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെ അവഹേളിക്കുവാൻ 'അഹമമികയാ' മുന്നോട്ടു വന്ന അവസരസേവകന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥരിലുള്ള ചില നായർമാരുടെ ഒരു മത്സരം ഗമായിട്ടാണ് ആ സമ്മേളനത്തെ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധി കൾ വീക്ഷിച്ചത്. എതിർഭിപ്രായക്കാരായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അല്പപക്ഷത്തെ അപമാനിക്കുവാൻ ചട്ടവിമാർ പന്തലിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗവും, നായർസമ്മേളനത്തിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയുമായിരുന്ന മി. നാരായണക്കുറുപ്പ്, സമ്മേളനാരംഭത്തിൽ

സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി സ്വാഗതപ്രസംഗകൻ ചെയ്ത ചില പ്രസ്താവനകളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ സപസ്ഥാനത്തേഴു നേരുന്നിന്നപ്പോൾ ഫാളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി കൃത്യാന്തരങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്ന വാളൻറിയർസംഘം ഒരു ഞൊടിയിടകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുചെന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഫാളിൽ ഏറ്റവും പുകിലുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിൽ മെഴുനമായിരുന്നു സഭാനടപടികൾ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മി. കെ. കെ. കഞ്ചുപിള്ള ചട്ടമ്പിമാരുടെ അസഭ്യവഷം അസഹനീയമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് അതു യോഗഭാരവാഹികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തുവാൻ അല്പക്ഷണം അഭിസംബോധനം ചെയ്തപ്പോൾ വാളന്റിയർസംഘം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ ഓടിയടുത്തു. മി. കുറുപ്പ് വീണ്ടും പ്രതിഷേധസ്വരം മുഴക്കി. വാളൻറിയർസംഘം ഉടനെ തിരിച്ച അങ്ങോട്ടോടുകയായി. മി. കഞ്ചുപിള്ള വീണ്ടും പരാതിപ്പെട്ടു. വാളൻറിയർസംഘം വീണ്ടും ഇങ്ങോട്ടോടിയടുത്തു. ഇങ്ങിനെ വാളന്റിയർമാരുടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമുള്ള പാച്ചിലും, പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളും, അസഭ്യപ്രലപനങ്ങളും മാറിമാറി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. കുറുപ്പിനോടു നിശ്ശബ്ദനായി സപസ്ഥാനത്തിരിക്കുവാൻ അല്പക്ഷണം ആജ്ഞാപിച്ചു. മി. കുറുപ്പ് ഒരു പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ അവകാശങ്ങളെ അല്പക്ഷണം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ക്ഷഭിതചിത്തനായ അല്പക്ഷണം തന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചു. മി. കുറുപ്പിനെ ആസനസ്ഥനാക്കുമെന്ന ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഇതിനിടയ്ക്ക് എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന നായർവ്വക്കാണാരെ സമീപിച്ചു ചില പോലീസുകാർ മറ്റു ഭീഷണികൾ പ്രയോഗിച്ചു. ഈ ബഹളങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഏതാണ്ടു കാൽമണിക്കൂർനേരത്തേയ്ക്കു സഭാനടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ടതായി വന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള സകല കഴപ്പങ്ങളുമവസാനിച്ച് ഉത്തരവാദഭരണംതന്നെ സ്ഥാപിച്ച് അനേകതലമുറകൾ കഴിഞ്ഞാലും തേച്ചുകളയുവാൻ കഴിയാത്ത മാലിന്യമാണു സമുദായഗാത്രത്തിൽ ആ സമ്മേളനം ചേർത്തത്. തിരുവനന്തപുരത്തേ സംയുക്തസമ്മേളനംമുതൽ

ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതിനു ശേഷമുള്ള ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രം തികച്ചും ആധുനികമായതുകൊണ്ട് ഇതിലധികം ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉത്ഭവകാലത്തുള്ള ഉന്നതാദിപദങ്ങളിൽനിന്നും രാജ്യക്ഷേമകരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ച് ആ സ്ഥാപനം പ്രാചീനമഹിമകളുടെ മങ്ങിയ ഒരു നിഴലെപ്പോലെ ഇന്നും ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ വാഷിക സമ്മേളനങ്ങൾ യഥാകാലം ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രക്ഷോഭം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം തുടങ്ങിയ മഹനീയസംരംഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു നാട്ടിനും നാട്ടാക്കും അഭിമാനകരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള അന്നത്തെ നായർസർവ്വീസസൊസൈറ്റിയുടെ സ്മരണകളല്ല, ഇന്ന് ആ സ്ഥാപനം ഉദാരമതികളായ നായർസമുദായാംഗങ്ങളിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം നൂൻ

ഇൻഡ്യൻഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിക്കുവാൻ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ രണ്ടാമത്തെ വട്ടമേശസമ്മേളനം ലണ്ടൻനഗരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഭാരതീയദേശീയതപത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ന്യൂനപക്ഷതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനെന്ന വ്യാജേന ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെ പൂർവ്വശത്രുക്കളായിരുന്ന സർ ജാജ് ലഡ്, ലാർഡ് സിഡ്നഹാം, മൈക്കൽ ഡെയർ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഡാക്ടർ അംബഡ്കറെ ഒരായുധമായുപയോഗിച്ചു 'മൈനാറിററിപാകറ' എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം ചേർന്നു, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രമാണം തയ്യാറാക്കി, ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മഹാത്മാഗാന്ധിക്കു നൽകിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രമാണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു പഠിച്ച് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും അവർ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെ മുതൽമുരളിയാണ് ആ ഭക്ഷിച്ച പ്രമാണമെന്നും, അതു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു തുറന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ താൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു എന്നും ആണ് മഹാത്മാഗാന്ധി അവിസ്മരണീയമായ തന്റെ വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗത്തിൽ വികാരഭരിതനായി പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഹിന്ദുസമുദായത്തെ വർഗ്ഗീയമായി വിഭജിക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തേയും താനേകനാണെങ്കിൽക്കൂടിയും ജീവിതംതന്നെ ബലികൊടുത്തു പ്രതിരോധിക്കുമെന്നും ഗാന്ധിജി തുടൻ പറഞ്ഞു.

വട്ടമേശസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗാന്ധിജിക്ക് യഥാഭാജയിലിന്റെ തുറന്ന കവാടങ്ങൾ സമാഗതമരുളിയതും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ സഹനസമരവും, അന്നു വൈസ്രായിയായിരുന്ന വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭു അതിഭയങ്കരമായ മർദ്ദനംകൊണ്ടു നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനത്തെ അമച്ഛ ചെയ്തതും, ആരും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല.

വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികൾക്കു സാധിക്കാതെപോയെന്നതും, അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന റാംസെ മാക്ക്ഡൊനാൾഡ് ആ വിഷയമേറിയ ചുമതല കയ്യേറ്റതും, അധഃകൃതർക്കു പ്രത്യേക നിയോഗജകമണ്ഡലങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവസാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതും, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഭവങ്ങളാണിത്. അധഃകൃതസമുദായങ്ങളെ ഹിന്ദുമതത്തിൽനിന്നു കഠറിനിർത്തുവാനുള്ള ഗർഹണീയമായ ശ്രമങ്ങളെ തന്റെ കഠോരമായ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ചു പ്രതിരോധിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി ജീവാവസാനംവരെ ഉപവസിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ അചഞ്ചലമായ നിശ്ചയം ഭാരതഭൂമിയെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ മാറ്റൊലികൾ മഹാസമുദ്രങ്ങൾ കടന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും, അമേരിക്കയിലേയ്ക്കും പൊങ്ങപ്പെട്ടു. ആശ്ചര്യഭരിതരായിത്തീർന്ന ജനങ്ങൾ അസാധാരണമായ ഈ വെല്ലുവിളിയുടെ ആന്തരമായ അർത്ഥമെന്തെന്നറിയാതെ അമ്പരന്നു. 'ആത്മഹത്യാ'പരമായ ഈ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി ചില അവിശ്വാസികൾ പറ്റിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉപവാസം ആരംഭിച്ച് ഒരു വാരം തികയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള ദേവാലയങ്ങളിലെങ്ങും പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും മുഴങ്ങി. ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു.

ഹിമാലയംമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഉല്ലാസപൂർവ്വമായിത്തീർന്നു. ഭാരതത്തിന്റെയെന്നല്ല ലോകത്തിന്റെതന്നെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും യുവാദാജയിലിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ള അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഭാരതീയർ നടുങ്ങി. പക്ഷെ ഇതൊന്നുംതന്നെ ഗാന്ധിജിയുടെ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ ഭഞ്ജിച്ചില്ല. ഉപവാസമാരംഭിച്ച ദിവസങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായിക്കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. യുവാദാജയിൽ ഒരു തപോവാസമായി മാറി. ആ ആത്മഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു നവചൈതന്യം പുറപ്പെട്ടു ഭാരതമൊട്ടുക്കു

വ്യാപിച്ചു. കുടിമുത്ത യാഥാസ്ഥിതികതപരവും അനാചാരങ്ങളും ആ ഭിദ്യന്തേജസ്സിന്റെ മുൻപിൽ സൂര്യപ്രകാശത്തിലന്യകാര മെന്നപോലെ മറഞ്ഞുപോയി. ഫൈനവനേതാക്കന്മാർ ഉൽക്കണ്ഠാകുലരായി അങ്ങളിമിടും ഉഴറി. യോഗങ്ങളും കാൺ ഫറൻസുകളും ആരംഭിച്ചു. ഫൈനവനേതാക്കന്മാർ പൂനാ യിൽ സമ്മേളിച്ചാലോചനകൾ നടത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു ലഭിക്കുന്നതിലിരട്ടിസ്ഥാന ങ്ങൾ അധഃകൃതർ നരുകവാൻ ഹിന്ദുക്കൾ തയ്യാറായി. പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരുടമ്പടി എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഡാക്ടർ അംബഡ്ക്കർ പൂനാ സമ്മേളനത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത ഉടമ്പടി ഗാന്ധിജിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഗാന്ധിജിയുടെ അനുമതിക്കുശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും ഈ വ്യവസ്ഥകൾ സ്വീകരിച്ച് ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഗാന്ധിജി ഉപവാസമവസാനിപ്പിച്ചു. ബഹുസഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി നിലനിന്നുപോന്ന ജാതിഭിന്നം പൊടിഞ്ഞു തകൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ യഥാഭാജയിലിലെ കഠിനതപസ്സ് ഇൻഡ്യയൊട്ടു് ഇളക്കിവിട്ട ഉണർവും ചൈതന്യവും ഇവിടെയവസാനിച്ചില്ല. ആ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു. ഗാന്ധിജി ബന്ധനവിമുക്തനായിത്തീർന്നു. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു പോലെ അദ്ദേഹം ഭാരതഭൂമിയെ ഇളക്കിമറിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയൊട്ടു് പയ്യടനം ചെയ്തു മൗ ലക്ഷം രൂപാ പിരിച്ചെടുത്തു സുപ്രസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനമാരംഭിച്ചു. ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിന്നു വേണ്ടി ഭാരതത്തിലെ ബർഹുമാരും ബജാജുമാരും അവരുടെ ഭാരിച്ച ഭണ്ഡാരങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ അധീനതയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇൻഡ്യൻജനതയുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ദേശീയമായ ചിന്തകളുടേയും വികാരങ്ങളുടേയും ആവേശംകൊണ്ടു തുള്ളിക്കളിച്ചു.

ഭാരതമൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചു നൂതനമായ ഈ ഉണർവും
 ചൈതന്യവും കേരളത്തിലേയ്ക്കും വ്യാപിക്കാതിരുന്നില്ല. തിരു
 വിതാംകൂറിലെ അയിത്തോച്ചാടനസംരംഭങ്ങളും ക്ഷേത്രപ്രവേ
 ശനവാദവും ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തെക്കാൾ പഴക്കമുള്ളവയാ

ഞന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും, ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമാണു മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായി നിന്നിട്ടുള്ളതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം സംഘടിതമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു മലബാറിൽ മറ്റൊരു സംഭവം നടന്നു. മലബാറിലെ കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ മി. കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗുരുവായൂർ ആരംഭിച്ച ക്ഷേത്ര പ്രവേശനസത്യാഗ്രഹമായിരുന്നു ഇതു്. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ അവസാനരംഗമായി മി. കേളപ്പൻ ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രനടയിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ അട്ടേമത്തിന്റെ ഉപവാസം ആരംഭിച്ചു. ക്ഷേത്രവാതിലുകൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതുവരെ ഉപവാസം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാനാണു മി. കേളപ്പൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ഭാരതത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ഗുരുവായൂരിലേയ്ക്കു പതിഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രശസ്തരായ ഹൈന്ദവനേതാക്കന്മാർ ക്ഷേത്രവാതിലുകൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്നു ക്ഷേത്രമുടമസ്ഥനായ സാമൂതിരിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ യാഥാസ്ഥിതികനായ സാമൂതിരി ഇളകിയില്ല. ഉപവാസം കേളപ്പൻ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. കേരളമൊട്ടുക്കു വൻപിച്ച പ്രകടനങ്ങളും പ്രതിഷേധങ്ങളും നടന്നു. പക്ഷേ സാമൂതിരിയുടെ ഹൃദയമലിയുന്ന മട്ടു കണ്ടില്ല. മി. കേളപ്പന്റെ ശരീരസ്ഥിതി അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു ഉൽക്കണ്ഠയ്ക്കു കാരണമാക്കി. എങ്കിലും, ക്ഷേത്രഗോപുരവാതിലുകൾ അടഞ്ഞുതന്നെ കിടന്നു. ഒടുവിൽ മഹാരാജാ ഗാന്ധിയുടെ കർശനമായ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് ഉപവാസം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ മി. കേളപ്പൻ നിർബന്ധിതനായി.

ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രത്തിൽ അയിത്തജാതിക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്കു്, അയൽരാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവണ്ണു് ഏല്പാപ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ആ വിഷയത്തിൽ തനിക്കു യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു സാമൂതിരി മറുപടി പറയാറുണ്ടായിരുന്നതു്.

ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹം അത്യുഗ്രമായിത്തീർന്നപ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധി, സർ ചിമൻലാൽ സെത്തൽവാഡ്, പണ്ഡിറ്റ് മാളവ്യ തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവർണ്ണമായി തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്നു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനോട് പേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ മാതൃകാലികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ അപ്പോഴും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹത്തോടനുബന്ധിച്ചു യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അനാദരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂലങ്കഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി, ആവശ്യമായ ശുപാർശകൾ ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. ടിവാൻബഹദൂർ വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യ രായിരുന്നു കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. മഹാവ്യവസ്ഥികത്തിലാണു ഗവണ്മെന്റ് ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചത്. അക്കാലത്തു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയേയും പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി നിയമിച്ചു. മെ. എസ്സ്. കെ. മഹാദേവയ്യർ, ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ, പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ, എം. ഗോവിന്ദൻ, ടി. ടി. കേശവശാസ്ത്രി, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള മുതലായവരും കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന ഈ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു നിർദ്ദേശവും ഉണ്ടാകുവാനിടയില്ലെന്ന് അന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തു. ഫൈനവശാസ്ത്രങ്ങളും, സ്പെൽകളും, പുരാണങ്ങളും അക്കാലത്തു കൂലങ്കഷമായി അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു പഠിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ വൈമനസ്യമുള്ള ചിലർ കമ്മിറ്റിയുടെ മുൻപാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സൂക്ഷ്മ

മായ ചോദ്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും അവരെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വതീശാസ്ത്രാദികൾ അവണ്ണുക്ക് ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്നതായി വാദിച്ച ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ട് അതേ ശാസ്ത്രങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ബ്രാഹ്മണ്യം തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

മൻവർ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ കമ്മറ്റി അതിവിപുലമായ അനേകജ്ഞങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അവണ്ണുക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ബലിവട്ടംവരെ മാത്രം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നും, ആ പരിഷ്കാരംതന്നെ വൈദികന്മാരുടെ ഒരു പരിഷത്തിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി മാത്രമേ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നും ആയിരുന്നു കമ്മറ്റി സമർപ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിലെ ശുപാർശകളുടെ സംക്ഷിപ്തം. യുക്തിബോധത്തിനും മൃഗമായ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനും ഇടയിൽ പെട്ടു ക്ലേശിച്ച, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച, തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ഗൗരവമേറിയ ചുമതലകൾ തിരിച്ചു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനേയും വൈദികപരിഷത്തിനേയുമേല്പിക്കുകയാണു ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. നൂറുവശങ്ങളോളം വരുന്ന ആ പ്രമാണം ഏറ്റവും ശുഷ്കവും യാതൊരു പ്രചോദനവും നൽകാത്തതും, ഇമാംഗേഹേതു കവും, അതിന്റെ കർത്താക്കൾക്കുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും പ്രകടമാക്കാത്തതും, അനുകമ്പയുടേയോ ഹൃദയവിശാലതയുടേയോ കണിക പോലും തൊട്ടുതെരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണെന്ന് ആ റിപ്പോർട്ടിനെ നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ടു മി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. കമ്മറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിഷത്തിൽനിന്ന് “ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ.” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആ നിരൂപണം ഉപസംഹരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ അവശതകളനുഭവിക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾക്ക് ആശാദീപമായി ഒരു ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ടും ഇതോടൊന്നിച്ചു

സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും മി. എം. ഗോവിന്ദൻ മായിരുന്നു ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ കർത്താക്കൾ. ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിൽ ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിലെ പരിഷ്കരണങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്. “വൈദികന്മാരും വാല്യാന്മാരും, തന്ത്രികളും ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളുമടങ്ങിയ പരിഷ്കരണ ഉപദേശവും അനുകൂലാഭിപ്രായവും അനുസരിച്ച മാത്രമേ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കാര്യത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താവൂ എന്നു കമ്മറ്റി പറയുന്നു. ഇതു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അധികാരത്തിനു പരിമിതി കല്പിക്കുകയാണ്. മഹാരാജാവു സംസ്ഥാനത്തിലെ രാഷ്ട്രീയമേധാവി മാത്രമല്ല ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും മേധാവിയായതിനാൽ ഇതു തികച്ചും നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം”.

ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ വസ്തുതകളും ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചണ്ഡാലരും ഒന്നല്ലെന്നു ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ട് കാര്യം കാരണസഹിതം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉപനിഷത്തുകളിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതിനുശേഷം റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു. “ജാതി എന്നത് ജനനത്തെയല്ല ഗുണത്തെയാണ് ആസ്പദമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ജാതികൾക്കു തമ്മിൽ ഉച്ചനീചത്വം സാധ്യമല്ല. ജാതി എന്നത് തൊലിയേയോ രക്തത്തേയോ, മാംസത്തേയോ, എല്ലിനേയോ, ആത്മാവിനേയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. അത് ഒരു നടപടി മാത്രമാകുന്നു.” നിരുപാധികമായി ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ചുരുക്കം.

ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടും ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ടും കൂടാതെ ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിൽ ഒപ്പുവച്ചിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ അതു കൊണ്ടു തൃപ്തരാകാതെ പ്രത്യേകമായ ഒരോ നോട്ടുകളുംകൂടി എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്നു. ഇവയിൽ പലതിനും ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടുമായി യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. മെ. എസ്സ്. കെ. മഹാദേവയ്യർ, പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ എന്നിവർ അവസ്ഥയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനെ എത്രത്തുകൊണ്ടു ഹൃദയത്തു നൂവും അനുകമ്പാർഹമായ പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മി. ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യരുടെ നോട്ട്

നീതിയുടേയും കരുണയുടേയും പ്രചോദനമനുസരിച്ച് ഏഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം നിഷ്പക്ഷമായ യാതൊരു ശുപാർശകളും ചെയ്തിട്ടില്ല. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയുടെ പ്രത്യേക നോട്ട് 'ഭാസുരമായ ഒരു കഴിപ്പ്'മാണെന്നാണ് അതിനെ വിമർശിച്ച മി. രാമചന്ദ്രൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം അംഗങ്ങളോളംതന്നെ വീക്ഷണകോടികളേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടു രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും ഗവൺമെന്റിനു ക്ഷേത്രപ്രവേശനകാര്യത്തിൽ പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു നടപടിയും സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ലല്ലോ.

അദ്ധ്യായം ൪൦

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഉപവാസവും, അതിനെത്തുടർന്ന് ഹരിജനോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഭാരതമൊട്ടുക്കണ്ടായ ഉണർവും, ഉൽബുദ്ധതയും കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ! ഈ പ്രബുദ്ധതയുടെ സൃഷ്ടിപരമായ ഫലമെന്നവണ്ണമാണു ഹരിജനസേവാസംഘമുത്ഭവിച്ചത്. ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ കോടീശ്വരന്മാരിൽ ഒരാളും ഉദാരമതിയും, ഉത്തമദേശാഭിമാനിയും, സംസ്കാരസമ്പന്നനും ആയ മി. ജി. ഡി. ബർളയാൺ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഭാരതസേവാസംഘത്തിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളിലൊരാളായ ശ്രീ. ഏ. വി. താക്കൂർ ഈ സംഘടനയുടെ സിക്രട്ടറിപദം സ്വീകരിച്ചു. രെഖിലഭാരതസംഘടനയെന്ന നിലയിൽ അതിവിപുലമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയോടുകൂടിയാണ് ഈ സ്ഥാപനം അതിന്റെ വിശേഷാത്തരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചത്. മഹാത്മാഗാന്ധിജയിൽവിമുക്തനായതിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻസമയവും ഹരിജനോദ്ധാരണം സമ്പന്നിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നീക്കിവച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭാരിച്ച സംഖ്യകൾ സംഭാവനയായി നൽകപ്പെട്ടു. ഒരു ഐക്യജാലികന്റെ അജ്ഞാതശക്തിയോടുകൂടി മഹാത്മാഗാന്ധി തന്റെ മന്ത്രാഭിഷാപനം ചുഴറ്റിയപ്പോൾ സംഖ്യയില്ലാത്ത മൂലധനത്തോടുകൂടി ഒരു മഹാസ്ഥാപനമുത്ഭവിച്ചു, ശാഖോപശാഖകളായി വളർന്നു, വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമിയൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചു, മർദ്ദിതരും അശരണരുമായ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങൾക്ക് അഭയസ്ഥാനം നൽകി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ശാഖ സംഘടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരായിരുന്നു ഈ ശാഖയുടെ ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യ

ക്ഷൻ. ഒരു കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകനായിരുന്ന മി. നീലകണ്ഠ
യുരെ സീക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. മി. ഇ. സുബ്ര
ഹ്മണ്യയ്യർ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി
ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ
ശാഖയുടെ ആലുക്കു കയ്യേറ്റം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മഹാത്മാ
ഗാന്ധി ഹരിജനോദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അഖിലഭാരതപര്യടനം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവി
രേണ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറും സന്ദർശിച്ചു. അതിനു മുൻപു
രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ഗവണ്മെന്റിനായി
യായിട്ടാണു സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ
അപ്പകാലം മുൻപു നടന്ന സപാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റേയും
നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും നായകനായിരുന്ന ഈ
വിപ്ലവകാരിയെ അന്നൊരതിഥിയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തിരു
വിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല,
ഗാന്ധിജിയെ സ്വീകരിച്ചു സല്ലരിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങൾ
ഏല്പാടു ചെയ്തിരുന്ന ചടങ്ങുകളിൽ പരസ്യമായി സന്ധിക്കു
വാൻ പോലും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.
പക്ഷേ ലോകോത്തരനായ ആ അതിമാനുഷന്റെ സല്ലാ
ത്തിനും സ്വീകരണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ യാതൊരു
ലോപവും കൂടാതെ പൊതുജനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ജീവാവസാ
നംവരെ ഉപവസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷം ഭാരത
ഭൂമിയുടെ ഒട്ടുമാത്ത ഭാഗമേയംകൊണ്ടു പുനർജീവിച്ച ആ
പുണ്യശ്ലോകനെ ഒരിക്കൽക്കൂടി കാണുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുവാനും, അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച വഴിക
ളിലും, വിശ്രമിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനങ്ങൾക്കു
കയ്യും കണക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രാതി
കൂല്യം ബഹുജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രസരത്തെ ശതഗുണം
വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയെ ഷോർണ്ണൂരിൽ ചെന്നു സ്വീ
കരിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിനു സപാതനമരുളി.
കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാ
ര സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ ഏല്പാടുകളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ

മേൽനോട്ടത്തിലാണ് നിവ്വരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഗാന്ധിജി പയ്യടനമവസാനിപ്പിച്ചു, തിരുവിതാംകൂർ അതൃത്തി വിട്ടുനന്നു വരെ ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ യഥാശക്തി ഗണ്യമായ തുകകൾ സംഭാവന നൽകുകയുമുണ്ടായി. ആ സഞ്ചാരത്തിൽ ആകസ്മികമായുണ്ടായ ഒരു ചെറിയ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണ മരണപശ്ചാത്താപം ചങ്ങനാശേരിയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയുമൊന്നിച്ച് ഒരു ക്വാറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വിരൽ ക്വാറിന്റെ അടയ്ക്കപ്പെട്ട വാതിലിനിടയിൽപെട്ടു മുറിഞ്ഞു. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഗാന്ധിജി ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചി തുറന്ന് അപകടങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഥമശുശ്രൂഷ നൽകുവാൻ അതിലെപ്പോഴും കൊണ്ടുനടക്കാവുന്ന ഉപകരണങ്ങളിൽനിന്നു പത്തനിയും ശീലയുമെടുത്തു സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ടുതന്നെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഭിഷഗ്വരന്റെ സാധകത്തോടുകൂടി ആ മുറിവു വച്ചുകെട്ടി രക്തഗതി നിലപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധിജിയുടെ സംഘത്തോടൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന സമർത്ഥനായ ഒരു പത്രലേഖകൻ ആ രംഗം തന്റെ ക്യാമറയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു. ആ പ്രതിച്ഛായയുടെ ഒരു പകർപ്പ് ചങ്ങനാശേരി വീട്ടിലെ സന്ദർശകമുറിയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മഹാത്മാഗാന്ധിയെ അതിഥിയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുദായവും സന്മനസ്സും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം, പൊതുജനതയ്ക്കൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സത്രങ്ങൾ, കുളങ്ങൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിൽ എല്ലാ ജാതിമതസ്ഥന്മാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

മഹാത്മാഗാന്ധി ദക്ഷിണഭാരതപശ്ചാത്താപം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയതിനുശേഷം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ശാഖയുടെ സിക്രട്ടറിയായി മി. ജി. രാമച

ഞ്ഞെ നിയമിച്ചു. മി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ്റെ നിരന്തരമായ ശ്രമ
 ഫലമായി മലബാർകൂടി കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ശാഖയോടു
 ബന്ധിക്കയും അങ്ങിനെ കേരളഹരിജനസേവാസംഘം എന്ന
 പേരിൽ ഒരു പ്രാദേശികസംഘടന ഉത്ഭവിക്കയും ചെയ്തു.
 അദ്ധ്യക്ഷനും സിക്രട്ടറിയുമെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയും
 മി. രാമചന്ദ്രനും ചെയ്ത അക്ഷീണമായ സേവനങ്ങളുടെ ഫല
 മായി ഹരിജനസേവാസംഘത്തിൻ്റെ കേരളശാഖ അഭിവൃദ്ധി
 പ്പെടുകയും അധ്യക്ഷതോലാരണം സംബന്ധിച്ച് അതി
 വിപുലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേരളമൊട്ടുക്കാരംഭിക്കുകയും
 ചെയ്തു. വുവ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളത്തിൻ്റെ നാനാ
 ഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അയിത്തോച്ചാടനപരമാ
 യും സഞ്ചാരസാതന്ത്ര്യസ്ഥാപനാത്മവും അതിതീവ്രമായ
 ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽ ഹരിജനോലാ
 രണസംരംഭങ്ങൾക്കു തികച്ചും അനുകൂലമായ ഒരു പശ്ചാ
 ത്തലമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മലബാറിലും തിരുവിതാംകൂറിലും
 കൊച്ചിയിലും സവണ്ണഹിന്ദുക്കൾ അനേക തലമുറകളായി
 തങ്ങളേക്കാൾ ഭാഗ്യവീനരായ സഹോദരങ്ങളോടനുവർത്തിച്ചു
 വന്നിരുന്ന നിഷ്ഠൂരമായ നയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരെ
 ബോധ്യപ്പെടുത്തി മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രചരണ
 ജോലികൾ ഹരിജനസേവാസംഘം ഉജ്ജ്വലമായി ആരംഭിച്ചു.
 അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഹരിജനങ്ങളിൽ ആത്മാഭിമാനവും,
 സാമൂഹ്യശീലവും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ ജീവിത
 രീതി ഉയർത്തുന്നതിനും വേണ്ട പ്രയത്നങ്ങളും നിരന്തരമായിത്തു
 ടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അ
 ഭ്യന്നതിക്കു വേണ്ടിയാണു ഹരിജനസേവാസംഘം അവരുടെ
 കഴിവും ശക്തിയും ഏറിയകൂറും വിനിയോഗിച്ചത്. ഹരിജന
 ബാലന്മാർക്കും, ബാലികമാർക്കും അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിൽ
 അഭിരുചി വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി അനേകം പാഠശാലകൾ
 രാജ്യമൊട്ടുക്കു സ്ഥാപിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം,
 തൃശ്ശൂരും, പാലക്കാട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാളേജുക
 ളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന ഹരിജന
 ബാലന്മാരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സംഘത്തിൻ്റെ

ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സൗജന്യമായി വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. മലബാറിൽ ഒറ്റപ്പാലത്തു ഹരിജനബാലിക മാർക്കു വേണ്ടി ഒരു ബാലികാസഭനമേപ്പെടുത്തി. ഹരിജന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന കാണിക്കാരെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ നെടുമങ്ങാട്ടു വിത്തൂര എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ സംഘത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. അതിലേയ്ക്കാവശ്യമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും ഫലഭൂതിഷ്ടമായ പത്തേക്കർ ഭൂമിയും ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം സ്ഥലത്തുനിന്നു വിട്ടുകൊടുത്തതിനുപുറമേ അതിന്റെ ദൈനംദിനമുള്ള നടത്തിപ്പിലേക്കാവശ്യമുള്ള ചിലവിൽ മൂന്നിൽഒന്നു വഹിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയാണ് ഇപ്പോഴും പ്രസ്തുത ചിലവുകൾ നിവ്ഹിച്ചു വരുന്നത്. ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു നെയ്ത്തുശാലയും പ്രാഥമിക വിദ്യാലയവും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. നാഗരീകതപത്തിന്റെ ഇളംശ്ലീകൾപോലും ഇപ്പോഴും എത്തിനോക്കിയിട്ടില്ലാത്ത നിബിഡമായ വനാന്തരങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന കാണിക്കാരായ എട്ടു പത്തു ബാലന്മാർ ആശ്രമത്തിൽ സ്ഥിരമായിത്താമസിച്ചുവരുന്നു. മനുഷ്യാവാസമില്ലാത്ത മലകളിലും വനാന്തരങ്ങളിലും കാട്ടുമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ബാലന്മാരെ ചങ്ങനാശേരിതന്നെ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുകയാണത്രേ ചെയ്തത്. ആശ്രമത്തിന്റെ ഉൽഘാടനത്തിനുശേഷം മഹാത്മാഗാന്ധി ആ സ്ഥാപനത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിജൻപത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരി ശൈശവം മുതൽക്കുതന്നെ അവസരമുദാ യങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുകയും മല്ലടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ദേഹമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ സഹപാഠികളുടേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും യാഥാസ്ഥിതികതപത്തെ പ്രതിഷേധിച്ച് ഒരു വിപ്ലവകാരിയെന്നുള്ള പേർ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു സാദാ സാദാ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മാപ്പു:-ൽ നടന്ന ചാനാർചരമച്ചിലാണ് ഒരു പൊതു

കാര്യപ്രസക്തനായി അദ്ദേഹം ആദ്യമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. മാൻ-ൽ നടന്ന പുലയരുടെ ലഹളയിൽ അദ്ദേഹം വഹിച്ച പ്രശംസനീയമായ പങ്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദിമഹാജനസഭയുടെ സ്ഥാപകനും അദ്ധ്യക്ഷനുമെന്ന നിലയിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. വക്കലയിലെ കുറവർ കാളണിയുടെ സ്ഥാപകനുമദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. ടി. കെ. മാധവന്റെ സഞ്ചാരസാതന്ത്രപ്രക്ഷോഭണത്തിലും വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്തലമായ സേവനങ്ങൾ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു വീണ്ടും വക്കീൽപണിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുകയോ കടംബജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്ത മാധ്യസ്തത്തിൽ ലയിച്ചു പൊതുരംഗങ്ങളിൽനിന്നുപ്രത്യക്ഷനാകുകയോ ചെയ്യാതെ പൂർവ്വധികം ഉത്തർജ്ജസ്വലതയോടുകൂടി വീണ്ടും ഹരിജനോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഉന്നതരും, സുസ്ഥിരചിത്തരും, അക്ഷീണപരിശ്രമിയും ആയ ഹരിജനസേവകൻ അദ്ദേഹംതന്നെയാണെന്നു എന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം.

സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം ഹരിജനോദ്ധാരണം പരിപൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള കാര്യം മറ്റു ഹിന്ദുമതചരിഷ്ഠന്മാർക്കുതന്നെപോലെതന്നെ ഹരിജനസേവാസംഘപ്രവർത്തകന്മാർക്കും വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. ഹിന്ദുമതത്തിൽ സാമുദായികസമത്വം സ്ഥാപിക്കുവാനും, അനാചാരങ്ങളെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാനും ഉള്ള ഏകവും അത്യാന്തരപ്രേക്ഷിതവുമായ മാർഗ്ഗം ക്ഷേത്രപ്രവേശനാവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർക്കു ബോധ്യമായിരുന്നു. മി. കേളപ്പന്റെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ചില നിയമനിർമ്മാണശ്രമങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷിൻവ്യതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും, അവയൊക്കെ നിഷ്പലങ്ങളായതേയുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിൽ അയിത്താചാരത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെന്റിനോട്

അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത ബില്ലിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാമെന്നു സ.മ.തി.ക്കാമെങ്കിൽ അനവാദം നൽകുന്നതാണെന്നു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിനശേഷം ചങ്ങനാശേരിക്കു മറുപടി കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു സംരംഭത്തിനു ചങ്ങനാശേരി മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രശ്നം പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ട സകല പ്രചരണങ്ങളും ഹരിജനസേവാസംഘം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മ.മ.മ-ൽ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയിൽ സന്ധിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിക്കു പോയി. കേരളത്തിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉടനടി ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേ നിർദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു പ്രമേയം മി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ ആലോചനയ്ക്കുയച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി മെ. രാമചന്ദ്രൻ എം.ഗോവിന്ദൻ എന്നിവരാണു കേരളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ കേന്ദ്രസമിതിയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നത്. കേരളത്തിലേ പ്രതിനിധികളുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ ആദരിച്ച് മി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രമേയം ചില ഭേദഗതികളോടു കൂടി കേന്ദ്രസമിതി അംഗീകരിച്ചു. അതിനശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയം ഗാന്ധിജിയുടെ അനുമതിക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ മി. രാമചന്ദ്രൻ നിയുക്തനായി. ഗാന്ധിജി കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുവദിക്കയും അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

ഡൽഹിയിൽനിന്നും മടങ്ങുന്നവഴി ചങ്ങനാശേരി ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലൊന്നായ ബറോഡാ സന്ദർശിച്ചു. പരിഷ്കൃതാശയനും, ഹരിജനോദ്ധാരണതല്പരനും ആയിരുന്ന പരേതനായ ഗേഷ്വാർ മഹാരാജാവു ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപവാസവേളയിൽ ബറോഡായിലുള്ള സക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനാണു ചങ്ങനാശേരി ബറോഡാ സന്ദർശിച്ചത്. ബറോഡാഗവൺമന്റു ചങ്ങനാശേരിയെ സംസ്ഥാനാന്തിമിയായി സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു. ഗേഷ്വാറിന്റെ ഗവൺമന്റു വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മറ്റും ഹരിജനങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സൗകര്യങ്ങളേയും

സഹകരണങ്ങളേയും ചങ്ങനാശേരി നേരിട്ട കണ്ട മനസ്സിലാക്കി. തിരുമനസ്സിലെ പരിഷ്കൃതശയങ്ങൾക്കും ഉല്പതിഷ്ണുതത്തിനും അനുരൂപമായി ബറോഡായിലെ സവണ്ണരും അവണ്ണരും പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ലെന്നാണ് ചങ്ങനാശേരിക്കു തോന്നിയത്. മഹാരാജാവു സ്വന്തം പരിചാരകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പോലും ഹരിജനങ്ങളെ നിയമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ബറോഡായിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ ഹരിജനബാലന്മാരോടൊപ്പം സഹവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാൻ പോലും സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ഹരിജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച സാധാരണയായി ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്താറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബറോഡായിൽനിന്നും മസൂരിരോഗബാധിതനായിട്ടാണ് ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തു മടങ്ങിയെത്തിയത്. അതുകൊണ്ടു ഭീഷങ്കലം അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്രമം തേടേണ്ടിവന്നു.

കേന്ദ്രസമിതി അംഗീകരിച്ച പ്രമേയമനുസരിച്ചു മഹാമനത്തിൽ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേരളശാഖ തിരുവനന്തപുരത്തു സമ്മേളിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭം ഉൾജ്ജ്വലമായൊരു ഭീഷങ്കലം, ചങ്ങനാശേരി അദ്ധ്യക്ഷനായും മെ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവർ സിക്രട്ടറിമാരായും ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. വിശദമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി നിർമ്മിച്ച പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ഉൾജ്ജ്വലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചു. മീനം ൨൩-ാം നു കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ച പ്രചരണം നടത്തുവാൻ ഓരോ പ്രാരംഭയോഗംകൂടണമെന്നും ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലും ജാഥാകൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നും, ആയിരുന്നു കാര്യപരിപാടിയിലെ നിശ്ചയം. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തിനു പ്രോത്സാഹനമായ ഒരു സചീകരണമാണ് പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചത്. കേരളമൊട്ടുക്കു യോഗങ്ങൾ നടന്നു. കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും ജാഥാകൾ നിർബാധം സഞ്ചരിച്ചു പ്രചരണം നടത്തി. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെൻറു മാത്രം

ജാമാകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ തടയുകയാണു ചെയ്തത്. ജനപക്ഷത്തുനിന്ന് ഈ നിരോധനത്തെപ്പറ്റി കഠിനമായ പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ സാമുദായമായ ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ ഗവണ്മെന്റു നിരോധനാജ്ഞ പിൻവലിച്ചു. കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം കേരളമൊട്ടുക്കു ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് അനേകം മഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രസംഗിക്കയും പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഓരോ യോഗത്തിലും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രമേയം ഐക്യകണ്ഠേന പാസാക്കി. ഹരിജനസേവാസംഘപ്രവർത്തകന്മാർ കുഗ്രാമങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശന സമ്മതപത്രങ്ങളിൽ സവർണ്ണരുടെ ഒപ്പുകൾ ശേഖരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട ഒപ്പുകളുടെ സംഖ്യ അരലക്ഷമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനവൈപുല്യം ഏറക്കുറെ വിശദമാകുമല്ലോ!

ഇതിനുശേഷം ൧൧൧ മേടം ൨൭-ാം ൨൮-ാം തീയതികളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരുവിചാരകരേള ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനം വിജയകരമായി നടത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിലെ അത്യുന്നതനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പത്നിയും, ഭാരതസ്ത്രീകളുടെ ഭാവശുദ്ധിയുടെ പ്രതിബിംബവും, ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരു വത്സലശിഷ്യയുമായ ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനെന്റു വാണു് ആ സമ്മേളനത്തിലാല്പക്ഷം വഹിച്ചതു്. മെ. കേളപ്പൻ, ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ, എണ്ണക്കാട്ടു വലിയരാജാ, മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ അനേകം ജനപ്രമാണികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്നു കൊച്ചിയിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരോടും ഇതര ക്ഷേത്രാധികാരികളോടും അപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രമേയത്തിനു പുറമേ, ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി, മെ. മള്ളൂർ, അനന്തറാവു, എം. ഗോവിന്ദൻ, എണ്ണക്കാട്ടു വലിയരാജാ, രാമചന്ദ്രൻ ശ്രീമതി ദേവകീഅന്തർജ്ജനം, എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിശ്ചയവും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കി. അനന്തരം ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനെന്റു

തിരുവിതാംകൂറോടുകൂട സഞ്ചരിച്ചു വന്നപ്പിച്ച് മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉടനടി അനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദമാമാക്കുകയും ചെയ്തു.

മുൻമന്ത്രി മേമാസം ൨൭-ാംനം- തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിന്റേതായ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന റോഡുകൾ, കിണറുകൾ, സത്രങ്ങൾ മുതലായവ എല്ലാ ഫിന്റേക്കർക്കും തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം ഇടംപ്രഥമമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്ന അവകാശവാദം ഈ ഉത്തരവിനുശേഷം മാത്രമാണ് പരിപൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടിയത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗമനവേളയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച കമ്മ്യൂണിക്കിലെ ഉദ്ദേശം നടപ്പിൽ വന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ മാത്രമാണ്. അയിത്തോച്ചാടനപരമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള അനുഭാവത്തിന്റെ പ്രകടനമായിട്ടാണ് ഈ ഉത്തരവിനെ പൊതുജനങ്ങൾ കരുതിയത്. പക്ഷേ ഇതൊന്നും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭത്തെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല.

ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും സുപ്രസിദ്ധ ധനാധ്യക്ഷനുമായ മി. ജി. ഡി. ബർളാ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ ഉപചാരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സല്ലഭിച്ചു. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്ന് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അഖിലഭാരത ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ അദ്ദേഹം ആ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തിയത്. മി. ബർളാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്യന്തം ആശങ്കിതനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയത്. അനന്തരം ഹരിജനസേവകന്മാരുടെ ഒരു യോഗത്തിലദ്ദേഹം സന്ദിച്ചു.

അന്നു വൈകുന്നേരം (൧൧൧ മിഥുനം ൭-ാംതീയതി) ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു

ജൂബിലിമാളിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ മി. ബർള ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. “നിങ്ങളുടെ മഹാരാജാവുമായി ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നലെയും ഇന്നുമായി രണ്ട് അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവർത്തിയില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായം നല്ലവണ്ണമറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോട് പരിപൂർണ്ണമായ അനുഭാവവുമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുഭവമോടിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അധഃകൃതരെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത് നാം അവരോടു ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അപരാധമാണെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നല്ലവണ്ണമറിയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിൽ എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും, അതെപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു ഏതെങ്കിലും കള്ളക്കേ അഭിമാനിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുന്ന ആശുഭദിനം അത്ര വിദൂരമല്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.” ഇങ്ങിനെയാണു ജൂബിലിമാളിലെ പ്രസംഗമല്ലേ മി. ബർളാ പ്രസ്താവിച്ചത്. ജൂബിലിമാളിലെ യോഗത്തിനു മുൻപു നടന്ന ഹരിജനസേവകന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു ചില പ്രവർത്തകന്മാർ “മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ആട്ടത്തിരുനാൾദിവസം ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുമോ” എന്ന് മി. ബർളായോടു ചോദിച്ചു ചോദ്യത്തിന് ‘അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക’ എന്ന അർത്ഥഗർഭമായ മറുപടിയാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയത്.

തിങ്കളും ആശാഭരിതനായിട്ടാണ് മി. ബർള തിരുവിവിതാംകൂറിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷാപരമായ പ്രയാശകൾ തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങളിലും ഏറക്കുറെ സാംക്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. ആട്ടത്തിരുനാൾദിനം ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടേയ്ക്കുമെന്നു താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവിടവിടെ മന്ത്രിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി നാലു മാസം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ അവർ തീർച്ചയാക്കി.

ഈ അല്പായമവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാം
 കൂറിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തിനു പ്രാബല്യം നൽകിയ
 മറെറാരു പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയേ
 ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടതോടുകൂടി
 നായരീശവമൈത്രിയ്ക്കു പുണ്ണമായ ശൈമിലും സംഭവി
 ക്കയും, തൽസ്ഥാനത്തു് ഈഴവരും കൃസ്തുപ്രാനികളും തമ്മിലുള്ള
 മൈത്രിയ്ക്കു പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. സി. കേശ
 വന്റെ ബന്ധനവും, നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണത്തിനെതിരായി
 നായർസമുദായം സ്വീകരിച്ച നിലയും, സംയുക്തസമുദായങ്ങളു
 ളുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു ലഭിച്ച അന്തിമമായ വിജയവും,
 ഈ ബന്ധം ദൃഢമാക്കി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ഡാക്ടർ
 അംബഡ്കർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരിവർത്തനബാബു്
 ഹിന്ദുസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞതു്. മി. സി. കേശ
 വന്റെ ശുചിത്വരണം, ഈഴവസമുദായത്തിലെ ഒരു നേതാവും
 ആയ മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമനു ഡാക്ടർ അംബഡ്കറുടെ
 നിർദ്ദേശം അനന്തമായ സാധ്യതകളുള്ള ഒരു തന്ത്രോപായ
 മാണെന്നു ബോധ്യമായി. അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മി. സി.
 വി. കുഞ്ഞുരാമൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഡാക്ടർ അംബഡ്ക
 റായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തന്റെ നിശിതമായ തുലിക അദ്ദേ
 ഫം മതപരിവർത്തനപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടി അതിവിദഗ്ദ്ധ
 മായി പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈഴവരാകമാനം ഒറ്റയാ
 ളെന്നപോലെ ഹിന്ദുമതം വെടിഞ്ഞു കൃസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു;
 രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ സമ്പാദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം എഴു
 തുവാനും പ്രസംഗിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ
 ഹൃദയത്തുനൂലായ നടപടികളും അക്ഷന്തവ്യമായ അനാസ്ഥ
 യും ഈഴവസമുദായത്തിൽ ഉൽബുദ്ധരായ യുവാക്കന്മാരെ
 അത്യാധികം പ്രകുഷ്ണരാക്കിയിരുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാ
 നമില്ലല്ലോ. മതപരിവർത്തനപ്രചരണവും പ്രക്ഷോഭണവും
 കാട്ടുതീപോലെ രാജ്യമൊട്ടുക്കു പടർന്നുപിടിച്ചു. കൃസ്തുമതമല്ല
 മഹമ്മദമതമാണു പരിവർത്തനത്തിനു പററിയതെന്ന്
 ഒരു കൂട്ടരും, അതല്ല സിക്ക്കമതമാണെന്നു മറെറാരു കൂട്ടരും
 വാദിച്ചു. ഈഴവയുവാക്കന്മാരിൽ ചിലർ അമൃതസരസ്സു

വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടു താടിമീശയും കൂപാണവുമായി തിരിച്ചുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എട്ടു ലക്ഷം ഈശ്വരനെ ഒരുക്കി കൃസ്തു മതാനുയായികളായി മാനസാന്തരപ്പെടുത്താമെന്നു കരുതി കൃസ്തുമതപുരോഹിതന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു പാലയമ ടിച്ചു. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ മതസമ്മേളനം ഈശ്വരർ ഹിന്ദുമതം വിട്ടുപോകേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു പ്രമേയംതന്നെ അംഗീകരിച്ചു. 'മലയാളമനോരമ' ഈശ്വരർ ഹിന്ദുമതമുപേക്ഷിച്ചതായി വെണ്ടയ്ക്കാരുക്ഷരങ്ങളിൽ അച്ച ടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഈശ്വരനേതാക്കന്മാർ കൃസ്തുമതഭേദ വാലയങ്ങളും പരിസരങ്ങളും സന്ദർശിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഫ്രാൻസിസ് കന്നിയിൽ സർ. മഹമ്മദ് ഫഖീമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപടമൊഴിഞ്ഞുപോയതും, സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതും. അഖിലകേരളക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനത്തിൽനിന്നു നിയമിച്ച ഡബ്ല്യു.ജേ. സർ സി. പി.-യെ സമീപിച്ച് അൻപതിനായിരത്തിൽപരം ഒപ്പുകളടങ്ങിയ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള മെമ്മോറിയൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കുകയും അദ്ദേഹം മുമ്പു സ്വീകരിച്ച് ആശാവഹമായ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം രണ്ടാം

മഹദ്-മാണുഷ് തുലാമാസം ൨൩-ാം-നേരം പ്രഭാതമായി. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾദിനമായിരുന്നു അത്. പ്രജാവത്സലനായ തിരുമനസ്സിലെ ജന്മദിനം കന്യാകുമാരിമുതൽ പറവൂർവരെയുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധജാതിമതസ്ഥരും ഉറച്ച രാജഭക്തന്മാരായ പ്രജാലക്ഷങ്ങൾ ആഘോഷപുരസ്സരം കൊണ്ടാടി. തിരുവനന്തപുരംനഗരം അതിമനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. തിരുനാൾദിനത്തിലെ ഘോഷയാത്രയിൽ സന്ധിച്ചു തിരുമനസ്സിലെ ഒരു നോക്കു കാണുവാനും തിരുവനന്തപുരത്തെ കൈകേമമായ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു വൻപിച്ച പുരുഷാരം രാജധാനിയിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ജനക്ഷേമകരമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കീഴ്നടപ്പു പ്രചാരത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു ജിജ്ഞാസാഭരിതരായ ജനങ്ങൾ മഹദ്-ലെ പരിഷ്കാരമെന്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പല ഉച്ചാപോഹങ്ങളും നടത്താതിരുന്നില്ല. മി. ബർളാ യുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം മഹദ്-ലെ പരിഷ്കാരം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു കിംവദന്തി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുനാൾദിനം സാബന്ധിച്ചു പടങ്ങുകൾ ഒന്നൊന്നായി നടന്നു. പ്രദർശനങ്ങളും, യോഗങ്ങളും, ഘോഷയാത്രകളും, ദീപക്കാഴ്ചകളും പൊടിപൂരമായി നടന്നു.

പടങ്ങുന്നസരിച്ചുള്ള വിവിധമോടികളോടുകൂടി തലേന്നാൾതന്നെ രാജകീയഡർബാർ നടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നേരം സന്ധ്യയായതോടുകൂടി രാജധാനി വൈദ്യുതദീപങ്ങളാൽ ജ്വാലപ്രഭമാനമായി. മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളും നഗരവീഥികളിലെ അലങ്കാരങ്ങളും ദീപക്കാഴ്ചകളുടെ ഉജ്വലമായ പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതമായി. കലവാഴകളാലും കൊടിതോരണങ്ങളാലും മെയിൻറോഡിലിരുവശങ്ങളിലുമുള്ള

കെട്ടിടങ്ങൾ അലംകൃതങ്ങളായിരുന്നു. ഡർബാർഹാളിലേയ്ക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്തു കാണുവാൻ ബഹുസംസ്ഥാന ജനങ്ങൾ റോഡിൽ തിങ്ങിക്കൂടി നിന്നിരുന്നു. ഒൻപതു മണിക്ക് ഡർബാർഹാളിലേയ്ക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്താരംഭിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഈ വശങ്ങളിലുമൊതുങ്ങിനിന്നു തിരുമനസ്സിനെ അഭിവാദനം ചെയ്തു.

അകത്തു രാജസഭായ സകല മോടികളോടുകൂടി ഡർബാർ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും പുറത്തു തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോയിരുന്നില്ല. ഏതോ പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു വാർത്തയെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപോലെ ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതരായി ജനങ്ങൾ റോഡിൽത്തന്നെ കാത്തുനിന്നു. ഡർബാർ കഴിഞ്ഞു തിരുമേനിമാർ സ്ഥലംവിട്ടു. ഹാളിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും, വളഞ്ഞു നിർത്തി തിരുമനസ്സിലെ പ്രഖ്യാപനമെന്തെന്നു ജനങ്ങൾ ശ്വാസമടക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു. ഡർബാറിൽവെച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. താങ്ങുവാൻ വഹിയാത്ത ഏദയഭാരത്തോടും അടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത നിരാശയോടുകൂടിയാണു പലരും ആ രാത്രി അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയത്.

തിരുവിതാംകൂറിലേ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ജാതിമത ഭേദമന്യേ സകല ഹിന്ദുക്കൾക്കും നിരുപാധികമായി തുറന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രക്ഷോഭജനകമായ വാർത്തയും ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടാണു തിരുവനന്തപുരംനിവാസികൾ രഹസ്യപ്രഭാതത്തിൽ നിദ്രയിൽനിന്നുണർന്നത്. ഹിന്ദുമതചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട പ്രസ്തുത വിളംബരം തിരുവിതാംകൂറിലെന്നു മാത്രമല്ല വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമി യൊട്ടുക്കുതന്നെയും ഉല്പാദിപ്പിച്ച ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങളേയും നിർവ്യാജമായ ചാരിതാത്മ്യത്തേയും പ്രബലതയേയും ഇവിടെ വർണ്ണിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കിൽ ഉന്നതമായ പവ്തനിരകൾക്കും അറേബ്യൻസമുദ്രത്തിനും മദ്ധ്യേ അജ്ഞാതമായി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ചെറിയ രാജ്യം

ഹിമവൽസേതുവർഷ്വന്തമെന്നല്ല ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള സകല ജനങ്ങളുടേയും അത്യന്തമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി. തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും ഉൽപ്പത്തിസ്തപായ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയുടേയും വിശിഷ്ട നാമധേയങ്ങൾ ഫൈനവലോകം മുഴുവൻതന്നെയും അതുഭൂതസമ്മിളിതമായ ബഹുമാനാദരങ്ങളോടു കൂടി മാത്രമാണ് ഉച്ചരിച്ചത്. അനേക ശതാബ്ദങ്ങളായി അനാചാരകാളസപ്പ് അനന്ദിമിഷം ഗ്രസിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഫൈനവലയമ്മത്തെ തുലികാഗ്രത്തിന്റെ ലംഘനമായ ഒരു ചലനംകൊണ്ടു മൃത്യുവശ്രുത്തിൽനിന്നു വിമുക്തയാക്കിയ പുണ്യശ്ലോകനായ മഹാരാജാവിന്റെ ധീരതയേയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തേയും ഭൂതദയയേയും പഠറിയുള്ള മുകുതകണ്ഠമായ പ്രശംസ ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ വ്യാപിച്ചു. മിതഭാഷികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരി ഈ വിളംബരത്തെ രാമാനുജന്റേയും അശോകചക്രവർത്തിയുടേയും സമുദായപരിഷ്കാരോദ്യമങ്ങളോടൊണ് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയത്. ഫൈനവസമുദായത്തേയും സംസ്കാരത്തെയുമെന്നുവേണ്ട സമത്വത്തേയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും, സാഹോദര്യത്തേയും, ആദരിക്കയും കാംക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ പരിപാവനമായ ഈ ഉദ്യമത്തെ അതർഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രശംസാവചനങ്ങൾകൊണ്ടു സ്വാഗതംചെയ്തു. വശ്യവചസ്സായ ഒരു കവിശ്രേഷ്ഠന്റേയും മഹാനായ ഒരു തത്വചിന്തകന്റേയും ഭീർഘഭരിയായ ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവിന്റേയും പ്രതിഭാസമ്പത്തിനെ പ്രകടമാക്കുന്ന ചരിത്രസൃഷ്ടികമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം “തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പറ്റിയുള്ള മറ്റു സർവ്വസ്വവും വിസ്മരിക്കപ്പെടുപോയാലും മനുഷ്യരാശിയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലെന്നാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിച്ചത്.

“തൊട്ടിലാടുന്ന കൈതന്നെ വിഷ്വപത്തെ ഭരിപ്പതും” എന്ന മഹദ്വചനം അമ്മമഹാരാണി സേതുപാർവ്വതീഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. “നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ ഭാവിയിലും മെഴുകുതത്വങ്ങളിലുമുള്ള ഉജ്വലമായ വിശ്വാസത്തിനും, സ്രീതപത്തിന്റെ

പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളായ യാഥാസ്ഥിതിക ജനവാസനകളും, പ്രാചീന പാരമ്പര്യങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനവും, ഇടകലന്ന് മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ ആദർശബോധത്തിനും, അടിയുറച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം ഒട്ടുവളരെ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.” എന്നാണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരുനാൾവാരത്തിൽ അമ്മമഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ പ്രതിമയുടെ അനാഘാദനകമ്ബം നിവ്ഹിച്ച വേളയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്.

“ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരപ്രഖ്യാപനത്തിൽ മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന പങ്ക് എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ പ്രഖ്യാപനത്തിനു മുൻപും പിൻപും തിരുമനസ്സിലെ ഉപദേശങ്ങൾ എത്ര വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കും” എന്നാണു സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ആ അവസരത്തിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞത്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം നടപ്പിലാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ പ്രശ്നപ്പെട്ട ആജ്ഞാശക്തിയും ആത്മാർത്ഥതയും നയകോവിദത്വവും അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നു. ചുവടുപുറം ചാനാസ്രീകൾക്കു മാറ്റമൊഴുക്കുവാൻ പ്രാഥമികപൗരവാകാശം ഒരു വിളംബരമുഖേന സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അന്നു ദിവാൻജിയായിരുന്ന മാധവറാവുവിനു പോലീസുകാരി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സൈന്യങ്ങളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തേണ്ടിവന്നുവത്രേ. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതാനും തലകളെങ്കിലും അടിച്ചു കീറേണ്ടിവരുമെന്നായിരുന്നു താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത് എന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുടനീളമായിട്ടുള്ള രണ്ടായിരത്തിൽ പരം ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ബഹുസംസ്ഥാനങ്ങളായി നിലനിന്നു പോന്ന ഭൂപാലങ്ങളേയും മാതൃഭൂമികളേയും ആജ്ഞാശക്തി കൊണ്ടു ലംഘിച്ചു, ഹരിജനങ്ങൾക്കായി തുറന്നുവെക്കുവാനും

ഒരു പോലീസുകാരന്റെ കാക്കിയുടുപ്പുപോലും ആ ക്ഷേത്ര പരിസരങ്ങളിലെങ്ങും കണികാബോംബായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുമ്പോഴാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ സംഭവിച്ച അതൃപ്തത്തിന്റെ മഹിമ വെളിപ്പെടുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിനകത്തു് ഒരുപരബ്ബ മെങ്കിലും ഒരു കോണിൽനിന്നും പുറപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ മേഘബിന്ദു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചാരകുളുപ്പോലെ ജീവകാരുണ്യപരമായ ഈ പരിഷ്കാരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം.

“നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയും സുപ്രമാണതയും ഗാഢമായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടും, ആയതു ദൈവികമായ അനുശാസനത്തിലും സർവ്വവ്യാപകമായ സഹിഷ്ണുതയിലുമാണ് അടിയുറച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അതു ശതവർഷങ്ങളായി കാലപരിവർത്തനത്തിന് അനുയോജിച്ചുപോന്നു എന്നു ധരിച്ചും, നമ്മുടെ ഹിന്ദുപ്രജകളിൽ ആർക്കുംതന്നെ അവരുടെ ജനനമോ, ജാതിയോ സമുദായമോ കാരണം ഹിന്ദുമതവിശ്വാസത്തിന്റെ ശാന്തിയും സാന്തപനവും നിഷേധിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിലും, നാം തീരുമാനിക്കുകയും ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും നിരോധിക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നാൽ, സമുചിത പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ക്രിയാപദ്ധതികളും ആചാരങ്ങളും വച്ചു നടത്തുന്നതിനും, നാം നിശ്ചയിക്കുകയും ചുമത്തുകയും ചെയ്യാവുന്ന നിയമങ്ങൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും വിധേയമായി, ജനനാലോ, മതവിശ്വാസത്താലോ, ഹിന്ദുവായ യാതൊരാൾക്കും നമ്മുടേയും നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന്റേയും നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനോ, ആരാധന നടത്തുന്നതിനോ ഇനി മേൽ യാതൊരു നിരോധനവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാകുന്നു.”

മഹാത്മാഗാന്ധി ഈ വിളംബരത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്തുതനിയമം ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ

ശ്രദ്ധിതം മുതലായവ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചില പ്രത്യേക റൂളുകൾക്കു വിധേയമായിരിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനെ അല്പം ആശങ്കയോടുകൂടിയാണു വീക്ഷിച്ചത്. റൂളുകൾ വിളംബരത്തിലന്തർഭവിക്കുന്ന മഹത്തായ ആദർശങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തിയെ ലഘുപ്പെടുത്തിയേയ്ക്കുമോ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം സംശയിച്ചത്. എന്നാൽ വിളംബരത്തിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ റൂളുകൾ ഈ ഭയം കേവലമടിസ്ഥാനരഹിതമായിരുന്നു എന്നു തെളിയിച്ചു. ഗാന്ധിജി വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ വിളംബരത്തിന്റെ സമ്യക്തോദ്യമമായ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റിയും, ഇതരനാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിനെ അനുകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും, ഉന്നിപ്പറയുകയും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭണമാണ് ഈ വിളംബരത്തിലേയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ ഹാർദ്ദമായ ഒരനുഭവാനുഭവവും ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

കേരള ഹരിജനസേവാസംഘം ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിലുള്ള ആയ്ക്കാദം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതിലേയ്ക്കു തിരുമനസ്സിലെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി ഗുഹ്യം വൃശ്ചികം ൧൪-൧൯൫൦ ക്ഷേത്രപ്രവേശനദിനമായി കേരളമൊട്ടുക്കു കൊണ്ടാടണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളും പ്രസ്തുത ആഘോഷങ്ങൾ മോടിയിായി നടത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ആരംഭിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രകടനങ്ങൾ അതിഗംഭീരമായി നടത്തുവാൻ ഭാരവാഹികൾ നിശ്ചയിച്ചു. വൃശ്ചികം ൧൪-൧൯൫൦-യ്ക്കു മുൻപുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ പൗരന്മാരുടെ ഒരു യോഗം ലാക്കാളേജുമാളിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി അതിവിപുലമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി നിർദ്ദേശിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഉൾജ്വലമായ സജ്ജീകരണങ്ങളാർംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹിന്ദുമതപരിഷ്കർത്താക്കളിൽ അഭിപ്രായം ഭക്ഷിന്റെ ഇൻഡ്യയുടെ അഭിമാനസ്തംഭമായ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയെയാണു തിരുവനന്തപുരത്ത് ആഘോഷങ്ങളോടനുബ

സ്വീച്ച നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മഹാസമ്മേളനത്തിലാ
ല്പക്ഷം വഹിക്കുവാൻ സംഘപ്രവർത്തകന്മാർ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന
ത്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയി
ച്ചിരുന്ന മംഗളപത്രം അന്നത്തെ മഹായോഗത്തിൽ വായിക്കണ
മെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതു സമർപ്പിക്കുവാൻ അടു
ത്തൊരു ദിവസംതന്നെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ട
ണമെന്നായിരുന്നു ആദ്യം തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ ൧൪-ാം-നു
യിലെ മഹായോഗത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി
ലേയ്ക്കു വേണ്ടി ദിവാൻജി സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹതനായി
മംഗളപത്രം സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്ന് അധികാരികൾ ചങ്ങ
നാശേരിയെ അറിയിച്ചു.

വൃശ്ചികം ൧൪-ാം-നു തിരുവനന്തപുരത്ത് അത്യാഡംബര
പൂണ്ണമായ ഒരാഘോഷമാണു നടന്നത്. തമ്പാനൂർ റെയിൽ
വേസ്റ്റേഷൻമൈതാനമാണു യോഗസ്ഥലമായി തിരഞ്ഞെടു
ത്തത്. വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്കാണു യോഗം കൂടുവാൻ
നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, മൂന്നു മണിക്കു മുൻപുതന്നെ
റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനം മനുഷ്യശിരസ്സുകളുടെ ഒരു
മഹാസമുദമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അനു
ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ബഹുസഹസ്രം സാമാന്യജനങ്ങളും, ഒട്ട
നേകം ഹരിജനങ്ങളും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു.
മണക്കാട്, പേട്ട, പട്ടം, ശാസ്തംഗലം, കരമന മുതലായ നഗ
രത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ഗജവീരന്മാരടേയും, താള
മേളങ്ങളടേയും അകമ്പടിയോടുകൂടി വൻപിച്ച ഘോഷയാത്ര
കൾ പുറപ്പെട്ട് അഞ്ചു മണിക്കു മുൻപായിത്തന്നെ യോഗ
മൈതാനത്തു വന്നുചേർന്നു. മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ
അതിമനോഹരമായി കെട്ടിയലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു പന്തലിലാ
ണ് അല്പക്ഷനും പ്രശസ്തരായ അതിഥികൾക്കും ഇരുപ്പിട
ങ്ങൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നത്. കൃത്യം അഞ്ചു മണിക്ക് അ
ല്പക്ഷനായ ശ്രീ. സി. ആർ-നെ ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചു
പന്തലിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ജയജയശബ്ദങ്ങളും,
ഹസ്തഘോഷങ്ങളും തുടർച്ചയായി അന്തരീക്ഷത്തെ ഭേദിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ നാനാമുഖ

മായ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അല്പക്ഷൻ സ്വതസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദീപ്തിയോടുകൂടി ഉത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അനന്തരം തിരുമനസ്സിനോടു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം ഹാജരാക്കിയതിനെ യോഗം ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം ദിവാൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തെയും ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു പന്തലിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഹരിജനസേവാസംഘം പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള മംഗളപത്രം വായിച്ചു ദിവാൻജിയെ ഏല്പിച്ചു. മംഗളപത്രസമർപ്പണാനന്തരം വിളംബരം ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഐക്യസന്ദേശത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ദിവാൻജി സ്തോഭജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം കഴിഞ്ഞു യോഗമവസാനിച്ചു എങ്കിലും, ആഡംബരപൂർണ്ണമായ ആഘോഷപ്രകടനങ്ങൾ അതിനുശേഷമാണാരംഭിച്ചത്.

യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പടമലകരിച്ച് ആനപ്പുറത്തെഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റനേകം ആനകളുടെ അകമ്പടിയോടും, വടികട, തഴവെഞ്ചാമരം തുടങ്ങിയ ആഡംബരങ്ങളോടും ചെണ്ട, ബാൻഡ്, നഗസ്വരം തുടങ്ങിയ താളമേളസംഗീതങ്ങളോടുംകൂടി ഒരു മൈൽ നീളം വരുന്ന ഒരു ഘോഷയാത്ര കവിടിയാർകൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വൻപിച്ച ആഘോഷ പ്രകടനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്. രാത്രി എട്ടുമണിയോടുകൂടി ഘോഷയാത്ര കവിടിയാർകൊട്ടാരത്തിന്റെ പ്രവേശന ദ്വാരത്തിലെത്തി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഘോഷയാത്ര കൊട്ടാരവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവാനുമതി നൽകി. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു, മഹാറാണി, ഇളയരാജാവു, ഒന്നാം മുറാജകുമാരി എന്നീ തിരുമേനിമാരാൽ അനുഗതനായി കൊട്ടാരബാൾക്കണിയിൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ടു ഉല്ലാസഭരിതരായ

ജനങ്ങൾക്കു ദർശനമരുളി. അനേകായിരത്തോളം വരുന്ന അനിയന്ത്രിതമായ ആ ജനസമൂഹം സുശിക്ഷിതമായ രീതിയിൽ യാതൊരനാശാസ്യസംഭവങ്ങൾക്കുമിടകൊടുക്കാതെ തിരുമേനിമാരുടെ സന്നിധിയിൽ ഒരുങ്ങിനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആദരപൂർവ്വം വണങ്ങി. രാജാജിയും ചങ്ങനാശേരിയും ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു നിന്ന് ഈ ജനക്കൂട്ടത്തെ നയിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാരണ്ണപൂർവ്വം രാജാജിയോടുകൂടെപ്രശ്നം ചെയ്തു. ഈ ജനപ്രവാഹം കൊട്ടാരവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു പുറത്തു പോന്നതു രണ്ടു മണിക്കൂർസമയംകൊണ്ടാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചാൽ ആ ഘോഷയാത്രയിൽ സന്നിയിരുന്നവരുടെ ബാഹുല്യം എത്രമാത്രമെന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ! കൊട്ടാരത്തിനു മുൻപിൽവെച്ചു നടത്തിയ കെങ്കേമമായ കരിമരുന്നുപ്രയോഗമവസാനിച്ചതിനുശേഷം ജനങ്ങൾ സാവധാനം പിരിഞ്ഞുപോയി. ആഘോഷങ്ങൾ ഇത്ര വിപുലമായതോതിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തകന്മാരിൽ മി. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ നാമധേയം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവമാണ്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ലഘൂകരിക്കുവാനും അതു കേവലം ഒരു ബാഹ്യപ്രകടനം മാത്രമാണെന്നു വരുത്തുവാനും ചില ശ്രമങ്ങൾ യാഥാസ്ഥിതികരുടെ പ്രത്യേക കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുതടവിക്കാതിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സവണ്ണർ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനെതിരാണെന്നും, വിളംബരത്തിനുശേഷം അവർ ക്ഷേത്രങ്ങളോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കയാണെന്നും ചില കിംവദന്തികൾ തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തും പ്രചരിക്കാതിരുന്നില്ല. രാജാജിയുടെ തിരുവിതാംകൂർസന്ദർശനം ഈ ദുഷ്പ്രചരണത്തെ മുളയിൽത്തന്നെ നുള്ളുവാൻ സഹായകമായിത്തീർന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ റൈറ്ററുമൂലയിൽനിന്നെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഷേധവും വിളംബരത്തിനെതിരായി പുറപ്പെട്ടില്ല. ആശാസ്യമായ ഈ പരിഷ്കാരത്തെ സകല ശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു വിജയപൂർവ്വം

നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റും വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽനിന്ന് ഇതിനുശേഷം ഒരു ജനപ്രവാഹംതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കൊഴുകി. വിളംബരത്തിനുശേഷമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ട കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അയച്ചുനടത്തുവാനും ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു പല പ്രശസ്തന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണാധികാരിയേയും ജനങ്ങളേയും പറ്റിയുള്ള മകുതകണ്ഠമായ പ്രശംസയോടുകൂടിയാണ് അവർ തിരിച്ചുപോയത്.

അദ്ധ്യായം ൪൨

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ സ്മരണയെ ശാശ്വതമായി നിലനിർത്തുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും സുസ്ഥിരമായ ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ആലോചനകൾ ഇതിനിടയ്ക്കു തീരുവിതാഃകൂറിൽ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഒരു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഒരാശയം ഈ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി രൂപമെടുത്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ 'മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന അഖിലകേരള ഈഴവക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷ കമ്മിറ്റിയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിച്ചതിനുശേഷം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റേയും ഈഴവക്ഷേത്രപ്രവേശനകമ്മിറ്റിയുടേയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ സ്മാരകസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിന് ൧൧൧൨ വൃശ്ചികത്തിൽ ലാക്കാളേജ് ഫാളിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഒരു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനായി ഒരു ജനറൽകമ്മിറ്റിയേയും വക്തിംങ്ക് കമ്മിറ്റിയേയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ ആ യോഗത്തിൽ പാസാക്കി. രണ്ടു കമ്മിറ്റികളുടേയും അദ്ധ്യക്ഷനായി ചങ്ങനാശേരിയെയാണു പ്രമേയപ്രയോക്താക്കൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ, സി. ഒ. കുരുണാകരൻ എന്നിവരെ സിക്രട്ടറിമാരായും തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രമേയം ഹാജരാക്കിയതിനുശേഷം ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മി. കോട്ടൂർ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷനോടനുവാദമാവശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രാമാണ്യത്തിലുറപ്പുള്ള ഒരു പ്രത്യേകസംഘത്തിന്റെ വക്താവുമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയത്തെയാണു ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നദ്ദേഹമാവശ്യപ്പെട്ടത്. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത ഭേദഗതി ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ആദ്യപ്രമേയം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. മി.

കോട്ടരിന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ അനുമതി നൽകിയിരുന്നു എങ്കിൽത്തന്നെ ആ യോഗം അതിനെ നിസ്സംശയം തിരസ്കരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ പരിപാവനമായ ആ അവസരത്തെ ഒരു നിരർത്ഥകമായ വാദപ്രതിവാദംകൊണ്ടു കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനാണ് ചങ്ങനാശേരി ഭേദഗതിക്കുമതി നിഷേധിച്ചത്. ഏതായാലും ചങ്ങനാശേരിയെ ഭയപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിയോഗികൾക്ക് ഇതൊരവസരം നൽകി. “അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അനീതിപരമായ അധികാരപ്രയോഗം”ത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടു ചില ലേഖനങ്ങൾ പത്രപംഘ്നതകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയെ കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ സംഘടിതമായ ഒരു പ്രചരണവും പ്രക്ഷോഭണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുപക്ഷക്കാർ ആരംഭിച്ചു. ലാക്കാളേജിൽ വച്ചു രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി അനീതിപരമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും, പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയെ പിരിച്ചുവിട്ട് പ്രതിമാനീമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചുമതലകൾ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും, മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അത്ഭുതകരമായ ഒരു മെമ്മോറിയൽ കററയാളുകൾപ്പെട്ട് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലയച്ചു. പക്ഷേ അതിന് എന്തു സംഭവിച്ചെന്ന് ഇപ്പോഴും ആർക്കും അറിവില്ല. അതു ഹജൂരാബീസിലെ ചവററുകട്ടയിൽ അനന്തമായ വിശ്രമം തേടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു എതിർക്കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകുമെന്നു കാണിച്ച് മി. എ. നാരായണപിള്ള ഒരു ഭീഷണി പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊല്ലാ ഭീഷണികളെപ്പോലെതന്നെ അതും അലസിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഈ നേതൃത്വമത്സരം ഇതിനുശേഷം മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ വെളിയിൽ വന്നു. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള പ്രതിമാസ്ഥാപനക്കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റിയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിഷയത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു ഹരിജനസേവാസംഘം അനന്തമായ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നു വിവരിച്ചും മദ്രാസിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി.

പ്രതിമാകമ്മിറ്റിയിൽ അല്പക്ഷനായിരിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു യോഗ്യതയില്ലെന്നു തെളിയിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കോലാഹലങ്ങൾ തീരുവിതാശ്രുറിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പഠിക്കുവാൻ സിലോണിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ക്ഷോഭപ്രകടനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിൽ പലരും മി. ടി. കെ-യുടെ ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി എഴുതുകയുണ്ടായി. അവയിൽ ഹരിജനസേവാസംഘം സിക്രട്ടറി ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ മി. ടി. കെ-യ്ക്ക് എഴുതിയിരുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായിരിക്കും.

“വിളംബരവും ഹരിജനസേവാസംഘവും”

സദസ്യതീലകൻ ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രം.

(ജി. രാമചന്ദ്രൻ സെക്രട്ടറി, കേരളഹരിജനസേവാസംഘം.)

മാന്യരേ,

താങ്കൾ “ഹരിജനസേവാസംഘവും വിളംബരവും” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ‘മലയാളരാജ്യ’ത്തിൽ അഞ്ചു കാളങ്ങളിലായി എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനം ഞാൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചു. താങ്കളുടെ നിലയിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇത്തരം ഒരു ലേഖനം എഴുതാൻ തുനിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ ലേഖനം ആദ്യത്തം കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെക്കുറിച്ചു കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള പല അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളുടെ ഒരു പട്ടികയാണെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ കൗതുകപരമായ നിർബന്ധിതനാകുന്നത്. ഹരിജനസേവാസംഘത്തെക്കുറിച്ച് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവജ്ഞയുണ്ടാക്കുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങളിൽ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ദുഷ്പ്രചാരണം നടത്തുന്നതിനുമുള്ള ഒരു അക്ഷതവ്യമായ ശ്രമമാണു താങ്കളുടേതെന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് തെല്ലം സംശയമില്ല. ഹരിജനസേവാസംഘത്തോടു താങ്കൾക്ക് ഇന്നേവരെ യാതൊരു ബാധവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു പരക്കേ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമാ

ഞ്. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേക്കു വ്യക്തിപരമായി താങ്കൾക്കുള്ള വിദ്വേഷങ്ങളാണു പ്രസ്തുത സംഘത്തോടു താങ്കൾക്കുള്ള പ്രതികൂലഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നും അറിയാത്ത പർ ചുരുക്കമാണ്. മലയാളരാജ്യത്തിലെ താങ്കളുടെ ദീർഘലേഖനം വായിക്കുന്ന ആർക്കുതന്നെ ഇതു സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. താങ്കളുടെ സാങ്കല്പികശത്രുവിനോടു പൊരുതാൻ കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി അവാസ്തവപ്രസ്താവനകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം താങ്കൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങൾ അനേചക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മിസ്റ്റർ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭാഗം വാദിക്കേണ്ട ഭാരം എനിക്കില്ല. ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ പരസഹായം മി. ചങ്ങനാശേരിക്കു തീരെ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു താങ്കൾക്കും നല്ലതുപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയേക്കാൾ കൂടുതൽ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തിയും മതബോധവും താങ്കൾക്കുണ്ടെന്നു പൊതുജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ ശ്രമപ്പെടുന്നതു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. മി. ചങ്ങനാശേരിക്കു മനുഷ്യസഹജമായ കുറ്റങ്ങളും കുറ്റകളും ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും പൊതുജനാഭ്യുന്നതിയെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള എല്ലാ പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും നേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻവേണ്ട കാര്യക്ഷമതയും സ്ഥിരതയും പ്രയത്നശീലവും ആത്മാർത്ഥതയും ഉള്ള ഒരു മാന്യനാണദ്ദേഹമെന്നുള്ളതു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളായ സകലരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നദ്ദേഹം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെയും കേരളക്ഷീണസംഘത്തിന്റെയും നേതാവായിരിക്കുന്നത്. താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തെ അപലപിക്കുന്ന ഈ അവരത്തിൽപോലും വാർദ്ധക്യവും അനാരോഗ്യവും വിഗണിച്ചു നമ്മുടെ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുനേചിച്ച് അദ്ദേഹം സിലോണിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നത് ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കാം. കൊളമ്പിൽവച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ആദ്യത്തെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി അസ്സോഷിയേറഡ് പ്രസ്സ് വിതര

ണം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്വൈഷ്ഠ്യ കമ്പിവാത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂറുകാരനാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അഭിമാനം തോന്നാത്തത്? എന്നാൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും താങ്കളുമായുള്ള സ്വകാര്യവഴക്കുകൾ എങ്ങിനെയും ഇരിക്കട്ടെ. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അസത്യപ്രസ്താവനകളെ ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രധാന കാര്യഭരി എന്ന നിലയിൽ ഖണ്ഡിക്കേണ്ട ചുമതല മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ.

താങ്കൾ സുഭീഷ്മമായി പ്രസംഗിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽപ്പോലും താങ്കളുടെ ആശയഗതി എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിമർശകന്മാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. താങ്കളുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെ വിമർശിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു ഭൂഷം എനിക്കും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾക്കുള്ള ആവലാതികളും ആരോപണങ്ങളും എന്തെല്ലാമെന്നു താങ്കളുടെ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും ഞാൻ കഴിഞ്ഞുണ്ട്. താങ്കളുടെ അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളുടെ ഒരു സംഗ്രഹം ഏതാണ്ടു താഴെ കാണുന്ന വിധത്തിലാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

൧. മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിനു വഴിതെളിച്ചു എന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രസ്താവനസമ്പൂർണ്ണമാണെന്നും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്, മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയോ, ഞാനോ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും ആകുന്നു ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ വ്യാഖ്യാനം. ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ തുറന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതാണ് ഉദ്ദേശമെന്നു താങ്കൾ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

൨. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ലഭിക്കേണ്ട പ്രശസ്തിയെ

ഹരിജനസേവാസംഘം ലാഘവപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് താങ്കൾ പറയുന്ന രണ്ടാമത്തെ അവസ്ഥ.

൩. ക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷങ്ങളിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചതിലും ശ്രീയുത് സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതിലും ഹരിജനസേവാസംഘം അനർഹമായ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

൪. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ നിമ്നതരാനെന്നും അതുകൊണ്ട് അവർക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നും താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇവയിൽ ഓരാനിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ പ്രത്യേകം സമാധാനം പറയാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ.

൧. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ലാഘവപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകൊണ്ടു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രസ്താവനകൾക്കില്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങൾ താങ്കൾ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലങ്ങളായി ഹരിജനസേവകസംഘം കയ്യേറ്റു നടത്തിവന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രചരണത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ മഹാത്മാഗാന്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിലേ ഇതരസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുകയാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കുവാൻകൂടി അസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സവണ്ണരുടെ അഭിപ്രായം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഹരിജനസേവാസംഘം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും നടത്തിയിട്ടുള്ള വിപുലവും തീക്ഷ്ണവുമായ പ്രചാരണജോലി സത്യസന്ധതയുള്ള യാത്രാരാജകു വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അപ്പൂർവ്വം ചില യോഗങ്ങൾ സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരാരുമെന്ന ഭാഗഭാക്കുകൾ ആയിരുന്നില്ലെന്നും താങ്കൾ പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുസത്യം പ്രചരി

പിക്കുവാൻ താക്കൂർ ഡയറിയെപ്പറ്റി അതുതന്നെ. കഴിഞ്ഞ
 മൂന്നുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്കു ഹരിജനസേവാസംഘം തിരുവിതാം
 കൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ൩൨ ക്ഷേത്രപ്രവേശന
 മഹായോഗങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ യോഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ
 അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ ക്ഷേത്രപ്രവേ
 ശനപ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയുടെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ക്ഷേത്ര
 പ്രവേശനയോഗങ്ങളിൽ പലതും തിരുവിതാംകൂറിൽ അടുത്ത
 കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു മഹായോഗങ്ങളെക്കാളും
 കൂടുതൽ ജനബഹുല്യമുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്ക്
 യഥാകാലം പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പത്രലേഖനങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹി
 ക്കുന്നു, ൧൯൩൭ മാർച്ചമാസത്തിൽ ശ്രീയുഗ് താക്കൂർ അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ സഞ്ചാരത്തിനിടയ്ക്കു പല മഹായോഗ
 ങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവനന്തപുരത്തും നാഗർ
 കോവിലിലും വെച്ചുനടത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനത്തിൽ
 ഡാക്ടർ. ടി. എസ്. എസ്. രാജൻ ആദ്യകുഴം വഹിച്ചു. എ
 ന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനബഹുല്യമുണ്ടായിരുന്ന മഹായോഗ
 ങ്ങൾ നടന്നത് ൧൯൩൯ മേ മാസത്തിൽ ശ്രീമതി രാമേ
 ശ്വരീനെമ്മ് കേരളത്തിൽ നടത്തിയ ദീർഘ സഞ്ചാരത്തിനിട
 യിലാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും കടന്നു
 ചെന്ന ശ്രീമതി രാമേശ്വരീനെമ്മ് പ്രസംഗിച്ച മഹായോഗ
 ങ്ങളുടേയും കൂടുതൽ ജനബഹുലമായ മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്ര
 സംഗിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിക്കല്ലാതെ
 മറ്റാരുടേയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കേരള
 ഹരിജനസേവാസംഘത്തിൽനിന്നും നിയമിച്ച പൊതുക്കാര്യപ്ര
 സക്തന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട പ്രതിനിധിസംഘങ്ങൾ
 തിരുവിതാംകൂർ ഒട്ടക സഞ്ചരിച്ചു പല മഹായോഗങ്ങൾ വി
 ളിച്ചുകൂടി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യോഗങ്ങളിൽ യഥാസ്ഥി
 തികന്മാർ സന്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്.
 ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ച് ഉടനാടു
 കളിൽ വെച്ചു നടന്നവയിൽ യഥാസ്ഥിതികന്മാരായ അനേ
 കം പേർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മിസസ്സ് നെമ്മ്വിന്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തിയ ഞങ്ങ
 ങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ക്ഷേത്രപ്രവേശനമഹാസമ്മേളനത്തിൽ സംബ
 ധിച്ച ജനങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം തിരുവനന്തപുരത്തെ യഥാ

സ്ഥികന്മാരായ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ സമക്ഷത്തിൽ സമപ്പിച്ചു വന്നിട്ടു മെമ്മോറിയലിൽ ഹരിജനസേവകസംഘക്കാരുടെ ശ്രമഫലമായി ഒരേതര സവണ്ണരുടെ ഒപ്പുകൾ അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അതിപ്രധാനമായ മെമ്മോറിയൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വേണ്ടി ദിവാൻജിഅവർകളാണു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും സഭയും സചീകരിച്ചത്. മെമ്മോറിയൽ സംബന്ധിച്ച മഹൽശ്രമത്തിന്റെ വൈപുല്യവും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞ ഒരേതര ഒപ്പുകൾ സവണ്ണജനതയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമാണു സംഭരിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ള വസ്തുതകൂടി അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രായോഗിക പരിപാടികളൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചു പരിചയമില്ലാത്ത താങ്കൾക്കു ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം നിസ്സാരമായി പുളിപ്പിച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ എളുപ്പമാണ്. താങ്കളുടെ ആദ്യത്തെ അബദ്ധപ്രസ്താവനയ്ക്കു മറുപടിയായി ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾകൂടി മാത്രമേ എനിക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി.-യോഗവും, നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്സഹായമായ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി ഹരിജനസേവകസംഘക്കാർ വിളിച്ചുകൂട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും വെച്ചു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തുപറയുവാൻ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളാൽ ഈ രണ്ടു സംഘങ്ങളും ഭാഗഭാക്കുകളായില്ല എന്നുള്ള വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷങ്ങളായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭം സജീവമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണമായി കേരളമൊട്ടുക്കു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ഭാരം കേരളഹരിജനസേവകസംഘം മാത്രമാണു വഹിച്ചത്. എങ്കിൽ കൂടിയും എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി.-യോഗവും, നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും നടത്തിയിട്ടുള്ള സ്മൃതർഹമായ സേവനങ്ങളെ സവിനയം

സമ്മതിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ഹരിജനസേവകസംഘം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സാധിതപ്രായമാക്കുന്നതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ആരും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളോ, ഞാനോ വിളംബരത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തിനു കാരണഭൂതമായതു ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണെന്നു വിഭൂരമായിപ്പോലും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വരിയെങ്കിലും മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് എഴുതിയെച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ബുദ്ധിഹീനന്ത ഞങ്ങൾക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു താങ്കളുടെ ആത്മാവു പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു കാര്യംകൂടി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപരമായ സേവനങ്ങൾ, ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ഉടയത്തിന് എത്രയോ കാലം മുൻപുതന്നെ തുടങ്ങിയവയാണ്. കഴിഞ്ഞ ൨൦ വർഷങ്ങളായി ഹരിജനങ്ങളുടെ അവകാശസ്ഥാപനയത്നത്തിൽ അഭിപ്രീതിയമായ നേതൃത്വം അദ്ദേഹം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ താങ്കളോട് ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ വിഷയത്തിൽ താങ്കളുടെ പങ്ക് എന്തായിരുന്നു? വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിൽ താങ്കൾക്ക് എന്തു ഭാഗമാണുണ്ടായിരുന്നത്? കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു താങ്കൾ ഏതോ ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനഡർബാറിൽവെച്ചു ചെയ്ത ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കഥ താങ്കൾതന്നെ ഇപ്പോൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നു. * പക്ഷെ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൽ താങ്കൾ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക കുറിപ്പ് ഇപ്പോഴും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനെ എങ്ങിനെ ഒളിക്കും? 'പ്രശോഭനമായ ഒരു കഴപ്പമാണതെ'ന്നു

* ഇതു ശരിയല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സന്ദേശം സവീകരിക്കുവാൻ തീരുവാനുത്തമവുമായ കൂടിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനഡർബാറിൽ ആദ്യം വന്നിരുന്ന മി. ടി. കെ. ചേലപ്പിള്ളയായിരുന്നു.

ഞാനൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണപരവിരുദ്ധവും വിവേചനാശൂന്യവും ആയ താങ്കളുടെ ആ റിപ്പോർട്ടിൽ താങ്കൾ നൽകുന്ന നിദ്ദേശം ധ്വജസ്തംഭംവരെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാം എന്നുള്ളതാണ്. നിരുപാധികമായി ഹരിജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉടനടി നൽകിയാൽ ഹിന്ദുമതം നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഒരുപ്രായവും താങ്കൾ മൗനം-വാഗ്ദത്തം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്നെന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്? അക്ബറിലോ, അശോകനിലോ മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്ന വിശാലവീക്ഷണത്തോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടി നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വിനാശത്തിനു വഴി തെളിക്കുമെന്നു താങ്കൾ പ്രസ്താവിച്ച പരിഷ്കാരംതന്നെയാണെന്ന് അറിയുന്നുണ്ടോ? താങ്കളുടെ നിദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു ധ്വജസ്തംഭംവരെ മാത്രം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന വിനാശം എത്ര ഭയങ്കരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ ഇപ്പോൾ മുന്നോട്ടു വന്നു ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റേയും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടേയും മേൽ ചെളി വാരി എറിയുന്നത് എത്ര പരിഹാസ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

താങ്കളുടെ രണ്ടാമത്തെ അവാസ്തവപ്രസ്താവനയിലേയ്ക്ക് ഇനി ഞാൻ കടക്കട്ടേ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അഹ്വിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധിയും, പ്രശസ്തിയും ലാഘവപ്പെടുത്തുവാൻ ഹരിജനസേവകസംഘം ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നുള്ള താങ്കളുടെ സൂചനയെപ്പറ്റി എഴുതുവോൾ എനിക്കു വിഷമിച്ചു മാത്രമേ ആത്മസംയമനം സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. മഹാത്മാഗാന്ധി കഴിഞ്ഞാൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവിതർക്കിതനേതാവെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ ആണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ വിളംബരം ലോകോത്തരമഹാനായ അശോകചക്രവർത്തിയുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളോടു തുല്യമാണെന്ന് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചത്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് അവിതർക്കിതമായി

ലഭിക്കേണ്ട പ്രശ്നിയെ അനുമാത്രമെങ്കിലും കുറയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കുപോലും എഴുതുകയോ പറയുകയോ, ഹരിജനസേവകസംഘത്തിൽപെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ എല്ലാ പൊതുയോഗങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു ശ്രീമാൻ സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നവംബർ ൨൯-ാം-നു റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മൈതാനത്തു സമ്മേളിച്ച അതിഗംഭീരമായ മഹായോഗത്തിലും വെച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം സംജാതമാകാനുള്ള അനിഷേധ്യമായ കാരണം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ മഹാമനസ്സതയും, വിശാലവീക്ഷണവും, ആണെന്നു നിസ്സന്ദേഹമായും, അനുസ്മൃതമായും, കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വമായും, പ്രസ്താവിക്കുകയും, ഈ മഹൽകൃത്യം ചെയ്തതിനുള്ള സർവ്വശ്രമത്തിനും അവിടേയ്ക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്നു മുക്തകണ്ഠം ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് യാതൊരുവിധമായ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനും വേണ്ടിയല്ല. പിന്നെയോ സത്യവും, ആത്മാർത്ഥതയും ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. സ്വാർത്ഥതല്ലാത്തതാണു് ഉറപ്പിക്കാൻകൂടി നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിൽ മഹനീയമാണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അത്യുൽകൃഷ്ടമായ പ്രവൃത്തിയിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഭിമാനവും ആനന്ദവും. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ കീർത്തനങ്ങൾ നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവും ആണ്. സ്വാർത്ഥതയുടെ കണിക പോലും അതിലില്ല. ഹരിജനസേവകസംഘത്തെപ്പറ്റി അസഹനീയമായ ഈ അസത്യം താങ്കൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതെന്തിനെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ അശക്തനാകുന്നു. വിഷമമായ ഈ സൂചന പരത്തുന്നതിൽ താങ്കൾക്ക് എന്തൊരു സ്വാർത്ഥലാഭമാണ് ഉള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമായിരിക്കുന്നു. നവംബർ ൨൯-ാം-നു ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ഗംഭീരമായ ഘോഷയാത്രയിൽ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരുടെ പടമല്ല എഴുന്നള്ളിച്ചത്. പൊതുജനഹൃദയത്തിൽ കൃതജ്ഞതയും ആശ്വാദവും ഉത്തേജിപ്പിക്കുമാറ് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഒരു വലിയ ഛായാപടം കൈക്കലായി അലങ്കരിച്ച് ആനപ്പുറത്തു് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുക

യ്ക്കു ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കേരളമൊട്ടുക്ക് അന്നു നടന്ന ഘോഷയാത്രകളിലും ആഘോഷപ്രകടനങ്ങളിലും മെല്ലാം ഇങ്ങനെതന്നെയാണു നടന്നത്. സദസ്യത്വമുള്ളതായ താങ്കളോട് എനിക്കുള്ള അപേക്ഷ ഈ മാതിരി വിഭാഷപരമായ പ്രചരണംകൊണ്ടു താങ്കളുടെ നല്ല പേരിനു തീരാക്കുകയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുതെന്നാണ്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ മഹോത്സവം ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയെന്നുള്ളതിൽ താങ്കൾ ഈശ്വരകൃഷിതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം മൺമനസ്സു നവാബർ ൧൨-ാം-നു രാത്രി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ എങ്കിലും ഹരിജനസേവകസംഘം നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയത് മൺമനസ്സു നവാബർ ൨൯-ാം-നു മാത്രമാണ്. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ മഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ അനുസരിച്ചുവെന്ന് ധൃതഗതിയിൽ കൂടിയ ആദ്യത്തെ യോഗത്തിൽ താങ്കളും ഒരു പ്രാസംഗികനായിരുന്നു. പല അനുഭവങ്ങളോടും ആഘോഷങ്ങളും നവാബർ ൨൯-ാംതീയതിക്കു മുൻപുതന്നെ നടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ വളരെ വൻപിച്ചു തോതിൽ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതാണു താങ്കളെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തിയതെന്ന് എനിക്കറിയാം. നവാബർ ൨൯-ാം തീയതി ഹരിജനസേവകസംഘം നടത്തിയ മഹായോഗവും ഘോഷയാത്രയും അതിനു മുൻപു നടന്ന സകല ആഘോഷങ്ങളേയും പിന്നിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മഹായോഗങ്ങൾക്കും ഘോഷയാത്രകൾക്കും അവയെ ജയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്നത്തെ മഹോത്സവത്തിൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള നേതൃത്വം വഹിച്ചതു താങ്കൾക്കു ഹൃദയവേദനയുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ ഞാൻ അതിലേയ്ക്കു താങ്കളോട് ആത്മാർത്ഥമായി സഹതപിക്കുന്നു. ആ ചിത്രത്തിൽ താങ്കൾക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥം തന്നെ. ഹരിജന

സേവകസംഘം നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ അഭൂതപൂർവ്വമാം വണ്ണം വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനന്തമായ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിക്കുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഒരു ആരോപണം അവരുടെ നേക്കു പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്ന താങ്കൾ എത്ര പരിഹാസ്യമായ ഒരു ചിത്രമാണു താങ്കളെപ്പറ്റി മറ്റു ജീവരുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്.

മി. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ നാമധേയം വാദവിഷയമാക്കുന്നത് എനിക്കു തുലോം അനിഷ്ടകരമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനത്തെ പ്രതികൂലിക്കുന്നു. ഇതു താങ്കളുടെ ഒരു അപമര്യാദ മാത്രമായിക്കരുതി ഞാൻ അതിനെ തിരസ്കരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ച ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തെത്തൊരു പ്രതിബന്ധവുമെന്യേ എത്രമാത്രം പ്രായോഗികമാം വണ്ണം ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലെന്തെങ്കിലും മാത്രമല്ല, ലോകമൊട്ടുക്കുതന്നെയും പ്രചരിപ്പിച്ചതിന്, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുപോലും അദ്ദേഹത്തോടു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിലുള്ള മുപ്പലു പ്രത്യേക പക്ഷക്കാർ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ സൽഫലങ്ങളെ അതു സംബന്ധിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി നികൃഷ്ടമായ പ്രചരണവേലകൾ ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നടത്തിയെന്നും, മിസ്റ്റർ സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സന്ദർശനവും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനകളും ആ മലിനമായ അപവാദങ്ങളെ ഉത്തരവത്തിൽത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു എന്നുമുള്ള വിവരം ഒരു പക്ഷേ താങ്കൾക്കു നൂതനമായ ഒരുറിവായിരിക്കുമെന്നു വന്നേക്കാം. മി. രാജഗോപാലാചാരിയെപ്പോലെയുള്ള മഹാനാരം ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും അവരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ട ഏതുമുതലായ താങ്കൾക്കുകൂടി ഒരു ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂർ

കാക്കുന്നു താങ്കൾ മുറവിളി കൂട്ടുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ താങ്കൾ ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സന്ദർശനത്തെ പ്രതികൂലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത സംഗതികൾ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്ന താങ്കളുടെ വിവേചനാശൂന്യമായ ബുദ്ധിയാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഗണനീയമായ ഒരു പങ്കെടുത്തു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രശസ്തി നാനാദിഗന്തങ്ങളിലും പ്രചരിക്കുവാൻ സഹായിച്ച സചി വോത്തമൻ സർ. സി. പി. തിരുവിതാംകൂർസചേരിയല്ലെന്നു താങ്കൾ വിസ്മരിച്ചുപോയോ? എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി തുറന്നു പറയുവാൻ താങ്കൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടാകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. താങ്കളുടെ സുദീർഘമായ ലേഖനത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അസഹ്യമായിട്ടുള്ളത് ശ്രീജിത് രാജഗോപാലാചാരിയെപ്പോലുള്ള പുണ്യശ്ലോകന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂറുകാക്കുന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്നതാണ്.

താങ്കളുടെ ലേഖനത്തിലുള്ള ഒട്ടവിലത്തെ അസത്യപ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ അവസാനമായി രണ്ടു വാക്കു പറയുവാൻ പോകുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹരിജനസേവകസംഘം പ്രവർത്തകന്മാർ മതവിരോധികളാണെന്നു താങ്കൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും അതിന്നു തെളിവായി മി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു പഴയ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു ചില വാചകങ്ങൾ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ നാമധേയവും താങ്കൾ മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേതിനോടു് സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. താങ്കൾക്കു യാതൊരുവിധം പരിചയവുമില്ലാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ച് എന്തബലങ്ങളും അപരാധങ്ങളും പറയുവാൻ താങ്കൾക്കു മതിയില്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ ഒരു നിത്യക്ഷേത്ര സന്ദർശകനാണെന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അവാസ്തവപ്രസ്താവനകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതു മതമനോഭാവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. മതം എന്നു പറയുന്നത് ഈശ്വരനോടും സത്യത്തോടും ഉള്ള ഭക്തിയും മനുഷ്യസേവനവും ആണെന്നിൽ ക്ഷേത്രസന്ദർശനവും വ്യക്തിവിദ്വേഷവും നിരന്തരം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന താങ്കളേക്കാൾ

ഞങ്ങൾ എത്രയോ കൂടുതൽ മതവിശ്വാസികളാണെന്നുള്ള കാര്യം അനുഭവത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ജാതിഭേദമന്വേ സകല ഹിന്ദുക്കൾക്കും ആരാധനയ്ക്കായി തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെട്ട ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്നു താങ്കൾക്കെന്ന പോലെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കും പരിപാവനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടിയാണു ഞാൻ ഈ മറുപടി താങ്കൾക്ക് എഴുതുന്നത്. താങ്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും വിലമതിക്കുന്നതിനും ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം വ്യക്തിവിഭേദപരമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം താങ്കൾ തുടങ്ങുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അർഹതയുള്ളവർ പൊതുജനങ്ങളാണ്. ഈ വാദത്തെക്കുറിച്ച് അപരരെ തീർപ്പ് എന്തായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. എന്നാൽ ഹരിജനസേവകസംഘത്തെക്കുറിച്ചു താങ്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളെ യഥാവസരം എത്രയുണ്ടാവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുമെന്നുകൂടി താങ്കളെ അവസാനമായി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്ന് വിധേയൻ,
ജി. രാമചന്ദ്രൻ (ഒപ്പ്)

തിരുവനന്തപുരം.

൫-൫-൧൧൧൨

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വ്യാഴവട്ടങ്ങളായി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ഒട്ടും അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വജനാഭരണീയനായ ഒരു പൌരനാണു സദസ്യരിലേക്ക് ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവൈവിധ്യവും വചോവിലാസവും പരക്കേ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികളാണ്. കൂടാതെ മി. വേലുപ്പിള്ള ഒരു കലാകതൃകിയും സാഹിത്യരസികനുമാണ്. മനോഹരമായ ഒന്നിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഭാഷായോഷയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണപര

മായ പാണ്ഡിത്യവും ചരിത്രവിജ്ഞാനവും ഈ അടുത്ത കാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സ്റ്റേറ്റുമാനുവൽഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിലേക്ക് ഒന്നിലധികം തവണ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രശസ്തികൊണ്ടും സ്വാധീനബലംകൊണ്ടും ഫിമ വാനെപ്പോലെ അത്യുന്നതനായിരുന്ന പി. കെ. കേശവപിള്ളയെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിൽ മി. ടി. കെ. പരാജിതനാക്കിയ കഥ ഒരു വീരചരിതപോലെ ഇന്നും സ്തരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഡപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറും ഈ രാജ്യത്തെ ഒന്നാമത്തെ പൗരനമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും പ്രശംസയ്ക്കും സ്റ്റേമാരെക്കുറേക്കും പാത്രമായിത്തീർന്ന് സദസ്വതിലകസ്ഥാനലബ്ധിയിൽ ഇന്നും എതിരാളിയില്ലാതെ ശോഭിക്കുന്നു. എങ്കിലും മി. ടി. കെ. യുടെ നാനാമുഖമായ പാണ്ഡിത്യവും മറ്റു ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളും അവ അർഹിക്കുന്ന പരിഗണനകൾക്കു പാത്രമായിരുന്നു എങ്കിൽ സക്കാർസേവനത്തിലത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിലെത്തിച്ചേരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു പ്രവേശിച്ച സക്കാർ ജോലിയിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു എങ്കിൽ തന്നെ അഭികാമ്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിലെത്തിച്ചേരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകളുള്ള ഒരാൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധ്യമായിരുന്നു. നിയമജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മി. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്ക് ആ പ്രവർത്തനപന്ഥാവില്ലം അപ്പകാലങ്ങളുടേതുള്ളിൽ ലഭിച്ച ഉയർച്ചതുല്യനിലയിലുള്ളവരെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വളരെ അസുയാഹ്മായിരുന്നു.

ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിലും അന്നദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രീതിയമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നത്. എങ്കിലും ഉജ്ജ്വലത്തായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമകാലീനമായ ആശയപുരോഗതിയും വിപ്ലവമനുബന്ധിതമായ അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിരുന്നില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി ഭാരതരാഷ്ട്രീയചക്രവാളത്തിലൂടെയും ചൈതന്യനിറ ശേഷം ഇവിടു

ത്തെ ദേശീയജീവിതം നിഷ്കാമകർമ്മത്തിന്റേയും ത്രാഗസന്ന
ലതയുടേയും ശ്ലേശകരമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടേയും ഒരു
പശ്ചാത്താപമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രകൃതിപരമായ താല്പര്യ
ങ്ങളെ നിശ്ശേഷം വിട്ടുപിരിയുവാൻ സന്നദ്ധതയില്ലാത്തവ
രുടെ പൊതുക്കായ്ജീവിതം വൈദ്യുതദീപത്തിന്റെ മുന്നിൽ
മിന്നാമിനുങ്ങ് എന്നപോലെ നിഷ്പ്രഭമായിത്തീർന്നുപോയി
ട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പൊതുജീവിതത്തിലും മി. വേലുപ്പിള്ള
യുടെ സേവനങ്ങൾക്ക് അവ അർപ്പിക്കുന്ന പരിഗണന ലഭി
ച്ചിട്ടില്ല. ജനസേവനകൃത്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇന്നും അദ്ദേഹം
വിരമിച്ചിട്ടില്ല.

സ്വകായ്ജീവിതത്തിൽ മറ്റേതൊരു പൊതുക്കായ്പ്രസ
ക്തനും ഇവിടെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അത്ര വൻപിച്ച ഒരു
സുഹൃത്സംഘത്തെ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരൊ
ക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്.
മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളി
ലും വിദേഷബുദ്ധിക്ക് സ്ഥാനമില്ല. ആരും അദ്ദേഹത്തെയും
വിദേഷിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടുംബജീവിതം തിക
ച്ചും ആനന്ദപ്രദമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തു പരിചയിക്കു
വാനവസരമുണ്ടായിട്ടുള്ളവർക്ക് സ്നേഹസമ്പന്നനായ മി. വേലു
പ്പിള്ളയോടുണ്ടായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കം, ശ്ലേശഭ്രയിപ്പുവും ദുർഘടവു
ണ്ണുമായ അവരുടെ ജീവിതയാത്രയിലെ ഏകാന്തവുമന്യ
കാരാവൃതവുമായ പന്ഥാക്കളെ ഒരു മിന്നൽപിണരെന്നപോ
ലെ ചിലപ്പോൾ ശോഭിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പല വിനോദ
സ്മരണകൾക്കും ഇട നൽകിയെന്നു വരാം.

അദ്ധ്യായം രണ്ടാം

സമസ്തകേരളക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷക്കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിവരം ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ ഈശ്വര സമുദായത്തിനാകമാനമുള്ള അനേകതവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും ആഹ്ലാദം രേഖപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ട ഒരു ക്ഷണമുൾപ്പെടെയെന്നതിലേയ്ക്കാണ് പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അതിനുമുൻപൊരിക്കലും തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത തോതിൽ അത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രകടനം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങളാണു കമ്മിറ്റി ആരംഭിച്ചത്. അധഃകൃതസേവനത്തിനു വേണ്ടി ആത്മബലി അർപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ സന്നദ്ധനായ യോഗിവർണ്ണം ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെ ശക്തിമന്ദിരവും ആയ മഹാത്മാഗാന്ധിയെത്തന്നെയാണ് അവർ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചത്. ഫെയ്സപ്പർ കാൺഗ്രസ്സിനുശേഷം കമ്മിറ്റിയുടെ ക്ഷണം സചികരിച്ച ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീർത്ഥാടനം ആരംഭിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗമനം തിരുവിതാംകൂറൊട്ടാകെ ഇളക്കിയ ഉത്സാഹപ്രകാശം വണ്ണനാതീതമാണ്.

൧൧൨ ധനു ൧൨-ാംനു- വൈകുന്നേരം ഏഴര മണിക്കുള്ള മെയിൽവണ്ടിയിൽ ഗാന്ധിജി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നു. വഴിമധ്യേയുണ്ടായ ആനന്ദപ്രകടനങ്ങൾമൂലം പതിവിൽ ഒന്നര മണിക്കൂർ താമസിച്ച്യാണു വണ്ടി അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തിയത്. ആഗമനവേളയിൽ റയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനത്തു വച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു മംഗളപത്രം നൽകുവാൻ തിരുവനന്തപുരം നഗരസഭ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ബഹുസംസ്ഥാനം ജനങ്ങൾ റയിൽവേസ്റ്റേഷനു പുറത്തു തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനം റയിൽവേഅധികാരികൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, വണ്ടി പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കു ജനക്കൂട്ടം സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഭേദിച്ച് അകത്തേയ്ക്കിറച്ചുകയറി. 'ഗാന്ധി കീജയ്' എന്ന് ആകാ

ശം പൊട്ടുന്നവണ്ണമുള്ള ആരവതരംഗങ്ങൾ അലതല്ലുന്ന ഘോഷമല്ലാതെ അവിടെയൊന്നും കേൾക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആഘോടംകൊണ്ടു മതിമറന്ന ജനങ്ങൾ ഗാന്ധിജി ഇരുന്ന രയിൽവേമറിയുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു തള്ളിക്കയറി. ചീഫ് സിക്രട്ടറിയും, നഗരപിതാക്കളുടെ പ്രതിനിധിയും, ചങ്ങനാശേരിയും, മി. എം. ഗോവിന്ദനും ഗാന്ധിജിയെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. ആ മനുഷ്യപ്പെരുപ്പിന്റെ മദ്ധ്യത്തുകൂടി ഗാന്ധിജിയെ പുറത്തേക്കുനയിക്കുവാൻ പോലീസുകാരും വാളുണ്ടിയർസംഘവും ഒട്ടുവളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. റയിൽവേ സ്റ്റേഷൻമൈതാനത്തു കൂടിയ മഹായോഗത്തിൽവെച്ചു മുൻസിപ്പാലിറ്റി ഗാന്ധിജിക്കു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു. യാത്രാക്ലേശം കൊണ്ടുള്ള തളർച്ചയെ വിഗണിച്ചു ഗാന്ധിജി സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഗാന്ധിജി, ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ ഹരിജനസേവകന്മാരാൽ അനുഗതനായി ശ്രീപത്മനാഭസുപാമികോവിൽ സന്ദർശിച്ച് അച്ചന നടത്തി. അന്നു വൈകുന്നേരമഞ്ചമണിക്കു പാളയം പട്ടാളമൈതാനത്തുവെച്ചാണു പൊതുയോഗം നടന്നത്. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം അതിനുമുമ്പാരിക്കലും അത്ര വൻപിച്ച ഒരു ജനക്കൂട്ടം കണ്ടിരിക്കയില്ല. വിസ്തൃതമായ ആ മൈതാനം കവിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ നാലുവശങ്ങളിലുമുള്ള റോഡുകളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്നിരുന്നു. പട്ടമേശസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാംബേയിൽ ആസദ് മൈതാനത്തു കൂടിയ ജനക്കൂട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്ര വൻപിച്ച ഒരു പരാഷാരം താൻ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നാണു ഗാന്ധിജി ഈ സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്.

ഉച്ചഭാഷിണിയന്ത്രങ്ങൾ മൈതാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. കൃത്യം അഞ്ചുമണിക്കു ഗാന്ധിജി, സർ ജഗദീശപ്രസാദ്, സർ സി. പി. രാമസുപാമിനായർ എന്നിവരോടുകൂടി മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കെട്ടിഅലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഉന്നതമായ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ ലക്ഷത്തിലധികം വരുന്ന ജനങ്ങൾ ഒന്നാകെ

എഴുന്നേറ്റു ജയജയലോചനങ്ങൾ മുഴക്കി ആ മഹാത്മാവിനു
 സ്വാഗതമരുളി. ആദ്യമായി മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള
 ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ മംഗളപത്രം വായിച്ചു സമർപ്പിക്കപ്പെ-
 ടു. സർ സി. പി. മംഗളപത്രം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു
 വേണ്ടി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അനുചിതമായ മറുപടി പറഞ്ഞു.
 അനന്തരം ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അ-
 തിനു മറുപടിയായി ഗാന്ധിജി പ്രശാന്തഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസം-
 ഗംചെയ്തു. ഏകദേശം മൂക്കാൽ മണിക്കൂറോളം നീണ്ടുനിന്ന ചി-
 ന്താദ്യോതകമായ ആ പ്രസംഗം ആനന്ദബാഷ്പത്തോടുകൂടിയാ-
 ണു സദസ്സർ ശ്രവിച്ചുതു്. അന്നത്തെ ആലോചനകളെ ഈഴവ
 സമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാലോചന എന്നു നാമക-
 രണം ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹം വേദിക്കുകയും ആ പ്രകടനം ദരി-
 ദ്രനിൽ ദരിദ്രനും പതിതനിൽ പതിതനും ആയ പുലയനു
 കൂടി പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ തനിക്കതിൽ സ്ഥാന-
 മില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്ക-
 പ്പെട്ട മംഗളപത്രത്തിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി പ്രയ-
 ത്തിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാരുടെ പേരുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്ന
 കൂട്ടത്തിൽ മറ്റു ചില നാമധേയങ്ങൾക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാ-
 ണെന്ന് അദ്ദേഹമനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ശ്രീ. കേളപ്പൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി
 അയ്യർ എന്നിവരുടെ പേരുകൾ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം എടുത്തു
 പ്രസ്താവിച്ചു. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സു-
 കൊണ്ടു ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന മഹനീയമായ
 ആദർശത്തെ അദ്ദേഹം പ്രശംസിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂർ
 രാജ്യത്തെ അല്പകാലം മുൻപുവരെ ഭരിച്ചിരുന്ന റീജൻറു
 മഹാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭങ്ങ-
 ലോടു് അക്കാലത്തുതന്നെ അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു
 എന്നു തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മഹാരാജാവു
 തിരുമനസ്സിലെ മാതാവായ സേതുപാർവ്വതിദായി തിരുമനസ്സി-
 നേയും സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരേയും ഇങ്ങിനെ ഒരു
 പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിനെ
 ഉപദേശിച്ചതിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം അഭിനന്ദിച്ചു. വിളംബരത്തെ
 വിജയപ്രദമാക്കുവാനുള്ള ഭാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസ്ഥ-
 ിലും സവസ്ഥരിലുമാണു നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രസ്താ-

വീച്ചുകൊണ്ടും ആ ചുമതല അവർ നിറവേറ്റുമെന്നു പ്രത്യാശിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചു. യോഗാനന്ദൻ മൈതാനത്തുനിന്നു തെക്കേത്തെരുവുവരെ പോയ ഘോഷയാത്ര തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റൊല്ലാ പ്രകടനങ്ങളേയും അതിശയിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.

ഘോഷയാത്ര റോഡിൽക്കൂടി മാർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ മഹാരാജാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടി കാരിൽ കടന്നുപോകയും ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രസരത്തെ രൂക്ഷൻ പാർക്കുകയും ചെയ്തു. ഉൾജനസമുദായ മി. സി. ഒ. കരുണാകരനാണ് ഈ പ്രകടനങ്ങൾ ഇത്രവളരെ മംഗളകരമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അഹോരാത്രം ക്ലേശിച്ചു പ്രയത്നിച്ചത്.

ഇതിനുശേഷം ഗാന്ധിജി ഏഴു ദിവസം തിരുവിതാംകൂറിലെങ്ങും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും വൻപിച്ച ജനക്കൂട്ടം അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. വിളംബരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തേയും അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയേയും അതു പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കുള്ള കർത്തവ്യത്തേയുംപറ്റി അദ്ദേഹം പൊതുജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അതിരറി കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടിയാണ് ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടത്. ഹരിജനോദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ സുഖസുപ്തം യഥാർത്ഥരൂപം കൈക്കൊണ്ടത് ആദ്യം തിരുവിതാംകൂറിലായിരുന്നു. ഭാരതത്തിലസാധ്യമായി യാതൊന്നാതന്നെയില്ലെന്നും, കൈയ്പിന്നം കൊടിയടയാളമായി സ്വീകരിച്ച ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ ജന്മദേശമായ കേരളത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പ്രത്യാശകൾ സഫലമായിത്തീരുന്നു എന്നും ഉള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടത്. ചങ്ങനാശേരിയും മി. രാമചന്ദ്രനും തിരുവിതാംകൂറൊട്ടുക്കു ഗാന്ധിജിയെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪൪

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സക്കാർസർവ്വീ സിൽനിന്നു വെൻഷ്യൻ പററി പിരിയുമ്പോൾ തിരുവിതാം കൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം അതിഭയങ്കരമായ സാമുദായിക വിഭേദംകൊണ്ടും കഠിനമത്സരങ്ങൾകൊണ്ടും കലുഷപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരുജ്യോതി കരംഗത്തിൽനിന്നും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഈ പരിതസ്ഥിതികൾ വല്ലാതെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങൾക്കുപശാന്തിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ വിഫലങ്ങളായി. അതികഠിനമായി ജോലിചെയ്തു പരിശീലിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ പ്രവൃത്തിരാഹിത്യമെന്ന വിപത്തു് എതിരിടുന്നതുപോലെ തോന്നി. രാജ്യത്തെ ആശങ്കാജനകമായ ഒരു വിഷമസന്ധിയിലേയ്ക്കു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ അസ്വസ്ഥതയോടും ഉല്ലാസത്തോടുംകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചതു്. ദേശീയമായ ഒരുദ്രമങ്ങൾക്കും അന്നു സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. നിവർത്തനമത്സരങ്ങളുടെ മനംമടുപ്പിക്കുന്ന ചെപ്പാടുകളിൽനിന്നു് ബഹുജനശ്രദ്ധയെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു, ജാതിമതഭേദമന്വേ സാമാന്യജനങ്ങളെ ഗാഢമായി ബാധിക്കുന്ന മൗലികപ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ പറ്റിയ സർവ്വപ്രാപകമായ ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം അദ്ദേഹം ആരംഭിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ വിദൂരവീക്ഷണത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ചുരുപാടും നോക്കി. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും ജീവനാഡിയായ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളിലാണ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞതു്. സാമ്പത്തികമായ അസ്ഥിവാദത്തിന്മേൽ രേഖിലതിരുവിതാംകൂർസംഘടന സൃഷ്ടിച്ചു ജാതിമതഭേദമന്വേ സകല ജനങ്ങൾക്കും സഹകരിക്കുവാൻ ഇടംനൽകുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനപദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നതുമുഖമുള്ള ദേശീയമായ കഴിവുകൾ അദ്ദേഹം മനോദൃഷ്ടിപ്പെട്ടത്തിൽ ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രവർത്താനുഭവനായി.

തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അദ്ദേഹം പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറം സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. മുമ്പാൻ-ൽ മാവേലിക്കര ശ്രീചിത്രോത്സവ മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു കൂടിയ കൃഷിവ്യവസായസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ചിന്താദ്വാരാകരമായ പ്രസംഗമദ്ധ്യേ വെളിപ്പെടുത്തിയ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനം വിജ്ഞാനകുതുകികളുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായി. നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായ വിലയ്ക്കു വ്യക്തമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോന്ന സാമ്പത്തികദുരിതം ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു തുലോം ഉപരിയായിരുന്നു. കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില മുപ്പത്തഞ്ചു ശതമാനം മാത്രം കുറഞ്ഞപ്പോൾ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവ് എഴുപതു ശതമാനമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികാധാപതനം രാജ്യമൊട്ടുക്കു പൊതുവേ ബാധിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈഷമ്യമാകയാൽ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ അസാധാരണമായ ഈ വിലയിടിവിനെപ്പറ്റി ആദ്യം ആരും അത്ര കാര്യമായി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ തിരുവിതാംകൂർ വാണിജ്യമണ്ഡലം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കൂലക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി സാമ്പത്തികാധാപതനം മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യവിപണികൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാൽ ഇവിടെ ഇറക്കുമതിചെയ്തു കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു വിറ്റഴിക്കുന്ന സിലോൺ കൊപ്രയുടേയും നാളികേരമുതലിന്റേയും മത്സരംകൂടി ഈ വിലയിടിവിനു കാരണമാണെന്നു ബോധ്യമായി. ഈ അനുമാനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളെ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു വാണിജ്യമണ്ഡലം ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. നാളികേരപ്രശ്നം ഇങ്ങിനെ പൊതുജനങ്ങളുടേയും ഗവൺമെന്റിന്റേയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയും തൽഫലമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റ് ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യാഗവ

മെന്ററിന്റെ സാമ്പത്തികവിഭാഗം സമപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശകൾ എണ്ണമിൽ ഉടമസ്ഥന്മാക്കുല്ലാതെ ഉല്ലാഭകന്മാർക്ക് അനുക്രമമായിരുന്നില്ല.

സാമ്രാജ്യകാഷ്ടികഗവേഷണസമിതിയും നാളികേര പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച റിപ്പോർട്ട് സമപ്പിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിൽ തിരുവിതാംകൂർ കൃഷിഡയറക്ടർ പരമേശ്വരൻപിള്ള, വാണിജ്യ മണ്ഡലം പ്രസിഡൻറ് മി. എൻ. ജി. ഫെയ്ഡൻ, പരേതനായ ജി. കെ. ദേവധർ എന്നിവരും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റി അവഗാഹപൂർവ്വമായ പശ്ചാലോചന കർഷകശേഷം കൊപ്ര ടൺ ഒന്നിന് ൭൦ രൂപാ വീതവും മറ്റു നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്ക് അതിനനുസരണമായും സംരക്ഷണത്തീരുവ ചുമത്തേണ്ടതാണെന്നു ശുപാർ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ പരസ്പരസഹായാനുപാധിസമിതിയുടെ അഭ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായി പഠിച്ചിരുന്ന ജി. കെ. ദേവധർ തന്റെ സപാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ ജനക്ഷേമകരമായ ഒരു ശുപാർ പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയെ കൊണ്ടു ചെയ്തിച്ചത്.

സിലോൺകൊപ്രയുടെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന മത്സരംനിമിത്തം കേരളക്കരയിലെ നാളികേരത്തിന്റെ വില പിന്നെയും ഇടിഞ്ഞു. ഈ വിലയിടിവനുസരിച്ച് മൻ-൨൯-മുതൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെമേലുള്ള താരിപ്പവില കുറവു ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. താരിപ്പവിലയുടെ ക്രമാനുസരണമായ കുറവു സിലോണിൽനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതിക്കു കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. തിരുവിതാംകൂറിലെ കേരകഷ്ടകരുടെ അവസ്ഥ തികച്ചും ആപൽക്കരമായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കേരകഷ്ടർ സംഘടിച്ച നാളികേരവ്യവസായം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു് ഒരു സംരക്ഷണനികതി ഏല്പിട്ടുതരിയ്ക്കുവാൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവുമായി ചങ്ങനാശേരി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്.

നാളികേരപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുവാൻ ഒന്നാട്ടുകര ശ്രീചിത്രോത്സവമന്ദിരത്തിൽവെച്ച് അവിടത്തെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തകന്മാരിൽ അഗ്രേസരനായ തട്ടാരമ്പലം മി. രാമൻപിള്ളയുടെ ശ്രമഫലമായി ഒരു യോഗം കൂടി. 'ചങ്ങനാശേരിയാണ്' ആ യോഗത്തിലാലുഷം വെച്ചത്. പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽവെച്ച് നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അലുഷനായും, ചാക്കര മി. ആർ. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള സിക്രട്ടറിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ കേരകർഷകരെ ആകമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംഘടന സൃഷ്ടിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കമ്മിറ്റി ആദ്യമായി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിലേയ്ക്കാവശ്യമായ നിബന്ധനകൾ ഉടൻ ഏഴുതിയുണ്ടാക്കി 'തിരുവിതാംകൂർ കേരകർഷകസംഘം' എന്ന പേരിൽ നിയമാനുസരണം ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. അനന്തരം കേരകർഷകസംഘത്തിലംഗങ്ങളെച്ചേർക്കുന്നതിനും ആ സംഘടനയുടെ ആദർശങ്ങളേയും ആവശ്യങ്ങളേയും പറ്റി പ്രചരണജോലി ചെയ്യുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭങ്ങളും ഉദ്യോഗമത്സരങ്ങളും, രാജധാനിയിലും മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും അതിതീവ്രമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിലെ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു കേരകർഷകസംഘത്തിലംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയും നാളികേരപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയുമായിരുന്നു. ഈ ജീവൽപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രചരണങ്ങൾക്കു ഹാർദ്ദമായ സഹായമാണു ജനതാമധ്യത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്. ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ ഭാഗധേയങ്ങളെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്ന ഈ പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ ജാതിമതവർഗ്ഗഭേദമന്വേത സഹകരിക്കുവാൻ പല നേതാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ൩൦൦-ൽപരം അംഗങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ടാണു ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിയത്.

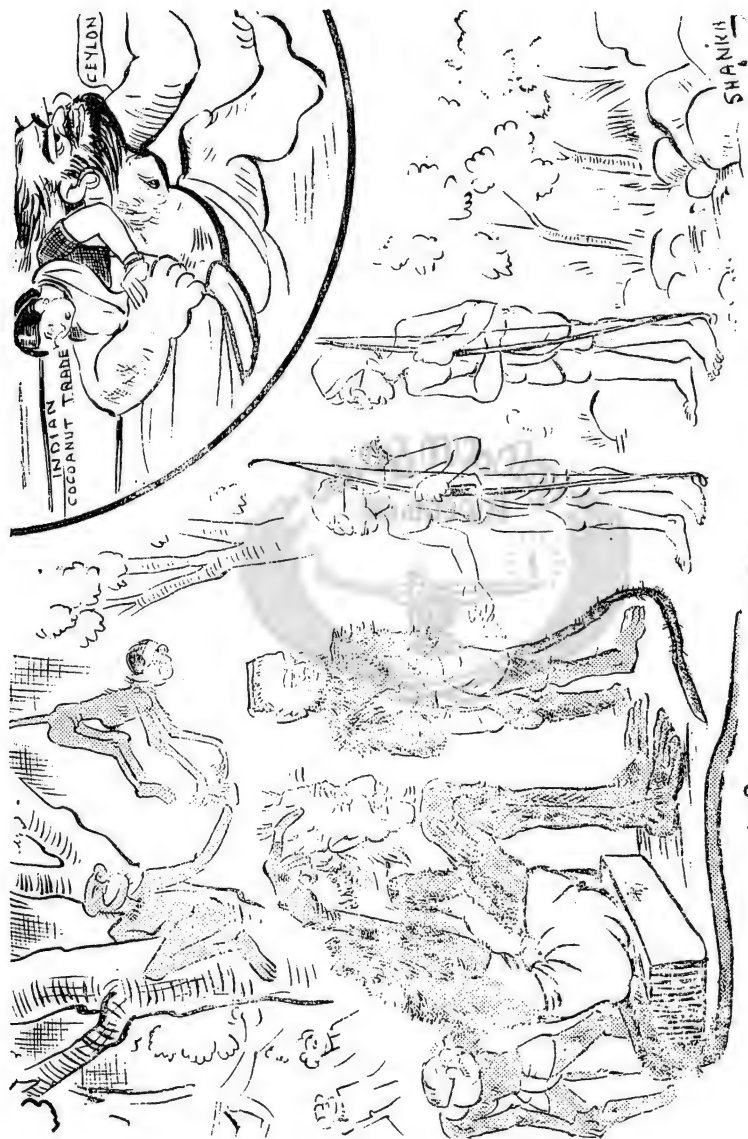
സംഘടനാജോലികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ നാളികേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച വിശദമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു മെമ്മോറിയൽ, കമ്മിറ്റി വൈസ്രായിക്കു സമർപ്പിച്ചു. നാളികേരവ്യവസായത്തിനു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അധഃപതനത്തേയും, അതിനുള്ള കാരണങ്ങളേയും, അതിലേയ്ക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗമായി ഒരു സംരക്ഷണച്ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയുംപറ്റി ഈ മെമ്മോറിയലിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത മെമ്മോറിയൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ ശക്തിയേറിയ പിൻതുണയോടും ശുപാർശയോടും കൂടി പൊളിറ്റിക്കൽ ഓജൻറുമുഖാന്തിരം ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. കേരകഷ്കസംഘത്തിന്റെ പ്രയോജനകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയേയും ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ൧൧൧൨-ൽ ഗവണ്മെന്റ് സംഘത്തിന്റെ നിവ്വീളമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ൧൦൦൦-രൂപാ ഗ്രാന്റനുവദിച്ചു. ൧൧൧൩-ൽ ഈ തുകതന്നെ വീണ്ടും അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി.

മെമ്മോറിയൽസമർപ്പണംവഴി ഉദ്ദിഷ്ടഫലങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യാവൈസ്രായിയേയും വാണിജ്യമെമ്പറേയും നേരിട്ടു സന്ദർശിച്ചു വേണ്ട നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കേരകഷ്കസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തകസമിതി നിശ്ചയിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി, മി. സാമുവൽ ആരോൺ, ഡാക്ടർ ടി. എസ്സ്. രാജൻ എന്നിവരുടേടിയ ഒരു നിവേദകസംഘത്തേയും കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. ൧൯൩൫ സെപ്റ്റംബർമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി സിലായ്ക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽ മലബാറിലെ ഒരു മുസ്ലിംമെമ്പറായ ഹാജി അബ്ദുൽസത്താർഹാജി ഈസാക്ക്സേട്ടിനേയും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി മുസ്ലിംമെമ്പറായ മൗലവി സെത്തു് മുത്തുസാഹിബിനേയും നിവേദകസംഘത്തിൽ കൂടുതലംഗങ്ങളായി ചേർത്തു. അനന്തരം നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ വൈസ്രായി വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭുവിനേ സന്ദർശിച്ചു നാളികേര സംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ സമർപ്പിച്ചു. ൪൫

മിനിപ്പോളം നീണ്ടുനിന്ന ഈ ശ്രുതിക്കോട്ടയിൽ നിവേദകസംഘാംഗങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ വൈസ്രായി അനുഭാവപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരിയാണു വൈസ്രായിസമക്ഷം ഡപ്യൂട്ടേജനെ നയിച്ചത്. ആശാഭരിതരായിട്ടാണു നിവേദക സംഘാംഗങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നത്.

ഉത്തരേന്ത്യൻപയ്യടനും, നാളികേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച ചങ്ങനാശേരി മറ്റു വിധത്തിലും ഫലപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിലുള്ള പ്രധാന പത്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു കേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അനുഭാവവും സഹകരണവും നേടുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ടൈംസിലെ വിഖ്യാതനായ ഹാസ്യചിത്രകാരൻ മി. ഇല്ലിക്കുളം ശങ്കരപ്പിള്ള കേരളത്തിലെ നാളികേരവ്യവസായമാകുന്ന സീതയെ സിലോൺ (ലങ്ക) അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതായും, ചങ്ങനാശേരി, ഡാക്ടർ രാജൻ എന്നീ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വൈസ്രായി, വാണിജ്യമെമ്പർ തുടങ്ങിയ വാനരനായകന്മാരുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതായും ഒരു ഹാസ്യചിത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരി സിംലാ സന്ദർശിച്ചതു സാമ്രാജ്യനിയമസഭ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശ്രീയുത് ബുലഭായീദേശായി ശ്രീ. എം. എസ്സ്. ആനെ തുടങ്ങിയ കക്ഷിനേതാക്കന്മാരെ നേരിട്ടുകണ്ട് അവരുടെ സഹകരണം സമ്പാദിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ശ്രീ. ബുലഭായ്ദേശാസി നാളികേരപ്രശ്നം ഒരു കക്ഷിവിഷയമായി അംഗീകരിക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം അയച്ചിട്ടിട്ടു ചങ്ങനാശേരി സാമ്രാജ്യനിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ തന്നെ മുപ്പതിലധികം അംഗങ്ങൾ നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അവ യൊന്നുംതന്നെ ബാലട്ടുചെയ്തു വന്നില്ല.

കേരളത്തിലെ നാളികേരപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രക്ഷോഭനവും അതിനു ക്രമേണ ലഭിച്ചുവന്ന അഖിലഭാരത

‘ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ടൈംസ്’ലെ ഫാസ്യചിത്രം.

ചങ്ങനാശേരി, ഡാക്ടർ രാജൻ എന്നീ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ നാളികേരവ്യവസായമാകുന്ന സീതയെ സീലോണാകുന്ന രാക്ഷസനിൽനിന്ന വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വൈശ്ണവൻ, കാമേശ്വർ മേമ്പർ തുടങ്ങിയ വാനരനായകന്മാരോടു സഖ്യം ചെയ്യുന്നതു്.

പ്രാധാന്യവും സിലോൺഗവണ്മെന്റിനേയും ബാംബെയിലെ ചില മില്ലടമസ്ഥന്മാരേയും അസംസ്ഥപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. കേരകഷ്കസംഘത്തിന്റെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ എത്രത്തു കൊണ്ടുള്ള ചില ലേഖനങ്ങളും അവിടവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി അപ്രതിരോധമായ തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഈ എതുപ്ലകാരെ നിശ്ശബ്ദരാക്കി. വൈസ്രായി സമക്ഷം നിവേദനം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതാനും നാളുകൾക്കു മുൻപ് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റു നാളികേരത്തിന്മേലുള്ള താരിപ്പവില മാത്രം അസാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ഹൻമന്നു ജനവരിമുതൽ എല്ലാ നാളികേരസാധനങ്ങളുടേയും താരിപ്പവില വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സാമ്പത്തികദുരിതങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിലേയ്ക്കു താണുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളീയരായ ഉല്പാദകരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഈ തുച്ഛമായ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ തികച്ചും അപര്യാപ്തങ്ങളായിരുന്നു.

ഹൻമന്ന-മാമണ്ട് ആട്ടം ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും സിംലാ സന്ദർശിച്ചു. സാമ്രാജ്യനിയമസഭ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. നാളികേരപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം പ്രമേയങ്ങൾ ആ സമ്മേളനത്തിലും പലരുമയച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ചിലതു ബാലട്ടു ചെയ്തു വരികയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആകെയുള്ള രണ്ടനുദ്യോഗസ്ഥ ഭിവാസുങ്ങളിലും അവയിലൊന്നും തന്നെ പര്യാലോചനയ്ക്കു വരികയെന്നുള്ള കാര്യം വിഷമമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തേസംബന്ധിച്ച മി. സി. എൻ. മുത്തുരംഗമുതലിയാർ അയച്ചിരുന്ന ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നു മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി. അവധാനപൂർവ്വമായ ആലോചനകൾക്കുശേഷം നാളികേരങ്ങൾക്കും നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്കുമുള്ള തീരുവ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും നാളികേരസാധനങ്ങളുടെ കമ്പോളവില വർദ്ധിച്ചുതന്നെസരിച്ച് അവയുടെ താരിപ്പവില ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരുന്നു വാണിജ്യമെമ്പാടുടെ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. ഈ ഉത്തരം ഏറ്റവും നൈരാശ്വജനകമായിരുന്നു. ഈ മറുപടിയെ പ്രതിഷേധിച്ചും നാളികേരവ്യവസായത്തിനു സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ

വിശദീകരിച്ചും, മെ. ബുലഭായ്ദേശായി, ആനേ, മെരലാനാ ഷൗക്കത്താലി എന്നിവരുടെപ്പൊക്കെ ഹന്ന സാമ്രാജ്യനിയമസഭാംഗങ്ങൾ പ്പെട്ട് ഒരു പ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും വാണിജ്യമെമ്പരക്കണ്ടു സംഭാഷണമെഴുത്തു എങ്കിലും നാളികേരസംരക്ഷണത്തിനുള്ള വിഷമതകളെ പർവ്വതീകരിച്ചു കാണിച്ച് അനുഭാവശൂന്യമായ ഒരു മറുപടിയാണദ്ദേഹം നൽകിയത്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്കു ചുമത്തിവരുന്ന കയറുമതിത്തീരുവയാണ് ഇറക്കുമതിച്ചു കും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭീമമായ ഒരു തടസ്സമായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്.

രോഗഗ്രസ്തനായിട്ടാണു ചങ്ങനാശേരി സിംലായിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയത്. ഭീനശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റു നാളികേരസാധനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കയറുമതിച്ചു കത്തുപ്പറ്റി പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, അതു നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിനുശേഷം മഹാ ചിങ്ങത്തിൽ കൂടിയ കേരകഷകസംഘത്തിന്റെ പൊതുയോഗ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരെ സന്ദർശിച്ചു കയറുമതിത്തീരുവ നിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ കയറുമതിത്തീരുവ ഫെഡറേഷൻ പ്രസ്താവിച്ച സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാകയാൽ തത്സംബന്ധമായ വ്യവസ്ഥകൾ അവസാനമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷമല്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നായിരുന്നു സർ സി. പി. നൽകിയ മറുപടി.

നാളികേരപ്രക്ഷോഭം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ മറ്റു പോംവഴികളില്ലെന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു ബോധ്യമായി. അദ്ദേഹം നിരാശനായില്ല. ആ വാർദ്ധക്യദശയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹവും ശുഷ്കാന്തിയും അപരിമിതമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിക്കുന്ന് അറുപതു വയസ്സിലധികം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു യുവാവിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയോടു

കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ജനക്ഷേമകരമായ സംരംഭങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി പങ്കെടുത്തത്. നാളികേരവ്യവസായം സംബന്ധിച്ച ഭൂഘടപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഡൽഹിയിലും സിംലായിലും ഒന്നിലധികം തവണ സഞ്ചരിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരേയും നേരിട്ടുകണ്ടു തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റത്തുമനസ്സിലാക്കി, ആശാജനകമല്ലാത്ത മറുപടികൾ ലഭിച്ചിരുന്നാൽത്തന്നെയും ഇഹരാഭിമാനപ്പെടാതെ വീണ്ടും പൂർവാധികം വാശിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടുവന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നദ്ധത ആരേയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.

മൻന.സ്വ-ൽ സിലോണിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയായ സർ. ബാരൺ ജയതിലക തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമോദ്ധാരണകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് ഇവിടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായിരുന്നു വത്രെ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചത്. ഇൻഡ്യൻ തൊഴിലാളികൾക്കു, വിശേഷിച്ചും മലയാളികൾക്ക് എതിരായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം ഉഗ്രമായി സിലോണിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. സിലോൺ പ്രധാന മന്ത്രിയെ ഔപചാരികമായി ചങ്ങനാശേരി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും അവർക്കു പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുവാൻ ഒരുവസരമുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ മാത്താണാം വൈ. എം. സി. എ. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അവിടത്തെ തേനീച്ചവളർത്തൽകാരുടെ ഒരു യോഗം കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു യോഗാദ്ധ്യക്ഷനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സർ. ബാരൺ ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് സിലോണിന്റെ മത്സരമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലെ നാളികേരവ്യവസായത്തിനു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അധഃപതനത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ യോഗത്തിൽ വച്ചുതന്നെ സർ. ബാരൺ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു മറുപടിയെന്നവണ്ണം ഇൻഡ്യയും സിലോ

ൺമായി നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ഒരു താരിപ്പമത്സരത്തിൽ ഏല്പ്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ നാളികേരവിപണികൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അനന്തമായ സാധ്യതകളുണ്ടെന്നും, ഇൻഡ്യയും സിലോൺമായി സഹകരിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നം താനേ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും, അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി ഉപസംഹാരത്തിൽ സർ ബാരൺ സഹകരണസന്ദേശം വെറും പൊള്ളയാണെന്നും, ഇൻഡ്യയിൽനിന്നുള്ള കയറുമതികൾക്കുപലതിനും സിലോൺ തീരുവ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എഫ്. എം. എസ്സ്. കൊപ്രയ്ക്കു സിലോണിൽതന്നെ വലിയ തീരുവ ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും സംയുക്തപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി കമ്പോളങ്ങൾ വിസ്തൃതമാകുന്നതുവരെ ഇൻഡ്യൻ വിപണികൾ സിലോൺ കാരമായി പങ്കിടുവാൻ നിർവാഹമില്ലെന്നും ചങ്ങനാശേരി തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. യോഗാനന്തരം ചങ്ങനാശേരിയും സർ ബാരൺ തമ്മിൽ ഭീഷ്മമായ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു. സംഭാഷണാനന്തരം സിലോൺ നാളികേരപ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി നേരിട്ടു കണ്ട മനസ്സിലാക്കുവാൻ സർ ബാരൺ ചങ്ങനാശേരിയെ സിലോണിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൻമന്ദ ഡിസംബറിൽ ചങ്ങനാശേരി സിലോൺ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ സർ ബാരൺ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും ചങ്ങനാശേരിയുടെ സന്ദർശനം സംബന്ധിച്ചു സകല സൗകര്യങ്ങളും ഏല്പാട്ടു ചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടാണു് അദ്ദേഹം സിലോൺ വിട്ടതു്. രാജാചിതമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു ചങ്ങനാശേരിക്കു കൊളംബിൽ ലഭിച്ചതു്. ഗവണ്മെൻ്റ് പ്രതിനിധിയും സിലോണിലുള്ള ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയും ജട്ടിയിൽവെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. കൊളംബിലെത്തിയ ദിവസംതന്നെ മുൻസിപ്പൽ കൗൺസലിൽ സമ്മേളിച്ചതും പതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ കൂടിയിരുന്നതുമായ ഒരു യോഗത്തിൽവെച്ച് കേരളത്തിലെ നാളികേര

പ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരി ഭീഷ്മായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

കൊളംബിൽവച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച സചീകരണങ്ങൾക്കും സൽക്കാരങ്ങൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. വിശ്രമാവ സരങ്ങൾ വളരെ കുറവായി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. സിലോൺ മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളുടേയും സുപ്രസിദ്ധ പൗരപ്രമാണികളുടേയും ആതിഥ്യം അദ്ദേഹം സചീകരിച്ചു. സിലോൺ ഇൻഡ്യൻ ലീഗ്, സെർവന്റ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ സൊസൈറ്റി എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആഡംബരപൂർവ്വമായ സൽക്കാരങ്ങൾ നൽകി. സിലോണിലെ മലയാളികളായ തൊഴിലാളികൾ ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു. സിലോണിലുള്ള തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും നാളികേരഗവേഷണശാലയും നാളികേരബോർഡിന്റെ ആഫീസ്, ലേലമുറി, വില്പന മുറി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദപരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഈ അവസരം അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി കാൻഡി അനുരാധപുരം ജാഫ്നാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾക്കുടി സന്ദർശിച്ചതിനു ശേഷം ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു മടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം ൪൫

കേരകഷ്കരുടെ പ്രശ്നം പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്തും, കേന്ദ്രനിയമസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ അലട്ടിയും, ചങ്ങനാശേരി നിരന്തരമായി പലതും ഇക്കാലത്തു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൻ നവു ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമഫലമായി ധനപരിപോഷണക്കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്ത ഒരു പ്രമേയത്തിലെ തത്വചർച്ചകൾക്കു, ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിക്കുവാൻ തീരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ നിയമിച്ചു. അന്നു ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള, വാണിജ്യമണ്ഡലം പ്രസിഡൻറ് മി. ഫെയ്ഡൺ, ചങ്ങനാശേരി എന്നിവരായിരുന്നു നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ. നിവേദകസംഘം നേരത്തേ സിംലായിലെത്തി ആലോചനകൾ നടത്തി പ്രബലമായ ഒരു വാദഗതി രൂപവൽക്കരിച്ച് അത് ഒരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനു സമർപ്പിച്ചു. സർ സഫറുള്ളാഖാൻ, സർ ജഗദീഷ് പ്രസാദ്, സർ ജയിംസ് ഗ്രീഗ്, സർ ഗിരിജാശങ്കർ, ബാജ് പൈ മുതലായവരെ നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അവരുമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തി. സാധു കഷ്ടകഷ്ക നികുതി ഇളവുചെയ്തോ മറുവിധത്തിലോ എന്തു സഹായങ്ങളാണു തീരു: ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു സർ ബാജ് പൈ ചോദിച്ചു. നാം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു നികുതി നിണ്ണയിച്ചതിൽ പിന്നീട് അതു പുതുക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, അതിനുശേഷം നടുവിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്ങുകൾക്കു കൂടുതൽ കരം ചുമത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, അതു കഷ്ടകഷ്കാരാശ്വാസമാണെന്നും, ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞു. നികുതിയിളവിനും ഏറ്റുമാനൂരിൽനിന്നു നിർത്തലാക്കുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങൾ ഭീഷകാലമായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തിവരികയാണെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് ആവക സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടു

ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജനകീയവാദങ്ങൾ ദുർബലപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, ചങ്ങനാശേരി വാദിച്ചു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളുടെ ഫലമായി ആശാസ്യമായ ഒരു മാനസികപരിവർത്തനം ഇൻഡ്യാഗവൺമൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടാകുമെന്നു നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആ പ്രതീക്ഷ ഇനിയും സ്ഥലമാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

കേരവ്യവസായത്തിനു സംരക്ഷണം നൽകണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം കേന്ദ്രനിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രഫസർ എൻ. ജി. രംഗ നോട്ടീസ്സ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാർത്ത ഇതിനിടയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമായി. പ്രഫസറുടെ പ്രമേയത്തിനു ബാലട്ടിൽ ആറാമത്തെ സ്ഥാനമാണു ലഭിച്ചിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി അസംബ്ളി സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഒരുനിമിഷംപോലും വ്യത്യാസമാക്കാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളേയും കക്ഷിനേതാക്കളാരേയും മറ്റും നിയമസഭാംഗങ്ങളേയും ഒന്നെന്നായി അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രമേയം ആലോചനയ്ക്കു വന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനമായതുകൊണ്ട് ഒരു ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മി. സന്താനത്തിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ കാൺഗ്രസ്സ് കക്ഷിനേതാവായ മി. ബുലഭായിദേശായി ചങ്ങനാശേരിയോടു നിർദ്ദേശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി മി. സന്താനത്തെ സന്ദർശിച്ചു മി.ബുലഭായിദേശായിയുടെ നിർദ്ദേശമറിയിക്കുകയും മി. സന്താനം അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഫസർ രംഗ സർവ്വസമ്മതങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. മുസ്ലീംലീഗ് കക്ഷിയുടേയും നാഷനലിസ്റ്റ് കക്ഷിയുടേയും പിന്തുണയും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹി വിട്ടു. മി. സന്താനത്തിന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം മാച്ച് ൧൬-ാംനു വാദപ്രതിവാദത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒന്നാമതായി ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത. കേരവ്യവസായം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമൻറ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചു വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുവാൻ കാമേർസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേയ്ക്കുള്ള ധനാഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്നു ൧൦൦ രൂപാ കുറയ്ക്കണമെന്നും

യിരുന്നു ഉപക്ഷേപം. മാർച്ച് ൧൬-ാംന- ഉപക്ഷേപം യഥാക്രമം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മെ. ജെ. ഡി. ബായിൽ (ബാംബേ യൂറോപ്യൻ) ഫാജി അബ്ദുസത്താർ, ഫാജി എസ്റ്റാക്ക്സേട്ട് (മുസ്ലീംലീഗ്), എം. അനന്തശയനയ്യങ്കാർ, കെ. ബി. ജിനരാജക്കുമാര്യ എന്നിവർ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങി പ്രസംഗിച്ചു. സർ സഫറുള്ളാഖാൻ ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തിനു വേണ്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു. അടുത്തുതന്നെ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന ഇൻഡോ-സിലോൺ കച്ചവടാലോചനകളിൽ പ്രസ്തുത വിഷയം ഗാഢമായ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകുമെന്നായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മറുപടി. പ്രസംഗമദ്ധ്യേ കേരവ്യവസായപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച ചങ്ങനാശേരി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ വാണിജ്യമെമ്പരക്കെ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായി. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ കേരകർഷകരുടെ ന്യായവാദങ്ങളെ വ്യക്തമായും യുക്തിയുക്തമായും വിവരിച്ച് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ട പരിജ്ഞാനമുള്ള ശാസ്ത്രശീലനായ ഒരു വകാശവാദിയാണു മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെന്നനിക്കു തോന്നി”.

വാണിജ്യമെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇൻഡോ-സിലോൺ കച്ചവടാലോചനകൾ അടുത്തു നടന്നില്ല. സർ സഫറുള്ളാഖാനു പകരം സർ ഏ. രാമസ്വാമിമുതലിയാർ വാണിജ്യമെമ്പരായി ചാർജെടുത്തു. സർ രാമസ്വാമിമുതലിയാർക്കുവെച്ചു ഒരു മോദനസന്ദേശത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി കേരകർഷകരുടെ പ്രക്ഷോഭണചരിത്രത്തെ സമഷ്ടിയായി വിവരിക്കുകയും, ഒരു ദക്ഷിണഭാരതീയനും വാണിജ്യമെമ്പരമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭാവത്തെ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്പദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു കുറിപ്പു പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു. ചങ്ങനാശേരി ഈ കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ച് പരിതപിച്ചുകൊണ്ടും, കേരളകർഷകരുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദുരിതങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, വാണിജ്യമെ

വർഷം കവിയിട്ടു. ഇതിനുശേഷം സിലോൺഗവണ്മെന്റ് കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾക്ക് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി എന്നും, അതനുസരിച്ച് അക്രോബർമാസത്തിൽ ആലോചനകൾ നടക്കുമെന്നും, മറ്റൊരു വാർഷിക പ്രചരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് സിലോൺഗവണ്മെന്റ് അവിടത്തെ ഇൻഡ്യാക്കാരായ ശമ്പളക്കാരെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുയയ്ക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ക്ഷോഭജനകമായ വാർഷിക ഭാരതമൊട്ടുക്കു പരന്നത്. കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചന കഴിയുന്നതുവരെ ഈ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വരുത്തരുതെന്നും, രണ്ടുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു തീർപ്പു സാധ്യമാകുമെന്നും, ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് സിലോൺഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചിട്ടും അവർ ആ നിർദ്ദേശത്തെ വിഗണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തന്മൂലം ഒരു പ്രതിഷേധമെന്ന നിലയിൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ അനിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവച്ചു. സിലോൺ—ഇന്ത്യൻപ്രശ്നവും കേരവ്യവസായസംരക്ഷണവും ഇടകലർത്താവുന്നവയല്ലെന്നും, കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ മാറിവെച്ചാൽത്തന്നെ കേരവ്യവസായപ്രശ്നം ആലോചനയ്ക്കു കഴിഞ്ഞുതന്നെന്നും, ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും വാണിജ്യമെമ്പക്ക് എഴുതിയയച്ചു. എന്നാൽ ഇതു കേവലം ഒരു വനരോദനമായി കലാശിച്ചതല്ലാതെ യാതൊരു സൽഫലങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയില്ല.

സിലോൺ—ഇന്ത്യൻപ്രശ്നം കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. പ്രവർത്തകസമിതി ബാംബേയിൽ, സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുകൊണ്ട് ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകളെപ്പറ്റി അരായുവാൻ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നിഹ്വിനെ സിലോണിലേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. ഈ നിശ്ചയത്തെ, സിലോൺകാരും ഹാർട്ടുമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. കേരസംരക്ഷണപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നിരന്തരമായി മനഃക്ലേശം ചെയ്തു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഭാവനയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ ഈ സംഭവം പര്യാപ്തമായി. കേരവ്യവസായസംരക്ഷണം

വാദവിഷയമാകുമ്പോഴെല്ലാം തങ്ങൾ പോരുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രശ്നം സിലോൺകാർ ഉന്നയിക്കാറുണ്ട്. സിലോണിന്റേതല്ല പശ്ചാലോചനയ്ക്കു വരുമ്പോൾ അതിനൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയായി ഇൻഡ്യയിൽ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു കമ്പോളം സിലോൺ കേരവിഭവങ്ങൾക്ക് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടേക്കാമെന്ന് വിദൂരദൃഷ്ടിയായ ചങ്ങനാശേരിക്കു തോന്നി. അതിനു മറുപടി പറയുവാനുള്ളതു ജവഹർലാൽനിഹ്റുവാണ്. അദ്ദേഹമോ ഒരു തികഞ്ഞ ആദർശവാദിയും. സിലോൺ കാരേയും ബർമ്മാക്കാരേയും ഏകോദരസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ പരിഗണിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം വാദിക്കാറുള്ളത്. ഫർഗുസൺ മാർച്ചുമാസത്തിൽ ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സ്വതന്ത്രവാചാരത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയെ ചങ്ങനാശേരി പ്രതിഷേധിക്കുകയും, കേരവ്യവസായപ്രശ്നത്തിന്റെ ദുർബ്ബലതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ വിപുലമായ വ്യാപാരപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് താൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, നഷ്ടമുലുവില്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ സംരക്ഷണം ഏല്പിട്ടുത്തേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് വിഭിന്നമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തനിക്കു സാധിക്കുമെന്നും, മി. നിഹ്റു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതും വിശാലമായ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിൽനിന്നു ദർശിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സർവാഭിമാനമായ 'മി. നിഹ്റു' സിലോൺ അധികാരികളുമായി ആലോചന നടത്തുമ്പോൾ കേരകർഷകന് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ ചങ്ങനാശേരിയെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു സിലോണിൽവെച്ചു രണ്ടുനവരമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കേരകർഷകന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രതിനിധിയെ അങ്ങോട്ടയയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. എന്നാൽ ചികിത്സയിലിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു ക്ലേശകരമായ ആ യാത്ര സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഫർഗുസൺ ജൂലൈ ൧൦-നു ഏറണാകുളത്തുവെച്ചു കൂടിയ കേരകർഷക സമിതി മി. ജി. രാമചന്ദ്രനെ അവരുടെ പ്രതിനിധിയായി

സിലോണിലേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി കേരകുന്ദകരുടെ ഭരിതപ്രശ്നങ്ങളെ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ദീർഘമായ ഒരു കത്തെഴുതി പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നിഹ്റുവിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. വിവരങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു കമ്പിസന്ദേശവുമയച്ചു. അവസാനമായി സ്ഥിതിഗതികൾ സംക്ഷിപ്തമായി പരാമർശിച്ച് ഒരു പത്രപ്രസ്താവന നൽകി.

ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ സിലോണിലെത്തി മി. നിഹ്റുവിനെക്കണ്ടു സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ജൂലൈ ൧൮-ാംനു അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇങ്ങിനെ കമ്പിയടിച്ചു:—

“ഇപ്പോഴത്തെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ കേരകുന്ദകപ്രശ്നം ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു പണ്ഡിറ്റ്ജിയിൽനിന്നും നിശ്ചിതമായ ഉറപ്പു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.” മി. നിഹ്റു സിലോണിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപു ബാംബേയിൽവെച്ച് ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

സിലോൺഗവണ്മെൻറ് ഇൻഡ്യാക്കാരെ തിരിച്ചയയ്ക്കുവാൻ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെൻറിലുണ്ടായ ഒരു ചോദ്യത്തോടു കേരകുന്ദകപ്രശ്നവും കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു എങ്കിലും അതിലേയ്ക്കു മറുപടി ഒന്നും ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ശ്രീ. ജവഹർലാലിന്റെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടതും, സിലോൺഗവണ്മെൻറിന്റെ ദുരുദ്ദേശപരമായ നയത്തെ പ്രതിഷേധിച്ച് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറ് കുടിയേറിപ്പാളിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രതികാരപരമായ ചില നടപടികൾ നടത്തുവാൻ ആലോചിച്ചതും പത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിനുശേഷം വാണിജ്യലോചനകൾ ആരംഭിക്കുകയും ആ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുൻപ് വീണ്ടും സിലോണിൽ വച്ചു സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ പുനരാരംഭിച്ചു ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ ഭാരതീയർക്കു സഹകര്യമല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പ്രകടമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ ആ ചിത്രത്തിലൊന്നും കേരകഷ്കന്റെ പ്രശ്നം ആലോചനാവിഷയമായിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം ഇപ്പോഴുമറിഞ്ഞുകൂടാ. നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ കേരകഷ്കരുടെ ദുർഘട പ്രശ്നങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ത്രാസിൽത്തന്നെ തുടരുന്നു.

വായുമണ്ഡലത്തിലെ ശൂന്യതയിൽനിന്ന് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആശ്ചര്യകരമായ സംഘടനാചാതുര്യത്തിന്റെ സ്റ്റാർക സമൂഹമാണ് കേരകഷ്ക സംഘം. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറിന്റെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ കർത്തവ്യങ്ങൾ തുടങ്ങി ആഫീസ് ശിപായിയുടെ ഭൃത്യജോലിവരെ അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈസ്രായിയെക്കണ്ടി സംഭാഷണം നടത്തുന്നതും, ഇൻസ്പെക്ടറുമാർ പ്രചരണം നടത്തുന്നതും, കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതും, പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതും, രാജ്യമൊട്ടുക്കലത്തു നടന്ന സംഘത്തിലംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റു കേരകഷ്കസംഘത്തിന് കുറെയൊക്കെ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റു പരിപൂർണ്ണമായ അനുകൂല്യവും പിന്തുണയുണ്ടെങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹസ്തങ്ങൾ സുദൃഢമാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ കേരകഷ്ക സംഘം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ പല സേവനങ്ങളുമനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തോടുകൂടി കേരകഷ്കപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷേ ഗവണ്മെന്റിന് കഴിയുമായിരുന്നു. ഇന്നും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദേഹിയോടു് ആത്മീയമായ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികമായ എന്തെങ്കിലുമൊരു പരമം ആരെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കുമെങ്കിൽ, ഐഹികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദ്യത്തെ അന്വേഷണം കേരളത്തിലെ ഖണ്ഡലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണമുറപ്പുവേണ്ട സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും നൽകുന്ന നാളികേരപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയായിരിക്കുമെന്നു തീർത്തു പറയാം.

അദ്ധ്യായം രണ്ടാം

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചു തോട്ടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആശ്വാസമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളും സംഭവിച്ചു. സർ മഹമ്മദ് ഫഖിബുള്ളായുടെ ഭീരുപീക്ഷണത്തിന്റേയും നിഷ്പക്ഷമനോഭാവത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളായി നിയമസഭാ പ്രാതിനിധ്യവാദങ്ങൾക്കും ഉദ്യോഗവിതരണപ്രശ്നത്തിനും സുനിശ്ചിതങ്ങളായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ വിശ്വപിശ്വാതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം, അവശസമുദായങ്ങൾ ബഹുശതാബ്ദങ്ങളായി അനുഭവിച്ചുപോന്ന അസ്വസ്ഥതയ്ക്കുള്ള നിവാരണം ചെയ്തു പൗരസമത്വവും സർവ്വസാഹോദര്യവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ സഹായകമായി. വർഗ്ഗീയമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കും മത്സരങ്ങൾക്കും പൊതുവേ തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നുകൂടി. ഇതര പ്രക്ഷോഭണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു ഏതനമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ചില വർഗ്ഗീയവാദികൾ നിയമസഭയിലും പത്രപംഘ്നികളിലും അന്തസ്സാർവ്വഭൗമമായ ചില ചെല്ലപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും അവയൊന്നുംതന്നെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അനന്ദമായ ശൃംഖലയെ ആകർഷിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അടുത്ത പുരോഗതിദേശീയതപത്തിലേയ്ക്കും ഉത്തരവാദഭരണത്തിലേയ്ക്കും ആയിരിക്കണമെന്നൊരഭിലാഷം പരക്കെ പ്രകടമായിത്തുടങ്ങി.

மமமவ விரும்பும் உயர்வான வகைகளும் வயதும் ராஜ
குடிபிடிக்கின்ற ஆரம்பிப்பில் நேரத்தில் ஒரு பாரம்பரிய
நினைவின் போன்றவையாகியிருக்கின்ற ஒரு சான்றாண்மையின்
வகைகளில் ஒருவகையாகியிருக்கின்ற. மகிழ்ச்சியைப்
பெறும்படியான ஒரு அபிமானத்தையும், ம. ஜி. ராமச்சந்திரன்,
பொன்னா ஜி. சீனிவாசன் அன்றைய சித்திரமாலையும் திரை
பெறும்படியான. புவனத்தின்மீது, அன்றையதே உயர்வானதே

ജോലിയിലാണ് ആദ്യം തന്നെ വ്യാപൃതരായത്. മമമനു
തുലാം ൧൪-ാം-നു കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ അന്നുവരെ
൧൦൨൩ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയുണ്ടായി എന്നു സിക്രട്ടറിമാർ
പ്രസ്താവിച്ചു. ആ യോഗത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ഒരു സംസ്ഥാന
രാഷ്ട്രീയസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഐക്യകണ്ഠേന തീ
രുമാനിക്കപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാര
ത്തിൻകീഴിൽ ഉത്തരവാദഭരണം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു
സമിതിയുടെ ലക്ഷ്യമെന്നു പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റി പുറപ്പെടു
വിച്ച ഒരു പ്രകടനപത്രികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

മമമനു വൃശ്ചികം ൧൨-ാം-നു തിരുവനന്തപുരത്തു ക്യാപ്പി
റ്റോറു സിനിമാഹാളിൽവെച്ചു ഡാക്ടർ പട്ടാഭിസീത്താരാമയ്യ
യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സംസ്ഥാനരാഷ്ട്രീയസമ്മേളനം കൂടി.
ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു പ്രവർത്തകസമിതി പുറപ്പെടുവിച്ചി
രുന്ന പ്രകടനപത്രിക സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.
ഉത്തരവാദഭരണപ്രമേയം കൂടാതെ കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ,
മലബാർ എന്നീ മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളും ഒരു സബ്ഫെഡറേ
ഷനായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു മറ്റൊരു നിശ്ചയവും
പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കി. സമ്മേളനാനന്തരം
കമ്മിറ്റി തിരുവിതാംകൂറോട്ടു യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി വിപു
ലമായ ഒരു പ്രചരണമാരംഭിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ഈ ഘട്ടത്തി
ലാണ് ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഹരിപുരാ
സമ്മേളനം നടന്നത്. സ്പഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു
ല്ലാതെ, ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാഖകളെ
നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരവാദഭരണപ്രക്ഷോഭണത്തിനുള്ള സം
ഘടനകളായി ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു
ഹരിപുരാസമ്മേളനം ഒരു പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചു.

ബാഹ്യപ്രേരണകളെ ആശ്രയിക്കാതെ അന്തർഭാഗ
ത്തേയ്ക്കു ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ച ജനകീയശക്തി സംഘടിപ്പി
ക്കുവാനും പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുവാനും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോടുള്ള
ഒരാഹ്വാനമായിരുന്നു പ്രസ്തുത പ്രമേയം. നാട്ടുരാജ്യപ്രജക
ളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ശീലത്തോടും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രയത്നയോടുമുള്ള

ഒരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടാണ് ഈ പ്രമേയത്തെ ഭാരതമഹാജന സഭ പരിഗണിച്ചത്. അതിനുശേഷം കാഷ്മീർ മുതൽ കന്യാ കുമാരിവരെ ഉണ്ടായ സംഘടിതപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഈ പ്രമേയത്തെ നീതീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു കോളിളക്കത്തിന്റെ പ്രകടമായ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം സംഭവമായിപ്പോയ അറസ്റ്റു ചെയ്ത രാജദ്രോഹകുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിച്ച ജയിലിലടച്ചിരുന്ന മി. സി. കേശവൻ ബന്ധനവിമുക്തനായി. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയകക്ഷി മി. സി. കേശവനു രാജ്യമൊട്ടുക്ക് അതിഗംഭീരമായ സ്വീകരണങ്ങൾ നൽകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരനുഭവദമമായോശത്തിൽ വെച്ച സംയുക്തകക്ഷിയുടെ നേതാവും നിയമസഭയിലെ ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറുമായിരുന്ന മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് തിരുവിതാംകൂറിലെ അൻപത്തൊന്നുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ നാമധേയത്തിൽ മി. സി. കേശവനു സ്വാഗതമരുളി. രാജദ്രോഹകുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മി. സി. കേശവനെ അൻപത്തൊന്നു ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ അഭിനന്ദിച്ച ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ പേരിൽ നിയമസഭയിൽ ഒരുവിശ്വാസ പ്രമേയം ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിൽ നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിച്ച ഗവണ്മെന്റുമാർക്കുള്ള സഹായത്തോടുകൂടി പ്രസ്തുത പ്രമേയം നിയമസഭയിൽ പാസായി. മി. വർഗ്ഗീസ് ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറുമ്മാനം രാജിവെച്ചു നിയമസഭയിലെ നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ നേതൃത്വം വീണ്ടും സ്വീകരിച്ചു. ഈ സംഭവം നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായി. നിയമസഭാപ്രാതിനിധ്യവും ഉദ്യോഗവിതരണവും കേവലം അയഥാർത്ഥങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളാണെന്നും, വർഗ്ഗീയമത്സരങ്ങൾ ജനകീയതാപ്തങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ മത്രമേ ഉപകരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നും, ഉത്തരവാദിഭരണം കൈവരുത്തുന്നതുമൂലമല്ലാതെ മൗലികങ്ങളായ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതല്ലെന്നും അവർക്കു ബോധ്യമായി. മുൻപു ഫെബ്രുവരി ൨-ാംതിയതി

കൂടിയ നിയമസഭായോഗത്തിൽ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് “മഹാ രാജാ തിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാരത്തിൻകീഴിൽ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരവാദിഭരണം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ഉടനടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുവാൻ സഭാനടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കണം”മെന്നൊടിയന്തിരപ്രമേയം ഫാജരാക്കി. ദിവാൻപ്രസിഡൻറ പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാനുമതി നൽകി. എന്നാൽ പ്രമേയാവതരണത്തിനു മുൻപായി ദിവാൻജി ഗവണ്മെൻറിന്റെ നില വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു സുദീഘമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഇന്നത്തെ നിലയിലും അധീശശക്തിയുമായുള്ള ഉടമ്പടികൾക്ക് ഉടവു തട്ടാതേയും കാര്യമായ രീതിയിൽ ഉത്തരവാദിഭരണമനുവദിക്കുക റ്റസ്സാധമാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസാരം. പ്രമേയം സംസാരിച്ചു തീർത്തല്ലാതെ വോട്ടിനിടുകയുണ്ടായില്ല.

സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ചരിത്രവിഖ്യാതമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രതിലോപനി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെൻറിൽപ്പോലും മുഴങ്ങി. സർ സി. പി.യുടെ ഭരണനയപ്രഖ്യാപനത്തെക്കുറിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിലയെന്താണെന്നു ചുരുക്കം ചെറുവരി ചുരുക്കം ക്യാപ്റ്റൻ ഫെയിൽ ജേർസ് കാമൺസ്ട്രെയിൽ ചോദിച്ചു. പരിപൂർണ്ണാധികാരമുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ആഭ്യന്തരഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതെയിരിക്കുകയാണു സാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയമെന്നും, ഒരു ഭരണാധികാരിയാരും ഭിക്കുന്ന ഭരണപരമായ പുരോഗതിക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെ അധീശശക്തി തടയുകയില്ലെന്നു താൻ ഉറപ്പുനൽകുന്നു എന്നും, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അധീശശക്തി വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുമെന്നും ഗവണ്മെൻറിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ അണ്ടർസെക്രട്ടറിയായിരുന്ന വിൻറർസ്ഫ്രൂ മറുപടി പറഞ്ഞു. അധികൃതമായ ഈ പ്രസ്താവന പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടുണ്ടായതാണെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറു വ്യക്തമാക്കിയ നില ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനോന്മുഖമായ നടപടികൾ

ആരംഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ട സാമ്പത്തികവും നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കു നൽകുന്നുണ്ടെന്നായിരുന്നു ഇതിനെപ്പറ്റി രാജകുമാരവിശാരദന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരു വിജ്ഞാപനപ്രകാരം വിശദീകരണത്തിൽ പുരോഗതി ഒഴിച്ചു എന്ന് ആ മറുപടി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസ്താവന തെളിയിച്ചു.

ഉത്തരവാദഭരണപ്രമേയത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മെഴുകു മായ പ്രശ്നങ്ങളെ വിസ്മരിച്ച് ഉദ്യോഗവഴക്കുകളും വർഗ്ഗീയ കലഹങ്ങളുംകൊണ്ട് ഭിന്നിച്ചുനിന്ന ജനകീയശക്തിയെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുന്നതു വിപത്ക്കരമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചു. ജാതിമതഭേദമന്യേ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി രൂപവൽക്കരിച്ചു സംഘടിതമായി ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രക്ഷോഭണവുമാരംഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭാവി, പുരോഗതി മുട്ടി നിശ്ചലമായിപ്പോകുമെന്ന് ഒരു ബോധം പൊതുവേ സംജാതമായി. ൧൯൩൨-ലെ ഇൻഡ്യൻഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തിനുശേഷം ഒരു കാലത്തു ജയിൽപ്പള്ളികളായും നിർഭാഗ്യവാന്മാരായും കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ ത്യാഗസമ്പന്നന്മാരായ കാൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽ വിസ്തൃതമായ ഏഴു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭരണം നടത്തുന്നതും അവർ കാണാതിരുന്നില്ല. സഹ്യാദ്രിക്കു കിഴക്കു ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദേശീയബോധവും രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയും തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ച് ആശാവഹമായ ചില ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കി. ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹത്തോടു സമരംചെയ്തു ഭരണാധികാരത്തിന്റെ സാരമായ അംശങ്ങൾ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പിടിച്ചെടുത്ത ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനപരിപാടിയും നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളെ ആകൃഷ്ടരാക്കിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ!

ഇൻഡ്യൻനാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവേ രസപ്രസരത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അസംതു

പ്ലിയുടേയും ക്ഷോഭത്തിന്റേയും ആരവങ്ങൾ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഉച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ പ്രാദേശികവും വർഗ്ഗീയവും ആയിരുന്ന അവകാശവാദങ്ങളിൽനിന്നു മുന്നോട്ടുകടന്ന് ഉത്തരവാദേരണലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷ്യം കൈ പ്രയാണം തുടങ്ങി. കാര്യമായ യാതൊരു പ്രക്ഷോഭണവും കൂടാതെതന്നെ വിസ്തൃതിയിൽ വളരെ ചെറുതായ കൊച്ചി രാജ്യം ഉത്തരവാദേരണതത്വങ്ങളെ ആദരിച്ച് ഒരു ചെറിയ അടി മുന്നോട്ടുവെക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. മൈസൂറിലെ ജനങ്ങൾ സുഖദിനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി രൂപവൽക്കരിച്ച സമരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ഇരുളടഞ്ഞ കോണുകളിൽ അപരിഷ്കൃതങ്ങളെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പോലും ഏകാധിപത്യഭരണത്തിനെതിരായ ചില സംഘടനകളും ആസന്നമായ സമരത്തിന്റെ കോളിളക്കങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഫരിപുരാകാൺഗ്രസ്സസമ്മേളനത്തിലേ പ്രമേയം നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളുടെ പൗരജ്ഞാനത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യശക്തിയേയും ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിത്വേദനങ്ങളിലാണ് മുമ്പു കേൾക്കുന്ന മഹാ-മഹാ-മി. ഏ. നാരായണപിള്ളയുടെ ആഫീസിൽ മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ച് തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് എന്ന പേരിൽ നൂതനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സിന്റെ താൽക്കാലികകമ്മിറ്റി ആദ്യത്തെ പ്രസിഡൻറായി മി. പട്ടം താണുപിള്ളയെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ന്യായപൂർവ്വവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രായപൂർത്തിയോടുകൂടുകയോടും ന്യൂനപക്ഷതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ രക്ഷാപുരസ്കാരങ്ങളോടുംകൂടി ഉത്തരവാദേരണം തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് കാൺഗ്രസ്സ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. നിയമസഭയിലെ നിവർത്തനകക്ഷിനേതാക്കന്മാരിൽ ചിലർ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അവർ ഇങ്ങിനെയൊരു രാഷ്ട്രീയസംഘടനയുടെ രൂപവൽക്കരണം ഹാർട്ടമായി സ്വാഗതം

ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. നിവർത്തനകക്ഷിയിലെ അംഗങ്ങളാ-
 യിരുന്ന ചിലർ പല പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശഗതരായി ക്രമേണ
 ആ സംഘടനയിൽനിന്നു കാലുമാറിത്തുടങ്ങിയിരുന്നതുകൊ-
 ണ്ട് അതു ശിഥിലപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു വർഗ്ഗീയഘടന
 യായിരുന്ന നിവർത്തനകക്ഷിക്കു ഫലപ്രദമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ
 പരിപാടിയും സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമായിര-
 ന്നില്ല. കൂടാതെ വർഗ്ഗീയമായ കലാപങ്ങളുടേയും മതസഭകളു-
 ള്ളും ഫലശൂന്യതയും അവർക്കു ബോധ്യമായിരുന്നു. ഉത്തരവാദി-
 രണപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചുള്ള അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിനു
 ദിവാൻജി നരുകിയ മറുപടി തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വിഭാ-
 ഗം ജനങ്ങളെയെന്നപോലെതന്നെ നിവർത്തനകക്ഷിയേയും
 അസംതുപ്തരാക്കിയിരുന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന രൂപവൽക്കരി-
 ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം അവർക്കു ബോധ്യമായി. സുഘടിതമായ
 ഒരു പാർട്ടിയെന്ന നിലയിൽ നിവർത്തനകക്ഷിക്കു നിയമസഭ
 യ്ക്കകത്തും പുറത്തും ഗണ്യമായ പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവ-
 രുടെ പ്രവർത്തനപരിപാടി എത്രതന്നെ വർഗ്ഗീയമായിരുന്നു എ-
 കിലും ഒന്നിലധികം മതങ്ങളേയും സമുദായങ്ങളേയും സുഘടിത-
 മായി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു കക്ഷിയായി-
 രുന്നു അത്. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ പിന്തുണ കൂടാതെ
 യാതൊരു ഭേദരീയകക്ഷിയും സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളത് അന്ന്
 അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. കൃഷ്ണഗാനികർ, ഈഴവർ,
 മുസ്ലിമിങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളെ സമുദായങ്ങളുടെ പ്രാതി-
 നിയ്യമുള്ള നിവർത്തനകക്ഷി നായർസമുദായംകൂടി ഉൾപ്പെ-
 ടുന്ന ഒരു ഭേദരീയഘടനയായി വളരുകയും രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു
 പരിപാടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ ആ സ്ഥാപന-
 ത്തിനു സാർവ്വത്രികമായ ഭേദരീയത്വം ലഭിക്കുമത്രമല്ല സമ്യ-
 സമുദായമെന്തിപോലും സാധിതപ്രായമായിത്തീരുമെന്നു
 രാജ്യഭരണമാർ വിചാരിച്ചു. പ്രായോഗികവും ഭരണഭരണ-
 തങ്ങളുമായിരുന്ന ഈ ശുഭപ്രതീക്ഷകൾക്കുവേണ്ടുന്ന പല
 സംഭവങ്ങളും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ലെ-
 കിലും അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളും

സമുദായങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചിരുന്ന നിവർത്തനക്ഷി
യെ സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിൽ ലയിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമു
ണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ വഗ്ഗീയകലഹങ്ങൾ മുർലാ
സും പ്രാപിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വിഭാഗം
നായന്മാരും സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയും സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിൽ
നിന്നകന്നുനിന്നു.

സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസൾ സംഘടന ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും അതി
ന്റെ പ്രവർത്തനസമിതിയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും
ചെയ്ത പലരും ഇൻഡ്യൻനാഷണൽകൗൺസിലിന്റെ തിരുവി
താംകൂർശാഖാകമ്മറ്റിയിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്
ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുകയോ, ഒരേണ്ണം അ
വസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നുചേർന്നു.
ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻനാഷ
ണൽകൗൺസിലിന്റെ ശാഖാസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ഫരി
പുരകൗൺസിൽ സന്ധിച്ചതിനുശേഷം തിരിച്ചെത്തിയ
മി. രാമചന്ദ്രന്റെ ശ്രമഫലമായി സമ്മേളിച്ചു. വഗ്ഗീയസംഘ
ടനകളിലെ അംഗങ്ങൾ കൗൺസിലിന്റെ നിർവാഹകസമിതിക
ളിലുംഗങ്ങളായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഭാരതമഹാജനസഭ
യിലെ നിബന്ധന തിരുവിതാംകൂർസ്റ്റേറ്റ്കൗൺസൾഗോഷ്ഠിക
രിച്ചിരുന്നില്ല. അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ സാധ്യവുമാ
യിരുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിലിലെ പ്രവർത്തനസമിതിയിലെ
പല അംഗങ്ങളും വിശേഷിച്ചു നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ
പ്രാതിനിധ്യമുള്ള നേതാക്കന്മാരിൽ പലരും, അവർ പ്രതിനി
ധീകരിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ വഗ്ഗീയസംഘടനകളിൽ ഉയർന്ന
ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവർ പ്രസ്തുത സ്ഥാന
ങ്ങളിൽനിന്നു രാജിവെച്ചാഴിയുന്നപക്ഷം സമുദായങ്ങളുടെ പി
ന്തുണയും അവർക്കു നഷ്ടമാകുമെന്നും, അങ്ങിനെ സ്റ്റേറ്റ്കൗൺ
സിലിന്റെ പിന്നിലുള്ള ജനകീയശക്തി നശിക്കുമെന്നും, അവർ
വാദിച്ചു. ആ വാദഗതിയുടെ പിന്നിലുള്ള യുക്തിബോധം എ
ന്തായിരുന്നാലും വഗ്ഗീയഘടനകളിലെ പ്രാബല്യമുള്ള സ്ഥാന
ങ്ങൾ വിട്ടൊഴിയുവാൻ അന്നവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. കൗൺ
സിലിന്റെ വളർച്ചയും ജനസമ്മിതിക്കും അവരുടെ പ്രാതി

നിയുഗം അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമായ ഈ വഗ്ഗീയനിലയോടു ചങ്ങനാശേരിയും രാമചന്ദ്രനും പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെട്ടു കൊണ്ടു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിൽ അംഗങ്ങളായിച്ചേരുവാൻ അവർ തത്പരരായി വിസമ്മതിച്ചു. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് അവരുടെ സംഘടനാനിബന്ധനകൾ ഭേദഗതിചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു രാജിത്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായി. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകയും ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റെ ശാഖാ കമ്മിറ്റി ഫരിപുരാനിദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൪൭

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിന്റെ ജായിന്റ് സിക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. കേ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം പട്ടത്തുള്ള സ്വഗൃഹത്തിൽനിന്ന് ആഫീസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട ഏതാനും വാർ മുന്നോട്ടുപോന്നപ്പോൾ മൂന്നുനാലകൃമികൾ എവിടെനിന്നോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൂട്ടാലേന്ദ്രദേഹത്തെ കയ്യേറും ചെയ്യുകയും, ഇരുമ്പുകെട്ടിയ ഒരു വടികൊണ്ടു തലയിലും കയ്യിലും അടിച്ചു മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഘാതകൻ തലയ്ക്കുനേരേ ഓങ്ങിയ വടി മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള അസാമാന്യമായ ധീരതയോടെ ചെറുത്തുനിന്നു കൈവശമുള്ള കടകൊണ്ടു തട്ടത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ജീവാപായംപോലും സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പ്രാണഭീതിയോടേ അദ്ദേഹം അത്യാവൃത്തിയിൽ വിളിക്കുന്നതുകേട്ടു നാലുവശത്തുനിന്നും ജനങ്ങൾ ഓടിച്ചുത്തുകയും അതുകണ്ടു് അക്രമികളിലൊരുവനൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർ ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തലയിൽനിന്നും കയ്യിൽനിന്നും ഒലിക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടി മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പാളയം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഫാജറായി വിവരം അറിയിച്ചതിനുശേഷം രോഗശയ്യയെ അവലംബിച്ചു. രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ പിന്നീടു് ആ ശയ്യ വിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പോലീസുകാർ അക്രമികളുടെ പേരിൽ ഒരു കേസു രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അടിയന്തിരമായി സമ്മേളിച്ചു സ്ഥിതിഗതികൾ ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം പ്രത്യാവലോകനം ചെയ്തു. ആ യോഗത്തിൽ പ്രത്യേക ക്ഷണമനുസരിച്ചു മി. ജി. രാമചന്ദ്രനും ചങ്ങനാശേരിയും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മി. രാമചന്ദ്രനും ചങ്ങനാശേരിയും അന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നില്ല. സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവാവസ്ഥ ശക്തിപൂർവ്വം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം

ശത്തെ അവാർ അനുകൂലിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. വക്സിംഗ് കമ്മിറ്റി ഒരു പ്രകടനം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. യോഗങ്ങൾ കൂട്ടുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങളും മറ്റു പൊതുപ്രകടനങ്ങളും അന്നുതന്നെ വട്ടപ്പിഴയോടല്ല അന്നു ഗവണ്മെന്റ് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു നിരോധനാജ്ഞമൂലമോ, മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയോ പ്രകടനങ്ങൾ നടയുവാൻ വല്ല നടപടികളും ഗവണ്മെന്റ് കയ്യൊള്ളുമോ എന്നൊരാൾക്കു പൊതുവേ പ്രകടമായിരുന്നു. മി. രാമചന്ദ്രൻ നീർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു വിശദമായ ഒരു പ്രകടനപരിപാടി തയ്യാറാക്കി. അന്നു കാൺഗ്രസ്സ് ആഫീസായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നു റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനംവരെ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്നതിനും, അതവസാനിക്കുന്നിടത്തുവെച്ച് പ്രതിഷേധമഹായോഗം കൂടുന്നതിനുമായ് വക്സിംഗ് കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചതു്. യോഗദിവസം വൈകുന്നേരം കൃത്യം മൂന്നു മണിക്കു ശുഭരമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നു തിരിച്ചു. ഘോഷയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതിനല്ല മുൻപായി ആയുധധാരികളായ ഒരു വലിയ സംഘം പോലീസ് സൈന്യം വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിനു പുറത്തു ചുറ്റുമായി അണിനിരന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മെ. പട്ടം താണുപിള്ള, ടി. എം. വർഗ്ഗീസ്, ജി. രാമചന്ദ്രൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വക്കീലന്മാർ, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാർ മുതലായവരുൾപ്പെട്ട ഞാൻപരം ജനങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഘോഷയാത്ര പല മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമെഴുതിയിട്ടുള്ള കൊടികളും, പൂക്കാർഡുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ദേശീയഗാനങ്ങളും പാടി റോഡിലിറങ്ങിയതും, പോലീസുകാർ സൈനികരീതിയിൽ മാർച്ചുചെയ്തു ഘോഷയാത്രയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായി അണിനിരന്നതും ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞു. ഘോഷയാത്ര പോലീസുകമ്പടിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനാരംഭിച്ചപ്പോൾ ഒരു മോട്ടോർവണ്ടി ആ കവലയിൽ വന്നു നിന്നു. അപ്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചങ്ങനാശേരി കോളനിയിൽനിന്നിറങ്ങി മദമന്ദം മുന്നോട്ടു വന്ന ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു മറ്റു നേതാക്കന്മാരോടു ചേർന്നു. അന്തരീക്ഷം പൊട്ടുന്ന ശബ്ദത്തിലുള്ള ജൈവിളികളോടും, മി. സി. കേശവൻ നീസർഗ്ഗമധുരമായ ഗാനാലാപങ്ങളോടും, മി.

വെട്ടൂർ നാരായണൻവൈദ്യന്റെ ചെണ്ടമേളങ്ങളോടും ഘോഷയാത്ര മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ യാതൊരനാശാസ്യസംഭവങ്ങളുമുണ്ടായില്ല. ഘോഷയാത്ര കടന്നുപോകുന്നതു കാണുവാൻ മേയിൻറോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും, കെട്ടിടങ്ങളിലും, ബാർക്കണികളിലും ബഹുസമസ്തം ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂടി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വൻപിച്ചു പുരുഷാരം ഘോഷയാത്രയെത്തുന്നതറിഞ്ഞു. റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മൈതാനത്തു ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ഘോഷയാത്ര മൈതാനത്തു ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ പോലീസുകാർ ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് മാറി യോഗസ്ഥലത്തിനു പുറകിൽ ഒരു വരിയായി നിന്നു. മി. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം വിജയകരമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. യോഗമവസാനിക്കുന്നതുവരെ ചങ്ങനാശേരിയും സമേളനസ്ഥലത്തു സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി ഈ പ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തത് അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിൽ ഒരംഗമായി ചേർന്നിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ ഒരു പെൻഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായ അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെതിരായ പ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമെന്ന് ആരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമില്ല. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടിരുന്ന ഒരു സംഭവം അതിനു മുൻപൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കൂടാതെ രാജഭക്തിരഹിതവും വിരുദ്ധസകലമെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് അപ്പോൾത്തന്നെ ഒരുദ്യോഗികദൃഷ്ടിയാ മഹാമാരിപോലെ വർദ്ധിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു സ്ഥാപനമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഓരോ തലമുടി നരയുന്മേലും ഗ്ലാസ്സ് നെറ്റ് ആശയങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഉല്പതിഷ്ണതപം വർദ്ധിച്ചുവന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാർദ്ധക്യം അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിപുലകാരിയാക്കിത്തീർത്തിരുന്നുവത്രേ! “പരിപൂർണ്ണമായ പക്ഷത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമായതുകൊണ്ട് എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ മനുഷ്യർ അത്ര സുലഭമല്ല. പക്ഷതി

പഴുത്ത ഒരു ഫലംപോലെ മാധുര്യവും പുളിപ്പും ഇടകലന്ന് പ്രകൃതമുള്ളവരാണ് മനുഷ്യർ" എന്നു വാർട്ടർ ലിപ്മാൻ രവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി ഇതിനൊരു വൈവിധ്യമായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പഴുത്ത ഒരു പഴം പോലെ മാധുര്യവും സുഗന്ധവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിലവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയേ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സംഗതി തീർത്തു പറയാം. അദ്ദേഹം ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തികച്ചും അവാസ്തവമായിരിക്കും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു കടന്നു ചെല്ലുന്നവനായിരുന്നു. വാർദ്ധക്യസഹജമായ യാഥാസ്ഥിതികത്വം രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിരുന്നുപോലുമില്ല. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്വാൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഉല്പത്തിസ്തം ആ വാർദ്ധക്യദശയിലും കൂടുതൽ വികസിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ അണുമാത്രമെങ്കിലും ക്ഷീണിതമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു നിയമലംഘകനോ സമരപ്രവർത്തകനോ അല്ല. വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ട് അടിയന്തിരമായല്ലെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ ഏതൊരു ഭാഷാപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗം നേടുവാൻ അദ്ദേഹം വിദ്വാനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു രാഷ്ട്രീയ കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇതിലേയ്ക്കു മതിയായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. 1906-ലെ ഒന്നാം ഗുലേഷൻ സംബന്ധിച്ചും, വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹ സമരത്തിലും, ഈ മനോഭാവം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. ഒരു നിയമലംഘകനെന്ന നിലയിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടോടു മുട്ടുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒന്നിലധികം തവണ സൃഷ്ടിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽപോലും അദ്ദേഹം അതിനു തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമലംഘനത്തിൽ സമാന്തരമായിരുന്നു. അവസരവകതപത്തിനോ ഉള്ള പശ്ചാത്താപമായിരുന്നില്ല. ഭരണപരമായതിന്റെ ദൈവാനുമതിയായിട്ടല്ല അദ്ദേഹം ആ പദം

ത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നത്. പ്രാഥമികപൗരാവകാശങ്ങളെപ്പോലും ബലികഴിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിത പ്രക്ഷോഭണത്തിലന്തർവേഷിപ്പിച്ച ഒരു പൗരനെന്ന നിയമദത്തമായും അംഗീകൃതമായും ചില പൗരാവകാശങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ കൈകടത്തുവാൻ യാതൊരു ഗവൺമൻറിനും അധികാരമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സുനിശ്ചിതമായ ആ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടത് ഏതൊരു പൗരന്റേയും കർത്തവ്യമാണെന്നദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. പ്രാഥമികമായ അവകാശങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ തന്മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും അധീരനാക്കിയിട്ടില്ല. യാതൊരുവിധമായ ഭീഷണികൾക്കും അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളിലും എത്ര മഹാത്യാഗങ്ങൾതന്നെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും അഭിമാനകരമായ പൗരജീവിതത്തിന് ഹാനി തട്ടുന്ന ഏതൊരു കൈകടത്തലുകളേയും അദ്ദേഹം നിർഭയം ചെറുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ചഞ്ചലചിത്തനാക്കിയിട്ടില്ല. അറസ്റ്റും ജയിൽവാസവും അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിട്ടില്ല. ജയിലിൽ ഓടിക്കയറുവാനും അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നീതീകരിക്കത്തക്ക യാതൊരു കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ജയിൽവാസഭീഷണിക്കോ മറ്റു നടപടികൾക്കോ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലേങ്കിലും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനോടു ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേക മനോഭാവത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ സംഭവങ്ങൾ ദൃഗ്ഗതിയിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗവൺമൻറിനു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനോടുണ്ടായിരുന്ന പ്രതികൂലഭാവം അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തുവാനുള്ള സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വിഫലപ്പെട്ടു.

യോഗസ്ഥലങ്ങളിൽ ചട്ടമ്പിമാരും മദ്യപാനികളും സന്നിഹിത
 രായി കലക്കമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു സാധാരണ പതിവാ
 യിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പൊതുസമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ
 രാജ്യത്തിന്റെ ഒരുറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ യോഗങ്ങളും പ്രകട
 നങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു നിരോധനാജ്ഞകൾകൊണ്ടു തടഞ്ഞു.
 രാജ്യമൊട്ടുക്കു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ വിദ്യാത്മി
 ലോകത്തിലും ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. വി
 ദ്യാത്മികൾ രാഷ്ട്രീയപ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് അസംതൃപ്തി
 യും അസമാധാനവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. നിയമസഭ നടന്നുകൊണ്ടി
 രുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. പരിവർത്തനപരമായ രാഷ്ട്രീയ
 പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ വിദ്യാത്മികളെ സ്വാഭാവികമായി ആകർഷി
 ക്കുകയും, തൽഫലമായി രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെ
 ട്ടുവാൻ വിസമ്മതിച്ച നിയമസഭാംഗങ്ങളെ അവർ കാളേജു
 നടയിൽനിന്നു ക്രൂകിവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ചിലനിയമസഭാംഗ
 ങ്ങളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അടുത്തദിവസം നിയമസഭ ഒരുടിയന്തി
 പ്രമേയംവഴി ഈ സംഗതി വാദവിഷയമാക്കി. ൧൧൩ മിഥുന
 മാസം ൩൧-ാം-നാളെ വൈകുന്നേരം വീണ്ടും കൂടവിളിയും മറ്റുനി
 ഷ്ടസംഭവങ്ങളും നടന്നു. പോലീസുകാരും അശ്വപാത്രധരരായ
 പട്ടാളക്കാരും സയൻസുകാളേജുവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ച വിദ്യാ
 ത്മികളെ അടിക്കുകയും ഇടിക്കുകയും ചെയ്തു. അസാധാരണമായ
 ഈ സംഭവം ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കു
 ശത്തി കൂട്ടി. ൧൧൩ കക്കടകം ൮-ാംതീയതി ദക്ഷിണതിരുവി
 താംകൂറിലെ അദരണീയനായ ഒരു പൗരനും പഴയ നിയമസ
 ഭാംഗമായ മി. പി.പത്മനാഭൻതമ്പിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷത
 യിൽ തമ്പാറൂർമതാനത്തുവെച്ചു പൗരന്മാരുടെ ഒരു മഹാ
 യോഗം കൂടി വിദ്യാത്മിമർദ്ദനത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. കൂടാതെ
 പ്രസ്തുത സമ്മേളനം വിദ്യാത്മിമർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി വിശദമായ
 രേണുപക്ഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ ചങ്ങനാശേരി
 സംയോജകനായും രാജസഭാഭൂഷണൻ കെ. ചാണ്ടി, ഡാക്ടർ
 എം. ഇ. നായിഡു എന്നിവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മിറ്റി
 യെ നിയമിച്ചു. അന്വേഷിക്കേണ്ട സംഭവങ്ങളുടെ സാക്ഷി
 കൾ മിക്കവാറും വിദ്യാത്മികളും ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാ
 രുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവ

മെർനിന്റെ സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ ഗവണ്മെൻറ് നിരസിച്ചു. അതുകൊണ്ടുപോലുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റി നിർബന്ധിതമായി. മൺവു അക്ടോബർ ൧൪-ാംതീയതി ഈ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷം കമ്മിറ്റി സ്വയം ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു.

സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസിന്റെ സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറ് നിരോധനാജ്ഞകൾ കൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾ തടഞ്ഞതും, ഉത്തരവാദിഭരണമനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദീകരിച്ചും, ടിവാൻ ജിയെപ്പറി വൃത്തിപരമായ ഭോഷാരോപണങ്ങൾ ചെയ്തും, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഒരു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിച്ചതും, ഫുൾടൈമുള്ള പല ദശാസന്ധികളും കടന്ന് ഒടുവിൽ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് സത്യാഗ്രഹസമരമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതുമായ ചരിത്രം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. കാമേഘാവൃതമായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു രജതകിരണം വീശുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഘട്ടത്തിൽ രാജകുമാരി അമൃതകൗറിനെ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. ൧൧൪ ചിങ്ങം ൪-ാംനു രാജകുമാരി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. ഗവണ്മെൻറ് സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കി ആസന്നമായിരുന്ന ഫുൾടൈമുള്ള പരിഹരിക്കുവാൻ രാജകുമാരി അതിതീവ്രമായും ആത്മാർത്ഥമായും പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തു. മഹാരാജാവിനേയും മഹാരാണിയേയും, ടിവാൻജിയേയും സന്ദർശിച്ച് ആ മഹതി ഭീഷസുഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരും രാജകുമാരിയെ അടിക്കടി കണ്ടു അവരുടെ വീക്ഷണകോടി വിശദമാക്കി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സന്ധിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കെടുത്തു. ചങ്ങനാശേരി രാജകുമാരിയെ ഒന്നിലധികം തവണ സന്ദർശിച്ചു രാജിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് നിയമലംഘനം ആരംഭിക്കരുതെന്നും, രണ്ടാമത്തെ നിരോധനാജ്ഞകളുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കണമെന്നും

മെന്നും, ഗവണ്മെൻറ് വീണ്ടും നിരോധനാജ്ഞകൾ പുതുക്കരുതെന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥ ഇരുക്കുങ്കികളും സ്വീകരിക്കണമെന്നും രാജകുമാരി നിദ്ദേശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത നിദ്ദേശത്തെ പിന്തിരിച്ചു. നിരോധനാജ്ഞകൾ പുതുക്കയില്ലെന്നു ദിവാൻജിയിൽനിന്നു രാജകുമാരി ഒരുറപ്പു വാങ്ങണമെന്നും, ആ ഉറപ്പിനെ ആസ്പദമാക്കി നിയമലഘനം തുടങ്ങരുതെന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനോടു് അവർ ഒരുമിതന പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും, അതനുസരിച്ചു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് സമരസമാരംഭം മാറ്റിവെയ്ക്കണമെന്നുമാണു ചങ്ങനാശേരി നിദ്ദേശിച്ചത്. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ദിവാൻജിയിൽനിന്നു രാജകുമാരിക്കുണ്ടിനെ ഒരുറപ്പു ലഭിച്ചതുമാില്ല. രാജകുമാരി നിരാശയോടെ മടങ്ങിപ്പോയി.

രാജകുമാരി തിരുവനന്തപുരം വിട്ടതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പറ്റി ഒരു കത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രക്ഷോഭണചരിത്രം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു വിജ്ഞാനപ്രദമാണ്. മൻനവു ആഗസ്റ്റ് ൨൬-ാംനു- അയച്ചു പ്രസ്തുത കത്തു താഴെപ്പോലെ:

“അഭിവാദ്യമായ ബാപ്പാജി,

അങ്ങയുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി അശ്വാസ്ഥ്യമല്ലെന്നറിയുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്താ വ്യസനിക്കുന്നു. അതു് ആ പഴയ രക്തസമ്മർദ്ദസംബന്ധമായ സുഖമുണ്ടാണെന്നും ഇപ്പോൾ സുഖം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങു് വേഗത്തിൽ പൂർണ്ണാരോഗ്യം പ്രാപിക്കുകയും, ഭാരതമാതാവിനു വേണ്ടിയുള്ള അങ്ങയുടെ ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ വിശ്രമത്തെ ഭംഗിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഏഴുത്തയശ്ശേണിവിനത്തിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർകാഴ്ചക്കളിൽ അങ്ങു താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടെത്തെ സ്ഥിതികളെക്കുറിപ്പു് ഒരു വാക്കു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശ്രീ. രാജകുമാരി അമൃതകേശർ ഇന്നലെ രാവിലെ ഇവിടം വിട്ടു. ഇവിടെവെട്ടു് അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിപ്പു് അവർ അങ്ങയോടു് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാണം. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സമസ്തകളായ സ്ത്രീകളിൽ ഒരാളാകുന്നു രാജകുമാരി. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കാൻ അവർ ആകുന്നിടത്തോളം യത്നിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയപ്രദമായി ഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതു് അവരുടെ ശ്രമക്കുറവുകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, ഇരുക്കുങ്കികളും തമ്മിലുള്ള അത്രയ്ക്കു സുഖകരമായ ബന്ധംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഞാൻ അവരോടുത്തു ചെരുമാറിയി

രുന്ന. പലേ അഭിപ്രായഗതികളോടുകൂടിയ സന്ദർശകർമൂലം അവർക്കുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സമാധാനസംസ്ഥാപനത്തിനായി അവർ ചെയ്ത അവിശ്രാന്ത പരിശ്രമങ്ങളും ഏറിപ്പോയവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ഉത്തരവാദേരണപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിഞ്ചുപോലും കീഴടങ്ങാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറല്ല. സർവ്വദേശപ്രാതിനിധ്യമുള്ളതും ഉത്തരവാദേരണാത്മം ആത്മാത്മമായി പരിശ്രമിക്കുന്നതും ആയ ഏക സംസ്ഥാനമാണ് സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ്. മുരുകം ചില സമുദായവാദികളാണു തുടങ്ങിയത്; സംരംഭിച്ചു. ദിവാദനാട് വ്യക്തിപരമായി വിരോധമുള്ളവരായിരുന്നു അവരിൽ ചിലരെന്നതും പരമാത്മതന്നെ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച ഒരു മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ, ദിവാനെക്കുറിച്ച് ചില കുറവുകൾ ആരോപിക്കുക എന്ന അക്ഷന്താപ്യമായ തെറ്റാ അവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത് അധികാരികളെ വളരെ ക്രോധവരരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാരംഭമുതൽക്കേ പ്രസ്ഥാനത്തോടു ഗവണ്മെന്റ് അനുവർത്തിച്ച വിരോധഭാവത്താൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രേരിതമാകയാണെന്നായെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് കാർ ഒരു യോഗമെങ്കിലും കൂടുകയോ, ഒരു പ്രസംഗമെങ്കിലും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ്, ഗവണ്മെന്റ് അവരുടെ യോഗങ്ങളെ നിരോധിച്ചു. സ്വാഭാവികമായി ഇതു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുകാരെ രോഷാകുലരാക്കി.....

സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഇപ്പോൾ സാരമായ ശക്തി സമ്പാദിക്കുകയും, സാമുദായികതലത്തിൽനിന്നും വ്യക്തിപരമായ തുണവാരും, പ്രതീകാരബുദ്ധി എന്നിവയിൽനിന്നും വിനിവർത്തമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തിവികാര പ്രേരിതരായ പലരും ഇനിയും അതിലില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഏതായാലും സാമാന്യജനതയുടെ രാഷ്ട്രീയബോധം വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരാണ് ഇന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാസ്തവത്തിലുള്ള നട്ടെല്ല്. എന്നാൽ, ഇന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സാമുദായികതമില്ല. അതിനെതിരായി അവർ പ്രതിജ്ഞാപത്രം ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. സർവ്വീസിലും നിയമസഭകളിലും പിന്നോക്കസമുദായതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളെ അവർ അനുകൂലിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. മി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം അസംബ്ളിയിലെ സാമുദായികകക്ഷിയെ പിരിച്ചുവിട്ടു തൽസ്ഥാനത്തു് ഒരു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുപാർട്ടിയെ രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ അക്രമരാഷ്ട്രപരിപാലനത്തിനു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചിലർ അക്രമസംഭവങ്ങൾ കേസിത്തരത്തിന്റെ ഫലമാണ്. അതിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ല. തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സാഗങ്ങൾ കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ സമുദായവാദികളായിരുന്ന ഒരു ചെറുസംഘം ആളുകളിൽനിന്നും, പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ശക്തികൊണ്ട്, അതിശക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ഉരുവിട്ടു. അതിനു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ പിന്തുണയുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതു സാമുദായികമുന്നോട്ടോട്ടും ഉപേക്ഷിക്കുകയും,

തൃഗങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്നതുള്ള സന്നദ്ധത കാണിക്കുകയും, പൊതുവായ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനു വേണ്ടി നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്'

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച് ഒന്നാം റാലികൾക്കായി തിരുവിതാംകൂർ ക്രിമിനൽ ലാ അമൻറമെൻററാലികൾ (ഫ്രണ്ട്സ് ആഗസ്റ്റ് ൨൦-ാം) ഇതിനു തുല്യമായ തീയതി) എന്ന പേരിൽ ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു അനുധാരണ ഗസറ്റ് എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയ്ക്കു വായിക്കുവാനായി അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ഇതിലടക്കംചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഈ റാലികൾക്കു നൽകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ച്, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിനെ ഒരു നിയമവിരുദ്ധസംഘമായി ഗവണ്മെൻറ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സ്റ്റേഫഞ്ചമ്മാനന്ദനം,

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അദ്ധ്യായം രവ

മഹദ് ചിങ്ങമാസം ൧൦-ാംതീയതി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്തരണീയമായ ഒരു ദിനമായി ഭാവിതല മുറകൾ പരിഗണിച്ചേയ്ക്കാം. അന്നാണു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള നിയമലംഘനോദ്യമങ്ങളെ ശക്തിയുക്തം അമർത്തുവാൻ മറോതൊരു ഗവണ്മെൻറുമെന്നപോലെതന്നെ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെൻറും സന്നദ്ധമായി. അതിലേയ്ക്ക് എക്സിക്യൂട്ടീവിനു വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്ന രൂക്ഷമായ പല വകുപ്പുകളും ഉൾപ്പെടുത്തി മഹദ്-ലെ ഒന്നാംഠതു ലേഷണെന്ന പേരിൽ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു വിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിളംബരമനുസരിച്ചു ഗവണ്മെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ്, യൂത്ത്ലീഗ് എന്നീ സംഘടനകൾ നിയമവിരുദ്ധസംഘങ്ങളായി ഗവണ്മെൻറു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മഹദ്-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷന്റെ ഓരോ പ്രതികര ചിങ്ങം ൧൦-ാംനു- രാവിലെ പോലീസധികാരികൾ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാർക്കയച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കാര്യപരിപാടിയിൽ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് യാതൊരു വ്യതിയാനവും വരുത്തിയില്ല. ചിങ്ങം ൧൦-ാംനു- വൈകുന്നേരം തിരുവനന്തപുരത്തു കടൽപ്പുറത്തു ബഹുസംഗ്രം ജനങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഒരു മഹായോഗത്തിൽവെച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻറ് മി. പട്ടം താണുപിള്ളയും മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസും നിയമലംഘനംചെയ്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. അന്നത്തെ സാധാരണത്തിൽത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും നിയമനിഷേധയോഗങ്ങൾ നടത്തി നേതാക്കന്മാർ സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറ് എല്ലാ നിയമലംഘകന്മാരേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി മഹദ്-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷണെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി.

ഫ്രാൻസ് ചിങ്ങം ൧൩-ാംതീയതി ശംഖംമുഖം കടൽപ്പുറത്തുവെച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ രണ്ടാമത്തെ നിയമലഘന മഹായോഗം നടന്നു. അന്നു പോലീസുകാർ യോഗം തടയുന്നതിനുവേണ്ടി കടൽപ്പുറത്തേയ്ക്കു മലവെള്ളംപോലെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബഹുസംഖ്യ ജനങ്ങളെ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും തടഞ്ഞുനിർത്തി. ജനക്കൂട്ടം പെരുകി നിയന്ത്രണാതീതമായിത്തീർന്നതോടുകൂടി പോലീസുകാർ ഒരു ലാത്തിപ്രയോഗം നടത്തി. അടിയേറു ജനങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചിരുകയാണിത്. അനന്തരം അതിഭയങ്കരമായ ഒരു കല്ലേറ നടന്നു. ഡി. എസ്സ്. പി.-യുടെ കാർ അഗ്നിക്കിരയായി. ചങ്ങനാശേരി കല്ലേറും ലാത്തിപ്രയോഗവും നടന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ മെ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ, കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്നിവരാൽ അനഗതനായി കടൽപ്പുറത്തു ചെന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം തുറമുഖം വരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ച് ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അതിവിപുലമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി. കടൽപ്പുറത്തുള്ള ഓരോ മുക്കുവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലും കയറി അദ്ദേഹം തെളിവുകൾ ശേഖരിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി, മെ. രാമചന്ദ്രൻ, കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്നിവർ മൂന്നു പേരും ഒപ്പിട്ട് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും, അതിലെ ഓരോ വാചകവും വാസ്തവവിരുദ്ധവും തെറ്റിദ്ധാരണ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും പോലീസ് കമ്മീഷണറും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റും ഒപ്പിട്ട് ഒരു എതിർപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു മെ. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയും ജി. രാമചന്ദ്രനും അറസ്റ്റിൽപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്മേൽ മാത്രം ഇതിനു മറുപടി പ്രയോജനമെഴുതി.

ചിങ്ങം ൧൭-ാംതീയതി തിരുവനന്തപുരത്തു വളരെ വൻപിച്ചു തോതിൽ ഒരു വിദ്യാത്ഥിപ്രകടനം നടന്നു. വിദ്യാത്ഥികളും വിദ്യാത്ഥിനികളും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. വൈ. ഡബ്ല്യു. സി. എ-യുടെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മെയിൻറോഡിൽ വെച്ചാണ് ഈ ശംഭരമായ പ്രകടനങ്ങളാരംഭിച്ചത്. മഹാരാജാവുതിരു

മനസ്സുകൊണ്ടു പതിവുപോലെ കാലത്തു് ഒൻപതു മണിക്കു പത്മനാഭസോമിക്ഷേത്രത്തിൽ ഒൻപത്തിനെഴുന്നള്ളുമ്പോൾ മെയിൻറോഡിൽ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ വരിവരിയായി നിന്നു നിന്നു, വിദ്യാത്മികളെ പോലീസുകാർ അടിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഉള്ള സങ്കടങ്ങളെ ഉണർത്തിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. കാലത്തു് എട്ടു മണിയോടുകൂടിത്തന്നെ ബഹുശതം വിദ്യാത്മികളും ഒട്ടനവധി വിദ്യാത്മിനികളും വൈ. ഡബ്ല്യു. സി. ഏ-യുടെ മുൻപിലുള്ള മെയിൻറോഡിൽ വന്നുകൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അക്ഷമരായി റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും വെയിലത്തു കാത്തിരുപ്പായി, തിരുമനസ്സിലെ കാർ അകലെ ഒഴിച്ചുതോടുകൂടി വിദ്യാത്മികൾ ഉപാചാരപൂർവ്വം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു ഭക്തിപരസ്സരം അഭിവാദനം ചെയ്തു. അനന്തരം തിരുമനസ്സിലെ കാർ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ വിദ്യാത്മികൾ അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ അതുച്ചത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി കോവിലുസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയതിനുശേഷം വിദ്യാത്മികൾ മെയിൻറോഡുവഴി ഒരു ഘോഷയാത്രയായി പുറപ്പെട്ടു വെള്ളയമ്പലത്തിൽ ചെന്നതിനു ശേഷം തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു തയ്ക്കാട്ടു മൈതാനത്തെത്തി. അവിടെവെച്ചു് ഒരു യോഗം നടത്തി ചില പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചതിനുശേഷം അവർ പിരിഞ്ഞുപോയി. ഈ ഘോഷയാത്രയിൽ ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തതായി ഒരാലോചനമുണ്ടായി. അതു സംബന്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയും ചീഫ് സെക്രട്ടറിയും തമ്മിൽ താഴെച്ചേർന്നു കത്തിടപാടുകൾ നടന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൺറവു ആഗസ്റ്റ് ൩൧-ാം-നു രാവിലെ നടന്ന വിദ്യാത്മികളുടെ ഘോഷയാത്രയിൽ നിങ്ങൾ പങ്കെടുത്തുവെന്നും, നിങ്ങൾ അതിനെ പ്രത്യേകമായി മ്യൂസിയം കിഴക്കേ ഗേറ്റു മുതൽ വഴുതക്കാട്ടു ജംക്ഷൻ വരെ നയിച്ചുവെന്നും, ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വരുവാത്തകളും ഇതിനെ സാധൂകരിക്കുന്നു. ഇതു വാസ്തവമാണോ എന്നറിയിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു.

സി. ഒ. മാധവൻ (ജേപ്പ്)

ഇതു കത്തിനു ചങ്ങനാശേരി അയച്ച മറുപടിയും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൺവു സെക്രട്ടറിയർ ഓഫ്- നിങ്ങൾ അയച്ച /൨൭൭/൨൮/൦. ടി. നമ്പർ കത്തു കിട്ടി. അല്പമാത്രമായ ഒരു പരമാർത്ഥത്തിനേൽ അതിഭീമമായ ഒരു വ്യാജം കെട്ടിപ്പുട്ടത്തിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമാണു മറുപടിയാണെന്നിരിക്കു പറയു വാനുള്ളത്. പലതിന്നു പതിനാലിന്നു മദ്ധ്യേ വയസ്സു പ്രായമുള്ള എന്റെ ചില കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ കത്തിൽ പറയുന്ന ഷോഷയാത്രകാണുവാനാഗ്രഹിച്ചു. എന്റെ ട്രൈവർ ആ സമയത്തു് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും, ഷോഷയാത്രയിൽ ഇടയ്ക്കു് അവർ പെട്ടുപോകരുതെന്ന് എനിക്കാഗ്രാഹമുണ്ടായിരുന്നതിനാലും അവരെ പാർക്കുവുവരെ ഞാൻ അനുഗമിക്കുകയും അവിടെനിന്നു ഷോഷയാത്ര കടന്നുപോകുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. ഷോഷയാത്ര പോയതിൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. അതിനായി, ജനങ്ങളുടെ വഴിയൊഴുക്കു മുക്കുവരെ ഞങ്ങൾക്കു് അവശ്യം പിന്തുടരേണ്ടിയിരുന്നു. ഇതാണു പരമാർത്ഥം. നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിലെ മറ്റു് ആരോപണങ്ങൾ അവസ്യവവു കൃത്യപരവു ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിൽ പറയുന്ന പത്രവാർത്ത ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലായൊന്നെങ്കിലും ആ വാർത്ത കളിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ അവ വെറും കളവാകുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു പ്രകടനത്തേയോ രഷ്ട്രീയകക്ഷിയേയോ നയിക്കുവാനോ ആവേശം എനിക്കുണ്ടാകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു ലക്ഷ്യമായി സി. ഐ. ഡി. റിപ്പോർട്ടുകളേയോ പത്രവാർത്തകളേയോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്താനുള്ള ആവശ്യകത ശവമുൻനിന്നുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാമെന്നും, എന്റെ മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടാകാത്തവണ്ണം പ്രത്യക്ഷമായോ സത്യസന്ധതയാടുകുടിയും അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും, കൂടി ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ഇതേവരെ അങ്ങിനെയൊരാവേശം എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാനാണു് എനിക്കിപ്പോഴിഷ്ടം.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കത്തെഴുതി.

അഭിവന്ദ്യനായ ബാപ്പാജി,

എന്റെ എഴുത്തുകളും ശ്രീ. രാമചന്ദ്രന്റെ അറസ്റ്റിനെ സംബന്ധിച്ച കമ്പിയും കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അങ്ങയുടെ പ്രസ്താവനയും അതിനു ദിവാനെൻ മറുപടിയും വായിക്കുവാനിടയായി.

.....

ഞങ്ങളെല്ലാവരും പരിതപിക്കുന്ന അക്രമത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നപക്ഷം, കല്ലറിയലും ബസ്സ് തീവെയ്പ്പും പോലീസ് പ്രേരണയും റൗഡികൾ ചെയ്തതാണെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നു. പക്ഷേ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു അന്വേഷണംകൂടാതെ, ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ, അതിലേതാണു പരമാർത്ഥമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. പക്ഷേ, ഈ സംഭവങ്ങൾ പട്ടാപ്പകൽ അനേകം പോലീസ് കാരുടേയും പട്ടാളക്കാരുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്നിട്ടും അവയിലൊന്നെങ്കിലും തടയുവാനോ ഒരു കുറവാളിയെയെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനോ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് അതുകൊണ്ടായി അങ്ങേയ്ക്കു തോന്നുന്നില്ലേ? സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുമായികൂടാതെ പറയുന്നത്, പോലീസുകാരും അവരോട് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരുംകൂടി ഈ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു പോലീസുകാർ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല എന്നാണ്. ഈ സമാധാനം എത്രത്തോളം സ്ഥിരമാണെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. കൊല്ലായോഗത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ലാത്തിയടിക്കറിയായിത്തീർന്ന ഒരു വാളൻറിയർ ഹിന്ദുലേഖകനായുള്ള ഒരു മൃതദേഹസംഭരണത്തിൽ പറയുന്നത് (ഇതു സെപ്റ്റംബർ ൪-ാംനാളിലെ ഹിന്ദുവിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.) പോലീസുകാർ കല്ലറിയുന്നത് ആയം കണ്ടുവെന്നാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സോഗങ്ങളിൽ നിന്നും സാധാരണ കേൾക്കാറുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തും യോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും നടക്കുന്നു. എന്നാൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത കറവാണു്. യോഗങ്ങളെ ബലപ്രയോഗത്താൽ പിരിച്ചുവിടുകയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ നയമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതു വെടിവെപ്പിലും നിർദ്ദാഷികളുടെ മരണത്തിലും പശ്ചാത്താപമുണ്ടാകുന്നു. കൊല്ലായോഗത്തിനുശേഷം, കോട്ടയത്തിന് അഞ്ചു മൈൽ അകലെയുള്ള പുതുപ്പള്ളിയെന്ന സ്ഥലത്തു വെടിവെയ്പ്പുണ്ടായി. ഒന്നു രണ്ടോ പേർ മരിച്ചു; ചിലർ പരുക്കേറ്റു. ക്ലിപ്തമായ എണ്ണം അറിയാൻ കഴിയില്ല.... അറസ്റ്റ് ചെയ്തവരും വരികുവാൻ സന്നദ്ധരായവരുടെ സാധ്യ ഇപ്പോൾതന്നെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കയും, ഭിമസംപ്രതികൂടിവരികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് എല്ലാ കുറക്കാരെയും പ്പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ അവയ്ക്കു കൂടുതൽ ജയിലുകൾ പണിയേണ്ടിവരും. സംസ്ഥാന സൈന്യധീപനം, ഇതിന്റെ ഉത്തരവുയിൽനിന്നു വരുത്തിയ ഏഷ്യൽ സി. ഐ. ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥനും മുഖാന്തിരം മിനിഞ്ഞാണു സന്ധിസംസാരമുണ്ടായിരുന്നു. ൧. ഭിമാനെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കണമെന്നും, ൨. സിവിൽനിയമലംഘനം നിറുത്തണമെന്നും, ൩. ജനകീയാക്രമത്തിനു വ്യസനം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും സി. ഐ. ഡി. ആഫീസർ പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു. പുതിയ വിളംബരവും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു നോട്ടീഫിക്കേഷനും പിൻവലിക്കയും രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ വിടുകയും സമാധാനപരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാൺഗ്രസ്സിനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യാമെങ്കിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന നേതാക്കളോരെ ഉപദേശിക്കുമെന്നു പുറമേയുള്ള കാൺഗ്രസ്സുകാർ വാശനാ ചെയ്തു. സന്ധിസംസാരഫലമായി ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ക്ലപ്പ്)

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

മുഹൂർത്ത കന്നിമാസം ൧-ാം-നു- പതിവിനു വിപരീതമായി നേരം പുലരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ചങ്ങനാശേരി നിദ്രയിൽ നിന്നുണർന്നെഴുന്നേറ്റു നിത്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തി ആഫീസിലിരുന്ന് അതിതിടുക്കത്തിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്നദ്ദേഹം കൊല്ലത്തു താമസമാണ്. ഭാര്യയും കൂടെത്തന്നെ യുണ്ട്. തോമസ്സ് സ്റ്റീഫൻ ആൻഡ് കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായ അദ്ദേഹം കമ്പനിസംബന്ധമായി അനുവരെ ക്സിഗ്നിക വന്നിട്ടുള്ള ജോലികൾ തിടുക്കത്തിൽ ചെയ്തുതീർക്കുകയാണ്. അതിനിടയ്ക്ക് ഒരു ഭൃത്യനെ സമീപത്തു വിളിച്ചു യാത്രയ്ക്കുള്ള പെട്ടി ഒരുക്കുവാൻ ആജ്ഞ നൽകി. വിശ്വസ്തനായ ഡ്രൈവർ നാരായണപിള്ളയെ വിളിച്ചു വരുത്തി ഒരു ടീഷ്യാ തയ്യാറാക്കിയവശ്യമുള്ള പെട്രോൾ നിറച്ചു വണ്ടി തയ്യാറാക്കി നിൽക്കുന്നവനാവശ്യപ്പെട്ടു. യാത്രയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതൊന്നും ഭാര്യ അറിയുന്നില്ല. ജോലികൾ തീർത്തു യാത്രോദ്യുക്തമായ വേഷത്തിൽ ആഫീസിലിരുന്നുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ഭാര്യയെ സമീപത്തു വിളിച്ചു. അഭൂതപൂർവ്വമായ നടപടികളും ജോലി തിടുക്കവും കണ്ട ഭയാശങ്കകളോടുകൂടിയാണ് മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ആഫീസ് മുറിയിൽ കടന്നുചെന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കൃത്രിമമായ ഭാവവും അത്ഭുതപൂർവ്വമായ പുഞ്ചിരിയും അദ്ദേഹം എന്തോ തന്നിൽനിന്നു മറയ്ക്കുവാൻ ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായി മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾക്കു തോന്നി. ഭാര്യയെക്കണ്ട യുടൻ ചങ്ങനാശേരി നേരത്തെ എഴുതിത്തയ്യാറാക്കി കൈവശം വച്ചിരുന്ന ൧൨൦൦ രൂപയുടെ ഒരു ചെക്ക പുറത്തെടുത്ത് അവരെ ഏല്പിച്ചു. “ഇതെന്തിനാണ്” എന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിസംഭ്രമത്തോടെ ചോദിച്ചു. “രണ്ടു മൂന്നു മാസത്തെ ചിലവിനുള്ള പണം കൈവശമിരിക്കട്ടെ” എന്നു മാത്രമാണദ്ദേഹത്തിനു മറുപടി പറഞ്ഞത്. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു യാതൊരാലോചനയും കൂടാതെത്തന്നെ കാര്യം മഴുവൻ ഒരു തൊടിയിടകൊണ്ടു മനസ്സിലായി. “അങ്ങു ജയിലിൽ പോക

വാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്” എന്നവർ അടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഉല്ലാസത്തോടും ഖേദത്തോടുംകൂടി ഒരൊറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞുതീർത്തു. “തീർച്ചയില്ല, സമാധാനമായിരിക്കട്ടെ” എന്നു മാത്രം അലോക്കിയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം ക്വാറിൽ ചെന്നു കയറി ഡ്രൈവറോടു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു വണ്ടിവിട്ടു പോകുവാനാജ്ഞാപിച്ചു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടി വണ്ടി ട്രഷിയിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ നീശ്ചലമായി നിന്നിരുന്നതിന്നു നോക്കുവാനല്ലാതെ മറൊന്നിന്നും മിസ്സസ് ചങ്ങനാശേരി ശക്തയായില്ല.

ചങ്ങനാശേരി അന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുകയാണ്. ഗവണ്മെൻറു സുപ്രസിദ്ധമായ ‘മലയാളമനോഹരമാ’ പത്രത്തിന്റെ ലൈസൻസ് ക്യാൻസൽ ചെയ്യുകയും പ്രസ്സുകൾക്കെടുക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ കോട്ടയത്തെ പൌരന്മാർ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ മഹായോഗത്തിലാദ്യക്ഷണം വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ വെച്ചോ യോഗാനന്തരമോ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. രാജ്യമെങ്ങും നിയമനിഷേധങ്ങളും മറ്റു പ്രകടനങ്ങളും വൻപിച്ചു തോതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആവേശഭരിതരായ ജനങ്ങൾ ജയിലിലേയ്ക്കു് ഇറച്ചുകയറുന്നു. ജനപക്ഷത്തുനിന്ന് അക്രമങ്ങളും ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നു ലാത്തിപ്രഹരങ്ങളും വെടിവയ്പും നടക്കുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തു് അസ്വസ്ഥത വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു പ്രതികൂലഭാവത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ നിയമവിരുദ്ധ സംഘടനയായ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നടത്തുന്ന വിലാപസകപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണ് ഗവണ്മെൻറു കരുതിയിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനകളെല്ലാംതന്നെ നിഷ്പക്ഷനിലയിലുള്ളവയാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പങ്കാളിയാണെന്നാണ് ഗവണ്മെൻറു ധരിച്ചിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള കിംവദന്തികൾ നാടങ്ങും

പ്രവരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തേ യോഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറസ്റ്റിൽ കലാശിക്കുമെന്നു ന്യായമായി അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടാണ് യോഗത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം കമ്പനിജോലികൾ ചൂത്തിയാക്കിയതും, ഏതാനും മാസത്തെ ചിലവിനുള്ള പണം ഭാര്യയെ ഏല്പിച്ചതും. എങ്കിലും അപ്പോഴും നിയമലംഘനം ചെയ്യണമെന്നദ്ദേഹത്തിനുദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രതിഷേധ മഹായോഗം കോട്ടയത്തെ പെരുന്നാരുടേതെന്നു പ്രത്യേകം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമുള്ളതായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. നിർദ്ദോഷകരവും നിയമദത്തവുമായ പെരുന്നാവകാശം പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സാധാരണ ഗുണത്തിൽനിന്നു പിന്മാറുവാൻ ജയിൽവാസഭീതി അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചില്ല. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ, വേണ്ടിവന്നാൽ ജയിൽവാസമനുഭവിക്കാനും അദ്ദേഹം തികച്ചും സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

മദ്രാസ് സിവിൽ ലിബർട്ടീസ് യൂണിയന്റെ അന്നത്തെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന ക്യാപ്റ്റൻ നിംബ്ക്കർ ചങ്ങനാശേരിയോടൊന്നിച്ച് അന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ നിയമലംഘനസംരംഭങ്ങളെ തടയുവാൻ നൂതനമായി നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ പെരുന്നസാധാരണ പ്രയോഗിക്കുവാൻ പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ മദ്രാസ് സിവിൽ ലിബർട്ടീസ് യൂണിയന്റെ നിയോഗമനുസരിച്ചു ക്യാപ്റ്റൻ നിംബ്ക്കർ തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കോട്ടയം വൈ. എം. സി. എ. കെട്ടിടത്തിലാണ് പ്രതിഷേധമഹായോഗം നടന്നത്. ഗംഭീരമായ അന്നത്തേ പൊതുയോഗം സമാധാനമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. പത്രലൈസൻസ് റദ്ദുചെയ്തതിൽ പ്രതിഷേധവും, ഫ്രീ-ലേ മ-റഗുലേഷൻ പിൻവലിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയും, അടങ്ങിയ രണ്ടു പ്രമേയങ്ങളാണ് സമ്മേളനം ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചത്. യോഗം ചങ്ങനാശേരിയെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു

പ്രമേയങ്ങൾ യഥാകാലം അദ്ദേഹം ഗവൺമെന്റിനയച്ചുകൊടുത്തു.

മി. നിംബ്ക്കറുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനം മറ്റൊരു സന്ധിയാലോചനയ്ക്കു വഴി തെളിച്ചു. മൺനവ സെപ്റ്റംബർ ൧൧-ാം-നു ഗാന്ധിജി ഷിഗാണിൽനിന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു താഴെ ചേർന്ന കത്തയച്ചിരുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ള,

നിങ്ങളുടെ എഴുത്തു കിട്ടിയതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അതു സഹായകമാണ്. ദയവുചെയ്തു തുടന്നു കത്തുകളയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു പതിവായി എഴുത്തു കിട്ടുന്നുണ്ടോ?

ഭിവാൻജിയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങളുടെ പ്രസക്തിയില്ലായ്മയെ തികച്ചും മനസ്സിലാക്കണം. അവയെ നിയമപ്രകാരം തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ നിരുപാധികമായി ചിന്തപ്പെടണം.

ബാപ്പ.

ഈ എഴുത്തു ചങ്ങനാശേരി മി. നിംബ്ക്കറെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം അതുകണ്ടാശ്ചര്യത്തോടെ തിരിച്ചു. ഗവൺമെന്റും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ അഭിമാനകരമായ ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഈ കത്തു മതിയായ അടിസ്ഥാനമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതിലേയ്ക്കുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹകരണമഭ്യർത്ഥിച്ചു. സമാധാന കാംക്ഷിയായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി നിസ്സന്ദേഹം അതു നൽകാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിംബ്ക്കറുമൊന്നിച്ച് അടുത്ത ദിവസംതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. മി. നിംബ്ക്കർ ഭിവാൻജിയെ സന്ദർശിച്ചു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളാരെ ജയിലിൽ ചെന്നു കണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്തുവാൻ അനുമതിവാങ്ങി. അനന്തരം മി. നിംബ്ക്കറും ചങ്ങനാശേരിയും ഒന്നിച്ചുതന്നെ ജയിലിൽ ചെന്നു മെ. പട്ടം താണുപിള്ള, റി. എം. വർഗ്ഗീസ്, ജി. രാമചന്ദ്രൻ, വി. കെ. വേലായുധൻ എന്നിവരെക്കണ്ടു സന്ധിയാലോചനകൾ നടത്തി. ഭിവാൻജിയിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിസ്സംശയം

നേമമായി അറിയണമെന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു കന്നി മൂന്നാംതീയതി മി. നിബ്കർ വീണ്ടും ദിവാൻജിയെക്കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഏഴുതി വാങ്ങി. ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനാത്മം അക്രമരഹിതവും സമാധാനപരവും ആയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ നടത്തുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിനു പ്രാതികൂല്യമില്ലെന്നും, മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ടത്തിലെ ആരോപണങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സു് നേതാക്കന്മാർ പിൻവലിക്കയും വ്യവസ്ഥാപിതവും സമാധാനപരവും ആയ രീതിയിലല്ലാതെ പ്രക്ഷോഭം തുടരുകയില്ലെന്ന് ഏകകൂയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ തടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു സന്നദ്ധമാണെന്നും, അങ്ങിനെ രണ്ടുമാസം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സു പക്ഷത്തുനിന്ന് അക്രമങ്ങളുണ്ടാകാതിരിക്കയാണെങ്കിൽ ക്രിമിനൽദേഹതിനിയമം പിൻവലിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു ദിവാൻജി നിർദ്ദേശിച്ചു വ്യവസ്ഥകൾ.

പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകളുമായി ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിബ്കറും വീണ്ടും സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരെ ജയിലിൽച്ചെന്നു കണ്ടു. ജയിലിലുള്ള എല്ലാത്തടവുകാരും, അപ്പോഴും അറസ്റ്റിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും പുറത്തു പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും ആയ നേതാക്കന്മാരും, തമ്മിൽ കൂടി ആലോചിക്കുവാൻ ഒരുവസരം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദിവാൻജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകുവാൻ സാധ്യമാകയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരുടെ മറുപടി. ഭയാശങ്കകളോടുകൂടി മി. നിബ്കർ വീണ്ടും ദിവാൻജിയെ കണ്ടു വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമാംവണ്ണം ദിവാൻജി ആ അപേക്ഷയും അനുവദിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി കന്നി ൪-ാംന- ജയിലിൽവെച്ച് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന രാഷ്ട്രീയതടവുകാർ, ലാക്കപ്പിൽ കിടന്നിരുന്നവരും അപ്പോഴും അറസ്റ്റിൽ പെട്ടിരുന്നില്ലാത്തവരും ആയ ഏതാനും നേതാക്കന്മാർ, എന്നിവരുടെ ഭീർഘമായ ഒരു കൂടിയാലോചന നടന്നു. ജയിലിൽ കൂടിയാലോചനകൾ നടക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കവിസന്ദേശമയച്ചിരുന്നു.

“സമാധാനാലോചനകൾ നടക്കുന്നു. മെമ്മോറാണ്ടം പിൽവലിക്കണമെന്നു ടിവാൻജി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഞാനും ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ചില അംഗങ്ങൾ അപകാരം ചെയ്തില്ലെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു. മി. ടി. എം. വട്ടീ സിന്റെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തി ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന മി. പട്ടം താണപിള്ളയ്ക്ക് അങ്ങയിൽനിന്നും ഒരു കമ്പി അത്യാധികം സഹായകമായിരിക്കും.”

പുറത്തുള്ള നേതാക്കന്മാരുടേയും രാഷ്ട്രീയതടവുകാരുടേയും കൂടിയാലോചനകൾക്കുശേഷം ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിംബ്കരും വീണ്ടും മി. താണപിള്ള തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാരെ ജയിലിൽ ചെന്നു കണ്ടു. ഉത്തരവാദേരണസ്ഥാപനാത്മം യാതൊരു നടപടിയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ ടിവാൻജി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളിലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവ അംഗീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും, സമരം ആരംഭിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അതു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിവരെ തുടരട്ടെ എന്നും, ആണ് അവരുടെ ആലോചനാഫലമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതെന്നും, അതുകൊണ്ടു സന്ധിയാലോചനകൾ ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഉത്തരവാദേരണസ്ഥാപനാത്മം എന്തെങ്കിലും നടപടികളാർംഭിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരുങ്ങണമെന്നു മാണുസ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു വേണ്ടി മി. പട്ടം താണപിള്ള നരകിയ മറുപടി. സന്ധിയാലോചനകൾ അങ്ങിനെ തകർന്നു പോയി. മി. നിംബ്കർ തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടു. ചങ്ങനാശേരി വിവരം ഗാന്ധിജിയെ കമ്പിമൂലമറിയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആദ്യത്തെ കമ്പിയിലെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഗാന്ധിജി മെ. പട്ടം താണപിള്ളയുടേയും വട്ടീസിന്റേയും പേരുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ജയിലിലേയ്ക്ക് ഒരു കമ്പിസന്ദേശമയച്ചിരുന്ന എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അനിഷ്ടഫലങ്ങളിലേയ്ക്കു ത്വരിതമായി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വിവരം ഗാന്ധിജിയെ ധരിപ്പിച്ചു വല്ല പരിഹാരമാർഗ്ഗവും ആരായുവാൻ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു കന്നിമാസം ൮-ാംനാ- ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഡൽഹിയിലെത്തിയതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി രണ്ടു

ദിവസം അദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിയെ നേരിട്ടു കണ്ട് അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു. ഒരു പ്രസ്താവനമൂലം സ്വാഭാപ്രായങ്ങൾ വിശദപ്പെടുത്താമെന്നു ഗാന്ധിജി സംഭാഷണമവസാനിച്ചപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയോടു പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോന്നു. ഡൽഹിയിൽനിന്നും മടങ്ങുന്ന വഴി ചങ്ങനാശേരി ബാംബേയിലിറങ്ങി. അവിടെവെച്ചുതന്നെ ആശ്ചര്യകരമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു പത്രപ്രസ്താവനയും പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഹിന്ദുപത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ലേഖകൻ ഡൽഹിയിൽനിന്ന് ആ സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി അനധികൃതവും അവാസ്തവവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സെപ്റ്റംബർ ൩൦-ാംതീയതിയിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു ദിവാൻജിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ അവർ വിസമ്മതിക്കുന്നതെന്നും, ദിവാൻജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷരും ശരിയാണെന്നും, ഭാവിയിൽ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനെ ഉപദേശിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറില്ലെന്നും, ഗാന്ധിജി ചങ്ങനാശേരിയെ ധരിപ്പിച്ചു എന്നും, ദുരഭിമാനംകൊണ്ടാണു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കാത്തതെന്നു ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു എന്നും, ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. കൂടാതെ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുകാരെ അറിയിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി നിയുക്തനായിരിക്കയാണെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി അതൃപ്തപരതന്ത്രനായിട്ടാണു് ഈ റിപ്പോർട്ടു വായിച്ചതീർത്തതു്. അസത്യസംപൂർണ്ണവും അബദ്ധജടിലവുമായ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ കർതൃത്വം ആരിലാണു ചുമത്തേണ്ടതെന്ന് എത്രമാത്രം ആലോചിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായില്ല. ഒരൊറ്റപത്രലേഖകനോടെങ്കിലും ഗാന്ധിജിയുമായി നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ പത്രറിപ്പോർട്ടിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു

കൊണ്ട് അക്രോബാർ മുന്നാംതീയതി ഗാന്ധിജി പുറപ്പെട്ടവി
ച്ചിരുന്ന പ്രസ്താവനയും ചങ്ങനാശേരിക്ക് അപ്പോൾത്തന്നെ
ലഭിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരി യാഥാത്ഥ്യങ്ങൾ വിശദീ
കരിച്ചുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. അനന്തരം
അദ്ദേഹം മദ്രാസിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. മദ്രാസിലെത്തിയതിനു
ശേഷം ഹിന്ദുവിപ്ലാർട്ടിനെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടും, അതിലട
ങ്ങിയിരുന്ന വ്യാജപ്രസ്താവനകളെ വിശദീകരിച്ചും അദ്ദേഹം
ആ പത്രത്തിന് ഒരു പ്രസ്താവന നൽകി.

ബാംബേയിൽനിന്നും ഗാന്ധിജിക്കു ചങ്ങനാശേരി അയ
ച്ചിരുന്ന കുത്തിനു താഴെ ചേർന്ന മറുപടി അദ്ദേഹത്തിൽ
നിന്നു കിട്ടി.

“പ്രിയപ്പെട്ട പരമേശ്വര,

എന്തൊരു ദുരന്തം! എനിക്കു നിർവധി പ്രതിഷേധങ്ങൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ,
ആ രാഷ്ട്രീയ ഞാനെന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. നിങ്ങളുടെ പ്രതി
ഷേധം ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു നിങ്ങൾ ആശിക്കുന്നുവോ? ഈ
കാർഷ്വലിയിനെ കൊല ചെയ്ത എന്ന വാർത്തയെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?
ബാപ്പ.

അതിനു മറുപടിയായി പെഷോവറിലായിരുന്ന ഗാന്ധി
ജിക്കു ചങ്ങനാശേരി താഴെച്ചേർന്ന കമ്പി അയച്ചുകൊടുത്തു.

“അങ്ങയുടെ എഴുത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ എഴുത്തു പ്രസി
ദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അത് അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ
ഇവിടെയുണ്ടായിരിക്കുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ അധികവും തീരും. കാർഷ്വലി
യിനെ കൊല ചെയ്ത ശരിയാണ്, വിസ്തരിച്ചു കണ്ടെഴുതുന്നുണ്ട്. പരമേ
ശ്വരൻ.”

ഗാന്ധിജിയുടെ മറുപടിയിൽ പറയുന്ന ഹരിജനിലെ
തിരുത്തു താഴെ ഉൾരിക്കുന്നു.

“തിരുവിതാംകൂറിനെക്കുറിച്ച് അക്രോബാർ വ്യാഖ്യാനംയിലെ ഹരിജനിൽ
ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്താവനയെ പരമേശ്വരിച്ചുകൊണ്ട്, താൻ
യാതൊരു പത്രപ്രസ്താവനയും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും, ഞാനുമായുണ്ടായ കൂടി
ക്കാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ആരേയും അനു
വദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ശ്രീ. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള എനിക്കെഴുതി
യിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ വിവരങ്ങൾ നൽകിയ
തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുബലം പിണഞ്ഞുപോയി എന്നുള്ള എന്റെ പ്രസ്താവന
യിലെ ഭാഗം കണ്ടു ഉടനെ അദ്ദേഹം അതിനെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു
പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. സംശയലേശമെന്നിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നി

ക്ഷേമത്തെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, എന്റെ ലേഖകന്മാർ ആക്ഷേപം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ, എന്നോടു ചോദിക്കാതെ കൂടിക്കാഴ്ചയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്ഥാവപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവിയേകം ശ്രീ. കെ. പി. പിള്ളയെപ്പോലെ സൂക്ഷ്മശീലനും ഉചിതമെന്നും അയക്കുവാൻ ഉണ്ടായിപ്പോയപ്പോൾ എന്ന് ഞാൻ വേറിട്ടു. ഞാൻ ഏഴുതിയ രീതികൾ ഏഴുതുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തോടു അന്വേഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ സമയം വളരെ സാരമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ തീരുത്തൽ ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ശ്രീ. കെ. പി. പിള്ളയെപ്പോലെ വിശ്വസ്തനായ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനോടു അദ്ദേഹം പറയാത്തതിനെ ആരോപിച്ചു, അറിയാതെയൊന്നെങ്കിലും ഞാൻ ചെയ്തതായ അനീതിയെപ്പറ്റി നിവൃത്തി വ്യസിക്കുന്നു.”

ഡൽഹിയിൽനിന്നു ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തു മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ ആറാമത്തെ സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിൽ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. പി. കെ. കുമാരൻ എം. എൽ. എ-യുടെ ഒരു കവി അദ്ദേഹത്തെ കാത്തു കിടന്നിരുന്നു. അതിതാണ്.

“കൗൺസിലിനെ ഒരു തെറ്റായ രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ അമ്പരക്കുന്നു.”

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. കുമാരനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അടുത്ത പ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. എൻ. വി. ചാക്കോയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി താഴെച്ചേക്കുന്ന മറുപടി അയച്ചുകൊടുത്തു.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. ചാക്കോ,

പ്രിയപ്പെട്ട മി. ചാക്കോ,

ഉത്തരേന്ത്യയിൽനിന്നും ഞാൻ മടങ്ങി ഇന്ന് ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന മി. കുമാരൻ ഒക്ടോബർ ൨-ാം-നു അയച്ച കവി എന്നെ കാത്തുകിടക്കുകയായിരുന്നു. മി. കുമാരൻ ജയിലിലായതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ കത്തു നിങ്ങൾക്കെഴുതുകയാണ്. ഞാനും മഹാത്മജിയുമായുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചു സെപ്റ്റംബർ ൨൦-ാം-നിലെ ഹിന്ദുവിൽ ഡൽഹിയിൽനിന്നും ‘ഒരു പ്രത്യേക ലേഖകൻ’ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ റിപ്പോർട്ടിനെ ആധാരമാക്കിയതാണ് കവി എൻ തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഹിന്ദു റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ മതിശരിയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രപ്രസ്താവന തെറ്റിദ്ധാരണകളെ നീക്കമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇനിയും നിങ്ങൾക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെ ട്രീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്.”

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ കടയ്ക്കൽ, കല്ലറ, പാങ്ങോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അക്രമം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും, ഗവണ്മെന്റ് ശരിനെ അമർത്തുകയും ചെയ്തു. അക്രമം നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി പരിഭ്രമഭരണകരുളായ പല വാർത്തകളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ വന്നെത്തി. ഒരു നിഷ്പക്ഷ നിരീക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അക്രമങ്ങൾ ൧൧-൦൦൯ അദ്ദേഹം കടയ്ക്കലിൽ പല സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ച പലരേയും കണ്ടുമുട്ടി ഭീഷ്മമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിനുശേഷം തിരിച്ചുപോന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം കണ്ടതും കേട്ടതുമായ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൫൦

മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾവാരത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു, നിയമവിരുദ്ധസംഘമായ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു വൻപിച്ച പ്രകടനം നടത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ബഹുസംഖ്യം ധർമ്മഭടന്മാർ വന്നുവേണുതും, എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി അന്നേദിവസം രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ ഗവണ്മെൻറു വിമോചിപ്പിച്ചതും, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സും, യൂത്തുലീഗും നിയമവിരുദ്ധസംഘങ്ങളാണെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം പിൻവലിച്ചതും, അതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി സമ്മേളിച്ച് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ ഗാന്ധിജിയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചതും, ദിവാൻജിക്ക്ക്കെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചതും, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അതിരറ്റ വൈമനസ്വത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു പ്രാസികൃഷ്ടൻനടപടികളാരംഭിച്ചതിനുശേഷം ജയിലിൽവെച്ച് ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതും ആയ ചരിത്രം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്.

കാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അടിക്കടി സമ്മേളിച്ച രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതിനുശേഷം അവഗാഢമായ ആലോചനകൾ നടത്തി ഒടുവിൽ രണ്ടാമതും സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാൻതന്നെ കമ്മിറ്റി തീർച്ചയാക്കി. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി ഗാന്ധിജിയുമായി നേരിട്ടു കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 'തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയക്ഷഴപ്പങ്ങൾക്കു തുഷ്ണികരമായ ഒരു പശ്ചാത്താപമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗാന്ധിജിയും ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ആ യത്നങ്ങളും സഫലമായില്ല. അതുകൊണ്ടു രണ്ടാമതും നിയമലംഘനമാരംഭിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ അദ്ദേഹവും അനഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. മീനം മരം-നിയമനിഷേധമാരംഭിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി തന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ
 ദിവാൻജിയെ അറിയിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനി-
 കയ്ക്കു പല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിയമലംഘനം
 ചെയ്തു തടവുശിക്ഷയനുഭവിച്ചു. പത്തൊൻപതു നിയമസഭാംഗ-
 ങ്ങളെ ഗവണ്മെൻറു നിയമസഭയിൽനിന്നു സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി.
 ഊർജ്ജസ്വലരായ കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരെ അപ്പോഴും
 പോലീസുകാർ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭരണപരി-
 ഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു നടപടികളും സ്വീകരിക്കു-
 വാൻ ഗവണ്മെൻറ് സന്നദ്ധമായില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ നേരി-
 ട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതമെന്ന നിലയിലാണ് സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ്
 സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. ഫൻറൻ
 ജനുവരി ൨൫-ാംനം- അദ്ദേഹം ദിവാൻജിക്കു താഴെച്ചേർക്കുന്ന
 കത്തയച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിഗതിയെക്കുറിച്ചു ചില സുപ്രധാനങ്ങളായ
 സംഗതികൾ താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഞാൻ ഈ കത്തെ-
 ഴുതുന്നത്. ആ നശിച്ച മെമ്മോറാണ്ടം പിൻവലിച്ചതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ്
 കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ഒരു രണ്ടുകനയം അങ്ങു കൈകൊള്ളുമെന്നു
 ഞാൻ ഓർമ്മയായി വിശ്വസിച്ചു. ഈ ആശയംപോലും, മെമ്മോറാണ്ടം
 പിൻവലിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സിനെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ എന്റെ സാ-
 ധിനബലം മുഴുവനും ഞാൻ ഗാസിജിയ്ക്ക് ചെയ്യുത്തിയത്. ഇപ്പോഴും
 ധൃതിനായി ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം അങ്ങയ്ക്കറിയാം. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവ-
 ശാൽ എന്റെ ആശ മലിനിച്ചിട്ടില്ല. പ്രത്യുത, താങ്കൾ വട്ടിയുക്കുവുസമ്മേ-
 ളനം നിരോധിച്ചു. (ഇതു മെമ്മോറാണ്ടം പിൻവലിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു
 വെങ്കിലും അനാവശ്യകമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.) ഇപ്പോഴിതാ,
 തടവുശിക്ഷ അനുഭവിച്ച സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറന്മാരെ നിയമസഭയി-
 ലും ബാറിലും അയോഗ്യരാക്കിയിരിക്കുന്നു. പോരാ, സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ്
 അംഗങ്ങളെ ദിനപ്രതി അറസ്റ്റ് ചെയ്തു വിന്യസിക്കാതെ കസ്റ്റഡിയിൽ
 സൂക്ഷിക്കുന്നു. കററം സമ്മതിച്ചു, ശിക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ തടവുകാര-
 ടേയും കേസുകൾ, അന്യായമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. റിപ്പോർട്ട് ചെ-
 യ്പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ തടവുകാരുടെ എണ്ണം അത്രയധികമല്ലായിരിക്കാം.
 ഇൻസ്പെക്ടർജനറൽ സമ്മതിച്ചു സംഖ്യതന്നെയും നല്ല ഒരു തുകയാണ്.
 അറസ്റ്റ്കളുടെ എണ്ണമല്ല, അവയുടെ ന്യായവും അന്യായവുമാണു
 കണക്കാക്കേണ്ടത്. ബാസ്റ്റിൽ (Bastille) കീഴടക്കിയപ്പോൾ അതിൽ
 അരു ഡസൻ ആളുകളിൽ കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
 ഇതിനു ഗവണ്മെന്റിനു സ്വന്തം കാരണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ അവയെ

അഗ്രികരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും സാധനമായിരുന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെല്ലാംപുറമേ, ശ്രീ. അ. അമ്മാലാലിയാനെ ജയിലിൽവെച്ചു സാധാരണ സ്ത്രീകൾക്കു ഉപദേശിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്തെന്നും, ജയിൽ അധികൃതരോടു പരാതി പറഞ്ഞിട്ട് ഫലമുണ്ടായില്ലെന്നും അവർ കോടതിയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനയും വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരിഹാരം നൽകി, ഈ ദൗർഭാഗ്യം പിടിച്ചു രാജ്യത്തു സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധിക്കും. ഒരു സൗഹൃദമുള്ളതും സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ശാന്തിയുണ്ടാക്കും. രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനത്തിന് മുമ്പെ നടപടികൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമാണു സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിലർ പറയുന്നത്. ഈ അപേക്ഷകളെ അനുകൂലമായി ഗവണ്മെന്റിനു പരിഗണിക്കുമോ? ഈ അപേക്ഷകൾ ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊള്ളാത്ത പക്ഷം, സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിൽ ഓഫ് കമ്മിറ്റി സിവിൽനിയമലഘനം തുടങ്ങാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികൾ അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതാവാം. ഉദാഹരണത്തിനുള്ള ഗവണ്മെൻറിന് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ദാക്ഷിണ്യത്തോടെ വീക്ഷിച്ച്, അങ്ങനെയൊരു സംഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഞാൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾമൂലം, ഗവണ്മെൻറിനെ എത്രയെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥിതിഗതികൾ വളരെ വിഷമമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നും, ഏതു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ഉദാസീനനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്കുപോലും സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയൊരു മുഖാവസ്ഥയിൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ഇതിടെയായി അങ്ങനെയൊരു ജോലിത്തരക്കുള്ളതിനാൽ അങ്ങനെയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടിന്മേലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നു കണക്കാക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അങ്ങനെയൊരു ഏല്പാഴെങ്കിലും വിളിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഏഴുതുവാൻ എടുത്ത സ്പാർട്ടാക്കിനെ മാപ്പു ചോദിക്കുകയും,

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (കുപ്പ്)

ഈ കത്തിനു ദിവാൻജി ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചു മറുപടി ഇതായിരുന്നു.

ഭക്തിവിഭാസം, തിരുവനന്തപുരം.

എൻ.എൻ. ഫെബ്രുവരി ൩.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളേ,

നിങ്ങളുടെ ഏഴുതു കിട്ടി. നിങ്ങൾ കാണുന്നപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെ തുറന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പരിപൂർണ്ണമായ അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം, മിസ്സ് അ. അമ്മാലാലിയാനെക്കുറിച്ച് മി. പട്ടാ താണുപിള്ള ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളും, “ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും അപകടം” എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും, സത്യവിരുദ്ധങ്ങളും

ണെന്ന് എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവസംഗതികൾ പൊതുജന സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, തടവുകാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവനെ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസ്യലർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളും അടിവഥാനരഹിതങ്ങളാകുന്നു. സത്യത്തേയും അക്രമരാഷ്ട്രത്തേയും ആരാധിക്കുന്നവർ ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതിൽ പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തനസമിതിയുടെ നൂ കാളങ്ങളുള്ള പ്രത്യക്ഷപരവും എനിക്ക് വിശ്വരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഉത്തരവാദരണപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചു തെളിവുകളുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രത്യക്ഷപരവും പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ കാര്യപരിപാടി, ഭരണപരമല്ലെങ്കിൽ, വിനോദപരമായിരിക്കുന്നു. പ്രായേണ എല്ലാ ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളും ഗവൺമെന്റിനടയ്ക്കുകയാണെന്നാണ് അവരുടെ വിചാരം. അതേ സമയത്തുതന്നെ എല്ലാ വിധം ചിലവുകളും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും പ്രമേയങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ചുമതലാഭാരാധത്തിനോ ആലോചനയ്ക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന നടപടിയല്ലാ ഇത്.

ഇവയെല്ലാം അവഗണിച്ചാൽ, ഞാൻ കൽക്കട്ടായിൽവെച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ ബ്രി:മാതൃകയിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയോടുത്തുവാദിത്വം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മഹാരാജാവു നിശ്ചയിക്കുമ്പോഴും നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഉത്തരവാദരണം അനുവദിക്കുക മാത്രമാണു തീരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിനെടുക്കാനുള്ള അടുത്ത പടിയെന്ന വ്യക്തത അവശ്യമാക്കുന്നു. രാജക്കുടുംബം, മൈസോർ, ബറോഡ, ഒറീസാ ഇവിടങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും, തൽക്കാലം അപ്രകാരം ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഭരണാധികാരിയെ പ്രേരണാവിഷ്കര്യോ ശക്തനാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഘടകങ്ങളല്ല. കൂടാതെ, ബ്രി: ഇന്ത്യയിലെ ഉത്തരവാദരണമെന്നു പറയുന്നതു്, കൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഭരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനെതിരായി ലഹളയുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അതു് പ്രജാധിപത്യത്തിന് നേരെ വിരുദ്ധമാണെന്നും അഭിപ്രായേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനമായി രാഷ്ട്രീയവും ധനപരവുമായ സഹായത്തിനായി, വാർദ്ധാ, അലാഹബാദ്, ഡൽഹി, കൊച്ചി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു ഭൃഷ്ടി പതിക്കുന്നതായി ഇന്നുള്ള വാസനയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന യുതൊരു രാഷ്ട്രീയപുരോഗതിയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കട്ടെ,

ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിലും, തൽക്കാലത്തേയ്ക്കും നാം അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പരസ്പരം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ (ഒപ്പ്)

ഭിവാൻജിയുടെ മരുപടി ചങ്ങനാശേരിയേ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥചിത്തനാക്കിത്തീർത്തതേയുള്ളൂ. ഫുൾ മകരം ൨൩-ാം തീയതി നിയമസഭാംഗങ്ങളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരു പെരുമഹാ

യോഗം കൂടി. യോഗത്തിലാലുക്കും വഹിച്ചതു ചങ്ങനാശേരിയ
ല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത ഉത്തേജക
മായ അലുക്കപ്രസംഗത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ്
കക്ഷിയംഗങ്ങളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയതുമൂലം “വെറും മര
ക്കൈകൾ” മാത്രമേ നിയമസഭയിലവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു
പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രസ്താവന അടുത്ത നിയമസഭാ
സമ്മേളനത്തിൽ “മരക്കൈകളുടെ ” കഠിനമായ പ്രതിഷേധ
ത്തിനു കാരണമാക്കി.

യോഗം പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അന്നു രാത്രിതന്നെ
ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലത്തെത്തി. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേ
ഹം തന്റെ സെക്രട്ടറിയെ വിളിച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺസ്സിലംഗമാ
യിച്ചേരുവാനുള്ള ഒരു രസീതുപുസ്തകം കൊണ്ടുവരുവാനാവശ്യ
പ്പെട്ടു. അതുതപരതന്ത്രനായ സിക്രട്ടറി കൊല്ലത്തു സ്റ്റേറ്റു
കാൺഗ്രസ്സ് ആഫീസിലേയ്ക്കോടി ഒരു രസീതുപുസ്തകവുമായി
അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹം അപ്പോൾത്ത
ന്നെ അവിടെവെച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിലംഗമായിച്ചേർന്നു.
അടുത്ത വണ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തുനിന്നു കേരകുഷ്ക
സംഘം സംബന്ധിച്ച ജോലികൾക്കായി ബാംഗ്ലൂർ, ഡൽഹി
മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. തിവിതാംകൂർ വിട്ടു
മ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് അംഗമായിരുന്നു
എന്നുള്ള വിവരം അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തായിരുന്ന ഭായ്പോ
ലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഭായ്പോ
ലുമുഴുതിയ കത്തിൽ മാത്രമേ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരു
ന്നുള്ളൂ.

ഈ സംഭവം ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങ
ളുടെ പാശ്ചാത്യമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ്
വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി മീനം ഫുൾ-ടൈം തിരിച്ചു നിയമനിഷേധം
ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടും,
അതു തന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കുവാനിടയുള്ള പ്രത്യാഘാത
ങ്ങളുടെ വലിപ്പം ധരിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ആ ഘട്ടത്തിലദ്ദേഹം
സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിലൊരംഗമായിട്ടു ചേർന്നത്. സുദീർഘമാ
യിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ
പോലും ഒരു നിയമലംഘനമായി അദ്ദേഹത്തെ ആരും ഭർശി
ച്ചിട്ടില്ല. രാജ്യനിയമങ്ങൾ എത്ര അനീതിപരങ്ങളാണെങ്കിൽ

കൂടിയും അവയെ ആദരിക്കയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിലും മജ്ജയിലുംകൂടി കലർന്നിരുന്നത്. വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുന്ന യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അന്നുവരെ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദ്യത്തെ നിയമലഘനപ്രസ്ഥാനത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും അതൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു ദൂരന്തമായിരുന്നു എന്നദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. കൂടുതൽ രണ്ടുകുറുമ്പിയും എളിയും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു പ്രകടമാക്കുമായിരുന്നു എന്നദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും സംഭവങ്ങളുടെ ദൂതഗതിയിലുള്ള ചലനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പുരോഭോഗത്തു തകൻ വീഴുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഹൃദയപരിശോധന ചെയ്തു നൂതനമായ ചില തത്വങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതെ ഗന്ധർവ്വമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. എങ്കിലും പഴയ സാഹചര്യങ്ങളോടും ആദർശങ്ങളോടും വിട്ടുപിരിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വൈമനസ്സും തോന്നാതിരുന്നില്ല. ചുരുപാടും അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന തീക്ഷ്ണവികാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിലേക്കിറച്ചുകയറി അവിടെ ഉരുക്കുവിപ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ഭാഗത്തു നിയമഭേദനായ ഒരുത്തമ പൗരന്റെ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ വിവേചനാശക്തിയിൽനിന്നുദ്ദീപിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ; മറുഭാഗത്തു ചുരുപാടുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യകാഹളത്തിന്റെ മാറൊലികൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയവിക്ഷോഭങ്ങൾ. ഈ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉല്ലാസനാകലമായ അഹോരാത്രങ്ങൾതന്നെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒടുവിൽ കൂലങ്കഷമായ ചിന്തയുടേയും ഭീർഘവീക്ഷണത്തിന്റേയും ഫലമായി പ്രയാണമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. ആ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ പങ്കു വഹിക്കുവാൻ കർത്തവ്യബോധമദ്ദേഹത്തെ മാടിവിളിച്ചു. ഭവിഷ്യത്തുക്കൾ പരിഗണിക്കാതെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആഹ്വാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു.

അദ്ധ്യായം ൫൧

ചങ്ങനാശേരി മഹർ കുഭമാസാവസാനത്തിൽ ഡൽഹിയിൽനിന്നു തിരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയപ്പോൾ ചീഫ് സിക്രട്ടറിയുടെ ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കത്തു് ഇതാണു്.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

താങ്കൾ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ ചെയർമാൻ പത്രങ്ങളിൽനിന്നറിയുന്നു. അതു പരമശ്രദ്ധയോടെ എന്നറിയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകണമെന്നുവേണ്ടി അറുന്നു.

എം. കെ. നീലകണ്ഠൻ (ഒപ്പ്)

ഈ കത്തിനു് അദ്ദേഹം താഴെച്ചേർക്കുന്ന മറുപടി നൽകി.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൻമൻ മാപ്പു് ൨-ാംതീയതിയിലെ ൧൫൩/൨൩/സി. എസ്. നമ്പർ എഴുത്തു കൈപ്പാറി, നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മൈസൂർ, ഡൽഹി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചാരം കഴിഞ്ഞു മാപ്പു് ൧൦-ാം-നു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴാണ് ആ കത്തു ഞാൻ കാണാനിടയായതു്. അതുകൊണ്ടാണു മറുപടിക്ക് ഇത്രയും കാലതാമസം നേരിട്ടതു്.

നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിന്റെ രൂപവും അതു നിങ്ങൾ എഴുതിയ കാരണവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സമ്മതിക്കട്ടെ. പെൻഷൻ പററുന്ന ഒരു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയുടെ നിലയിൽ മാത്രമാണു ഗവണ്മെൻറിനു് എനിക്കെഴുതാവുന്നതു്. ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാക്കു് ഒരു ജ്യോതികമായി ചീഫ് സിക്രട്ടറി കത്തുകളയയ്ക്കുക എന്റെ കാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫൈക്കോർട്ടു രജിസ്ട്രാരുമായി ചീഫ് സിക്രട്ടറിയും ഗവണ്മെൻറു ജഡ്ജിമാരും തമ്മിൽ ദിവാൻജിമുഖാന്തിരവും കത്തിടവാടുക നടത്തിവന്നു. ഇപ്പോൾ ഫൈക്കോർട്ടുജഡ്ജിമാരെ സംബന്ധിച്ചു ആ ചട്ടം നിലവിലുണ്ടു് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, പെൻഷൻ പററിയ ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാരേയും ആ നിയമം ബാധിക്കണം.

ഈ ഖുണ്ടി കാണിക്കുന്നതോടുകൂടി, എന്നിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അറിവു തരത്തിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ നിരസനം, വാദവിഷയത്തെ അകറ്റിക്കളയുവാൻ താമസമുണ്ടാക്കുവാനോ ഉദ്ദേശിക്കാപ്പട്ടതായി ഉദ്യാപ്താനം ചെയ്തേക്കാം. നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു് എന്റെ ഉത്തരം 'ഉപ്പു്' എന്നാകുന്നു. ഇതു്, മുൻപറഞ്ഞ തടസ്സത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്ന എന്നു വിചാരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

ഇതിനു വീണ്ടും ചീഫ് സിക്രട്ടറി ഇങ്ങനെ മറുപടി അയച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൺമൻ മാച്ച് മന്ദ-ാംതിയതിയിലെ നിങ്ങളുടെ ഏഴ്ത്തുകിട്ടി. പത്ര പ്രസ്താവനയിൽ കണ്ടതുപോലെ, തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഭാഗഭാക്കുകവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാ എന്ന് അറിവാൻ ഗവൺമെന്റ് ആഗ്രഹിച്ചു. ഉദ്യമമാണു ഞാൻ ഏഴ്ത്തുകിട്ടുന്തെളയായത്.

ഏഴ്ത്തുകിട്ടിന്റെ രൂപത്തിനെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയെ സംബന്ധിച്ച ചട്ടം, പെൻഷൻ പറയുന്ന ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയെ ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് വിസ്തരിക്കുന്നതാവശ്യമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഒരു നിയമം ബാധിക്കുമെങ്കിൽ, ഉദ്യോഗം ഭരിക്കുന്ന ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിക്ക് ഒരു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറാകാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഒരു സ്വകാര്യവ്യക്തിയുടെ നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കത്തിടപാടുകളെ സംബന്ധിച്ച നിങ്ങൾ ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയുടെ അവകാശങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അതുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, കുറച്ചുകാലം മുമ്പ് ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായുള്ള കത്തിടപാടുകൾ ദിവാൻജി നേരിട്ട നടത്തിയിരുന്നവകിലും, ആ നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഹൈക്കോടതിയും ജഡ്ജിമാരും, വ്യത്യാസംകൂടാതെ എല്ലാ സംസ്ഥാനയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തമ്മിലുള്ള കത്തിടപാടുകൾ സിക്രട്ടറിയേററുമുഖാന്തിരമാണു നടക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

നിങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിലെ ഒരാളാണെന്ന വസ്തുത ഗവൺമെന്റ് നോട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എം. കെ. നീലകണ്ഠൻ (ഒപ്പ്)

മുന്നറിവുരൂപത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റിന്റെ കത്തുകൾ പട്രനാശേരിയെ അസ്വസ്ഥനോ പ്രവൃത്തിരഹിതനോ ആക്കിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സത്പരശ്രദ്ധയോടെ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽനിന്നും ലഭിച്ച ആജ്ഞാപൂർവ്വമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു മീനം മന്ദ-ാംത-ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന നിയമലഘനപ്രസ്ഥാനം മാറ്റിവെയ്ക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വക്കീൽ കമ്മിറ്റി നിർബ്ബ

സ്ഥിതമായി. സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം തലുക്കാലം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഗാന്ധിജി നേതാക്കളൊരളം ഉപദേശിച്ചു.

നിരന്തരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യോഗങ്ങൾക്കും പ്രസംഗങ്ങൾക്കും ശേഷം ചങ്ങനാശേരി അല്ലകാലത്തേയ്ക്കു ചിത്രമം വരിച്ചു. അക്കാലത്തുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിൽ സിംഗിൾക്കിടയിൽ കമ്മ്യൂണിസറ്റിനെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും, ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ പത്രാധിപത്യത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന 'നവകേരളം' പത്രത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു ലേഖനമെഴുതി. ഈ ലേഖനം മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് പെൻഷൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മേമാസം ൧൭-ാം-നാണ് ഈ ലേഖനം പുറത്തുവന്നത്. മേമാസം ൧൭-ാം-നാണ് ചീഫ് സെക്രട്ടറി ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇങ്ങിനെ എഴുതിയത്.

"ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, രാജദ്രോഹകരമായ പ്രചരണവേലകളിൽ വ്യാപൃതവും, അധികാരവിധാസകവും, രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരവും, ആയ ഒരു സംഘടനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും, അതിനോടു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതിലും, നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന ശ്രമത്തെ, സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിലിന്റെ ആരംഭമുതൽക്കുതന്നെ, ഗവണ്മെന്റ് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതുകൊണ്ടായി, നിങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങളും, പ്രസംഗങ്ങളും, ഇതര പ്രവർത്തനങ്ങളുമൂലം നിങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിൽ പ്രവൃത്തികളുമായി പരസ്പരമായി യോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഗവണ്മെന്റിന് അപകീർത്തിയുണ്ടാക്കുവാനും പൊതുജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഗവണ്മെന്റിനെപ്പറ്റി അപ്രീതി ഉണ്ടാക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ അചഞ്ചലമായ പ്രചരണമോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പെൻഷൻ പറയുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും രാജഭക്തിയും സഹകരണവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനവകാശമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നിലയാകട്ടെ, ശത്രുതാപരമായി കാണുന്നു. പെൻഷൻ പറയുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗൗരവപരമായ ഒരു ഉറപ്പുള്ളതാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വാങ്ങുന്ന പെൻഷൻ പിടിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന് ഇതു മതിയായ കാരണമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയൊരു മുന്നറിവു തരാതെ നിങ്ങളുടെ പെൻഷൻ നിറുത്തുകയല്ലാതെ ഗവണ്മെന്റിനെ ശത്രുതാപരമായി കാണും."

ഇതിനു ചങ്ങനാശേരി നരകിയ മറുപടി ഇതാണ്.

“മൻമൻ മേ മഹാ-ന- നിങ്ങൾ അയച്ചു കത്തു കൈപ്പറ്റി, നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഗവൺമെന്റ് ഏനിൽനിന്നും യാതൊരു മറുപടിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാമെങ്കിലും, എഴുത്തിലുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. “ഗവൺമെൻറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ രാജഭരണകാരാളായ പ്രചരണജോലികളിൽ വ്യാപൃതവും, അധികാരവിധാസകവും രാജ്യത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരവുമായ ഒരു സംഘടനയുണ്ടു്” സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്തു സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സുപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഗവൺമെൻറിന്റെ അഭിപ്രായം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് നിയമവിരുദ്ധസംഘമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ക്രിമിനൽ ലാ അമൻറമെന്റ് ആക്ട് പ്രകാരമുള്ളതായ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ റദ്ദ് ചെയ്തപ്പോൾ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ കുറ്റങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിന് വിലിട്ടു ഏതും, അതിനെ തികച്ചും നിയമാനുസൃതസംഘമായംഗീകരിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗവൺമെന്റിന് അപകീർത്തിയും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗവൺമെന്റിനോടു് അപ്രീതിയും ഉളവാക്കുന്നതായ” പ്രചരണവേല ഞാൻ നടത്തിയിരുന്ന എന്ന ആരോപണത്തെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആദരസമന്വീതം എനിക്കു നിഷേധിക്കേണ്ടിയുചിരിക്കുന്നു. ഗവൺമെൻറിന് ഈ ധാരണയുളവാക്കിയ എന്റെ പ്രസംഗഭാഗങ്ങളേയോ ലേഖനഭാഗങ്ങളേയോ എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതു് എന്നോടു് ചെയ്യേണ്ട ഒരു നീതിയാകുന്നു. പെൻഷ്യൻ വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു രാജഭക്തിയും സമകരണവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനവകാരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനോടു് ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. പെൻഷ്യൻപറ്റി ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിലെ പൗരസഞ്ചയത്തിൽനിന്നും അവ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനവകാരമുണ്ടെന്നു പറയുവാൻകൂടി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എനിക്കറിവുള്ളിടത്തോളം, ഈ സംഗതിയിൽ രാജ്യത്തോടുള്ള എന്റെ ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിചോപവും ഞാൻ വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ ദൃഢബോധ്യവും. ഗവൺമെന്റിനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതോ ഗവൺമെൻറിനോടുപ്രീതി ജനിപ്പിക്കുന്നതോ ആയി ഒന്നാതന്നെ ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഗവൺമെൻറിന്റെ നേരേയുള്ള എന്റെ നില ശത്രുത പരമല്ല, പിന്നെയോ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയും കലർന്നതാകുന്നു. ഉത്തരവാദരണത്തിനായുള്ള വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭം എന്റെ ജീവിതവൃത്തിയായിരുന്നു. ഗവൺമെന്റിനു വിരോധജനകമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചോഴും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആ പ്രവൃത്തി തുടർന്നു നടത്തുകമാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്. ആ ജോലി അരാജഭക്തമാണെന്നു ഗവൺമെൻറു വിചാരിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ പെൻഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു്, അതു നിയമഭക്ത

മല്ലെന്നു, അതിന്റെ നില നില്പു ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രീതിയേയും സന്തോഷത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു എനിക്കറിയാം. ഞാൻ ഒരു ധനികനല്ല. എന്റെ വരവിൽ പ്രധാനമായ ഒരംശം പെൻഷനാകുന്നു. അതിനാൽ, നില്പത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനാണ് എന്റെ ആശം. പക്ഷെ, എന്റെ പെൻഷനും, സ്വതന്ത്രനും സത്യവാനും ആയ ഒരു പെരുമനനായി നിലയിൽ ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടും മാനസ്യോന്മുഖിയോടും കൂടി രാജ്യത്തോടും രാജാവിനോടും ഉള്ള ധർമ്മം നിവഹിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അവകാശവും, തമ്മിൽ ഒന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന പ്രശ്നമുദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേതു സാരക്ഷീയമായിട്ടെ എനിക്കു ഗൗരവമുള്ളതു. ഗവൺമെന്റ് എന്റെ പെൻഷൻ നിറുത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ എന്നെ അറിയിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്നുപേക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ എനിക്കു കൂടുതലായൊന്നും പറയാനില്ല. നിരാകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായി എന്റെ പെൻഷൻ ബിൽ സമർപ്പിക്കുകയെന്ന ബുദ്ധിമുട്ട് എനിക്കു കൂടാതെ കഴിക്കാം. നിങ്ങളുടെ കത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുവാൻ പ്രേരിതനാകുന്നതു പെൻഷൻ പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ ഭാവിയിൽ ചെയ്യുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കുമെന്നാണ്. അതിനാൽ, ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അധികമാകുകയില്ലെങ്കിൽ, പെൻഷൻ നിറുത്തുന്നതറിയിക്കുന്ന കത്തിൽ ഞാൻ ചെറു ക്രമശേഷകളുടെ വിവരങ്ങൾ കൂടി കാണിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ഞാൻ വളരെ കൃതജ്ഞതയുള്ളവനായിരിക്കും. ആർഡർ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനവേക്ഷിക്കുന്നതിനായല്ല എന്റെ സ്വന്തം തുറക്കിക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണിത്.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

വിണ്ടും ചങ്ങനാശേരിക്കു ചീഫ് സിക്രട്ടറി ഇങ്ങിനെ യെഴുതി.

“എന്റെ മുൻ കത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും, പ്രത്യേകിച്ചു താഴെപ്പേർക്കു ഉദ്ധരണിക്കുളാട്ടുകിയതും, ഫൻറൻ മേയ്” മെ-റാ-റ-യിലെ കത്തിനു ശേഷം ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതും, ആയ ഫൻറൻ മേയ്” മെ-റാ-റ-യിലെ നിങ്ങളുടെ നവംകരളേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചും, നിങ്ങളെ അറിയിക്കുവാനുള്ളതു, ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും പെൻഷൻ പറയുന്ന ഒരു റിട്ടയർഡ് ജൂഡീഷ്യൽ ആഫീസർ എന്ന നിലയ്ക്കു നിയമവും വ്യവസ്ഥിതാധികാരവും സാരക്ഷീകുന്നതിനു നിങ്ങൾ സഹായിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, മുൻപറഞ്ഞ ലേഖനത്തിലും നിങ്ങളുടെ പല പ്രസംഗങ്ങളിലും തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിന്റെ നിയമലഘന പരിപാടിയെ നിങ്ങൾ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതായും, നിങ്ങൾ മെമ്പറായുള്ള സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ്, വ്യവസ്ഥാപിത പ്രക്ഷോഭണമല്ലാത്ത ഒരു പരിപാടിയെ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയേയും ആവശ്യകതയേയും നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായും കാണുന്നു എന്നാണ്. നിശ്ചിതമായി അസൂക്ഷ്മവും, ഗവൺമെന്റിനോടു പെരുപ്പം വിദ്വേഷവും ജനിപ്പിക്കാനും പൊതുജനങ്ങളിൽ ആശങ്കയുളവാക്കുവാനും പശ്ചാത്താപമായ ആരോപണങ്ങളും സൂചനകളുംകൂടി നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കു തട്ടെ. നിങ്ങളുടെ മാത്ര പ്രസംഗം

ഗണ്മരകൂടാതെതന്നെയും, മിൻപറഞ്ഞ ചേമ്പറം നിങ്ങൾ ഏഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു നിങ്ങളേ സംബന്ധിച്ച് അനാശാസ്യമായ ഒരു നടപടിയെന്നു ഗവണ്മെൻറിനു ബോദ്ധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, തിരുവിതാംകൂർ സർപ്പിസ്റ്റ്ഗലേഷൻ ആർട്ടിക്ലിം ൨൨൪-പ്രകാരം ഇനിയൊരു തരവുണ്ടാകുന്നതുവരെ നിങ്ങളുടെ പെൻഷ്യൻ നിരത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

പെൻഷൻ നിർത്തിവെയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി പാപ്പപ്പടയിച്ച പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മദ്രാസിലെ ഫിനാൻസ് മേയ് ൩൧-ാംനു എഴുതിയ കുറിപ്പ് താഴെപ്പറയുന്നതാണ്.

ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ലാത്ത ഒരു നടപടി.

“ഇനിയൊരുതരവ്യക്തമാകുന്നതുവരെ പെൻഷൻ നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള തീരുമാനം കൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അസാധാരണ നടപടിക്കു വിധേയമായ റിട്ടായർഡ് ഫൈനാൻസിങ്ങ് ജി. മി. ചങ്ങനാശേരി കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുമായി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന്റെ അനൗദ്യോഗിക ഞായറുത്സവ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മി. പിള്ളയ്ക്കുണ്ടെന്നു പറയപ്പെട്ട അറിവല്ലെന്നതും, അങ്ങിനെ പലരുടേയും ബഹുമാനിയ ആജ്ഞാവിരുദ്ധമായ നിഷ്പക്ഷവും നിയമപരവുമായ സ്വഭാവവിശേഷത്തോടു് അതു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു്. തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കുറ്റാരോപണങ്ങളും, അധികാരപരമായ പ്രസ്താവനകളും നിറഞ്ഞ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുണ്ടിരിക്കേണ്ട അതും തമ്മിൽ, ഈ സംഗതിയിൽ, അജഗജാന്തരമുണ്ടു്. അഭിപ്രായസമാന്തര്യത്തെ ഭയപ്പെടുത്തി അടിച്ചമർത്തുവാൻ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഇടവിധിശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് ഇദംപ്രഥമമല്ല. പഴയതായ സർ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ അക്കാലത്തെ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ നടപടിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അമേരിക്കൻപൊതുജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്തപ്പോഴായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെൻഷൻ പിടിക്കുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതും, അതിന്നു് ആ രാജ്യഭക്തരിരോമണിനൽകിയ കുറിക്കുകൊണ്ടു മറുപടിയും വായനക്കാർ കാണിക്കുമല്ലോ. അതിനുശേഷം പെൻഷൻ പിടിക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണി കേൾക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, സർ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ പെൻഷൻ നിയമത്താൽ സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. തീരുമാനം കൂർ ജഡ്ജിമാരുടെ പെൻഷൻ, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങിനെ സുരക്ഷിതമല്ല. ഏതായാലും, പെൻഷനു സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിച്ച് തങ്ങൾ അതുകൾപ്പെടുത്തണമെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

21. பித்தலையுதிர்வாயி ஸ்தலமாய அருவோபளணம் கொண்டு வரும்
 திருவிழாவுக்கு வருவதற்கு, அப்படி ஸமயாநம் பரவுவதற்கு அருவம்

ത്തിന് ഒരു അവസരം നൽകാതിരുന്നതു പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ തെളിയിക്കുമെന്നു ഗവൺമെന്റിനു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു ന്യായാസനത്തിനു മുമ്പിൽ അവ സമുപ്തിക്കുമായിരുന്നു. ഈ മാറ്റുവലംബിക്കാതെ, ഗവൺമെന്റുവാദിയുടേയും ജഡ്ജിയുടേയും നില ഒരേസമയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അനഭിലഷണീയമായ ഒരു അഭിപ്രായം സംഭവമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കുന്നു. ലേഖനങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രസംഗങ്ങളിലാകട്ടെ, സിവിലൈസേഷനാലംകൃതനെക്കാൾ അനുകൂലിക്കുയാ പ്രത്യക്ഷസമരം ആവശ്യമായയ്ക്കുമെന്നു പറയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു മി. പിള്ള ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയാവുന്നവർക്ക് ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല. ഗവൺമെന്റ് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ചിടത്താലും അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്, ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾമൂലം പൊതുജനമനസ്സ് അത്യന്തം പ്രഷ്ഠയായിട്ടുള്ളതിനാൽ, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ച് ഈ പ്രസ്താവങ്ങളുടെ സത്യാസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു താൻ നിർദ്ദേശിക്കുമാത്രം ചെയ്തവന്നാണ്. സാമ്പ്രദായികമായി നിയമസംഹാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിട്ടുള്ള മി. പിള്ള ഉത്തരവാദിത്തവുമുള്ള ഒരു നേതാവുണ്ടെന്നു ചാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവയുടെ മിതത്വത്തിനും വ്യവസ്ഥാപിതമനോഭാവത്തിനും ഗണനീയത ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊരു നേതാവിനെ സാമ്പ്രദായിക ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നടപടി, സിവിൽനിയമലംഘനം നിറത്തിവെച്ച് ഉത്തരവാദിഭരണസമ്പ്രദായവും വ്യവസ്ഥാപിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഗാസിജിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ചെയ്ത തീരുമാനത്തെ തുടർന്നു ഗവൺമെന്റ് ഒന്നും ചെയ്യാത്തതിൽ സംസ്ഥാനത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള കാനിയായ അസംതൃപ്തിയെ വർദ്ധമാനമാക്കുതിരിക്കയില്ല. മി. പിള്ളയ്ക്കുതിരായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടി തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് റദ്ദ് ചെയ്യുമെന്നും, കൂടാതെ, ജനനേതാക്കന്മാരുമായി ആലോചിച്ച് ഭരണപരമായ പുരോഗതിക്ക് ഉടൻതന്നെ മാറ്റങ്ങൾ ആരായുമെന്നും ഞങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു."

ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷൻ നിർത്തൽചെയ്തതിനെപ്പറ്റി മലയാളപത്രങ്ങൾ പ്രായേണ മൌനം ഭീക്ഷിച്ചതേയുള്ളൂ. മി. രാമചന്ദ്രന്റെ നവകേരളം ഭീർഷമായ ഒരു മുഖപ്രസംഗമെഴുതി.

ഇതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദം രാജിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും ഗാസിജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം രാജി പിൻവലിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨൨

പെൻഷൻ നിർത്തൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറിയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള കുറിപ്പ് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അസംഗതമായിരിക്കയില്ലല്ലോ!

ഫെർ ഇടവം ഫന്ന.

ഇനിയൊരുത്തരുവുണ്ടാകുന്നതുവരെ എന്റെ പെൻഷൻ നിർത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഗവണ്മെന്റത്തരവ് ഇന്നു കാലത്തു് ആറു മണിയ്ക്കു് എനിക്കു കിട്ടി. ഞാൻ നിയമ നിഷേധപ്രാധാന്യത്തോടു സഹകരിച്ചു എന്നും, നവകേരളത്തിൽ രാജദ്രാഹവരമായ ലേഖനം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു എന്നും, അതാണു് ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ കാരണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഉത്തരവും അതോടൊന്നിച്ചുള്ള രേഖകളും ഫയലിൽ ചേർത്തു്. കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു കൊല്ലത്തു പോയി കമ്പിനിസംബന്ധമായ ജോലികൾ ചെയ്തു. മദ്രാസ് ഖയിൽപ്രതിനിധി ഒരു പ്രസ്താവന വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. നാളെ കാലത്തു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

സ്റ്റോഭരഹിതനും നിഗ്രഹചിത്തനും ആയ ഈ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് ഈ സംഭവമുണ്ടാക്കിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊരു തെളിവുകളും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. ചുരുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സാഭ്യങ്ങളേയും, നേരിട്ട് ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളേയും സ്വജീവിതാനുഭവങ്ങളേയുംകുറിച്ചു ബുദ്ധിപ്രധാനവും വികാരപരവും ആയ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും യാതൊരാളിപ്പോഴൊക്കെയും ആത്മാർത്ഥമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ പെൻഷൻ നിർത്തൽ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെപ്പറ്റി ചേർത്തുകാണുന്ന സംക്ഷിപ്തമായ ഈ കുറിപ്പ്, അതു കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു സംഭവമായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ, എന്നല്ലാതെ എന്താണു് പെട്ടിവാക്കുന്നതു്. ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പുകൾ ഫയലിൽ ചേർത്തിട്ട് അസാധാരണമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ അദ്ദേഹം കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു കൊല്ലത്തു പോയി കമ്പിനിസംബന്ധമായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഒരു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് നിവേദകസംഘം വീണ്ടും ഗാന്ധിജിയെ സന്ദർശിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശാനുസരണം ദിവാൻജിയുമായി നേതാക്കന്മാർ സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളാരംഭിച്ചതും, അക്കാലത്തുതന്നെ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാഷികസമ്മേളനം കരുനാഗപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതും, യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതികൾമൂലമതു മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്ന ഗവണ്മെൻറു നിർദ്ദേശിച്ചതും, സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്തുത നിർദ്ദേശം വിഗണിച്ചതും, വീണ്ടും ഗവണ്മെൻറുമായി സംഘട്ടനമുണ്ടായതും എല്ലാം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് ചരിത്രങ്ങളാണ്. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെത്തന്നെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുവാൻ പശ്ചാത്തമമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ നേതാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉരുവിപ്പിച്ചു വാഷികസമ്മേളനത്തിലെ ആലോചനായോഗങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഇടപെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുനാപരമായ നടപടികളും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളുംകൊണ്ട് ഐക്യം സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന പ്രമേയം ചങ്ങനാശേരി ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടെ പിൻതാങ്ങി. ആ പ്രമേയം അന്നത്തെ സമ്മേളനം തിരസ്കരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനതന്നെ തകർന്നുപോയേനെ. അന്നത്തെ തീക്ഷ്ണമായിരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രമേയം പരാജയപ്പെട്ടേയ്ക്കുമെന്ന ഭയം പ്രവർത്തകസമിതിയിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ ഒരു ഭീഷണിയെന്നുപോലെ അവരുടെ രാജിക്കത്തുകൾ കീഴയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാർഷികം : ഗവണ്മെൻറു നിരോധനാജ്ഞകൾകൊണ്ടു തടഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സമ്മേളനത്തിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറും സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച പൂർവ്വധികം വർദ്ധിച്ചു. യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതികൾമൂലമുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ എടുത്തു കാണിച്ചു ഗവണ്മെൻറു സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നിർത്തിവെച്ചു. ഇതു കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കി പ്രക്ഷോഭണത്തിനു വളംകൂട്ടി. പ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള

യോഗങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്ത് ആരംഭിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് രാജ്യരക്ഷാനിയമമനുസരിച്ച തുലാമാസം ൧൩-ാംനാ- മി. പട്ടം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏതാനും നേതാക്കളാറെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു തടങ്കലിൽ വച്ചു. അതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി രോഗഗ്രസ്ഥനാകുന്നതുവരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം തുലോം സംക്ഷിപ്തമാണ്. കേവലം ആറു ദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണ് അതിനുശേഷം പരിപൂർണ്ണമായ ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നത്. “കാപ്പി കഴിഞ്ഞു, ആഫീസിൽ പോയി ജോലിചെയ്തു” എന്നുള്ള ഒരാവർത്തനം മാത്രമാണ് ഈ ആറുദിവസങ്ങളിലും തുടച്ചയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ കാണുന്ന കറിപ്പകൾ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രക്ഷുബ്ധമായ വികാരങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രകൃത്യാ മിതഭാഷിയായ അദ്ദേഹത്തെ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു മൗനം ബാധിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. തന്റെ അവസാന രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനത്തെ, സാഹസികമെങ്കിലും യുക്തിപൂർവ്വമായ അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാനുള്ള അവസരം സമാഗതമായി എന്നദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. അന്നുവരെയുള്ള രാഷ്ട്രീയമായ സകല സാഹചര്യങ്ങളേയും വിട്ടുപിരിയുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാരീരികശക്തിയെ അടിമുതൽ മുടിവരെ ഉലച്ചിരിക്കണം. ആ വികാരഗതികളെപ്പറ്റി അനന്തരസംഭവങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അഭ്യൂഹങ്ങളല്ലാതെ മറെറാന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറി തുലാമാസം ൨൨-ാംതീയതി എന്നേയ്ക്കുമായവസാനിക്കുന്നു. അന്നുനുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഓരോ ദിവസവും രാത്രി ഉറങ്ങുവാൻ പോകുന്നതിനു മുൻപായി വളരെ ഭംഗിയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതു ദിനചരിത്രപോലെ കൃത്യമായി അദ്ദേഹമാചരിച്ചുവന്ന ഒരു പരിപാടിയായിരുന്നു. ദീർഘമായ ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മിക്കസംഭവങ്ങളും ഈ ഡയറിയെ ആസ്പദമാക്കി ഏഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. തികച്ചും പ്രക്ഷോഭജനക

മായ ഒരു പ്രമാണമാണത്ര. ഇന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഭവങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും അദ്ദേഹങ്ങളും ഈ ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളും ചിന്താഗതികളും, ലോകസംഭവങ്ങളേയും ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളേയും വ്യക്തികളേയുംകുറിച്ചുദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും, അറിയണമെങ്കിൽ ഈ ഡയറി ഒരാവർത്തി വായിച്ചു മതിയാവൂ. രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ ഈ പ്രമാണം പരസ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാലം സമാഗതമാകുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

൨൨-ാം-നു- ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചെത്തി. ൨൩-ാം-നു- മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുനാളാഘോഷമായിരുന്നു. ഒരുറച്ച രാജഭക്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നു പ്രഭാതത്തിൽ കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു തിരുനാൾ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ കോട്ടയ്ക്കു കത്തു പോയിരുന്നു. എഴുന്നള്ളത്തു കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. അനന്തരം അഞ്ചു മണിയോടുകൂടി സായാഹ്നസവാരിക്കിറങ്ങി. എന്നാൽ പതിവിനു വിപരീതമായി അന്നദ്ദേഹം അഞ്ചു മിനിറ്റിനകം തിരിച്ചുവന്നു ശയനമുറിയിൽ പോയി മെത്തയിൽ കയറിക്കിടന്നു. അത്ര പൂർവ്വമായ ഈ നടപടി കണ്ടു് ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ഭാര്യയും പുത്രിയും ശയനമുറിയിലോടിയണഞ്ഞു കാരണമന്വേഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കുമുറിയാടിയില്ല. സംഭ്രാന്തചിത്തയായ മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ള അദ്ദേഹത്തെ കലുക്കി വിളിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും ക്ഷീണകാരണമെന്താണെന്നന്വേഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്പോഴും നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരി ബോധരഹിതനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, സംഭാഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഡാക്ടർ വന്നു പരിശോധിക്കുകയും, രോഗം രക്തസമ്മർദ്ദമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരാഴ്ചയിലധികം ചങ്ങനാശേരി ബോധരഹിതനായിത്തന്നെ കിടന്നു. ഫിക്സിസ്കൾ മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ബോധം

തിരിച്ചുകിട്ടിയതിനുശേഷവും അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡാക്ടർ എൻ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സാവിധികളും ഭാര്യയുടെ നിരന്തരമായ പരിചരണവുമാകൊണ്ട് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും രോഗത്തിന്റെ ആചൽഘട്ടം കടന്നുകൂടി. രോഗാരംഭത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയിരുന്നു. രോഗം അല്പം സാവകാശമായതിനുശേഷവും ഈ വിസ്മൃതി അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. അക്കങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളുമെന്തവേണ്ട ഭാര്യാപത്രാടികളുടെ നാമധേയങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയിരുന്നു. സന്ദർശനമാരെ നേരിട്ടുകാണുമ്പോൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ പേരുകൾ ഓർമ്മവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. രോഗംതുടങ്ങി ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവ്യക്തമായി ചില വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അതിനുശേഷം ആയുർവ്വേദചികിത്സകൾ ആരംഭിച്ചു. അഞ്ചു മാസം തുടർച്ചയായി ആയുർവ്വേദചികിത്സകൾ നടത്തിയതിനുശേഷം ഓർമ്മയും സംസാരിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും അല്പമായി തിരിച്ചുകിട്ടി എങ്കിലും അപ്പോഴും തുടർച്ചയായി ഒരു വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു സംഭാഷണം ചെയ്യുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സംഭാഷണവിഷയം ഇടയ്ക്കു മറന്നുപോകയും പൂർവ്വാപരബന്ധമില്ലാതെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുക അപ്പോഴും സാധാരണമായിരുന്നു. അസാധാരണമായ ഓർമ്മശക്തിയും അനൂനമായ യുക്തിബോധവുമാകൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതനായിരുന്ന ആ ബുദ്ധിസമ്പന്നന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ മസ്തിഷ്കത്തിന് അപരിഹാസ്യമായ ഏതോ ഹാനി സംഭവിച്ചുപോയിരുന്നു. മരണപത്ര്യാന്തം ആ ടൈൽബലൂത്തിൽ നിന്നു പരിപൂർണ്ണമായ മോചനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു മില്ല.

അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉത്തരവാടരേണപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റേയും, അറസ്റ്റുകളുടേയും, മററനിയ്ക്കുസംഭവങ്ങളുടേയും മാറൊലികൾ നിരന്തരമായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തന

ഷളിൽ ചങ്ങനാശേരി നേരിട്ട പങ്കെടുത്തത് അക്ഷന്തവ്യമായ
 രൂപരായമായിട്ടാണു ഗവൺമൻറു കരുതിയത്. അദ്ദേഹം
 ഫൈക്കോടതിയിൽനിന്നു പെൻഷൻ പററിയ ഒരു ന്യായാ
 ധിപനായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരായത്തെ
 കൂടുതൽ ഗുരുതരമാക്കുന്നു എന്നാണു ഗവൺമൻറു വിചാരി
 ച്ചത്. എങ്കിലും ആ അപരായത്തെ യുക്തിപൂർവ്വമായ അ
 തിന്റെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന
 തിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം രോഗഗ്രസ്തനായിത്തീർന്നു എന്ന്
 ഉള്ള നിയന്തിയുടെ ഒരു വികൃതിയെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ.
 മനസ്സും ശരീരവും ഒന്നുപോലെ ഏകകാലത്തു ദുർബലപ്പെടു
 ത്തിയ ഒരു രോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നത്. ഒരു
 കാലത്തു യാതൊരു തളച്ചും കൂടാതെ അസാധാരണമായ
 ഉൾജ്ജ്വലനപലതയോടുകൂടി ഉണർന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 മനസ്സ് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് അലസവും ദുർബലവുമായി
 തീർന്നു. വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യ
 മല്ലെന്നായി. ബുദ്ധിക്ക് മന്ദത സംഭവിച്ചതോടുകൂടി കണ്ണു
 കറുക്കു കലക്കവും കാഴ്ച കുറവുമുണ്ടായി. വായിക്കുവാനാരംഭി
 ക്കുമ്പോൾ തല കറക്കവും ബോധക്ഷയവും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ
 അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക്
 ഒരു ദിവസമെങ്കിലും സായാഹ്നവർത്തമാനപ്പത്രം വായിക്കാതെ
 അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പത്രവായന
 പരിപൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തിനു പരിത്യജിക്കേണ്ടിവന്നു. മറ
 ന്തരൂപമായ ബുദ്ധിക്ക് ഇടയ്ക്കു തെളിച്ചംകിട്ടിയ ഒരുവസരത്തിൽ
 താൻ ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളോടും, വിവിധപ്രസ്ഥാന
 മങ്ങളോടും, സംഘടനകളോടും തനിക്കുള്ള ബന്ധങ്ങളേയും
 ബഹുമുഖമായ തന്റെ ചുമതലകളേയുംപററിയുള്ള സ്മരണ
 കൾ ഒരു മിന്നൽപ്പിണരെന്നപോലെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദ
 യത്തിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി. കേരകഷ്കസംഘം, ഹരിജന
 സേവാസംഘം, സ്റ്റോറുകാൺഗ്രസ്സ് തുടങ്ങിയുള്ള സംഘടന
 കൾ തന്റെ കർത്തവ്യബോധശുന്യതയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ട്
 ഒന്നെന്നായി മുന്നിൽ വന്നു നിരക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹ
 ത്തിനു തോന്നി. ഒരു നിമിഷത്തിൽ രോഗശയ്യയിൽനിന്നു
 ചാടിയെഴുന്നേറ്റു വിസ്തൃതമായ പ്രവർത്തനരംഗത്തേയ്ക്കു

സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു പാഞ്ഞുപോകുവാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ ചലിച്ചില്ല. ശരീരമിളകിയില്ല. പ്രവർത്തിക്കുവാനും ആയാസപ്പെടുവാനുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയിരുന്നു. കണ്ണുകൾ കലങ്ങി. സിരകൾ തളൻ. ചിത്തം പതറി. പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം അത്യാന്താപേക്ഷിതമെന്നു ഭീഷഗ്വരൻ അനുശാസിച്ചു. ഭാവിജീവിതം ഭീഷ്മിപ്പിക്കുവാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ സകലവിധമായ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിക്കണമെന്നു നിദ്രാക്ഷിണ്യമായി വൈദ്യശാസ്ത്രം വിധിച്ചു. ഉള്ളഴിഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധത്തെ ആധാരമാക്കി നിർബാധമായ വിശ്രമം വരിക്കണമെന്നു കുടുംബാംഗങ്ങൾ യാചിച്ചു. തെളിഞ്ഞുകിട്ടിയ ബുദ്ധിസമ്പത്തു വീണ്ടും മറഞ്ഞുപോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി ചങ്ങനാശേരി എല്ലാ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കേരകഷ്കസംഘം, ഹരിജനസേവാസംഘം, ഫിനിപ്രചാരസഭ, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് എന്നീ സംഘടനകളിൽനിന്നു രാജിവച്ചു, ഗാന്ധിജീവിതത്തിലെ വിജനതയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തിരോധനം ചെയ്തു. സുഭീഷവും, സംഭവബഹുലവും, വിശ്രുതവുമായിരുന്ന ഒരു പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ പരമസമാപ്തിയായിരുന്നു അത്. ആ നിമിഷമുതൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അടയ്ക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു വിടവു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അസാധാരണമായ സംഘടനാചാതുര്യംകൊണ്ടും, ആത്മാർത്ഥമായ സേവനത്തോടുകൂടിയും, അന്യാദൃശമായ പരിവക്തവ്യതകൊണ്ടും മൂന്നു വ്യാഴവട്ടങ്ങളോളം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ ഭാസുരമാക്കിത്തീർത്ത അവിസ്തരണീയനായ ഒരു നേതാവു ജനപക്ഷത്തേയ്ക്കു നഷ്ടമായി. ആ നിമിഷമുതൽ മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മൃത്യുവിന്റെ നിഴലുകളിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. പ്രവൃത്തിരഹിതമായ ജീവിതം മരണത്തോടു തുല്യമാണെന്നു കരുതുന്ന അപൂർവ്വം ചിലരിലൊരാളാണ് അദ്ദേഹം. ജോലിയില്ലാത്ത പ്രദേശമാണു നരകം എന്നു ബർണാഡ്ഷ് ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രവൃത്തിരഹിതമായ ഭാവിജീവിതം നരക

ജീവിതമാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി കരുതിയിരുന്നിരിക്കണം. വിസ്മൃതി എന്ന രോഗം മരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. ഇവയിൽ കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളതു മരണവുമാണ്. അനന്യസാധാരണമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള മിക്ക പ്രതിബന്ധങ്ങളും തട്ടിത്തകർത്തു, പ്രതിയോഗികളെ അമ്പരിപ്പിച്ചു, ഭരണതൃമാജ്ജിച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ അന്തിമഘട്ടം വിഷാദാത്മകമാക്കിത്തീർത്തതും ഈ രോഗം തന്നെയാണു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അപ്രതിരോധമായ ശക്തിയും, നിസ്സീമമായ കഴിവുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരുന്നതു്. ബുദ്ധിക്കു തെളിച്ചമില്ലാത്ത ജീവിതം ജീവിതമല്ല. പടക്കളത്തിൽവെച്ചായുധം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഒരു ഭടനെപ്പോലെയാണു് അദ്ദേഹം ജീവിതശിഷ്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. മരിക്കുന്ന ദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അർദ്ധവിനോദസ്വരത്തിൽ “നാളെമുതൽ നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ചോര തരരുതു്. എന്നിക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനുപകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു്” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞതു്. മരണത്തെ അദ്ദേഹം അല്പമെങ്കിലും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആ അന്ത്യഘട്ടങ്ങളിൽ രോഗമനോപചിച്ചുചെന്ന ഒരു സ്നേഹിതനോടു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞതു്: “എന്നിക്കു മരണത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ഭയവുമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു പെരുന്തനു കഴിവുള്ളിടത്തോളം പൂണ്ണമായും, ഫലപ്രദമായും, ഉജ്ജ്വലസ്വപലമായുമാണു ഞാൻ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മരണം അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നെന്നിരിക്കു റിയോ. വാർദ്ധക്യംമൂലം മാനസികവും ശാരീരികവും ആയ സകല ശക്തികളും ക്ഷയിച്ചു് ഒരു നിശ്ശതപോലെ ജീവിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ജീവിക്കുവാനും മരിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കൃതാത്മനാണു്.”

മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടു മാസത്തിനു മുൻപു് പൊതുക്കാളു് ജീവിതത്തിൽനിന്നു പിൻവലിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സറുപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ സംഘടനകളിൽനിന്നും രാജിവെച്ചിരിക്കുന്നതായും, ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ മാത്രം

യിൽ യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് ഈ ഉറപ്പിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന് പെൻഷൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവു ചെയ്തു.

മീനമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി കുടുംബസമേതം ദേഹസുഖത്തിനായി കന്യാകുമാരിയിൽ പോയി താമസിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടുമാസക്കാലം അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കന്യാകുമാരിയിലെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ സുഖകരമായിരുന്നു. പഴയ ശരീരശക്തിയും ആരോഗ്യവും അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ചുകിട്ടിയതുപോലെ തോന്നി. എങ്കിലും അതു കേവലം ഒരു മിഥ്യാബോധമായിരുന്നു എന്നുനന്തരസംഭവം വെളിപ്പെടുത്തി. ഇടവം ൧൭-ാംനു കന്യാകുമാരിയിലെ താമസമവസാനിപ്പിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചുവന്നിട്ടും ആരോഗ്യത്തിന് കാര്യമായ ഫാനി ഒന്നും ഉടനടി സംഭവിച്ചില്ല. ഗൃഹകാര്യങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചും ദിനചരികൾ മുടങ്ങാതെ അനുഷ്ഠിച്ചും സുഖമായി ഒരു മാസംകൂടി അങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

മീനം ൧൭-ാംനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ ജന്മനാളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ സദ്യ ഏർപ്പാടുചെയ്തിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു ഭായ്യയും കുട്ടികളും ഒന്നിച്ചിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി സദ്യയുടെ വിഭവങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അനന്തരം പതിവുപോലെ വിശ്രമിക്കുവാൻ ശയനമുറിയിലേയ്ക്കു പോയി. റേഡിയോ തിരിച്ചുവെച്ച് അല്പനേരം ലോകവാർത്തകൾ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ശയനമുറിയിലുള്ള കാളിങ്ങ് ബെൽ അടിച്ചു ഭായ്യയെ വിളിച്ചുവരുത്തി പതിവിനു വിപരീതമായി അല്പനേരം സാഭാഷണം ചെയ്തു. വസ്തുവകകളെപ്പറ്റിയും കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുമാണു മുഖ്യമായി സംസാരിച്ചത്. അതിനുശേഷം നിത്യവുമെന്നപോലെ രണ്ടു മണിക്കൂർ ഉറക്കമാരംഭിച്ചു. മിസസ് പരമേശ്വരൻ പിള്ള നിശ്ശബ്ദമായി പുറത്തു പോന്നു. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അസാധാരണമായ ചില അസ്വസ്ഥശബ്ദങ്ങൾ മുറിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതുകേട്ട് മിസസ് ചങ്ങനാശേരി

ഓടി അകത്തു ചെന്നു. ചങ്ങനാശേരി നിദ്രയിൽനിന്നുണർന്നു ചില അസുഖലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതും, ശ്വാസത്തിന്റെ തളർച്ചകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണും ഇടരുന്നതുമാണവർ കണ്ടത്. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു ദുഷ്ടി പതിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം എന്തോ സാഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ഓടിത്തന്നതു ചെവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തോടടുപ്പിച്ചു എന്താണു പറയുവാൻ പോകുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു. വ്യക്തമായ യാതൊരു ശബ്ദവും കണ്ണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടില്ല. സംസാരിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവു നഷ്ടമായിത്തീർന്നിരുന്നു. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഡാക്ടർ വന്നുചേർന്നു. പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം നിരാശയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമായത്. ആ കുടുംബം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും വന്നുകൂടിനിന്നു. ആരു മാസംമാത്രം പ്രായമുള്ള എല്ലാറ്റിലും ഇളയ ശിശുവിന്റെ മുഖത്തു ആ കണ്ണുകൾ ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു പതിഞ്ഞു. പതിവുപോലെ ആ മുഖം ഒരു മന്ദഹാസംകൊണ്ടു വികസിച്ചു. വീണ്ടും ആ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും കൂടിനിന്നിരുന്ന ഓരോ മുഖങ്ങളിലും ചെന്നു പതിഞ്ഞു. ഒടുവിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേരെ ഒരിക്കൽക്കൂടി തിരിഞ്ഞു. അവസാനമായി ദുഷ്ടികൾ അവിടെ ഉറച്ചു. നാഡി ചലനം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി ഡാക്ടർ മന്ത്രിച്ചു. ശ്വാസങ്ങൾക്കു ഇടയും ആഴവും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. കണ്ണുകളുടെ പ്രകാശം മങ്ങി. ആ മാറിടം ഒരിക്കൽക്കൂടി ചലിച്ചു. എല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായി. ൧൧൫ മിഥുനം ൧൭-ാംനു ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ൨-൫൦-നു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദേഹി ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ അവ്യവസ്ഥിതമായ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോടു കൂടി എട്ടു മാസം നീണ്ടുനിന്ന രോഗത്തിനുശേഷം ജീവിതമാകുന്ന വ്യാമോഹം അദ്ദേത്തിലസ്തമിച്ചുപോയി. അണയാൻ പോകുന്ന ദീപംപോലെ അവസാനമായി ഒരിക്കൽക്കൂടി ആളിക്കത്തിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവ് അന്ത്യനിദ്രയിൽ ലയിച്ചു. ആ ശരീരം അദ്ധേതനവും ചലനരഹിതവും

മായിത്തീർന്നു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ചരമമടഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ അവസാനിച്ച സംഭവബഹുലമായിരുന്ന ആ ഭീഷജീവിതം എന്തെല്ലാം സ്തൂണുകളാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ പൗരനിലും ഇന്നും ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ബഹുമാനമായ പൊതുക്കായ്ക്കുജീവിതത്തിലെ അടിയൊഴുക്കുകളും ഏതിരൊഴുക്കുകളും കഴിഞ്ഞ കാൽശതാബ്ദത്തിലധികകാലം സ്വന്തജീവിതത്തിൽ ഇത്ര വളരെ തെളിഞ്ഞു പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തി തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വ്യാഴവട്ടങ്ങോക്കിടയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സാരമായി പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ സംഭവംപോലും തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തോടുകൂടി, അതിശീഘ്രതയിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴയ ലോകത്തിലെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും, വിദ്യൽപ്രവാഹംപോലെ ഈർപ്പമുള്ള നൂതനയുഗത്തിലെ നവീനാഭരങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ഏകകാലത്തു സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഒരു തലമുറയിലെ അവസാനവ്യക്തിയും ഈ രാജ്യത്തിനു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ആ നിലയിലദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഭൂതകാലത്തിന്റെ ചരമശാസനവും ഭാവിയുടെ ഒരു പ്രവചനവുമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഒരുതിമാനുഷനോ വിശിഷ്ടപുരുഷനോ ആയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസമുദായം പല വികലതകളുമുള്ള ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനുള്ള അസാധാരണമായ കഴിവുകളെ മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രയത്നിക്കുവാനും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു മറ്റു സാധാരണന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള മഹത്വം.

അദ്ധ്യായം ൭൩

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ജീവിതവിവരണം മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രംകൂടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആധുനികചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശോഭനമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വ്യാഴവട്ടങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അതിപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ചരിത്രമാണു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രം. ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ രംഗങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല ഭാരതഭൂമിയിൽത്തന്നെ ഈ വർഷങ്ങൾ ഒരു നവോത്ഥാന(Renaissance)ഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഈ പരിവർത്തനദശയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ജീവിതം, പ്രഥമദശയിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം അത്രവളരെ രൂപഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാവിതലമുറകൾ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടി ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രവശങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ നാമധേയം ആ പുറങ്ങളിലവിടവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നതുകണ്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ഈ മനുഷ്യനാരാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെത്തായിരുന്നു എന്നും, ഒരു പക്ഷേ അനേകപക്ഷിച്ചേക്കാം. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം അവർ താല്പര്യത്തോടുകൂടി പഠിച്ചു എന്നും വരാം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പാദരേഖകൾ പതിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മൂലയെങ്കിലും ആ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പുറങ്ങളിൽ ഒരു ചരിത്രവിദ്യാത്മിക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

മൊട്ടക്കുന്നപോലെ നിശ്ശേഷം രോമരഹിതമായി മിന്നുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഭാവവും, വിശാലമായ നെറ്റിത്തടവും, പ്രകാശിക്കുന്ന കണ്ണുകളിലെ രൂക്ഷമായ നോട്ടവും, ഇരുകിടത്തു നിശ്ചയദാർഢ്യം ഭ്രോതിപ്പിക്കുന്ന വക്ത്രവും, നിർഭാക്ഷിണ്യ മനോഭാവത്തെക്കുറിക്കുന്ന കൂർത്ത താടിയും, കൃശഗാത്രവും ഹൃസ്വരൂപവും ഒരുപക്ഷേ ആദ്യനോട്ടത്തിൽ പ്രേക്ഷകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി

യിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു എന്ന് വരികയില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും സമകാലീനന്മാരായ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഉഗ്രമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം 'പ്രഥിതനായ ആ കൊച്ചമനുഷ്യനിൽ' തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. "ആ മനുഷ്യനെ നോക്കുക; അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമാകുന്ന അസാധാരണമായ ശക്തി എന്നെ ചിലപ്പോൾ ഭീതിപ്പെടുത്താറുണ്ട്" എന്നാണ് ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തുവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു കണ്ണെടുക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഉന്നതനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതെഴുതുന്ന ആളോടു പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലും മുഖത്തും സുദൃഢമായി ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അസ്ഥിശകലങ്ങളെ മാംസലോപനംകൊണ്ട് മിനുസപ്പെടുത്തുവാൻ സൃഷ്ടികർതാവ് ഒരുങ്ങിയിരുന്നില്ല. ക്ലേശകരവും വിശുദ്ധരഹിതവുമായിരുന്ന ദീർഘജീവിതത്തിനിടയിൽ ശാരീരികമായ പെരുഷ്കലയും നരകി തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ വത്സലപൂർണ്ണമായ പ്രകൃതിമാതാവിനവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് മാംസമല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി വിനോദരൂപത്തിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്. മുടങ്ങാത്ത മിനചരിക്കൊണ്ടും, വ്യക്തിപരമായ അർത്ഥക്കൊണ്ടും, ശരീരരോഗരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തീവണ്ടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾക്കൂടി ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്ലാറ്റ് ഫോത്തിൽ അല്പസമയം വണ്ടി നിൽക്കുമ്പോഴല്ലാം അദ്ദേഹം പുറത്തു ചാടിയിറങ്ങി അതിര്യടുത്തിൽ പ്ലാറ്റ് ഫോത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങും നടന്നു വ്യായാമം ചെയ്യുക പതിവാണ്. നിഷ്കുഷ്പമായ പരിചരണങ്ങൾകൊണ്ടു ഹാനികൂടാതെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ കൃശശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഉരുക്കിന്റെ ദാർഢ്യത്തെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന അചഞ്ചലമായ ഒരു ഹൃദയം ആവാസം ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ മുഖ്യമായ രഹസ്യം. വിഷ്ണുമൂലമായ പൊതുജനങ്ങൾ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ അപവദിക്കുകയും ശത്രുവർഗ്ഗങ്ങൾ, സഭ്യേതരമായി അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലൊക്കെ മുഖത്തെ ഒരു മാംസപേശിയെങ്കിലും ചലി

ചങ്ങനാശേരിയും കുടുംബാംഗങ്ങളും

പ്രിക്കാതെ അദ്ദേഹം അക്ഷോഭ്യനും സമാധാനചിത്തനുമായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. പ്രചണ്ഡമായ ആ കൊടുങ്കാറ്റിനുശേഷമന്തരീക്ഷം ശാന്തമാകുമ്പോൾ കണ്ഠത്തിനൊരിടത്തുപോലുമില്ലാതെ, വ്യക്തിവിഭേദത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനപോലുമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തമായ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നു. പ്രതികക്ഷികളെ അദ്ദേഹം അസ്സപ്രജ്ഞരാക്കുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് അവാസ്തവമായിരിക്കും. ഔന്നത്യത്തിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും കീഴോട്ടു പതിക്കാതിരിക്കയല്ല, പിന്നെയോ വീഴ്ചപറ്റിയിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം വീണ്ടും പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു പുവ്വാധികം ശക്തിയോടുകൂടി ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുനമിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു കൺചൂഷ്യസ്ത്വം പറയുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഔന്നത്യത്തിൽ നിന്നധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം പതിച്ചു ഭിക്ഷിൽനിന്നു കതിച്ചുഴുന്നേറ്റു പ്രതിയോഗികളെ അമ്പരപ്പിക്കുമാറു് അസാമാന്യമായ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മുക്തപ്രാപ്തിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറിയിട്ടുണ്ടു്. സമുദായത്തിലും തൊഴിൽരംഗത്തും അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനവും, സാമാന്യജനങ്ങൾ വിട്ടുപിരിയുവാൻ മടിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങളും ആദായമാറ്റങ്ങളും ആർജ്ജിച്ചതിനുശേഷം, തിരുവിതാംകൂറിൽ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ പ്രക്ഷോഭകാരി ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. സാമൂഹികമായോ സാമ്പത്തികമായോ യാതൊരു താല്പര്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടാനില്ലാതെ ഭേദീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു നിലയും വിലയും സമ്പാദിക്കാമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണരംഗത്തിറങ്ങുന്ന ആധുനികയുവാക്കന്മാരിൽനിന്നു് ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വൈരുദ്ധ്യമായിരുന്നു.

ഭർബലചിത്തന്മാരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യാക്രിയയും, ആരുടേയും ബഹുമാനാദരങ്ങളെ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനസമ്പത്തും, അനുയായികളെ ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഉലാതമായ ആത്മവിശ്വാസവും, ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പ്രഫ്. സർ മൈക്കൽസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വികാരപരമായ ഒരു ഭാഷ്യബുദ്ധിയല്ല നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവും കാരുണ്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ

പരിഗണനകളാണ് ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതെന്നു ഫാരോൾഡ് കാസ്റ്റ് പറയുന്നു. ഈ മഹനീയഗുണങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമാവുന്ന ചങ്ങനാശേരിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു എന്നു ജിജിഷുക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥമായ ശക്തിയും ശക്തനാണെന്നുള്ള ബോധവും രണ്ടും രണ്ടാണു്. സ്വശക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആത്മ വിശ്വാസം ആത്മോദകരമായ ഒരനുഭവമാണു്. എന്നാൽ ശക്തിസ്വന്തന്മാർ ഇങ്ങിനെയൊരാളുമനുഭവിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു മുൻബലന്മാരായ ജനങ്ങൾ ബലവാന്മാരാണെന്നും പ്രബലന്മാർ ബലഹീനരാണെന്നും സ്വയം തെറ്ററിചുരിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരു വിരുദ്ധപ്രസ്താവനയാണെന്നു തോന്നാം. എങ്കിലും ഒരു വേദസൂക്തംപോലെ വാസ്തവമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാണു ഭരണകർത്താക്കളായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ നല്ല ഭരണാധികാരികളായിരിക്കുവാനല്ലെന്ന് പേറോ പറയുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരി ഒരു ശക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വാസവുമദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണചരിത്രത്തിലോരോ ഘട്ടവും ഈ വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു യഥാർത്ഥവാദിയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദർശമായിപ്പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. ആദർശവാദികളായ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാർക്കു് എപ്പോഴും ആദർശമാണു യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതു്. ജാർജ് മുർ എന്ന സുപ്രസിദ്ധ നോവൽകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും ഏറെക്കുറെ തെറ്ററാണു്. “യഥാർത്ഥം എപ്പോഴും ആദർശത്തിന്റെ നിഴൽ മാത്രമാണു്. അതുപോലെതന്നെ ആദർശം എപ്പോഴും യഥാർത്ഥത്തിന്റെ നിഴലുമാണു്.”

സഹപ്രവർത്തകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആന്തരികമായ പ്രചോദനശക്തി അനിതരസാധാരണമായിരുന്നു. അന്നായിരുന്ന ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭി

ച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ അധികം പൊതുജനനേതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കയില്ല. സഹപ്രവർത്തകന്മാരോടൊപ്പം ഒരടിമയേപ്പോലെ ക്ലേശിച്ചു പണിയെടുക്കുവാനുദ്ദേശം മടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും വ്യത്യമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു അദ്ദേഹം പതിവില്ല. പൊതുക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുദ്ദേഹത്തോടാലോചിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന സന്ദർശനം ഏതാനും നിമിഷനേരത്തേയ്ക്ക് അതിസൂക്ഷ്മമായി സംവാദങ്ങൾ ചെയ്തതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു തുറിച്ചുനോക്കി മറ്റൊന്നൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണു സംഭാഷണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമാകാറുള്ള അജ്ഞാതമായ ഭാവം “സംഭാഷണമവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു കൂടുതലായി എന്റേയും നിങ്ങളുടേയും സമയം വ്യത്യമാക്കാതെ യാത്രയാകുവാൻ സമയമായില്ലേ” എന്നു ചോദിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നും.

കമ്മിറ്റികളിലും ആലോചനായോഗങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവർ മുഖം ചുമപ്പിച്ചു ശബ്ദമുയർത്തി വാശിച്ചും വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുകയും, ആവേശഭരിതരായി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചുറ്റുപാടും അലതല്ലുന്ന വികാരവിക്ഷുബ്ധതയെ വിഗണിച്ചു് ഒരു മുലയിൽ മെഴനുമായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി സമചിത്തതയോടെ നടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുകണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളും ശത്രുക്കളും ഒന്നുപോലെ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആരെയും പ്രശംസിക്കുവാനും ആരെയും ആക്ഷേപിക്കുവാനുമദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയില്ല. മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളെ, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരിക്കലും കടന്നു നോക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ലോഹനിമിത്തമായ ഒരു കൃത്രിമമുഖം കൊണ്ടു മറയ്ക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. ചങ്ങനാശേരി ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചിട്ടുള്ള അവസരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണിക്കുപോലും ഓക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആ ഹൃദയം ഒരു ഗ്ലാസ്സിലോടൊപ്പം ക്ഷോഭിക്കുകയും കലങ്ങി മറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള “ലട്ടങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മാനസികവികാരങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പരിശീലിച്ചിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരുപ്രതിഷ്ഠ വായ യാഥാസ്ഥിതികനും യാഥാസ്ഥിതികനായ ഒരു ഉപ്രതിഷ്ഠ വുമായിരുന്നു. പൊതുജനാവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിർഭയം പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹം തത്പരരും ബലികഴിക്കാതെ പ്രതിയോഗികളുമായി രാജിപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. രൂപായുക്ത രണ്ടു മാത്രമാണു താല്ക്കാലികമായി ലഭിക്കുന്നതെങ്കിലും അതു പററിക്കൊണ്ടു ബാക്കി പതിനാലുണ്ടു വേണ്ടി നിരന്തരമായി. അദ്ദേഹം സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൂടാതെ ഗ്രഹമായ ആറാമതൊരിന്ദ്രിയംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതുപോലെ തോന്നും. സംഭവങ്ങൾ എങ്ങിനെ പുരോഗമിക്കുമെന്നു ഭീഷ്മർനും ചെയ്യുവാനും തടസ്സരണം പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ മുൻകൂട്ടി നിയന്ത്രിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സംഭവങ്ങളെയും വ്യക്തികളേയുംപറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മിക്കപ്പാഴും തെറ്റാറില്ല. കാര്യശേഷിയിലും ഭീഷ്മവീക്ഷണത്തിലും അദ്ദേഹം സമകാലീനന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഹിമവാനെപ്പോലെ ഉന്നതനായിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ആഴം എത്രമാത്രമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വന്ത ജീവിതംകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തി. ചങ്ങനാശേരി തെറ്റുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്നുള്ളതിനെ വ്യക്തമാക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ നിസ്സീമമായ കഴിവുകളും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽനിന്ന് എന്നേയ്ക്കുമായി പിൻവാങ്ങിയതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി പെൻഷൻ തിരിച്ചുവാങ്ങിയ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ്സിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാൻ ചില ഭോഷെകുട്ടക്കുകൾ ഒരുമ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് അസ്വാഭാവികമായോ പൂർണ്ണപരവിരുദ്ധമായോ യാതൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അവസാന നടപടിയിലും ദർശിക്കുവാൻ

കഴിയുന്നതല്ല. ചുറ്റുപാടുമുള്ള സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നനായി നിന്നുകൊണ്ടു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ വിസ്തൃതമായ പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽചെയ്തതു, നീതീകരിക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു നടപടിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു സ്വകാര്യസേവനത്തിനുമുള്ള പ്രതിഫലമായിട്ടല്ല ചങ്ങനാശേരി പെൻഷ്യൻ പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. സക്കാർസർവ്വീസിൽ ആറു വർഷം ആരമാത്മമായും മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടിയും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചതിനു ജീവാവസാനംവരെ ലഭിക്കുവാനവകാശമുള്ള ഒരു പ്രതിഫലമാണു പെൻഷ്യൻസംഖ്യയെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ നിന്നു പാടേ പിൻവലിഞ്ഞതിനുശേഷവും വീണ്ടും പെൻഷ്യൻ തടഞ്ഞുവയ്ക്കുവാൻ ആക്ഷം അവസരം നൽകുന്നതു നിരത്ഥകമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. ആരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനോ ആരുടേയും പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാനോ അല്ല അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിൽനിന്നു രാജിവെച്ചത്. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ശാരീരികമായ കാരണങ്ങളാൽ അതൊരൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വഹിയാത്ത ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉയർച്ചയിലും, ബഹുമുഖമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിലും സ്റ്റർലാലുക്കളായിരുന്ന ഭൃഷ്ടബുദ്ധികൾക്കു മാത്രമേ വ്യക്തിവിദ്വേഷപരമായ മറേറതെങ്കിലും ഒരു വിശദീകരണം ആ സംരംഭത്തിനു നൽകുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. വിഷാദാത്മകമായിരുന്ന ആ രോഗചരിത്രത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികാവസ്ഥ ഒന്നു മാത്രം ആഭൂതപൂർവ്വമായ ഏതൊരു നടപടിയും നീതീകരിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണമായിരുന്നു. എങ്കിലും ആക്ഷേപാർഹമായ യാതൊരു കൃത്യത്തിനും അദ്ദേഹം മൊരുങ്ങിയില്ല. സ്ഥിതിഗതികൾ യാഥാത്വബോധത്തോടെ നോക്കിക്കാണുവാൻ അപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നാണ് ഈ സംഭവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

മറ്റേതൊരു വിശദീകരണവും സത്യവിരുദ്ധമായിരിക്കും. പക്ഷേ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സുഭീഷ്മരായിരുന്ന പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഒരുദേശം കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഈ അന്ത്യനടപടിയേറ്റപ്പോഴും ഭോഷാരോപണം ചെയ്തതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനെന്തായി? തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭാഷാ സമ്പന്നമായിരുന്ന ഓരോ കാര്യ ഘട്ടത്തിലും ഈ ഭോഷൈകൃതക്കൾ സ്തുതിഗീതവും അവസരസേവകത്വവും ഒരു കലയാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ധീരവും നിസ്വാർത്ഥപരവുമായ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടും അവരെ ചെല്ലവിളിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷൻ നിർത്തപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു ഏജൻറായി സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനകത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാപനത്തെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുകയാണെന്നവർ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിച്ചു. പെൻഷൻ നിർത്തിയുള്ള ഗവണ്മെന്റത്തരവ് അവരുടെ വാ മുടിക്കെട്ടി. ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു വഴി തെളിച്ച ഭയങ്കരമായ രോഗത്തിനടിപെട്ട ശയ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ ജയിൽവാസഭീതികൊണ്ട് അദ്ദേഹം അനാരോഗ്യം നടിക്കുകയാണെന്നു ചില കൂരമ്പുലികൾ പറഞ്ഞു പരത്തി. ചങ്ങനാശേരി ഇപ്പോഴും മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി എവിടെയോ മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും ഒരു പക്ഷേ ഇപ്പോഴും അവർ പറഞ്ഞുനടന്നാലും ആരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷൻ തിരിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം മാപ്പുചോദിച്ചിരിക്കണമെന്നവർ സങ്കല്പിച്ചു. ആരോടും മാപ്പുചോദിക്കേണ്ട യാതൊരു പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു പങ്കെടുത്തിട്ടില്ല. എവിടെയും ഞെളിഞ്ഞുനിന്നു പരസ്യമായി ആത്മാഭിമാനത്തോടുകൂടി സമ്മതിക്കാവുന്ന കൃത്യങ്ങളിലല്ലാതെ ഒന്നിലുമില്ലാത്ത ഏല്പിട്ടിട്ടില്ല.

ചങ്ങനാശേരി ഒരു വ്യവസായപ്രിയൻകൂടിയായിരുന്നു എന്നുള്ളത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നു വിജയകരമായി നടന്നുവരുന്ന കൊല്ലത്തു തോമസ്സ് സ്കീ ഫൻ ആൻഡ് കമ്പനി ആരംഭിക്കപ്പെട്ട നാൾമുതൽ, മരണ പയ്യന്തം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭരണസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറന്മാരുടെ ഭരണദൃഷ്ട്യംകൊണ്ടോ മറ്റു കാരണങ്ങളാലോ പ്രസ്തുത കമ്പനിക്കുവശത തട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ഘട്ടങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി ഇടപെട്ട് ഒരു വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്റെ നിസ്സീമമായ കാര്യശേഷിയോടുകൂടി ആ സ്ഥാപനത്തെ അപകടത്തിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കയും പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പെൻഷൻ പറ്റിയതിനുശേഷം മരിക്കുന്നതിനല്ലകാലം മുൻപുവരെ അദ്ദേഹം കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറർസ്ഥാനം കയ്യേറ്റു നടത്തിവന്നു. കൂടാതെ മറ്റു പല വ്യവസായസംരംഭങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരിക്കു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. മ്ലാമല, ടി, എസ്റ്റേറ്റ് ലിമിറ്റഡ് എന്ന കമ്പനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സംരംഭത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധനായ പാലാമ്പടം മി. പി. ടി. തോമസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. താമരപ്പിള്ളി റബ്ബർകമ്പനി ലിമിറ്റഡ്-നോട്ടം അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന എന്നു മാത്രമല്ല ഏകദേശം ഒരു വർഷക്കാലത്തോളം അദ്ദേഹം അതിന്റെ ചെയർമാനുമായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി ഒരു നാസ്തികനായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതത്രമാത്രം വാസ്തവമാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദർബലന്മാർക്ക് ഉന്നി നടക്കുവാനുള്ള ഒരു വടിയായിരുന്നെന്ന് എന്നൊരുവശത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ജപതപം, ക്ഷേത്രസന്ദർശനം തുടങ്ങിയ ബാഹ്യമായ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾ ആസ്തികത്വത്തിന്റെ അത്യാന്താപേക്ഷിതങ്ങളായ ചടങ്ങുകളാണെങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു നാസ്തികനായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വിഗ്രഹാരാധനയിലും ആർഭാടപരമായ ഇശ്വരാരാധനയിലും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിക്കു ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു മനോഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും,

ഡാവിൻ, ഫക്സ്ലി, ടിൽഡൻ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയചിന്തകന്മാരുടെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യസഹകാരികളെന്നും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിരകാലമായി നിലനിന്നു പോരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും സാഹചര്യങ്ങളുടേയും ഫലമായി ആസ്തികത്വം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ രക്തത്തിൽ തന്നെ കൂടിക്കലർന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശിശു ഈശ്വരവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പോരുന്നതു്. എന്നാൽ ബുദ്ധിസമ്പത്തും ചിന്താശക്തിയും വളർന്നുവരുന്നതോടുകൂടി ആസ്തികൃമാകുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾക്കു നിത്യജീവിതത്തിലെ യഥാർത്ഥങ്ങളോടു പൊരുത്തമുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരാൾക്കു ചിലപ്പോൾ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. മോട്ടാർവണ്ടിയും ആകാശവിമാനവും ശബ്ദപ്രക്ഷേപിണിയും കൈകൾകൊണ്ടു സ്പർശിക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രീയസത്യങ്ങളായി പുരോഗമത്തു് അവൻ ഭവിക്കുന്നു. അവയുടെ പാർശ്വസ്ഥലത്തു യുക്തിബോധത്തിനനുരൂപമല്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങൾക്കും അയഥാർത്ഥമായ സങ്കല്പങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമില്ലാതെ പോകുന്നു. ജീവിതമത്സരത്തിലെ ജയാപജയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആസ്തികത്വം പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു മൂലവിശ്വാസമായി അവശേഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു് ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം കേവലം നിരർത്ഥകമായി മാത്രമനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സത്യനിയ്യയും സഭാചാരബോധവും സമസൃഷ്ടിസ്നേഹവും ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പിനുതന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാണ്. അതിൽ യുക്തിരഹിതമായോ അയഥാർത്ഥമായോ യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. ഈശ്വരവിശ്വാസവുമായി അവയ്ക്കു ബന്ധവുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിശക്തിക്കതീതമായ ആദ്ധ്യാത്മികചിന്തകൾ വെടിഞ്ഞിട്ടു് ജനസേവനമാകുന്ന നിത്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടുന്നത്. ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം അവരെ അലട്ടുന്നില്ല. ഈശ്വരാർത്ഥനയ്ക്കും വിഗ്രഹാരാധനത്തിനും അവർ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. അവയൊക്കെ യുക്തിക്കതീതങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങൾമാത്രമാണെന്നവർ കരുതുന്നു. സത്യനിയ്യയും സമസൃഷ്ടിസേവനവും ആസ്തികത്വത്തിന്റെ

അംശമായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് വിഗ്രഹാരാധനകൊണ്ടുമാത്രം ആത്മനിർവൃതി നേടാമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന ഭക്തശിരോമണികളേക്കാൾ ഉന്നതമായ മതനിയുക്തനായ ആസ്തികന്മാരുമാണവർ. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയുടേയും മതം. ആരാധനാക്രമങ്ങൾക്ക് അപ്രധാനതാപം കല്പിക്കുകയും കർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധമതം അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടേറെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചതായിപ്പോലും ചിലർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. സാമാന്യമായ അർത്ഥത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ആസ്തികനോ നാസ്തികനോ ആയിരുന്നില്ല. മരണഭിന്നവരെ ഈശ്വരൻ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കടംകുമയ്ക്ക് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ക്ലേശിച്ചിരുന്നതുമാത്രം.

സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി വാത്സല്യനിധിയായ ഒരു പിതാവും, സ്നേഹപൂർണ്ണനായ ഒരു ഭർത്താവും, വിശ്വസ്ഥനായ ഒരു മിത്രവും, കാരണ്യശീലനായ ഒരു യജമാനനുമായിരുന്നു. അച്ഛക്കുടുംബത്തിലേക്കു പോകാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടു. ചങ്ങനാശേരി കുട്ടികളെ ക്രോധപൂർവ്വം ശാസിക്കുക പതിവില്ല. എങ്കിലും ആ മുഖത്തു് അസംതൃപ്തിയുടെ ലാഘവം പ്രകടമായാൽ അതു ദണ്ഡനശിക്ഷയേക്കാൾ വേദനാജനകമായിത്തീരുന്ന കുട്ടികൾ കരുതിയിരുന്നതു്. തന്റെ മുത്തപ്പയ്യയെ അദ്ദേഹം 'എന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറി', എന്നാണ് വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒരു പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയുടെ പരിശീലനങ്ങളും അദ്ദേഹം പുറത്തു നൽകിയിരുന്നു. ഡൽഹിയിലും സിംലായിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയുടെ കത്ത്വങ്ങളും പുറത്തു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങനാശേരി ഭാര്യയെ 'ഫോം സിക്രട്ടറി' എന്നാണ് വിളിക്കുക പതിവു്. ഗൃഹഭരണ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ നിത്യവും അദ്ദേഹം ആഭ്യന്തരകാര്യഭരണമന്ത്രിയ്ക്ക് ഒരു ക്ലിപ്തസമയം നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. ബന്ധുഗണങ്ങളിൽ യാതൊരാളേയും അദ്ദേഹം തന്റെ മരണശാസനത്തിൽ വിസ്മരിച്ചില്ല. സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാനുള്ള ധനം ഓരോരുത്തർക്കും അദ്ദേഹം പകർത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ൨൨ വയ്ക്കു വിശ്വസ്ഥതയോടെ അദ്ദേഹത്തെ

സേവിച്ച ഡ്രൈവർ നാരായണപിള്ളയ്ക്ക് ൧൦൦൦ രൂപാ ചരമ ശാസനത്തിലഭേദം നീക്കിവച്ചിരുന്നു.

സാമ്പത്തികമായ പ്രാബല്യമോ, ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ കാര്യമായ പിന്തുണയോ കൂടാതെ സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന്, അചഞ്ചലമായ മനോഭാവവുംകൊണ്ടും അക്ഷീണമായ പ്രയത്നശീലംകൊണ്ടും ആ സോപാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും അത്യുന്നതമായ പടിയിലേയ്ക്കുയർന്ന ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ സാധാരണ ചരിത്രം മാത്രമാണിത്. ഒരുതിമാനഷന്റെ വിഭ്രമജനകമായ പരാക്രമങ്ങളോ, ഒരു ദിവ്യപുരുഷന്റെ മായാശക്തിയോ, ഒരു സമരധീരന്റെ സാഹസികതയോ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലാകും കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുറച്ച ഒരു ദരിദ്രബാലന്റെ അപ്രാപ്യങ്ങളായ ജീവിതാഭിലാഷങ്ങളും, അശരണനായ ഒരു യുവാവിന്റെ ഉൽക്കർഷേഹ കലൻ പരിശ്രമശീലവും, ജനസേവനോത്സുകനായ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും, ഇതിൽ യഥാവിധി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി സമർത്ഥനായ രെഭിഭാഷകനായിരുന്നു. നിസ്സപാത്കശീലനായ ഒരു സമുദായപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. സമസ്പഷ്ടിസ്നേഹമുള്ള ഒരു ഹരിജനസേവകനായിരുന്നു. നീതിനിഷ്ഠനായ ഒരു ന്യായാധിപനായിരുന്നു, സർവ്വോപരി രാജ്യാഭിമാനിയായ ഒരു ദേശീയപ്രവർത്തകനും പ്രക്ഷോഭകാരിയുമായിരുന്നു. ഭാവി തലമുറകൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കാതിരിക്കയില്ല. വഷങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നോരും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ ഉത്ക്കണ്ഠപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. തിരുവിതാംകൂർ, സാമുദായികമായും രാഷ്ട്രീയമായും പുരോഗമിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെ സ്വന്തജീവിതം മുഴുവൻതന്നെ ജനസേവനത്തിനായപ്പിന്നെയും അതിലേയ്ക്കു മരണപര്യന്തമക്ഷീണമായി പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു തിരുവിതാംകൂർകാരൻകൂടി ഇന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് യശശ്ശരീരനായ ടി. കെ. മാധവനാണ്.

APPENDIX

മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിച്ച അനുശോചനസന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ഗാന്ധിജിയുടെ കമ്പി.

ന്യൂഡൽഹി.

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയിനെക്കുറിച്ചു ഏതേറെയും അനുശോചിക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം നൽകട്ടെ.

ഗാന്ധി.

മി. ബർലായുടെ കമ്പി.

ന്യൂഡൽഹി.

നിങ്ങളുടെ വേദകരമായ നഷ്ടം അറിഞ്ഞു് അത്യാധികമായി ബേദിക്കുന്നു. ഏതേറെയും അനുശോചനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. ധീരതയോടുകൂടി ഈ നഷ്ടം നിങ്ങൾ പൊരുകമല്ലോ!

ബർല.

ശ്രീ. സി. ആറിന്റെ കത്തു്.

‘ഫിഷ്ബാൻ ടൈംസ്’,

ന്യൂഡൽഹി.

മാഡം,

ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള ചരമമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത വായിച്ചു ഞാൻ നടുങ്ങുകയും ഭൂഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എനിക്കു യാചിച്ചിരുന്ന അവസാനത്തെ കത്തിൽ നിന്നു, രോഗം ഭേദമായതായാ ക്രമേണ പൂർണ്ണസ്വസ്ഥം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പക്ഷമാനസനായ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയും, ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളിലും വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു മിത്രവും, ഞങ്ങളിൽ ചിലർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള നഷ്ടം വളരെ ഭാരിച്ചതും അപരിഹാസ്യവുമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കെഴുതുമ്പോൾ ഈ വിരമം അവർക്കു വലുതായിരിക്കുമെന്നു് എനിക്ക് അറിയാം. എന്റെ അത്യാശയായ അനുശോചനങ്ങൾ നൽകുകയെന്നുള്ളതു വേദകരമായ ഒരവകാശമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. അനേകവർഷങ്ങളായി ഒരിക്കലും പരിമേദിക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മൈത്രിബന്ധമാണു് എനിക്കുദ്ദഹത്തോടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഞാൻ ഒരു വളരെ വിലമതിച്ചിരുന്നു. അകാലത്തിൽ സംഭവിച്ച ഈ വിധിവൈപരീത്യംമൂലം അതവസാനിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

ഏതു് വിചാരിക്കുന്നതു സി. രാജശോപാധ്യായജി.

ശ്രീ. താക്കൂടെ കമ്പി.

പൂന.

ഞങ്ങളുടെ ഒരു മിത്രവും സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി അപാരമായി ദുഃഖിക്കുന്നു.

താക്കൂട്.

മനോവിൽ, സിംല.

ഫെബ്രു-൧൯൨൦.

രാജകുമാരി അമൃതകൗറിയുടെ കത്തു്.

പ്രിയസുഹൃത്തേ,

നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ചരമമുഖം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടത്തിൽ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടും ചേർന്ന് ഹൃദയപൂർവ്വം ബേദിക്കുവാനും, സഹതപിക്കുവാനും എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഞാൻ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടുവസരങ്ങളിലും അദ്ദേഹം എന്നോടു പ്രശ്നപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യത്തെ ഒരിക്കലും മറക്കുവാനെന്നിരിക്കു സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന അതൃപ്തതയായ മതിപ്പും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമമുഖമുണ്ടായിട്ടുള്ള അപരിഹാസ്യമായ നഷ്ടവും എനിക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം.

സഹതാപത്തോടുകൂടി

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്ഥനായ അമൃതകൗര.

തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി,

ഫെബ്രു-൧൯൨൦.

മി. ടി. എസ്സ്. എസ്സ്. രാജന്റെ കത്തു്.

പ്രിയപ്പെട്ട മാഡം,

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു ഞാൻ അത്യാധികമായി ബേദിക്കുന്നു. ഇതു നിങ്ങൾക്കു മാത്രം സാദ്ധ്യമായിട്ടു ഒരു നഷ്ടമായിരിക്കുമുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. തിരുവിതാംകൂറിനും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾക്കും ദുഃഖചന്ദ്രാരോടും, സാധുക്കൾക്കും, താഴ്മത്തപ്പെട്ടവരോടും അനുഭാവമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തകൻ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിരഹവേളയിൽ എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ അനുശോചനങ്ങൾ ദയോപയുക്തം സ്വീകരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവമനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

എന്ന് വിശ്വസ്ഥനായ മി. എസ്സ്. എസ്സ്. രാജൻ.

ശ്രീനഗർ, കാഷ്മീർ,

നം-ഒ-എൻ.പി.

ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനിഹാർവിന്റെ കത്തു്.

പ്രിയമിത്രമേ!

നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയിന്നു ഞാൻ അത്ര ഗാഢമായി വേദിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പല മഹാത്മാക്കളും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠരാജ്യസേവകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം ഏറെനേരം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്പാക്കയ്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത ഓർമ്മയ്ക്കു കാണാമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അഭിമാനകരമായിട്ടാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഏറെനേരമായി വിവിധപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷിയും മാനുഷ്യതയും പ്രത്യക്ഷമായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ നഷ്ടം കൂടുതൽ വേദകരമായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമംമൂലം അപരിഹാസ്യമായ ഒരു നഷ്ടമാണു നിങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആ നഷ്ടത്തിൽ പങ്കാളികളായ ബഹുശതം മിത്രങ്ങളും സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമുണ്ടെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുറപ്പു നൽകട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു ശാന്തി നൽകണമെന്നും, ഈ ഭാരിച്ച നഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ശേഷി ഉണ്ടാകണമെന്നും ഞാൻ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്നു് വിശ്വസ്തമായ രാമേശ്വരിനിഹാർ.

സർ സി. പി.-യുടെ കത്തു്.

ഭക്തിവിലാസം, തിരുവനന്തപുരം.

നം.ഒ-ഇലായി ൧-ാം-നം.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കുടുംബത്തിനു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടത്തിൽ എനിക്ക് വരോടുള്ള അനുകമ്പയും സഹതാപവും ഭയവും ചെയ്തു നിങ്ങൾ സഹിക്കരിച്ചു് അവരെ അറിയിക്കുമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തൻ

സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ.

മി. കെ. പി. രാമചന്ദ്രൻനായർ അവർക്കു, തിരുവനന്തപുരം.

ബാംഗ്ലോർ,

൧൯൪൦ ജൂലായി ൯.

സർ മെർസാ ഇന്ത്യയിലിന്റെ കത്തു്.

പ്രിയപ്പെട്ട മിസ്സർ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു്,

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയിന്നു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഈ രാജ്യം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടു കാണുവാനും പരിചയം

കുപ്പുവാനും ഏനിക്കു കഴിഞ്ഞത്. മൈസൂരിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം അഗാധമായ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ചോദ്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിരമത്തിൽ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോടുകൂടി എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ സ്ഥാനം പത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കട്ടെ.

എന്റെ വിശ്വസ്തനായ സർ മെർസാ ഇന്ത്യയിൽ.

ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിനേന്ത്യാരമ്മയുടെ കത്ത്.

(ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നേത്യാരമ്മ)

തൃപ്പൂണിത്തുറ,
ഫർഗ് ജൂലായി ൭.

ശ്രീ.

പ്രിയസ്നേഹിത,

ചങ്ങനാശേരിയേയും നിങ്ങളേയും യശസ്സേറിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരയാപടങ്ങളാൽ അലങ്കൃതങ്ങളായ സ്ത്രീകളേയും ഞാൻ ഇപ്പോഴും കാണുന്നു. മനസ്സാൽ ഒരിക്കലും മരിക്കാത്തവരല്ലല്ലോ. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി അദ്ദേഹത്തെ പൂജിച്ചുകൊണ്ടു മേലിലും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു വരട്ടെ. നിങ്ങൾക്കും കുട്ടികൾക്കും സർവ്വവിധ സുഖങ്ങളും സമാധാനവും നൽകുന്നതിന് ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു വിരമിക്കട്ടെ.

വിനീതവിധേയ
കുറിപ്പൻ അമ്മിണിഅമ്മ.

വള്ളത്തോളിന്റെ കമ്പി.

ഷൊർണ്ണൂർ.

അനുശോചനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു ശാന്തിയുണ്ടാകട്ടെ.

വള്ളത്തോൾ.

മറ്റു കത്തുകൾ സ്ഥലപ്പത്രക്കൊക്കെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഇവകൂടാതെ അഖിലഭാരതഹരിജനസേവാസംഘം തുടങ്ങി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള ൫൦-ൽപരം സ്ഥാപനങ്ങളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ ചരമത്തെപ്പറ്റി അനുശോചനസന്ദേശങ്ങളയച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷികാലയം മലപ്പുറം

ജി. രാമകൃഷ്ണൻ

അദ്ധ്യക്ഷ — മി. രാമകൃഷ്ണൻ

